

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

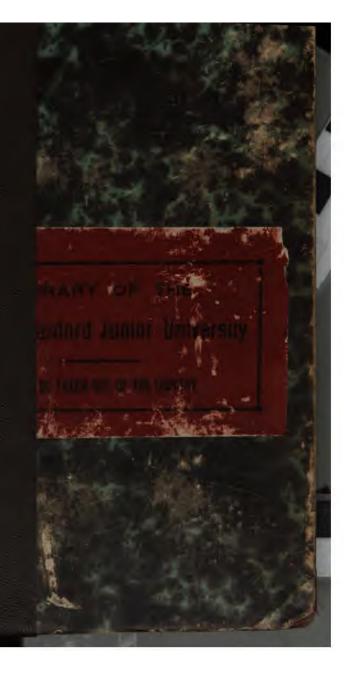
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

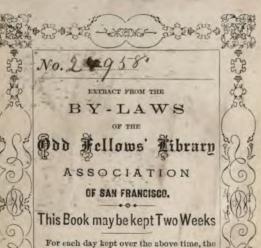
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

885.4 Plb

holder will be subject to a forfeit of five cent.

If a work of one volume be injured or lost, the same to be made good to the Librarian.

If a volume or more of a set of books be injured or lost, the full value of the set must be paid.

Press.

Shelf.

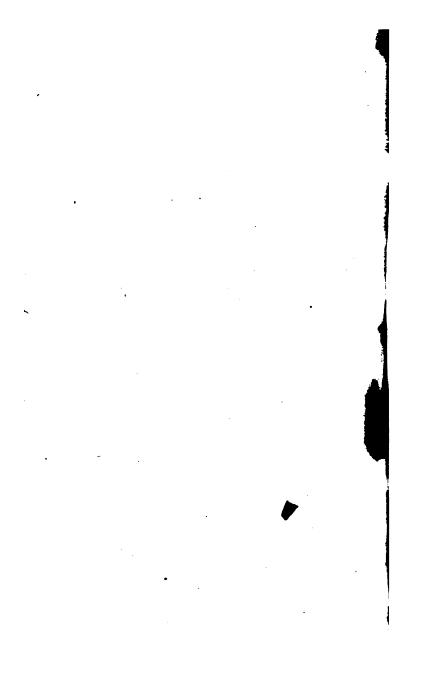
. الماريخ الماري

.

4

*

ISOCRATIS

ORATIONES.

RECOGNOVIT PRAEFATUS EST INDICEM NOMINUM ADDIDIT

GUSTAVUS EDUARDUS BENSELER.

VOL. I.

LIP \$ I A E
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXVII.

A.26275.

PRAEFATIO.

Postquam Bekkerus novum nobis dedit Isocratem, viri, qui in emendinalis Isocratis scriptis sunt versati, duplicem inierunt viam. Baiterus et Sauppius Urbinatem codicem constantius etiam secuti hunc librum manuscriptum unicum fere emendationum fontem habuerunt ex coque circiter ducentos locos a se correctos addiderunt quinque millibus a Bekkero ex codem codice emendatis. Guilichmus Dindorfius contra in Panegyrico ego in Arcopagitico usum Isocratis et rationem dicendi ex testimoniis eterum et ipsa orationum natura et indole perspicuam potiorem habuimus et inde scriptorem hic illic esse corrigendum documus. Baitero et Sauppio igitur summa lex in verbis Isocratis constituendis erat: sequero Urbinatem, etiam ubi ex consuetudine Isocratis aliud quid commendari idetur, mea est: sequere Isocratis usum dicendi, etiam ubi ex Urbinate

affud quid commendatur.

Isocrates autem 1) των φωνηέντων τὰς παραλλήλους θέσεις ώς Ινούσας τὰς άρμονίας τῶν ήχων και τὴν λειότητα τῶν φθόγγων λυμαινομένας παραιτείται, quibus Dionysii verbis adde ex Hermogene: ού γε ού μόνον τὰ κῶλα συνέχεται τοῖς συμφώνοις αλλά και πᾶς ο λόγος· τοσούτον αύτῷ τῆς εὐφωνίας καὶ τοῦ κάλλους μεμέληκε. Ipse docuisse dicitur: δεί τη μέν λέξει τὰ φωνηέντα μή συνεμπίπτειν 1). Ubi igitur in Isocratis scriptis hiatus restat, ibi locus est corruptus aut non Isocrateus. II) Αΐ τε παρομοιώσεις και παρισώσεις και τὰ ἀντίθετα και πάς ὁ τῶν τοιούτων σχημάτων κόσμος πολύς έστι παρ' αύ τῷ καὶ λυπεῖ πολλάκις τὴν ἄλλην κατασκευὴν προσιστάμενος ταῖς άποαις. - Περιόδω τε και κύκλω περιλαμβάνειν τὰ νοήματα πειράται δυθμοειδεί πάνυ και οὐ πολύ ἀπέχοντι τοῦ ποιητικοῦ μέτοου. Haec Dionysius. Ad aequabilitatem igitur membrorum et antithetorum studium naimum debet attendere, qui Isocratis verba est restituturus. III) Exisγει μέν εύ πάνυ και τὰ κράτιστα όνόματα τίθησιν άρμόττει δ' αὐτά περιέργως. Omnino amat την λέξιν ποικιλίαις κοσμείν 2) et etiam τους συνδέσμους τους αύτους μή σύνεγγυς τιθέναι. Unde disces, Isocratem se non minus in eligendis quam in connectendis verbis diligentissimum praestitisse scriptorem. IV) Η δε λέξες, ή πέχοηται, παθαφά μέν έστιν ούχ ήττον της Αυσίου και ούδεν είκη τιθείσα όνομα, την τε διάλευτον αποιβούσα έν τοις πάνυ την ποινήν και συνηθεστάτην και γαο αύτη πέφευγεν απηρχαιωμένων και σημειωδών όνοματων την άπειοοκαλίαν και κέκραται συμμέτρως. Einsdem Dionysii verba, Dia-

Vide plura in libro meo de hiatu scripto (Frib. 1841. 8.) p. 6-7.
 V. Or, V, 27. et Spengel. Συναγ. τεχν. p. 162. ex Isocr. rhet. (Dion. Longin. 21. πρόσθες τοὺς συνδέσμους, εἰ θέλοις, ὡς ποιοῦσιν οἱ Ἰσονράτειοι.)

lecto igitur usitata eum cum iudicio quidem sed constanter usum esse bene est tenendum. V) "Απαντας γοῦν [Φιλόνικός φησιν] εὕοισκον τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῖς αὐτοῖς τρόποις τῆς λέξεως κεχρημένους, ἄστ' ἐν πολλοῖς τεχνικώς τὰ καθ' ἕκαστα ἐξεργαζόμενον τοῖς ὅλοις ἀποεπῆ παντελώς φαίνεσθαι διὰ τὸ μὴ προσηκόντως τοῖς ὑποκειμένοις τῶι ήθῶν φράζειν. At id ipsum, quod Isocrates orationes suas ad unam speciem conformavit easdemque sententias iisdem verbis expressas saepius repetiit, ne vir criticus negligat. Poterit inde plures librariorum errores corrigere. VI) Τάξις δε και μερισμοί των πραγμάτων και τ κατ' έπιχείρημα έξεργασία καὶ τὸ διαλαμβάνεσθαι την ομοειδίαν ίδίαις μεταβολαίς παι ξένοις έπεισοδίοις, τά τε άλλα, όσα περί την πραγματικήν οίπονομίαν έστιν άγαθὰ, πολλῷ μείζονά έστι παο Ίσοκράτει καί κοείττονα. Isocratem igitur, quae bene excogitaverit, etiam bene disposuisse a Dionysio docetur. Quibus Dionysii praeceptis si addideris VII) Urbinatis bonitatem, "quae tanta est, ut non solum Isocratis ceteris codicibus omnibus sed etiam aliorum scriptorum graecorum libris manu scriptis plerisque antistet milibus trecentis" (sunt verba Baiteri - Sauppii qui tamen ipsi in septingentis locis eius lectiones non receperunt), eas habebis leges, quas in constituendis Isocratis verbis sum secutus.

Sunt igitur secundum has leges haecce a me post Bekkerum mutata:

Propter hiatum.

Orat. I. [IZOKPATOTZ] TIPOZ AHMONIKON 1). B. (i. e. Bekkerus) D. (i. e. Dindorfius) BS. (i. e. Baiter — Sauppius) IZOKPATOTZ

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

Oral. II, 2. ἀγωνίζεσθαι τὴν ἡμέραν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τὴν ἡμέραν βουλεύεσθαι. 5. δ΄ ἐνθυμηθιώσι. B. D. BS. c. libr. δὲ ἐνΔυμηθιώσι. 8. γ΄. B. D. BS. c. libr. γε. 11. ὧστ΄. B. D. BS. c. libr. ὧστε.
— ἀγωνίζεσθε τὴν ἡμέραν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τὴν ἡμέραν ἀγωγίζεσθε, 32. τ΄. B. D. BS. c. libr. τε. 35. δ΄ ἐπ΄ c. Ambr., B. D. ²) δὲ
ἐπ΄. 37. φρόντιξ΄. B. D. BS. c. libr. φρόντιξε. 40. θαυμάσης ³). B. D.
BS. c. libr. θαύμαζε.

Ubi B. aut D. aut BS. non adscripsi, idem habent, quod ego dedi
 Bait. ad h. l. confert I, 44. V, 1. 81. 116. XI, 50. Epist. I, 9
 IV. 13. VII. 12. IX. 12. ubi μη θαυμάσης legitur.

¹⁾ IΣΟΚΡΑΤΟΤΣ uncis inclusi, quia et hiatus 20. λόγω εὐπροσήγορος, 38. δύνασθαι, ἀνέχου — τὸ ἴσον — ἀφελεῖ, ἡ, 49. παντὶ ἐλαττονμένους, 40. σώματι εἶναι, quibus addas 7. 21. 34. 48. 24. 32. 11. 36. 35. 37. 3. 9. 11. 34., et verba rara et ab Isocratis usu aliena, veluti φιλοπροσήγορος, τὰ τῶν τρόπων ἦθη, ἐλαττονμένους (ea vi ut si inferiores ea quam de se praebuerant opinione), κόσμος pro εὐκοσμία, κρατεῖσθαι pro κατέχεσθαι, συγγράφειν, σὺν, et dialecti diversitas, nameque θαρσαλέως (7.) neque θέλε (24.) neque συνειδήσεις et εἰδήσεις (16. 44.) Isocrateum est, et non magis confunctio positivi et comparativi (§. 46.) et mala praeseptorum dispositio, de qua disputavi de hiatu p. 37., ostendunt, rectius ab aliis hanc orationem Isocrati Apolloniatae adscribi.

Ornt. III, 2. πάπεῖτ'. B. D. BS. c. libr. κάπεῖνο, 7. τ' c. Urb. in 14, B. D: τε. 9. θεῶν ') c. Urb. Ambr., B. D. θεῶν ἔδη. 15. τοῦτ inbr., B. D. τοῦτο. 22. φθῆναι "). B. BS. c. libr. ἀφθῆναι 50. δ' τ., B. b. (berolin.) et D. δέ. 53. κατασιωπᾶτ'. B. D. BS. c. libr. κατατε. 60. [και]. B. D. BS. c. libr. και. 61. ἤ "). B. D. BS. c. libr.

0 τοι. IV, 2, δ'. B. D. BS. c. libr. δέ. 41. δ'. B. D. BS. c. libr. δί. δ' ἀγῶνας. B. D. BS. c. libr. δέ ἀγῶνας. 48. διότι 4) c. Urb. Ambr. B. D. δτ. 57. αὐτῶν 5) c. vulg. et Ambr. (Vat. 2. in Antid. αυτῶν. B. D. BS. c. Urb. αὐτοῦ. 60. δ'. B. D. BS. c. libr. δέ. 68. δ' c. dr. Med. Ald., B. D. δέ. 73. μ'. B. D. BS. c. libr. με. 83. Ελλάδα ὑτασαν δ) c. vulg. et Laur. in Antid. (vulg. ibi: Ελλάδα πᾶσαν), B. BS. c. Urb. Ambr. σύμπασαν Ελλάδα. 92. δ' ἤκουσαν c. libr. Au. B. D. δὲ ἤκουσαν. 93. ἄλλων τ) c. Urb., B. δὲ ἄλλων BS. δ' ἄλλων (lur. Antid. —παρημελήθη δ) c. vulg., B. D. c. Urb. Ambr. ήμελήθη. μηδὲ δ) c. Dionys., B. D. BS. c. libr. οὐδέ. 107. σύμπαντες) 113. πωττ ἤ. B. D. BS. σύμπαντες οἱ ἄλλοι (Ambr. ἄλλοι σύμπαντες). 113. πωττ ἤ. B. D. BS. c. libr. ἐφέκοντο; ἤ. 130. δ' c. Med., B. D. BS. 135. τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 144. δ' Λταρνέα. B. D. BS. c. libr. ἀταρνέα. — δ' δλίγω. B. D. BS. c. libr. δὲ δλίγω. 146. φανλότη-11). B. D. BS. c. libr. φανλότητα. 149. άπωλονδ'. B. D. BS. c. libr.

1) Cf. IV. 156.

2) Imperia unius eo ceteris praestant, quod facilius alios possunt exerire, at non eo, quod facilius possunt aspici. Permutata sunt εδήσονται et φθήναι atque δφθήναι etiam IV, 79. et I.V. me ad Areop. p. 396. et de hiatu p. 35.

De hoc Isocratis usu, secundum quem praepositio post η non regular, cf. IV, 51. VI, 92. VIII, 106. IX, 3. 61. XIV, 30. 33. XV, 18.
 149. 158. 175. XVI, 3. XX, 19. Epist. IX, 9. V. me de hiatu p. 19. i-

4) Isocrates ubicunque διότι usurpavit, id fecisse videtor hiatus evidetor caussa. Bait, ad h. l. Cf. V, 1. VI, 16. (vulgatum) 24. XIV, 23. IV, 133. 263. XVI, 43. XVIII, 1. 31. Epist. II, 22.

5) L. e. Θηβαίων.

6) Cf. IV, 185. V, 70. V. me de hiatu p. 13.

7) Caussa his verbis additur, cur Peloponnesii privatim suae salutis

Monem habuerint. Delendum igitur dé.

8) Usus est Isocrates hoc verbo composito post vocales etiam XIV. 9. et XV, 168. Significatur: praetereundo negligitur. V. Dind. ad h. l. me de hiatu p. 12.

 Sententia: et ne hoc quidem ils satis fuisse censuerim, sed aucus ctiam quid conaturi fuissent, si ceteri id sivissent. V. me de hiatu

. 14-

10) Cf. locum simillimum IV, 98. ubi etiam of allot est supplen-

m. V. me de hiatu p. 13.

Isocratem plurales utl ἀργίαι, αὐθάδειαι, ἔνδειαι, εὐπορίαι,
 σότητες, καινότητες, μετριότητες, πενίαι, πραότητες, σεμνότητες et

απώλοντο. 156, επηράσαντ'. B.D. BS. c. libr, επηράσαντο. - τοιαῦτ'. B.D. BS. c. libr. τοιαύτα, 175. ως δ c. Ambr., B. D. ωστε δ. 178. δ'. B. D. BS. c. libr. δέ. 189. μεγάλ' ὑπισχνουμένοις. B. D. BS. c. Urb. Ambr. Vict. μεγάλα υπισχνουμένοις. Vulg. μεγάλας τὰς υποσχέσεις ποιουμένοις - τ'. B. D. BS. c. libr. τε.

Orat. V, 14. [xal] ovočev 1). B. D. BS. c. libr. nal ovočev. 38. nal [wsl 2). B. D. BS. c. libr. nal ws. 47. wort. B. D. BS. c. libr. worts. 49 δ' οὐδέν. B. D. BS. c. libr. δε οὐδέν. 53. δ' ὁμόροις c. Ambr., B. D. δε όμόροις. 55. δε τὰ πράγματ αὐτῶν περιέστηκεν 3) c. vulg. (qui tamen πράγματα), B. D. BS. c. Urb. δ' αὐτῶν περιέστημε τὰ πράγματα. 83. περί ων 4) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ων. 92. τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 100. 'πείνας c. Ald, Med., B. BS. ἐπείνας Δ). 115. ἤπεφ Δ) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἤ. 150. σ'. B. D. BS. c. libr. σε.

Orat, VI, 9, 8' vuãs. Laur. de vuãs, B. D. BS. de nal vuãs. 16. διότι [†]) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. δτι. 17. είς Δελφούς ἀφίποντο c. Ambr., B. D. BS. ἀφίποντο είς Δελφούς. 37. δ' ἀγνοουμένου. B. D. BS. c. libr. & αγνοουμένου. 43. ωστ', B. D. BS. c. libr. ωστε. 52. δ' c. libr., B. b. 8) D. δέ. 56. έστιν c. Med. Ald., B. D. έστι. 73. Σιπελίων 9) c. Ambr. Med., B. D. BS. Zinellav nat Itallav. 74. 66. B. D. BS. c. libr.

similes amasse disces ex Exc. VII. ad Isocr. Brem., et librarios eiusmodi Jocis offendisse demonstravi ad Areop. 107. et contuli VI, 30, 52, 78, VII, 4, VIII, 19, XII, 44, XV, 208, 229, ubi a Bekkero plurales sunt recepti, et VI, 78. VIII, 142. XIII, 9. ubi ego eos recepi.

1) Egòv ubique sie sine copula additur ab Isocrate.

2) Orator id vult: quia summis premuntur miseriis, similes sunt privatim rixantibus. Non duo affert argumenta: quod miserrimi sint et quod similes privatim rixantibus. V. me de hiatu p. 18.

3) Cf. VI, 47. VII, 81. VIII, 59. XV, 120. ubi eadem collocatio,

quam ego hic c. vulg. dedi.

4) Praepositio cum relativo loco praepositionis cum demonstrativo. quod a relativo excipitur, a Graecis ponitur. VI, 87. VIII, 26. XII, 47.

 79. IX, 42. XV, 17. V. me de hiatu p. 18. et ad Areop. p. 398.
 Keivos legitur post vocalem IV, 18. V, 36. 57. VIII, 115. X, 50. XI, 36. XII, 41. quibus in locis ante Bekkerum exervos legebatur. His adde V, 132. XII, 11. 78. 138. 150. 190. XV, 259. XIX, 29. ubi iam ante Bekkerum neivos legebatur. Corrigenda erant e coni. XVIII, 40. et XIX, 6.

6) Hsq ab Isocrate ad relativa aliasque particulas tum maxime adiicitur, si vocalis sequitur. Cf. XIV, 34. 36. 37. VI, 100. et de ἐπειδήπεο VI, 65. είπεο XV, 17. ἐάνπεο XV, 28. ὅθενπεο XVI, 15. Vide me de hiata p. 17.

7) V. me ad Areop. 413.

8) B. b. significat berolinensem, B. o. oxoniensem Bekkerum.

9) In enumerandis terris, ad quas Lacedaemonii confugere poterant, magis Siciliae, cuius insulae incolis Lacedaemonii saepe subsidio iverant, quam Italiae locus esse videtur. V. me de hiatu p. 21.

in. Urb. habet οσα correctum. 84. υπομείναιμεν 1) c. Urb., B. D. BS.

TOPLET WEEL.

Οτατ. VII, 16. δ'. B. D. BS. c. libr. δέ. 39. ἐπιμελεϊσθαι τῆς εὐπείας *) ο. vulg., B. D. BS. c. Urb. τῆς εὐταξίας ἐπιμελεϊσθαι. 42.
μμίας c. Urb., Β. ζημίας [βουλήσεσθαι]. Vulg. ζημίας βουλήσεσθαι.
57. γ'. B. D. BS. c. libr. γε. 59. γεγενῆσθαι τῶν πολιτῶν c. vulg., Β.
γενῆσθαι [τῶν πολιτῶν]. Urb. loco τῶν πολιτῶν tres literas halmit,
ματυπ ultima ν. 67. τῆς δημοπρατίας *) c. vulg., B. D. BS. c. Urb.
τοῦ δήμου. 77. τοιαῦτ' c. Ambr., Β. D. τοιαῦτα. 80. ἄστ'. Β. BS. c.
βρ. ῶστε.

Orat. VIII, 14. [καλ] ὅτι ⁴). B. D. BS. c. libr. καλ ὅτι. 25. πόλλ'. B. B.S. c. libr. πολλά, 36. πεῖσαι τοὺς ἀπούοντας c. vulg. et Scaph., B. B. c. Urb. τοὺς ἀπούοντας πεῖσαι. 44. ἀλλ'. c. Ambr. Scaph. libr. Antid. Bonys., B. D. ἀλλά. — ἐπεῖνων ⁵) c. Urb. Ambr. Laur. in Antid. Dionys., B. D. ἐκεῖνου, 50. ὀλίγου c. libr., B. o. ὀλίγου. 115. νομίζετε πονηφῶς ἡχειν °) c. vulg. Scaph., B. D. BS. c. Urb. πονηφῶς ἔγειν νομίζετε. 145.

() B. D. BS. c. libr. n eya.

Orat. IX, 17. δ' c. Ambr., B. D. δέ. 19. δ' c. Ambr., B. D. δέ. 30. των β. D. BS. c. libr. σώμα, 33. τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 39. οὔθ'. B. B. BS. c. libr. οὔτε. 53. πλεῖστ' c. Ambr., B. D. πλεῖστα. 54. δ' c. Ambr., B. D. δέ. 56. τοῦτο ⁸) c. Urb. pr., B. D. BS. αὐτόν τε. 57. δ' c. Ambr., B. D. δέ. 60. ἄστ' c. Ambr., B. D. ἄστε. 62. δ' ἡναγκάσθη. B. D. BS. c. libr. δὲ ἡναγκάσθη. 72. δ' ἄνακτας. B. D. BS. c. libr. δὲ ἀνασσας. 74. [ἔξενεχθῆναι] ⁹). B. BS. c. libr. ἐξενεχθῆναι.

Orat. X, 8. η̈́ 10). B. D. BS. c. libr. η̈́ δ. 52. ωστ². B. D. BS. c.

2) Cf. VII, 37.

4) Ort hic est: quia.

6) Hunc verum esse ordinem perspicies etiam ex iis, quae his re-

spondent: ήγεισθε πάντα τὰ δέοντα πράττειν.

Sic XII, 148. nunc est scriptum pro α εγώ et V, 23. pro sis τό.
 v. me de hiatu p. 23. et ad Areop. 408. et Bait. ad Isocr. Brem. p. 219.

10) Cf. XV, 45. V. me de hiatu p. 40. et ad Areop. p. 87.

¹⁾ Orator ponit hanc ut rem, quam prae Lacedaemoniorum virtutibus minime ratam fieri censet, quae igitur sola nititur cogitatione. V. Kühner. Gramm. gr. §. 827. et me ad Areop. p. 400. et de hiatu p. 21.

Democratiae actiones adscribuntur etiam VII, 27. 66. III, 15. XII.
 131. 138. 147. V. me ad Areop. p. 337.

⁵⁾ Tt's collectivorum rationem sequitur, unde id saepius pluralis numerus pronominum excipit. Cf. VIII, 93. et 139. V. me de hiatu p. 14. et Bait. ad Isocr. Brem. p. 215.

⁸⁾ Id est, quod Conon dux erat. Hoc enim per Evagoram factum.
9) Καὶ (etiam), quod post Ἑλλάδα sequitur, fecit, ut verbum hic aliquod adderetur. V. me ad li. I.

Orat. XI, 24. μείζους c. Urb. Ambr., B. D. ἀπομβεστέφας. 28. τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 29. τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 39. δ'. B. D. BS. c. libr. δέ. 50. πλείστ'. B. D. BS. c. libr. πλείστα.

Orat. XII, 6. δ' οῦν. B. D. BS, c. libr. οῦν. — τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 9. πολλῶν ¹) c. Ambr., β. D. πολλῶν [παρρησία]. Vulg. πολλῶν παρρησία (Βαν. παρρησία πολλῶν). 14. τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 17. ἡμῶν ²) c. vulg. et Ambr., β. D. BS. c. Urb. μον. 19. ἔπιχειρῆσαι ἐμέ, 24. τοῦτ'. Β. D. BS. c. libr. τοῦτο. 39. ἀγῶνος ⁴). Β. D. BS. c. libr. τοῦ ἀγῶνος. — ταῦτ' c. Ambr., β. D. ταῦτα 71. τ'. Β. D. BS. c. libr. τε. 76. δ' εἴδ'. Β. D. BS. c. libr. δ', εἴδ'. 84. δ'. Β. D. BS. c. libr. δέ. 99. διαπραξαμένη τν. 119. δ'. Β. D. BS. c. libr. τε. 130. παὶ τοῖς χρωμένοις ἡδίστης δ) c. Urb., Β. D. τοῖς χρωμένοις παὶ ἡδίστης, 134. μὲν ἐτέροις τ') c. vulg., Β. D. c. Urb. ἐτέροις μέν. 155. τάμά δ). Β. D. BS. c. Urb. τὰ ἡμέτερα ἄμα. Vulg. ᾶμα. 158. τ'. Β. D. BS. c. libr. τε. 170. πάπεῖν'. Β. D. BS. c. libr. τοῦτες θηβῶν. Β. Β. Θηβῶν ντες β') c. vulg., Β. D. αντες θηβῶν. Β. Θηβῶν ντες 172. μ'. Β. D. BS. c. libr. με. 174. ἄσδ'. Β. D. BS. c. libr. ἄστε. 194. ἄσδ'. Β. D. BS. c. libr. με. 174. ἄσδ'. Β. D. BS. c. libr. ἄστε. 194. ᾶσδ'. Β. D. BS. c. libr. ᾶστε. 194. ᾶσδ'. Β. D. BS. c. libr. ᾶστε. 194. ᾶσδ'. Β. Δαπτ. Β. D. Β. Δαπτ. Επ. Επ. Επ. Επ. Επ. Επ. 194. ᾶσδ'. Β. D. ΒΕ. c. libr.

3) Cf. XII, 21. neque hoc in loco pronomini us maior inest vis. V.

me de hiatu p. 28,

4) Ayou hie non singularem quandam actionem sed in universum quanque significat, ante quam chorus quaedam praefari soleat. V. me de hiatu p. 30.

ubi attuli IV, 56.

6) Superfluum addi τοῖς χρωμένοις ad ἄπασι, cum per se pateat, talia instituta modo civibus, qui iis utantur, maxima posse afferre commoda. Thesei instituta autem etiam erant gratissima iis, qui illis uterentur. V. me ad Areop. 398.

7) Non solum έτέροις et έμοι inter se sunt opposita, sed etiam sermo de his omnibus rerum publicarum institutis et sermo de solis

majorum institutis. V. me de hiatu p. 26.

8) Cf. V, 94. IV, 12. et inprimis Ep. IX, 15. Obtrectatores, qui tamen simul etiam sint admiratores et imitatores, intelligendi sunt Isocratis. Si τὰ ἡμέτερα legitur, quisque hoc de Atheniensibus intelliget. At hoc per se patet, eos, qui Atheniensium res admirentur, hac in re nihil esse opposituros. V. me ad Areop. p. 414. et de hiatu p. 26.

9) XII. 174. Urb. nvolove @nβαίων.

Non ea de caussa, quia libere loqui non poterat, sed quia idonea vox et audacia deerat, in conventu multorum hominum Isocrates non loquebatur. Se libere loqui ipse professus est V, 72. V. me de hiata p. 27.

²⁾ Isocrates de sese locutus modo singulari modo plurali numero est usus. XV, 16. V, me de hiatu p. 30.

243. πάντας c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἄπαντας. 255. ἄστ. B. D. BS c. libr. ἄστε.

Οται. ΧΙV, 2. ἔνεστιν 1). B. o. c. vulg. ἔνεστι. 5. μάλιστ. B. D. BS. c. libr. μάλιστα. 10. εἶναι κελεύουσιν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. κελεύουσιν αιναι. 13. Θηβαίων 2). B. D. BS. c. libr. ὑπὸ Θηβαίων 42. ἐνδείξησθ. Β. B. BS. c. libr. ἐνδείξησθε. 43. καταδουλουμένων 3) c. Urb., B. D. ματαδουλουμένων τὴν Ἑλλάδα. 44. εἶναι νομιοῦσιν ὑμᾶς c. vulg., B. D. BS. c. Ambr. ὑμᾶς νομιοῦσιν εἶναι, Urb. ὑμᾶς νομιοῦσιν εἶναι.

Orat. XV, 15. 667. B. D. BS. c. libr. 6678, 17. 8' ovv. B. D. BS. libr. ούν. 29. την γραφην ανάγνωθι c. Ald. et libr. Wolf. Cor., B. D. BS. c. Ambr. Laur. Urb. ανάγνωθι την γραφήν. 85. τ'. B. D. BS. ε. libr. τε. 101. ἐπεχείρησεν, οὐδ'. Vat. Ambr. ἐπεχείρησε, ούκ, Β. D. RS. c. Urb. Laur. έπεχείοησε και ούκ. 109. ήνάγκασεν αύτους c. Ambr., D. c. Urb. ἡνάγκασε αὐτοὺς, BS. c. Laur. αὐτοὺς ἡνάγκασε, 110.
 Ἰσθμοῦ). B. D. BS. c. libr. διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ. 122. ἡθει ὁ). B. D. BS. c. libr. Adei τω έαυτου. 129. δ' ὑμων c. Vat. Ambr. Laur. Urb. corr., B. D. BS. c. Urb. pr. ovv vuov. 165. uèv of 6). B. D. BS. c. libr. οί μέν. 166. καταβιώναι c. Laur., B. D. BS. αναβιώναι. 178. υμείς τοιούμεθα τὰς ὑποσχέσεις. Laur. ἡμεῖς τὰς ὑποσχέσεις ποιούμεθα, Β. D. BS. c. cett. libr. ποιούμεθα ήμεις τας υποσχέσεις. 187. οπες. Β. D. RS. c. libr. 6. 195. olosiv c. Urb. pr., B. D. olosiv [diatelo]. Vulg. olτων διατελώ. Scripsi ea ipsa de caussa antea ποιών, pro ποιώ, quod B. D. c. libr. 248. διατελούσιν. Β. ο. c. vulg. διατελούσι. 249. νομίζουσιν. Β. ο. c. (Urb.) Ambr. Laur. νομίζουσι. 251. ήγω (Laur. ήγωνισμένων). Β. D. η έγω. 278. ἄσωπες. Β. D. BS. c. libr. ἄσω. 280. ώπες. Β. D. BS. c. libr. ῷ. 283. ἀνόμασιν τ) c. Urb. pr., Β. D. ἀνόμασιν έν τῆ διαλέπτω. 297. ἢγώ. B. D. BS. c. libr. ἢ ἐγώ. 307. δ' δ. B. D. BS. c. libr. δὲ δ 321. δ'. B. D. BS. c. libr. δὲ. — ἄστ'. B. D. BS. c. libr. ἄστε,

Orat. XVI, 8. πατέφ'. B. D. BS. c. libr. πατέφα. 10. ἄσθ'. B. D. BS. c. Urb. ἄστε. 14. ἄξι'. B. D. BS. c. libr. ἄξια. 19. ἐσεμνύνατ'. B.

V. me ad Areop. p. 187.
 V. supra ad Or. III, 61.

³⁾ Non eo, quod totam Graeciam, sed quod Lacedaemonii eos ipsos a servitutem redacturi sint, socii movebuntur, ut Atheniensium societati se adiungant. V. me de hiatu p. 19. et ad Areop. p. 415.

⁴⁾ Cf. Dinarch. in Demosth. 92, 18. Andoc. Myst. 17, 132. Lys. or. hunebr. 195, 45. Isocrates IV, 93. scripsit tamen τον Ἰσθμόν. V. me de histor p. 45.

Isocrates δύναμιν et ήθος Atheniensium ita sibi opposuit, ut diceret: copiis urbis hostes subegit et moribus i. e. humanitate benevolentiam ceterorum conciliavit.

Saepe μὲν ad totam cum pertineret sententiam, ad verba est ad-

⁷⁾ Hoc per se patet illa verba in sermone et in loquendo ita usurari. V. me de hiato p. 44.

D. BS. c. libr. ἐσεμνύνατο. 38. πρᾶγμ². B. D. BS. c. libr. πρᾶγμα. 42. γένοιτ². B. D. BS. c. libr. γένοιτο. 45. τέτταρ². B. D. BS. c. libr. τέτταρα. 46. τριάποντ². B. D. BS. c. libr. τριάποντα. — ἔγκλημ². B. D. BS. c. libr. ἔγκλημα. 48. δ' οὖν c. libr. praeter Urb. Vat. 2., B. D. BS. c. Urb. Vat. 2. οὖν.

Orat. XVII. $[I\Sigma OKPATOT\Sigma]$ $TPA\Pi EZITIKO\Sigma$ 1). B. D. BS. UZOKPATOT Σ $TPA\Pi EZITIKO\Sigma$.

Orat. XVIII 2), 40. 'πείνων, Β. D. BS. c. libr. ἐκείνων. 68. γένοιντο 3) c. Ald. et ant. libr., Β. D. BS. e. Vat. 2. ἐγένοντο.

Orat. XIX. 2. μ² 4). B, D. BS. c. libr. με. 3. ζῶντ². B. D. BS. c. libr. ζῶντα. 6. γνήσι². B. D. BS. c. libr. γνήσια. — μητέρ². B. D. BS. c. libr. μητέρα. 7. πατρίδ². B. D. BS. c. libr. πατρίδα. — τουμου δ) c. γιθς. BS. c. libr. τοῦ ἐμοῦ. B. σρόδρ². B. D. BS. c. libr. σρόρεα. — τὴν ἀνεψίαν δ) c. γιθς. B. D. BS. c. libr. δρόμενον δ. B. D. BS. c. libr. δρόμενον δ. B. D. BS. c. libr. δρόμενον δ. B. D. BS. c. libr. ἐλπίδα. 21. εἰρημένα ταῦτ² c. γιθς. B. D. BS. c. libr. ἐλπίδα. 21. εἰρημένα ταῦτ² c. γιθς. B. D. BS. c. libr. διρημένα. 22. Τροιζῆνα. — μητέρ². B. D. BS. c. libr. μητέρα. 27. δ μοι c. γιθς. et Marc., B. D. BS. c. Urb. δ ἐμοί. 28. δεηθέντα. B. D. BS. c. libr. δετνιν. 30. δοφ περ. B. D. BS. c. libr. δοσω. — δεινότερα. 31. διαλιποῦσ. B. D. BS. c. libr. διαλιποῦσα. 32. ἡβονιλήθη μαλλον c. γιθς. et Marc., B. D. BS. c. libr. διαλιποῦσα. 32. ἡβονιλήθη μαλλον c. γιθς. et Marc., B. D. BS. c. libr. διαλιποῦσα. 32. ἡβονιλήθη μαλλον c. γιθς. et Marc., B. D. BS. c. libr. διαλιποῦσα. 32. ἡβονιλήθη μαλλον c. γιθς. et B. D. BS. c. libr. Θρασύλοχός τε, εἰ. 38. τάδελφῶ. B. D. BS. c. libr. τῷ ἀδελφῶ. — ἐνόμιζεν c. γιθς. B. D. BS. c. Urb. ἡγεῖτο.

3) Etiam propter sequens κατασταθείεν praeferendum. V. me de

hiatu p. 54.

¹⁾ Auctor huius orationis minime a gravibus hiatibus abstinuit, V. 7, 22, 39, 18, 5, 54, porro 56, 19, 11, 20, 25, 37, 11, 34, deinde 6, 10, 23, 25, 16, non minus 32, 37, 41, 36, 52, 12, denique 10, 11, 17, 21, 38, 43, 13, V. me de hiatu p. 54-55.

²⁾ Hace oratio in bonis libris non legitur, ex quibus quum sine dubio plura corrigerentur et eo ipso etiam plures hiatus removerentur, nolui apostrophis abuti, ubi fortasse aliud vitium latet.

⁴⁾ Orationes forenses simplicius et sermoni vulgari conveniențius sunt scriptae. Qua de caussa hiatus post particulas καὶ, εἰ, ἢ, ὅτι, α et similes suam habebit excusationem, quia eiusmodi hiatus, nisi prorsus artificiose formetur oratio, non facile possunt evitari. Non minus hiatus, qui invenitur sententia altera in vocali finita et altera in vocali incipiente facile tolerabitur, nam non legenti sed audienti scriptae sunt. Apostrophorum autem quia multo frequentior hic est usus, etiam plures erant e coniectura ponendi. V. me de hiatu p. 46.

⁵⁾ Cf. XVI, 26. 6) Cf. XIX, 46.

Isocrateum non est ἴσχειν, exspectaturque aoristus propter sequados ενήσαντα et γενόμενον. V. me de hiatu p. 50.

39. ἀπεκόμισ'. B. D.BS. c. libr. ἀπεκομισα. — τούμαυτοῦ. B. D. BS. c. libr. τοῦ ἐμαυτοῦ. 42. ϑυγατέρ'. B. D. BS. c. libr. ϑυγατέρα. 47. ἔμ'. B. D. BS. c. libr. δίπαια. 51. δ΄ οὖν. B. D. BS. c. libr. ovv.

Orat. XX, 1, τοῦδ'. B. D. BS. c. libr. τοῦτο, 4, ταὐτ'. B. D. BS. c. libr. ταυτά. - τοιαύτ. B. D. BS. c. libr. τοιαύτα. 6. καταγνώθ'. B. D. BS. c. libr. καταγνώτε. 8. διότι c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ότι. 20.

άξιοίμεν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. άξιοίμεν τὸ ἴσον.

Orat. XXI. [ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ] ΠΡΟΣ ΕΤΘΤΝΟΤΝ ΑΜΑΡΤΥ-ΡΟΣ 1). Β. D. ΒS. ΙΣΟΚΡΑΤΟΤΣ ΠΡΟΣ ΕΤΘΤΝΟΤΝ ΑΜΑΡ- $TTPO\Sigma$.

Epist. I, 1. δ'. B. D. BS. c. libr. δέ. — nal c. Urb. Ambr. Helmst...

Epist. II, 6. διοιηής. Ίδοις 2) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. διοιηής και τάς άτυχίας τάς συμπιπτούσας έπανορθούν δύνη. "Ιδοις. 11. μηδ c. Ambr., B. D. μηδέ. 12. μή. B. D. BS. c. libr. μη έγω. 23. δ' ανάγκη c. Ambr., B. D. δέ αναγκη.

Epist, III, 3. ουτ' ώφελιμωτέρων. Β. D. BS. c. libr. ουτε ώφελι-

μωτέψων.

Epist. IV, 4. μηδενός. Β. D. BS. c. libr. οὐδενός. — πάντων c. Ambr., B. D. απάντων. 6, διαμένειν c. cod. Helmst., B. D. BS. διαμείναι. 12. τε περί c. Urb. Ambr., B. D. τε ή περί. 13. μόνον. B. D. BS. c. libr. µovov.

Epist. V, 1. μήτ'. B. D. BS. c. libr. μήτε. 2. τ' οὐκ. B. D. BS. c. Urb. τε ούκ. Vulg. οὐκ.

Epist. VI, 1. έρωτήσαιτ'. B. D. BS. c. Urb. έρωτήσαιτε. Vulg. ήρωτήσατε. 11. η c. cod. Helmst., B. D. η δ. 12. μ'. B. D. BS. c. libr. με. 14. τὸ συμφέρου. Β. D. BS. c. libr. τὸ έμαυτῷ συμφέρου.

Epist. VII, 4. 9'. B. D. BS. c. libr. τε. 11. αὐτοῦ c. Ambr., B. D.

τη αύτου.

Epist. VIII, 1. of uév. B. D. BS. c. libr. of.

Epist. IX, 10. ωσθ'. B. D. BS. c. libr. ωστε. 16. δ' c. Ambr., B. D. δέ. Epist. X. [ΔΙΟΝΤΣΙΩι.] 3) B. ΔΙΟΝΤΣΙΩι. BS. omiserunt.

2) De cladibus, quae Philippo incidere possint, potius cogitandum quam loquendum ei, qui ad Philippum ipsum scribit. Interpretamentum

ex ual ante rag vinas ortum. Vide supra p. VII, n. 9.

3) Est Theophylacti Simocati epistola, in cuius epistolis moralibus et rusticalibus et amatoriis est undeoctogesima. V. BS. Praefat, ad Isocr. p. VI. Offendunt igitur tres hiatus §. 2. non. V. me de hiatu p. 58 - 59

¹⁾ Auctor huius orationis plures admisit graves hiatus: 2. 4. 11. 19. 5. 11. 18. porro 1. 3. 4. 13. deinde 19. 3. 2. 4. 7. 21. denique 2. 3. 7. 19. 22. Isocratem contenderim ne potuisse quidem in eiusmodi oratione uti Trapezitica et in Euthynum scribenda tam foedos hiatus admittere, quippe qui consuevisset in aliis (etiam forensibus) orationibus et adeo in epistolis eos fugere. Neque magis tota brevium sententiarum conformatio hac in oratione Isocratea est. V. me de hiatu p. 56.

II.

Propler aequabilitatem membrorum et Isocrateum antithetorum studium scripsi:

[Orat. I, 1) 4. λόγον μόνον 2) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Barocc. λόγον. 19. κατά c. cod. Scaph. 3), B. D. BS. τὰς κατά. 26. συνάχθονται c. Ambr. Scaph., B. D. BS. τοῖς φίλοις συνάχθονται. 29. βέλτιστα 4) c. Ambr. Scaph., B. D. BS. βελτίω. 35. τῶν σεαυτοῦ c. vulg. et Scaph., B. D. BS. σαντοῦ.]

Οται, ΙΙ, 8. αὐταῖς c. vulg., Β. D. BS. c. Urb. αὐτοῖς. 11. βασιλεύουσι 5) c. Ambr. Urb. marg., Β. D. BS. βασιλεύσι. 36. τεθνάναι καλώς °) c. Ambr. Laur. in Antid., Β. D. BS. καλώς τεθνάναι. 37. μνήμην γ) c. vulg. et Ambr. Laur. in Antid., Β. ο. et BS. c. Urb. Vat. τήν μνήμην, Β. b. et D. τὴν γνώμην. 39. μεγάλων °) c. Urb. in Antid., Β. D. BS. μεγίστων. 48. ἀμίλλας ψυχαγωγοῦνται c. Vat. 2. marg., Β. D. BS. ἀμίλλας. 50. ὅντα τύραννον °) c. vulg., Β. D. BS. c. Urb. βασιλεύοντα. — ἐπὶ τῶν χοησίμων 10) c. Urb., Β. D. BS. ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν χοησίμων.

Οταί. III, 43. τὴν σωφοροτύνην 11) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. σωφοροτύνην. 48. ἐλλίπητε 12) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἐλλείπητε. 49. ἀλλονς ὑμᾶς 13). BS. c. Urb. Ambr. ἄλλονς. 51. σῶμα τοὐμὸν 14) c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. σῶμα. — τὴν γε διάνοιαν c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. τὴν διάνοιαν. 63. ὁμοίως ὑπηφετῆται 15) c. vulg., B. D. BS. c.

Urb. υπηφετήται.

Orat. IV, 8. τά τε παλαιά c. Harpoer., B. D. τὰ παλαιά. 14. μηδέν τῶν ἄλλων. BS. μηδέν c. Urb. pr. (Ambr. et Viet. τῶν ἄλλων μηδέν).

1) Est in hae oratione magna antithetorum cura.

2) Respondet τον τρόπον αὐτών.

 Opposita sibi sunt τηλιακύτα πελάγη et κατὰ γῆν πορείας. Scaphusiensis in hac oratione optimus est liber.

4) Commendatur haec lectio simili sono inter βέλτιστα et παρόντα.
 5) Resp. sie melius ἀσυητῶν, uti βασιλεῦσι melius responderet

άθλητῶν, quod vulgo legitur.

6) Resp. ζῆν αἰσχοῶς (IV, 95. alius est generis, quia in καλῶς vis

est et i alogoos propter hiatum non potuit dicere orator).

 Solet quidem articulus praesingi, at hie ut respondeat σώματος, est ille omissus.

8) Resp. περί μιαρών.

9) "Non fero ὄντα omissum post πολλών praesertim in antithetorum artifice." Dobr.

10) Resp. ταίς ήδοναίς.

11) Resp. της μέν ανδρίας και της δεινότητος.

12) Quod sequitur aoristus σχεῖν, hic quoque aoristum probare videtur, ut sententia sit: quatenus alterutrum horum omiseritis.

13) Opposita sibi sunt ene et vuas.

14) Aptius membra orationis sic sibi respondent.

15) Resp. παρέχω τοιούτον.

23. ἀμφισβητούντας περί αὐτῶν ¹) c, vulg. et Ambr., B, D, BS, c. Urh, ἀμφισβητούντας. 28. ὁωρεὰς ὁιτιὰς ²) c, vulg. et Ambr., B, D, ὁωρεὰς c, Urb, 51, ὑποθέμενος ἐρείν c, vulg. et Ambr., B, D, BS, ε, Urb, ὑποθέμενος. 65. Πελοποννησίων ³) c. Ambr. Laur. in Antid., B, BS. Πελοποννησίωνς. 66. μεγίστων στὰς ⁴) c. Ambr. Laur. in Antid., B, μεγίστων [στὰς], D, BS, μεγίστων. 70, τοσούτον διὰ τὴν τότε στρατείων 5) c. Ambr., B. D. c, vulg.: διὰ τὴν τότε γεγενημένην στρατείων τοσούτον, BS, c, Urb, et libr. Antid., τοσούτον. 87. ἀπόβασιν τῶν ²) c, οπο, libr. Antid., B. D, BS, ἀπόβασιν τὴν τῶν. 111. [καὶ φονέας] ¹), BS, c, libr. καὶ φονέας. 139, ὁσπὰς c, vulg., B, D, BS, c, Urb, Αποτ. ὰς δοπάς. 144. ἐπῆρξε ²) c, vulg. et Ambr., B. D, BS, c, Urb, ἐπῆρχε. 179. τοὺς ἀνθρώπους ²) c, vulg., B. D. BS, c, Urb, ἐπῆρχε. 179. τοὺς ἀνθρώπους °) c, vulg., B. D. BS, c, Urb, Απον. Ανθρώπονς. Orat. V, 63, μεγίστην ἐξ αὐτῆς δόξαν ¹°) c, vulg., B. D. BS. c.

Orat, V, 53. μεγίστην έξ αὐτῆς δάξαν 10) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. δάξαν έξ αὐτῆς μεγίστην, 95. δυσμενεστάτους [είχον] 11), B. D. BS. c. libr. δυσμενεστάτους, 131, μὲν ὑπ ἐμοῦ 12) c, vulg., B. D. BS. c. Urb. ὑπ ἐμοῦ μέν. 132. ὄντας τῶν Ἑλλήνων 13) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τῶν Ἑλλήνων ὄντας, 139. διαστῆσαι 14) c. Urb. Απbr., B. D.

διαλύσαι.

Orat. VI, 24. ἐνδόντων ¹⁵) c. Laur., B. D. BS. δόντων. 28. ὁψόμεθα ¹⁶) c. Urb. pr., B. D. BS. ἐποψόμεθα. 53. τοὺς περί ¹⁷) c. Urb., B. D. BS. περί. 58. πολεμεῖν ὑμῖν ¹⁶). Ambr. Ald. Med. πολεμεῖν ἡμῖν, B. D. BS. c. Urb. πολεμεῖν. 59. μεχρί θανάτον μάχεσθαι ¹⁰)

1) Resp. περί τούτων αμφοτέρων.

 Praecedit: πρὸς τοὺς προγόνους ἡμῶν — εὐμενῶς διατεθείσης ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν.

 Respondent sibi: 'Αργείους καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίων ετ τοὺς οἰπιστὰς καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοὺς Λακεδαιμονίων.

4) Resp. έξαριθμών.

5) Resp. διὰ τὴν ἐνθάδε συμφοράν.

- 6) Resp. την απόβασιν των βαρβάρων et τους δρους της χώρας.
- 7) Resp. sibi τοὺς αὐτόχειοας et τοὺς γονέας. 8) Sequitur: ἐποίησε — ἐπόρθησεν — ἐπράτησεν.

9) Oppositum est: τον Δία.

10) Resp. παλλίστην γὰο μάχην.

11) E coni. Cor. Resp. EEELS.

12) His quidem, quum a me dicentur, multi invidebunt, iisdem autem, quum a te agentur, omnes congratulabuntur.

13) Resp. αμεινον πράττουσαν της Εύρωπης.

14) Respond. συστήσαι. V. BS. ad h. l.

15) Resp. ἀνελόντος et πολέμω κρατήσαντες verbumque hoc compositum per se etiam huic loco optime convenit.

16) Resp. simplex: στερησόμεθα.

17) Resp. sibi: ὀλίγους τοὺς περὶ αὐτὸν τῶν πολιορκουμένων et πολιοὺς ὅντας τοὺς πολιορκοῦντας. De πολλοὺς τοὺς v, me ad Areop. p. 94.

18) Resp. sibi avrois et vuiv.

19) Resp. παλώς πολιτεύεσθαι — σωφρόνως ζην.

c. Ambr. Laur. et vulg., B. D. BS. c. Urb. μάχεσθαι. 63. των βελτίστων 1) c. Laur. et vulg., B. D. BS. c. Urb. βελτίστων. 85. εὐθύς άφοράν 2) c. Ambr., B. D. BS. άφοράν, 88. τοις άλλοις 3) c. Laur. et oulg., B. D. BS. c. Urh. tois allois nanois.

Orat. VII, 4. πολλή μετριότης *) c. Urb. Ambr., B. μετριότης. 47.

undsμία 5). Urb. pr. μήτε μία, B. D. c. cett. libr. μήτε ζημία.

Orat. VIII, 21, έν μέν ταίς 6) c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. έν ταίς μέν, 33. οὐδε γιγνώσκειν οὐδεν ών 7) c. Ambr. et libr. Antid., B. D. BS. ών ού. 36. προσημον 6) c. Urb. Ambr., B. D. BS. c. Laur. in Antid. δάδιον. Vulg. καὶ δάδιον. 43. τῶν ἄλλων 9) c. Urb. Ambr. Laur. et cett. libr. Antid., B. D. BS. των Ελλήνων. 46. ίδία λυμαινόμεθα 10) c. Dionys., BS. ίδίους λυμαινόμεθα, Ambr. Laur. Vat. 2. in Antid. δί ούς λυμαινόμεθα, Β. D. λυμαινόμεθα. 50. της αύτων δυσγενείας 11) c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. (hic et in Antid.) Ald. Vat. 2. in Antid. της δυσγενείας. 51. αγαπώντας 12) c. Dionys., B. D. BS. c. Urb. et libr. Antid. ποιούντας, Vulg. έμποιούντας. 56. έπιχειρήσαιμεν 13) c. Urb. in Antid. (Laur. έπιχειρησαίμην), B. D. BS. έπιχειροίην. 73. πονηοίας 14) c. Urb. Ambr., B. D. BS. πονηράς. 125. εὐδαιμονεστέρους 15) c. Urb. Ambr., B. D. BS. ενδαίμονας. 135. τας δυναστείας και τας ηγεμονίας 16) c. Urb. et libr. Antid., B. D. τας ηγεμονίας και σφάς aurous.

Orat. IX, 42. έν ταίς εὐπραγίαις 17) c. Urb. pr., B. έν ταίς εὐπραγίαις [nai καρτερίαις], D. BS. c. Urb. rec. Vat. Ambr. έν ταίς εὐ-πραγίαις και καρτερίαις. Vulg. έν ταίς εὐπραγίαις και ταίς καρτεοίαις. 46. τυραννικός 18) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. μεγαλοφοών. 50.

1) Resp. ταζς οὐσίαις — ταζς δόξαις.

2) Resp. ταίς ψυχαίς διατρίβειν. 3) Resp. sibi: ήμᾶς δὲ μή μόνον τῶν ὄντων ἀποστερῶσιν et ἀλλὰ και πρός τοις άλλοις είς ονείδη καθίστωσιν.

4) Resp. άνοια καὶ μετὰ ταύτης ἀκολασία.

5) In sententia, quae sequitur, unum subiectum: αί κρίσεις per unte cum quiann conjunctum.

6) Resp. év de toig.

7) Resp. τούτους μόνους ών δεί πλεονεκτείν.

8) Resp. πρόχειρον. Sententia est; non convenit suadere auditoribus, ut virtutem exerceant.

9) Oppositum est: ὑπὲς τῆς ἡμετέρας αὐτῶν.

10) Resp. sibi lola et noivois. 11) Resp. ταύτης της εύγενείας.

12) Resp. έπιθυμούντας.

13) Praecessit: ἐπιλίποι. Cf. locum simillimum VI, 81. 14) Resp. συμφοράς. Cf. locum similem Epist. VI, 13.

15) Resp. χείρον πράττοντα.

16) Vulg.: τὰς ήγεμονίας et σφάς αύτους male sunt coniuncta.

17) Resp. έν ταϊς ἀργίαις.

18) Praecedunt: δημυτικός - πολιτικός - στοατηγικός. De signi-

mi τοῦν περὶ τὴν ἄλλην παίδευσιν 1) c. Vat. et vulg., B. D. BS. c.
15. καὶ περὶ τὴν ἄλλην παίδευσιν. 55. στρατόπεδον καταστήσαιν2) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. καταστήσαιντο στρατόπεδον. 71. τὸν
16ν διετέλεσε *) c. Vat. et vulg., B. D. BS. c. Urb. διετέλεσε τὸν βίον.

Orat. X, 32. ἄρχειν ζητοῦντας *) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ζημοντας ἄρχειν. 32. ἐπιστρατευομένους °) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. (a), πολεμίους. 50. τὰς πόλεις °). B. D. BS. c. libr. πόλεις.

Orat. XI, 12. παντοδαπώτατα ⁷) c. Gregor., B. παντόδαπα [τάγατά]. Urb. in παντόδαπα extr. a corr. — Ambr. et Urb. corr. παντόαπα ἀγαθά. Urb. pr. pro ἀγαθὰ vocabulum habuit penitus diversum.

15. τἡν τροφήν⁸) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τροφήν. 17. προαιρεῖσθαι
τολιτείαν ⁹) c. vulg., B. D. BS. ε. Urb. προαιρεῖσθαι πολιτείαν ἐπαιτάν. 23. ἔνια ¹⁰) c. Urb., B. D. BS. ἔτερα. 35. τοῖς ἄλλοις ¹¹) c. vulg.
4 Scaph., B. D. c. Urb. τοῖς Ἑλλησιν. 47. τῶν νῦν ὅντων ¹²) c. Urb.

του νῦν non recte additum est in τῶν νῦν σοι συνόντων, B. D. BS.

5 bbr. τῶν ὅντων.

Orat. XII, 1. άπλῶς εἰρῆσθαι δοκοῦντας 13) c. vulg., B. D. BS. c. απλῶς δοκοῦντας εἰρῆσθαι. 50. γεγενημένοι 14). Urb. γεγονασιν-

latione v. II, 53. σύμβουλος άγαθὸς χοησιμώτατον καλ τυραννικώπτον άπάντων τῶν κτημάτων έστίν.

1) Diversi sunt: οί περί την μουσικήν et οί περί την άλλην παί-

DEDGLE.

2) Verba quae sequuntur: περιγένοιντο et κρατήσειαν non minus

3) Resp. την περί αύτοῦ μνήμην κατέλιπε.

4) Resp. καθιστάντας.

5) Resp. συμπολιτευομένους.

6) Resp. την χώραν πορθουμένην. Articulus τὰς significat: suns

urbes videbant dirutas.

"Sciendum librarios adiectivi παντοδαπός gradui superlativo adeose ubique locorum gessisse inimicos, vix usquam ut nullis turbatum irrorum dissensionibus compareat. Cf. IV, 45. XV, 295. Hippocrat. de ict. rat. II, 365, 29. Foes. (ubi παντοδαπώτωτα corrigendum coll. 286, .) Item Pseudodemosth. Erot. p. 1408, 26. Reisk. παντοδαπωτάτων pringendum." Dind. in Praefat. IV.

8) Melius sic respondet τον τε τόπον.

 Τὴν ἐν Αἰγύπτω προαιρεῖσθαι πολιτείαν et ἄριστα διοικεῖν ἡν αὐτῶν πόλιν. Uti hie πόλιν ultimum tenet locum, sie nunc etiam τολιτείαν.

10) Oppos.: πλείστα.

11) Oppos.: των καθ' αὐτόν.

12) Ντν hic nesessarium propter των πώποτε γεγενημένων, supra των νύν σοι συνόντων offendit.

13) Resp. μετέχοντας eodem modo co locatum.

14) Sequ.: καί - έκλελοιπότες. V. me ad Areop. p. 116.

μενο, Β. D. BS. γενόμενοι. 98. ἔνοχοι τοῖς πεπφαγμένοις 1) c. U B. D. BS. ἐν τοῖς πραττομένοις. 101. γεγονόσιν ἔργων 2). Urb. γόνασιν ἔργων, Β. D. BS. ἔργων. 111. την σωφροσύνην και πειθιχίαν 3) c. Urb. Ambr., Β. D. την σωφροσύνην και την πειθαρχί 114. περί ταύτης της πολιτείας 4) c. Ambr. (Urb. περί ταύτης πετίας), Β. D. BS. περί ταύτης. 163. ἀγριότητα την 5) c. vulg.. c. Urb. Ambr. ἀγριότητα.

Orat, XIII, 9. τῶν μισθῶν 6) c. Vat. Ambr. Urb. marg., B. D. μισθοῦ. 13. τοῦ πρεπόντως καὶ καινῶς ἔχειν 1) c. Urb. Vat., B. D. c. Ambr. τοῦ πρεπόντως καὶ τοῦ καινῶς ἔχειν. Valg. πρέποντος ໂκαν

Orat. XIV, 17, vneo the vusteous swinplus 8) c. Ambr. Urb. co

B. D. BS. ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας.

Οτατ. ΧΥ, 16. ἡγήσησθε °). Laur. ἡγήσασθαι, Β. D. BS. ἡγῆσ Urb. Ambr. ἡγεῖσθε, Vat. ἡγεῖσθαι. 56. γίγνεσθαι τοῖς ἄλλοις ¹°). D. BS. c. Urb. γίγνεσθαι, τοῖς δὲ ἄλλοις. Pergo c. Ambr. Laur. corr. τοὺς δὲ λόγονς ἤδη, Β. D. BS. c. Urb. ἤδη. 75. δοῦναι δί ὑμῖν τὴν μεγίστην ¹¹) c. Laur. et Vat. Urb. in marg., Ambr. δοῦ δίκην τὴν μεγίστην ὑμῖν, Β. D. BS. δοῦναι δίκην ὑμῖν. 101. τῆ λει γεγενημένον ¹²) c. Laur., Β. D. BS. τῆ πόλει. 103, ἀλίγων ἐπεσ τησαν ἀγώνων ¹²) c. Ambr. Vat. Laur. Ūrb. marg., Β. D. BS. c. ὶ ὁλίγων ἐπεστάτησαν. — πατέστη κύριος πολὺν χοόνον c. Laur., b. BS. καὶ πολὺν χοόνον κατέστη κύριος. 120. τῶν πολεμίων ¹⁴). B. BS. c. libr. τῷ πολέμω. 157. τὴν δύναμιν ¹⁵), Β. D. BS. c. libr.

Resp. ἔνοχοι et ἀντιτεταγμένοι. Collocatio est alia propter hiat
 Uti bio ἀρχηγοῖς γεγενημένοις verba διδασκάλοις τῶν τοιού γεγονόσιν ἔργων, sie in ils, quae sequuntur, verba τοῖς ὑπὸ τῶν ὑπισχν μένων ἔξηπατημένοις excipiunt καὶ διημαρτηκόσι τῶν ἐλπίδων.

3) Est una notio, cui respondet: πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν ὁλιγωρί

4) Opposit.: περί τῆς τῶν προγόνων.5) Resp. τοὺς βαρβάρους τοὺς.

6) Cf. XV, 120. V. me ad Areop. p. 107.

 Est una notio, cui resp. τῶν καιρῶν. Orator hoc vult: ora nem et opportunam et decoro novoque modo compositam esse debei

8) Resp. sibi: ούχ ὑπὲο τῆς ὑμετέρας σωτηρίας et οὐδ' ὑπὲο

τῶν συμμάχων ἐλευθερίας. 9) Resp. φανῶ.

10) Oppos.: διὰ ταῦτα.

11) Resp. τῆς μεγίστης τυχεῖν τιμωρίας. In repetito verbo γίστη vis est quaesita.

12) Ita erat scribendum tum quia semper sic solet orator in hac

entione, tum quia resp. ἀνδεός τετελευτηπότος.
13) Resp. πολλών και μεγάλων πραγμάτων.

14) Resp. τοῖς στρατιώταις. Idem postulat usus et sententia

15) Resp. sibi ὁμοίαν ἐν ἐκάστη τὴν δύναμιν et παραπλησ καὶ τὴν οὐσίαν. Cf. V, 41. XII, 40. XV, 192. 206. αμιν. 169. ὑπολογισάμενος ¹) c. Ambr., B. D. BS. λογισάμενος. 237.
πίς τῶν θεσμοθετῶν ²) c. Laur., B. D. BS. ταῖς ὑπὸ τῶν θεσμοθεπ. — τούς τ' ἐν τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἀδικοῦντας ³). B. D. c. libr.
αὐς ἐν τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἀδικοῦντας. 247. ὡς περὶ πλεονεκτεῖν
ψναμένων ³). B. D. c. libr. ὥσπερ πλεονεκτεῖν δυναμένων. 266. τῆς
φιλοσφίας ⁵). P. D. BS. c. libr. φιλοσοφίας. 303. δημοτικωτέρους ³)
μ. Urb. corr. Ambr. Vat. pr. Laur., B. D. δημοτικούς. 313. περὶ τῶν
ἀἰλων τ) c. Urb. pr., B. D. BS. περὶ τῶν ἄλλων κακουργιῶν.

Orat. XVI, 22. τοῦ ζῶντος ⁶). B. D. BS. c. libr. ζῶντος. [Orat. XXI, 15. ἐλπίζειν ⁹). B. D. BS. c. libr. ἤλπίζε.] Epist. II, 2. σωτηρίας ¹⁰). B. D. BS. c. libr. τῆς σωτηρίας.

III.

uniam Isocrates tum in eligendis tum in connectendis verbis diligentissime est versatus, scripsi:

Orat. II, 9. πόλιν τε 11) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πόλιν. 17. κειίνοις 12) c. Urb. pr., B. D. BS. κειμένοις νόμοις. 20. τὰ πρός 13). S. c. Urb. Ambr. Vat. τὰ μὲν πρός. Vulg. τὰ περί.

Orat. III, 5. τῶν ζώων 14) c. Urb. et Ambr. in Antid., B. D. BS. τῶν ἄλλων ζώων. 26. [αὐτὴν] προέχειν 15). B. D. BS. c. Urb. αὐτὴν 200έχειν. Vulg. προέχειν αὐτὴν. 45. μὲν γὰρ 16) c. vulg., B. BS. c.

1) Resp. παραμυθησάμενος.

2) Sequ.: ταις των ενδεκα et ταις των τετταράκοντα.

Resp. τούς τε μακουργούντας και τοὺς τούτοις ἐφεστώτας.
 Incrates omnino post ἀμφότερος sequentia per τε—και aut και—και distingere solet. V. me ad Areop. 291. ubi loc, attuli.

4) E coni. Orell. Resp. ως έξηπατημένων.

5) Resp. τῆς ψυχῆς.

Resp. ηδιον.

7) Oppos.: περί τῶν συκοφαντῶν.

8) De vivo Alcibiade ea libertate uti non auderent, qua in mormum (περὶ τοῦ τεθνεῶτος) invehuntur.

Resp. τότε — ζητεῖν.
 Oppos.: ὑπὲο δόξης.

11) Solet Isocrates opposita per τε - καί coniungere.

12) Statim praecessit νόμους, sequiturque: τοὺς νόμους τοὺς κα-

13) Isocrates μέν non ponit, nisi δέ respondet.

14) Molestum est hic allow repeti, quum antecedat τοις allors.

15) Praecessit $\alpha \vec{v} \tau \hat{\eta}$ ad idem relatum. Diet vix potest, quam saepe noc pronomen a librariis in Isocrate tum additum tum omissum sit. V. me ad Areop. p. 412.

16) Est particula γάρ ex usu scriptoris, quod praecessit: φανήσο-

μαι πείραν - δεδωκώς.

Urb, rec. μέν γε, Urb. pr. μέν. 48. μηδενός ουν 1) c. vulg., BS. c.

Urb. Ambr. undevos.

Orat. IV, 29, τάς τε χοείας 2) c. Ambr., B. D. τάς χοείας. 62. κατεκτήσαντο 3) c. Ambr. (Vulg. in Antid. έκτήσαντο.) B. D. c. Urb. κατεστήσαντο. Vulg. κατέστησαν. 78. τούς μὲν νόμους 4) c. Ambr. Laur. in Antid., B. D. BS. τούς νόμους. 125. τούς μὲν τυράννους 5). B. D. BS. c. libr. τούς τυράννους.

Orat. V, 47. καὶ κατὰ γῆν 6) c. Vat. 2. Aug. 8. 9. Vict. Med., B. D. κατὰ γῆν. 49. καὶ τῆς νυκτός γ) c. Ambr., B. D. τῆς νυκτός. 58, πρῶτον [μέν] *). B. D. BS. c. libr. πρῶτον. 72. ἄν °) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἀν ἤδη. 132. [προσαγορενομένονς] 1°). B. D. BS. c. libr.

προσαγορευομένους.

Orat. VI, 13. δείν 11) c. Urb. Ambr., B. D. δείν ήμας. 59. μεγίστην [μέν] 12). B. D. BS. c. libr. μεγίστην. 85. ανοφθώσομεν μέν 13).

B. D. c. libr. ανορθώσομεν.

Orat. VII, 41. δ' ἀσφαλῶς 14) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. δὲ καλλῶς. 43. ἐπιμελείαις 15). B. D. c. libr. ἐπιθυμίαις. 58. φανερᾶς 16) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πᾶσι φανερᾶς. 78. ἔν τε 17) c. Ambr., B. D. BS. ἐν. 82. Ἔτι δὲ 12) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ἔτι.

 Sententia est: res vestrae male habebunt, si quid neglexeritis, quod officii vestri est. Nolite igitur etc.

2) Discernit orator tria, v. Retberg. ad Bait. Paneg. p. 23., et ubi

discernit, ibi TE - nal - nal scribit.

3) Repetitur illico καθιστάναι.

4) Resp. ούτω δὲ πολιτικώς εἶχον.

5) Μέν addendum ex usu scriptoris ob sequ. τῷ δὲ πλήθει.

,,Nunquam in hac formula non duplici και usus est isocrates."
 Bait. ad Paneg. p. XIV.

7) Sie erat scribendum ex usu scriptoris. Sequitur enim και της

ημέρας.

Hoc quoque ex usu scriptoris. Resp. huic: Διονύσιος τοίνυν.
 V. me ad Areop. 376.

9) Sequitur statim ήδη μοι, unde aberrans oculus librarii hic ήδη

inseruit.

10) Offendit προσαγορενομένους in eadem sententia repetitum.

11) Praecessit ἡμᾶς ἀξιώσαντες.
12) Sequitur: πρὸς δὲ ταύτη.
13) Sequitur: κομιούμεθα δέ.

14) Opposuit sibi statim καλώς et κακώς. Nunc iterum ἀκοιβώς et καλώς eum sibi opponere non est verisimile. De ἀσφαλώς ferme, accurate v. IV, 11. et me ad h. l.

15) E coni. Bekk. Praecessit statim ἐπιθυμιῶν, V. me ad h. l.

16) Sequitur ην πάντες ἴστε.

17) Oppos. καὶ τοῖς παρελθοῦσι χρόνοις.

18) At quatenus ab Isocrate ad ers constanter soleat addi, docui ad h. l.

Orat, VIII, 26. τοιούτοις ') c. Ambr. Laur. Ald. in Antid., B. D. 8. τούτοις. 69, καταστρέψασθαι 2) c. Urb. Ambr., B. D. BS. καταστήωθα. 101. τοις έπιγιγνομένοις 3). Urb. Ambr. έπιγιγνομένοις, Β. τη έπὶ τη τελευτή γιγνομένοις. 123. και τὰς ὑπὸ •) c. Urb., B. D. E. TUG ETTE.

Orat. IX, 32. απαντας [τους έχθρους] 5). B. D. BS. c. libr. απιντι τους έχθοούς. 73. ήγουμαι μέν 6) c. Ald., B. D. BS. ήγουμαι.

Orat. X, 16. τοιαύτην 7) c. Urb., B. D. BS. την άρχην. 26. καί ημ *) c. Vat. et vulg., B. D. BS. c. Urb. τάχει. — ὕστερον *) c. ug., B. D. BS. c. Urb. Vat. ὕστερον χρόνω. 39. ἐπανελθούσης ανhe 10) e. Lucian., B. D. BS. c. libr. ἐπανελθούσης αὐτῆς. 62. θεὸν 11) vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. Deòv αὐτόν.

Orat. XI, 18. μηδέν - αποφούντας 12) c. Ambr., Β. μηδένα - αποεόντα, D. c. libr. praeter Ambr. μηδενός - αποφούντας, BS. μηδέ-

ει - απορούντας.

Orat. XII, 8. Ett de c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ett. 9. ovts tesing 13). B. D. c. Vat. 2. corr. ov τελείαν. Cett. libr. ovte λείαν. 31 n δέ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἔτι. 94. περί τε 14) c. vulg. (Urb. περί δ). Β. ο. περί, Β. b. D. ἐπί. 144. δαδίους [συνιδείν] 16), Β. D. BS. c . δαδίους συνιδείν. 192. [καὶ ὁηθῆναι] 16). BS. c. libr. καὶ ὁηθῆναι 116. γρόνον 17) c. Urb. Ambr., B. D. χρόνον αὐτούς. 233, ἔδοξε μέν 18).

3) Televin sequitur.

4) Discernit και τὰς ὑπὸ τῶν τυράννων και τὰς ἐπὶ τῶν τριάκοντα.

5) Offendit τους έχθοους, tum quia statim repetitur, tum quia aequailitas membrorum violatur. Resp. enim μόνος πρός πολλούς

6) Resp. πολύ μέντοι.

7) Hoc aptius quam repetitum την ἀργήν.

8) Discernit has Centaurorum virtutes, quae inde, quod bimembres rant, explicantur.

9) Χρόνω melius abest propter sequ. περί τούς αύτους χρόνους.

f. VIII, 34. et me ad Areop. 225. 10) Sequitur περί αὐτῆς.

11) Offendit repetitum αὐτόν.

12) Μηδένα sic repeti aut μηδένας segui, postquam μηδένα praeessit, minus Isocratis elegantiae convenit.

,Μήτε et ούτε praecedenti μή (ού) vel μηδὲ (οὐδὲ) respondere requit.
 V. Bait. ad Paneg. p. 67.

14) Diversi sunt: illi Plataeenses, hi Messenii.

15) Offendit verbi ovvidetv repetitio.

16) Offendit repetitum et prorsus otiosum verbum. 17) Αὐτούς cogitando supplendum ex ὑπέρ αὐτῶν.

18) Resp. οπότερα δ'.

¹⁾ Praetuli τοιούτοις, quia de eadem re iam dixit: περί αυτών OUTOP.

²⁾ Praecessit statim nadsstynulas.

Vulg. ἔδοξέ μοι, B. D. BS. c. Urb. ἔδοξε. 268. τινές μέν 1) c. Urb., B D. BS. τινές με.

Orat. XIII, 5. πας' ών 2) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. παςὰ μὲν ων Orat. XIV, 30. δεῖν 3) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. δεῖν συγγνώμην 49. ἡμετέρων [πολιτῶν] 4). B. D. BS. c. libr. ἡμετέρων πολιτῶν.

Οται. XV, 111. οὖτε παφὰ δ) c. libr., D. οὐδὲ παφά. 118. [ἄπασι τοῖς ἄλλοις δ). B. D. BS. c. libr. ἄπασι τοῖς Ἑλλησιν, Ambr. ἄπασι τοῖς Ἑλλησιν, Laur. τοῖς Ἑλλησιν ἄπασιν. 121. τούς τ ἀπειλοῦντας δ c. Ambr. Laur., B. D. BS. c. Urb. τοὺς ἀπειλοῦντας. 124. εἰ δὲ δ) c. Laur., B. D. εἴτε. 138. ἦν μὲν καλὸς δ) c. Laur., B. D. ἡν καλὸς ελε. πλεονεκτικοὺς νομίζονσιν 10) c. Ambr. Vat. Laur., B. D. BS. πλεονεκτείνοὺς νομίζονσιν. 290. καὶ ζητεῖν c. Laur., B. D. c. cett. libr. μήτε ξητεῖν, BS. μηδὲ ζητεῖν. 293. ζώων 11) c. Urb. pr., B. D. ζώων διηνεγκε. 305. νομιεῖτε 12) c. Urb. pr., B. D. BS. νομιεῖτε καὶ τῆς πόλεως.

[Orat. XVII, 4. αμα καὶ c. Urb., B. D. BS. αμα. 5, ως καὶ c. Dîonys., B. D. BS. ως. 10. ταῦτα μὲν μηθὲν c. codd. A. B. Grosii, B. D. c. Urb. ταῦτα μηθέν. Vulg. μηθέν. 14. κατεγγνῶντος 18) c. Urb. Ambr., B. D. διεγγνῶντος. 42. ἀποθανεῖν τὸ μὲν πρῶτον c. Urb. Ambr., B. D.

ΒS. αποθανείν.]

Orat. XX, 12. λυμηναμένους 14) c. Urb. Ambr., B. D. λυμηναμένους ύμας.

Epist. II. 11. τήν τε σαυτοῦ 16) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. την σαυτοῦ.

Epist. V, 4. τιμάν τε c. Ambr., B. D. τιμάν.

Epist. VIII, 7. τοῖς τε c. Ambr., Β. D. τοῖς. 8. Κόνων μὲν c. Ambr., Β. D. Κόνων.

1) Resp. ούχ όμοίως δέ.

2) Particula de, quae huic per respondeat, non sequitur.

3) Συγγνώμης statim praecessit.

- 4) Cur hic πολιτών repetitum sit, idonea caussa non est.
- Ex οὖτε οὖτε est οὖτε cogitando supplendum, cui respondent hoc οὖτε παρά.
 - 6) Nec repetitum απασι neque Ελλησιν placet.

7) Diversi sunt: nal rovs así.

8) Ts quod vulgo legitur, non habet, cui respondeat.

9) Sic erat scribendum. Sequitur enim ov unv.

10) Respondet εὐφυείς supra. Πλεονεκτούσι statim sequitur.

11) Ita ζώων ultimum tenet locum, uti βαρβάρων, quod huic respondet. Praccessit: διαφέρετε.

- 12) Verba: $u\alpha l$ $\tau\tilde{\eta}$ s $\pi\acute{o}l\epsilon\omega$ s propter $u\alpha l$ ante $\tau\tilde{\eta}$ s $\tau\tilde{\omega}\nu$ addita. Praecessit iam $\tau\tilde{\eta}$ $\pi\acute{o}l\epsilon\iota$.
 - Sequitar et respondet: διηγγυήσατο
 Molesti quid habet repetitum ὑμᾶς.

15) Affert duo diversa commoda,

IV.

Scriptorem, qui decem vel plures annos in elaborandis et perpoliendis
quilis orationibus insumere easque diiudicandas 1) et imitandas discipulis
reponere solebat, dialecti non temere modo hac modo illa forma esse
am, sed hac quoque in re certas leges esse secutum verisimillimum est.

ripsi igitur:

Orat. H. 2. διοιποίης ²) c. libr. praeter Urb., B. D. διοιποίς, Urb καπής. 4. διμιλούσιν ³), B. D. BS. c. libr. διμιλούσι. 5. χοῆν ⁴), B. D. S. c. libr. χοῆν ⁴). B. D. S. c. libr. ξοῦν ⁴ν ⁵) c. Urb. Ambr., B. D. ἐάν. — ἐστίν. B. D. BS. c. libr. ἐστί. 10. αὐτῶν ⁶) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἐστιῶν. 11. αὐτῶν ⁶) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἐστιῶν. 11. αὐτῶν ⁶) c. vulg., B. BS. τιθέασιν. B. σαυτον c. vulg., B. D. BS. c. Urb. σεαντόν. 14. αὐτοῦ ⁸) c. Urb. Val. Ambr. Laur., B. σεαντοῦν. 16. ἢν c. Laur. in Antid., B. D. BS. ἐάν. Π. ποιοῦσιν c. Urb. Val., B. D. BS. ποιοῦσι. Vulg., ποιήσονσι. 20. ἄν ζ. Urb. Ambr. Val., B. D. ἐάν. 24. ἄμεινον αὐτῶν. B. D. BS. c. Urb. ἄμεινον ἐαντῶν. Vulg. ἄμεινον. (26. ἄν c. Urb. Ambr., B. D. ἐάν.] 29. ἀν c. Urb. Ambr., B. D. ἐάν. 31. βασιλέας ⁹) c. vulg., D. BS. c. Urb. Val. ἐαλν. 36. βασιλέας c. vulg., D. BS. c. Urb. Ambr., B. L. ἐαν. Δ6. βασιλέας c. vulg., D. BS. c. Urb. Ambr., B. D. ἐαν. 36. βασιλέας c. vulg., D. BS. c. Urb. BS. c. libr. ἀποντων. Δ5. ἀν c. Urb. Val., ἐάν. 36. βασιλέας v. Val. β. Δουν δεισν. γου. Β. D. BS. c. libr. ἀποντων. Δ5. δελοιμεν. γου. Δ6. δελοιμεν. γου. Δ6. δεδλοιμεν. γου. Δ6. δελοιμεν. γου. Δ6. δελοιμεν. γου. Δ6. δελοιμεν. γου. Δ6. δεδλοιμεν. γου. Δ6

1) V. V. 17. et sequ. XII, 200.

2) Ex usu scriptoris, qui sola hac forma in olnv est usus. V. Bait.

d Brem. Isocr. p. 203.

3) Isocrates ubique, ubi pansa quaedam fit in oratione, v έφελανστικόν etiam aute litteras consonantes addidit. In ducentis locis ita a Bekkero etat editum, restabant quadraginta, V. me ad Areopag, 185—187.

4) V. infra p. XXIII, 2.

5) Isocrates ἐἀν non dixisse videtur, quod in duodecim tantummodo locis ob omnibus praebetur libris. Dixit ἢν, quod in nonaginta octo locis omnes tuentur libri, ant ἄν. In sexaginta quattuor libri variant. V. me ad

Arcop. p. 146-148.

6) Forma dissyllaba auctore Urb. Isocrati toties est restituta (legiturapud Bekkerum in quadringentis locis, B.), vix ut triginta quattuor trisyllabae exempla supersint, eaque partim ex aliis libris scriptis emendanda. Dind. ad Paneg. 4.

7) Hic nulla est pausa, uti supra.

8) Strang. (krit. Bmrk. p. 70-71.) cf. II, 38. V, 149. XI, 47. Ep. II, 3. 9.

 Servant terminationem έας omnes libri in sedecim locis, contractam in duobus (Or. I, 14. 16. non sunt Isocratis. B.). V. Bait. ad Isocr. Brem. p. 200., ita ut Isocrates sola terminatione in έας usus esse videatur.

10) Terminationem optat. aor. in $\varepsilon\iota\alpha\nu$ libri in viginti novem locis constanter tuentur, alteram in $\alpha\iota\varepsilon\nu$ servant in undeviginti. V. Bait. ad Isocr. Brem. p. 204 — 205. Videtur Isocrates, uti ubique $\varepsilon\iota\alpha\varsigma$ et $\varepsilon\iota\varepsilon$ dixit, sie etiam ubique $\varepsilon\iota\alpha\nu$ dixisse.

11) Cum έθέλειν legitur quadragies septies, θέλειν non est nisi hic

Οται. ΙΙΙ, 4. τύπτονσιν c. Urb., B. D. BS. τύπτονσι. — ἐπιχειροῦσιν. B. D. BS. c. libr. ἐπιχειροῦσι. 5. αἰσθάνονται 1) c. vulg., B. BS. c. Urb. αἰσθονται. — ἐστιν. B. D. BS. ἐστι. 13. ἄν c. Urb. Ambr., B. D. ἐάν. 16. ὁμολογήσειαν. B. D. BS. c. libr. ὁμολογήσειαν. 28. ἔπτισε. B. D. c. libr. δέλοιμεν. 28. ἔπτισε. B. D. c. libr. δέλοιμεν. 38. βασιλέας c. vulg., D. BS. c. Urb. Ambr., βασιλείς, 39. ήβουλήθην 2) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἐβουλήθην. — ἡμελλον. B. D. BS. c. libr. ἔμελλον. 51. ἀλλὰ κὰν c. Harl. Vat. 2., B. D. BS. άλλ ἐὰν καί. 53. ὰν τινας c. Ambr., B. D. ἐάν τινας, — ἄν τι. B. D. BS. c. libr. ἐψελλονοντες β) c. Urb. Ambr., B. D. νποδεικνύντες, 62. ἀγὰ c. Urb., D. ᾶ 'γώ, Vulg. ᾶ, 63. ἀν c. Urb. Ambr., B. D. ἐάν.

Οται. IV, 1. αὐτῶν. B. D. BS. c. libr. ἐαντῶν. 17. πόλεε 4) c. Ambr., Urb. corr., B. D. BS. πόλη. Vulg. πόλεις. 18. κείνων 5) c. Ambr., B. c. Urb. κείνων. Vulg. ἐκείνων. 29. ώφελείας 6) c. Ambr. et vulg., B. D. BS. c. Urb. ώφελίας. 44. ἀθορισθέντων 7) c. Ambr. et vulg., B. D. c. Urb. ἀθορισθέντων. 56. αὐτῶν c. libr. antiqu. in Antid., B. D. BS. ἔαντῶν, Laur. αὐτῷ. 60. ἔσχεν c. Urb., B. D. BS. ἔσχε. 62. διατελοῦσιν. B. D. BS. c. libr. ἔιατελοῦσιν. B. D. BS. c. libr. ἔιατελοῦσιν. B. D. BS. c. libr. ἔμελλον. B. Δ. Χελεντήσειαν c. Laur., B. D. BS. τελεντήσειαν. 86. ἔφθασαν 6) c. Ambr., B. D. BS. ἔφθησαν. 110. δεκαρχιῶν 9) c. Ambr. et Vict., B. D.

et III, 30. post εl. V. BS. ad h. l. et me ad Areop. 257. Scribendum igitur "θέλοιμεν.

1) Equidem valde dubito, num Isocrates αἴσθονται forma apud an-

tiquos rarissima, ap. Isocr. hoc uno in loco obvia, usus sit.

2) Augmentum in η praebent in sex locis omnes libri constanter, alterum in ε etiam in sex. At in ηδυνάμην et ηδυνήθην constanter est η (uno excepto loco XIX, 27., ubi vulg. εδύνατο legebatur). Pro ημελλον in quinque locis legebatur ἔμελλον, in septem Urb. ημελλον tuetur. V. loc. all. a Strang. krit. Bemerk. Coeln. 1831. p. 56—57. et in lahn. Annal. suppl. III, p. 570. Mihi hac ipsa de caussa forma Attica Isocrati videbatur ubique restituenda.

3) Formam in νοντος etc. tuentur omnes libri in quinque locis, alteram in νντος in duobus, in nominativo tamen Isocrates vs videtur dixisse. In obliquis casibus ego ubique νοντος etc. dedi. Cf. Bait. ad Brem. Isocr. p. 202.

4) V. infra p. XXV, 1.

5) "Κείνος apud Isocratem nonnisi post vocalem η legitur, cum qua

crasin facit." V. Bait. ad Paneg. p. 17. et me supra.

, Nusquam apud Isocratem ωφελία sine lectionis varietate reperitur, e contrario plerisque locis in forma ωφέλεια omnes libri consentiunt." V. Bait. ad Isocr. Brem. p. 198. et me ad Areop. 315. Ego hac de caussa ubique ωφέλεια dedi.

7) ADoolfew ubique in Isocrate, V. Dind. ad h. l.

8) Est uno tantum loco in omnibus bonis libris ἔφθησαν pro ἔφθα

σαν. V. Bait. ad Brem. Isocr. p. 199.

Sie ubique meliores libri. V, 95. Vat. et XII, 68. Urb. Harpocration δεκαδαρχιών, Suidas δεκαρχιών legisse videtur.

S. δεκαδαρχιῶν. 113. αὐτῶν. B. D. BS. c. libr. ἐαυτῶν. 125. συγαθιστᾶσιν. B. D. BS. c. libr. συγαθιστᾶσιν. B. D. BS. c. libr. συγαθιστᾶσιν. 163. ἄν. B. D. BS. c. libr. συγαθιστᾶσιν. 171. ἐξεστῶσιν. 171. ἐξεστῶσιν. 173. ἀφελείας c. Ambr. Vict., B. D. BS. Urb. ἀφελέας. Vulg. φιλίας. 176. χρῆν 2). B. D. BS. c. Urb. χρῆν. 115. αὐτῶν. Urb. αυτῶν, Ambr. αὐτῶν, B. c. vulg. ἐαυτῶν.

Οται. V, 7. νοῦν ἐχόντως, Β. D. ΒS. c, libr. νουνεχόντως, 10. συμτερουσαν ³) c. Urb., Β. D. ἔνωφέρονσαν. 21. Περραιβούς ³) c. Ambr., β. D. c. Urb. Περραιβούος. Vulg. Περρεβαίους, 23. ήγω c. Urb. β. D. Β. D. Β. σ. Libr. ταὐτό. 29. ήβουλόμην c. ulg., Β. D. BS. c. Urb. ἔρουλόμην, 31. ἄν c. Med. Ald., Β. D. ΒS. ἐάν. σ. αὐτόν. Β. D. BS. c. Urb. ἔρουλόμην, 31. ἄν c. Med. Ald., Β. D. BS. ἐάν. σ. αὐτόν. Β. D. BS. c. Urb. ἔκυτόν. Vulg. σεαυτόν. — κείνας, Β. c. Urb. κείνας. Vulg. ἔκείνας. 57. ἀκῖνοι c. Ambr., Β. c. Urb. κείνοι. 74. ἄν. Β. D. BS. c. libr. ἐάν. — Φωκέας c. vulg., D. BS. c. Urb. Ambr. Φωκείς. 76. βλάψειεν. BS. c. Ald. βλάψειε. — πλείονος δ) c. ulg., Β. D. BS. c. Urb. πλέονος. 77. αὐτοῦ c. vulg. (Med. Ald. αὐτοῦ), Β. D. BS. c. Urb. ἔκυτοῦ, 80. αὐτῶν. Β. D. BS. c. libr. ἔαντῶν. 81. καινοῦνμένοις γ) c. vulg. Scaph. Ambr., Β. D. BS. c. Urb. κυλινδουμένως. 88. ἔνεστηκυίας δ). Β. D. BS. c. libr. ἐνεστώσης. 95. δεκαρχίας c. Ambr. Vat. 2., Β. D. BS. δεκαδαρχίας. 115. ξᾶον ο) c. vulg., BS. c.

¹⁾ Pleniorem formam huius participii in obliquis casibus generis mateulini et neutrius libri tantum in quattuor locis constanter praebent, sed abbreviatam in quadraginta octo. V. me ad Areop. p. 88. Isocratem igitur ubique forma abbreviata usum esse censeo.

²⁾ Isocrates post consonantes litteras $\ell\chi\rho\tilde{\eta}\nu$ scripsit (IV, 19, 62, 170, 177, IX, 5, X, 4, XII, 187, XIV, 19.) et post vocales $\chi\rho\tilde{\eta}\nu$, rectius $\chi\rho\tilde{\eta}\nu$. V. II, 5, et XIV, 9. Uno tantum in loco XIX, 3. legebatur $\chi\rho\tilde{\eta}\nu$ in initio sententiae. V. infra.

^{3) &}quot;Vocabula cum συν composita nunquam apud Isocratem & habent

pro o." Bait, ad Paneg, XVI.

⁴⁾ BS. cf. Sophoel, fragm, 265. et Ddf. ad h. l.

⁵⁾ Isocratem τοιούτον, τοσούτον, ταύτον ubique scripsisse docui ad Areop. p. 248. ex septuaginta locis. Restabant sex, ubi omnes libri uti hic ταύτο vel τοιούτο habebant, quos correxi.

⁶⁾ Isocrates praeoptavit pleniorem formam in ει. Praebent eam in triginta tribus locis omnes libri scripti, alteram in ε in quinque tantum locis orat. XV. V. me ad Areop. p. 238.

⁷⁾ Sic Isocrates ubique, v. IV, 151. XIII, 20. XV, 30, 213. et Dind. ad Paneg. 151.

⁸⁾ In feminino huius participii in tribus tantum locis libri praebent breviorem formam, in sex locis omnes pleniorem. V. me ad Areop. 88. Dedi igitur ubique pleniorem, quamquam qui confirmaverit Isocratem pro Atticorum more hic quoque breviorem formam praetulisse, habebit, quo id defendat.

⁹⁾ Equidem de usu, quo δάδιον pro comparativo in Isocrate dicatur,

Urb. Ambr. Vict. δάδιον. 131. ωφελειών c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ωφελιών. 132. βασιλέας c. Urb., D. c. vulg., βασιλείς. 146. ήβουλήθη c. vulg., B. D. BS. c. Irb. έβουλήθη. 154. τύχωσιν. B. D. BS. c. libr. τύχωσι.

Orat, VI, 2 αὐτῆς. B. D. BS. c. libr. αὐτῆς. 4. γιγνώσκειν 1) c. libr., B. γινώσκειν. 19. συνεξήμαστε. B. b. D. ξυνεξήμαστε. 25. αν c. vulg. et Laur., B. D. BS. c. Urb. ἐάν. 39. αν c. Urb., B. D. ἐάν. 47. μνησθείμεν 2). B. D. BS. c. libr. μνησθείμεν, 62. αὐταῖς. Ambr. αὐταῖς, B. D. ἐανταῖς. 69. ἀλλὰ καν c. Ambr. Laur. et vulg., B. D. BS. c. Urb. ἀλλ ἐάν. 73. εἰς 3) c. Ambr., B. D. ἐς. 75. αν. B. D. BS. c. libr. ἐάν. — δείσειαν. B. D. BS. c. libr. ἐάν. — δείσειαν. B. D. BS. c. libr. ὁτιν. et vulg., B. D. BS. c. Urb. διατελούμεν, 89. οἶματ. 3) c. Laur. et vulg., B. D. BS. c. Urb. οἴομαι. 91. ἐστίν. B. D. BS. c. libr. ἐστί.

Οται. VII, 1. παθεστώτων c. Dionys., B. D. BS. παθεστηπότων. 11. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἐάν. 23. παθεστηπνὶαν. B. D. BS. c. libr. καθεστῶσαν. 36. ἐπιτιμήσειε. B. D. c. libr. ἐπιτιμήσειεν. 37. πλείονος c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πλέονος. 38. τοιοῦτον. Vulg. τοσοῦτον, B. D. BS. c. Urb. τοιοῦτο. 53. νοῦν ἐχόντως. B. c. libr. νουνεχόντως. 55. ἀφελείαις c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἀφελίαις. 57. καθεστῶσι. B. D. BS. c. libr. καθεστηπόσι. 60. λόγον ἐχόντως. B. c. Ambr. λογονεχόντως, Urb. λογονεχόντων. Vulg. νουνεχόντως. 71. θανμάσειεν c. libr., BS. θανμάσειε.

Orat. VIII, 7. πλείονος c. Dionys. et vulg., B. D. BS. c. Urb. πλέονος. 18. νοῦν ἐχόντως, B. c. libr. νουνεχόντως. 23. πλείονος c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πλέονος. — αὐτῶν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. έαντῶν. 32. ἀφελείας c. libr., D. ἀφελίας, 37. ἄλλ ἤ Å). B. D. BS. c. libr. ἀλλ ἤ 50. ὁρον. BS. c. Urb. Ambr. Laur. Val. 2. ὁμάδιον. 57. ἐφατήσειεν. BS. c. Ald. ἐφωτήσειεν. 69. καθεστηκνίας c. Urb. Ambr., B. D. καθεστώσης. — ἀν δυνηθείμεν. B. BS. c. libr. ἀν δυνηθείημεν. 72. ἀφελεία c. Ambr. et vulg., B. D. BS. c. Urb. ἀφελία. 82. ἐπιδεικνύοντες c. Urb. Ambr., B. D. ἐπιδεικνύντες. 84. ἐστῶτος. B. D. BS. c. Vat. 2. ἐστηκότος. Vulg. αννεστηκότος. 93. ὁμολὸγήσειεν. BS. ὁμολογήσειεν. — αὐτόν. B. D. BS. c. libr. ἑαντόν. 115. ἀκεῖνοι. B. c. Urb. κεῖνοι. Vulg. ἐκεῖνοι.

valde dubito. Habet Urb. ξάδιον etiam VIII, 50. In loco simillimo Epist. III, 5. recte ξάον legitur.

 Bekkerus paucissimis in locis errore, ut videtur, reliquit γίνεσθαι et γινώσκειν, quos recte iam correxit Dindorflus. V. me ad Arcop. p. 197.

Forma abbreviata în persona prima aoristi optativi pass, dominatur în undeviginti locis, forma είημεν legebatur în quinque, V. Bait, ad Brem. Isocr. p. 205.

Forma in ές ab Isocrate prorsus aliena est. V. Bait. ad Paneg. VII.
 Διατελούμεν, quod Urb. habet, est unicum exemplum futuri Attici
 rerborum in έω apud Isocratem. V. Bait. ad Brem. Isocr. p. 206.

In octo tantum locis omnes Isocratis libri praebent οἴομαι, in octoginta οἴμαι, quod solum Isocrateum esse videtur. V. me ad Areop. p. 78 — 79.

6) Ita scribendum esse recte vidit et docuit Bait, ad Isocr. Brem, p. 208,

116. πόλεε 1) c, vulg., B, D. BS. c. Urb, Ambr. πόλη. 119. τοιούτου. B. D. BS. c. libr. τοιούτο. 137, ποιήσωσιν c. Urb., B. D. BS. ποιήσωσι.

Valg. mologer.

Orat. IX, 13. αὐτούς. B. D. BS. c. libr. ἐαυτούς. 16. ἀθανάτω 2) c. vulg. Vat. Urb. corr., B. D. BS. c. Urb. pr. adavary. 19. ectiv. B. D. BS. c. libr. έστι. 24. αποβλέψειαν. B. D. BS. c. libr. αποβλέψαιεν. 30. lyvoor a) c. Ambr. Ald., B. D. BS. οχυρόν. 33. οίμαι c. Vat. et vulg. B. D. BS. c. Urb. οίομαι. 37. αύτου. B. D. BS. c. libr. έαυτου. 38. έπετείρησεν. Β. D. BS. c. libr. έπεχείρησε. 43. αυτόν. Β. D. BS. c. libr. έαυτον. 49. αὐτοῦ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. εαυτοῦ. 51. αὐτῶν. B. D. BS. c. libr. έαυτών. 55. κρατήσειαν c. vulg., BS. c. Urb. Vat. Ambr. κραinguisv. 57. nleiovog c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. nleovog. 62. avτου. Β. D. BS. c. libr. ξαυτου. — αυτών. Β. D. BS. c. libr. ξαυτών. 65. βρουλήθησαν. Β. D. BS. c. libr. ξβουλήθησαν. 70. μακαριστότατος 4) c. rulg. (Vat. μακαφιστοτάτας), B. D. BS. c. Urb. μακαφιώτατος. 73. πλείοvos c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. πλέονος, 81. αν c. Urb. Vat. Ambr., B. D. c. vulg. Eav.

Orat. X, 1. δύω 5) c. Vat. (Ambr. δω), B. D. δύο. 35. ταύτον c. rulg., B. D. BS, c. Urb. Vat. ταὐτό, 48. τοὺς θεοὺς - φιλονεικοῦντας 6) c. Urb., B. D. BS. τὰς θεὰς — φιλονειπούσας. 60. ήβουλήθησαν c. vulg. B. BS. e. Urb. Vat. έβουλή τησαν. 64. αυτής. B. D. BS. c. libr. ξαυτής.

- πατέστησεν. B. D. BS. c. libr. πατέστησε.

Orat. XI, 5. τοσούτον c. Ambr. Ald., B. D. BS. τοσούτο. 20. βουλη-Teiμεν. B. D. BS. c. libr. βουληθείημεν. 34. άγιο c. Urb., D. α γω. Vulg. α ένω. 35. 'κείνον. Β. c. Urb. κείνον. Vulg. έκείνον. 37. τέτταρσι 7) c. Trb., D. c. vulg. τέτρασι, 39. άληται 8) c. Ambr., B. c. Urb. άληται. Vulg. πλαν ήται. 48. ήβουλήθης, Β. D. BS. c. libr. έβουλήθης. Orat. XII, 3. άγω c. Urb., D. & γω. Vulg. ων έγω. 4. Ένεκα 9) c.

valg., B. D. BS. c. Urb. ενεκεν. 11. ομην c. vulg., B. D. BS. c. Urb. οόμην. - 'κείνοι c. Ambr., Β. κείνοι. 13. μεσσεγγυήματος. Vulg. μεσσεγγυημάτων, B. D. c. Urb. Ambr. μεσσεγγυώματος. 17. αύτων. B. D. BS.

2) Αθάνατος apud Isocr. est generis communis. Cf. II, 32. 37. IV. 84. VI, 109. VIII, 94. IX, 3. 71. V. me ad h. l.

3) Videtur haec adiectivi forma magis Isocratea. V. VI, 74.

4) Cf. VIII, 143. et me ad h. l. [gitur. V. BS. ad h. l. 5) Avo nisi cum plurali, δυοίν nisi cum duali ab Isocrate non inn-

6) Isocrates forma Isa non est usus et recte supra 41. év Isois ex Urb. pro év deais iam a Bekkero est editum.

7) Cf. XII, 3., ubi omnes libri τέτταρσιν, et XII, 267., ubi Urb. Ambr.

τέτρασι, ceteri τέτταρσι habent.

8) Cf. XIV, 46. et IV, 168. V. Dind, ad Paneg. S. 44.

9) Isocratem Evena non Evenev dixisse testantur XLI loci a me ad Areop. 351. allati, ubi constanter sic legitur. Evenev omnes libri in uno sed non Isocrateo loco or. XXI. tuentur.

¹⁾ Cf. XII, 156. 157., ubi omnes libri, et IV, 17., ubi omnes meliores libri πόλεε habent.

c. libr. έαυτών. 22, συμβεβηκόσιν. Β. D. BS. c. libr. συμβεβηκόσι. 32, τελείους 1) c. Clement. Stob. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. 2. Ald. τελέους. 39. ήβουλήθην c. vulg., B. BS. c. Urb. ἐβουλήθην. 41. 'κείνοι c. Ambr., B. c. Urb. neivot. Vulg. eneivot. 44. Jaharrys 2). B. D. c. libr. Jahasσης. 63. καταρουπανείν. Β. D. c. Urb. καταρυπανείν. Vulg. καταριπαίνειν. 65. οίμαι. B. D. BS. c. libr. οίομαι. 68. δεκαρχιών c. Urb. Ambr., BS. c. vulg. δεκαδαρχιών. 78. ακείνος. B. BS. c. libr. δ κείνος. 79. ήβουλήθη c. vulg., B. BS. c. Urb. έβουλήθη. — βασιlέας. B. D. BS, c. libr. βασιλείς. 80. Μενελάον ³) c. Urb. Ambr. B. D. Μενέλεω. 84. αποδοπιμάσειαν c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. αποδοπιμάσαιεν. - έπιτιμήσειαν c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. έπιτιμήσαιεν. 92. Πλαταιέας c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Πλαταιάς. 93. Πλαταιέας c. libr., D. Πλαταιάς. 96. πλείονος c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πλέονος. 108. οὐα οἴμαι c. vulg., B. D. BS. c. Urb. οὐα οἴομαι — οὐς οίμαι c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ούς οίομαι. 113. οίμαι. B. D. BS. c. libr. οἴομαι. 114. καθεστημνῖαν. Β. D. BS. c. libr. καθεστώσαν. 118. φήσειαν. Β. D. BS. c. libr. φήσαιεν. 133. οὕτω 4) c. Ambr.. Β. D. οῦτως. 138, 'κεΐνοι c. Ambr., Β΄. κεΐνοι. 148. ήγω c. Urb., D. ή 'γω. Vulg. α έγω. 150. 'κείνας. Β. c. libr. κείνας. 172. οῦτω c. Ambr., Β. D. οῦτως, 180. αν. B. D. BS. c. libr. έαν. 183. όσίας 5). D. c. Urb. όσίους. 184. ἐπιδειηνύοντες. B. D. BS. c. libr. ἐπιδειηνύντες. — αύτων c. vulg. B. D. BS. c. Urb. ξαυτών. 196. ταύτόν. B. D. BS. c. libr. ταύτό. 199. ταὐτόν. B. D. BS. c. libr. ταὐτό. 203. ήβουλήθην c. vulg.. B. D. BS. c. Urb. έβουλήθην. 207. έπιδειανύοντα. Β. D. BS. c. libr. έπιδειανύντα. 210. αὐτῶν, B. D. BS. c. libr. ἐαυτῶν. 213. ἐξεστῶτας. B. D. BS. c. libr. έξεστημότας. 217. μαθεστώτα c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. μαθεστημότα. 218. νοῦν έχόντως. Β. c. libr. νουνεχόντως. 219. ώφελεία c. vulg., Β. D. BS. c. Urb. ωφελία. 220. ἀπολλύοντες c. Urb. Ambr., B. D. ἀπολλύντες. 233. καθεστώτι c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. καθεστημότι. 238. ñν. B. D. BS. c. libr. ἐάν. 243. ἀποστερούντας 6) c. vulg., B. D. c. Urb. αποστέροντας. 248. διαμαρτάνουσι c. libr., B. D. διαμαρτάνουσιν. 250. οξιαι c. vulg., B. D. BS. c. Urb. οδομαι. 251. αὐτῶν. Vulg. αὐτῶν, B. D. BS. c. Urb. ξαυτών. 253. αυτών. B. D. BS. c. libr. ξαυτών. 267. τέτταρσιν c. volg.. D. c. Urb. Ambr. τέτρασιν. 271. οίμαι. B. D. BS. c. libr. οἴομαι. 272, τὰς αὐτῶν, Β. D. BS. c. Urb. τὰς ἐαυτῶν. Vulg. τάς.

 Forma θαλάσση auctore Urbinate ex Isocrate ita sublata est, unus ut supersit locus, quem corrigi oporteat. Dind. ad Paneg. 120. V. loc. a me collect. ad Arcop. p. 122.

3) Cf. X, 51, 62, XII, 72, 89, V. Bait, ad Paneg. XVIII,

6) BS, conferri iubent XV, 281, XX, 15.

Cf. IV, 3. XII, 9. 242. XV, 187. Τελέους legebatur XV, 200. Ατ τελέως non τελείως legendum XIII, 18. el. VIII, 19.

Sic Isocrates ubique ante consonantes est locutus. In duobus locis Urb. οῦτως, hic et infra 172.

⁵⁾ Isocrates terminationem os feminin, adiectiv, non amavisse videtur. V, exempla a Bait, ad Brem. Isocr. 201, collecta.

urat. XIII., 1. ημελλού. B. D. BS. c. libr. ξμελλού. 4. ημφισβήτητου) c. Scaph. Vat. Ambr. vulg., B. D. BS. c. Urb. ημφεσβήτησαν. 10. μέσος c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. πλέονος. 18. τελέως. B. D.

ι. Urb. τελείως. Vulg. το τέλειον.

Οται. ΧΙV, 8. αναγκάζουσιν. Β. D. BS. c. libr. αναγκάζουσι. 9. τπέας c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. Θεσπιεζς. 19. απολλύοντες c. dr. (Urb. απολύοντες), Β. D. απολλύντες. — καθιστάσιν. Β. D. BS. libr. καθιστάσιν. 21. χρην. Β. D. BS. c. libr. χρην. 31. πλειόνων c. σε., Β. D. BS. c. Urb. πλεόνων. 38. ύπομείνειαν. Β. D. BS. c. libr.

τρείναιεν. 42. αν. Β. D. BS. c. libr. έάν.

Orat. XV, 4. ώμην c. Laur., B. D. BS. φόμην. 6. ώμην. B. D. a e. libe. ωόμην. 12. ην c. Laur. Ald., B. D. BS. έάν. 15. έπεχείοηb. B. D. BS. c. libr. έπεχείρησε. 23. αξιώσειαν. B. D. BS. c. libr. μόσαιεν. 28. αν. Β. D. BS. c. libr. έαν. 45. ηβουλήθησαν. Β. D. 8. c. libr. έβουλήθησαν. 46. φήσειαν c. Laur. Ald., B. D. BS. φήωεν, 64. απασιν. B. D. BS. c. libr. απασι. 72. αυτού c. Ald., B. D. Κ. ξαυτού. 80. πλείονος c. Laur., B. D. BS. πλέονος. 83. εύρήσουσιν. I.D. BS. c. libr. ευρήσουσι. 85. απαλλάξουσιν. B. D. BS. c. libr. παλλάξουσι. 88. αὐτῶν. Β. D. BS. c. libr. ἐαυτῶν. 89. τοσούτον. Β. BS. c. libr. τοσούτο. 98. τολμήσειαν. B. D. BS. c. libr. τολμήσαιεν. 17. είχεν. Β. D. BS. c. libr. είχε. 111. απέδωκεν. Β. D. BS. c. libr. απέlone. 112. εποίησεν. B. D. BS. c. libr. εποίησε. 113. Χαλκιδέας c. Laur., B.D. BS. Xalnideig. 121. Jagongovor 2) c. Ambr. Laur., B. c. Urb. Vat. θεοσήσουσι. 127. παρέσχεν. Β. D. BS. c. libr. παρέσχε. 128. νούν έχοντως. Β. c. libr. νουνεχόντως. 136. πλείονος c. Laur., B. D. BS. πλέονος. 138. τυγχάνουσιν. B. D. BS. c. libr. τυγχάνουσι. 141. ώμην. B. D. BS. c. ibe. ωόμην. 142. δυνηθώσιν. B. D. BS. c. libr. δυνηθώσι. 143. νομίζουαιν, B. D. BS. c. libr. νομίζουσι. 144. τυγχάνουσιν. B. D. BS. c. libr. τυγτάνουσι. 145. ωφελειών c. Ambr. Vat. Laur., B. D. BS. c. Urb. ωφελιών. - προστάττουσιν. Β. D. BS. c. libr. προστάττουσι. 149. αυτών. Β. D. ES. c. libr. ἐαυτῶν. 156, κατέλιπεν. Β. D. BS. c. libr. κατέλιπε. 164. moreleias e. Ambr. Vat. Laur., B. D. BS. c. Urb. ωφελίας. 165. ημελlov. B. D. BS. c. libr. έμελλον. 174. παραδιδόασιν. B. D. BS. c. libr. παραδιδόασι. 175, πλείονος. Β. D. BS. c. libr. πλέονος. — έπιτηδεύμασιν. B. D. BS. c. libr. επιτηδεύμασι. 176. προσήμεν. B. D. BS. c. ibr. ποοοήκε. 180. πλείονος. B. D. BS. c. libr. πλέονος. 181. τοιοῦ-τον c. Ambr. Vat. Laur., B. D. BS. c. Urb. τοιοῦτο. 184. τυγχάνουσιν. B. D. BS. c. libr. τυγχάνουσι. 185. έπιμελούμενοι 3) c. Ambr. Vat.

2) Θαροείν praeter hunc locum quindecies apud Isocratem legitur,

θαρσείν nunquam. BS. ad h. l.

¹⁾ Cf. XII, 193. XVIII, 52.

³⁾ Isocrateum est ἐπιμελεῖσθαι, non ἐπιμέλεσθαι, nti ἀποστερεῖν, quod supra praetulimus, non ἀποστέρεσθαι. V. ἐπιμελεῖσθαι VII, 26. 37. 39. IX, 80. et ἐπιμελουμένους IX, 42. XI, 29. ἐπιμελησόμενου XIX, 35. — Legebatur ἐπιμέλουται etiam XIX, 49., at vulg. et Marc. rectins ἐπιμελοῦνται habent, v. infra.

Laur., B. D. BS. c. Urb. έπιμελόμενοι. - ποιήσειαν. B. D. BS. c. libr. ποιήσαιεν. 199. ληφούσιν, B. D. BS. c. libr. ληφούσι, 200. τελείους c. Laur., B. D. BS, τελέους. 202. ωφελείας c. libr., D. ωφελίας. 204. ήβουλήθησαν c. Ambr., B. D. BS. έβουλήθησαν. 205. ομολογήσειαν c. Laur., Β. D. BS. ομολογήσαιεν. - αποδείξωσιν. Β. D. BS. c. libr. αποδείξωσι. 206. μετεσχήπασιν. B. D. BS. c. libr. μετεσχήπασι. 208. πλέον 1). B. D. c. libr. πλείον. 210. φήσειαν. B. D. BS. c. libr. φήσαιεν. 212. πλείονος. B. D. BS. c. libr. πλέονος. 218, ήσθείμεν. B. D. BS. c. libr. ήσθείημεν. 224. διαγιγνώσκειν. Laur. διαγινώσκειν. — παιδευθώσιν. B. D. BS. c. libr. παιδευθώσι. 225. αναλώσειαν. B. D. BS. c. libr. άναλώσαιεν. 228. πλεονεπτώσιν. B. D. BS. c. libr. πλεονεπτώσι. 229. έθελήσειαν. Β. D. BS. c. libr. έθελήσαιεν. 234. ανήνεγαεν. Β. D. BS. c. libr. ανήνεγκε. 243. καταγιγνώσκειν c. libr., B. καταγινώσκειν. 250. προκρίνειαν. Β. D. BS. c. libr. προκρίναιεν. 251. αξιώσειεν (c. Urb.?) B. o. BS. c. vulg. άξιώσειε. 252. διαφθείσειαν. B. D. BS. c. libr. διαφθείραιεν. 253. τοιούτον. B. D. BS. c. libr. τοιούτο. - έστιν. B. D. BS. c. libr. έστι. 257. έστιν. B. D. c. libr. έστι. 258. ώφελήσειαν. B. D. BS. c. libr. ώφελήσαιεν. 259. διακέησθε. B. D. c. Vat. διάκεισθε, Urb. Ambr. Lanr. διαμείσθαι. 265. πλείονος. B. D. BS. c. libr. πλέονος. 275. πλείονος. Β. D. BS. c. libr. πλέονος. — ἐπιθυμήσειαν. Β. D. BS. c. libr. ἐπιθυμήσαιεν. 281. πλείοσιν c. Ambr. Laur., B. D. BS. c. Urb. Vat. πλέοσιν. 287. διατρίβουσιν. B. o. BS. c. vulg. διατρίβουσι. 297. all n. B. D. BS. c. libr. all n. 299. Exover. B. D. BS. c. libr. έχουσι. 307. Πειραιέως 2) c. Ambr. Laur. Urb. pr., B. D. c. Vat. et Urb. corr. Heigaing.

Orat. XVI, 9. τοσούτον c. vulg., B. D. c. Urb. τοσούθ΄. 25. Όλυμπίασιν. Β. Όλυμπιάσιν. Vulg. Όλυμπιάσιν. 37. ἔφθασαν. B. D. BS. c. libr. ἔφθησαν. 40. ἀπολέσειαν. B. D. BS. c. libr. ἀπολέσαιεν. 46.

Πειραιέως c. Urb., B. D. Πειραιώς.

[Orat. XVII, 5. οὐμός. D. οΰμός.]
Orat. XVIII, 2. Πειραιέως c. libr., D. Πειραιώς. 4. ἄν. Β. D. BS.
c. libr. ἐάν. 7. Πειραιέως c. libr., D. Πειραιώς. 15. ήβουλόμην. Β. D.
BS. c. libr. ἐβουλόμην. 18. αὐτόν. Β. D. BS. c. libr. ἐαντόν. 19. λαβέ.
B. D. c. libr. λάβε. 29. ἀγανακτήσειεν. Β. D. BS. c. libr. ἀγανακτήσειε. 32. ἄλλ' ή. Β. D. c. libr. ἀλλ' ή. 35. ἐπωβελίαν c. Ald., Β. ἐπωβελείαν. 37. ἔπωβελίας c. Ald., Β. ἔπωβελείαν. 37. ἔπωβελίας c. Ald., Β. ἔπωβελείαν. 49. ἡμέλλετε. Β. D. BS. c. libr. ἐμέλλετε. 50. Πειραιέως c. libr., D. Πειραιώς. 51. ἡβουλόμην. Β. D. BS. c. libr. ἐβουλόμην.

Orat. XIX, 1. αὐτοῦ. B. D. BS. c. libr. ἐαντοῦ. 3. ἐχοῆν. B. D. BS. c. Urb. χοῆν. Vulg. χοή. 4. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἐάν. — οἶμαι c. vulg. B. D. BS. c. Urb. οἴομαι. 10. πλείονος c. vulg., B. D. BS. c. Urb.

 Cf. XVIII, 2. 7, 38, 50, et XVI, 46., ubi Urb. Πειραιέως. V. Bait. ad Brem. Isocr. p. 201.

Πλείον uno hoc in loco ex Urb. erat relictum, in ceteris omnibus est πλέον. V. me ad Areop. 238.

πλέονος. 12. αυτοῦ c. vulg. et Marc., B. D. BS. c. Urb. ἐαυτοῦ. — λαβέ. B. D. λάβε. 13. λαβέ. B. D. λάβε. 14. λαβέ. B. D. λάβε. 21. πράγμασιν. B. D. BS. c. libr. πράγμασι. 28. ἡβουλόμην. B. D. BS. c. libr. ἐβουλόμην. 29. ἀκεῖνον c. Ambr., B. κεῖνον. 32. ἡβουλήθη. B. D. BS. c. libr. ἐβουλόμην. 43. ἡβούλετο. B. D. BS. c. libr. ἐβούλετο. 47. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἐάν. 49. ἐπιμελοῦνται c. vulg. et Marc., B. D. BS. c. Urb. ἐπιμελοῦνται.

Orat. XX, 1. μεμαρτυρήκασιν. B. D. BS. c. libr. μεμαρτυρήκασι

22. av c. vulg., B. D. BS. c. Urb. έάν.

Epist. I, 4. av c. Urb. Ambr., B. D. čáv.

Ερίst. II, 4. ματαρουπαινούσας. Β. D. c. libr. ματαρυπαινούσας. 5. αὐτάς. Β. D. BS. c. libr. ξαυτάς. 8. αὐτόν. Β. D. BS. c. libr. ξαυτόν. 15. γιγνώσκοις c. Urb., Β. γινώσκοις.

Epist. III, 2. αν. B. D. BS. c. libr. έαν. - προεχούσας c. vulg.,

B. D. BS. c. Urb. προεστώσας.

Epist. IV, 2. ήβουλόμην, Β. D. BS, c. libr. ἐβουλόμην. 12, αν. Β. D. BS, c. libr. ἐάν.

Epist. V. 2. νοῦν έχόντως. Β. c. libr. νουνεχόντως. 5. ἄν. Β. D.

BS. c. libr. έαν.

Epist, VI, 4. οἶμαι. B. D. BS. e. libr. οἴομαι. 9. νοῦν ἐχόντως. B. c. libr. νουνεχόντως. — ἀν c. Urb. Ambr., B. D. ἐάν. 10, ἄν. Β. D. BS. c. libr. ἐάν.

Epist. VII, 1. προαιρεί 1). B. D. c. libr. προαιρή, 6. συμβέβηπεν. B. D. BS, c. libr. συμβέβηπε. 10. αν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἐάν.

Epist. VIII, 1. vlideig. B. vlideig, D. videig.

Epist. IX, 1. ἄπασιν. B. D. BS. c. libr. ἄπασι. 6. νοῦν ἐχόντως. B. c. libr. νουνεχόντως. 11. διήμαςτεν. B. D. BS. c. libr. διήμαςτε. 15. φήσειαν. B. D. BS. c. libr. φήσαιεν.

V.

Dixi Isocratem eadem saepe iisdem verbis repetiisse et omnino orationes suas ad unam speciem conformasse. Scripsi igitur usui eius constanti convenienter et ex similium locorum inter se comparatione:

Orat. II, 22, μαλλον η 2) c. Harl. Aug. r. Vat. Ambr. Laur., B. η 24. της αὐτοῖν 3). B. D. c. libr. της αὐτοῖν. 51. αὐτοῖς. B. D. BS. c. libr. αὐτοῖς.

Orat. III, 56. ήθεσι 4) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. έθεσι.

Urb. tantum non ubique secundam passivi per ει effert, Bekk, ad II, 17.
 BS. conferri iubent III, 16. VI, 89. 109. X, 5. 27. 53. XII, 117.

XIV, 13. XVI, 17. XIX, 46. Ep. VIII, 5.

De Isocrateo usu huius pronominis reflexivi disputavi ad Areop.
 et docui saepe αὐτὸν legi, ubi reflexivum exspectaveris, quia verbum secundarium, unde pendeat pronomen, infinitivus sit.

4) Cf. IV, 152. VIII, 102. XII, 197. 212. 250. Etos apud Isocratem usum significat et cum consuetudine coniungi solet. Pluralem verbi

stog in Isocrate me legere non memini.

Orat. IV, 11. πεποιημένους 1) c. Ambr., B. D. πεπονημένους. 14. μηδεμίαν 2) c. Ambr. Scaph. Vict., B. D. μηδεμίαν μοι. 17. αὐταξς. B. D. c. libr. αὐταξς. 19. ποίν 3) c. vulg., B. c. Urb. Ambr. ποίν ή. 31. ξααστον τόν 4). B. D. c. libr. ξααστον. 98. συνναυμαχήσαντες 5) c. Laur. in Antid., B. D. BS. ναυμαχήσαντες. 111. ή δεινών 6) c. Urb. Ambr., B. D. καὶ δεινών. 128. ξαάστην τήν. B. D. c. libr. ἐπάστην. 130. ἐπὶ βλαβή λοιδοροῦντας 7) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ambr. ἐπὶ βλάβη τοιαῦτα λέγοντας. — ἐπ΄ ἀφελεία τοιαῦτα πράττοντας c. vulg., B. D. BS. e. Urb. Ambr. ἐπὶ φαλείας τοιαῦτα πράττοντας c. vulg., B. D. BS. e. Urb. Ambr., ἐπὶ ἀφελεία λοιδοροῦντας. 145. μετα τοῦ βασιλέως θ) c. Urb. Ambr., Β. D. μετὰ ξασιλέως. — τὸν τοῦ βασιλέως. Vulg. τοῦ βασιλέως, B. D. BS. e. Urb. Ambr., Vict. τὸν βασιλέως. 168. αὐτῶν. B. D. e. libr. αὐτῶν. 170. αὐτοῖς e. libr., B. ο. αὐτοῖς. 179. τοῦ βασιλέως c. libr., B. [τοῦ] βασιλέως.

Orat. V. 9. αὐταῖς. B. D. c. libr. αὐταῖς. 21. αὐτοῦ. B. D. c. libr. αὐτοῦ. 45. αὐταῖς c. libr., B. o. αὐταῖς. 73. τοῖς αὐτῶν c. libr., B. o. τοῖς αὐτῶν. 81. τὸν τὴν τυραννίδα 0). Vulg. τὸν τυραννίδα, B. D. BS. c. Urb. τὴν τυραννίδα. 88. ἐπφέρειν 10) c. Ambr. in Epist. IX, 14. et Urb., B. D. ἐπφέρειν τόν. 102. τῷ ναντικῷ 11) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ναντικῷ. 103. αὖτόν. B. D. BS. c. libr. αὐτόν. 108. τῷν Ελλή-

2) BS. conferri inbent XV, 9, 179.

4) Articuli post ξκαστος omissi in Urbinate quinque (septem B.)

tantum supersunt exempla, Dind. ad Paneg. 29.

5) V. locum simillimum XII, 50.

6) Cf. VI, 68. VIII, 111. et Saupp. in Iahn. Annal. Vol. VI, 65.

7) Eadem fere leguntur VIII, 72. λοιδοφείν ubique malo sensu usus est scriptor. Cf. inter alia XI, 5.

8) Βασιλεύς ab Isocrate est sine articulo scriptum, ubi rex Persarum in universum, non certus certoque nomine appellatus intelligitur, ut eodem iure ibi regnum Persicum scribi possit. V. me ad Areop. 125. Hie est de eo Persarum exercitu sermo, qui ipsum Persicum regem, non solum Persicum regnum tuetur, uti infra τοῦ βασιλέως est regis ipsorum.

9) Strang. apte contulit IX, 37. Poteris etiam conferre VIII, 89. et de ratione, qua Dionysius significari solet IV, 126.

Cf. Epist. IX, 14. et de usu, quo πόλεμος sine articulo dicitur,
 V, 54. VIII, 36. Epist. IX, 11. V. BS. ad h. l.

11) Cf. IV, 90. 94. 135. 142. VIII, 97. Alius generis est V, 63. et IX. 56.

¹⁾ Πονέω ab Isocrate nonnisi intransitive usurpatur, formaque passiva nusquam apud eum legitur. Bait. ad h. l.

³⁾ Ut $\pi\varrho l\nu$ solum scribatur constans exposcit Isocratis loquendi consuetudo, quamvis uno et item altero loco ab librariis temerata. IV, 181. VIII, 68. IX, 32. XII, 83. 91. 158. 231. 256. XV, 11. 318. XVI, 8. Deleta est ex Urb. particula $\tilde{\eta}$ VI, 26. coll. Thucyd, VIII, 12. et V, 61. (ubi delenda). Dind. in Praefat. V.

c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ελλήνων. 112. αὐτοῦ ²) c. Ald. Med.,
 l. μ. αὐτοῦ, BS. c. Vict. τῆς αὐτοῦ. 132. βασιλέας τοὺς μεγάλους ²).
 l. D. BS. c. libr. βασιλέας μεγάλους. 147. τὴν αὐτὴν δὲ ²) c. Urb.

lmbr., Β. D. την δ' αὐτήν.

Orat. VI, 27. πλέον διπλάσιον ⁵) c. Urb. Ambr., B. D. πλέον ἢ διβάσιον. Vulg. πλείον ἢ διπλάσιον. 31. ἠδικημένοις ⁶) c. Laur. Vat.

1, B. D. BS. ἀδικουμένοις. 58. αὐτοῖς. B. D. BS. c. libr. αὐτοῖς. 62.

ἐπερ περὶ τῶν ⁷). BS. c. Ambr. ἄσπερ τῶν, B. D. c. libr. cett. ὡς

πρὶ τῶν. 65. ἑκάστην τήν. B. D. c. libr. ἐκάστην. 66. ἄστε B. D.

libr. ὡς. 69. αὐτῶν c. libr., B. ο. αὐτῶν. 78. αὐτοῖς. B. D. c. libr.

ποῖς. 105. καταλείψομεν ⁸) c. Urb. Ambr., B. D. ὑπολείψομεν.

Orat. VII, 28. κατὰ τήν. B. D. c. libr. καθ'. 32. αὐτοῖς c. libr. κ αὐτοῖς. 34. ἀποστερήσεσθαι 9) c. vulg., B. BS. c. Urb. ἀποστερήσεσθαι. 42. αὐτῶν. B. o. c. libr. αὐτῶν. 54. περιποιοῦσιν 10) c. rug., B. D. BS. c. Urb. ποιοῦσιν. 69. αὐτούς. B. D. BS. c. libr. αὐτούς.

Orat. VIII, 37. πότερα 11) c. Ambr. Laur. in Antid., B. D. BS. πό 1100ν. 38. Μαραθώνι 12). B. BS. c. libr. ἐν Μαραθώνι. 65. τοῦτον

1) Isocrates huic verbo articulum praefingit. Tres loci, in quibus id

In fecit (IV, 50. V, 139. IX, 66.), alius sunt generis.

2) Constanter Isocrates hane servat regulam, ut ante genitivos reflexivorum, ubi possessivam vim habent, articulus repetatur, ante genitivos pronominum personalium et avrov omittatur. Bait. ad Paneg. XIV.

3) Cf. IV, 121. VI, 84. VIII, 47. 68. IX, 20. 64. V. me ad Areop.

p. 125.

4) Est hace legitima sedes particulae & cum hoc pronomine iunctae. V. Bait. ad Paneg. XVII. et Strang. krit. Bem. p. 29. coll. III, 42. IV, 187. XII, 260. XVI, 1.

5) H legitime abest, cf. VIII, 118. Omnes tamen libri η retinent

VIII. 97.

6) Cf. VI, 23.

7) Isocrates post ὁμοίως scribit ἄσπες cum praepositione repetita, V, 127. VII, 33. IX, 44. XV, 104. Nam quod XV, 160. non est repetita, facit nomen ἀπολογίαν, a quo genitivus ἀδικημάτων non minus apteregi potest.

8) Cf. XVI, 34. Est proprium verbum de maioribus, qui posteris

aliquid relinquunt. V. Bait. ad Paneg. VII.

 Cf. VI, 28. ubi στερησόμεθα ex Urb. pro vulg. στερηθησόμεθα, et XVI, 50. V. me ad h. l.

10) Cf. VI, 10. 38. 109. XII, 146. et me ad h. l. Sententia est: fa-

ciem rubore esse circumfusam.

11) Πότεφα maxime ante consonantes: V, 100. XI, 7. XIV, 35. XV, 88. Ante vocales dixit πότεφον, cf. VII, 9. XII, 22. 233. V. infra ad XV, 218. Ep. III, 3. IX, 18. Quod autem XV, 223. πότεφον ante consonantes legitur, non offendit, locus enim non est Isocratis, v. infra. Sed IX, 69. sane sic legitur in omnibus libris.

12) Cf. IV, 91. V, 147. XV, 306, et Dind. ad Paneg. 91.

ύμῶν ¹) c. Ambr., B. D. c. vnlg. τούτων ὑμᾶς, Urb. τοῦτον ὑμᾶς. 84. εἰοβεβληκότων ²). B. D. c. libr. ἐμβεβληκότων. 89. ἀνθρώπων ²) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ambr. τῶν ἀνθρώπων. 116. ἐπειδή δ ² ¹). B. D. BS. c. libr. ἐπειδ ἀ ² ¹. 118. πλέον c. Urb., B. D. πλέον ἤ. 130. αὐτῶν. B. D. e. libr. αὐτῶν. 144. αὐτοῖς. B. D. c. libr. αὐτοῖς. 145. πολὺ βελτίω βο c. Ambr. Laur. in Antid., B. D. BS, πολλῷ βελτίω.

Orat. IX, 20. τὰ περὶ c. vulg. Ambr. Vat. rec., B. [τὰ] περὶ, Urb. Vat. pr. περὶ. 24. αὐτοῖς. B. o. c. libr. αὐτοῖς. 30. αὐτοῖ. B. D. BS. c. libr. αὐτοῖ. 41. αὐτοῖ. B. D. BS. c. libr. αὐτοῖ. 47. Φοινίμων 6) c. Ald., B. D. BS. τῶν Φοινίμων. 69. διάνοιαν γ) c. Vat. Ambr. Urb. marg., B.

D. BS. γνώμην.

Orat. X. Έλένη *) c. Aristot. (III, 14.) Harpoor. (sub Θεράπναι et 'Ομηρίδαι) Rhetor. Walz. II, 45, 5. 446, 23, VII, 1032, 18. 'Τπόθ. 10., Β. D. BS. Έλένης έγκωμιον. 34. αὐτόν. Β. D. BS. c. libr. αὐτόν.

Orat. XI, 18. προσέχειν τον νοῦν 9) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τον

νούν προσέχειν. 49. ποιήσει 10). B. D. c. libr. ποιήσεις.

Orat. XII, 18. σοφιστών τών 11). B. D. BS. c. libr. σοφιστών. 22. ανεπιτήδειον 12) c. Urb. pr., BS. ανεπιτήδειον τολμώντων, B. D. ανε-

 Isocrates verbum ἀνέχεσθαι nunquam cum genitivo iunxit, sed cum accusativo. V. Bait, ad Paneg, VIII.

2) Έμβάλλειν apud Isocratem non nisi transitive et metaphorice le

gitur. V. Bait. ad Paneg. 62. et in Ind. 89.

Nunquam substantivum ἄνθρωπος, ubi cum πᾶς vel ἄπας iungitur, articulum (apud Isocratem) assumit. V. Bait, ad Brem. Isocr. p. 160.

4) Eπεl significatione quum, postquam apud Isocratem hoc uno in loco legebatur. Cesserat vulgari ἐπειδή V, 17. XII, 11, 255. V. Bait. ad Brem. Isocr. 186. et me ad Areop. 306.

5) Isocrates πολλώ ante comparativos non usus esse videtur. V. me

ad Areop. p. 96, et infra ad or, XV.

6) Cf. III, 28. Nomina propria populorum et incolarum urbium sunt apud Isocratem articulo destituta paucis exceptis, quae sunt of Έλληνες et of Toves. V. Bait. ad Brem. Isocr. 207.

7) Isocrates de animo, quem quis in aliquam rem intendit, non

verbo γνώμη, sed διάνοια utitur. V. me ad h. l.

Of. or. IX. nunc ex optim. libr. inscriptam Εὐαγόρας, olim Εὐαγόρου ἐγκώμιον et or. XI. Βούσιρις.

9) Isocrates nusquam τον νοῦν προσέχειν dixit, Vide loc. a me al-

lat, ad Areop. 117.

Cr. VI, 90. VII, 28. X, 1. XII, 35. 96. 108. 175. XV, 58. 69.
 Ep. VI, 10. V. Strang. in Iahn. annal. suppl. III. p. 14.

11) Adiectivis et participiis sic cum pluribus verbis postpositis ar-

ticulus ab Isocrate additur.

12) ἀνεπιτήδειον requirit τι, quod nunc (omisso τολμώντων) ex ἀεί τι ψεύδεσθαι potes cogitando repetere. XV, 4. Urb. etiam sed male τι omittit.

ατόδειον [τολμώντων]. 26. ὅστις ἄν ¹). Β. D. c. libr. ὅστις. ὅδ. ἐνέμον c. vulg., Β. D. c. Urb. Ambr. εἰσέβαλον. ὅ8. ἐν ἐλάττοσιν ²).

D. c. libr. ἐλάττοσιν. 117. τῆ τηλικαύτη ³) c. Urb. rec., D. c. cett. τηλικαύτη, Β. [τῆ] τηλικαύτη. 139. προσείχε τὸν νοῦν ⁴). Β. D. ξ. c. libr. προσείχεν. 150. ἀντιλέγοντα ³) c. Urb., Β. D. BS. ἀντιλέντας. 158. ἐποίησαν °). Β. D. c. libr. ἐποιήσαντο. 162. τὸν βασιλέα lbr., Β. D. [τὸν] βασιλέα. 173. τὸν Ἀργείων. Β. D. c. libr. τῶν ἀρων. 202. δι' ἐκείνο ¹). Β. D. BS. c. libr. ἐκείνο. 234. Δακεδαιμούν. Β. D. c. libr. τῶν Δακεδαιμούν. 263. ὡς ἀληθῶς °) c. Ambr. Irb. rec., Β. D. ἀληθῶς.

Orat. XIII, 21. πεφυνόσιν 9). B. D. BS. c. libr. πεφυνόσι πρός. — ψετήν. Stobaeus αὐτήν, B. D. BS. c. libr. praeter Stobaeum: ἀρετήν ω σωφροσύνην.

Orat. XIV, 15. τον Άθηναίων. B. D. c. libr. τῶν Άθηναίων. 23. πασι φανερον εἶναι 10) c. vulg. Scaph., B. D. c. Urb. ἄπασιν εἶναι πατερον. — διότι c. Urb. Ambr., B. D. ὅτι.

Orat. XV, 50. πολλῶν χαριεστέραν ¹¹). B. D. BS. c. libr. πολλῷ μημεστέραν. 51. παρ' ὑμῶν ¹²) c. Ald. Laur., B. D. c. Urb. Ambr. τωρ ὑμῶν. 66. παλοὺς ¹³) c. Ald. libris in orat. VIII. et vulg., B. D. C. Urb. παλοὺς τε. 79. τῷ τῶν ¹⁴). B. D. BS. c. libr. τῶν. — παλῶς ἀν c. Laur., B. D. παλῶς. 110. ἔκαστον τὸν c. Laur., B. D. ἔκαστον 115. ἀλλὰ ¹⁵) c. Laur., B. D. BS. αλλὸ ὁ. 123. αὖτοὺ. B. D. BS.

¹⁾ Cf. XII, 87. 272. V, 78. 100. VII, 59. 62. VIII, 52. IX, 13. 50. XV. 180. 207. 246. Ep. IV, 4. IX, 5. V. BS. ad h. l. et Strang, in Iahn, annal, suppl. III. p. 610.

²⁾ Cf. V, 112. VI, 12.

³⁾ Strang. contulit VII, 64. X, 27. Ep. II, 19.

Vide locos ad Areop. 117. a me collectos, ex quibus patet προσέχειν sic nude positum non esse Isocrateum.

⁵⁾ Cf. III, 34. XII, 201.

⁶⁾ Cf. XII, 254. et X, 46. V. Coraem ad h. l. et Strang. in Iahn. annal. suppl. III, 13.

⁷⁾ Saupp. confert XII, 216.

^{8) &#}x27;As ab Isocrate ad ἀληθώς addi solet. XV, 275., ubi libri consentiunt, et VI, 28. VIII, 21., ubi Urb. ως tuetur. V. me ad Areop. p. 305. 9) Cf. XV, 254.

¹⁰⁾ Bait. ad Paneg. 33. confert VI, 24.

¹¹⁾ Strang, in Iahn, annal, suppl. III. p. 439, cf. X, 42, et III, 5. ubi etiam πολλών et πολλώ in libris permutata.

¹²⁾ Isocrates non παο ὑμῖν sed παο ὑμῶν τυγχάνειν dixit. BS. ad h. l. conf. III, 60. XII, 38. 47. 71. XVI, 12. 44. XVIII, 39. XIX, 1.

¹³⁾ Particula τε in hac locutione nune ubique in Isocrate deleta.

¹⁴⁾ Cf. II, 43. III, 30. VI, 36. VIII, 2. X, 23. XI, 24. 15) Alius generis est locus a Strangio allatus ex X, 18.

ISOCRATES. I.

c. libr. αὐτοῦ. 130. ἐγγιγνομένους ¹) c. Ambr., B. D. BS. ἐπιγιγνομένους. 140. χρήσωμαι ²). B. D. BS. c. libr. χρήσομαι 144. πολιτενόμενοι ³). B. D. BS. c. libr. οἱ πολιτενόμενοι. 148. αὐτούς. B. D. BS. c. libr. αὐτούς. 164. πώποτ ⁴) c. Laur., B. D. BS. ποτ ˙. 169. ἐπιγιγνομένων c. Ambr. Laur., B. D. BS. c. Urb. Vat. ἐγγιγνομένων — χρήσωμαι ¹) c. Urb. Laur., B. D. χρήσωμαι. 191. προέχοντας ³). B. D. c. libr. προσέχοντας. 192. γὰρ ὁμοίαν †) c. Laur., B. D. παρομοίαν. 194. ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ. Β. D. BS. c. libr. ΚΑΤΑ ΣΟΦΙΣΤΩΝ. 208. ἔτι ³) c. Ambr. Laur., E. D. c. Urb. Vat. ἐπί. 218. πότερον ᾶν c. Ambr. Laur., B. D. BS. πότερ ˙αν. — αὐτον. B, D. c. libr. αὐτόν. 219. τῆς παιδείας °) c. Laur., B. D. BS. παιδείας. 242. αὐτῶν. B. D. c. libr. αὐτον. 261. γεωμετρίαν ¹¹) c. Laur., B. D. Βδ. τὴν γεωμετρίαν 274. πεφυκόσιν ¹¹) c. Laur., B. D. πεφυκόσιν πρὸς. 285. ἀμελήσωντες ἐπαινεῖν ¹²) c. Laur., B. D. BS. ποιήσετε ¹³). Laur. ποιήσητε, B. D. C. cett, libr. ποιήσεσθε, 308. προέχοντας c. Ambr., B. D. προσέχοντας. 314. ἄλλονς ¹⁴) c. vulg.,

 Cf. Π, 3. Τυγχάνειν absolute, uti hic vulgo, in Isocrate certe non amplius legitur.

4) Πώποτε post negationem sic addere solet Isocrates, V. III, 34.

V, 142. XV, 303. XVIII, 64. XIX, 6. 30. 37. Epist. VI, 5. IX, 8.

Σποπεῖν struitur ab Isocrate c. ὅπως et indicativo futuri (uno in loco XII, 175. coniunctivus sequitur). Cf. II, 10. 16. IV, 140. 172.
 181. 188. VI, 97. VII, 15. 42. VIII, 131. IX, 54. XIV, 16. XV, 132.
 309. Ep. VII, 4.

V. Orell, ad h. l., me ad Areop. p. 117. et Bait. ad Paneg. p. XX.
 Adiectivum παρόμοιος ab Isocrate alienum est. V. Bait. ad Paneg. XX.

 'Enl in hoc contextu vix Graecum, certe Isocrateum non est. V. Bait. ad Paneg. 61.

9) Cf. XV, 227. XIII, 19.

10) Cf. XV, 264.

11) Isocrates duas statuit virtutes σωφοσούνην et δικαιοσύνην, et interdum σωφοσύνης loco ἀφετήν nominat eamque cum δικαιοσύνη coniungit. V. me ad Areop. 363. Tale quid hic quoque factum esse, ostendit και ante δικαιοσύνην.

12) Ausligartes non potest strui cum accusativo. Struitur cum nudo

infinitivo III, 5. IV, 133. V. Bait. ad Paneg. §. 133.

13) BS. conferri iubent XV, 280. V, 27. X, 61.

¹⁾ Dicitur de iis, quae alicul rei sunt innata aut in animo insunt. Cf. III, 6. VII, 74. XII, 7.

Αποςῶ struitur ab Isocrate cum ὅπως et coniunctivo aoristi. Cf.
 VII, 9. VIII, 38. IX, 55. X, 29. XII, 22. 176. XI, 43. XV, 310. XVI, 9.
 Hic coniunctivum esse legendum patet etiam ex iis, quae sequuntur: καὶ τίνος μνησθῶ; V. me ad Areop. p. 216.

¹⁴⁾ All' ovv sic interpositum, uti ap. Bekkerum, vix est Isocrateum.

B. D. BS. c. Urb. Vat. αλλους αλλ' ουν. 321. πρέπειν. Β. D. [το] πρέπειν, libr. το πρέπειν.

Orat. XVI, 1. της Αργείων. Β. D. BS. c. libr. των Αργείων. 21. ουδεπώποτε 1) c. Urb., B. D. ουδέποτε.

[Orat, XVII, 8. παρ' αύτῷ. Β. D. BS. c. libr. παρ' αὐτῷ. 18. αύτω. B. D. BS. c. libr. αὐτω. 27. παρακαταθήμης 2) c. Ambr. et Urb. marg., B. D. καταθήκης. 35. αύτοῦ. B. D. c. libr. αὐτοῦ.]

Orat. XVIII, 6. αμφισβητούντος 3). B. D. BS. c. libr. αμφισβητούντες. 9. τούς λόγους 4). B. D. BS. c. libr. λόγους. 35. αύτω. B. D. c. libr. avta.

Orat. XIX, 1. αξς c. Ambr., B. D. ας. 12. τον Αίγινητων. B. D. BS. c. libr. των Αίγινητων. 30. εκάστην τήν. B. D. c. libr. εκάστην. 32. αὐτῆ. B. D. BS. c. libr. αὐτῆ. 39. αὐτῷ. B. D. BS. c. libr. αὐτῷ. 14. αὐτοῦ 5) c. Ambr., B. D. αὐτοῦ.

[Orat. XXI, 8. "Ετι δ'. BS. c. libr. "Οτι δ'. 21. παρακατέθετο 6). B. D. BS. c. libr. ματέθετο.]

Epist. IV, 1. ἐπικινδύνου τ) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. κινδύνου. 2. αὐτον λόγον 8). B. D. BS. c. Urb. αὐτον τον λόγον. Vulg. τον λόνον. 11. αὐτόν. Β. D. c. libr. αὐτόν.

Epist. VI, 7. τούτου °) c. Ambr. Helmst., Β. D. τούτων. Epist. VIII, 7. τῆς τῶν 10) c. Ambr., Β. D. τῶν. 10. θανμάζετε 11] c. Ambr., cett. libr. θαυμάζητε, B. D. θαυμάσητε.

Epist. IX, 14. πόλεμον 12) c. Ambr., B. D. τον πόλεμον. 16. ποιούμενον 13) c. Ambr. et cod. Aug. 16., B. D. ποιούμενος.

Cf. III, 18. IV, 171. V, 85. XI, 6. 28. XII, 27. 202. XVIII, 23. XX, 14. Nam locus V, 68. alius est generis, quia participium διαμαρτών praecedit.

1) Bait. ad Paneg. XX. confert VI, 111. V. supra.

2) Bait. ad Paneg. XI. confert ex hac orat. 13, 18, 45, 50, 53, 56.

3) Nominativus absolutus in lectione vulg. ferri nequit.

4) Articulus hic addendus, uti XV, 190. ex Laur. Vat. Urb. additus est. V. loc. a me allat. ad Areop. 165-166.

5) BS. conferri iubent 45. 6) BS. conferri iubent 4. 10.

7) Κίνδυνός έστι πέμπειν ea vi, ut sit: periculosum est mittere, minime Isocrateum esse videtur.

8) Aoyos hic est eloquentia, et ea de caussa sine articulo scriben-

dum. Cf. III, 6. IV, 40. 49. VI, 96. VIII, 39. (et I, 4.)
9) Strang. in Iahn. suppl. annal. III, 447. affert: XII, 4. 182. VIII, 41. V. 24. 113. XV, 143. 69. 102. 263. III, 47. XVI, 22.

10) Ex usu scriptoris, qui articulum ita repetere solet.

11) Bait. ad Paneg. XXI. confert Epist. VI, 7.

12) Cf. V, 88.

13) Προσήμειν c. infinitivo modo dativum modo accusativum assumere docuit Bait, ad Paneg. S. 28.

Isocrates sua bene excogitavit et disposuit. Scripsi igitur: Orat. II, 11. οὐδ' εν 1). B. D. BS. c. libr. οὐδέν. 19. [οἴνει — κα ταλείψεις] 2) absunt in Ambr. Vat. Laur. Antid., B. D. BS. οἴνει — κα ταλείψεις. 20. [τίμα - ἐστί] 3) abs. in Ambr. Vat. Laur. Antid., B. D. BS. τίμα - έστί. 22. [απασι - άμαρτανομένων] 4) abs. in Ambr. Vat Laur. Antid., B. D. BS. απασι — αμαρτανομένων. 24. [ούτως — έπιχει ρώσιν] abs. in Ambr. Vat. Laur. Antid., B. D. BS. ούτως - έπιχειρώσιν. 26. [καὶ νόμιζε - ἀτυχῆς] abs. in Ambr. Vat. Laur. Antid., B. D. BS. και νόμιζε - άτυχης. 27. [άποιβείς - πράξωσιν] abs. in Antid. libr., B. D. BS. αποιβείς - πράξωσιν. 28. [απουε - λέγωσιν] abs. in Antid. libr., B. D. BS. ἄνουε – λέγωσιν. 29. [μηδεμίαν – άλλ'] δ) abs. in Ambr., Laur., B. D. BS. μηδεμίαν – άλλ'. — (Hinc έθιζε σαυτον έπ' έπείναις ταϊς διατριβαίς χαίρειν c. Ambr. Laur. in Antid. erat scribendum, B. D. BS. έπ' έπείναις ταις διατριβαίς έθιζε σαυτόν χαίρειν.) 30. [νόμιζε — σπουδάζων] 6) abs. in Antid., B. D. BS. νόμιζε - σπουδάζων. 32. [τούφα βουλεύσει] abs. in Antid. libr., B. D. BS. τούφα - βουλεύσει. 38.

1) Putaveram sententiam esse: ne unam quidem partem. Ovor pégos legitur V, 43. XII, 16. 54. quibus si quis vulgatam defendere velit.

ego non valde repugno.

2) His verbis turbatur nexus inter 18. et 20. ubi de iustitia sermo. V. me de hiatu p. 37 - 38. mireque sunt dicta: οἴκει τὴν πόλιν ταίς πράξεσιν απριβώς — διαρηής — et αναλωμάτων hoc uno loco Isocratis obvium, neque verba έν τοῖς προειρημένοις apte possunt referri.

Eadem sententia §. 32, est repetita.

3) Orator postquam dixit de iustitia, recte perget, regem oportere veritatis diligentem esse, at hic interposita sunt praecepta, quomodo amici sint comparandi, quae praecepta paulo infra accuratius et aptius sunt repetita. Neque minus offendunt verba: ταίς μεν άρχαις etc. τῶν οίκων των πολιτικών pro τ. οίκ. των πολιτών - δαπανώντας absolute. V. me de hiatu p. 38.

4) Pergetur recte, qua in re omnino rex se superiorem praestare debeat, id est in prudentia. At hic interposita sunt praecepta, qualem se erga hospites rex praebere debeat. Mire dicta: τούς πολλούς φόβους

έξαίρει — περιδεείς είναι. Vide me de hiatu p. 38.

5) Luculentissimum interpretamentum. His enim verbis: μηδεμίαν et sequ. tertio in loco de amicis sermo fit, verbis άρχε σαυτου interpositis, quibus orator praecepta orditur, qualem erga se ipsum praebere se debeat rex et in quibus exponendis §. 30. pergit, Tum διατοιβή, si haec praecedunt, significabit: commercium cum aliis, quam vim in nullo alio Isocratis loco tenet, sed omissis iis significat studia, quod inprimis usui Isocratis convenit. V. me ad Evag. p. 95. (Errore haec in textu non sunt uncis inclusa.) V. me de hiatu p. 39.

6) Haec quoque verba ordinem turbant. V. me de hiatu p. 39.

7) Docuit orator gloriam divitiis esse praeferendam, recte igitur post πτήσασθαι sequitur: δεινον ήγου, omissis verbis τρύφα - βουλεύσει,

του 1) c. Ambr. Vat. Laur. in Antid., B.D. BS. ἀξίου, χοῶ τοῖς εἰρημένοις ήτει βελτίω τούτων. 39. [μηδὲ — ἐπισταμένους] abs. in Ambr. Vat. π. Antid., B.D. BS. μηδὲ — ἐπισταμένους. — ἐπισταμένους] Χοῶ τοῖς ημένοις ἢ ζήτει βελτίω τούτων c. Ambr. Vat. Laur. in Antid., B.D. BS. πταμένους.

0rat. III, 18, τὰ βέλτιστα 2) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. βέλτιστα. τῶν ἄλλων 2). B. D. BS. c. libr. τῶν Ἑλλήνων. 35. οὐδ΄ ἔνα, B. BS. c. Urb. οὐδένα. Vulg. μηδένα. 46. τοὺς καλ 4) c. vulg., B. D. S. c. Urb. καὶ τούς. 47. διαμενούσιν 5) c. Ambr., B. D. διαμένουσιν.

Οται. IV, 19. φιλονιπίας ⁶) c. Urb., D. c. vulg. φιλονείπίας. 85. πίονίπησαν c. Urb., D. c. vulg. ἐφιλονείπησαν. 92. καταπλεύσαντες εἰ κατασπευάσαντες τὰ περὶ τὴν πόλιν] ⁷) c. libr. Antid., B. D. BS. παπλεύσαντες. 97. ἐμελέτησαν ⁸) c. Ambr. (in Antid. marg. Ambr. thet ἐμέλησαν). B. D. BS. c. Urb. ἐμέλλησαν. Vulg. ἐτόλμησαν. 106. πιλεσαν ⁹). B. D. c. libr. διετελέσαμεν, 107. πεπτημένοι ¹⁰) c. Ambr., D. BS. c. Urb. καὶ πεπτημένοι. Vulg. πεπτημένοι δέ. 157. Κήφυπες. ID. πήφυπες. 160. παιρός, οὐ σαφέστερον οὐδὲν c. Ambr. Urb. τεc., D. ΒS. c. Urb. pr. et vulg. παιρός. 161. οὐδὲ εἶς ¹¹). BS. c. Ambr. πδείς. 176. μηδὲ μίαν ¹²). B. D. c. libr. μηδεμίαν. 178. ἄσπερ ¹³) c. Imbr. Vict., B. D. ὡς, 180. παταθείναι ¹⁴) c. Urb. Ambr., B. D. ἀνατίναι. 183. πολλαχη ¹⁵) c. Ambr., B. D. πολλαχού.

a quibus huc non pertinent, quae de cautione, de moderatione, de urbanitate, gravitate, philosophiae studio sunt dicta. Verbo ἐνδείαις mire tiam est usus scriptor in his. V. me de hiatu p. 39.

Verba: χοῶ — τούτων aptius ad finem praeceptorum sunt collocata.
 Sententia est: in rebus omnibus id statuunt, quod optimum est,

will: inter omnes optime se habent.

Carthaginienses simul cum Lacedaemoniis optime inter Graecos (τῶν Σλλήνων) rempublicam administrare graecum oratorem scripsisse non credo.

⁴⁾ Laudandi sunt, qui ratione quoque, non solum natura modesti sunt.

⁵⁾ Additum est πάντα τὸν βlov.

Φιλονεικία certationem significat cum vituperatione quadam, φιλονικία est vincendi studium. V. Bait, ad h. l.

Περὶ τῶν λοιπῶν, quod sequitur, est: de ceteris rebus, postquam liberis suis consuluerunt.

⁸⁾ Curam in eo posuerunt, sese praeparaverunt.

Quis sanae mentis orator contenderit Atheniensibus deberi magaam gratiam, quod ipsi per tot annos felices fuerint." V. Bait. ad h. l.

¹⁰⁾ Potestas ea ipsa re est significata, quod triremes duplo plures quam reliqui possidebant. [crate non debebant assentire.

¹¹⁾ Iis, quae Buttmannus Gramm. ampl. I, 281. docuit, BS. in Iso-

¹²⁾ V. Saupp, in Iahn. annal. Vol. VI. p. 65.

¹³⁾ Quasi nos pro illo bellum gessissemus. V. Bait, ad h. l.

¹⁴⁾ Proprie dicuntur, qui res magni momenti, ut leges, foedera, pacta, similia, in templis asservandas reponunt. V. Bait. ad h. l. [Cor. ad h. l.

¹⁵⁾ Πολλαχή - κατά πολλούς τρόπους διανοούμενος καί σκοπών

Orat. V, 4. φιλονικίας c. Urb., D. c. vulg. φιλονεικίας. 14. διαλεχθήναι σοί ¹). B. D. BS. c. libr. διαλεχθήναί σοι. 61. τηλικούτων ²) c. libr. praet. Urb., D. c. Urb. τηλικούτων κακών. 113. καλλίστας ³). B. D. c. libr. κάλλιστα. — φιλονικεῖν c. Urb., D. c. vulg. φιλονεικεῖν. 142. τῶν ἄλλων ⁴). Vulg. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, B. D. BS. c. Urb. τῶν Έλλήνων.

Orat. VI, 11. ἡμῶν ⁶) c. Med. Ald., B. D. ὑμῶν. 12. ὑμᾶς ⁶) c. Ambr. Vat. 2., B. D. BS. ἡμᾶς. 13. διδάσκειν ὑμᾶς c. Ambr. Med., B. D. BS. διδάσκειν ἡμᾶς. 20. τοῖς συνακολουθούσιν ⁷) c. Urb., B. D. BS. τοῖς συνακολουθησασιν. 34. ὑμἔν c. Ambr., B. D. BS. ἡμἔν. 59. ἔσεσθαι ⁸) c. vulg. et Laur., B. D. BS. c. Urb., γενέσθαι. 69. μενεῖν ⁹). B. c. libr. μένειν. 72. ὑμῖν c. Ambr., B. D. BS. ἡμῖν. 89. ὁμοίως δ' ¹⁰). B. D. BS. c. Urb. ὄμως δ'. Vulg. εἶ δέ, — ὑμῖν ἐστιν¹¹) c. Laur., B. D. BS. ἡμῖν ἔστιν, 105. ταὐτά ¹²). B. D. BS. c. libr. ταὐτό. 106. ὑφ' ὑμῶν ¹³). B. D. BS. c. libr. ὑφ' ἡμῶν.

Orat. VII, 10. τοιαύταις c. Ambr., B. D. τοσαύταις, 53. φιλονιπιῶν. B. D. BS. c. libr. φιλονειπιῶν. 56. τότε ¹⁴) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ποτέ.

Orat. VIII, 1. εἶ περί 15) c. Dionys., B. D. BS, εἶ ναὶ περί. 32. βέλτιον 16) c. Ambr. et libr. omn. Antid., B. D. BS. βέλτιον τῶν ἄλ-

1) Est ceteris oppositum.

2) Est minime verisimile Isocratem, qui aliis in locis Alcibiadem summis ornet laudibus, hic eum tantorum malorum auctorem dicere, quippe qui eo, quod Lacedaemoniis auctor malorum factus erat, commoda attulerit Atheniensibus. V. me ad Areop. p. 224—225.

3) De ratione, qua maiores praetulerint illa facta, non est sermo. V.

Bait. ad Paneg. p. 7.

 Tot gentes subegisti, quot urbes nemo alius (orator graecus vix dixerit: nemo Graecorum) cepit.

5) Sequitur της ημετέρας φιλίας. V. me ad Areop. 98.

Sermo de iis est, qui civibus consilium dederint.
 Commilitones, qui in eo sunt, ut eum sequantur.

8) Sequitur: είπες χρή περί των μελλόντων τεκμαίρεσθαι.

9) Praecedunt: έμπλησθήσονται καί ζητήσουσι.

10) Comparat id, quod singuli debeant facere, quum hostes iniusta imperent, cum eo, quod tota civitas. $\tilde{o}\mu\omega\varsigma$, quod Urb. praebet, ferri nequit. Non enim sibi sunt opposita.

11) Ipse hoc iis suadet.

12) Sequitur ώνπεο.

 Archidamus erat inter iuniores, quorum tantummodo erat pugnare, non aliquid cum ceteris statuere.

14) Est de illo tantummodo tempore sermo, quo Areopagitae au-

ctoritate summa fruebantur. V. me ad h. l.

15) Si de ulla alia re id conveniebat.

16) Qui mentem suam excolunt, meliore fortuna utentur quam antea.

w. 39. νοσούσαις 1) c. vulg. et Seaph., B. BS. c. Urb. et libr. Antid. όγνοούσαις. 41. άξιουμεν 2) c. Dionys., B. D. BS. έχομεν. 44. άποιονθούσειν 3) c. Ambr. Laur. et cett. libr. Antid., B. D. BS. άκολουθή-ονσεν. 86. Δάτφ δὲ 4) c. Urb. Ambr., B. D. δὲ τῷ Πόντφ, 87. ἀλλ' ἐγησθησόμενοι 3) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. άλλὰ συνησθησόμενοι. 19. ὑμῶν 3) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἡμῶν. 142. δυναστείας 1) c. Laur. et antiqu. libr. Antid., B. D. BS. τὰς δυναστείας.

Orat. IX, 29. πράξιν *) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πόλιν. 52. δυστυχήσας *) c. Aristot., Urb. δυστυχήσας τῆς πόλεως, B. D. BS. c. cett. Ibr. δυστυχησάσης τῆς πόλεως. 75. τεκμαίρεσθαι 10) c. Urb. marg. (Vat., ut videtur, τεκμέρεσθαι), B. D. BS. c. cett. libr. μιμεῖσθαι.

Orat. X, 2. τὰ τοιαῦτα 11) c. Vat., B. D. BS. τοιαῦτα. 21. οὐδ' τός c. Vat. 2., B. D. BS. c. Urb. Vat. οὐδενός. Vulg. οὐδενός. 26. τωμη 12) c. Urb., B. D. BS. ξώμη καὶ τόλμη, 31. τὴν σωφροσύνην 13) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. σωφροσύνην, 34. ἀεὶ δεδιότα 14) c. Vat. et vulg., B. D. BS. c. Urb. δεδιότα. 35. τῆς ἀρχῆς 15). Vulg. τὴν ἀρχὴν, B. D. BS. c. Urb. Vat. τῆς ἀρετῆς.

Orat. XI, 46. γεγοννιών 16) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. γενομένων. Orat. XII, 21. περί με 12) c. Urb., B. D. c. vulg. περί έμέ. 22.

De delictis (τοῖς ἀμαφτανομένοις), non de erroribus est sermo, quos oratio reprehendat.

²⁾ Insani sunt, quod rempublicam propter res a maioribus gestas andare volunt, non quod eam laudare possunt.

³⁾ Praecedit: ὁπόταν τις διδώ.

⁴⁾ Cf. Herod. VII, 75. V. Bait. ad Paneg. p. IX.

⁵⁾ Insultaturi.

⁶⁾ Cf. 116. προσέξετε τὸν νοῦν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τῆ πόλει.

⁷⁾ Intelligit unum idemque imperium.

Navigaturus erat ad tantum facinus. De Salamine ut magna urbe nusquam est sermo.

⁹⁾ Non quod urbs cladem acceperat sed quod ipse rem male, certe non feliciter, gesserat, ad Evagoram se contulit. Cf. V, 62.

¹⁰⁾ Ipsorum mores et quae senserint viri laudati diiudicare i. e. comparare. μιμεῖσθαι frigere iure censet Dobreeus.

¹¹⁾ Sunt ab ipso iam commemorata.

¹²⁾ Erant bimembres et inde duabus etiam virtutibus i. e. celeritate et viribus praestantes.

¹³⁾ Την άλλην - σωφροσύνην quid sibi velit, non video.

^{14) &#}x27;Asl omisso offendit repetita mentio timendi in μηδέν ήττον φοβούμενον.

¹⁵⁾ Orator verba facit de eo: Theseum patriam omnibus communem constituisco omnibusque civibus aditum ad magistratus parem reddidisse.

¹⁶⁾ Qui defenditur, est adhuc accusatus de criminibus quibusdam.
17) Pronomini non maior vis inest quam sequente versu τοῦ μὴ δύ-νασθαί με τυχεῖν. Nec tamen ausus est Bekkerus recipere quod prae-

περί μου c. Urb. (Ambr. περί μοῦ), Β. D. περί ἐμοῦ. 23. περί μου. Ambr. περί μου, Β. D. c. cett. libr. περί ἐμοῦ. 81. ἐν αὐτῷ. Β. D. c. libr. αὐτῷ. 94. ἔχοιμεν +) c. vulg., Β. D. BS. c. Urb. εἴχοιμεν. 120. δέ μοι c. libr. praeter Ambr., Β. D. c. Ambr. δ' ἐμοί. 121. τὰς τοιαύτας ²). Β. D. BS. c. Urb. τοιαύτας Vulg. τὰς. 126. Γῆς. Β. D. γῆς. 234. πρός με βλέψας. Vulg. προσεμβλέψας, Β. D. BS. c. Urb. πρός ἔμὲ βλέψας. 237. προσελέσθαι ²) c. Urb., Β. D. BS. προελέσθαι. 248. ὑμετέρας ²). BD. c. libr. ἡμετέρας. 258. οὐδέν ἀν. BS. c. libr. οὐδεμίαν (Urb. extr. syll. habet corr.), Β. D. οὐδεμίαν [ἔστιν]. 260. φιλοπονίαν ⁵) c. Urb., Β. D. BS. πὴν φιλοπονίαν. 263. εἰδότας °) c. Vat. 2. Med., Β. D. c. Urb. Ambr. Ald. εἰδότες.

Orat. XIII, 22. Λείπει πολλά 7). Ego adscripsi.

Orat. XIV, 2. ἐπὶ δέ ⁸). B. D. BS. c. libr. ἔτι δέ. 45. γενέσθαι c. Ambr., B. D. γεγενήσθαι. 57. γεγενημένοις ⁹) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. γενομένοις.

Οται. ΧV, 4. περί μου c. Urb. (Ambr. Laur. περί μοῦ), Β. D. περί ξμοῦ, 6. περί μου 10) c. Ambr., Β. D. c. Ald. Laur. (Urb.?) περί μοῦ, D. περί ξμοῦ. 8. καὶ πράγματα 11). Β. D. ΒS. c. libr. praeter Ald. καὶ τὸν πράγματα, Ald. καὶ τὸν τὰ πράγματα. 31. περί μου c. Urb. (Vat. Ambr. περί μοῦ), Β. ο. περί μοῦ, Β. b. D. c. Laur. περί ξμοῦ. 32. περί μου 12). Β. περί μοῦ, D. c. Ald. περί ξμοῦ. 42. ἀφέσθαι. Β. D. c. libr. ἀφεῖσθαι. 66. καὶ τὰ λοιπά 13). BS. ἢν οῦν ἀσκῆτε καὶ προσ-

1) Habebat sane alia etiam enarrare.

2) Descripsit eas.

3) Vult ille hoc: Isocratem, ut verum consilium dissimularet, laudem urbis addidisse.

4) Loquitur is, qui non est Atheniensis.

5) Η τοῦ βίου τάξις et φιλοπονία unam formant notionem.

6) Respondet προσδοκώντας.

7) Patet hoc ex verbis: δαδίως οίμαι - παταστήσειν.

8) Sic erat scribendum propter lectionem Prisciani, de qua vide infra.

9) Adhuc sunt et propterea supplices adstant.

10) Monosyllabam formam ὀρθοτονείσθαι non posse constat. V. Bait. ad Paneg. p. XVIII.

11) Est idem qui γεγραμμένος.

12) Elisioni post περί nullus est locus, quae praepositio saepissime et apud Isocratem et apud poëtas praecedit vocalem. Bait. ad Paneg.

p. XVIII.

13) Verba $\eta \nu$ o $v \nu - \pi o \lambda \iota \tau \epsilon \nu o \mu \dot{\epsilon} \nu o \iota s$ inepte hic inserta, Nam: si coletis et amplectemini bonos viros pro malis, ad vestras rationes magis accommodatos habebitis demagogos et qui rem publicam administrant, non est dicendum ei, qui est demonstraturus, quinam sint in consilium adhi-

bebatur ab Urbinate περί με, deterritus scilicet vulgari grammaticorum regula, ὅτι αί προθέσεις ὀρθοτονοῦσι τὰς ἀντωνυμίας. V. Bait. ad Paneg. p. XVII—XVIII.

δέτησθε τούς χοηστούς άντί των πονηρών ώσπες το παλαιόν, βέλτιον έξετε χρήσθαι και τοις δημαγωγοίς και τοις άλλοις τοις πολιτενομέτοις και τὰ λοιπά. 74. ἀναγιγνωσκομένων. Β. D. c. libr. ἀναμιμνησχομένων. 100. ταπεινοτέρα 1) c. Urb. pr., B. D. BS. δικαιοτέρα. 140. 1605 2) c. Urb. pr., B. D. BS. 1605 μέν. 147. και διαγωνιζομένους 3) e. Laur., B. D. BS. διαγωνιζομένους. 163. περί με c. Urb., Laur. πρός με, Β. D. περί ἐμέ. 165. περί με c. Urb., Vat. περί 'μὲ, Β. D. περί ἐμέ. 168. κοινῆς 4). Β. D. c. libr. κοινῆς καὶ τῆς, ΒS. κοινῆς τῆς. 195. περί μου. Β. c. libr. περί μου, D. περί έμου. 205. έπὶ c. Laur., B. D. ἀπό, 222. [άλλ' ὁμῶς - τολμήσειεν] 5) abs. in Laur., B. D. BS. άλλ' όμῶς — τολμήσειεν. 224. ἀλλὰ γὰο — οἴεται 6) c. Laur., Β. D. BS. ήδέως δ' ἂν κἀκείνο πυθοίμην παρὰ τῶν χαλεπῶς ἐχόντων πρὸς ήμας, τίνα ποτε γνώμην έχουσι περί των έκ Σικελίας και του Πόντου και των άλλων τόπων δεύρο πλεόντων ώς ήμας, ένα παιδευθώσε, πότερον αύτους οἴονται. - [δηλώσαι] Laur. om. - ήμας. Laur. ήμων. - έκατέροις των αυτών. Laur. των αυτών έκατέρων. - αυτούς πλέοντας 1). Laur. πρός αὐτοὺς πλέοντας. - πλεόντων ὡς ἡμᾶς 8) c. Vat. Ambr. Urb. corr. (Laur. εls ήμας), BS. c. Urb. pr. πλεόντων. 230. ταύτόν, BS. ταύτὸ, B. D. c. libr. τοῦτο. 244. φιλοτίμως 9) ο Laur., B. D. φιλοτίμως μοι. 249. Πειθώ. B. D. πειθώ. 259. όμοιος. B. c. vulg. ὁμοίους, Urb. Vat. ὁμοίως. 273. ταίς c. Laur., B. D. καί ταίς. 277. ταύτη 10) c. Urb. Vat., B. D. BS. ταύτην. 287. Έννεαπρούνου. Β. D. έννεακρούνου. 322. συνοίσειν, σημείω. BS. c. Vat. 2. Laur ΑΜ. συνοίσειν ημίν, σημείω, Β. D. συνοίσειν ημίν.

bendi, sed ei, qui vult docere, quomodo respublica omnino sit gerenda. Aliena esse neque ab auctore orationis profecta ostendit etiam duplex ne.

1) Invocatio, quam fecit, erat non tam iusta quam modesta.

2) Non opponit sed pergit infra dicens: a d' ovv.

3) Quae sequuntur verba: καθ' ὑπερβολην ὑπισχνουμένους, ἐφίζοντας, λοιδοφουμένους, explicant illud διαγωνιζομένους, non ἐπιδείξεις ποιουμένους.

4) Sententia est: timeo, ne mihi generali sophistarum accusatione mali quid accidat, quoniam privata mea caussa negligetur.

5) Hace verba recte absunt in Laur., quia tum in iis, quae antecedunt (§. 220.), iam sunt dicta, tum in iis, quae sequuntur (225.), iterum dicentur.

6) His verbis orator bene respondet adversario, quem futurum esse fingit, discrimen explicans, quod intersit inter se et sophistas illos.

Ipsi navigant ad illos, non tantum eos, quum veniunt, excipiunt.
 In eo, quod ad dicendi magistros navigant, non quod Athenas, momentum est positum.

9) Vertunt vulgatam: qui mihi adversantur. At hoc verba significare

non possunt. Significantur, qui honoris sunt cupidi. 10) Eandem vim quam in eligendis orationum argumentis, retinebit in agendo. Orat. XVI, 1. 1) Lacunae signa ego posui. 37. ἐπέδειξαν 2) c. Urb. pr., B. D. BS. ἐπέδειξαν καὶ τοὺς δημοτικοὺς καὶ τοὺς όλι-

γαρχικούς.

Orat. XVIII, 5. Φίλον. Β. D. φίλον. 8. ἔπειτα ['Ρίνωνα] ³). Β. D. c. libr. ἔπειτα. 24. ἔμμένετε. Β. D. c. libr. ἔμμενεῖτε. 32. γενέσθαι. Β. D. c. libr. οδύοεσθαι. 47. ονδέ μίαν. Β. D. c. libr. ονδεμίαν. 48. ἔπεθύμει. Β. D. c. libr. ἔπιθνιμεῖ. 50. ἡμῶν ⁴) c. Ald., Β. D. B. ὑμῶς. 58. ἔξεσται. Β. D. c. libr. ἔπιθνιμεῖ. 50. ἔμῶς. 58. ἔξεσται. Β. D. c. libr. ἔξεστι. 67. ἀδιποῦμεν, τοῖς δ' c. vulg., Β. D. BS. c. Vat. 2. ἀδιποῦμεν. τοῖς. 68. αἷ συνθῆπαι ⁵) c. vulg., Β. D. BS. c. Vat. 2. ἤδη συνθῆπαι.

Orat. XIX, 42. αῦτη ⁶). B. D. c. libr. αὐτή. Orat. XX, 1. [MAPTTPIAI]. Ego addidi.

Epist. I, 10. 7) Lacunae signa ego posui.

Epist. II, 5. μηδὲ μιᾶς. B. D. c. libr. μηδεμιᾶς. 15. πάντα γε ⁸) c. vulg.. B. D. BS. c. Urb. Ambr. πάντα τε. — καὶ μήτε. B. D. BS. c. libr. καὶ τοὺς μήτε.

Epist. III, 2. ὑπενοούμην 9). Urb. ὑπονοούμην, Vat. ἐπενοούμην,

B. D. BS. c. Ambr. υπονοούσι, Helmst. έπινοούσι.

Epist. IV, 10. ποοτοέψεσθαι. B. D. BS. c. libr. ποοτοέψασθαι. Epist. VI, 7. ποοσλάβοιμι c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. λάβοιμι.

14. Lacunae signa ego posui.

Epist. VII, 5. τοῖς ἄλλοις. B. D. c. Urb. τοῖς Ἑλλησιν. Vulg. τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν. 11. ὑμῖν c. Ambr., B. D. ἡμῖν. 12. τὴν δύναμιν 10). B. D. BS. c. libr. δύναμιν.

Epist. VIII, 1. δέ μου c. libr., B. D. δ' έμου.

Epist. 1X, 4. την όλης 11). B. D. BS. c. libr. την ἀνδοίαν όλης.

1) Deesse quaedam initium orationis prodit,

2) Seditiones istae ostenderunt, qui voluerint neque aliis imperare um paucis neque rempublicam prodere et qui utrumque voluerint.

3) E Saupp. coniect. propter: καὶ τους συνάρχοντας.

4) Ipse etiam ab eo iniuria afficitur.

 Intelliguntur certa illa foedera et pacta, quae in oratione saepius sunt commemorata.

6) Vide §. 44. ταύτη.

7) Est tota epistola nil nisi procemium orationis sive epistolae ad Dionysium missae, cuius mentionem fecit Orat. V, 81.

8) Est lacuna hic. Praecesserunt sine dubio opprobria quaedam Atheniensibus ab aliis facta. Sint haec, alii dicent, tamen Athenienses in nulla re deliquerunt.

9) Non eo redacti erant Graeci, ut ea cupere coacti essent, quae suspicarentur Philippum velle facere, sed sane eo, ut desiderarent expeditionem in Persas, quam Isocrates suspicatus est Philippum facere velle.

10) Eam potestatem, quam obtinet.

11) De fortitudine iam est locutus. Pergendum certe erat praecedente την ἀνδοίαν — και την σωφοροσύνην.

14. φιλονεικίας 1) c. Vat. et vulg., B. BS. c. Urb. φιλονικίας. 19.

Scaph. Ambr. pr. cod. Aug. Barocc., B. D. σπουδαίοις ή φύσις. Orat. XVII, 21. παφτεροί 4). B. D. BS. c. libr. παφτερεί. 23. γε-

Orat. XVII, 21. παφτεροί 4). B. D. BS. c. libr. παφτερεί. 23, γεγραμμένος 5). B. D. BS. c. libr. γεγραμμένον. 34. πονηρών 6) c. Urb. Ambr., B. D. BS. χορηγών. 42. ἔθεσαν 1) c. Urb. Ambr., B. D. BS. διέθεσαν 48. ἐπεχείρει c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἐπιχειρεί.

Orat. XXI, 2. olníav 8). B. D. c. libr. ovolav. 10. allov 9). B. D.

BS. c. libr. av allov. 19. είπες 10). B. D. c. libr. είπες καί.]

VII.

Ex auctoritate optimorum librorum, inprimis Urbinatis, scripsi:

[Orat. I, 2. ὑμᾶς. B. b. et D. c. Ald. Med. Harl. ἡμᾶς. 6. ἔβλαψε. BS. c. Urb. marg. et Scaph. ἐλυμήνατο. 9. ὑπέμενεν. D. BS. ὑφίστατο c. Urb. rec. manu correcto 11) cod. s. Aug. Scaph. 10. ἐαντοῦ, BS. c. Ambr. αὐτοῦ, Scaph. αὐτοῦ. — τῷ γένει. BS. c. Scaph. γένει 11. ὃν c. Urb. Ambr. Scaph. cod. Aug. Barocc., B. D. δ. — γινόμενον 12) c. Ambr. Scaph. (Urb. τινόμενον), B. D. c. vulg. γενόμενον, BS. γιγνόμενον. 12. οὐ δυνατὸν c. Ambr. Scaph. (Urb. δυνατὸν), B. D. c. vulg. ἀδύνατον. — δοκοίης c. libr. οππ., BS. δοκεξς. 13. ὅρακις 13) e. Urb. Scaph., B. D. BS. νόμοις. 14. τοὺς ἐαντοῦ παίδας c. Stobaeo, B. D. BS. τοὺς δεκυτοῦ παίδας c. Vrb. Ambr. Scaph., B. c. vulg. ὑγίειαν c. Urb. Ambr. Scaph., B. c. vulg. σεαντῷ γε. 18. ταδτα διαφύλαττε c. Urb. Ambr. Scaph., B. c. vulg. σεαντῷ γε. 18. ταδτα διαφύλαττε c. Urb. Ambr. Scaph., B. c. vulg. σεαντῷ γε. 18. ταδτα διαφύλαττε c. Urb. Ambr. Scaph., B. c. vulg. σεαντῷ γε. 18. ταδτα διαφύλαττε c. Urb. Ambr. Scaph., B. c. vulg. σεαντῷ γε. 18. ταδτα διαφύλαττε c. Urb. Ambr. Scaph., B. D. λυπηματων. 21. πρὸς ἐαντὸν c. Urb. Ambr., B. D. πρὸς σεαντόν. — πονηφοῖς c. Urb. Ambr. Scaph. Barocc., B. D. λυπη-

1) Est cum vituperatione dictum.

 Deesse plura concludes ex ultimis verbis: ὡς ἐστὶ ταῦτα δυνατὰ καὶ συμφέροντα — ἔμὸν ἔργον ἤδη διδάξαι περὶ αὐτῶν ἐστίν.

3) Natura non facit, ut homines καλώς i. e. μετά καλής δόξης mo-

riantur, id est potius fati.

4) Est ex mente Pasionis dictum.

5) Inveniebatur ille scriptus, ut qui persolvisset omnia,

7) Consilium ipsi sic paraverant.

- 6) Scelesti homines isti ipsi choragi, qui obsignaverant, uti videtur, fuerant.
 - 8) Non omnes facultates suas oppigneraverat.

9) Eum revera invasit alio non invento.

- Έβούλετο et ἐδόκει αὐτῷ vix possunt per καὶ καὶ discerni.
 Sic in Bekk, oxon, legitur, in berol, dicitur Urb. sic habere,
- 12) Sententia est: moribus illius pro legibus habitis aemulare paternam virtutem.
- 13) Qui deos publice colit, pium et religiosum se ostendit et talem, qui etiam iusiurandum sit conservaturus.

gois. - καὶ αὐτὸν c. Urb. Ambr., B. D. καὶ σαυτόν, 24. δεόμενος τὸ 1 c. libr., B. D. δεόμενος του. 25. προσμένης c. Urb. Ambr. Scaph., Ε περιμένης. 31. φιλόνικος c. Urb., D. c. vulg. φιλόνεικος. - παρά παρά c. Urb. Ambr. Scaph., B. D. περί - περί. 34. διάνοιαν c. Priscian., B. D. BS. c. Urb. γνωσιν. Vulg. γνωμην. 37. οία c. Urb. Ambr. pr. Scaph., B. D. BS. οἰάπερ. - τούτου c. Urb. Ambr. Scaph., B. ταύτης. 45. άλλην c. Urb. Ambr. Scaph., B. άλλην σου. 46. δρέγεσθαι c. Urb. Ambr. pr., B. ὀφεχθήναι. 47. ἐλυπήθησαν 2) c. Urb. Scaph., B. D. BS. ἐλυπήθημεν. — διὰ τὰ c. Urb. Scaph., B. D. BS. δι' αὐτὰ τά. 48. φήσαντας c. Urb. Ambr. Scaph., B. D. φάσκοντας. 49. φήσωμεν c. Urb., B. D. BS. φήσομεν. 51. οσεγομένοις c. Urb., B. D. BS. οσεγομένους.]

Orat. II, 10. Bonlevouevous 3) c. Urb. Ambr., B. D. Bonlevoonevovs. 14. αγνοιαν c. Urb. Vat. Laur. in Antid., B. D. BS. ανοιαν. αὐτοῦ. Urb. Ambr. hic et in Antid. Vat. Laur. αὐτοῦ, B. c. vulg. σαντου. 15, αν c. Urb. Vat. Ambr., B. D. ην. 24. προς έαυτον c. Urb., B. D. πρός σεαυτόν, 25. ων - μέλλοι c. Urb. Ambr., B. BS. ων αν - μέλλη. 33. μεν γὰο 4) ο. Urb., B. D. BS. μεν. 35. βασιλείς c. Urb. Ambr., B. c. vulg. βασιλέας. — τυράννοις ἀπ' αὐτῶν 5) c. Urb., B. D. BS. τυοάννοις. 37. μνήμην c. libr., B. b. D. γνώμην. 41. τούτοις 6) c. Urb.

Ambr., B. D. BS. τοῖς περί. 54. ἀς c. libr., B. D. α. Orat. III, 2. μεθ' ὧν '') c. Urb. Harl., B. D. BS. δι' ὧν. 8. λέγειν δυναμένους 8) c. Urb. Ambr. Laur. in Antid. et vulg. hic, B. D. BS. c. Urb. hic: δυναμένους λέγειν. 15. δευτέρω c. Urb. Stobaeo, B. D. BS. δεύτερον. - το μετ' έκείνο 9) c. Stobaeo, B. D. BS. τω μετ' έκείνον. - τρίτω δε καὶ τετάρτω καὶ c. Urb. Stob., B. D. BS. τρίτον δε καὶ τέταρτον. 16. πρίναιμεν 10) c. Stob., B. D. BS. πρίνοιμεν. 20. δυσμενώς 11) c. Urb. Ambr. Stob., B. D. προς άλλήλους δυσμενώς. 24. πόλιν c. Urb. Ambr., B. D. BS. πόλιν τῶν Αθηναίων. 26. οῦ γ' ἄν. Urb. οὐ γαν, B. D. BS. οὐ γὰς ἄν. 29. βασιλεύων c. Urb. Ambr., B. D. βασιλεύς. 32. τοιαύτης c. Urb. Ambr., B. D. τοσαύτης. 39. τούς πολλούς c. Urb. Ambr., B. D. και τοὺς πολλούς. 42. πατέρα c. Urb. Ambr., B. D. πατέρα του έμου. 57. είρημένην c. Urb. Ambr., B. D. BS. τοιαύτην.

1) BS. conferent Epist. II, 22.

3) Qui deliberant, quomodo sibi haec facultas futura sit.

5) Considera quae fiunt et quae ex iis, quae fiunt, accidunt. 6) Genitivus έπιτηδευμάτων regitur a καινότητας, cf. §. 17.

8) Cf. S. 21.

9) Post illud, quod optimo est tributum.

11) Resp. τὰς εὐνοίας ἔχουσιν.

²⁾ I. e. socordiae et luxuriae amantes. V. me ad Areop. p. 130.

⁴⁾ Ne temere neve nimis festinanter age. Optimum enim quidem est opportunitates arripere, sed eas si non cognoveris, malis citra resistere quam ultra progredi.

⁷⁾ Quibuscum honesta ratione commoda adipisci potes. Duplex ustà ne te offendat cf. XV, 65.

¹⁰⁾ Dixit etiam ὁμολογήσειαν - ἀποδείξειεν et θεωρήσαιμεν.

58. και δικαιότατον τοις παισί 1) c. Urb. Ambr., B. D. τοις παισί και βεβαιότατον, BS. και βεβαιότατον τοις παισί. 60. παφόντος μου c. Urb. Ambr., B. D. παφόντος έμοῦ. 64. και μηδέν c. Urb. Ambr., B. D.

BS. μηδέν.

Orat. IV, 1. εύτυχίας c. Urb. Ambr., B. D. εύεξίας. 29. τοσούτων c. Urb. Ambr. Vict., Β. τοιούτων. 31. αναιρεί c. libr., Β. b. D. αναιοείται. 38. άλλων καλών c. Urb. Ambr., B. D. BS. άλλων. 48. έχοντες e, libr., B. b. Ezovtas. 57. size c. Urb. Laur., B. D. size [nal vov ovx άδίπως άμφισβητεί περί της ήγεμονίας]. 62. όρμηθέντες c. Ambr. et omn. libr. Antid., Urb. ορμηθέντες οί πρόγονοι, B. D. c. vulg. ορμηθέντες αύτῶν οἱ πρόγονοι. 65. οἰπιστὰς c. Urb. Ambr. hic et in Antid. Laur., B. ολιιστάς τῆς Σπαρτῆς. 73. ὑπομνήματα c. libris hic et Ambr. in Antid., B. D. c. Laur. et nonnull. libr. in Antid. υμόμνημα. 86. ίδιον c. Urb. Ambr. Vict. et omn. Antid. libr., B. ίδιον πίνδυνον. 87. μάχη c. Urb. Ambr., B. καὶ μάχη. 96. ἔτλησαν 2) c. Arist. (rhetor. III, 7.) Dionys. (de vi Demosth. c. 40.) Antid. ante Mustoxyd., B. D. ἐτόλμησαν. 101. ταύταις ταίς c. Urb. Ambr., B. D. τοιαύταις, Vict. τοιαύταις ταίς. 105. δεινον οίόμενοι c. Ambr. Urb. rec. (Urb. pr. δεινοί), B. D. BS. δεινον ήγούμενοι. 111. ένί 3) c. Urb., B. D. BS. ένίοις. 112. εκαστον - έχειν c. Urb. Ambr. Vict., B. D. εκαστος έχει. - συμπενθήσοντας e. Vict., Urb. συμπεθήσοντας, B. D. συμπαθήσοντας. 124. έλευθέροις άξιουσιν είναι 4) c. Urb. Ambr., B. D. έλευθερούν άξιουσι. 133. άλλοθεν c. Urb. Ambr. Vict., B. D. άλλοθέν ποθεν. - άμελήσαντες c. libr., B. b. αμελήσαντας. 135. Τειριβάζου c. Urb. Ambr., B. D. Τιριβάζου. 142. μόλις c. Urb. Ambr., B. D. μόλις ποτέ. 144. Κυρείω c. Harpoer., B. D. Κύρου. 148. ἐπιβολής c. Urb., B. D. BS. ἐπιβουλής. 158. τους δ' c. Ambr. Urb. (qui τους δέ), B. D. BS. του δέ. 159. στρατευσαμένων c. Urb., B. D. στρατευσαμένων έπλ Τροίαν, Ambr. έπ' έκείνους στρατευσαμένους. 161. έκείνου c. Urb., B. D. BS. τών έκείνου. 165. μεν c. Urb. Ambr., B. D. BS. μεν ούν. 182. άγειν c. Urb. Ambr., B. D. άγειν βουλομένοις.

Orat. V. Argumentum c. Urb. omisi ⁵). 1. ἄγνοιαν c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἄνοιαν. 6. ἀν c. Urb. (Ambr. εἰ ἀν), B. D. ἤν. — Δμαδόπω c. Harpoer. Ambr. Urb. corr., B. D. Μηδόπω. 13. αὐτοῖ ⁶) c. Urb., B. D. BS. αὐτοῖς. 15. ὅντων καὶ πείθειν. D. ὅντων. 21. Ἰλλυρίον c. Urb., B. D. BS. Ἰλλυρίων. 24. ἀν c. Urb. Ambr., B. D. ἤν. 33. οἶσπερ c. Urb., B. D. BS. οἶς περί. 37. ὑφ' ὧν c. Urb., B. D. BS. ὧν. 47. σκε-

2) V. BS. ad h. l.

In benevolentia regis ex sententia oratoris iustissimae divitiae sunt positae, quia tantummodo iusti et probi bonorum regiorum participes fiunt.

³⁾ I. e. Lysandro. V. Saupp. ad h. l. 4) V. Saupp. in Iahn. annal. VI, 65.

⁵⁾ Omisi hic haec argumenta ut non digna, quae inter Isocratea egantur.

⁶⁾ I. e. τῷ προστάτη ab oratore electo-

ζουσιν.

ψαίμεθα ¹) c. Urb., B. D. BS. σεεψώμεθα. 61. γίγνεσθαι ²) c. Urb., B. D. BS. γενέσθαι. 64. τῆς c. Urb. Ambr., B. D. τὰ τῆς. 78. ἐνθνμούμενον ³) c. Urb. Ambr., Med., B. D. ἐνθνμούμενον σε. 88. τούς — βουλευομένους c. Urb. Ambr., B. D. τὸν — βουλευόμενον. — διαλλάξη τις c. libr. omn. Epist. IX., B. D. διαλλάξη. 92. κατασκενάσασθαι c. Urb. (Ambr. παρα σκενάσασθαι), B. D. παρασκενάσασθαι. 108. διάγοντα c. Urb. et vulg., BS. c. Vat. 2. et Vict. διαγαγόντα. 115. κτήσασθαι c. Urb., B. D. κτήσασθαί σε. 120. ἀνελεῖν c. Urb., B. D. BS. ξλεῖν, 129. πατρίδα τὴν αὐτοῦ ⁴). Urb. Ambr. πατρίδα τὴν αὐτοῦ, B. D. πατρίδα. 136. πολλάν c. Urb., B. D. BS. πολιτῶν. 139. κατασταρεφείσαν c. Urb., B. D. BS. κατασταθείσαν 142. ἀντιπαραβάλλον ⁵) c. Urb. Ambr., B. D. ἀντιπαραβάλλον 147. κατὰ ταύτης c. Urb., B. D. BS. κατ αὐτῆς. — ἐγκομιάζονσιν c. Urb., B. D. BS. αὐτὴν ἐγκομιάς.

Orat. VI. Argumentum c. Urb. Laur. omisi. 5. περιβάλλοιμεν c. Urb. Ambr., B. D. BS. περιβάλοιμεν. - μεν κατορθώσαντες c. Urb., B. D. BS. κατορθώσαντες μέν. — ὑμᾶς c. Urb. Ambr., B. D. αν. ώφελήσομεν c. Ambr. Urb. corr., B. D. ώφελήσαιμεν. 6. παρεσκευασμένος c. libr., B. D. παρεσκευασμένους. 7. τοσούτων c. Urb. Ambr., Β. D. τηλικούτων. — νῦν δ' c. Urb., Β. D. νυνλ δ'. 8. ελόμην c. Urb., Β. D. ΒS. ελοίμην. 18. κατάγοντος c. Urb. pr., Β. D. ΒS. καταγαγόντος, 26. αν c. Urb. Ambr., Β. ήν. 28. χαλεπώτερον c. Urb., Β. D. BS. χαλεπώτατον. 31. ὅτε c. libr., Β. ὅτι. 38. ἡμετέρων c. libr. praet. Vat. 2., BS. c. Vat. 2. ὑμετέρων. — σχεδον 6) c. Urb. Ambr., B. D. BS. τυχόν. 54. μήτε δύνασθαι μήτε πειοασθαι c. Urb. Ambr., B. D. BS. μηδε πειρασθαι. 65. αύτων c. libr., B. D. αυτών. 78. πολιοφαίας *) e. Urb., B. D. BS. πολιοφείαν. 83, ἀφείσθαι e. Urb. Ambr., B. D. BS. άφέσθαι. 86. νπέρ c. Urb. Ambr., Β. περί. 98. άληθινώς άλλα καταπεπλασμένως χοήσθαι c. Urb. Ambr., B. D. BS. αληθιναίς αλλά πεπλασμέναις πεχοήσθαι. 100. αύτούς 8). Urb. Ambr. αύτούς, Β. D. σφᾶς αὐτούς. 109. ην 9) c. Urb. Ambr., B. D. ης. 110. οὐδὲν c. Urb. Ambr., В. D. оби.

2) Sequitur ότε — έλαμβανον.

4) I. e. έμαυτοῦ. BS. ad h. l.

6) Σχεδον - των άλλων απάντων.

7) Cf. VIII, 90. IX, 55. 8) Strang. cf. VIII, 94.

¹⁾ Interpunctio maior post avrais erat delenda.

BS. conferri iubent V, 115. coll. Ep. III, 5. deinde III, 43. et
 coll. 56. Epist. II, 15. coll. or. II, 11. et VI, 13.

⁵⁾ Bene defendit Strangius id in Iahn. annal, suppl. III. p. 35. coll. 1X, 34. et praeterea VI, 47. VIII, 11. V, 29.

⁹⁾ Nullus hie attractioni locus, quum sensus non sit: pro ea vita, quam. V. Bait. ad Paneg. VII.

Orat. VII, 6. ἰδίων 1) c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἰδιωτικῶν. 18. ἔκαστον μὲν 2) c. Urb., B. D. BS. ἔκαστον. 24. εἴποτε 3) c. Urb., B. D. BS. ὁπότε. — αὐτοὶς c. libr., BS. αὐτοὶς. 36. γιγνομένας 4) c. Urb., B. D. BS. γεγενημένας. 37. ταύταις c. Urb., B. D. BS. αὐταὶς, 41. παιδενυμένους c. Urb., B. D. BS. πεπαιδενμένους. 43. δαμασθήναι c. Urb. pr., B. D. παιδενθήναι. 44. ἀπορίας μέν. B. D. μὲν ἀπορίας. 73. μανέντων c. Urb. pr., B. D. BS. μανέντων ἀνθομπων. 82. ἄπαντας c. libr., B. D. ἄπαντες.

Orat. VIII, 13. aguette c. Urb., D. c. vulg. énaivette. 19. énoinge c. Urb. Ambr., B. D. BS. πεποίημε. 36. έπαινείσθαι c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἐπαινέσαι. - λέγωμεν c. Urb. Ambr. omn. libr. Antid. (Laur. λέyouεν), B. D. BS. λέγω. 58. αλλους c. Urb., B. D. BS. αλλους Ελληνας. 59. Εχοιμεν - παρέχοιμεν c. Urb. Ambr., B. D. BS. είχομεν - παρέσχο μεν. 63. την ευσέβειαν c. Urb. Ambr., B. D. την τ' ευσέβειαν. - σωφροσύνην c. Urb. Ambr., B. σωφροσύνην [και την δικαιοσόνην]. 66, τοιαύτην c. Urb. Ambr., B. D. τοσαύτην. 72. άλλήλαις c. libr. praet. Ambr., BS. c. Ambr. alliflois. 78. natestysav c. Urb. Ambr., B. D. BS. nateστησεν. 80. πράγμασι 5) c. Ambr. et Urb. (qui πράγμασιν), B. D. BS. χρόνοις. - γιγνομένων c. Urb. Ambr., B. D. BS. γενομένων. 82. των πόρων c. Urb. Ambr., B. D. BS. έκ των φόρων. - διελόντας c. Urb. Ambr. Vat. 2. Bav., B. D. BS. διελόντες. 86. μείζοσι 6) c. Urb. Ambr., Β. D. μείζοσι κακοίς. — αύτοίς τοίς c. Urb. Ambr., B. αύτοίς. 93, πρόνοιαν c. Urb. Ambr., B. D. πρόνοιαν των τοιούτων. 95. είδεν c. Urb., B. D. BS. οίδεν. 100. ήτταν c. Urb. Ambr., B. D. BS. ήτταν τήν. 101. ἐπτῶντο γὰο c. Urb. Ambr., B. D. c. Vat. 2. ἐπτῶντό τε. Vulg. ἐπ τῶν τότε. 109. καὶ ταῦτ' c. Urb. Ambr., B. D. BS. ταῦτ', 119. ἰδιωτῶν c. Urb. Ambr., B. D. ἰδίων. 121. ὅπες c. Urb. Ambr., B. D. BS. οἰάπες. 122. ἀ γ) c. Urb. Ambr., B. D. ὅ. 126. ἀνήγαγεν ε) c. Urb. Ambr., B. D. ανήνεγκεν. 133. τούτων έστιν c. libr., B. D. τούτων. 135. τοίτον 9) c. Urb. Ambr., B. D. τρίτον δ'. 136. καὶ παρασκευαίς 10). Urb. παρασκευαίς, Β. D. BS. και ταίς παρασκευαίς. - άλλους Ελληνας c. Urb. et libr. Antid., B. D. BS. Ellyvas. 137. eldogiv. Urb. eldogiv, B. D.

¹⁾ Isocrates ubique, ubi de vita privata sermo est, ℓδιος dixit, ℓδιωτικός uno in loco lX, 72. ubi τοῖς βασιλικοῖς, non uti hic τοῖς κοινοῖς, oppositum est, V. me ad h. l.

Respond.: tandem autem in acerbiores etiam clades quam olim.
 At rarissime postulabatur tale quid, hinc εἴποτε, non ὁπότε.

⁴⁾ Resp. sizov et διώμουν.

⁵⁾ Quod in illo rerum statu fiebat.

⁶⁾ Id est συμφοραίς. V. me ad Areop. 224.

⁷⁾ BS. conferri iubent XV, 19.

Etiam verbo ἀνάγειν de pecunia in arcem portanda usi sunt oratores Attici, ut Demosth. Olynth. III, 24, 26. Bait, ad Paneg, X.

⁹⁾ Bait. conf. XV, 187. V. eum ad Paneg. X-XI

¹⁰⁾ In μελέταις et παρασκευαίς eadem est notio.

BS, ιδωσιν. 142, τάς - βασιλείας 1) c. Urb. Ambr. et libr. Antid., B.

την - βασιλείαν.

Orat. IX, 6. τούτους 2) c. Urb., B. [τούτους], BS. c. Ambr. Vat. τούτων. Vulg. τι τούτων. 15. ἐκεῖνόν τε 3) c. Urb. Scaph. Med. Ald., B. D. έκείνου μέν, Vat. Ambr. έκείνου. 17. έκατέρων c. Urb. pr. (Vat. corr. πας' έκατέρων), Β. D. BS. έκατέρωθεν. 23. έτέροις τισίν 4) c. Aristide (Vol. I, 102, 8.) Ambr. Vat. Scaph. vulg., B. D. c. Urb. ετέφοις. 29. μέλλοντος c. Urb., B. D. BS. μέλλων τε. 30. προσέβαλλε c. Urb. (qui προσέβαλλεν), B. D. BS. προσέβαλε. 32. και τούς τ c. Urb. Ambr. Vat., B. D. BS. nal rovs. Erat ea de caussa etiam Éleir c. Ambr. Scaph. vulg. scribendum, B. D. BS. c. Urb. Vat. έλών. 36. περιγεγενημένοι c. Urb. Ambr., B. D. BS. περιγενόμενοι. 37. Μήδων 5) c. Urb. pr. Vat. corr. vulg., B. D. c. Urb. corr. Μήδους. 38. στρατηγίας c. Urb. rec. Ambr. (Urb. pr. στρατηας), B. D. στρατείας. 72, αὐτοῦ c. libr., BS. αὐτοῦ. ούθεν 6) c. Urb., B. D. BS. ούθένα. — γεγενημένων 7) c. Urb., BS. c. vulg. προγεγενημένων.

Orat. X, 18. ούπω c. libr., B. b. ούτω. 49. ύπες μεν c. Urb. Ambr. Vat., B. D. BS. περί μέν. 50. απελθείν c. Urb. Vat., B. D. BS. έπανελθείν. 60. είρημένων *) c. Urb. pr., B. D. BS. είρημένων τεκμήριον. 61. εύσεβώς κάτω c. Urb., B. D. BS, εύσεβώς. — κατακαλέσωνται c. Urb.

Ambr. marg., B. D. BS. έπικαλέσωνται.

Orat. XI. Argumentum c. Urb. om. 6. μηδεμιάς c. Urb., B. D. BS. μηδεμιάς άν. 7. αὐτῶν c. libr., BS. αὐτῶν. 18. ἀλλ' ἐπί c. Urb., B. D. BS. άλλά. 25, τούτων c. libr., D. τούτον. 34. φανερός ὁ c. libr., BS. φανερός. 44. δ' ὄντων 9) c. Urb. (qui δε ὄντων), B. D. BS. δ' ενόντων.

Οται. ΧΙΙ, 1. αὐτῶν c. libr., ΒS. αὐτῶν. 7. τὴν νῦν c. libr., Β. D. νῦν τὴν. 8. οὕτω c. Urb. Ambr. Stobaeo, Β. D. οὕτω μοι. — ώς c. Urb., B. D. BS. ns. 9. tives c. Urb. Ambr., B. D. tives not. 35. loyous c. libr., B. λόγοις τοῖς. 44. ἐκατέρα 10). Libr. praeter Ambr. ἐκάτερα, Ambr.

2) Est attractio. Praecedit: ovs ovn l'oagiv.

4) Strang, in Iahn, annal, suppl. III, p. 36, confert V, 57, XV, 98.

5) Saupp. in Iahn. annal. VI. p. 65, cf. IX, 64. X, 68. XII, 106.

6) I. e. τέπνον.

7) De iis, qui revera vixerunt, non tantummodo ficti sunt a poëtis.

9) Cf. XIV, 63.

¹⁾ Abstractum positum est pro concreto, ut XV, 71. et II, 8. V. Bait. ad Paneg. p. XI. et me ad Areop. p. 107.

³⁾ Respondent sibi saepius τε et δε, si επειτα, ετι et similia sequuntur. V. me ad h. l.

⁸⁾ Cf. V, 136. cui adde III, 21. V, 95. V. me ad Areop. p. 174. et 226. Loquitur orator de honore, qui etiam a Diis tribuatur pulchritudini, id quod pateat ex amoribus Deorum et quod multi propter pulchritudinem immortalitatem sint adepti. Recte igitur pergit: quod summum est corum, quae dixi.

¹⁰⁾ BS. conferent IV, 35. V, 112. XII, 166. Different tamen, quod in ils της ηπείρου, non uti hic των ηπείρων est additum.

ωτεραν, Β. D. BS. ξκατέρας. 50. τροπήν c. Urb., Β. D. BS. δοπήν. 2. τίς δ' αν c. Urb. pr., Β. D. BS. τίνα δ' αν τις. 53. είναι c. Urb., Β. 8. γενέσθαι. 56. έτέρων c. Urb., B. D. BS. έτέροις. 68. αυτοί — ήμας libr., D. [αὐτολ - ήμας.] 72. γενομένων c. libr., B. D. γενόμενον. 76. πόν c. libr., BS. αὐτόν. 90. άλλα γάο c. Urb., B. D. BS. άλλα γάο τως, 102. έβλέψαμεν c. Ambr., Urb. έβλάψαμεν, Β. D. απεβλέψαμεν. 104. στρατηγόν 1) c. Urb., Β. D. BS. και στρατηγόν. 125. έφυσαν μίν 2) c. Urb., B. D. BS. έφυσαν. 129. την μεν πόλιν, ώς λέγεται c. h. B. D. BS. ως λέγεται, την μεν πόλιν. 131. δεόντων c. Urb. Ambr., D. τοιούτων. 136, ἐκείνα ⁵) c. Urb., B. D. BS. ἐκείνων. 138. ἀφετῆ ⁴)
 Urb. pr., D. BS. ἀφετῆ καὶ δικαιοσύνη, B. ἀφετῆ [καὶ δικαιοσύνη]. 143. εί που 5) c. Urb. Ambr., B. D. εί ποι. Vulg. εί ποτε. - αύτοις 4 Urb. Ambr., B. D. αυτοίς καί. 150. επιδείξαιμεν 6) c. Urb., B. D. BS. πιδείζαιεν. 161. τοις προειρημένοις c. libr., B. D. [τοις προειρημένοις]. 162. ἐπείνοις c. Urb., B. D. BS. ἐπείνοις τε. — σφάς c. Urb., B D. BS. σφας δ'. - τους αλλους Ελληνας c. Urb., B. D. BS. τας αλλας τόλεις. - νῦν δὲ c. Urb., B. D. BS. νῦν τε. 163. εὐσεβεστάτοις c. Urb., B. D. BS. ευσεβέσι. 174. Θηβαίων c. Urb., B. D. BS. Θηβών. 180. που L. libr., B. D. ποι. 190. ήλθεν ήμεν c. Urb., B. D. BS. ήλθε. 199. των πάνυ c. Urb., B. D. BS. πάνυ. 200. πεπολιτευμένον προηφημένον c. Urb. corr., BS. πεπολιτευμένον, προηφημένον δέ, B. D. c. vulg. πεπολιτευμένων, προηρημένων δέ, 204. προκρίνει c. libr., B. D. BS ποοποινεί. 205. εἰ μέν c. Urb. Ambr. B. D. εἰ μέν σύ. 217. εἴ-ποιεν τ) c. libr., BS. ἐπαινοῖεν. 218. αὐτῶν c. Urb., B. D. BS. αὐτών τούτων. 220. φάσκειν c. Urb. Ambr., vulg. φάσκειν τούτους, B. φάσκειν [τούτους]. 221. κακῶς ε) c. Urb., B. D. BS. καλῶς. 223. all wis c. Urb. Ambr., B. D. all. 226. tas yag ovton c. Ambr. Urb. rec., B. D. τὰς οὖν οὕτω, Urb. pr. οὕτω. 229. ἔσχεν c. Urb. Ambr., B. D. ἔσχον. 230. προσήκε c. Urb. Ambr., B. D. προσήκει. 231. περί αύτης c. libr., D. αὐτης. 235. ἄμεινον αὐτῶν c. libr., B. b. D. ἄμεινον αὐτῶν. 239. τάξασθαι c. Urb., B. D. BS. τάξαι. 242. ἄπαντας c. Urb., B. D. BS. απασι. 246. παιδείας 9) c. Urb., B. D. BS. παιδιας. 256.

1) Exercitum collectum Clearcho duce imposito miserunt.

2) Nobis posteris.

Resp. μηδέν: nihil quod eiusmodi auditores dicunt, sed illa, quae
 — dicunt. Ad μέλει in Isocrate semper vel μηδέν et οὐδὲν vel τι (uti XV, 321.) additum.

Cum ἀρετή sit additum, non est δικαιοσύνη locus, quia ea intelligitur sub ἀρετή. V. supra.

5) Si quo loco necesse erat legatos esse.

6) V. me ad Areop. p. 130.

7) Si interrogarentur, quaenam sint intelligenda sub Spartanorum τοῖς καλλίστοις τῶν ἐπιτηδευμάτων.

8) Isocrates contendit Lacedaemonios exercitiis male uti.

9) Erudite et cum arte quadam.

τῆς πόλεως τῆς ᾿Αργείων c. Urb. Ambr., B. τῆς ᾿Αργείων πόλεως, D. τῆς ᾿Αργείων [πόλεως]. 263. χαρίζεσθαι c. Urb., B. D. BS. χαρίσασθαι. 267. ἐγγενομένου c. Urb., B. D. BS. ἐπιγενομένου. 270. λόγον ἄν γράφειν c. Urb., B. D. BS. γράφειν ἀν λόγον.

Orat. XIII, 16. παραδώ c. Planud. (rhetor. Walz. V, 447.) et Ambr., B. D. παραδίδώ. — μίξασθαι c. libr. hic et in Antid. praet. Vat. corr., B. D. BS. c. schol, Hermog, et Vat. corr. μίξαι. — τάξασθαι c. Urb. Vat.

Ambr. Laur. in Antid., B. D. BS. τάξαι.

Οται, ΧΙV, 2. τοιούτων καὶ τοιάδε c. Prisciano (18, 1209.), Β. D. BS. τοιούτων. 4. ήμαρτημένων c. Urb. Ambr., Β. D. BS. εἰς ἡμᾶς ἡμαρτημένων. 24. γεγενῆσθαι c. Urb. Ambr., Β. D. γεγενῆσθαι ποιεῖν ὅ τι ἀν βουληθώσιν. 28. καὶ τῆς c. Urb., Β. D. BS. τῆς. 33. συναγορεύεν ¹) c. Urb. Ambr., Β. D. συνηγορεῖν. 43. ἄστε c. Urb., Β. D. BS. ἄστε βούλεσθαι. — αὐτῶν c. Urb. Ambr., νιἰς. ἐαυτῶν, ΒS. αὐτῶν. 48. αὐτῶν ἀναξίως c. libr., BS. αὐτῶν ἀναξίως. — αὐτῶν ἡλικίαις c. libr., BS. αὐτῶν ἀναξίως. Φ. Β. πρός. 63. δ΄ ὄντων c. Urb., Β. D. BS. πρός. 63. δ΄ ὄντων c. Urb., Β. D. BS. δ' ἐνόντων. — ἐπαγάγοι ²) c. Urb. pr., Β. D. BS. ἐπαγάγοιτο. — αὐτοὺς c. Urb. Ambr., Β. D. αὐτοὺς ὑμᾶς, — ψηφίσασθαι τι περὶ ἡμῶν δίκαιον c. Urb. Ambr., Β. D. BS. ψηφίσασθαι τὰ

δίπαια περί ήμων.

Orat. XV, 2. έχειν φαίη c. libr., B. b. D. έχειν. 7. διαπραξόμενος 3) c. Urb., B. D. BS. διαπραξάμενος. — βεβιωμένων c. Urb., B. D. BS. έμοι βεβιωμένων. 9. φανήται c. libr., B. D. BS. φαίνηται. 11. ών c. libr., D. av. 23. avrov 4) c. Urb. Ald., BS. avrov, B. D. Euavrov. 27. γεγενημένος ⁵) c. Urb. et Vat. pr., B. D. BS. πριτής γεγενημένος. 46. ὑμετέρων c. Urb. et Vat. pr., B. D. BS. ἰδίων. 48. τοὺς — ἐμπείρους - γεγενημένους c. Ambr. Laur. (Urb. τοίς - έμπείρους - γεγενημένοις), Β. D. τοίς - έμπείροις - γεγενημένοις. 53. αναγκαίως c. Urb., B. D. ἀναγκαίως ἄν. 66. πῶς ἐπανοοθωσόμεθα τὰ τῆς πόλεως καὶ βελτίω ποιήσομεν; c. Urb., BS. c. vulg. πῶς ἀν ἐπανοοθωσαίμεθα τὰ της πόλεως και βελτίω ποιήσαιμεν; - είναι νομίζοντες c. libr. Orat VIII. et vulg., B. D. νομίζοντες. — ἀνδοῶν. Β. ἀνδοῶν, γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς ἀὐτῶν οὐδέτερον τούτων ἐστίν, ἐν ἡ δ' ἂν ἔκαστοι τιμώνται, ταύτην βούλονται καθιστάναι την πολιτείαν. 67. βασιλεί с. Urb. Vat., B. D. BS. βασιλεύοντι. 71. χείοον 6) c. Urb., B. D. BS. οί δε χείζον. 72. άγνοιαν c. libris Orat. II. et Laur. Vat. 2. Ald., B. D. BS. ανοιαν. 79. ήμας c. libr., B. b. D. ύμας. 99. αξιώ c. Urb. Vat. pr., vulg. c. Ambr. Laur. Vat. marg. έχω γάο λόγον, ος έξελέγξει και διαλύσει πάσας τὰς τοιάσδε βλασφημίας, ἀξιῶ, Β. D. [ἔχω — βλασφημίας]

5) I. e. dinasting et diaithting.

¹⁾ V. BS. ad h. l.

²⁾ Cf. VI, 58. V. Strang. in Iahn. annal. suppl. III, 453.

BS. conferri iubent XV, 100. VI, 62. VIII, 81.
 Intelligendus: δστις εἰς κἰνδυνον καταστάς.

 ⁶⁾ Cf. V, 126. ἄστ' ἔξὸν — πολεμούμεν et VI, 83. ἀλλὰ δέον παρέχειν — ἐθελήσαιμεν.

αξιώ. 115, αδέως 1) c. Urb. Vat. pr., B. D. BS. ήδεως. 116. διαπραξάμενοι ²) c. libr., BS. διαποαξόμενοι. — είχεν. Laur. είχειν, Urb. Vat. έχειν, Ambr. έχην, Β. D. έσχεν. — ταξιάοχοις c. Urb. Vat., Β. D. ταξιάρχοις (ων ένιοι διά την μετ' έκείνου στρατείαν άξιοι λόγου καί χρήσιμοι τη πόλει γεγόνασιν]. Vulg. c. Ambr. Laur. Vat. marg. ταξιώρχοις ών - γεγόνασιν 121. τοίνυν τούτων c. libr., D. τοίνυν. 136. είναι e. Urb. pr., Β. D. είναι [πόσους δε τῶν προγεγενημένων ανωνύμους είναι]. Vulg. c. Vat. Ambr. Lanr. Urb. rec. είναι, πότους - είναι. 151. ταις έμαις, Β. έμαις. 156. ένδελεχεστάτης c. Urb. pr., B. D. BS. ενδελεχεστάτης και πολυτελεστάτης. 164. πιέζουσ' αν Vat. (Urb. πιέζουσαν), Β. D. BS. πιέζουσα. 174. τοιούτοις c. Urb. Vat. Ambr., B. D. τηλικούτοις. 248. ο τι αν c. Urb. Vat. pr., volg. ότι αν αὐτοῖς, B. D. ὅτι αν [αὐτοῖς]. 250. ἀνδοὸς 3) c. Urb. Vat. pr., D. c. vulg. ένὸς ἀνδρὸς, Β. [ένὸς] ἀνδρός, 268. ὁ μὲν — ἔφησεν 4) e Urb. Vat., B. D. of μεν - έφησαν. 278. πείθειν c. Urb. pr., B. D. BS. πείθειν τινάς. 286, ἀμελήσαντες b) c. libr. praet. Laur. qui ἀμελήσοντας, BS. αμελήσαντας, 306. και πεπαιδευμένος c. Urb. Vat., B. D. BS. πεπαιδευμένος. 321. πραγμάτων Ευδοτον c. Urb., B. D. BS. c. Laur. πραγμάτων, ούδέ. Vulg. πραγμάτων, έκ δή.

υμας, τα δ ύπες ύμων.

[Orat. XVII, Î. μὴ δοκεῖν c. Dionys, et vulg., B. D. [μὴ] δοκεῖν, Urb. Ambr. δοκεῖν, 2. τοσούτων c. Dionys, et vulg., B. D. BS. τῶν c. Urb. 3. ὅπως ἄν δύνωμαι, διηγήσομαι c. Dionys., vulg. ὡς ἄν δύνωμαι, διηγήσομαι, — Σινωπεὺς τ) c. Dionys., B. D. BS. Σωπαίος, alii Σωπάλος, 6. πιστεύειν. ἡγούμην — Σάτυρον c. Dionys., B. D. BS. πιστεύειν. [ἡγούμην — Σάτυρον], libri: πιστεύειν.

1) Sine cura et molestia.

2) Quasi per eiusmodi homines iam unquam quidquam confecissetis.
 3) Ανήφ idem quod τls, cf. IV, 169. VIII, 90. 120. IX, 8. XII, 136.

V. me ad Areop. p. 150.
4) Anaxagoram intellige, V. BS, ad h. l.

5) Non curantes, quomodo iuvenes meliores fiant.

6) BS. conferri iubent XII, 113. 175.

7) Dionysii libri hac in or. Urbinate meliores.

— προοίμην c. A. B. Grosii, B. D. προείμην. — Σατύρου c. libr., B. D. τοῦ Σατύρου. 7. τὰ μέν c. Dionys. Urb. Ambr., vulg. προσομολογείν πάντα ποιείν, όσα Σάτυρος προσέταττε καί τα μέν, Β. D. [προσομολογείν — καί] τὰ μέν. — καί έτέροις c. Dionys., B. D. BS. καί τούτω καί έτέροις. 8. κάλλιστον καιρον αυτώ c. Dionys., B. D. c. Urb. Ambr. κάλλιστον αύτω καιρόν, vulg. αύτω κάλλιστον καιρόν, BS. κάλλιστον καιούν. - πασί τε c. Dionys., B. D. BS. πασι δ' είναι. 9. ενόμιζεν c. Dionys. Urb. Ambr. Vat. 2. cod. Aug. Ald. Med., B. D. νομίζων. - διαλογιζόμενος c. Dionys., B. D. BS. λογιζόμενος. — διενοείτό με αποστερείν τὰ χρήματα c. Dionys. et vulg., B. D. BS. c. Urb. διενοείτ' ἀποστερείν με τῶν χρημάτων. — ἐπειδή δ' ἐγὼ c. Dionys., B. D. BS. ἐπειδή δ'. είδέναι c. Dionys., B. D. BS. είδέναι σαφώς. - Μενέξενον, απαιτήσοντας c. Dionys, et vulg., B. D. BS. c. Urb. Μενέξενον. 10, προσπεπτωκάτων c. Dionys., B. D. BS. συμπεπτωκότων. — ω γ' c. Dionys., B. D. BS. ώ. 11. ἀφικνοῦνταί μοι οί c. Dionys., vulg. ἀφικνοῦνταί μοι, Β. D. BS. c. Urb. αφιανούνται. 12. λόγον c. Dionys., B. D. BS. λόγον πάντων. - πείσαντες τον c. Dionys., B. D. BS. πείσαντες αὐτόν. 16. έθελεν c. Urb. Ambr., B. D. BS. ηθελεν. 19, καταλλαγής c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἀπαλλαγῆς. 23. τους παίδας c. Urb., BS. του ξένου τους παίδας. Vulg. του Μενεξένου τους παίδας. - έγένετο c. Urb. Ambr., Β. D. έγεγένητο. 29. ποιησάμενον 1) c. Urb., Β. D. ποιησαμένω. 30. έπει δε c. Ambr. (Urb. ἐπειδή), B. D. BS. ἐπειδή δέ. 33. τοιαύτα. BS. c. Ambr. τοιαυτ. 34. ένεκεν c. Urb., D. c. vulg. ένεκα. — κατεσφοαγισμέναι c. Urb. Ambr., BS. c. vulg. σεσημασμέναι δ'. 35. Εί δέ 2. Ambr. (Urb. 1 de), B. D. BS. 18 of de. - agior c. Urb. Ambr., B. D. BS. αξίον οὐν. 41. Πασίωνος δ' c. Urb. Ambr., B. D. δὲ Πασίωνος. 14. μοι κατέστη c. Urb. Ambr., B. D. BS. μοι έγένετο. 46. εύθυς έμοι c. Urb. Ambr., B. D. εὐθύς μοι. 47. πάντων έν c. Urb. Ambr., B. D. BS. πάντων τῶν ἐν. 50. ἔχομεν c. Urb. Ambr., B. D. ἔχοιμεν. 51. έμείσε. BS. c. Ambr. έμείσ'. — είσπεμψειε. Urb. είσπεμψει, Ambr. pr. είσπέμψ, Β. D. πέμψειε.]

Οται. ΧVIII, 11. μέν οὐν οὐν c, Vat. 2., B. D. BS. μέν οὐν. 13. διαιτάν c. libr., B. D. BS. δίαιταν. 26. ἀργίζεσθε c. Vat. 2. Med., B. D. δργίζεσθε 31. ἤμιστα c. libr., B. D. ἤμισθ. 39. πύριος αὐτός έστι c. Vat. 2., B. D. ΒS. πύριος ἐστιν αὐτός. 42. γν² 2) c. Vat. 2., B. D. ἦν, BS. εί. – φανήσεσθε c. libr., B. D. φαίνησθε. 50. τυγχάνειν ²) c. libr., B. D. τυγχάνειν δ. δ. πεμαρτυρηπός. – ἡμίν δ) c. Vat. 2., cett. libr. ὑμίν, B. D. BS. ἡ μήν. 57. Φιλουργός c, Suid. et Phot., B. D. c. Vat. 2. Φιλοργός. Vulg. Φιλεργός. — μάρτυρα

c. libr., B. D. BS. μάρτυρας.

Orat. XIX, 9. αὐτῶν c. libr., BS. αὐτῶν. 13. Κείων. Urb. Ambr.

1) V. BS. ad h. l.

2) Ubi i. e. qua in urbe.

4) Nobis i. e. sub nostris manibus.

³⁾ Cf. Demosth, LV, 19. V. me ad Areop. 300, Strang, ad Dem. p. 33. et BS, ad h. l.

11d. κίων, cett, libr. κίον, Β. D. Σιφνίων. 20. τοιούτου c. Urb. Ambr., 3. B. BS. τοσούτου. — οίκετας ') c. Urb., B. D. BS. οίκείους. 23. δρών . libr., BS. έωρων. - την αυτού c. Priscian. (qui έαυτού), B. D. BS. lagrav. - δε ξένης c. libr. praeter Ambr., qui ξένοις δε, BS. ξένης 16. 24. Ενεπεδειξάμην c. Priscian, II, 81. Kr., B. D. BS. επεδειξάμην. - μήνας δε c. Urb. Ambr., B. δε μήνας. 27. διέλειπεν c. Urb., B. D. Β. διέλιπεν. 32. πολύ αν c. Urb. Ambr., BS. πολύ αν δήπου, B. D. τολύ αν [δή που]. — γίγνοιτο c. Urb., B. D. BS. γένοιτο (Marc. γένητωί. 35. την δ' c. Urb. Ambr., B. D. την τ'. 51. περιφερόμενοι 2) c. Orb. Ambr., B. D. BS. διαφερόμενοι. Vulg. διαφέρονται.

Orat. XX, I. έθέμεθα καί c. Urb. pr. (Urb. rec. καί om.), B. D. BS. Εθέμεθα και περί τῆς έλευθερίας μαχόμεθα καί. 2. δυνάμενος . Urb. pr., B. D. BS. δυνάμενος και βουλόμενος. - πράγματος c. Urb. Ambr., B. D. BS. πράγματος όντος. 16. ων ουν c. Urb., B. D. BS. ων. 17. αν c. Urb. Ambr., B. D. ήν. 20. ἐθέλοιμεν) c. Urb., B. D. BS.

όμοίως έθέλοιμεν. 21. απαντας c. libr., B. b. D. απαντες.

[Orat. XXI, 5. δή πάντας c. Planud., B. D. οὖν ἄπαντας. 14. τμέν c. libr., B. D. ημίν. 20. έκινδύνευεν c. libr., BS. έκινδύνευε. 21.

Evenev c. libr., D. Evena.]

Epist. II, 8. αρατήσας αν των πραγμάτων, εί μή *) c. Urb. qui κρατήσας των πραγμάτων, εί μή, Β. D. BS. κρατήσας των πραγμάτων. 9. προαιρουμένοις. Β. b. D. προαιρουμένους. 10. μόνος αν c. Urb. Ambr., B. D. μόνον αν σύ. 14. τὰ περί 5) c. Urb. Ambr., B. D. τα γε περί. - προσέχειν c. Urb. Ambr., B. D. προσέχειν σε. 15. την τέχνην c. libr., D. τέχνην. 19. ξενιτευομένων στρατόπεδα c. libr., B. b. D. ξενιτευομένων. 22. πιστεύσοις c. Urb. Ambr., B. D. πιστεύοις. 24. πλείω δεί c. libr. praeter Ambr. qui δή πλείω, BS. δεί πλείω.

Epist. III, 4. Forat 6) c. Urb. Ambr., B. D. BS. Fort. Vulg. Ert. -

δεόντων c. Urb. Ambr., BS. c. vulg. ὄντων.

Epist. IV, 7. περί πολλά) c. Urb. Ambr., B. D. πολλά. Epist. V, 3. ούθε γάφ c. Urb. Ambr., B. D. ού γάφ. — συμφέφου ουδέ πρέπον έστι c. Urb., B. D. BS. συμφέρειν ουδέ πρέπειν.

Epist. VI, 6. ἡγοῦμαι δὲ 8) c. Urb. Ambr., B. D. ἡγοῦμαι. Epist. VII, 3. τυραννευόντων c. Urb. Ambr., B. D. δυναστευόντων. 7. nalog c. libr., B. b. D. nalog.

2) Modo hoc modo illud statuentes et iudicantes.

4) Rerum non revera potitus est.

5) V. me ad Areop. p. 113.

6) Si rem accurate consideraverimus.

7) Bait. ad Paneg. XXI. affert III, 51. περί πλείστα.

¹⁾ Non solum servos sed etiam matrem cum liberis potest hoc vocabulum significare.

³⁾ Holitsia est democratia. Dicit igitur: iniquissimum fuerit in proeliis pro hac reipublicae forma velle oppetere, in ferenda autem sententia ditioribus plus tribuere, ergo aristocratiae studere.

⁸⁾ Interpunctionem mutandam esse vidit Bait. ad Paneg. p. XXI.

Epist. VIII, 8. δ' εί c. vulg. et Urb., BS. c. Ambr. Helmst. δ' αν εί. — οἶδα, τί c. Ambr. Vat., B. D. οἶδ ὅτι. 9. ποέπουσαν c. libr., B. b. D. πρέπουσιν. 10. αν c. Vat. Ambr., B. D. ην.
 Ερίst. IX, 2. ἀγνοῶν τὸν λόγον c. libr., B. b. D. ἀγνοῶν. 17. ἄλ-

λους Ελληνας c. Urb. Vat. Ambr. cod. Aug. 11., B. D. Ελληνας. [Epist. X, 1. κενὸν c. libr., Β. κεκὸν, D. κακόν. — καὶ κοῦφον δοξάγιον c. cod. Mosqu., B. D. δοξάγιον. — τοσοῦτο c. cod. Mosqu., B. D. τοσοῦτον. 2. ἠνάγκασε c. cod. Mosqu., B. D. ἡνάγκασεν. — παψε-

σκεύασε c. cod. Mosqu., B. D. παρεσκεύασεν.]
(Adde ad I. Epist. VIII, 1. ὑπ΄. B. D. BS. c. libr. ὑπό.
- III. Or. XVIII, 48. φησί μέν. BS. c. libr. φησίν.)

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

Hac parte (I.) continentur:

Orat. I. ad Demonicum. (p. 1-13.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Έγραψε πολλούς λόγους, ών είσιν αι παραινέσεις, εί και τινες ηβουλήθησαν αύτας είπειν μή είναι αύτου δια το άσθενές της φράσεως, ας πρώτον είκότως αναγινώσκομεν, ούχ ως βελτίονας ούσας των άλλων λόγων και γας και ο πανηγυςικός αύτων προέχει και άλλοι πολλοί άλλ' ότι περί ήθων διαλαμβάνουσιν. άναγκαίον δε τὰ ήθη πρό τῶν λόγων κοσμῆσαι, ὥσπερ ὁ γεωργὸς ὀφείλει πρὸ τῶν σπερμάτων και ής μέλλει καταβάλλειν φυτείας έκκοπτειν από των γωρίων τὰ λυμαινόμενα τούτοις, οίον άγρωστιν και τὰ τούτοις παο απλήσια δι' δ, ώς και πρός παίδας ταύτα γράφων, ήναγκάσθη ταπεινοτέρα χρήσασθαι τη φράσει. ώστε αύτου αν είησαν και αί παραινέσεις. άξιον δε ζητήσαι, δια ποίαν αίτίαν ούτως αύτας άναγινώσκομεν κατά τάξιν, πρώτον την πρός Δημόνικον, έπειτα την πρός Νικοκλέα, και μη άδιαφόρως, ώσπερ έν τοις άλλοις αὐτοῦ λόγοις. λέγομεν, ότι Ισοπράτης βουλόμενος ποινωφελής γενέσθαι, φορτικόν δε ήγούμενος τὸ πρὸς πάντας γράφειν τὰς συμβουλάς, ήλθεν ώς τούτους γράφειν. το δε αληθές πασι παραινεί δια των τριών παραινέσεων, ώσπερ και ο Ήσιοδος, ως πρός τον αδελφον λέγων, έργάζευ νήπιε Πέρση, πάσι παραινεί. ούτω και δ Ισοκράτης. τάττει ούν πρώτον του πρός Δημόνικου, ώς πρός ίδιώτας πρώτου διαλεγόμενος, είτα βασιλεύειν διδάσιων έν τω πρός Νικοκλέα. πρώτον γάρ τις ίδιώτης γενόμενος ύστερον έρχεται έπί την βασιλείαν. είτα λέγει έν τῷ πρὸς Νικοκλέα ἡ συμμαχικῷ, πῶς δεί και τὸν ίδιώτην βασιλεύεσθαι. - Ανάγονται δε αί παραινέσεις ύπο το συμβουλευτικόν είδος, κέκληνται δε παραινέσεις παρά τον αίνον, δ έστι την συμβουλην, ώς και Ήσιοδος. νῦν δὲ αῖνον βασιλεῦσι. στάσιν δὲ οὐν ἐπιδέχονται· οὐ γὰο ἔχουσι τὸν ἀντιλέγοντα. καιρὸς μεν ήδη, ώς εξπομεν, έπ' αὐτάς λοιπον χωρείν τῶν λόγων τὰς ἐξη-γήσεις. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀναγκαζον πρὸ αὐτῶν τῶν ἐξηγήσεων προηγεῖσθαι τὰς ὑποθέσεις και τοὺς σκοποὺς τῶν λόγων, δεικτέον πρώτον του λόγου την υπόθεσιν. Ίππόνιπός τις, ως έχει ο πολύς λόγος, Κύπριος μεν ην τῷ γένει, Ἰσουρώτους δε φίλος τοῦ σοφιστοῦ· ούτος τελευτήσας κατέλειψε παίδα, ονόματι Δημόνικον. τούτον Ίσοκράτης όρων παίδα όντα και πολλής έπιμελείας λόγων δεόμενον, γράφει αὐτῷ ὑποθήκας, ὅπως δεῖ ζῆν αὐτὸν διδάξαι βουλόμενος · ώσπες ῆν είχε πρός τον πατέρα ευνοιαν παραπέμψαι και μέχρι του παιδός. ώς και έν αὐτη τῆ ἀρχη τοῦ λόγου προοιμιάζεται. συμβουλεύει οὖν αὐτῷ, γράψας δι' ἐπιστολῆς οὐ γὰρ ἐδύνατο καταλείψαι Αθήνας διά τους μαθητάς. τινές δε έπιχειρούσι λέγειν τον λόγον, έπιστολή πρὸς Δημόνικον, και ή μεν φαινομένη υπόθεσις αυτη. εξοήκαμεν δε έν τοις άνω, ως στι κοινωφελεις αυτου βούλεται ποιήσασθαι τὰς παραινέσεις και συμβουλεύσαι, πῶς δεί ζην τὸν ίδιώτην, και τοῦτο ποιεί διά του Δημονίκου, και το πώς δεί βασιλεύειν προβαλλόμενος τον Νικοκλέα. φεύγων δε το φορτικόν ού φανερώς έπιφέρει τρίς έωυτου λόγοις του ίδιου σκοπόυ. ἄρχεται δε από θείων, είτα εls γονέας μεταβαίνει, είτα φίλους και οίκον και πατρίδα, τήν τε δίαιταν καί την περί το σώμα καί την περί ψυχήν. χωρητέον ουν λοιπον και έπι το προσίμιον, παρά τον οίμον, ο έστιν όδον. Ήσίοδος μακρός τε καὶ δρθιος οίμος ἐπ' αὐτήν.

όδὸς δὲ τοῦ λόγου οι ἀγῶνες καὶ αι πράξεις.

Orat. II. ad Nicoclem. (p. 13-25.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΤ ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΛ ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

"Ήδη φθάσαντες εἰρήκαμεν τὴν αἰτίαν, δι' ἢν οὕτως ἀναγινώσκομεν ἡ δὲ φαινομένη ὑπόθεσις αὕτη. Νικοκλῆς υἰὸς μὲν ὢν Εὐαγόρου, κατάγων δὲ τὸ γένος ἀπὸ Τεύκρου καὶ Τελαμῶνος, ὡς σὺν θεῷ μαθησόμεθα ἐν αὐτῷ τῷ Εὐαγόρα, ἐβασίλευσε Ζαλαμῖνος, μιᾶς πόλεως ἐν Κύπρω τῆς νῦν Κωνσταντίνου καλουμένης καὶ μητροπόλεως οὐσης πάσης τὴς Κύπρου, πρὸς τοῦτον γράφει πάλιν ὁ Τσοκράτης παραινέσεις, πῶς δεῖ βασιλεύειν ὀρθῶς. Έρμιππος δέ φησιν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ίσοκράτους, παρατιθέμενος Εὔανδρόν τινα κατὰ τῶν σοφιστῶν εἰρηκότα, ὡς ὅτι λαβῶν εἰκοσι τάλαντα παρὰ τοῦ Νικοκλέους αὐτὸς ὁ Ἰσοκράτης, ἔπεμψεν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, τελευτήσαντος τοῦ Εὐαγόρου, ὧστερ καὶ τούτφ βουλόμενος χρήσιμος γενέσθαι μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν.

Orat. III. Nicocles. (p. 26-41.)

ΤΠΟΘΕΣΊΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΙΚΟΚΑΕΑ Η ΣΤΜΜΑΧΙΚΟΝ ΑΝΩ-ΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ούτος ὁ λόγος ούτε περί τῶν αὐτῶν ἐστιν οὕτε μὴν παρὰ τοῦ αὐτοῦ λέγεται. ἐν γὰρ τῷ πρὸ αὐτοῦ λόγο διελέγετο, πῶς δεῖ βασιλεύειν, ὧδε δὲ πῶς δεῖ βασιλεύεσθαι τὸ ὑπήνοον. καὶ πάλιν ἐκεῖ παρὰ Τσοκράτους ἦν λεγόμενα πρὸς Νικοκλέα, ὧδε δὲ παρὰ τοῦ Νικοκλέους πρὸς τοὺς τῶν ὑπηκόων τιμιωτάτους, τοῦ Τσοκράτους αὐτῷ πέμψαντος τὸν λόγον. Εἰ δὲ τις εἶποι, διὰ τί γὰρ μὴ πρὸς τοὺς ὑπηκόους ἔπεμψε τὸν λόγον Τσοκράτης, λέγομεν, ὅτι εἰκότως οὐ δί

έαυτου άλλα δια του βασιλέως αυτοίς συμβουλεύει, έπειδη πλήθει συμβουλεύων ἀνάγηην είχε καὶ φόβον περάσαι τῷ λόγῳ, ἵνα πάντως πεισθη τοῖς λεγομένοις τὸ πληθος, ἐπιγέγραπται δὲ Νικο κλης τ συμ μαχικός, ούχ ότι διὰ τοῦ συνδέσμου ἀναιροῦμεν τὸ ἐν, ἀλλ' ότι και τὰ δύο ἕν ἔστιν, ἄσπερ και ούτος. Φαίδων ἢ περί ψυχης. και λέγεται ούτος ὁ σύνδεσμος διαζευκτικός, ὁ και τὸ πρότερον πράγμα διαβεβαιούμενος. και γάρ και ὁ λόγος ὑπὸ Νικοκλέους λέγεται και πρός τους ξυμμάχους και ύπηκόους. ότι δε διά τούτο παρ Ισοχράτους έστιν ο λόγος πρός τον βασιλέα πεμφθείς, αὐτός ήμεν σαφές ποιεί, έν τῷ λόγω λέγων τον μεν ούν ετερον λόγον, ώς τοή τυραννείν, Ισοπράτους ήπούσατε, α δε δεί ποιείν τούς άρχομένους, έγω πειράσομαι διελθείν, ούχ ώς έχεινον ύπερβαλούμενος άλλ' ώς πρέπον μοι περί αὐτῶν Rislasiv.

Orat. IV. Panegyricus. (p. 41-87.) ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ο λόγος κατ' έκείνους έγράφη τους χρόνους, ότε Λακεδαιμόνιοι μεν ήρχον των Έλλήνων, ήμεις δε ταπεινώς επράττομεν. Εστι δε τους μεν Έλληνας παρακαλών επλ την των βαρβάρων στρατείαν, Λακεδαιμονίοις δε περί της ήγεμονίας άμφισβητών, τοιαύτην δε την υπόθεσιν ποιησάμενος αποφαίνω την πόλιν απάντων των υπαρχόντων τοις Έλλησιν άγαθων αίτίαν γεγενημένην, άφορισάμενος δε τον λόγον τον περί των τοιούτων εύεργεσιών και βουλόμενος την ήγεμονίαν έτι σαφέστερον αποφαίνειν ώς έστι της πόλεως, ένθένδε ποθέν έπιχειρώ διδάσκειν περί τούτων, ώς τη πόλει τιμάσθαι προσήκει πολύ μάλλον έκ των περί τον πόλεμον κινδύνων η των άλλων εύεργεσιών.

Orat. V. Philippus. (p. 88-125.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΛΟΓΟΥ ΑΔΗΛΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Ίστέον, ότι τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψε τῷ Φιλίππο ὁ Ίσουρατης μετά την είρηνην την γενομένην ὑπὸ τῶν περί τὸν Αίσχίνην καί Δημοσθένην διο και έσχε καιρον γράψαι αὐτῷ, τῷ Φιλίππω, ὡς φίλω γενομένω της Αθηναίων πόλεως. έν σχήματι δε του έγκωμιάσαι αὐτὸν παραινεῖ αὐτῷ διαλλάξαντα τὰς Ελληνικὰς πόλεις τὰς μεγάλας, πρός έαυτας στασιαζούσας, στρατεύσαι κατά Περσών, πρέπει γάο σοι, φησί, τούτο ποιήσαι, Ἡρακλείδη ὄντι καὶ τοιούτφ δυνατώ. καί ο μεν Φίλιππος λαβών τον λόγον και άναγνούς ούν έπείσθη τοίς λεγομένοις άλλ' άνεβάλετο τέως "ύστερον δε ό παϊς ό τούτου Αλέξαν-δρος άναγνούς τὸν λόγον και έρεθισθείς έστράτευσε κατά Δαρείου τοῦ ὑστέρου και λεγομένου "Ωχου, τὸ μεν γὰρ κύριον ὅνομα 'Ωχος ἐλέγετο, κολακεύοντες δ' αὐτόν οι Πέρσαι ἐπίκλην αὐτον οὐνόμαζον Δάρειον, ώς πρός τους πρωτους προγόνους. Η δε στάσις τοῦ λόγου πραγματική συμβουλεύει γάρ. ἔγραψε δὲ

ό Ίσοκράτης τὸν λόγον γέρων ὢν, μικρὸν πρὸ τῆς έαυτοῦ καὶ Φιλίππου τελευτῆς, ὢς φησιν ὁ Έρμιππος.

0 rat, VI. Archidamus. (p. 125-152.) ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΔΗΛΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Μετὰ τὰ Λευκτρικὰ κατέτρεχου τὴυ Λακεδαίμουα Θηβαίοι, καὶ πολλάκις αὐτὴυ ἐκάκωσαυ, ὡς καὶ τὰς Λακεδαίμουίων γυναϊκας ἀπαυτήσει Λακεδαίμουίοις συνεχώς φεύγουσι, καὶ εἰπεῖυ ,ἢ καὶ δεύτερου ὑμᾶς ἔχομευ ἐν τῆ γαστρὶ δέξασθαι;" καὶ οὕτω συστραφέντες ἐν Μαυτινεία ἐνίκησαν, τῶυ ᾿Αθηναίων ἱππέων καλῶς παραταξαμένων, μετα ἐν Μαντινεία οἰν ἔπειψαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Θηβαίους, αἰτοῦντες αὐτοὺς τὴν εἰρήνην · οἱ δὲ ὑπέσχοντο αὐτοῖς ἡσυχάσειν, εἰ Μεσσηνην ἀνοικίσωσι καὶ αὐτόνομου ἐάσωσι. τῶν οὐν ἄλλων συμβουλευόντων Λακεδαιμονίοις ἀνοικίσαι, ᾿Αρχίδαμος ὁ νεώτερος συμβουλευόντων Λακεδαιμονίοις κὴ ἀνοικίσαι. κατάγεται δ΄ οῦτως ὁ μικρὸς Ἰρχίδαμος · Ζευξίδαμος, οῦ Ἦγοιίσαι. κατάγεται δ΄ οῦτως ὁ μικρὸς Ἰρχίδαμος · καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι πέμψως Ἰρχίδαμος ἐν Ἀθήναις τὸν λόγον παρὰ Ἰσοκράτους ἐδέξατο · ἄλλοι δέ φωτι γυμνασίαν είναι τὸν λόγον παρὰ Ἰσοκράτους καὶ ἢν είποι λόγους Ἰρχίδαμος συμβουλεύων Λακεδαιμονίοις. καὶ ἢ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, στάσις δὲ τῷ λόγω πραγματικὴ, κεφάλαιον δὲ τὸ ξυμφέρον.

Orat. VII. Areopagiticus, (p. 152-171.) ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Έν τούτφ τῷ λόγφ συμβουλεύει ἄστε τοὺς Άρεοπαγίτας ἀναλαβεῖν τὴν προτέραν πολιτείαν, ἤτις ἡν ἔχουσα πᾶσαν ἔξουσίαν, σχεδὸν εἰπεῖν, τῶν ἐν τἢ πόλει πάντων πραγμάτων. ἦσαν γὰρ αὐτὴν ἀποβαλόντες ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ἐφιάλτης τις καὶ Θεμιστοκλῆς χρεωστοῦντες τῷ πόλει χρήματα καὶ εἰδότες, ὅτι, ἐὰν δικάσοιι οἱ Αρεοπαγίται, πάντως ἀποδώσουσι, καταλύσαι αὐτοὺς ἔπεισαν τὴν πόλιν, οὕτως οὕπως τινὸς μέλλοντος κριθῆναι. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τῷ πολιτεία τῶν Αθηναίων, ὅτι καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς αἴτιος ἡν μὴ πάντα δικάζειν τοὺς Αρεοπαγίτας ὁῆθεν μὲν, ὡς δι αὐτοὺς τοῦτο ποιοῦντες, τὸ δ' ἀληθὲς διὰ τοῦτο πάντα κατασκενάζοντες. εἶτα οἱ Αθηναῖοι ἀσμένως ἀκούσαντες τῆς τοιαύτης συμβουλῆς κατέλυσαν αὐτούς. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη· ἡ δὲ στάσις τοῦ λόγου πραγματική. κεφάλαιον δὲ τὸ συμφέρον. ἐγράφη δ' ὁ λόγος ἐν ἀρχαῖς τῶν Φιλιππικῶν χρόνων, ὡς καὶ αὐτὸς δηλοῖ.

0 rat. VIII. de Pace. (p. 172-206.) ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΔΗΛΟΤ ΤΟΥ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Πεμφθείς ὁ Χάρης καταδουλώσασθαι τὴν Άμφίπολιν, αὐτονομουμένην κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον καὶ καθ' ἐαυτὴν γενομένην, ὡς τῶν Αακεδαιμονίων μὲν κακῶς διακειμένων μετὰ τὰ Λευκτρικά, τῶν Αθηναίων δ' ἀσθενών ὄντων, ούτος νομίζων εύχεςῶς αὐτην ὅτε δή ποτε λαβείν, και μαλλον βουλόμενος την ἀρχαίαν δύναμιν περιποιήσαι τοις Αθηναίοις, ἐπεχείρησε Χίοις και Ροδίοις και τοίς λοιπους συμμάχοις. εἶτα ἐκεῖνοι ἀντέστησαν, και ἡττήθη ὁ Χάρης οῦτος αῦτα λοιπὸν αὐτὸν ἀπορείν, τί δεὶ ποιῆσαν και γὰρ εἰ ἀνεχώρησεν ἐξ αὐτῶν και ἡλθεν εἰς Αμφίπολιν, αὐτοὶ ἂν ἀμυνόμενοι ῆργοντο εἰς τὴν Αττικήν. ταῦτα δὲ οἱ Αθηναίοι ἀκούσαντες ἤτησαν σπονδὰς, καὶ εὐθὺς οἱ Χίοι και Ρόδιοι σὸν τοὶς ἄλλοις συνέθεντοι και οὐτος ἐστιν ὁ συμμαχικὸς πόλεμος. Νύν οὑν πρόκειται ἐκκλησία περὶ τοῦ καταθέσθαι τὸν πόλεμον, καὶ ἀνίσταται ὁ Ἱσοκράτης συμβουλεύων, ὡς δεὶ μὴ πολυπραγμονείν ἀλλ' ἡσυχάζειν. καὶ μερίζει τὸν λόγον εἰς δύο, ἐν μὲν τὸ καὶ τοὺς Χίους καὶ τοὺς ἄλλους ἐᾶσαι αὐτονοίμους, ἐν δὲ τὸ ἐιδαι τὴν ἡγεμονίαν τὴν κατὰ θάλατταν. κατὰ τοῦτο δὲ τὸ μέρος λέγεται Αριστείδης ἐπαφείναι τὸν ἀντιροητικὸν τῆς εἰρήνης. Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αῦτη, κεφάλαιον δὲ τοῦ λόγον τὸ συμφέρον, ἡ δὲ στάσις πραγματική συμβουλή γὰρ περὶ τῆς εἰρήνης. Έὰν δέ ποτε ἀναγκασθῆς κοινὸν πορούμιον εἰπεῖν, τὴν κατα

Εάν δε πότε αναγκασθής κοινόν προσίμιον είπειν, τήν κατασκευήν αὐτῷ ἰδίαν πρόσαγε, ὡς ἐν τῷδε τῷ περὶ εἰρήνης Ἰσοκράτους ἡ κατασκευὴ ἰδία προσετέθη, ὅπου φησὶ, ,,περὶ μεγάλων ἤκομεν περὶ γὰρ πολέμου καὶ εἰρήνης. κάλλιστον δὲ ἐν τούτοις καὶ τὸ τῆς μεθόδου, εἰ μεθοδεύοιμεν αὐτὰ ἐπισημαινόμενοι, εἰ καὶ πὰ-

σιν είωθώς ο λόγος είη.

0 rat, IX. Evagoras. (p. 206-225.) ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ίστέον, ότι τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψεν Ἰσοκράτης πρὸς τὸν Νικοκλέα μετά την παραίνεσιν την πρός αύτόν, πόθεν δε τούτο δήλον; λέγομεν, έπειδή αὐτὸς φανερόν ήμεν τοῦτο καθέστησι περί τὸ τέλος τοῦ λόγου τούτου λέγων ὅτι. οὐ νῦν σὲ παρακελεύομαι σπονδάζειν περί την άρετην άλλα και πάλαι, ο έστιν έν ταίς παραινέσεσιν. πρώτον ούν έγραψεν αύτῷ τὰς παραινέσεις μετὰ τὸν του πατρός θάνατον, είτα δεύτερον τον έπιτάφιον τούτον, ίνα πλέον και διά τούτου εύνους αύτῷ φανῆ τιμῶν τὸν Εὐαγόρου θάνατον, λέγουσι δέ τινες, ότι και τριάκοντα τάλαντα ύπερ τούτου έδέξατο. Ζητήσειε δ' ἄν τις έν τῷ λόγω τούτω, διὰ τί ἐπιταφίου ὅντος καὶ του επιταφίου απαιτούντος παρά τὰ έγκωμιαστικά πάντα κεφάλαια πλέον τό τε θοηνητικόν έν τη άρχη και το παραμυθητικόν έν τώ τέλει, έν γάρ μόνοις τοίς δύο τούτοις κεφαλαίοις διαφέρουσιν ο τε έπιτάφιος λόγος και το έγκωμιον, ένταῦθα δε παρήκε τὰ δύο κεφάλαια; καὶ λέγομεν, ότι φαίνεται εν ποιλού του χρόνου τετελευτηνώς Εὐαγόρας καὶ ὁ Ίσονράτης νῦν πέμψας τὸν λόγον μετὰ πολὺ τοῦ ἐκείνου θανάτου, ἄτοπον ἡγεῖτο θοηνητικὸν τάττειν καὶ ἀναμιμνήσκειν των θρήνων των όφειλόντων προτού λεχθήναι παρ' αὐτόν τον θάνατον. Εί δέ τις είποι, ότι, εί δια ταύτην την αίτίαν παρήκε το θοηνητικόν, δια τί και έν τω τέλει έξέστη του είπειν το παραμυθητικόν; λέγομεν, ότι, εί τουτο έπήγαγε, μή προηγησαμένου του

θρηνητικοῦ, ἔτι πλέον ἀκαιρότερον ἐδόκει ποιεῖν. Ένθα γαρ εἰσι θρηνοι, ἐκεῖ ὀφείλει καὶ ἡ παραμυθία παρέπεσθαι εἰ δὲ μηδένα ἐθρηνήσαμεν τῷ λόγφ, ὑπὲρ τίνος ἐμέλλομεν παραμυθεῖσθαι τοὺς τῷ γένει προσήκοντας; Ὠστε οὖν δύναται ὁ λόγος καὶ Ἐπιτάφιος λέγεσθαι καὶ Ἐγκώμιον Ἐπιτάφιος μὲν, διότι εἰς τὸν τετελευτηκότα Εὐαγόραν γράφει τὸν λόγον, Εγκώμιον δὲ, διότι παρῆκε τὰ δύο κεφάλαια τοῦ Επιταφίου. Ενίκησε δὲ αὐτὸν τὸν λόγον Ἐγκώμιον μᾶλλον λέγεσθαι. Ἰστέον δὲ, ὡς ὅτι ἀνηὶ τῶν δύο τούτων κεφαλαίων ἔτερα δύο ἀντεισήγαγε, τό τε τρίτον προοίμιον, ὅπερ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἐγκώμιον, ὡς προείρηται, καὶ τὸ παραινετικόν. Καὶ τὸ μὲν προσθεῖναι τρίτον προοίμιον ἡν ἀντὶ τοῦ θρηνητικοῦ τὸ δὲ παραινετικὸν ἐν τῷ τέλει ἀντὶ τοῦ παραμνθητικοῦ ἐν ῷ αὐτῷ παραινετικὸν ἐν τῷ τέλει ἀντὶ τοῦ παραινετικοῦν. ἐν τῷ τέλει ἔναὶ τοῦ πατράς, μιμήσωσθαι τὰς πράξεις τὰς τοῦ πατράς, ἃς νῦν διήλθομεν ἐν τῷ ἐπιταφίω, ἐν τῷ ἀρχῆ, ἐπειδὴ ἔδει πρῶτον ἀποδειγθήγαι τοῦ πατρός τὰς πράξεις, ἵνα πρὸς ταντας ὕστερον δυνηθῆ αὐτῷ παραινεῖν βιῶναι.

Orat, X. Helena. (p. 225-241.) ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Τινές λέγουσιν, ὡς ὅτι καὶ τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψε προς Πολυκράτην, ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ καὶ ἐν τούτω, οὐκ ἔστι δέ καὶ γὰρ τὸ ἐναντίον συνέβη. ἐκεῖνος γὰρ Πολυκράτης ἐπελάβετο τοῦ Ισοκράτους ὡς κακῶς γράψαντος τὸν λόγον τοῦτον, ὡσπερ ἐκείνου ἐπελάβετο ἐν τῷ Βουσίριδι. ἀλλὰ τι οὐν ἐροῦμεν; λέγομεν, ὅτι Γοργίον ἐπιλαμβάνεται τοῦ Λεοντίνου, τοῦ ἐνεγκόντος τὴν ἡητορικὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς κακῶς γράψαντος, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς προοιμίοις δηλοῖ ὑποκατιών. βέλτιον δὲ λέγειν, ὡσπερ ὁ Μαχάων, ὅτι πρὸς ἀναξιμένην τὸν Λαμψακηνὸν γράφει, φέρεται δὲ ἑκείνου λόγος, Ἑλένης ἀπολογία μᾶλλον οῦσα ἤπερ ἐγκώμιον. ἐπαινεῖ μὲν γὰρ αὐτὸν, καθὸ καλήν ὑπόθεσιν προείλετο γράφειν, περὶ Ἑλένης ψέγει δὲ διὰ πολλῶν ἐν τοῖς προοιμίοις φιλοσόφους τινὰς, τοὺς μὴ αἰρουμένους τοιαύτας τινὰς καλὰς ὑποθέσεις γράφειν, ἀλλ ἀπλῶς ἄτοπὰ τινα καὶ παράδοξα λέγειν ἔπιχειροῦντας, μηδεμίαν ὄνησιν ἔχοντα, ἄτινα καὶ διεξέρχεται.

1. ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

(ά.) Έν πολλοίς μεν, ο Δημόνικε, πολύ διε- 2 στώσας ευρήσομεν τάς τε των σπουδαίων γνώμας καί Steph. τας των φαύλων διανοίας, πολύ δὲ μεγίστην διαφοραν είληφασιν έν ταζς πρός άλληλους συνηθείαις οί μέν γάρ τούς φίλους παρόντας μόνον τιμώσιν, οί δε καὶ μακράν ἀπόντας ἀγαπῶσι, καὶ τὰς μὲν τῶν φαύλων συνηθείας όλίγος χρόνος διέλυσε, τὰς δὲ τῶν b σπουδαίων φιλίας οὐδ' αν ὁ πᾶς αἰων ἐξαλείψειεν. 2 ήγούμενος οὖν πρέπειν τοὺς δόξης ὀρεγομένους καὶ παιδείας άντιποιουμένους των σπουδαίων άλλά μη τῶν φαύλων είναι μιμητάς, ἀπέσταλκά σοι τόνδε τὸν λόγον δώρον, τεκμήριον μεν της πρός ύμας εὐνοίας. σημείον δὲ τῆς πρὸς Ιππόνικον συνηθείας πρέπει γαρ τούς παίδας ώσπερ της ούσίας ούτω καὶ της φι-3 λίας της πατρικής κληρουομείν. (β'.) Όρο δε καὶ την ο τύγην ήμεν συλλαμβάνουσαν και τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον σύ μεν γάρ παιδείας επιθυμείς. ένο δε παιδεύειν άλλους έπιχειρώ, καί σοί μεν άκμη φιλοσοφείν, έγω δε τούς φιλοσοφούντας έπανορθώ. όσοι μεν οὖν πρός τοὺς έαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτικούς λόγους συγγράφουσι, καλόν μεν έργον έπιχει-4 φοῦσιν, οὐ μὴν περί γε τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας διατρίβουσιν· όσοι δε τοῖς νεωτέροις είσηγοῦνται, μη d δι' ών την δεινότητα την έν τοις λόγοις άσκήσουσιν, άλλ' ὅπως τὰ τῶν τρόπων ήθη σπουδαΐοι πεφυκέναι ISOCRATES, I.

δόξουσι, τοσούτω μαλλον έκείνων τους ακούοντας 3 ώφελουσιν, όσον οί μεν έπὶ λόγον μόνον παρακαλου-

σιν, οί δὲ τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπανορθοῦσι.

Διόπερ ήμεζε οὐ παράκλησιν εύρόντες άλλα παραίνεσιν γράψαντες μέλλομέν σοι συμβουλεύειν, ών χρή τους νεωτέρους δρέγεσθαι και τίνων έργων απέγεσθαι και ποίοις τισιν άνθοώποις διιιλείν και πώς τον ξαυτών βίον οίκονομεζν. όσοι γαο του βίου ταύτην την όδον έπορεύθησαν, ούτοι μόνοι της άρετης έφικέσθαι b γυησίως ήδυνήθησαν, ής ούδεν ατημα σεμνότερον 6 οὐδὲ βεβαιότερου ἐστι. κάλλος μὲν γὰρ ἢ γρόνος ανήλωσεν η νόσος έμαρανε, πλούτος δε κακίας μάλλον η καλοκαγαθίας ύπηρέτης έστιν, έξουσίαν μεν τη δαθυμία παρασκευάζων, έπλ δε τὰς ήδονὰς τοὺς νέους παρακαλών · δώμη δὲ μετὰ μὲν φρονήσεως ώφέλησεν, άνευ δε ταύτης πλείω τους έχοντας έβλαψε, καί τὰ μὲν σώματα τῶν ἀσκούντων ἐκόσμησε, ταῖς δὲ 7 της ψυχης έπιμελείαις έπεσκότησεν. ή δε της άρετης ο μτήσις οίς αν αμιβδήλως ταϊς διανοίαις συναυξηθή, μόνη μεν συγγηράσκει, πλούτου δε κρείττων, χρησιμωτέρα δε εύγενείας έστι, τὰ μεν τοῖς άλλοις άδύνατα δυνατά καθιστάσα, τὰ δὲ τῷ πλήθει φοβερὰ θαρσαλέως ύπομένουσα, και του μεν όκνου ψόγου, του δε 8 πόνον ἔπαινον ἡγουμένη. δάδιον δὲ τοῦτο καταμαθεϊν έστιν έκ τε τῶν Ἡρακλέους ἄθλων και τῶν Θησέως ἔργων, οἰς ή τῶν τρόπων ἀρετή τηλικοῦτον εὐ- d δοξίας χαρακτήρα τοις ἔργοις ἐπέβαλεν ώστε μηδὲ τὸν άπαντα γρόνον δύνασθαι λήθην έμποιήσαι των έκείνοις πεπραγμένων.

(γ΄.) Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθεὶς οἰκεῖον καὶ καλὸν ἔξεις παράδειγμα τῶν ὑπ' ἐμοῦ σοι λεγομένων, οὐ γὰρ ὀλιγωρῶν τῆς ἀρετῆς οὐδὲ ὁᾳθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον, ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοῖς πόνοις ἐγύμναζε, τῆ δὲ ψυχῆ τοὺς κινδύ- ε νους ὑπέμενεν. οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἠγά-πα, ἀλλ' ἀπέλαυε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος.

10 οὐδὲ ταπεινῶς διώκει τὸν έαυτοῦ βίον, ἀλλὰ φιλόκαλος ἦν καὶ μεγαλοπρεπὴς καὶ τοῖς φίλοις κοινὸς, καὶ 4 μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας ἡ ήνεῖτο γὰρ εἶναι πρὸς εταιρίαν πολλῷ κρείττω φύσιν νόμου καὶ τρόπον γένους 11 καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς

- χούνος, εί πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις καταριθμησαίμεθα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀκριβὲς αὐτῶν ἐν ἐτέροις καιροίς
 δηλώσομεν, δεῖγμα δὲ τῆς Ἱππονίκου φύσεως νῦν ἐξενηνόχαμεν, πρὸς ὃν δεῖ ζῆν σε ὥσπερ πρὸς παρά- b
 δειγμα, νόμον μὲν τὸν ἐκείνου τρόπον ἡγησάμενον,
 μιμητὴν δὲ καὶ ζηλωτὴν τῆς πατρώας ἀρετῆς γινόμενον αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν γραφεῖς ἀπεικάζειν τὰ
 καλὰ τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μὴ μιμεῖσθαι τοὺς
 2 σπουδαίους τῶν γονέων. ἡγοῦ δὲ μηδενὶ τῶν ἀθλη-
- 12 σπουδαίους τῶν γονέων. ἡγοῦ δὲ μηδενὶ τῶν ἀθλητῶν οὕτω προσήκειν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀσκεῖν, ὡς σοὶ σκοπεῖν, ὅπως ἐφάμιλλος γενήσει τοῖς τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύμασιν. οὕτω δὲ τὴν γνώμην οὐ δυνατὸν ο διατεθήναι τὸν μὴ πολλῶν καὶ καλῶν ἀκουσμάτων πεπληφωμένον τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὕξεσθαι πέφυκε. διόπερ ἐγώ σοι πειράσομαι συντόμως ὑποθέσθαι, δι' ὧν ἄν μοι δοκοίης ἐπιτηδευμάτων πλεϊστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἀνθρώποις εὐδοκιμῆσαι.

β (δ΄.) Ποῶτον μὲν οὖν εὐσέβει τὰ ποὸς τοὺς θεοὺς d
μὴ μόνον θύων ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένων · ἐκεῖνο

μεν γὰο τῆς τῶν χοημάτων εὐπορίας σημεῖον, τοῦτο δὲ τῆς τῶν τρόπων καλοκαγαθίας τεκμήριον. τίμα τὸ δαιμόνιον ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως · οὕτω γὰο δόξεις ἄμα τε τοῖς θεοῖς θύειν καὶ τοῖς ὅρκοις

14 έμμενειν. τοιούτος γίγνου περί τοὺς γονεῖς, οἴους ἂν e εὕξαιο περί σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς έαυτοῦ παῖδας. ἄσκει τῶν περί τὸ σῶμα γυμνασίων μὴ τὰ πρὸς τὴν ὁκίειαν τούτου δ' ἂν ἐπιτύχοις, εἰ λήγοις τῶν πόνων ἔτι πονεῖν δυνάμενος. 5

15 μήτε γέλωτα προπετή στέργε μήτε λόγον μετὰ θράσους ἀποδέχου τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον, τὸ δὲ μανικόν. ἃ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλόν. ἔθιζε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν ἀλλὰ σύννουν δι' ἐκεινο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις. ἡγοῦ μάλιστα σεαυτῷ πρέπειν κόσμον, αἰσχύνην, δικαιοσύνην, σωφροσύνην τούτοις b γὰρ ἄπασι δοκεῖ κρατεῖσθαι τὸ τῶν νεωτέρων ἦθος.

16 μηδέποτε μηδέν αίσχοὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν· καὶ γὰο ἂν τοὺς ἄλλους λάθης, σεαυτῷ συνειδήσεις. τοὺς μὲν θεοὺς φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου. τὰς ἡδονὰς θήρευε τὰς μετὰ δόξης· τέρψις γὰρ σὺν τῷ καλῷ μὲν ἄριστον, ο

17 ἄνευ δὲ τούτου κάκιστου. εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεξς ὧσιν· οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοουσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν. ἄπαντα δόκει ποιεῖν ὡς μηδένα λήσων· καὶ γὰρ ἂν παραυτίκα κρύψης, ὕστερον ὀφθήσει. μάλιστα δ' ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράτ- d

18 τουσιν έπιτιμφης. ἐὰν ης φιλομαθης, ἔσει πολυμαθης. ὰ μὲν ἐπίστασαι, ταῦτα διαφύλαττε ταῖς μελέταις, ὰ δὲ μη μεμάθηκας, προσλάμβανε ταῖς ἐπιστήμαις ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν ἀκούσαντα χρήσιμον λόγον

- μὴ μαθείν και διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων μὴ λαβείν. κατανάλισκε τὴν ἐν τῷ βίᾳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοΐαν οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χα- e λεπῶς εὐρημένα συμβήσεταί σοι ῥαδίως μανθάνειν.
- 19 ήγοῦ τῶν ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι χοημάτων κοείττω· τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει· σοφία γὰρ μόνον τῶν χρημάτων ἀθάνατον. μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πο- 6 ρεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους· αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχοισὰν οὐσίαν, τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν ἐπὶ τῷ βελτίω καταστῆσαι τὴν αὐτῶν
- 20 διάνοιαν. τῷ μὲν τοόπῷ γίγνου φιλοποοσήγορος, τῷ δὲ λόγῷ εὐπροσήγορος. ἔστι δὲ φιλοπροσηγορίας μὲν b τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας, εὐπροσηγορίας δὲ τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν. ἡδέως μὲν ἔχε πρὸς ἄπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις · οῦτω γὰρ τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθής ἔσει, τοῖς δὲ φίλος γενήσει. τὰς ἐντεύξεις μὴ ποιοῦ πυκνὰς τοῖς αὐτοῖς, μηδὲ μακρὰς
- 21 περί τῶν αὐτῶν πλησμονὴ γὰρ ἀπάντων. γύμναζε σεαυτὸν πόνοις έκουσίοις, ὅπως ἄν δύνη καὶ τοὺς ἀκουσίους ὑπομένειν. ὑφ' ὧν κρατεισθαι τὴν ψυχὴν ε αισχρὸν, τούτων ἐγκράτειαν ἄσκει πάντων, κέρδους, ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. ἔσει δὲ τοιοῦτος, ἐάν κέρδη μὲν εἶναι νομίζης, δι' ὧν εὐδοκιμήσεις ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις, τῆ δὲ ὀργῆ παραπλησίως ἔχης πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας, ὥσπερ ἄν πρὸς ἑαυτὸν ἁμαρτάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσειας, ἐν δὲ τοῖς τερπνοῖς, ἐὰν αἰσχρὸν ὑπολάβης τῶν μὲν οἰκετῶν ἄρ χειν, ταῖς δ' ἡδοναῖς δουλεύειν, ἐν δὲ τοῖς πονηροῖς, ἀ ἐὰν τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπης καὶ αὐτὸν ὡς

22 άνθοωπος ὢν ὑπομιμνήσκης. Μάλλον τήρει τὰς τῶν λόγων ἢ τὰς τῶν χρημάτων παρακαταθήκας ' δεί γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τρόπον ὅρκου πιστότερον φαίνεσθαι παρεχομένους. προσήκειν ἡγοῦ τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν, ὥσπερ τοῖς χρηστοῖς πιστεύειν. περὶ τῶν ἀπορρήτων μηδενὶ λέγε, πλὴν ἐὰν ὁμοίως συμφέρη τὰς ε πράξεις σιωπᾶσθαι σοί τε τῷ λέγοντι κἀκείνοις τοῖς

23 ἀκούουσιν. ὅρκον ἐπακτὸν προσδέχου διὰ δύο προφάσεις, ἢ σεαυτὸν αἰτίας αἰσχρᾶς ἀπολύων, ἢ φίλους ἐκ μεγάλων κινδύνων διασώζων. ἔνεκα δὲ χρημάτων μηδένα θεῶν ὀμόσης, μηδ' ἄν εὐορκεῖν μέλλης· δόξεις 7 γὰρ τοὶς μὲν ἐπιορκεῖν, τοῖς δὲ φιλοχρημάτως ἔχειν.

Μηδένα φίλον ποιού, πρίν αν έξετάσης, πῶς κέχοηται τοξε πρότερον φίλοις. έλπιζε γάρ αὐτὸν καὶ περί σε γενέσθαι τοιούτον, οίος και περί εκείνους γέγονε. βραδέως μεν φίλος γίγνου, γενόμενος δε πειοῶ διαμένειν, ὁμοίως γὰρ αἰσγρον μηδένα φίλον ἔχειν καὶ πολλούς έταίρους μεταλλάττειν. μήτε μετὰ βλάβης b πειρώ τών φίλων μήτε άπειρος είναι τών έταίρων θέλε. τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἐὰν μὴ δεόμενος τὸ δείσθαι 25 προσποιή. περί τῶν ρητῶν ὡς ἀπορρήτων ἀνακοινοῦ. μή τυχών μεν γάρ οὐδεν βλαβήσει, τυχών δε μάλλον αὐτῶν τὸν τρόπον ἐπιστήσει. δοκίμαζε τοὺς φίλους ἔκ τε τῆς περί τὸν βίον ἀτυχίας καὶ τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνίας το μεν γαρ χουσίον έν τῷ πυρί βασανίζομεν, τούς δε φίλους έν ταζς άτυγίαις διαγιγνώσκομεν. ο ούτως άριστα χρήσει τοῖς φίλοις, ἐὰν μὴ προσμένης τὰς παρ' ἐκείνων δεήσεις, ἀλλ' αὐτεπάγγελτος αὐτοῖς 26 έν τοῖς καιροῖς βοηθής. ὁμοίως αἰσχοὸν εἶναι νόμιζε τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι ταῖς κακοποιίαις καὶ τῶν φίλων ήττασθαι ταϊς εὐεργεσίαις. ἀποδέχου τῶν έταίρων μή

μόνον τους έπὶ τοῖς κακοῖς δυσγεραίνοντας άλλὰ καὶ

τούς έπὶ τοις άγαθοις μή φθονούντας πολλοί γὰο d άτυχοῦσι μεν συνάχθονται, καλώς δε πράττουσι φθονούσι, των απόντων φίλων μέμνησο πρός τούς παρόντας, ίνα δοκής μηδέ τούτων απόντων όλιγωρείν. 27 είναι βούλου τὰ περί τὴν ἐσθῆτα φιλόχαλος, ἀλλά μή καλλωπιστής. ἔστι δὲ φιλοκάλου μὲν τὸ μεγαλοπρεπές, καλλωπιστοῦ δὲ τὸ περίεργον, ἀγάπα τῶν e ύπαρχόντων άγαθών μη την ύπερβάλλουσαν κτησιν άλλα την μετρίαν απόλαυσιν, καταφρόνει των περί τον πλούτον σπουδαζόντων μέν, χρησθαι δὲ τοῖς ὑπάρχουσι μή δυναμένων παραπλήσιον γάρ οί τοιούτοι πάσχουσιν, ώσπερ αν εί τις ίππον κτήσαιτο καλόν κα-8 28 κῶς ἱππεύειν ἐπιστάμενος, πειρῶ τὸν πλοῦτον γρήματα καὶ κτήματα κατασκευάζειν. ἔστι δὲ γρήματα μὲν τοῖς ἀπολαύειν ἐπισταμένοις, κτήματα δὲ τοῖς κτᾶσθαι δυναμένοις. τίμα την υπάρχουσαν ούσίαν δυοίν ένεκεν, τοῦ τε ζημίαν μεγάλην έκτισαι δύνασθαι καὶ τοῦ φίλω σπουδαίω δυστυχούντι βοηθήσαι πρός δε τον b άλλον βίον μηδεν ύπερβαλλόντως άλλα μετρίως αὐτην 29 ἀγάπα, στέργε μεν τὰ παρόντα, ζήτει δε τὰ βέλτιστα. μηδενί συμφοράν όνειδίσης. ποινή γάρ ή τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον, τοὺς ἀγαθοὺς εὖ ποίει · καλὸς γὰρ θησαυρός παρ' άνδοί σπουδαίω χάρις όφειλομένη. τούς κακούς εὖ ποιῶν ὅμοια πείσει τοῖς τὰς ἀλλοτρίας κύνας σιτίζουσιν · έκεζναί τε γάρ τους διδόντας ώσπερ ο τούς τυγόντας ύλακτοῦσιν οί τε κακοί τούς ώφελοῦν-30 τας ώσπερ τους βλάπτοντας άδικοῦσιν. μίσει τους κολακεύοντας ώσπες τους έξαπατώντας · άμφότεροι γάς πιστευθέντες τους πιστεύσαντας άδικοῦσιν. ἐὰν ἀποδέγη τῶν φίλων τοὺς πρὸς τὸ φαυλότατον χαριζομένους, ούχ έξεις έν τῶ βίω τοὺς πρὸς τὸ βέλτιστον ἀπεχθανομένους. γίγνου πρός τους πλησιάζοντας όμι- d

λητικός άλλὰ μὴ σεμνός · τὸν μὲν γὰο τῶν ὑπεροπτικῶν ὄγκον μόλις ἄν οι δοῦλοι καρτερήσειαν, τὸν δὲ τῶν ὁμιλητικῶν τρόπον ἄπαντες ἡδέως ὑποφέρουσιν.

- 31 όμιλητικός δ' ἔσει μὴ δύσερις ὢν μηδε δυσάρεστος μηδε πρὸς πάντα φιλόνικος, μηδε πρὸς τὰς τῶν πλησιαζόντων ὀργὰς τραχέως ἀπαντῶν, μηδ' ἄν ἀδίκως
 ὀργιζόμενοι τυγχάνωσιν, ἀλλὰ θυμουμένοις μεν αὐ- e
 τοῖς εἴκων, πεπαυμένοις δε τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττων·
 μηδε παρὰ τὰ γελοῖα σπουδάζων, μηδε παρὰ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρων· τὸ γὰρ ἄκαιρον πανταχοῦ
 λυπηρόν· μηδε τὰς χάριτας ἀχαρίστως χαριζόμενος,
 ὅπερ πάσχουσιν οί πολλοί, ποιοῦντες μεν, ἀηδῶς δε
 τοῖς φίλοις ὑπουργοῦντες· μηδε φιλαίτιος ὢν, βαρὸ 9
- 32 γὰο, μηδὲ φιλεπιτιμητής, παροξυντικόν γάρ. μάλιστα μὲν εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας ἐὰν δέ ποτέ σοι συμπέση καιρὸς, ἔξανίστασο πρὸ μέθης, ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρῆ, ταὐτὰ πάσχει τοῖς ἄρμασι τοῖς τοὺς ἡνιόχους ἀποβαλοῦσιν ἐκεῖνά τε γὰρ ἀτάκτως φέρεται διαμαρτόντα τῶν εὐθυνούντων ἤ τε ψυχὴ πολλὰ σφάλλεται διαφθαρείσης τῆς δια- υνοίας, ἀθάνατα μὲν φρόνει τῶ μεγαλόψυχος εἶναι, θνη-
- 33 τὰ δὲ τῷ συμμέτρως τῶν ὑπαρχόντων ἀπολαύειν. ἡγοῦ τὴν παιδείαν τοσούτῷ μεῖζον ἀγαθὸν εἶναι τῆς ἀπαιδευσίας, ὅσῷ τὰ μὲν ἄλλα μοχθηρὰ πάντες κερδαίνοντες πράττουσιν, αὕτη δὲ μόνη καὶ προσεζημίωσε τοὺς ἔχοντας πολλάκις γὰρ ὧν τοῖς λόγοις ἐλύπησαν, τούτων τοῖς ἔργοις τὴν τιμωρίαν ἔδοσαν. οῦς ἀν βούλη αποιήσασθαι φίλους, ἀγαθόν τι λέγε περὶ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀπαγγέλλοντας ἀρχὴ γὰρ φιλίας μὲν ἔπαινος, ἔχθρας δὲ ψόγος.

Βουλευόμενος παραδείγματα ποιοῦ τὰ παρεληλυθότα τῶν μελλόντων τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανε-

ρού ταγίστην έχει την διάγνωσιν. βουλεύου μέν βραδέως, έπιτέλει δε ταχέως τὰ δόξαντα. ήγοῦ κράτιστον είναι παρά μεν των θεων εύτυχίαν, παρά δε ήμων αὐτῶν εὐβουλίαν. περί ὧν ἂν αίσχύνη παροησιάσα- d σθαι, βούλη δέ τισι τῶν φίλων ἀνακοινώσασθαι, γρῶ τοις λόγοις ώς περί άλλοτρίου του πράγματος · ούτω γαο την έκείνων τε διάνοιαν αίσθήσει καί σεαυτόν ού 35 καταφανή ποιήσεις. ὅταν ὑπὸρ τῶν σεαυτοῦ μέλλης τινί συμβούλω χρησθαι, σκόπει πρώτον πώς τα έαυτου διώκησεν · ό γὰο κακῶς διανοηθείς περί τῶν οίκείων οὐδέποτε καλώς βουλεύσεται περί των άλλο- ρ τρίων. ούτω δ' αν μάλιστα βουλεύεσθαι παροξυνθείης, εί τὰς συμφοράς τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας ἐπιβλέψειας και γάο τῆς ὑγιείας πλείστην ἐπιμέλειαν ἔχομεν, όταν τὰς λύπας τὰς ἐκ τῆς ἀρρωστίας ἀναμνησθώμεν. 36 μιμοῦ τὰ τῶν βασιλέων ήθη καὶ δίωκε τὰ ἐκείνων ἐπι- 10

τηδεύματα · δόξεις γὰρ αὐτοὺς ἀποδέχεσθαι καὶ ζηλούν, ώστε σοι συμβήσεται παρά τε τω πλήθει μαλλον εύδοχιμείν και την παρ' έκείνων εύνοιαν βεβαιοτέραν έχειν. πείθου μεν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑπὸ τῶν βασιλέων κειμένοις, ζοχυρότατον μέντοι νόμον ήγου τον έκείνων τρόπου, ώσπερ γαρ του έν δημοκρατία πολιτευόμενον το πλήθος δεί θεραπεύειν, ούτω και τον b έν μοναρχία κατοικούντα τον βασιλέα προσήκει θαν-

37 μάζειν. είς ἀρχήν κατασταθείς μηδενί χρώ πονηρώ πρός τας διοικήσεις. ὧν γαρ αν έκετνος αμάρτη, σοί τὰς αίτίας ἀναθήσουσιν. ἐκ τῶν κοινῶν ἐπιμελειῶν απαλλάττου μή πλουσιώτερος άλλ' ένδοξότερος· πολλών γὰο χοημάτων κοείττων ὁ παρὰ τοῦ πλήθους ο έπαινος. μηδενί πονηοώ πράγματι μήτε παρίστασο μήτε συνηγόρει. δόξεις γάρ καὶ αὐτὸς τοιαῦτα πράτ-

38 τειν, οία αν τοίς αλλοις πράττουσι βοηθής. παρα-

σκεύαζε σεαυτόν πλεονεκτείν μεν δύνασθαι, άνέχου δὲ τὸ ἴσον ἔχων, ἵνα δοκῆς ὀρέγεσθαι τῆς δικαιοσύνης μη δι' ασθένειαν αλλά δι' επιείκειαν, μαλλον αποδέγου δικαίαν πενίαν η πλούτον άδικον· τοσούτω γάο d ποείττων δικαιοσύνη χρημάτων, όσω τὰ μεν ζώντας μόνον ώφελεϊ, ή δε καὶ τελευτήσασι δόξαν παρασκευάζει, κάκείνων μεν τοῖς φαύλοις μέτεστι, τούτου δὲ τοῖς 39 μογθηφοίς άδύνατον μεταλαβείν, μηδένα ζήλου τών

έξ άδικίας κερδαινόντων, άλλα μαλλον αποδέγου τους μετά δικαιοσύνης ζημιωθέντας οί γάρ δίκαιοι των άδίκων εί μηδεν άλλο πλεονεκτούσιν, άλλ' οὖν έλπίσι e

40 γε σπουδαίαις ύπερέγουσιν. πάντων μεν έπιμελοῦ τῶν περί τον βίον, μάλιστα δὲ τὴν σαυτοῦ φρόνησιν ἄσχει. μέγιστον γαρ έν έλαγίστω νοῦς άγαθὸς έν άνθρώπου σώματι. πειοώ τω μέν σώματι είναι φιλόπονος, τη δέ 11 ψυχη φιλόσοφος, ίνα τω μεν έπιτελεϊν δύνη τὰ δόξαν-

41 τα, τη δε προοράν επίστη τὰ συμφέροντα, πάν ὅ τι αν μέλλης έρεζν, πρότερον έπισκόπει τη γνώμη πολλοτς γὰρ ἡ γλώττα προτρέχει τῆς διανοίας. δύο ποιοῦ b μαιρούς του λέγειν, η περί ών οίσθα σαφώς, η περί ών άναγκαζον είπεζν. Εν τούτοις γαο μόνοις ὁ λόγος της σινής πρείττων, έν δε τοῖς άλλοις άμεινον σιγάν

ກິ λέγειν.

Νόμιζε μηδέν είναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον. ούτω γὰρ οὐτ' εὐτυχῶν ἔσει περιχαρής οὕτε δυστυχῶν περίλυπος. χαίρε μεν έπὶ τοίς συμβαίνουσι τῶν ἀγαθών, λυπού δὲ μετρίως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις τών κακῶν, γίγνου δὲ τοῖς ἄλλοις μηδ' ἐν ἐτέροις ὢν κατάδηλος. άτοπον γάρ την μεν οὐσίαν έν ταζε οἰκίαις αποκούπτειν, την δε διάνοιαν φανεράν έχοντα περι-43 πατείν, μάλλον εύλαβου ψόγον η κίνδυνον θεί γάο ο είναι φοβεράν τοις μέν φαύλοις την του βίου τελευτην, τοις δε σπουδαίοις την εν τῷ ζην ἀδοξίαν. μάλιστα μεν πειρῶ ζην κατὰ την ἀσφάλειαν. ἐὰν δέ ποτέ σοι συμβῆ κινδυνεύειν, ζήτει την ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν μετὰ καλῆς δόξης, ἀλλὰ μη μετ' αἰσχρᾶς φήμης τὸ μεν γὰρ τελευτῆσαι πάντων ἡ πεπρωμένη κατέκρινε, τὸ δε καλῶς ἀποθανεῖν ἴδιον τοῖς σπου- ἀ δαίοις ἀπένειμεν.

44 (ε΄.) Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ πολλὰ τῶν εἰρημένων οὐ πρέπει σοι πρὸς τὴν νῦν παροῦσαν ἡλικίαν · οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν · ἀλλὰ προειλόμην διὰ τῆς αὐτῆς πραγματείας ἄμα τοῦ τε παρόντος βίου συμβουλίαν ἐξενεγκεῖν καὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου παράγγελμα καταλιπεῖν. τὴν μὲν γὰρ τούτων χρείαν ἡαδίως εἰδήσεις, τὸν δὲ μετ' εὐνοίας συμβουλεύοντα χαλεπῶς εὑρήσεις. ὅπως οὖν μὴ παρ' ἐτέρου τὰ λοιπὰ ζητῆς ἀλλ' ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐκ ταμιείου προφέρης, ἀήθην δεῖν

μηδεν παραλιπείν ών έχω σοι συμβουλεύειν.

45 Πολλην δ' αν τοῖς θεοῖς χάριν σχοίην, εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς δόξης ἦς ἔχων περὶ σοῦ τυγχάνω. τῶν 12 μὲν γὰρ ἄλλων τοὺς πλείστους εὐρήσομεν Ϭσπερ τῷν σιτίων τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίροντας, οὕτω καὶ τῶν φίλων τοῖς συνεξαμαρτάνουσι πλησιάζοντας ἀλλ' οὐ τοῖς νουθετοῦσι. σὲ δὲ νομίζω τοὑναντίον τοὑτων ἐγνωκέναι, τεκμηρίω χρώμενος τῆ περὶ τὴν ἄλλην παιδείαν φιλοπονία: τὸν γὰρ αὑτῷ τὰ βέλτιστα πράττειν ἐπιτάττοντα, τοῦτον εἰκὸς καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακαλοῦντας ἀποδέχε- b

46 σθαι. μάλιστα δ' αν παροξυνθείης ὀρέγεσθαι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις, ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς ἐκ τούτῶν μάλιστα γνησίως ἔχομεν. ἐν μὲν γὰρ τῷ ὁᾳθυμεῖν καὶ τὰς πλησμονὰς ἀγαπᾶν εὐθὺς αἱ λῦπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι, τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοπονείν καὶ σωφρόνως τὸν αύτοῦ βίον οἰκονομείν ἀεὶ τὰς τέρψεις εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιοτέρας ἀποδίδωσι

- 47 κάκει μεν πρότεφον ήσθέντες υστεφον ελυπήθησαν, α ενταυθα δε μετὰ τὰς λύπας τὰς ήδονὰς εχομεν. εν πᾶσι δε τοις εργοις οὐχ ουτω τῆς ἀρχῆς μνημονεύομεν, ώς τῆς τελευτῆς αἴσθησιν λαμβάνομεν τὰ γὰρ πλείστα τῶν περί τὸν βίον οὐ διὰ τὰ πράγματα ποιούμεν, 48 ἀλλὰ τῶν ἀποβαινόντων ενεκα διαπονούμεν. (ξ΄.) Έν-
- 48 αλλατων αποβαινοντων ένεκα διαπονούμεν. (ξ.) Ενθυμοῦ δὲ ὅτι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα
 πράττειν : εὐθὺς γὰρ τοῦ βίου τοιαύτην πεποίηνται
 τὴν ὑπόθεσιν : τοῖς δὲ σπουδαίοις οὐχ οἰόν τε τῆς ἀρε- d
 τῆς ἀμελεῖν διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιπλήττοντας.
 πάντες γὰρ μισοῦσιν οὐχ οὕτω τοὺς ἐξαμαρτάνοντας
 ώς τοὺς ἐπιεικεῖς μὲν φήσαντας εἶναι, μηδὲν δὲ τῶν
- 49 τυχόντων διαφέροντας, εἰκότως ὅπου γὰρ τοὺς τῷ λόγῳ μόνον ψευδομένους ἀποδοκιμάζομεν, ἡ πού γε τοὺς τῷ βίᾳ παντὶ ἐλαττουμένους οὐ φαύλους εἶναι φήσωμεν; δικαίως δ' ἄν τοὺς τοιούτους ὑπολάβοιμεν μὴ μόνον εἰς ἀὐτοὺς ἁμαρτάνειν ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης ε εἶναι προδότας ἡ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δύξαν καὶ φίλους ἐνεχείρισεν, οἱ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀναξίους
- 50 τῆς ὑπαοχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν. εἰ δὲ δεὶ
 θνητὸν ὅντα τῆς τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας, 13
 ἡγοῦμαι κἀκείνους ἐπὶ τοῖς οἰκειοτάτοις μάλιστα ὅηλῶσαι, πῶς ἔχουσι πρὸς τοὺς φαύλους καὶ τοὺς σπουδαίους τῶν ἀνθρώπων. Ζεὺς γὰς Ἡρακλέα καὶ Τάνταλον γεννήσας, ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι καὶ πάντες πιστεύουσι, τὸν μὲν διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε,
 τὸν δὲ διὰ τὴν κακίαν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐκό-
- 51 λασεν. οἰς δεῖ παραδείγμασι χρωμένοις ὀρέγεσθαι τῆς καλοκαγαθίας καὶ μὴ μόνον τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις b ἐμμένειτ ἀλλὰ καὶ τῶν ποιητῶν τὰ βέλτιστα μανθά-

νειν καὶ τῶν ἄλλων σοφιστῶν εἴ τι χρήσιμον εἰρήκα52 σιν ἀναγιγνώσκειν. ὥσπερ γὰρ τὴν μέλιτταν ὁρῶμεν ἐφ' ἄπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσαν, ἀφ' ἐκάστου δὲ τὰ βέλτιστα λαμβάνουσαν, οὕτω δεῖ καὶ τοὺς παιδείας ὀρεγομένους μηδενὸς μὲν ἀπείρως ἔχειν, πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν. μόλις γὰρ ἄν τις ἐκ ταύτης τῆς ἐπιμελείας τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας c ἐπικρατήσειεν.

2. ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΑΕΑ.

(α΄.) Οί μεν είωθότες, ω Νικόκλεις, τοίς βασι- 14 λεύσιν ύμιν έσθητας άγειν η χαλκόν η χουσόν είργασιένον η των άλλων τι των τοιούτων κτημάτων, ών αύτοι μεν ένδεεις είσιν, ύμεις δε πλουτείτε, λίαν έδο- 15 ξαν είναί μοι καταφανείς οὐ δόσιν άλλ' έμπορίαν ποιούμενοι καλ πολύ τεχνικώτερον αὐτὰ πωλοῦντες τῶν 2 ομολογούντων καπηλεύειν. έγω δ' ήγησάμην αν γενέοθαι ταύτην καλλίστην δωρεάν και χρησιμωτάτην καὶ μάλιστα πρέπουσαν έμοί τε δοῦναι καὶ σοὶ λαβεῖν. εί δυνηθείην δρίσαι, ποίων έπιτηδευμάτων όρεγόμενος και τίνων ἔονων ἀπεγόμενος ἄριστ' αν και την πόλιν καὶ την βασιλείαν διοικοίης, τούς μεν γάρ ίδιώτας έστὶ b πολλά τὰ παιδεύοντα, μάλιστα μέν τὸ μὴ τουφᾶν άλλ' άναγκάζεσθαι περί τοῦ βίου καθ' έκάστην άγω-3 νίζεσθαι την ημέραν, έπειθ' οί νόμοι, καθ' ούς έκαστοι πολιτευόμενοι τυγχάνουσιν, έτι δ' ή παρρησία καὶ τὸ φανερώς έξειναι τοις τε φίλοις έπιπληξαι καὶ τοις έχθροις έπιθέσθαι ταις άλλήλων άμαρτίαις. πρός

δέ τούτοις και των ποιητών τινές των προγεγενημένων ύποθήκας ώς χρή ζην καταλελοίπασιν. ώστ' έξ c άπάντων τούτων είκος αύτους βελτίους γίγνεσθαι. 4 τοις δε τυράννοις οὐδεν ὑπάρχει τοιοῦτον, ἀλλ' οῦς έδει παιδεύεσθαι μάλλον των άλλων, έπειδαν είς την άργην καταστώσιν, άνουθέτητοι διατελούσιν οί μεν ναο πλείστοι των ανθοώπων αύτοις ού πλησιάζουσιν. οί δὲ συνόντες πρὸς χάριν δμιλοῦσιν. καὶ νάρ τοι κύοιοι γιγνόμενοι και χρημάτων πλείστων και πραγμά- d των μεγίστων, διὰ τὸ μὴ καλῶς χοῆσθαι ταύταις ταῖς άφορμαζε πεποιήμασιν ώστε πολλούς άμφισβητείν, πότερον έστιν άξιον έλέσθαι τον βίον τον των ίδιωτευόντων μεν, έπιεικώς δε πραττόντων, ή τον τών 5 τυραννευόντων. όταν μεν ναρ αποβλέψωσιν είς τας τιμάς καί τούς πλούτους καί τὰς δυναστείας, ἰσοθέους απαντες νομίζουσι τούς έν ταζς μοναργίαις όντας. έπειδαν δ' ένθυμηθωσι τούς φόβους και τούς κινδύνους, και διεξιόντες όρωσι τους μεν υφ' ών ήκιστα ε γρην διεφθαρμένους, τους δ' είς τους οίπειοτάτους έξαμαρτείν ήναγκασμένους, τοίς δ' άμφότερα ταῦτα συμβεβημότα, πάλιν δπωσούν ζην ήγούνται λυσιτελείν μάλλον η μετά τοιούτων συμφορών άπάσης της 6 Ασίας βασιλεύειν. ταύτης δε της άνωμαλίας και της 16 ταραχής αἴτιόν έστιν, ὅτι τὴν βασιλείαν ὅσπερ ίερωσύνην παντός άνδρος είναι νομίζουσιν, ο των άνθρωπίνων πραγμάτων μέγιστόν έστι και πλείστης προνοίας δεόμενον.

(β'.) Καθ' έκάστην μεν οὖν τὴν ποᾶξιν, έξ ὧν ἄν τις μάλιστα δύναιτο κατὰ τρόπον διοικεῖν καὶ τὰ μεν ἀγαθὰ διαφυλάττειν, τὰς δε συμφορὰς διαφεύγειν, τῶν ἀεὶ παρόντων ἔργον ἐστὶ συμβουλεύειν καθ' ὅλων δὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὧν χρὴ στοχάζε- b

σθαι καὶ περὶ ἃ δεῖ διατρίβειν, ἐγὰ πειράσομαι διελΤθεῖν. εἰ μὲν οὖν ἔσται τὸ δῶρον ἐξεργασθὲν ἄξιον τῆς ὑποθέσεως, χαλεπὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς συνιδεῖν πολλὰ γὰρ καὶ τῶν μετὰ μέτρου ποιημάτων καὶ τῶν καταλογάδην συγγραμμάτων ἔτι μὲν ἐν ταῖς διανοίαις ὅντα τῶν συντιθέντων μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν, ἐπιτελεσθέντα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδειχθέντα πολὺ 8 καταδεεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν οὐ μὴν c ἀλλὰ τό γ' ἐπιχείρημα καλῶς ἔχει, τὸ ζητεῖν τὰ παραλειμμένα καὶ νομοθετεῖν ταῖς μοναρχίαις. οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἰδιώτας παιδεύοντες ἐκείνους μόνον ἀφελοῦσιν εἰ δέ τις τοὺς κρατοῦντας τοῦ πλήθους ἐπ' ἀρετὴν προτρέψειεν, ἀμφοτέρους ἂν ὀνήσειε, καὶ τοὺς τὰς δυναστείας ἔγοντας καὶ τοὺς ὑπ' αὐταῖς ὅντας τοῦς

λιτείας πραοτέρας ποιήσειεν.

(γ'.) Πρώτον μεν οὖν σκεπτέον, τί τῶν βασιλευ- α όντων ἔργον ἐστίν· ἀν γὰρ ἐν κεφαλαίοις τὴν δύναμιν ὅλου τοῦ πράγματος καλῶς περιλάβωμεν, ἐνταῦθ' ἀποβλέποντες ἄμεινον καὶ περὶ τῶν μερῶν ἐροῦμεν. οἶμαι δὴ πάντας ἀν ὁμολογῆσαι προσήκειν αὐτοῖς πόλιν τε δυστυχοῦσαν παῦσαι καὶ καλῶς πράττουσαν διαφυλάξαι καὶ μεγάλην ἐκ μικρᾶς ποιῆσαι · τὰ γὰρ ἄλλα τὰ συμπίπτοντα κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην τού- e

μεν γάο αν τάς άρχας άσφαλεστέρας, τοῖς δὲ τάς πο-

10 των ενεκα πρακτέον έστίν. και μην έκεινό γε φανερουν, ὅτι δεί τοὺς ταῦτα δυνησομένους και περί τηλικούτων βουλευομένους μη φαθυμείν μηδ' ἀμελείν ἀλλὰ σκοπείν, ὅπως φρονιμώτερον διακείσονται τῶν ἄλλων. δέδεικται γὰρ, ὅτι τοιαύτας τὰς βασιλείας εξου- 17

11 σιν, οΐας αν τὰς αὐτῶν γνώμας παρασκευάσωσιν. ὅστ' οὐδενὶ τῶν ἀσκητῶν οῦτω προσήκει τὸ σῶμα γυμνά-ξειν ὡς τοὶς βασιλεύουσι τὴν ψυχὴν τὴν αὐτῶν · ἄπα-

σαι γὰο αί πανηγύρεις οὐδ' εν μέρος τιθέασι τούτων τῶν ἄθλων, περὶ ὧν ὑμεῖς καθ' εκάστην ἀγωνίζεσθε τὴν ἡμέραν. (δ'.) ΤΩν ἐνθυμούμενον χρὴ προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως ὅσονπερ ταῖς τιμαῖς τῶν ἄλλων προ-

12 έχεις, τοσούτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῶν διοίσεις. καὶ ὁ μὴ νόμιζε τὴν ἐπιμέλειαν ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις πράγμασι χρησίμην εἶναι, πρὸς δὲ τὸ βελτίους ἡμᾶς καὶ φρονιματέρους γίγνεσθαι μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν· μηδὲ καταγνῷς τῶν ἀνθρώπων τοσαύτην δυστυχίαν, ὡς περὶ μὲν τὰ θηρία τέχνας εὐρήκαμεν, αἰς αὐτῶν τὰς ψυχὰς ἡμεροῦμεν καὶ πλείονος ἀξίας ποιοῦμεν, ἡμᾶς δ' αὐτοὺς οὐδὲν ἂν πρὸς ἀρετὴν ἀφελήσαιμεν, ἀλλ' ὡς καὶ τῆς παιδεύσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας δυναμένης ο

13 την ημετέραν φύσιν εὐεργετεῖν, οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην, καὶ τῶν τε παρόντων τοῖς φρονιμωτάτοις πλησίαζε καὶ τῶν ἄλλων οῦς ἄν δύνη μεταπέμπου, καὶ μήτε τῶν ποιητῶν τῶν εὐδοκιμούντων μήτε τῶν σοφιστῶν μηδενὸς οἴου δεῖν ἀπείρως ἔχειν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀκροατὴς γίγνου, τῶν δὲ μαθητὴς, καὶ παρασκεύαζε σαυτὸν τῶν μὲν ἐλαττόνων κριτὴν, τῶν δὲ μειζόνων ἀγωνιστήν διὰ γὰρ τούτων τῶν γυμνασίων ἀ τάχιστ' ἄν γένοιο τοιοῦτος, οἶον ὑπεθέμεθα δεῖν εἶναι τὸν ὀψθῶς βασιλεύσοντα καὶ τὴν πόλιν ὡς χρὴ διοι-

14 κήσοντα. μάλιστα δ' αν αὐτὸς ὑπὸ σαυτοῦ παρακληθείης, εἰ δεινὸν ἡγήσαιο τοὺς χείρους τῶν βελτιόνων
ἄρχειν καὶ τοὺς ἀνοητοτέρους τοῖς φρονιμωτέροις
προστάττειν· ὅσω γὰρ αν ἐρρωμενεστέρως τὴν τῶν
ἄλλωι ἄγνοιαν ἀτιμάσης, τοσούτω μᾶλλον τὴν αὑτοῦ
διάνοιαν ἀσκήσεις.

15 (ε΄.) "Αρχεσθαι μεν οὖν ἐντεῦθεν χρὴ τοὺς μέλλοντάς τι τῶν δεόντων ποιήσειν, πρὸς δὲ τούτοις φιλ- e άνθρωπον εἶναι δεῖ καὶ φιλόπολιν· οὕτε γὰρ ἵππων οὕτε κυνῶν οὕτ' ἀνδρῶν οὕτ' ἄλλου πράγματος οὐδενὸς οἶόν τε καλῶς ἄρχειν, ἂν μή τις χαίρη τούτοις, ὧν αὐτὸν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν. μελέτω σοι τοῦ πλήθους, καὶ περὶ παντὸς ποιοῦ κεχαρισμένως

- 16 αὐτοῖς ἄρχειν, γιγνώσκων, ὅτι καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν 18 καὶ τῶν ἄλλων πολιτειῶν αὖται πλεῖστον χρόνον διαμένουσιν, αἴτινες ἀν ἄριστα τὸ πλῆθος θεραπεύωσιν. καλῶς δὲ δημαγωγήσεις, ἢν μήθ' ὑβρίζειν τὸν ὅχλον ἐἄς μήθ' ὑβριζόμενον περιορᾶς, ἀλλὰ σκοπῆς, ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἕξουσιν, οἱ δ' ἄλλοι μηδὲν ἀδικήσονται ταῦτα γὰρ στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα
- 17 χοηστής πολιτείας έστίν. (ξ.) Τῶν προσταγμάτων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων κίνει καὶ μετατίθει τὰ μὴ καλῶς μ καθεστῶτα, καὶ μάλιστα μὲν εύρετὴς γίγνου τῶν βελτίστων, εἰ δὲ μὴ, μιμοῦ τὰ παρὰ τοις ἄλλοις ὀρθῶς ἔχοντα. ζήτει νόμους τὸ μὲν σύμπαν δικαίους καὶ συμφέροντας καὶ σφίσιν αὐτοῖς ὁμολογουμένους, πρὸς δὲ τούτοις οἵτινες τὰς μὲν ἀμφισβητήσεις ὡς ἐλαχίστας, τὰς δὲ διαλύσεις ὡς οἱόν τε ταχίστας τοῖς πολίταις ποιοῦσιν ταῦτα γὰρ ἄπαντα προσείναι δεῖ τοῖς καλῶς
- 18 πειμένοις. τὰς μὲν ἐργασίας αὐτοῖς καθίστη κερδαλέας, ς τὰς δὲ πραγματείας ἐπιζημίους, ἴνα τὰς μὲν φεύγωσι, πρὸς δὲ τὰς προθυμότερον ἔχωσιν. τὰς κρίσεις ποιοῦ περὶ ὧν ἄν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητῶσι μὴ πρὸς χάριν μηδ' ἐναντίας ἀλλήλαις, ἀλλ ἀεὶ ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκε καὶ γὰρ πρέπει καὶ συμφέρει τὴν τῶν βασιλέων γνώμην ἀκινήτως ἔχειν περὶ τῶν δικαίων, ῶσ-
- 19 πεο τοὺς νόμους τοὺς καλῶς κειμένους. [οἴκει τὴν πό- d λιν ὁμοίως ὥσπεο τὸν πατοῷον οἶκον ταῖς μὲν κατα-σκευαῖς λαμποῶς καὶ βασιλικῶς, ταῖς δὲ πράξεσιν ἀκριβῶς, ἵνὶ εὐδοκιμῆς ἄμα καὶ διαρκῆς. τὴν μεγαλο-πρέπειαν ἐπιδείκνυσο μηδὶ ἐν μιῷ τῶν πολυτελειῶν τῶν

εὐθὺς ἀφανιζομένων ἀλλ' ἔντε τοῖς προειρημένοις καὶ τῷ κάλλει τῶν κτημάτων καὶ ταῖς τῶν φίλων εὐεργεσίαις τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν ἀναλωμάτων αὐτῷ τε σοὶ παραμενεῖ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις πλείονος ἄξια τῶν e

δεδαπανημένων καταλείψεις.]

Τὰ πρός τοὺς θεοὺς ποίει μὲν ώς οί πρόγονοι κατέδειξαν, ήγου δε θυμα τούτο κάλλιστον είναι καί θεραπείαν μεγίστην, αν ώς βέλτιστον και δικαιότατον σαυτόν παρέγης · μάλλον γὰρ έλπὶς τούς τοιούτους η τοὺς Γερεῖα πολλά καταβάλλοντας πράξειν τι παρα τῶν 19 θεων άγαθόν. (ζ'.) [Τίμα ταῖς μὲν άρχαῖς τῶν φίλων τούς οίκειοτάτους, ταζε δε άληθείαις αύταζε τούς εύ-21 νουστάτους. φυλακήν ἀσφαλεστάτην ήγοῦ τοῦ σώματος είναι την τε των φίλων ἀρετην και την των πολιτων εύνοιαν και την σαυτού φρόνησιν · διά γάρ τούτων καὶ κτάσθαι καὶ σώζειν τὰς τυραννίδας μάλιστ' ἄν τις δύναιτο. χήδου των οίκων των πολιτικών, και νόμιζε καὶ τοὺς δαπανώντας ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκειν b καί τους έργαζομένους τὰ σὰ πλείω ποιείν · άπαντα γάο τὰ τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν οἰκεῖα τῶν καλῶς 22 βασιλευόντων έστί.] διὰ παντός τοῦ χρόνου τὴν ἀλήθειαν ούτω φαίνου προτιμών ώστε πιστοτέρους είναι τούς σούς λόγους μάλλον ή τούς των άλλων δοκους. [άπασι μεν τοις ξένοις ἀσφαλή την πόλιν πάρεχε καί πρός τὰ συμβόλαια νόμιμον, περί πλείστου δὲ ποιοῦ των άφικνουμένων μή τούς σοί δωρεάς άγοντας άλλά ο τούς παρά σοῦ λαμβάνειν άξιοῦντας τιμών γάρ τούς 23 τοιούτους μάλλον παρά τοξς άλλοις εὐδοκιμήσεις. τοὺς πολλούς φόβους έξαίρει των πολιτών, και μή βούλου περιδεείς είναι τους μηδεν άδικουντας. ὅπως γάρ άν τούς άλλους πρός σαυτόν διαθής, ούτω και σύ πρός

έκείνους έξεις. ποίει μεν μηδέν μετ' όργης, δόκει δε τοίς

ἄλλοις, ὅταν σοι καιρὸς ἦ. δεινὸς μὲν φαίνου τῷ μηδέν σε λανθάνειν τῷν γιγνομένων, πρᾶος δὲ τῷ τὰς τιμω- ἀ

ρίας έλάττους ποιεϊσθαι τῶν ἁμαρτανομένων.]

'Αργικός είναι βούλου μη χαλεπότητι μηδέ τω σφόδρα πολάζειν άλλα τῶ πάντας ήττασθαι τῆς σῆς διανοίας και νομίζειν ύπερ της αύτων σωτηρίας άμεινον αυτών σε βουλεύεσθαι. πολεμικός μεν ίσθι ταίς έπιστήμαις καί ταζε παρασκευαζε, είρηνικός δε τώ μηδεν παρά τὸ δίκαιον πλεονεκτεῖν. [ούτως ὁμίλει τῶν πόλεων πρός τὰς ήττους ώσπερ ἂν τὰς κρείττους πρός e 25 έαυτον άξιώσειας, φιλονείκει μή περί πάντων, άλλά περί ων πρατήσαντί σοι μέλλοι συνοίσειν, φαύλους ήγοῦ μὴ τοὺς συμφερόντως ήττωμένους αλλά τοὺς μετά βλάβης περιγιγνομένους, μεγαλόφρονας νόμιζε 20 μή τούς μείζω περιβαλλομένους ών οίοί τ' είσι κατασγείν, άλλα τους καλών μεν έφιεμένους, έξεργάζεσθαι 26 δε δυναμένους οίς αν επιχειρώσιν. Ιήλου μή τούς μεγίστην ἀρχὴν κτησαμένους άλλὰ τοὺς ἄριστα τῆ παρούση χρησαμένους [καὶ νόμιζε τελέως εὐδαιμονήσειν,

ο σε συναμενούς στς αν επιχειρωσιν.] ζηλού μη τους μεγίστην άρχην κτησαμένους άλλα τοὺς ἄριστα τῆ παρούση χρησαμένους [και νόμιζε τελέως εὐδαιμονήσειν,
οὐκ ἐὰν πάντων ἀνθρώπων μετὰ φόβων και κινδύνων
και κακίας ἄρξης, ἀλλ' ἂν τοιοῦτος ὢν οἰον χρη και
πράττων ὥσπερ ἐν τῷ παρόντι μετρίων ἐπιθυμῆς και b

μηδενός τούτων άτυχης].

27 (η'.) Φίλους ατῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φύσεως ἀξίους ὅντας, μηδὲ μεθ' ὧν ῆδιστα συνδιατρίψεις, ἀλλὰ μεθ' ὧν ἄριστα τὴν πόλιν διοικήσεις. [ἀκριβεῖς ποιοῦ τὰς δοκιμασίας τῶν σύν-όντων, εἰδὼς, ὅτι πάντες οἱ μή σοι πλησιάσαντες ὅμοιόν σε τοῖς χρωμένοις εἶναι νομιοῦσιν. τοιούτους ἐφίστη τοῖς πράγμασι τοῖς μὴ διὰ σοῦ γιγνομένοις, ς ὡς αὐτὸς τὰς αἰτίας ἕξων ὧν ἄν ἐκεῖνοι πράξωσιν.] 28 πιστοὺς ἡγοῦ μὴ τοὺς ἄπαν ὅ τι ἄν λέγης ἢ ποιῆς

έπαινούντας άλλὰ τοὺς τοῖς ἁμαρτανομένοις ἐπιτιμῶντας, δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονούσιν, ἵνα περὶ ὧν ἂν ἀμφιγνοῆς ἔχης τοὺς συνδοκιμάσοντας. διόρα καὶ τοὺς τέχνη κολακεύοντας καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας δεραπεύοντας, ἵνα μὴ πλέον οἱ πονηροὶ τῶν χρηστῶν ἔχωσιν. [ἄκουε τοὺς λόγους τοὺς περὶ ἀλλήλων, καὶ πειρῶ γνωρίζειν ἄμα τούς τε λέγοντας, ὁποῖοί τινές 29 εἰσι, καὶ περὶ ὧν ἂν λέγωσιν.] ταῖς αὐταῖς κόλαζε ζη- ἀ μίαις τοὺς ψευδῶς διαβάλλοντας αἶσπερ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας.

"Αρχε σαυτοῦ μηδὲν ἦττον ἢ τῶν ἄλλων, καὶ τοῦθ' ἡγοῦ βασιλικώτατον, ἄν μηδεμιᾶ δουλεύης τῶν ἡδονῶν, ἀλλὰ κρατῆς τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν πολιτῶν. μηδεμίαν συνουσίαν εἰκῆ προσδέχου μηθ' ἀλογίστως, ἀλλ' ἐπ' ἐκείναις ταϊς διατριβαϊς ἔθιζε σαυτὸν χαίρειν, ἐξ ὧν αὐτός τ' ἐπιδώσεις καὶ τοῖς ἄλλοις βελ- e 30 τίων εἶναι δόξεις. (θ'.) Μὴ φαίνου φιλοτιμούμενος

τίων εἶναι δόξεις. (θ'.) Μὴ φαίνου φιλοτιμούμενος ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, ἃ καὶ τοῖς κακοῖς διαπράξασθαι δυνατόν ἐστιν, ἀλλ' ἐπ' ἀρετῆ μέγα φρονῶν, ἦς οὐδὲν μέρος τοῖς πονηροῖς μέτεστιν. [νόμιζε τῶν τιμῶν ἀλη-θεστάτας εἶναι μὴ τὰς ἐν τῷ φὰνερῷ μετὰ δέους γιγνομένας, ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ παρ' αὐτοῖς ὅντες μᾶλλόν 21 σου τὴν γνώμην ἢ τὴν τύχην θαυμάζωσιν. λἄνθανε μὲν, ἢν ἐπί τῷ σοι συμβῆ τῶν φαύλων χαίρειν, ἐνδεί-

31 χυυσο δὲ περὶ τὰ μέγιστα σπουδάζων.] μὴ τοὺς μὲν ἄλλους ἀξίου χοσμίως ζῆν, τοὺς δὲ βασιλέας ἀτάκτως, ἀλλὰ τὴν σαυτοῦ σωφροσύνην παράδειγμα τοῖς ἄλλοις χαθίστη, γιγνώσκων, ὅτι τὸ τῆς πόλεως ὅλης ἦθος ὁμοιοῦται τοῖς ἄρχουσιν. σημεῖον ἔστω σοι τοῦ καλῶς βασιλεύειν, ἀν τοὺς ἀρχομένους ὁρῷς εὐπορωτέρους ὁ καὶ σωφρονεστέρους γιγνομένους διὰ τὴν σὴν ἐπιμέ-32 λειαν. πεοὶ πλείονος ποιοῦ δόξαν καλὴν ἢ πλοῦτον

μέγαν τοίς παισί καταλιπείν · ὁ μέν γὰο θνητὸς , ἡ δ' άθάνατος, καὶ δόξη μεν χρήματα κτητά, δόξα δε χρημάτων ούκ ώνητη, και τὰ μὲν και φαύλοις παραγίγνεται, την δ' ούχ οἰόν τ' άλλ' η τους διενεγκόντας κτήσασθαι. [τρύφα μεν έν ταις έσθησι και τοις περί τὸ σῶμα κόσμοις, καρτέρει δ' ὡς χρη τοὺς βασιλεύον- c τας έν τοτς άλλοις έπιτηδεύμασιν, "ν' οί μεν δρώντες διά την όψιν άξιόν σε της άρχης είναι νομίζωσιν, οί δὲ συνόντες διὰ τὴν τῆς ψυχῆς δώμην τὴν αὐτὴν ἐκεί-33 νοις γνώμην έγωσιν, έπισκόπει τούς λόγους άελ τούς σαυτοῦ καὶ τὰς πράξεις, ἵν' ὡς ἐλαχίστοις άμαρτήμασι περιπίπτης. αράτιστον μεν γάρ της άκμης των καιρών τυγχάνειν, ἐπειδή δὲ δυσκαταμαθήτως ἔχουσιν, ἐλλείπειν αίροῦ καὶ μὴ πλεονάζειν· αί γὰρ μετριότητες d μάλλον έν ταις ένδείαις η ταις ύπερβολαις ένεισιν. 34 (ί.) 'Αστείος είναι πειρώ και σεμνός το μέν γάρ τη τυραννίδι πρέπει, τὸ δὲ πρὸς τὰς συνουσίας άρμόττει. γαλεπώτατον δε τοῦτο πάντων έστι τῶν προσταγμάτων. εύρήσεις γάρ ώς έπὶ τὸ πολύ τούς μεν σεμνυνομένους ψυχρούς όντας, τούς δε βουλομένους άστείους είναι ταπεινούς φαινομένους. δεί δε χρησθαι μεν άμφοτέραις ταζς ίδέαις ταύταις, την δε συμφοράν την έκατέρα e

35 προσούσαν διαφεύγειν. ὅ τι αν ἀκριβῶσαι βουληθῆς ὧν ἐπίστασθαι προσήκει τοὺς βασιλεῖς, ἐμπειρίᾳ μέτιθι καὶ φιλοσοφία· τὸ μὲν γὰρ φιλοσοφείν τὰς ὁδούς σοι δείξει, τὸ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων γυμνάζεσθαι δύνασθαί σε χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ποιήσει.

Θεώφει τὰ γιγνόμενα καὶ τὰ συμπίπτοντα καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ τοῖς τυράννοις ἀπ' αὐτῶν· ἀν γὰφ τὰ παφεληλυθότα μνημονεύης, ἄμεινον περὶ τῶν μελ36 λόντων βουλεύσει.] δεινὸν ἡγοῦ τῶν μὲν ἰδιωτῶν τινὰς ἐθέλειν ἀποθνήσκειν, ἵνα τελευτήσαντες ἐπαινε-

θῶσι, τοὺς δὲ βασιλέας μὴ τολμᾶν χοῆσθαι τοῖς ἐπιτηδεύμασι τούτοις, έξ ὧν ζῶντες εὐδοκιμήσουσιν. βούλου
τὰς εἰκόνας τῆς ἀρετῆς ὑπόμνημα μᾶλλον ἢ τοῦ σώμα- ὁ
τος καταλιπεῖν. μάλιστα μὲν πειρῶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ
σαυτῷ καὶ τῆ πόλει διαφυλάττειν ἢ ἢ δ' ἀναγκασθῆς
κινδυνεύειν, αἰροῦ τεθνάναι καλῶς μᾶλλον ἢ ζῆν αἰ37 σχρῶς. ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις μέμνησο τῆς βασιλείας,
καὶ φρόντις' ὅπως μηδὲν ἀνάξιον τῆς τιμῆς ταύτης

37 σχοως. εν πασι τοις εργοις μεμνησο της βασιλειας, καὶ φρόντις ὅπως μηδὲν ἀνάξιον τῆς τιμῆς ταύτης πράξεις. (ιά.) Μὴ περιίδης τὴν σαυτοῦ φύσιν ἄπασαν ἄμα διαλυθεῖσαν ἀλλ' ἐπειδὴ θνητοῦ σώματος ἔτυχες,

38 πειρῶ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον μνήμην καταλιπεῖν. με- c
λέτα περὶ καλῶν ἐπιτηδευμάτων λέγειν, ἵνα συνεθισθῆς ὅμοια τοῖς εἰρημένοις φρονεῖν. ἄττ᾽ ἄν σοι λογιξομένω φαίνηται βέλτιστα, ταῦτα τοῖς ἔργοις ἐπιτέλει.
ὧν τὰς δόξας ζηλοῖς, μιμοῦ τὰς πράξεις. ἃ τοῖς αὑτοῦ
παισὶν ἄν συμβουλεύσειας, τούτοις αὐτὸς ἐμμένειν
σο ἀξίον, σοπούς νόμιζε μὰ τοῦς ἀκοιβῶς πεοὶ μικοῦν ἀ

39 ἀξίου. σοφούς νόμιζε μὴ τοὺς ἀκριβῶς περὶ μικρῶν ὰ έρίζοντας ἀλλὰ τοὺς εὖ περὶ τῶν μεγάλων λέγοντας · [μηδὲ τοὺς τοῖς μὲν ἄλλοις εὐδαιμονίαν ὑπισχνουμένους, αὐτοὺς δ' ἐν πολλαῖς ἀπορίαις ὅντας, ἀλλὰ τοῦς μέτρια μὲν περὶ αὑτῶν λέγοντας, ὁμιλεῖν δὲ καὶ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς ἀνθρώποις δυναμένους, καὶ μὴ διαταραττομένους ἐν ταῖς τοῦ βίου μεταβολαῖς, ἀλλὰ καλῶς καὶ μετρίως καὶ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς εὐτυχίας φέρειν ἐπισταμένους.] χρῶ τοῖς εἰρημένοις ἢ ζήτει βελτίω τούτων.

ο (ιβ΄.) Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ πολλὰ τῶν λεγομένων e ἐστὶν, ἃ καὶ σὰ γιγνώσκεις· οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο παρέλαθεν, ἀλλ' ἠπιστάμην, ὅτι τοσούτων ὄντων τὸ πλῆθος καὶ τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἀρχόντων οἱ μέν τι τούτων εἰρήκασιν, οἱ δ' ἀκηκόασιν, οἱ δ' ἐτέρους ποιοῦν- 23 τας ἐωράκασιν, οἱ δ' αὐτοὶ τυγγάνουσιν ἐπιτηδεύοντες.

- 41 ἀλλὰ γὰο οὐκ ἐν τοῖς λόγοις χοὴ τούτοις τῶν ἐπιτηδευμάτων ζητεῖν τὰς καινότητας, ἐν οἶς οὕτε παράδοξον
 οὕτ' ἄπιστον οὕτ' ἔξω τῶν νομιζομένων οὐδὲν ἔξεστιν
 εἰπεῖν, ἀλλ' ἡγεῖσθαι τοῦτον χαριέστατον, ὃς ἄν τῶν
 διεσπαρμένων ἐν ταῖς τῶν ἄλλων διανοίαις ἀθροῖσαι
 τὰ πλεῖστα δυνηθῆ καὶ φράσαι κάλλιστα περὶ αὐτῶν. b
- 42 ἐπεὶ κἀκετνό μοι πρόδηλον ἦν, ὅτι τὰ συμβουλεύοντα καὶ τῶν ποιημάτων καὶ τῶν συγγραμμάτων χρησιμώτατα μὲν ἄπαντες νομίζουσιν, οὐ μὴν ἤδιστά γ' αὐτῶν ἀκούουσιν, ἀλλὰ πεπόνθασιν ὅπερ πρὸς τοὺς νουθετοῦντας καὶ γὰρ ἐκείνους ἐπαινοῦσι μὲν, πλησιάζειν δὲ βούλονται τοὶς συνεξαμαρτάνουσιν ἀλλ' οὐ τοῖς
- 43 ἀποτφέπουσιν. σημείον δ' ἄν τις ποιήσαιτο τὴν Ἡσιό- c δου καὶ Θεόγνιδος καὶ Φωκυλίδου ποίησιν καὶ γὰφ τούτους φασὶ μὲν ἀφίστους γεγενῆσθαι συμβούλους τῷ βίῷ τῷ τῶν ἀνθρώπων, ταῦτα δὲ λέγοντες αἰφοῦν-ται συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοίαις μᾶλλον ἢ ταῖς
- 44 ἐκείνων ὑποθήκαις. ἔτι δ' εἴ τις ἐκλέξειε τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας, ἐφ' αἶς ἐκεῖνοι μάλιστ' ἐσπούδασαν, ὁμοίως ἂν καὶ πρὸς ταύτας διατεθεῖεν · ἥδιον γὰρ ἂν κωμωδίας τῆς φαυλοτά- ἀ της ἢ τῶν οὕτω τεχνικῶς πεποιημένων ἀκούσειαν.
- 45 (ιγ'.) Καὶ τί δεῖ καθ' ἐν ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν;
 ὅλως γὰρ εἰ' θέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τὰς τῶν ἀνθρώπων, εὐρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις οὔτε τῶν πραγμάτων τοῖς βελτίστοις οὔτε τῶν μαθημάτων τοῖς ἀφελιμωτάτοις, ἀλλὰ
 παντάπασιν ἐναντίας τῷ συμφέροντι τὰς ἡδονὰς ἔχον- e
 τας, καὶ δοκοῦντας καρτερικοὺς καὶ φιλοπόνους εἶναι
 46 τοὺς τῶν δεόντων τι ποιοῦντας · ὥστε πῶς ἄν τις τοῖς
- 46 τοὺς τῶν δεόντων τι ποιοῦντας · ώστε πῶς ἄν τις τοῖς τοιούτοις ἢ παραινῶν ἢ διδάσκων ἢ χρήσιμόν τι λέ-

γων ἀρέσειεν; οδ πρός τοξς εξοημένοις φθονούσι μέν τοις εὖ φρονοῦσιν, ἀπλοῦς δ' ἡγοῦνται τοὺς νοῦν οὐκ 24 έχοντας, ούτω δε τὰς άληθείας τῶν πραγμάτων φεύνουσιν, ώστ' ούδε τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἴσασιν, ἀλλά λυπούνται μεν περί των ίδίων λογιζόμενοι, χαίρουσι δε περί των άλλοτρίων διαλεγόμενοι, βούλοιντο δ' αν τῶ σώματι κακοπαθήσαι μάλλον ή τή ψυχή πονήσαι 47 και σκέψασθαι περίτινος των άναγκαίων, εύροι δ' άν

τις αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνουσίαις ή λοιδορούντας ή λοιδορουμένους, έν δε ταϊς έρημίαις β ού βουλευομένους άλλ' εύχομένους. λέγω δ' ού καθ' άπάντων άλλὰ κατά τῶν ἐνόχων τοῖς εἰρημένοις ὄν-

48 των. ἐκεῖνο δ' οὖν φανερον, ὅτι δεῖ τοὺς βουλομένους η ποιείν η γράφειν τι κεχαρισμένον τοίς πολλοίς μή τούς ώφελιμωτάτους των λόγων ζητείν άλλα τούς μυθωδεστάτους · άκούοντες μεν γάρ των τοιούτων χαίρουσι, θεωρούντες δε τούς άγωνας και τὰς άμίλλας ο ψυγανωνούνται. διὸ καὶ τὴν Όμήρου ποίησιν καὶ τοὺς πρώτους εύρόντας τραγωδίαν άξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες την φύσιν την των ανθρώπων αμφοτέραις ταϊς ίδέαις ταύταις κατεγρήσαντο πρός την ποίησιν.

49 ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τοὺς τῶν ήμιθέων έμυθολόγησεν, οί δε τούς μύθους είς άγωνας καὶ πράξεις κατέστησαν, ώστε μὴ μόνον ἀκουστούς ημεν άλλα και θεατούς γενέσθαι, τοιούτων ούν παρα- d δειγμάτων ύπαρχόντων δέδεικται τοῖς ἐπιθυμοῦσι τους άχροωμένους ψυγαγωγείν, ότι τοῦ μεν νουθετείν καί συμβουλεύειν άφεκτέον, τὰ δὲ τοιαῦτα λεκτέον,

οίς δρώσι τους όχλους μάλιστα χαίροντας.

(ιδ'.) Ταῦτα δὲ διῆλθον ἡγούμενος σὲ δείν, τὸν 50 ούχ ένα των πολλων άλλα πολλων όντα τύραννου, μή την αύτην γνώμην έχειν τοῖς ἄλλοις, μηδὲ τὰ σπουδαΐα τῶν πραγμάτων μηδὲ τοὺς εὖ φρονοῦντας τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἡδοναῖς κρίνειν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν e

- 51 χρησίμων αὐτοὺς δοκιμάζειν, ἄλλως τ' ἐπειδὴ περὶ μὲν τῶν γυμνασίων τῶν τῆς ψυχῆς ἀμφισβητοῦσιν οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὅντες, καί φασιν οἱ μὲν διὰ τῶν ἐριστικῶν λόγων, οἱ δὲ διὰ τῶν πολιτικῶν, οἱ δὲ δι' 25 ἄλλων τινῶν φρονιμωτέρους ἔσεσθαι τοὺς αὐτοῖς πλησιάζοντας, ἐκεῖνο δὲ πάντες ὁμολογοῦσιν, ὅτι δεῖ τὸν καλῶς πεπαιδευμένον ἐξ ἕκάστου τούτων φαίνεσθαι
- 52 βουλεύεσθαι δυνάμενον. χρή τοίνυν ἀφέμενον τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ τοῦ συνομολογουμένου λαμβάνειν αὐτῶν τὸν ἔλεγχον, καὶ μάλιστα μὲν ἐπὶ τῶν καιρῶν θεωρεῖν συμβουλεύοντας, εἰ δὲ μὴ, καὶ καθ ὅλων τῶν πραγμάτων λέγοντας. καὶ τοὺς μὲν μηδὲν ὁ γιγνώσκοντας τῶν δεόντων ἀποδοκίμαζε ὁ δῆλον γὰρ ὡς ὁ μηδὲν ὢν αὐτὸς χρήσιμος οὐδ' ἂν ἄλλον φρόνι-
- 53 μου ποιήσειε τοὺς δὲ νοῦν ἔχοντας καὶ δυναμένους δρᾶν πλέον τι τῶν ἄλλων περὶ πολλοῦ ποιοῦ καὶ θεράπευε, γιγνώσκων, ὅτι σύμβουλος ἀγαθὸς χρησιμώτατον καὶ τυραννικώτατον ἀπάντων τῶν κτημάτων ἐστίν. ἡγοῦ δὲ τούτους μεγίστην σοι ποιεῖν τὴν βασιλείαν, οἴτινες ἀν τὴν διάνοιαν τὴν σὴν πλεῖστ' ἀφε- α λῆσαι δυνηθῶσιν.
- 54 (ιέ.) Έγω μεν οὖν ἄ τε γιγνώσκω παρήνεκα καὶ τιμῶ σε τούτοις οἶς τυγχάνω δυνάμενος. βούλου δὲ καὶ τοὺς ἄλλους, ὅπερ εἶπον ἀρχόμενος, μὴ τὰς εἰθισμένας ἄγειν σοι δωρεὰς, ἃς ὑμεῖς πολὸ πλείονος ἀγοράζετε παρὰ τῶν διδόντων ἢ παρὰ τῶν πωλούντων, ἀλλὰ τοιαύτας, αἶς κᾶν σφόδρα χρῆ καὶ μηδεμίαν ἡμέραν διαλείπης οὐ κατατρίψεις, ἀλλὰ καὶ πλείονος ἀ ἀξίας ποιήσεις.

3. ΝΙΚΟΚΛΗΣ Η ΚΥΠΡΙΟΙ.

(ά.) Είσί τινες, οδ δυσκόλως έχουσι πρός τους 26 λόγους καὶ διαμέμφονται τούς φιλοσοφούντας καί φασιν αὐτούς οὐκ ἀρετῆς ἀλλὰ πλεονεξίας ἕνεκα ποιεζοθαι τὰς τοιαύτας διατριβάς. ἡδέως ἂν οὖν πυθοίμην τῶν ούτω διακειμένων, διὰ τί τοὺς μὲν εὖ λέγειν έπιθυμούντας ψέγουσι, τούς δ' όρθως πράττειν βουλομένους έπαινούσιν εί γαο αί πλεονεξίαι λυπούσιν b αὐτοὺς, πλείους καὶ μείζους ἐκ τῶν ἔργων ἢ τῶν λό-2 γων εύρήσομεν γιγνομένας. ἔπειτα κάκεῖν' ἄτοπον, εί λέληθεν αὐτούς, ὅτι τὰ περί τοὺς θεούς εὐσεβοῦμεν καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀσκούμεν καὶ τὰς ἄλλας ἀρε- 27 τας έπιτηδεύομεν, ούχ ίνα των άλλων έλαττον έχωμεν , άλλ' όπως αν ώς μετά πλείστων άγαθων τον βίον διάγωμεν. ώστ' οὐ κατηγορητέον τῶν πραγμάτων τούτων έστίν, μεθ' ών άν τις μετ' άρετης πλεονεκτήσειεν, άλλα των ανθοώπων των περί τας πράξεις έξαμαρτανόντων ή τοῖς λόγοις έξαπατώντων καὶ μὴ δικαίως 3 γρωμένων αὐτοῖς. (β΄.) Θαυμάζω δὲ τῶν ταύτην τὴν b γνώμην έγόντων, όπως ού και τον πλούτον και την δώμην καὶ τὴν ἀνδρίαν κακῶς λέγουσιν. εἴπερ γὰρ διὰ τούς έξαμαρτάνοντας καὶ τούς ψευδομένους πρός τούς λόνους γαλεπώς έγουσι, προσήκει καλ τοῖς άλλοις άγαθοίς αὐτοὺς ἐπιτιμᾶν · φανήσονται γάρ τινες καὶ τῶν ταύτα κεκτημένων έξαμαρτάνοντες καὶ πολλούς διά 4 τούτων κακώς ποιούντες. άλλα γαρ οὐ δίκαιον, οὕτ' εί τινες τούς άπαντωντας τύπτουσι, της δώμης κατη- c γορείν, ούτε διὰ τοὺς ἀποκτείνοντας οὺς οὐ δεί τὴν άνδοίαν λοιδορείν, ούθ' όλως την των άνθρώπων

πονηρίαν έπὶ τὰ πράγματα μεταφέρειν, άλλ' αὐτοὺς έπείνους ψέγειν, όσοι τοῖς ἀγαθοῖς κακῶς χρῶνται καὶ τοις ώφελειν δυναμένοις τούτοις βλάπτειν τούς συμ-5 πολιτευομένους έπιχειρούσιν. νῦν δ' ἀμελήσαντες τούτον του τρόπον περί έκάστου διορίζεσθαι πρός άπαντας τούς λόγους δυσκόλως διάκεινται, καί σούτον διημαρτήκασιν, ώστ' ούκ αλσθάνονται τοιούτώ πράγματι δυσμενώς έχοντες, δ πάντων τών ένόντων d έν τη των ανθρώπων φύσει πλείστων αγαθών αἴτιόν έστιν. (γ'.) Τοις μεν γαο άλλοις οίς έχομεν οὐδεν τῶν ζώων διαφέρομεν, ἀλλὰ πολλῶν καὶ τῷ τάχει καὶ τῆ δώμη καὶ ταῖς ἄλλαις εὐπορίαις καταδεέστεροι 6 τυγγάνομεν όντες · έγγενομένου δ' ήμιν τοῦ πείθειν άλλήλους και δηλούν πρός ήμας αὐτούς, περί ὧν αν βουληθώμεν, οὐ μόνον τοῦ θηριωδώς ζῆν ἀπηλλάγημεν άλλα και συνελθόντες πόλεις ώκισαμεν και νό- e μους έθέμεθα και τέχνας εύρομεν, και σχεδον απαντα τὰ δι' ἡμῶν μεμηχανημένα λόγος ἡμῖν ἐστὶν ὁ συγκα-7 τασκευάσας. ούτος γὰρ περί τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων και των αίσχοων και των καλών ένομοθέτησεν. ών μή διαταχθέντων ούκ αν οξοί τ' ήμεν οίκεζν μετ' 28 άλλήλων. τούτω και τούς κακούς έξελέγχομεν και τούς άγαθούς έγκωμιάζομεν. διὰ τούτου τούς τ' ἀνοήτους παιδεύομεν και τούς φρονίμους δοκιμάζομεν το γάρ λέγειν ώς δεί του φρονείν εὖ μέγιστον σημείον ποιούμεθα, και λόγος άληθής και νόμιμος και δίκαιος 8 ψυχής άγαθής και πιστής είδωλόν έστιν. μετά τούτου καί περί των άμφισβητησίμων άγωνιζόμεθα καί περί των άγνοουμένων σκοπούμεθα ταις γάο πίστεσιν, b αίς τους άλλους λέγοντες πείθομεν, ταις αὐταις ταύταις βουλευόμενοι χρώμεθα, καί δητορικούς μέν καλούμεν τούς έν τῷ πλήθει λέγειν δυναμένους, εὐβού-

λους δε νομίζομεν, οίτινες αν αύτοι πρός αύτους άρι 9 στα περί τῶν πραγμάτων διαλεχθώσιν. εί δὲ δεζ συλλήβδην περί της δυνάμεως ταύτης είπεζν, ούδεν των φρονίμως πραττομένων εύρήσομεν άλόγως γιννόμε- ο νον, άλλα και των ξονων των διανοημάτων απάνοπων ήνεμόνα λ .. μάλιστα χρωμένους αὐτῶ τοὺς πλεῖστον νουν ἔχοντας · ὥστε τοὺς τολμῶντας βλασφημείν περί των παιδευόντων και φιλοσοφούντων όμοίως άξιον μισείν ώσπευ τούς είς τὰ τῶν θεῶν

Έγω δ' ἀποδέχομαι μεν ἄπαντας τοὺς λόγους τοὺς καί κατά μικρον ήμας ώφελειν δυναμένους, ού μην d

έξαμαρτάνοντας.

άλλα καλλίστους ήγουμαι καί βασιλικωτάτους καί μάλιστα πρέποντας έμοι τούς περί των έπιτηδευμάτων καί τῶν πολιτειῶν παραινοῦντας, καὶ τούτων αὐτῶν όσοι διδάσχουσι τούς τε δυναστεύοντας, ώς δεί τῷ πλήθει χρησθαι, καὶ τοὺς ἰδιώτας, ὡς χρή πρὸς τοὺς ἄργοντας διακεῖσθαι. διὰ γὰρ τούτων ὁρῶ τὰς πόλεις 11 εύδαιμονεστάτας και μεγίστας γιγνομένας. (δ'.) Τον μέν οὖν ἔτερον, ὡς χρη τυραννεῖν, Ἰσοκράτους ήκούσατε, του δ' έχόμενον, ά δεί ποιείν τους άρχομένους, ε ένω πειράσομαι διελθείν, ούχ ως έκείνον ύπερβαλούμενος, άλλ' ώς προσηπόν μοι περί τούτων μάλιστα διαλεχθήναι πρός ύμας. εί μεν γαρ έμου μη δηλώσαντος ὰ βούλομαι ποιεῖν ὑμᾶς δίαμάρτοιτε τῆς ἐμῆς γνώ- 29 μης, ούκ αν είκότως ύμεν δογιζοίμην εί δε προειπόντος έμου μηδέν γίγνοιτο τούτων, δικαίως αν ήδη 12 τοζε μή πειθομένοις μεμφοίμην. ήγουμαι δ' ούτως αν μάλιστα παρακαλέσαι καὶ προτρέψαι πρός τὸ μνημονεύειν ύμᾶς τὰ δηθέντα καὶ πειθαρχεῖν αὐτοῖς, οὐκ εί περί τὸ συμβουλεύειν μόνον γενοίμην καὶ ταῦτ'

άπαριθμήσας άπαλλαγείην, άλλ' εί προεπιδείξαιμι

ποώτον μεν την πολιτείαν την παρούσαν ως άξιον b έστιν άγαπαν οὐ μόνον διὰ την άνάγκην, οὐδ' ὅτι πάντα τὸν χρόνον μετὰ ταύτης οἰκοῦμεν, ἀλλ' ὅτι βελ-

13 τίστη τῶν πολιτειῶν ἐστὶν, ἔπειθ' ὡς ἐγὼ ταύτην ἔχω τὴν ἀρχὴν οὐ παρανόμως οὐδ' ἀλλοτρίαν ἀλλ' ὁσίως καὶ δικαίως καὶ διὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς προγόνους καὶ διὰ τὸν πατέρα καὶ δι' ἐμαυτόν. τούτων γὰρ προαποδει-χθέντων τίς οὐκ αὐτὸς αὐτοῦ καταγνώσεται τὴν μεγί- c στην ξημίαν, ἂν μὴ πειθαρχῆ τοῖς ὑπ' ἐμοῦ συμβου-λευθεῖσι καὶ προσταχθεῖσιν;

4 (ε΄.) Περί μεν οὖν τῶν πολιτειῶν, ἐντεῦθεν γὰρ ὑποτιθέμενος ἠοξάμην, οἰμαι πᾶσι δοκεῖν δεινότατον μεν εἶναι τὸ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι τοὺς χρηστοὺς καὶ τοὺς πονηροὺς, δικαιότατον δε τὸ διωρίσθαι περὶ τούτων καὶ μὴ τοὺς ἀνομοίους τῶν ὁμοίων τυγχάνειν, ἀλλὰ καὶ πράττειν καὶ τιμᾶσθαι κατὰ τὴν ἀξίαν εκά- d

15 στους. αι μεν τοίνυν ολιγαρχίαι και δημοκρατίαι τὰς
ισότητας τοις μετέχουσι τῶν πολιτειῶν ζητοῦσι, και
τοῦτ' εὐδοκιμετ παρ' αὐταῖς, ἢν μηδεν ἔτερος ἐτέρου
δύνηται πλέον ἔχειν ὁ τοῖς πονηροῖς συμφέρον ἐστίν
αι δὲ μοναρχίαι πλειστον μεν νέμουσι τῷ βελτίστῳ,
δευτέρῳ δὲ τὸ μετ' ἐκεῖνο, τρίτῳ δὲ καὶ τετάρτῳ καὶ
τοῖς ἄλλοις κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. καὶ ταῦτ' εἰ μὴ
πανταχοῦ καθέστηκεν, ἀλλὰ τό γε βούλημα τῆς πολι- e

16 τείας τοιοῦτόν ἐστιν. καὶ μὲν δὴ διορᾶν καὶ τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰς πράξεις ἄπαντες ἂν τὰς τυροαννίδας μᾶλλον ὁμολογήσειαν. καίτοι τίς οὐκ ἂν δέξαιτο τῶν εὖ φρονούντων τοιαύτης πολιτείας μετέχειν, ἐν ἢ μὴ διαλήσει χρηστὸς ὢν, μᾶλλον ἢ φέρε-30 σθαι μετὰ τοῦ πλήθους μὴ γιγνωσκόμενος, ὁποῖός τίς ἐστιν; ἀλλὰ μὴν καὶ πραστέραν τοσούτω δικαίως ἂναὐτὴν εἶναι κρίναιμεν. ὅσωπερ ρᾶόν ἐστιν ἐνὸς ἀν-

δρός γνώμη προσέχειν τὸν νοῦν μαλλον ἢ πολλαίς καὶ 17 παντοδαπαίς διανοίαις ζητεῖν ἀρέσκειν. ὅτι μὲν οὖν ἡδίων ἐστὶ καὶ πραστέρα καὶ δικαιοτέρα, διὰ πλειόνων ὁ μὲν ἄν τις ἀποδείζειεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων συνιδεῖν ῥάδιόν ἐστι· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, ὅσον αἱ μοναρχίαι πρὸς τὸ βουλεύεσθαι καὶ πρᾶξαί τι τῶν δεόντων διαφέρουσιν, οὕτως ἂν κάλλιστα θεωρήσαιμεν, εἰ τὰς μεγίστας τῶν πράξεων παρὶ ἀλλήλας τιθέντες ἔξετάζειν ἐπιχειρήσαιμεν αὐτάς. οἱ μὲν τοίνυν κατὶ ἐνιαυτὸν εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιόντες πρότερον ἰδιῶται γίγνονται, πρὶν αἰσθέσθαι τι τῶν τῆς πόλεως καὶ ς

18 λαβεῖν ἐμπειρίαν αὐτῶν· οἱ δ' ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπιστατοῦντες, ἢν καὶ τὴν φύσιν καταδεεστέραν ἔχωσιν, ἀλλ' οὖν ταῖς γ' ἐμπειρίαις πολὺ τῶν ἄλλων προέχουσιν. ἔπειθ' οἱ μὲν πολλῶν καταμελοῦσιν εἰς ἀλλήλους ἀποβλέποντες, οἱ δ' οὐδενὸς ὀλιγωροῦσιν, εἰδότες, ὅτι πάντα δεῖ δι' αὐτῶν γίγνεσθαι. πρὸς δὲ τούτοις οἱ μὲν ἐν ταῖς ὀλιγωρχίαις καὶ ταῖς δημοκρατίαις διὰ τὰς πρὸς σφᾶς αὐτοὺς φιλοτιμίας λυμαίνονται τοῖς κοινοῖς· οἱ δ' ἐν ταῖς μοναρχίαις ὄντες, οὐκ ἔχοντες ὅτῳ ἀφθονήσουσι, πάντων ὡς οἰόν τ' ἐστὶ τὰ βέλτιστα πράτ-

19 τουσιν. ἔπειθ' οι μεν ὑστερίζουσι τῶν πραγμάτων τὸν μεν γὰρ πλειστον χρόνον ἐπὶ τοῖς ἰδίοις διατρίβουσιν, ἐπειδὰν δ' εἰς τὰ συνέδρια συνέλθωσιν, πλεονάκις ἄν τις αὐτοὺς εὕροι διαφερομένους ἢ κοινῆ βουλευομένους · οἱ δ' οὕτε συνεδρίων οὕτε χρόνων αὐτοῖς ἀποδεδειγμένων ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὄντες οὐκ ἀπολείπονται τῶν και- e

20 ρῶν, ἀλλ' ἔκαστον ἐν τῷ δέοντι πράττουσιν. ἔτι δ' οἰ μὲν δυσμενῶς ἔχουσι, καὶ βούλοιντ' ἂν καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν ἄρχοντας καὶ τοὺς ἐφ' αὐτοῖς ὡς κάκιστα διοικήσαι τὴν πόλιν, ἵν' ὡς μεγίστην δόξαν αὐτοὶ λάβω-

σιν οί δὲ διὰ παντὸς τοῦ βίου χύριοι τῶν πραγμά- 31 των όντες είς άπαντα του χρόνου και τας εύνοίας 21 έχουσιν. τὸ δὲ μέγιστον τοῖς γὰρ κοινοῖς οἱ μὲν ὡς ίδίοις, οί δ' ώς άλλοτρίοις προσέχουσι του νούν, καὶ συμβούλοις χρώνται περί αὐτών οί μεν τών άστών τοις τολμηροτάτοις, οί δ' έξ απάντων έκλεξάμενοι τοις φρονιμωτάτοις, και τιμώσιν οί μεν τούς έν τοίς όγλοις είπειν δυναμένους, οί δὲ τοὺς χρῆσθαι τοῖς πράγμα-22 σιν επισταμένους. (5'.) Ού μόνον δ' έν τοῖς έγκυ- b κλίοις καὶ τοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην γιγνομένοις αί μοναργίαι διαφέρουσιν, άλλα και τας έν τω πολέμω πλεονεξίας απάσας περιειλήφασιν. και γαο παρασκευάσασθαι δυνάμεις και χρήσασθαι ταύταις ώστε και λαθείν καὶ φθήναι, καὶ τοὺς μὲν πείσαι, τοὺς δὲ βιάσασθαι, παρά δὲ τῶν ἐκπρίασθαι, τοὺς δὲ ταῖς ἄλλαις θεραπείαις προσαγαγέσθαι μάλλον αι τυραννίδες τῶν ἄλλων πολιτειῶν οἶαί τ' εἰσίν, καὶ ταῦτ' ἐκ ο τῶν ἔργων ἄν τις οὐχ ἦττον ἢ τῶν λόγων πιστεύσειεν. 23 τούτο μεν γάρ την των Περσών δύναμιν απαντες ζομεν τηλικαύτην τὸ μέγεθος γεγενημένην οὐ διὰ τὴν των ανδρών φρόνησιν, αλλ' ότι μαλλον των αλλων την βασιλείαν τιμώσι · τούτο δε Διονύσιον τον τύραννον, ότι παραλαβών την μεν άλλην Σικελίαν άνάστατον γεγενημένην, την δ' αύτοῦ πατρίδα πολιορχουμένην, οὐ μόνον αὐτην τῶν παρόντων κινδύνων ἀπήλ- d

24 εποίησεν · ετι δε Καρχηδονίους και Λακεδαιμονίους, τοὺς ἄριστα τῶν ἄλλων πολιτευομένους, οἴκοι μὲν όλιγαρχουμένους, παρὰ δε τὸν πόλεμον βασιλευομένους. Εχοι δ' ἄν τις ἐπιδεῖξαι καὶ τὴν πόλιν τὴν μάλιστα τὰς τυραννίδας μισοῦσαν, ὅταν μὲν πολλοὺς ἐκπεμψη στρατηγοὺς, ἀτυχοῦσαν, ὅταν δε δι' ενὸς ποιή-

λαξεν, άλλα και μεγίστην των Ελληνίδων πόλεων

25 σηται τούς κινδύνους, κατορθοῦσαν, καίτοι πῶς ἄν τις e σαφέστερον έπιδείξειεν η διά τοιούτων παραδειγμάτων πλείστου τὰς μοναρχίας ἀξίας ούσας; φαίνονται γὰο οί τε διὰ τέλους τυραννευόμενοι μεγίστας δυνάμεις έχοντες, οί τε καλώς όλιγαργούμενοι, περί α μά- 32 λιστα σπουδάζουσιν, οί μεν ένα μόνον στρατηγόν, οί δὲ βασιλέα τῶν στρατοπέδων κύριον καθιστάντες, οί τε μισούντες τὰς τυραννίδας, ὁπόταν πολλούς ἄρχουτας έκπέμψωσιν, ούδεν των δεόντων πράττοντες. 26 εί δε δεί τι και των άρχαίων είπειν, λέγεται και τούς θεούς ύπο Διός βασιλεύεσθαι. περί ών εί μεν άληθής ὁ λόγος ἐστὶ, δῆλον ὅτι κάκεῖνοι ταύτην τὴν κατάστασιν προκρίνουσιν, εί δε το μεν σαφές μηδείς οίδεν, b αύτοι δ' είκάζοντες ούτω περί αύτων ύπειλήφαμεν. σημείον ότι πάντες την μοναρχίαν προτιμώμεν. ού γ' αν ποτ' αὐτη χρησθαι τούς θεούς έφαμεν, εί μη

πολύ τῶν ἄλλων [αὐτὴν] προέχειν ἐνομίζομεν.

Περὶ μὲν οὖν τῶν πολιτειῶν, ὅσον ἀλλήλων διαφέρουσιν, ἄπαντα μὲν οὕθ' εὐρεῖν οὕτ' εἰπεῖν δυνατόν ἐστιν· οὐ μὴν ἀλλὰ πρός γε τὸ παρὸν ἀποχρώντως καὶ νῦν εἴρηται περὶ αὐτῶν. (ζ.) Ὠς δὲ προση- c

κόντως την ἀρχην ημείς ἔχομεν, πολὺ τούτου συντο28 μώτερος καὶ μᾶλλον ὁμολογούμενος ὁ λόγος ἐστίν. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι Τεῦκρος μὲν ὁ τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχηγὸς, παραλαβῶν τοὺς τῶν ἄλλων πολιτῶν προ-γόνους, πλεύσας δεῦρο καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς ἔκτισε καὶ τὴν χώραν κατένειμεν, ὁ δὲ πατὴρ Εὐαγόρας ἀπολεσάντων ἐτέρων τὴν ἀρχὴν πάλιν ἀνέλαβεν, ὑποστὰς τοὺς μεγίστους κινδύνους, καὶ τοσοῦτον μετέστησεν ὰ ῶστε μηκέτι Φοίνικας Σαλαμινίων τυραννεῖν, ἀλλ' ὧνπερ ἦν τὴν ἀρχὴν, τούτους καὶ νῦν ἔχειν τὴν βασιλείαν;

29 (ή'.) Λοιπόν οὖν ἐστίν ὧν προεθέμην περί ἐμαυτοῦ διελθεῖν, ἵν' ἐπίστησθ' ὅτι τοιοῦτός ἐστιν ὑμῶν ὁ βασιλεύων, ὅς οὐ μόνον διὰ τοὺς προγόνους ἀλλὰ καὶ δι' ἐμαυτὸν δικαίως ἂν καὶ μείζονος τιμῆς ἢ τηλικαύτης ἠξιώθην. οἶμαι γὰρ ἐγὼ πάντας ἂν ὁμολογῆσαι πλείστου τῶν ἀρετῶν ἀξίας εἶναι τήν τε σωφρογησαι πλείστου τῶν ἀρετῶν ἀξίας εἶναι τήν τε σωφρογ

30 σύνην και την δικαιοσύνην. οὐ γὰρ μόνον ἡμᾶς τὸ e καθ' αὐτὰς ἀφελοῦσιν, ἀλλ' εἰ 'θέλοιμεν σκοπείν και τὰς φύσεις και τὰς δυνάμεις και τὰς χρήσεις τῶν πραγμάτων, εὐρήσομεν τὰς μὲν μὴ μετεχούσας τούτων τῶν ἰδεῶν μεγάλων κακῶν αἰτίας οὕσας, τὰς δὲ μετὰ δικαιοσύνης και σωφροσύνης γιγνομένας πολλὰ 33 τὸν βίον τὸν τῶν ἀνθρώπων ἀφελούσας. εἰ δή τινες τῶν προγεγενημένων ἐπὶ ταύταις τᾶς ἀρεταῖς εὐδοκίμησαν, ἡγοῦμαι κάμοὶ προσήκειν τῆς αὐτῆς δόξης ἐκείνοις τυγχάνειν.

31 (θ΄.) Τὴν μὲν οὖν δικαιοσύνην ἐκετθεν ἂν μάλιστα κατίδοιτε. παραλαβών γὰρ, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν καθιστάμην, τὰ μὲν βασίλεια χρημάτων κενὰ καὶ πάντα κατηναλωμένα, τὰ δὲ πράγματα ταραχῆς μεστὰ καὶ ὑ πολλῆς ἐπιμελείας δεόμενα καὶ φυλακῆς καὶ δαπάνης, εἰδώς ἔτέρους ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς ἐκ παντὸς τρόπου τὰ σφέτερ' αὐτῶν διορθουμένους καὶ πολλὰ παρὰ

32 την φύσιν την αύτων πράττειν ἀναγκαζομένους, ὅμως οὐδ' ὑφ' ἐνὸς τούτων διεφθάρην, ἀλλ' οὕτως ὁσίως καὶ καλῶς ἐπεμελήθην τῶν πραγμάτων ῶστε μηδὲν ἐλλείπειν, ἐξ ὧν οἶόν τ' ἦν αὐξηθηναι καὶ πρὸς εὐδαιμονίαν ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν. πρός τε γὰρ τοὺς πολίτας μετὰ τοιαύτης πραότητος προσηνέχθην ῶστε μήτε φυγὰς μήτε θανάτους μήτε χρημάτων ἀποβολὰς μήτ' ἄλλην μηδεμίαν τοιαύτην συμφορὰν ἐπὶ τῆς ἐμῆς γε-

33 γενήσθαι βασιλείας. ἀβάτου δὲ τῆς Ελλάδος ἡμιν οὕ-

σης διά του πόλεμου του γεγευημένου, και παυταχού συλωμένων ήμων, τὰ πλείστα τούτων διέλυσα, τοίς μεν απαντ' αποτίνων, τοις δε μέρη, των δ' αναβαλέσθαι δεόμενος, προς δε τούς όπως ήδυνάμην περί των d έγκλημάτων διαλλαττόμενος. Ετι δε και των την υήσου οίκούντων δυσκόλως πρός ήμας διακειμένων, καί βασιλέως τῶ μὲν λόγω διηλλαγμένου, τῆ δ' ἀληθεία τρα-34 γέως έγοντος, άμφότερα ταύτα κατεπράθνα, τω μέν προθύμως ύπηρετών, πρός δέ τους δίκαιον έμαυτον παρέχων. τοσούτου γαρ δέω των άλλοτρίων έπιθυμείν, ώσθ' έτεροι μέν, ην καὶ μικοώ μείζω των δμόοων δύναμιν έχωσιν, αποτέμνονται της γης και πλεο- e νεκτείν ζητούσιν, έγω δ' οὐδε την διδομένην γώραν ήξίωσα λαβείν, άλλ' αίρουμαι μετά δικαιοσύνης την έμαυτού μόνον έχειν μαλλον ή μετά κακίας πολλα-35 πλασίαν τῆς ὑπαρχούσης κτήσασθαι. καὶ τί δεί καθ' 34 ξυ έκαστου λέγουτα διατρίβειν, άλλως τε καί συντόμως έχοντα δηλώσαι περί έμαυτού; φανήσομαι γάρ ουδένα μεν πώποτ' άδικήσας, πλείους δε και των πολιτών και των άλλων Ελλήνων εὖ πεποιηκώς και μεί-

μως ἔχοντα δηλώσαι περί ἐμαυτοῦ; φανήσομαι γὰρ οὐδένα μὲν πώποτ' ἀδικήσας, πλείους δὲ καὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἶ πεποιηκῶς καὶ μείζους δωρεὰς ἐκατέροις δεδωκῶς ἢ σύμπαντες οἱ πρὸ ἐμοῦ βασιλεύσαντες. καίτοι χρὴ τοὺς μέγα φρονοὺντας ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ προσποιουμένους χρημάτων εἶναι κρείττους τοιαύτας ὑπερβολὰς ἔχειν εἰπεῖν περὶ ὁ αὐτῶν.

36 (ί.) Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ σωφροσύνης ἔτι μείζω τούτων ἔχω διελθεῖν. είδὼς γὰρ ἄπαντας ἀνθρώπους περὶ πλείστου ποιουμένους τοὺς παίδας τοὺς αὐτῶν καὶ τὰς γυναΐκας, καὶ μάλιστ' ὀργιζομένους τοῖς εἰς ταῦτ' ἔξαμαρτάνουσι, καὶ τὴν ὕβριν τὴν περὶ ταὺτα μεγίστων κακῶν αἰτίαν γιγνομένην, καὶ πολλοὺς ἤδη καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν δυναστευσάντων διὰ ταύτην

άπολομένους, ούτως έφυγον τας αίτίας ταύτας, ώστ' ο έξ οὖ τὴν βασιλείαν Ελαβον, οὐδενὶ φανήσομαι σώματι 37 πεπλησιακώς πλην της έμαυτοῦ γυναικός, ούκ άγνοών, ότι κάκείνοι παρά τοίς πολλοίς εύδοκιμούσιν, όσοι περί μεν τὰ τῶν πολιτῶν δίκαιοι τυγχάνουσιν όντες, άλλοθεν δέ ποθεν αύτοις έπορίσαντο τὰς ήδονας, άλλα βουλόμενος αμα μεν έμαυτον ώς πορρωτάτω ποιήσαι των τοιούτων ύποψιών, άμα δὲ παράδειγμα καταστήσαι τὸν τρόπον τὸν έμαυτοῦ τοῖς ἄλ- d λοις πολίταις, γιννώσκων, ότι φιλεί τὸ πλήθος έν τούτοις τοις έπιτηδεύμασι του βίου διάγειν, έν οίς αν 38 τοὺς ἄρχοντας τοὺς αὐτῶν ὁρῶσι διατρίβοντας. ἔπειτα καὶ προσήκειν ήγησάμην τοσούτω τούς βασιλέας βελτίους είναι των ίδιωτων, όσω πεο και τὰς τιμάς μείζους αὐτῶν ἔχουσι, καὶ δεινά ποιεῖν, ὅσοι τοὺς μέν άλλους ποσμίως ζην άναγκάζουσιν, αύτοι δ' αύτούς 39 μή σωφρονεστέρους τῶν ἀρχομένων παρέχουσιν. πρὸς e

39 μή σωφρονεστέρους τῶν άρχομένων παρέχουσιν. πρός ε
δὲ τούτοις τῶν μὲν ἄλλων πράξεων ε΄ώρων ἐγκρατεῖς
τοὺς πολλοὺς γιγνομένους, τῶν δ' ἐπιθυμιῶν τῶν
περὶ τοὺς παϊδας καὶ τὰς γυναϊκας καὶ τοὺς βελτίστους
ήττωμένους ' ἤβουλήθην οὖν ἐν τούτοις ἐμαυτὸν ἐπιδεῖξαι καρτερεῖν δυνάμενον, ἐν οἶς ἤμελλον οὐ μόνον
τῶν ἄλλων διοίσειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπ' ἀρετἤ μέγα 36

40 φοονούντων. ἔτι δὲ καὶ τῶν τοιούτων πολλὴν κακίαν κατεγίγνωσκον, ὅσοι γυναϊκας λαβόντες καὶ κοινωνίαν ποιησάμενοι παντὸς τοῦ βίου μὴ στέργουσιν οἶς ἔπραξαν, ἀλλὰ ταῖς αὑτῶν ἡδοναῖς λυποῦσι ταύτας, ὑφ᾽ ὧν αὐτοὶ μηδὲν ἀξιοῦσι λυπεῖσθαι, καὶ περὶ μὲν ἄλλας τινὰς κοινωνίας ἐπιεικεῖς σφᾶς αὐτοὺς παρέχουσιν, ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς γυναϊκας ἔξαμαρτάνουσιν ὰς ἔδει τοσούτω μᾶλλον διαφυλάττειν, ὅσω περ οἰκειό-41 τεραι καὶ μείζους οὖσαι τῶν ἄλλων τυγγάνουσιν, εἶτα \$

λανθάνουσιν ἔνδον ἐν τοῖς βασιλείοις στάσεις καὶ διαφορὰς αὐτοῖς ἐγκαταλείποντες. καίτοι χρὴ τοὺς ὀρθῶς βασιλεύοντας μὴ μόνον τὰς πόλεις ἐν ὁμονοία πειρᾶσθαι διάγειν, ὧν ἂν ἄρχωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἂν κατοικῶσιν ᾶπαντα γὰρ ταῦτα σωφροσύνης ἔργα καὶ δικαιοσύνης ἐστίν. οὐ τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔσχον οὐδὲ περὶ τῆς

ἐστίν. οὐ τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔσχον οὐδὲ περὶ τῆς παιδοποιίας τοῖς πλείστοις τῶν βασιλέων, οὐδ' ἀήθην ε δεῖν τοὺς μὲν ἐκ ταπεινοτέρας ποιήσασθαι τῶν παίδων, τοὺς δ' ἐκ σεμνοτέρας, οὐδὲ τοὺς μὲν νόθους αὐτῶν, τοὺς δὲ γνησίους καταλιπεῖν, ἀλλὰ πάντας ἔχειν τὴν αὐτὴν φύσιν καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς ἀνενεγκεῖν, τῶν μὲν θνητῶν εἰς Εὐαγόραν τὸν πατέρα, τῶν δ' ἡμιθέων εἰς Αἰακίδας, τῶν δὲ θεῶν εἰς Δία, καὶ μηδένα τῶν ἐξ ἐμοῦ γενομένων ἀποστερηθηναι ταύτης τῆς εὐγενείας.

43 (ιά.) Πολλῶν δέ με προτρεπόντων ἐμμένειν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τούτοις, οὐχ ἥκιστα κἀκεῖνο παρεκάλεσεν, ὅτι τῆς μὲν ἀνδρίας καὶ τῆς δεινότητος καὶ τῶν ἄλλων τῶν εὐδοκιμούντων ἑώρων καὶ τῶν κακῶν ἀνσδρῶν πολλοὺς μετέχοντας, τὴν δὲ δικαιοσύνην καὶ τὴν σωφροσύνην ἱδια κτήματα τῶν καλῶν κἀγαθῶν ὅντα. κάλλιστον οὖν ὑπέλαβον, εἶ τις δύναιτο ταύταις ταῖς ἀρεταῖς προέχειν τῶν ἄλλων, ὧν οὐδὲν μέ e gos τοῖς πονηροῖς μέτεστιν, ἀλλὰ γνησιώταται καὶ βεβαιόταται καὶ μεγίστων ἐπαίνων ἄξιαι τυγχάνουσιν 44 οὖσαι. τούτων ἕνεκα καὶ ταῦτα διανοηθείς περιττο-

14 οὖσαι. τούτων ἕνεκα καὶ ταῦτα διανοηθεὶς περιττοτέρως τῶν ἄλλων ἥσκησα τὴν σωφροσύνην καὶ προειλόμην τῶν ἡδονῶν οὐ τὰς ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῖς μηδε- 36
μίαν τιμὴν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰς ἐπὶ ταῖς δόξαις ταῖς δι΄
ἀνδραγαθίαν γιγνομέναις. χρὴ δὲ δοκιμάζειν τὰς ἀρετὰς οὐκ ἐν ταῖς αὐταῖς ἰδέαις ἀπάσας, ἀλλὰ τὴν μὲν

δικαιοσύνην έν ταις ἀπορίαις, τὴν δὲ σωφροσύνην ἐν ταις δυναστείαις, τὴν δ' ἐγκράτειαν ἐν ταις τῶν νεω-45 τέρων ἡλικίαις. ἐγὼ τοίνυν ἐν πᾶσι τοις καιροῖς φα-νήσομαι πειραν τῆς ἐμαυτοῦ φύσεως δεδωκώς. ἐνδεὴς μὲν γὰρ χρημάτων καταλειφθεὶς οῦτω δίκαιον ἐμαυ- b τὸν παρέσχον ώστε μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν · λα-βὼν δ' ἔξουσίαν ώστε ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωμαι, σω-φρονέστερος τῶν ἰδιωτῶν ἐγενόμην · τούτων δ' ἀμ-

φοτέρων έκράτησα ταύτην έχων την ήλικίαν, έν ή τοὺς πλείστους. ἄν εὕροιμεν πλείστα περί τὰς πράξεις 46 έξαμαρτάνοντας. καὶ ταῦτ' ἐν ἐτέροις μὲν ἴσως ἄν ὥκνουν εἰπεῖν, οὐχ ὡς οὐ φιλοτιμούμενος ἐπὶ τοῖς c πεπραγμένοις, ἀλλ' ὡς οὐκ ἄν πιστευθείς ἐκ τῶν λεγομένων ὑμεῖς δ' αὐτοί μοι μάρτυρές ἐστε πάντων τῶν εἰρημένων. ἄξιον μὲν οὖν καὶ τοὺς φύσει κοσμί-

ους ὄντας ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς 47 καὶ μετὰ λογισμοῦ τοιούτους ὅντας · οι μὲν γὰρ τύχη καὶ μὴ γνώμη σωφρονοῦντες τυχὸν ἄν καὶ μεταπεισθεῖεν · οι δὲ πρὸς τῷ πεφυκέναι καὶ διεγνωκότες, ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἀρετὴ, δῆλον ὅτι πάντα τὸν βίον ἐν ταύτη τῆ τάξει διαμενοῦσιν. διὰ τοῦτο ἀ δὲ πλείους ἐποιησάμην τοὺς λόγους καὶ περὶ ἐμαυτοῦ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν προειρημένων, ἵνα μησεμίαν ὑπολίπω πρόφασιν, ὡς οὐ δεῖ ποιεῖν ὑμᾶς ἐκόντας καὶ προθύμως, ἄττ' ἄν ἐγὼ συμβουλεύσω καὶ

προστάξω.

(ιβ΄.) Φημὶ δὲ χρῆναι πράττειν ἕκαστον ὑμῶν ἐφ'

οἶς ἐφέστηκεν ἐπιμελῶς καὶ δικαίως καθ' ὁπότερον

γὰρ ἄν ἐλλίπητε τούτων, ἀνάγκη κακῶς σχεῖν ταύτη ε

τὰς πράξεις. μηδενὸς οὖν ὀλιγωρεῖτε μηδὲ καταφρο
νεῖτε τῶν προστεταγμένων, ὑπολαμβάνοντες, ὡς οὐ

παρὰ τοῦτ' ἐστὶν. ἀλλ' ὡς παρ' ἕκαστον τῶν μερῶν ἢ

καλῶς ἢ κακῶς τὸ σύμπαν έξου, οὖτω σπουθάζετε περί
49 αὐτῶν. κήδεσθε μηδὲν ἦττον τῶν ἐμῶν ἢ τῶν ὑμετέ- 37
ρων αὐτῶν, καὶ μὴ νομίζετε μικρὸν ἀγαθὸν εἶναι τὰς
τιμὰς, ὰς ἔχουσιν οἱ καλῶς τῶν ἡμετέρων ἐπιστατοῦντες. ἀπέχεσθε τῶν ἀλλοτρίων, ἵν' ἀσφαλέστερον τοὺς
οἰκους τοὺς ὑμετέρους αὐτῶν κεκτῆσθε. τοιούτους εἶναι χρὴ περὶ τοὺς ἄλλους ὑμᾶς, οἶόν περ ἐμὲ περὶ ὑμᾶς
50 ἀξιοῦτε γίγνεσθαι. μὴ σπεύδετε πλουτεῖν μᾶλλον ἢ

ο άξιούτε γίγνεσθαι. μὴ σπεύδετε πλουτεῖν μᾶλλον ἢ χρηστοί δοκεῖν εἶναι, γιγνώσκοντες, ὅτι καὶ τῶν Ἑλλολήνων καὶ τῶν βαρβάρων οἱ μεγίστας ἐπ' ἀρετἢ δόξας ὁ ἔχοντες πλείστων ἀγαθῶν δεσπόται καθίστανται. τοὺς χρηματισμοὺς τοὺς παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένους ἡγεῖσθε μὴ πλοῦτον ἀλλὰ κίνδυνον ποιήσειν. μὴ τὸ μὲν λαβεῖν κέρδος εἶναι νομίζετε, τὸ δ' ἀναλῶσαι ζημίαν οὐδέτερον γὰρ τούτων ἀεὶ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν, ἀλλ' ὁπότερον ἄν ἐν καιρῷ καὶ μετ' ἀρετῆς γίγνηται,

51 τοῦτ' ἀφελεῖ τοὺς ποιοῦντας. μηδὲ πρὸς εν χαλεπῶς ε ἔχετε τῶν ὑπ' ἐμοῦ προσταττομένων · ὅσοι γὰρ ἄν ὑμῶν περὶ πλεἴστα τῶν ἐμῶν χρησίμους αὑτοὺς παρασχωσιν, οὖτοι πλεἴστα τοὺς οἴκους τοὺς αὑτῶν ἀφελήσουσιν. ὅ τι ἄν ὑμῶν ἔκαστος αὐτὸς αὑτῷ τύχη συνειδὼς, ἡγείσθω μηδ' ἐμὲ λήσειν, ἀλλὰ κἄν τὸ σῶμα τοὑμὸν μὴ παρῆ, τήν γε διάνοιαν τὴν ἐμὴν οἰέσθω τοῖς γιγνομένοις παρεστάναι · ταύτην γὰρ τὴν γνώμην ἀ ἔχοντες σωφρονέστερον βουλεύσεσθε περὶ ἀπάντων.

52 μηδεν ἀποκούπτεσθε μήθ' ὧν κέκτησθε μήθ' ὧν ποιεῖτε μήθ' ὧν μέλλετε πράττειν, εἰδότες, ὅτι περὶ τὰ
κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων ἀναγκαῖόν ἐστι πολλοὺς
φόβους γίγνεσθαι. μὴ τεχνικῶς ζητεῖτε πολιτεύεσθαι
μηδ' ἀφανῶς ἀλλ' οὕτως ἀπλῶς καὶ φανερῶς, ὥστε
μηδ' ἄν τις βούληται ὁάδιον ὑμᾶς εἶναι διαβαλεῖν.
δοκμάζετε τὰς πράξεις, καὶ νομίζετε πονηρὰς μὲν, ε

ας πράττοντες λανθάνειν έμε βούλεσθε, χρηστάς δέ, περί ών έγω μέλλω πυθόμενος βελτίους ύμας νομιείν.

53 μη κατασιωπάτ΄ ἄν τινας ὁρᾶτε περὶ την ἀρχην την ἐμην πονηροὺς ὄντας, ἀλλ' ἐξελέγχετε καὶ νομίζετε τῆς αὐτῆς ζημίας ἀξίους εἶναι τοὺς συγκρύπτοντας τοῖς ἁμαρτάνουσιν. εὐτυχεῖν νομίζετε μη τοὺς λανθά- 38 νοντας, ἄν τι κακὸν ποιήσωσιν, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν ἐξαμαρτάνοντας τοὺς μὲν γὰρ εἰκὸς τοιαῦτα παθεῖν, οἶά περ αὐτοὶ ποιοῦσι, τοὺς δὲ χάριν ἀπολαβεῖν, ης

54 ἄξιοι τυγχάνουσιν ὄντες. έταιρείας μὴ ποιεΐσθε μηδε συνόδους ἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης αί γὰρ τοιαῦται συστάσεις ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πολιτείαις πλεονεπτοῦσιν, ἐν δὲ ταῖς μοναρχίαις πινδυνεύουσιν. μὴ μόνον ἀπεκχεσθε τῶν ἁμαρτημάτων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιτηδευμά- b των τῶν τοιούτων, ἐν οἶς ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑποψίαν ἐγγίγνεσθαι. (ιγ΄.) Τὴν ἐμὴν φιλίαν ἀσφαλεστάτην

55 καὶ βεβαιοτάτην εἶναι νομίζετε. διαφυλάττετε την παρούσαν κατάστασιν, καὶ μηθεμιᾶς ἐπιθυμεῖτε μεταβολῆς, εἰδότες, ὅτι διὰ τὰς ταραχὰς ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι καὶ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους ἀναστάτους γίγνεσθαι. μὴ μόνον τὰς φύσεις αἰτίας νομίζετε τοῦ χαλεποὺς ἢ πράους εἶναι τοὺς τυράννους, ε ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τὸν τῶν πολιτῶν πολλοὶ γὰρ ἤδη διὰ τὴν τῶν ἀρχομένων κακίαν τραχύτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην ἄρχειν ἠναγκάσθησαν. θαρρεῖτε μὴ μᾶλλον διὰ τὴν πραότητα τὴν ἐμὴν ἢ διὰ τὴν ὑμε-56 τέραν αὐτῶν ἀρετήν. τὴν ἐμὴν ἀσφάλειαν ἄδειαν ὑμῖν

56 τέραν αὐτῶν ἀρετήν. τὴν ἐμὴν ἀσφάλειαν ἄδειαν ὑμτν αὐτοῖς εἶναι νομίζετε· καλῶς γὰρ τῶν περὶ ἐμὲ καθεστώτων τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ περὶ ὑμᾶς ἔξει. τα- ἀ πεινοὺς μὲν εἶναι χρὴ πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν, ἐμμένοντας τοῖς ἤθεσι καὶ διαφυλάττοντας τοὺς νόμους τοὺς βασιλικοὺς, λαμπροὺς δ' ἐν ταῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως

λειτουργίαις και τοις άλλοις τοις ύπ' έμου προσταττο57 μένοις. προτρέπετε τους νεωτέρους έπ' άρετην μη μόνον παραινούντες άλλα και περί τας πράξεις ύποδεικνύοντες αὐτοις, οιους εἶναι χρη τους ἄνδρας τους
άγαθούς. διδάσκετε τους παίδας τους ύμετέρους αὐ- ε
τῶν βασιλεύεσθαι, και περί την παίδευσιν την εἰρημένην ἐθίζετ' αὐτους ὡς μάλιστα διατρίβειν ην γὰρ καλῶς ἄρχεσθαι μάθωσι, πολλῶν ἄρχειν δυνήσονται,
και πιστοί μὲν ὅντες και δίκαιοι μεθέξουσι τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, κακοί δὲ γενόμενοι κινδυνεύσουσι

58 περί τῶν ὑπαρχόντων. μέγιστον ἡγεῖσθε καὶ δικαιό- 39 τατον τοῖς παιδί πλοῦτον παραδώσειν, ἢν αὐτοῖς δύνησθε τὴν ἡμετέραν εὕνοιαν καταλείπειν. ἀθλιωτάτους ἡγεῖσθε καὶ δυστυχεστάτους, ὅσοι περί τοὺς πιστεύοντας ἄπιστοι γεγόνασιν ἀνάγκη γὰρ τοὺς τοιούτους ἀθύμως ἔχοντας καὶ φοβουμένους ἄπαντα καὶ μηδὲν μᾶλλον πιστεύοντας τοῖς φίλοις ἢ τοῖς ἐχθροῖς

59 του ἐπίλοιπου χρόνου διάγειυ. ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλείστα κεκτημένους ἀλλὰ τοὺς μηδὲυ κακὸυ σφίσιυ αὐ- b τοῖς συνειδότας · μετὰ γὰρ τοιαύτης ψυχῆς ῆδιστ' ἄν τις δύναιτο τὸυ βίου διαγαγεῖυ. μὴ τὴυ κακίαυ οἴεσθε δύνασθαι μὲυ πλείω τῆς ἀρετῆς ἀφελεῖυ, τὸ δ' ὄυομα δυσχερέστερου ἔχειυ, ἀλλ' οῖωυ περ ὀυομάτωυ ἕκαστου τῶυ πραγμάτων τετύχηκε, τοιαύτας ἡγεῖσθε καὶ

60 τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἶναι. μὴ φθονεῖτε τοῖς πας' ἐμοὶ πρωτεύουσιν ἀλλ' ἁμιλλᾶσθε καὶ πειρᾶσθε χρηστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς παρέχοντες έξισοῦσθαι τοῖς προέχουσιν. c φιλεῖν οἴεσθε δεῖν καὶ τιμᾶν οὕσπες ἀν [καὶ] ὁ βασιλεὺς, ἵνα καὶ πας' ἐμοῦ τυγχάνητε τῶν αὐτῶν τούτων. οἶά περ παρόντος μου λέγετε, τοιαῦτα καὶ περὶ

61 ἀπόντος φουνείτε, τὴν εὔνοιαν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς ἔργοις ἐνδείχνυσθε μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις. ἃ πάσχοντες ύφ' έτέρων δογίζεσθε, ταύτα τοις άλλοις μη ποιείτε. περί ών αν έν τοις λόγοις κατηγορήτε, μηθέν τούτων έν τοις έργοις έπιτηδεύετε. τοιαύτα προσδο- d κάτε πράξειν, οί' αν περί ήμων διανοήσθε. μή μόνον

62 έπαινείτε τους άγαθους άλλα και μιμείσθε, τους λόνους τούς έμους νόμους είναι νομίζοντες πειράσθε τούτοις έμμένειν, είδότες, ότι τοῖς μάλιστα ποιούσιν ύμῶν ἀγὰ βούλομαι, τάχιστα τούτοις ἐξέσται ζῆν, ὡς αύτοι βούλονται. (ιδ'.) Κεφάλαιον δε των είρημένων οίους πεο τούς ύφ' ύμων άρχομένους οίεσθε δείν περί ύμας είναι, τοιούτους χρή και περί την άρχην την έμην e ບໍ່ມຸດີຊຸ ທ່ານຮອປີດະ.

Και ταυτ' αν ποιήτε, τί δεί περι των συμβησομένων μακρολογείν; ην γάρ έγω τε παρέχω τοιούτον έμαυτον, οίόν περ έν τῶ παρελθόντι γρόνω, και τὰ παρ ύμων όμοίως ύπηρετήται, ταχέως όψεσθε και τον βίον 40 τον υμέτερον αυτών έπιδεδωκότα και την άργην την έμην ηθέημένην και την πόλιν εύδαίμονα γεγενημέ-

64 νην. άξιον μεν οὖν τηλικούτων άγαθῶν ἕνεκα καὶ μηδεν έλλείπειν, άλλα και πόνους και κινδύνους ούστινασούν ύπενεγκείν · ύμιν δ' έξεστι μηδέν ταλαιπωρηθεζοιν άλλα πιστοζε μόνον και δικαίοις οὖσιν απαντα ταύτα διαπράξασθαι.

4. ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ.

(α΄.) Πολλάκις έθαύμασα τών τὰς πανηγύρεις 11 συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ότι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω με-

γάλων δωρεών ήξίωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδία πονήσασι καὶ τὰς αύτῶν ψυχὰς οῦτω παρασκευάσασιν ώστε και τους άλλους ώφελειν δύνασθαι, τούτοις δ' 2 οὐδεμίαν τιμήν ἀπένειμαν, ὧν είκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλ- b λου ποιήσασθαι πρόνοιαν των μέν γαρ άθλητων δίς τοσαύτην δώμην λαβόντων οὐδεν ἄν πλέον γένοιτο τοις άλλοις, ένος δ' ανδρός εὖ φρονήσαντος άπαντες αν απολαύσειαν οί βουλόμενοι κοινωνείν της έκείνου 3 διανοίας. οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας είλόμην δαθυμείν, άλλ' ίκανὸν νομίσας άθλον ἔσεσθαί μοι τὴν δόξαν την άπ' αύτοῦ τοῦ λόγου γενησομένην ήχω συμβουλεύσων περί τε του πολέμου του πρός τους βαρβάρους και της όμονοίας της πρός ήμας αὐτούς, ούκ ο άγνοῶν, ὅτι πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σο-4 φιστών έπλ τούτον τὸν λόγον ώρμησαν, ἀλλ' ἄμα μὲν 42 έλπίζων τοσούτον διοίσειν ώστε τοῖς άλλοις μηδέν πώποτε δοκείν είρησθαι περί αὐτῶν, άμα δὲ προκρίνας τούτους καλλίστους είναι των λόγων, οίτινες περί μεγίστων τυγγάνουσιν όντες καλ τούς τε λέγοντας μάλιστ έπιδεικνύουσι καὶ τοὺς ἀκούοντας πλεῖστ' ώφελοῦσιν, 5 ών είς οὖτός έστιν. ἔπειτ' οὐδ' οί καιροί πω παρεληλύθασιν ώστ' ήδη μάτην είναι τὸ μεμνησθαι περί τούτων, τότε γάο χρη παύεσθαι λέγοντας, όταν η τά b πράγματα λάβη τέλος καὶ μηκέτι δέη βουλεύεσθαι περί αὐτῶν, η τὸν λόγον ἴδη τις ἔχοντα πέρας ώστε μηδε-6 μίαν λελετφθαι τοις άλλοις ύπερβολήν. έως δ' αν τα μεν όμοίως ώσπερ πρότερον φέρηται, τὰ δ' εἰρημένα φαύλως έχουτα τυγγάνη, πώς ού χρή σκοπείν καί φιλοσοφείν τούτον τον λόγον, ος ην κατορθωθή, και του πολέμου του πρός άλλήλους και της ταραχής της παρούσης και των μεγίστων κακών ήμας απαλλάξει; ς 7 πμός δε τούτοις εί μεν μηδαμώς άλλως οίόν τ' ήν δη-

λούν τὰς αὐτὰς πράξεις ἀλλ' ἢ διὰ μιᾶς ἰδέας, είγεν άν τις ὑπολαβείν, ώς περίεργόν έστι τὸν αὐτὸν τρόπου έκείνοις λέγουτα πάλιν ένογλεϊν τοῖς ἀκούουσιν 8 έπειδή δ' οί λόγοι τοιαύτην έχουσι την φύσιν ώσθ οξόν τ' εξναι περί των αύτων πολλαχώς έξηγήσασθαι. καὶ τά τε μεγάλα ταπεινά ποιήσαι καὶ τοῖς μικροῖς μέγεθος περιθείναι, και τά τε παλαιά καινώς διελθείν α καὶ περί τῶν νεωστί γεγενημένων ἀρχαίως εἰπεϊν, ούκέτι φευκτέον ταῦτ' έστι, περί ὧν έτεροι πρότερον εί-9 οήκασιν, άλλ' άμεινον έκείνων είπεζν πειρατέρν, αξ μεν γάρ πράξεις αί προγεγενημέναι κοιναί πασιν ήμιν κατελείφθησαν, τὸ δ' ἐν καιρῷ ταύταις καταχρήσασθαι και τὰ προσήκοντα περί έκάστης ένθυμηθήναι καί τοις ονόμασιν εὖ διαθέσθαι τῶν εὖ φρονούντων 10 ίδιον έστιν. ήγουμαι δ' ούτως αν μεγίστην επίδοσιν λαμβάνειν καὶ τὰς ἄλλας τέχνας καὶ τὴν περὶ τοὺς λό- e γους φιλοσοφίαν, εί τις θαυμάζοι και τιμώη μη τούς πρώτους των έργων ἀργομένους άλλα τους ἄρισθ ξααστον αὐτῶν έξεργαζομένους, μηδὲ τοὺς περί τουτων ζητούντας λέγειν, περί ών μηδείς πρότερον είρη- 13 κεν, άλλα τους ούτως επισταμένους είπειν, ώς ουθείς αν άλλος δύναιτο.

11 (β΄.) Καίτοι τινὲς ἐπιτιμῶσι τῶν λόγων τοῖς ὑπὲο τοὺς ἰδιώτας ἔχουσι καὶ λίαν ἀπηκοιβωμένοις, καὶ τοσοῦτον διημαρτήκασιν, ὥστε τοὺς πρὸς ὑπερβολήν πεποιημένους πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ τῶν ἰδιων συμβολαίων σκοποῦσιν, ὥσπερ ὑμοίως δέον ἀμφατέρους ἔχειν, ἀλλ' οὐ τοὺς μὲν ἀσφαλῶς, τοὺς δ' ἐπισουν δεικτικῶς, ἢ σφᾶς μὲν διορῶντας τὰς μετριώτητας, ὑ τὸν δ' ἀκριβῶς ἐπιστάμενον λέγειν ἀπλῶς οὐκ ἄν δυ-12 νάμενον εἰπεῖν. οὖτοι μὲν οὖν οὐ λελήθασιν, ὅτι τοῦτους ἐπαινοῦσιν, ὧν ἐγγὺς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες.

έμοι δ' ούδεν πρός τους τοιούτους άλλα πρός έκείνους έστι τους ούδεν αποδεξομένους των είκη λεγομένων άλλα δυσγερανούντας και ζητήσοντας ίδειν τι τοιούτον έν τοις έμοις, οίον παρά τοις άλλοις ούχ εύρήσουσιν. πρός ους έτι μικρον ύπερ έμαυτου θρασυνάμενος ο 13 ήδη περί του πράγματος ποιήσομαι τους λόγους. τους μεν γαρ άλλους έν τοις προσιμίοις δρώ καταπραύνοντας τούς άκροατάς και προφασιζομένους ύπερ τῶν μελλόντων δηθήσεσθαι, καὶ λέγοντας τούς μεν ώς έξ ύπογυίου γέγονεν αύτοις ή παρασκευή, τούς δ' ώς χαλεπόν έστιν ίσους τους λόγους τῷ μεγέθει τῷν ἔργων 14 έξευρείν. έγω δ' ήν μή και του πράγματος άξίως είπω καί της δόξης της έμαυτου καί του χρόνου, μη μόνον d του περί τον λόγον ήμεν διατριφθέντος άλλα καὶ σύμπαντος οὖ βεβίωκα, παρακελεύομαι μηδεμίαν συνγνώμην έγειν άλλα καταγελάν και καταφρονείν ούδευ γάο ο τι των τοιούτων ούκ άξιός είμι πάσχειν. είπες μηδεν των άλλων διαφέρων ούτω μεγάλας ποι-

οῦμαι τὰς ὑποσχέσεις. Χ
Περὶ μὲν οὖν τῶν ἰδίων ταῦτά μοι προειρήσθω.
15 περὶ δὲ τῶν κοινῶν, ὅσοι μὲν εὐθὺς ἐπελθόντες διδά- e σκουσιν, ὡς χρὴ διαλύσαμένους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχθρας ἐπὶ τὸν βάρβαρον τραπέσθαι, καὶ διεξέρχονται τάς τε συμφορὰς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀλλήλους ἡμῖν γεγενημένας καὶ τὰς ἀφελείας τὰς ἐκ τῆς στρατείας τῆς ἐπ΄ ἐκεῖνον ἐσομένας, ἀληθῆ μὲν λέγουσιν, οὐ μὴν ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, 44 16 ὅθεν ἄν μάλιστα συστήσαι ταῦτα δυνηθεῖεν. τῶν γὰρ

6 όθεν ὰν μάλιστα συστήσαι ταῦτα δυνηθεῖεν. τῶν γὰρ Ελλήνων οἱ μὲν ὑφ' ἡμῖν, οἱ δ' ὑπὸ Δακεδαιμονίοις εἰσίν αἱ γὰρ πολιτεῖαι, δι' ὧν οἰκοῦσι τὰς πόλεις, οῦτω τοὺς πλείστους αὐτῶν διειλήφασιν. ὅστις οὖν ρἴεται τοὺς ἄλλους κοινῆ τι πράξειν ἀγαθὸν, πρὶν ἂν

τούς προεστώτας αὐτῶν διαλλάξη, λίαν ἀπλῶς ἔχει
17 καὶ πόροω τῶν πραγμάτων ἐστίν. ἀλλὰ δεῖ τὸν μὴ ὁ
μόνον ἐπίδειξιν ποιούμενον ἀλλὰ καὶ διαπράξασθαί
τι βουλόμενον ἐκείνους τοὺς λόγους ζητεῖν, οἵτινες
τὰ πόλεε τούτω πείσουσιν ἰσομοιρῆσαι πρὸς ἀλλήλας
καὶ τάς θ' ἡγεμονίας διελέσθαι, καὶ τὰς πλεονεξίας,
ὰς νῦν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμοῦσιν αὐταῖς γίγνεσθαι, ταύτας παρὰ τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι.

18 (γ'.) Τὴν μὲν οὖν ἡμετέραν πόλιν ῥάδιον ἐπὶ ταῦτα προαγαγεῖν, Λακεδαιμόνιοι δὲ νῦν μὲν ἔτι δυσπείστως ε ἔχουσι πάρειλήφασι γὰρ ψευδῆ λόγον, ὡς ἔστιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι πάτριον ἢν δ' ἐπιδείξη τις αὐτοῖς ταὐτην τὴν τὶμὴν ἡμετέραν οὖσαν μᾶλλον ἢ κείνων, τάχ ἂν ἐάσαντες τὸ διακριβοῦσθαι περὶ τούτων ἐπὶ τὸ

συμφέρου έλθοιεν.

19 Έχοῆν μεν οὖν καὶ τοὺς ἄλλους ἐντεῦθεν ἄοχεσθαι καὶ μὴ πρότερον περὶ τῶν ὁμολογουμένων συμβουλεύειν, πρὶν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἡμᾶς ἐδίδαξαν· ἐμοὶ δ' οὖν ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει περὶ ταῦτα ποιήσασθαι τὴν πλείστην διατριβὴν, μάλιστα ἀ μὲν ἵνα προὔργου τι γένηται καὶ παυσάμενοι τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φίλονικίας κοινῆ τοὶς βαρβάροις πολε-20 μήσωμεν, εἰ δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἀδύνατον, ἵνα δηλώσω τοὺς ἐμποδῶν ὄντας τῆ τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονία, καὶ πᾶσι γένηται φανερὸν, ὅτι καὶ πρότερον ἡ πόλις ἡμῶν δικαίως τῆς θαλάττης ἦρξε καὶ νῦν οὐκ ἀδίκως ἀμφι-

21 σβητεῖ τῆς ἡγεμονίας. τοῦτο μὲν γὰο εἰ δεῖ τούτους ἐφ' ἐκάστω τιμᾶσθαι τῶν ἔργων τοὺς ἐμπειφοτάτους ε ὅντας καὶ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας, ἀναμφισβητήτως ἡμῖν προσήκει τὴν ἡγεμονίαν ἀπολαβεῖν, ἥνπεο πρότερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες · οὐδεὶς γὰο ἀν ἐτέραν πόλιν ἐπιδείξειε τοσοῦτον ἐν τῷ πολέμω τῷ κατὰ γῆν

perla ύπερέχουσαν, όσον την ημετέραν έν τοις κινδύνοις 45 22 τοίς κατά θάλατταν διαφέρουσαν, τούτο δ' εί τινες ταύτην μεν μη νομίζουσι δικαίαν είναι την κρίσιν άλλά πολλάς τάς μεταβολάς γίγνεσθαι, τάς γάρ δυναστείας οὐδέποτε τοῖς αὐτοῖς παραμένειν, ἀξιοῦσι δὲ την ηγεμονίαν έχειν ώσπες άλλο τι γέρας η τούς πρώτους τυχόντας ταύτης της τιμής ή τούς πλείστων άγαθών αίτίους τοις Ελλησιν όντας, ήγουμαι καί τούτους

23 είναι μεθ' ήμων · όσω γαρ άν τις πορρωτέρωθεν σκο- b πη περί τούτων άμφοτέρων, τοσούτω πλέον άπολείψομεν τούς άμφισβητοῦντας περί αὐτῶν. (δ'.) Όμολογείται μεν γάο την πόλιν ήμων άρχαιοτάτην είναι καὶ μενίστην καὶ παρά πάσιμ άνθρώποις όνομαστοτάτην ούτω δε καλής της υποθέσεως ούσης, έπι τοις έχομένοις τούτων έτι μάλλον ήμας προσήκει τιμασθαι.

24 ταύτην γὰρ οἰκοῦμεν οὐχ έτέρους ἐκβαλόντες οὐδ' έρημην καταλαβόντες οὐδ' ἐκ πολλῶν ἐθνῶν μιγάδες c συλλεγέντες, άλλ' ούτω καλώς καὶ γνησίως γεγόναμεν, ώστ' έξ ήσπες έφυμεν, ταύτην έχοντες απαντα τον χρόνον διατελούμεν, αὐτόχθονες όντες καὶ τῶν ονομάτων τοξς αύτοζς οίσπερ τούς οίκειστάτους την

25 πόλιν έγοντες προσειπείν : μόνοις γαρ ήμιν των Ελλήνων την αύτην τροφόν και πατρίδα και μητέρα καλέσαι προσήκει. καίτοι χρή τούς εύλόγως μέγα φρονούντας και περί της ήγεμονίας δικαίως άμφισβη- α τούντας και τῶν πατρίων πολλάκις μεμνημένους τοιαύτην την άρχην του γένους έχοντας φαίνεσθαι.

(έ.) Τὰ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ὑπάρξαντα καὶ παρὰ 26 της τύχης δωρηθέντα τηλικαῦθ' ήμιν το μέγεθός έστιν . ὅσων δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθών αἴτιοι γεγόναμεν, ούτως αν κάλλιστ' έξετάσαιμεν, εί τον τε χρόνον άπ' αρχής και τὰς πράξεις τὰς τῆς πόλεως ἐφεξῆς διέλ-

a temple

district

θοιμεν εύρήσομεν γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν e πόλεμον κινδύνων ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς, 27 ἐν ἡ κατοικοῦμεν καὶ μεθ' ἡς πολιτευόμεθα καὶ δι' ἡν ζῆν δυνάμεθα, σχεδὸν ἀπάσης αἰτίαν οὖσαν. ἀνάγκη δὲ προαίρεῖσθαι τῶν εὐεργεσιῶν μὴ τὰς διὰ μικρότητα διαλαθούσας καὶ κατασιώπηθείσας ἀλλὰ τὰς διὰ τὸ μέγεθος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων καὶ πάλαι καὶ νῦν καὶ πανταχοῦ καὶ λεγομένας καὶ μνημονευομένας.

(5.) Ποῶτον μεν τοίνυν, ού πρῶτον ή φύσις 28 ημών έδεήθη, διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας ἐπορίσθη καί γάρ εί μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν, όμως αὐτῶ καί νῦν ἡηθηναι προσήκει. Δήμητρος γὰρ ἀφικομένης εἰς την χώραν, ότ' έπλανήθη της Κόρης άρπασθείσης, καί πρός τους προγόνους ήμων εύμενως διατεθείσης ο έκ τῶν εὐεργεσιῶν, ὢς οὐχ οἶόν τ' ἄλλοις ἢ τοῖς μεμυημένοις απούειν, και δούσης δωρεάς διττάς, αίπερ μέγισται τυγχάνουσιν οὖσαι, τούς τε καρπούς, οῖ τοῦ, μή θηριωδώς ζην ήμας αίτιοι γεγόνασι, και την τελετην, ης οί μετασχόντες περί τε της του βίου τελευτης καὶ τοῦ σύμπαντος αἰώνος ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔγουσιν. 29 ούτως ή πόλις ήμων οὐ μόνον θεοφιλώς άλλα καί φιλανθοώπως έσγεν, ώστε χυρία γενομένη τοσούτων ο άγαθων ούκ έφθονησε τοις άλλοις, άλλ' ών έλαβεν απασι μετέδωκεν. καὶ τὰ μεν έτι καὶ νῦν καθ' έκαστον τὸν ἐνιαυτὸν δείκνυμεν, τῶν δὲ συλλήβδην τάς τε γρείας καὶ τὰς έργασίας καὶ τὰς ἀφελείας τὰς ἀπ' 30 αὐτῶν γιγνομένας ἐδίδαξεν. καὶ τούτοις ἀπιστεῖν μικοῶν ἔτι ποοστεθέντων οὐδεὶς ἂν ἀξιώσειεν. (ζ'.) Ποῶτον μεν γαο έξ ών αν τις καταφοι νήσειε των λεγομένων ώς ἀρχαίων ὄντων, έκ των αὐτων τούτων εἰκότως d αν και τάς πράξεις γεγενήσθαι νομίσειεν · διά γάρ το

πολλούς είρημέναι καὶ πάντας άκηκοέναι προσήκει μη

καινά μέν, πιστά δε δοκείν είναι τα λεγόμενα περί αὐτῶν. ἔπειτ' οὐ μόνον ένταῦθα καταφυγείν ἔγομεν. ότι του λόγου και την φήμην έκ πολλού παρειλήφαμεν, άλλα και σημείοις μείζοσιν η τούτοις έστιν ημίν 31 χρήσασθαι περί αὐτῶν. αί μὲν γὰρ πλείσται τῶν πόλεων ὑπόμνημα τῆς παλαιᾶς εὐεργεσίας ἀπαργάς τοῦ e σίτου καθ' εκαστον του ένιαυτον ώς ήμας αποπέμπουσι, ταϊς δ' εκλειπούσαις πολλάκις ή Πυθία προσέταξεν αποφέρειν τα μέρη των καρπών και ποιείν πρός την πόλιν την ημετέραν τὰ πάτρια. καίτοι περί τίνων χρή μαλλον πιστεύειν ή περί ών ο τε θεός άναι- 47 οεί και πολλοίς των Ελλήνων συνδοκεί, και τά τε πάλαι δηθέντα τοις παρούσιν ἔργοις συμμαρτυρεί καὶ τὰ νῦν γιγγόμενα τοῖς ὑπ' ἐκείνων εἰρημένοις ὁμολογεῖ; 32 (ή.) Χωρίς δὲ τούτων, ην απαντα ταῦτ' ἐάσαντες ἀπὸ της ἀρχης σκοπώμεν, εύρησομεν, ὅτι τὸν βίον οί πρώτοι φανέντες έπὶ γῆς ούκ εὐθύς ούτως ώσπεο νῦν Εγοντα κατέλαβον, άλλα κατά μικρον αύτοι συνεπορίσαντο. τίνας οὖν χρη μαλλον νομίζειν η δωρεάν παρά β 33 των θεών λαβείν η ζητούντας αύτους έντυγείν; ού 7 τούς ύπὸ πάντων δμολογουμένους και πρώτους γενομένους και πρός τε τας τέχνας εὐφυεστάτους όντας και πρός τὰ τῶν θεῶν εὐσεβέστατα διακειμένους; καὶ μὴν όσης προσήμει τιμής τυγγάνειν τοὺς τηλικούτων άγαθών αίτίους, περίεργον διδάσκειν. οὐδείς γὰρ ἄν δύναιτο δωρεάν τοσαύτην τὸ μέγεθος εύρεῖν, ήτις ίση

(δ΄.) Περί μεν οὖν τοῦ μεγίστου τῶν εὐεργετη- α μάτων καὶ πρώτου γενομένου καὶ πᾶσι κοινοτάτου ταῦτ' εἰπεῖν ἔχομεν. περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὁρῶσα τοὺς μὲν βαρβάρους τὴν πλείστην τῆς χώρας κατέχοντας, τοὺς δ' Ελληνας εἰς μικρὸν τόπον κατα-

τοις πεποαγμένοις έστίν.

Milias κεκλειμένους καὶ διὰ σπανιότητα τῆς γῆς ἐπιβουλεύοντάς τε σφίσιν αὐτοῖς καὶ στρατείας ἐπ' ἀλλήλους ποιουμένους, καὶ τοὺς μὲν δι' ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέ-35 ραν, τούς δε δια τον πόλεμον απολλυμένους, οὐδε d ταῦθ' ούτως έγοντα περιείδεν άλλ' ήνεμόνας είς τὰς πόλεις έξέπεμψεν, οξ παραλαβόντες τους μάλιστα βίου δεομένους, στρατηγοί καταστάντες αὐτῶν καὶ πολέμφ αρατήσαντες τους βαρβάρους, πολλάς μεν έφ' έκατέρας της ηπείρου πόλεις έκτισαν, απάσας δὲ τὰς νήσους κατώκισαν, άμφοτέρους δε καί τούς άκολουθήσαντας 36 καὶ τοὺς ὑπομείναντας ἔσωσαν· τοῖς μὲν γὰο Ικανήν την οίκοι χώραν κατέλιπον, τοίς δε πλείω της ύπαρ- e χούσης ἐπόρισαν· ἄπαντα γὰρ περιεβάλοντο τὸν τόπου, ου νου τυγχάνομεν κατέχοντες. ώστε και τοις ύστερον βουληθείσιν αποικίσαι τινάς και μιμήσασθαι την πόλιν την ημετέραν πολλην δαστώνην έποίησαν. ού γαο αύτους έδει ατωμένους χώραν διακινδυνεύειν, άλλ' είς την ύφ' ημών ἀφδοισθείσαν, είς ταύτην οί- 48 37 κείν ζόντας. καίτοι τίς αν ταύτης ήγεμονίαν ἐπιδείξειεν ἢ πατριωτέραν τῆς πρότερον γενομένης πρίν τὰς πλείστας ολιισθήναι των Ελληνίδων πόλεων, η μαλλον ωνσυμφέρουσαν της τούς μεν βαρβάρους άναστάτους ποιησάσης, τούς δ' Έλληνας είς τοσαύτην εὐπορίαν προαγαγούσης: 38

(ί΄.) Οὐ τοίνυν, ἐπειδή τὰ μέγιστα συνδιέπραξε, τῶν ἄλλων ἀλιγώρησεν, ἀλλ' ἀρχὴν μὲν ταύτην ἐποι- ὁ ήσατο τῶν εὐεργεσιῶν, τροφὴν τοῖς δεομένοις εὑρεῖν, ἤνπερ χρὴ τοὺς μέλλοντας καὶ περὶ τῶν ἄλλων καλῶν καὶ ϶ς διοικήσειν, ἡγουμένη δὲ τὸν βίον τὸν ἐπὶ τούτοις μόνον οὖπω τοῦ ζῆν ἐπιθυμεῖν ἀξίως ἔχειν οὕτως ἐπεμελήθη καὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε τῶν παρόντων τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθῶν, ὅσα μὴ παρὰ τῶν θεῶν ἔχομεν.

ISOCRATES, L.

άλλὰ δι' άλλήλους ημίν γέγονε, μηδεν μεν ἄνευ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας εἶναι, τὰ δὲ πλεῖστα διὰ ταύτην 39 γεγενῆσθαι. παραλαβοῦσα γὰρ τοὺς Ελληνας ἀνόμως ε ξῶντας καὶ σποράδην οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μεν ὑπὸ δυναστειῶν ὑβριζομένους, τοὺς δὲ δι' ἀναρχίαν ἀπολλυμένους, καὶ τούτων τῶν κακῶν αὐτοὺς ἀπήλλαξε,

λυμένους, καὶ τούτων τῶν κακῶν αὐτοὺς ἀπήλλαξε, τῶν μὲν κυρία γενομένη, τοῖς δ' αὐτὴν παράδειγμα ποιήσασα πρώτη γὰρ καὶ νόμους ἔθετο καὶ πολιτείαν

40 κατεστήσατο. δήλον δ' έκειθεν · οι γὰο ἐν ἀρχῆ περι τῶν φονικῶν ἐγκαλέσαντες καὶ βουληθέντες μετὰ λό- d γου καὶ μὴ μετὰ βίας διαλύσασθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους ἐν τοῖς νόμοις τοῖς ἡμετέροις τὰς κρίσεις ἐποιήσαντο περὶ αὐτῶν. καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν τεχνῶν τάς τε πρὸς τἀναγκαῖα τοῦ βίου χρησίμας καὶ τὰς πρὸς ἡδονὴν μεμηχανημένας, τὰς μὲν εὐροῦσα, τὰς δὲ δοκιμάσασα

41 χρήσθαι τοις άλλοις παρέδωκεν. (ιά.) Τὴν τοίνυν άλλην διοίκησιν οὕτω φιλοξένως κατεσκευάσατο καὶ τρὸς ἄπαντας οἰκείως ὅστε καὶ τοις χρημάτων δεομέ- ε νοις καὶ τοις ἀπολαῦσαι τῶν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦσιν ἀμφοτέροις ἀρμόττειν καὶ μήτε τοις εὐδαιμονοῦσι μήτε τοις δυστυχοῦσιν ἐν ταις αὐτῶν ἀχρήστως ἔχειν ἀλλ' ἐκατέροις αὐτῶν εἶναι παρ' ἡμιν, τοις μὲν ἡδίστας

42 διατοιβάς, τοις δ' ἀσφαλεστάτην καταφυγήν. ἔτι δὲ 49 τὴν χώραν οὐκ αὐτάρκη κεκτημένων εκάστων, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐλλείπουσαν, τὰ δὲ πλείω τῶν ίκανῶν φέρουσαν, καὶ πολλῆς ἀπορίας οὔσης τὰ μὲν ὅπου χρὴ διαθέσθαι, τὰ δ' ὁπόθεν εἰσαγαγέσθαι, καὶ ταύταις ταὶς συμφοραῖς ἐπήμυνεν ἐμπόριον γὰρ ἐν μέσω τῆς Ἑλλάδος τὸν Πειραιᾶ κατεσκευάσατο, τοσαύτην ἔχουθ' ὑπερβολὴν, ὥσθ' ἃ παρὰ τῶν ἄλλων ἕν παρ' ἐκάστων χαλεπόν ἐστι λαβεῖν, ταῦθ' ἄπαντα παρ' αὐτῆς δάδιον ὁ εἰναι πορίσασθαι.

43 (ιβ΄.) Τῶν τοίνυν τὰς πανηγύσεις καταστησάντων δικαίως ἐπαινουμένων, ὅτι τοιοῦτον ἔθος ἡμῖν
παρέδοσαν ὥστε σπεισαμένους καὶ τὰς ἔχθρας τὰς
ἐνεστηκυίας διαλυσαμένους συνελθεῖν εἰς ταὐτὸν, καὶ
μετὰ ταῦτ᾽ εὐχὰς καὶ θυσίας κοινὰς ποιησαμένους
ἀναμνησθῆναι μὲν τῆς συγγενείας τῆς πρὸς ἀλλήλους
ὑπαρχούσης, εὐμενεστέρως δ᾽ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον
διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ τάς τε παλαιὰς ξε- ο

44 νίας ἀνανεώσασθαι καὶ καινὰς ἐτέρας ποιήσασθαι, καὶ μήτε τοῖς ἰδιώταις μήτε τοῖς διενεγκοῦσι τὴν φύσιν ἀργὸν εἶναι τὴν διατριβὴν, ἀλλ' ἀθροισθέντων τῶν Ἑλλήνων ἐγγενέσθαι τοῖς μὲν ἐπιδείξασθαι τὰς αυτῶν εὐεξίας, τοῖς δὲ θεάσασθαι τούτους πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζομένους, καὶ μηδετέρους ἀθύμως διάγειν, ἀλλ ἑκατέρους ἔχειν, ἐφ' οἶς φιλοτιμηθῶσιν, οἱ μὲν ὅταν ἀ ἰδωσι τοὺς ἀθλητὰς αὐτῶν ἕνεκα πονοῦντας, οἱ δ' ὅταν ἐνθυμηθῶσιν, ὅτι πάντες ἐπὶ τὴν σφετέραν θεωρίαν ἤκουσι, — τοσούτων τοίνυν ἀγαθῶν διὰ τὰς συνόδους ἡμῖν γιγνομένων οὐδ' ἐν τούτοις ἡ πόλις ἡμῶν ἀπε-45 λείφθη. καὶ γὰρ θεάματα πλεῖστα καὶ κάλλιστα κέκτη—

45 λείφθη, και γαρ θεαματα πλείστα και καλλίστα κέκτηται, τὰ μὲν ταῖς δαπάναις ὑπερβάλλοντα, τὰ δὲ κατὰ
τὰς τέχνας εὐδοκιμοῦντα, τὰ δ' ἀμφοτέροις τούτοις
διαφέροντα καὶ τὸ πλῆθος τῶν εἰσαφικνουμένων ὡς ε
ἡμᾶς τοσοῦτόν ἐστιν, ὥστ' εἴ τι ἐν τῷ πλησιάζειν
ἀλλήλοις ἀγαθόν ἐστι, καὶ τοῦθ' ὑπ' ἀὐτῆς περιειλῆφθαι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ φιλίας εὑρεῖν πιστοτάτας καὶ συνουσίαις ἐντυχεῖν παντοδαπωτάταις μάλιστα παρ' ἡμῖν ἔστιν, ἔτι δ' ἀγῶνας ἰδεῖν μὴ μόνον
ταχους καὶ ὁωμης ἀλλὰ καὶ λόγων καὶ γνώμης καὶ τῶν 50
ἄλλων ἔργων ἀπάντων, καὶ τούτων ἀθλα μέγιστα.

46 προς γαρ οίς αὐτή τίθησι, καὶ τοὺς ἄλλους διδόναι συναθάπείθει τὰ γὰρ ὑφ' ἡμῶν κριθέντα τοσαύτην

haddo to

λαμβάνει δόξαν ώστε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαπᾶσθαι. χώρις δὲ τούτων αι μὲν ἄλλαι πανηγύρεις διὰ πολλοῦ χρόνου συλλεγεϊσαι ταχέως διελύθησαν, ἡ δ' b ἡμετέρα πόλις ἄπαντα τὸν αιῶνα τοῖς ἀφικνουμένοις

πανήγυρίς έστιν.

(ιγ'.) Φιλοσοφίαν τοίνυν, η πάντα ταῦτα συνεξευξε καὶ συγκατεσκεύασε, καὶ πρός τε τὰς πράξεις ημᾶς ἐπαίδευσε καὶ πρὸς ἀλληλους ἐπράϋνε, καὶ τῶν συμφορῶν τάς τε δι' ἀμαθίαν καὶ τὰς ἐξ ἀνάγκης γιγνομένας διεϊλε', καὶ τὰς μὲν φυλάξασθαι, τὰς δὲ καλῶς ἐνεγκεῖν ἐδίδαξεν, ἡ πόλις ἡμῶν κατέδειξε, καὶ λόγους ἐτίμησεν, ὧν πάντες μὲν ἐπιθυμοῦσι, τοῖς δ' c

48 ἐπισταμένοις φθονοῦσι, συνειδυῖα μὲν, ὅτι τοῦτο μόνον ἔξ ἀπάντων τῶν ζώων ἔδιον ἔφυμεν ἔχοντες, καὶ
διότι τούτω πλεονεκτήσαντες καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν
αὐτῶν διηνέγκαμεν, ὁρῶσα δὲ περὶ μὲν τὰς ἄλλας
πράξεις οὕτω ταραχώδεις οὕσας τὰς τύχας ὥστε πολλάκις ἐν αὐταῖς καὶ τοὺς φρονίμους ἀτυχεῖν καὶ τοὺς
ἀνοήτους κατορθοῦν, τῶν δὲ λόγων τῶν καλῶς καὶ
τεχνικῶς ἔχόντων οὐ μετὸν τοῖς φαύλοις, ἀλλὰ ψυχῆς

49 εὖ φοονούσης ἔργον ὄντας, καὶ τούς τε σοφούς καὶ α τοὺς ἀμαθεῖς δοκοῦντας εἶναι ταύτη πλεῖστον ἀλλή-λων διαφέροντας, ἔτι δὲ τοὺς εὐθὺς ἔξ ἀρχῆς ἑλευθέρως τεθραμμένους ἐκ μὲν ἀνδρίας καὶ πλούτου καὶ τῶν τοιούτων ἀγαθῶν οὐ γιγνωσκομένους, ἐκ δὲ τῶν λεγομένων μάλιστα καταφανεῖς γιγνομένους, καὶ τοῦτο σύμβολον τῆς παιδεύσεως ἡμῶν ἑκάστου πιστότατον ἀποδεδειγμένον, καὶ τοὺς λόγω καλῶς χρωμένους οὐ μόνον ἐν ταῖς αὐτῶν δυναμένους ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ε

50 άλλοις έντίμους ὅντας. τοσούτον δ' ἀπολέλοιπεν ἡ πόλις ἡμῶν περὶ τὸ φρονείν καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἄσθ' οἱ ταύτης μαθηταὶ τῶν ἄλλων δι-

δάσκαλοι γεγόνασι, καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα πε- 51 ποίηκε μηκέτι τοῦ γένους ἀλλὰ τῆς διανοίας δοκείν εἶναι, καὶ μᾶλλον Ἑλληνας καλείσθαι τοὺς τῆς παι- δεύσεως τῆς ἡμετέρας ἢ τοὺς τῆς κοινῆς φύσεως μετ- έγοντας.

10 (ιδ.) Ίνα δὲ μὴ δοκῶ περὶ τὰ μέρη διατρίβειν ὑπὲρ ὅλων τῶν πραγμάτων ὑποθέμενος ἐρεῖν μηδ΄ ἐκ τούτων ἐγκωμιάζειν τὴν πόλιν ἀπορῷν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον αὐτὴν ἐπαινεῖν ταῦτα μὲν εἰρήσθω μοι πρὸς b τοὺς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις φιλοτιμουμένους, ἡγοῦμαι δὲ τοῖς προγόνοις ἡμῶν οὐχ ἦττον ἐκ τῶν κινδύνων τι-

52 μασθαι προσήκειν ἢ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν. οὐ γὰρ μικροὺς οὐδ' ὀλίγους οὐδ' ἀφανεῖς ἀγῶνας ὑπέμειναν ἀλλὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς καὶ μεγάλους, τοὺς μὲν ὑπὲρ τῆς αὑτῶν χώρας, τοὺς δ' ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας : ἄπαντα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσαν κοινὴν τ τὴν πόλιν παρέχοντες καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἀεὶ τῶν

53 Ελλήνων ἐπαμύνουσαν. διὸ δὴ καὶ κατηγορούσι τινες ἡμῶν ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, ὅτι τοὺς ἀσθενεστέρους εἰθισμεθα θεραπεύειν, ὥσπερ οὐ μετὰ τῶν ἐπαινεῖν βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὅντας τοὺς τοιούτους. οὐ γὰρ ἀγνοοῦντες, ὅσον διαφέρουσιν αὶ μείζους τῶν συμμαχιῶν πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, οὕτως ἐβουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ πολὺ τῶν ἄλλων ἀκριβέστερον εἰδότες τὰ συμβαίνοντ' ἐκ τῶν τοιούτων ὰ ὅμως ἡρούμεθα τοις ἀσθενεστέροις καὶ παρὰ τὸ συμφέρον βοηθεῖν μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι τοῦ λυσιτελοῦντος ἔνεκα συναδικεῖν.

4 (ιε΄.) Γυοίη δ' ἄν τις καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν δώμην τὴν τῆς πόλεως ἐκ τῶν Ικετειῶν, ἃς ἤδη τινὲς ἡμῖν ἐποιήσαντο. τὰς μὲν οὖν ἢ νεωστὶ γεγενημένας ἢ περὶ μικρῶν ἐλθούσας παραλείψω· πολὺ δὲ πρὸ τῶν

Τοωϊκών, έκειθεν γάρ δίκαιον τάς πίστεις λαμβάνειν e τούς ύπεο των πατρίων αμφισβητούντας, ήλθον οί θ' Ήρακλέους παίδες καὶ μικρον πρό τούτων "Αδρα-55 στος ὁ Ταλαοῦ, βασιλεύς ὢν "Αργους, οὖτος μὲν ἐκ της στρατείας της έπὶ Θήβας δεδυστυγηκώς, καὶ τούς 52 ύπὸ τη Καδμεία τελευτήσαντας αὐτὸς μὲν οὐ δυνάμενος ανελέσθαι, την δε πόλιν αξιών βοηθείν ταις κοιναίς τύχαις καὶ μὴ περιοράν τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις αποθυήσκουτας ατάφους γιγνομένους μηδε παλαιον 56 έθος και πάτριον νόμον καταλυόμενον, οί δ' Ήρακλέους παίδες φεύγοντες την Εύρυσθέως έχθοαν, καί τὰς μὲν ἄλλας πόλεις ὑπερορῶντες ὡς οὐκ ἂν δυναμένας βοηθήσαι ταζς αύτων συμφοραζς, την δ' ήμε- b τέραν ξκανήν νομίζοντες είναι μόνην αποδούναι γάριν ύπερ ών ὁ πατήρ αὐτῶν ἄπαντας ἀνθρώπους εὐεργέ-57 τησεν. έκ δή τούτων δάδιον κατιδείν, ὅτι καὶ κατ' έκεζνον τὸν γρόνον ή πόλις ήμων ήγεμονικώς είγε. τίς γὰρ ἄν Ικετεύειν τολμήσειεν ή τους ήττους αὐτῶν η τούς ύφ' ετέροις όντας, παραλιπών τούς μείζω δύναμιν έχοντας, άλλως τε καί περί πραγμάτων ούκ ίδίων ο άλλα ποινών και περί ών οὐδένας άλλους είκος ήν έπιμεληθήναι πλήν τους προεστάναι των Ελλήνων 58 άξιούντας. Επειτ' οὐδε ψευσθέντες φαίνονται τῶν έλπίδων, δι' ας κατέφυγον έπὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν. άνελόμενοι γαρ πόλεμον ύπερ μεν των τελευτησάντων πρός Θηβαίους, ύπερ δε των παίδων των Ήρακλέους πρός την Εύρυσθέως δύναμιν, τούς μεν έπιστρατεύσαντες ήνάγκασαν ἀποδοῦναι θάψαι τούς νε- d προύς τοις προσήμουσι, Πελοποννησίων δε τούς μετ' Εύρυσθέως είς την χώραν ήμων είσβαλόντας έπεξελθόντες ενίκησαν μαγόμενοι κάκείνον της ύβρεως 59 ἔπαυσαν. θαυμαζόμενοι δὲ καὶ διὰ τὰς ἄλλας πράξεις

ἐκ τούτων τῶν ἔργων ἔτι μᾶλλον εὐδοκίμησαν. οὐ γὰρ παρὰ μικρὸν ἐποίησαν ἀλλὰ τοσοὖτον τὰς τύχας ἐκατέρων μετήλλαξαν, ὥσθ' ὁ μὲν ίκετεύειν ἡμᾶς ἀξιώ- e σας βία τῶν ἐχθρῶν ἄπανθ' ὅσων ἐδεήθη διαπραξάμενος ἀπῆλθεν, Εὐρυσθεὺς δὲ βιάσεσθαι προσδοκήσας αὐτὸς αἰχμάλωτος γενόμενος ἰκέτης ἡναγκάσθη κατα-60 στῆναι, καὶ τῷ μὲν ὑπερενεγκόντι τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ὅς ἐκ Διὸς μὲν γεγονῶς, ἔτι δὲ θνητὸς ὧν θεοῦ ρώμην ἔσχε, τούτῷ μὲν ἐπιτάττων καὶ λυμαινόμενος ἄπαντα τὸν χρόνον διετέλεσεν, ἐπειδὴ δ' εἰς 53 ἡμᾶς ἐξήμαρτεν, εἰς τοσαύτην κατέστη μεταβολὴν, ῶστ' ἐπὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐκείνου γενόμενος ἐπονειδίστως τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

(ιξ.) Πολλών δ' ύπαρχουσών ήμεν εύεργεσιών είς την πόλιν την Λακεδαιμονίων περί ταύτης μόνης μοι συμβέβηκεν είπεζν άφορμήν γάρ λαβόντες την δι' ήμων αύτοις γενομένην σωτηρίαν οί πρόγονοι μέν των νυν έν Λακεδαίμονι βασιλευόντων, έκγονοι, δί Ήρακλέους, κατήλθον μεν είς Πελοπόννησον, κατέ- b σγον δ' "Αργος καὶ Λακεδαίμονα καὶ Μεσσήνην, οίκισταί δὲ Σπάρτης έγένοντο, και τῶν παρόντων ἀγαθῶν 62 αὐτοῖς ἀπάντων ἀδχηγοί κατέστησαν. ὧν έχοῆν έκείνους μεμνημένους μηδέποτ' είς την χώραν ταύτην εἰσβάλλειν, έξ ής δομηθέντες τοσαύτην εὐδαιμονίαν κατεκτήσαυτο, μηδ' είς κινδύνους καθιστάναι την πόλιν ύπεο των παίδων των Ηρακλέους προκινδυνεύσασαν, μηδε τοῖς μεν ἀπ' ἐκείνου γεγονόσι διδόναι ς την βασιλείαν, την δε τω γένει της σωτηρίας αιτίαν 63 οὖσαν δουλεύειν αὐτοῖς ἀξιοῦν. εἰ δὲ δεῖ τὰς χάριτας καί τας έπιδικείας άνελόντας έπι την υπόθεσιν πάλιν έπανελθείν και του άκριβέστατον των λόγων είπείν, ού δή που πάτριον έστιν ήγεζοθαι τούς έπήλυδας των

αὐτοχθόνων, οὐθὲ τοὺς εὖ παθόντας τῶν εὖ ποιησάντων, οὐθὲ τοὺς ἐκέτις βενομένους τῶν ὑποθεξαμένων. d

64 (ιξ΄.) Έτι δε συντομωτερον έχω δηλώσαι περί αὐτῶν.
τῶν μεν γὰρ Ελληνίδων πόλεων χωρίς τῆς ἡμετέρας
"Αργος καὶ Θῆβαι καὶ Λακεδαίμων καὶ τότ' ἡσαν μέγισται καὶ νῦν ἔτι διατελοῦσιν. φαίνονται δ' ἡμῶν οἱ
πρόγονοι τοσοῦτογ ἀπάντων διενεγκόντες, ώσθ' ὑπερ
μεν 'Αργείων δυστυχησάντων Θηβαίοις, ὅτε μέγιστον

65 έφρόνησαν, έπιτάττοντες, ύπλο δε τῶν παίδων τῶν Ἡρακλέους Αργείους καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίων ε μάχη κρατήσαντες, ἐκ δε τῶν πρὸς Εὐρυσθέα κινδύνων τοὺς οἰκιστὰς καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοὺς Ακκεδαιμονίων διασώσαντες, ὥστε περὶ μεν τῆς ἐν τοῖς Ἑλλησι δυναστείας οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν τις σαφέστερον ἐπιδεῖξαι

δυνηθείη.

66 (ιη΄.) Δοκεί δέ μοι και περί τῶν πρὸς τοὺς βαρ- 54 βάρους τῆ πόλει πεπραγμένων προσήκειν εἰπεῖν, ἄλ- λως τ' ἐπειδὴ καὶ τὸν λόγον κατεστησάμην περί τῆς ἡγὲμονίας τῆς ἐπ ἐκείνους. ἄπαντας μὲν οὖν ἐξαριθμῶν τοὺς κινδύνους λίαν ἄν μακρολογοίην · ἐπὶ δὲ τῶν μεγίστων στὰς τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ ὀλίγφ πρότε- 57 ρον πειράσομαι καὶ περί τούτων διελθεῖν · ἔστι γὰρ ἀρχικώτατα μὲν τῶν γενῶν καὶ μεγίστας δυναστείας b ἔχοντα Σκύθαι καὶ Θρᾶκες καὶ Πέρσαι, τυγχάνουσι δ' οὖτοι μὲν ἄπαντες ἡμῖν ἐπιβουλεύσαντες, ἡ δὲ πόλις πρὸς ἄπαντας τούτους διακινδυνεύσασα. καίτοι τί λοιπὸν ἔσται τοῖς ἀντιλέγουσιν, ἢν ἐπιδειχθῶσι τῶν

ήμᾶς Ικετεύειν ἀξιοῦντες, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ βουλόμενοι καταδουλώσασθαι τοὺς Ἑλληνας ἐφ' ἡμᾶς πρώτους ἰόντες; (ιθ΄.) Ἐπιφανέστατος μὲν οὖν τῶν πολέμων ὁ

μεν Ελλήνων οί μη δυνάμενοι τυγχάνειν των δικαίων

Πεοσικός γέγονεν, οὐ μὴν έλάττω τεκμήρια τὰ παλαιὰ τῶν ἔργων ἐστὶ τοῖς περὶ τῶν πατρίων ἀμφισβητοῦσιν. έτι γαο ταπεινής ούσης της Ελλάδος ήλθον είς την γώραν ημών Θράκες μεν μετ' Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδώνος, Σπύθαι δε μετ' Αμαζόντα τῶν Αρεως θυνατέρων, ού κατά του αύτου γρόυορι άλλά κωθ' δυ έκατεροι της Ευρώπης επήρχον, μισούντες μεν άπων ιδο τὸ τῶν Ελλήνων γένος, ίδία δὲ πρὸς ἡμᾶς ἐγκλήματα d ποιησάμενοι, νομίζοντες έκ τούτου τοῦ τρόπου πρός μίαν μεν πόλιν κινδυνεύσειν, άπασων δ' άμα κρατή-69 σειν. ού μην κατώρθωσαν, άλλα πρός μόνους τούς προγόνους τους ημετέρους συμβαλόντες δμοίως διεφθάρησαν, ώσπερ αν εί πρός απαντας άνθρώπους έπολέμησαν. δήλον δὲ τὸ μέγεθος τῶν κακῶν τῶν γενομένων έκείνοις οὐ γὰρ ἄν ποθ' οἱ λόγοι περὶ αὐτῶν τοσοῦτον χρόνον διέμειναν, εἰ μὴ καὶ τὰ πραχθέν-70 τα πολύ των άλλων διήνενχεν, λέγεται δ' οὖν περί e μεν Αμαζόνων, ώς των μεν έλθουσων ούδεμία πάλιν άπηλθεν, αί δ' ὑπολειφθεϊσαι διὰ τὴν ἐνθάδε συμφοοὰν ἐκ τῆς ἀρχῆς έξεβλήθησαν, περί δε Θρακών, ὅτι τον άλλον χρόνον δμοροί προσοιπούντες ήμεν τοσού τον δια την τότε στρατείαν διέλιπον ώστ' έν τῷ μεταξύ 55 τῆς γώρας ἔθνη πολλά καὶ γένη παντοδαπά καὶ πόλεις

(κ΄.) Καλὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ πρέποντα τοῖς περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητοῦσιν, ἀδελφὰ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ τοιαῦθ' οἶά περ εἰκὸς τοὺς ἐκ τοιούτων γεγονότας, οἱ πρὸς Δαρεῖον καὶ Ξέρξην πολεμήσαντες ἔπραξαν. μεγίστου γὰρ πολέμου συστάντος ἐκείνου καὶ πλείστων κινδύνων εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον συμπε- υ σόντων, καὶ τῶν μὲν πολεμίων ἀνυπροστάτων οἰομένων εἶναι διὰ τὸ πλῆθος, τῶν δὲ συμμά ων ἀνυπέρβλητον

μεγάλας κατοικισθήναι.

processor the

- 72 ήγουμένων ἔχειν τὴν ἀρετὴν, ἀμφοτέρων χρατήσαντες ὡς ἐκατέρων προσῆκεν, καὶ πρὸς ἄπαντας τοὺς
 κινδύνους διενεγκόντες εὐθὺς μὲν τῶν ἀριστείων
 ἤξιώθησαν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἔμαβον, δόντων μὲν τῶν ἄλλων Ελλήνων, οὐκ
 ἀμφιοβητούντων δὲ τῶν νῦν ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι ζη- c
 τούντων.
- 73 (κα΄.) Καὶ μηθείς οἰέσθω μ' ἀγνοεῖν, ὅτι καὶ Αακεδαιμόνιοι περὶ τοὺς καιροὺς τούτους πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι τοῖς Ἑλλησι κατέστησαν· ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον ἐπαινεῖν ἔχω τὴν πόλιν, ὅτι τοιούτων ἀνταγωνιστῶν τυχοῦσα τοσοῦτον αὐτῶν διήνεγκεν. βούλομαι δ' ὀλίγω μακρότερα περὶ τοῖν πολέοιν εἰπεῖν καὶ μὴ ταχὺ λίαν παραδραμεῖν, ἵν' ἀμφοτέρων ἡμῖν ὑπομνήματα γένηται, τῆς τε τῶν προ- ἀ γόνων ἀρετῆς καὶ τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους ἔχθρας.

74 καίτοι μ' οὐ λέληθεν, ὅτι χαλεπόν ἐστιν ὕστατον ἐπελθόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατειλημμένων καὶ περὶ ὧν οἱ μάλιστα δυνηθέντες τῶν πολιτῶν
εἰπεῖν ἐπὶ τοῖς δημοσίὰ θαπτομένοις πολλάκις εἰρήκασιν ἀνάγκη γὰρ τὰ μὲν μέγιστ' αὐτῶν ἤδη κατακεχρῆσθαι, μικρὰ δέ τινα παραλελεῖφθαι. ὅμως δ' ἐκ e
τῶν ὑπολοίπων, ἐπειδὴ συμφέρει τοῖς πράγμασιν, οὐκ
ὀκνητέον μνησθῆναι περὶ αὐτῶν.

5 (κβ'.) Πλείστων μεν οὖν ἀγαθῶν αἰτίους καὶ μεγίστων ἐπαίνων ἀξίους ἡγοῦμαι γεγενῆσθαι τοὺς τοῖς
σώμασιν ὑπεο τῆς Ἑλλάδος προκινδυνεύσαντας οὖ
μὴν οὖδε τῶν πρὸ τοῦ πολέμου τούτου γενομένων 56
καὶ δυναστευσάντων ἐν ἐκατέρα τοῖν πολέοιν δίκαιον
ἀμνημονεῖν ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν οἱ προαδκήσαντες τοὺς
ἐπιγιγνομένους καὶ τὰ πλήθη προτρέψαντες ἐπ' ἀρετὴν καὶ χαλεποὺς ἀνταγωνιστὰς τοῖς βαρβάροις ποιή-

76 σαντες. οὐ γὰο ἀλιγάρουν τῶν ποινῶν, οὐδ' ἀπέλαθον μεν ώς ίδίων, ημελούν δ' ώς άλλοτοίων, άλλ' έκήδοντο ι μεν ώς οίκείων, ἀπείχοντο δ' ώσπες χρή των μηδεν προσηκόντων · οὐδὲ πρὸς ἀργύριον την εὐδαιμονίαν ς έκοινου, άλλ' ούτος έδόκει πλούτου άσφαλέστατου κεατήσθαι καὶ κάλλιστον, ὅστις τοιαῦτα τυγγάνοι ποά -των, έξ ὧν αὐτός τε μέλλοι μάλιστ' εὐδοκιμήσειν καὶ 77 τοις παισί μεγίστην δόξαν καταλείψειν. οὐδὲ τὰς θρασύτητας τὰς ἀλλήλων ἐξήλουν, οὐδὲ τὰς τόλμας τὰς αύτων ήσχουν, άλλα δεινότερον μεν ένόμιζον είναι κακῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀκούειν ἢ καλῶς ὑπὲο τῆς πόλεως ἀποθυήσκειν, μαλλου δ' ήσχύνουτ' έπὶ τοις ο κοινοῖς άμαρτήμασιν ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφετέ-78 φοις αὐτῶν. τούτων δ' ἦν αἴτιον, ὅτι τοὺς μὲν νόμους έσκόπουν, όπως ἀκριβώς καλ καλώς έξουσιν, ούχ ούτω τούς περί των ιδίων συμβολαίων ως τούς περί των καθ' έκάστην την ημέραν έπιτηδευμάτων ηπίσταντο γὰο, ὅτι τοῖς καλοῖς κάγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν δεήσει πολλών γραμμάτων, άλλ' άπ' όλίγων συνθη τ μάτων δαδίως και περί των ιδίων και περί των κοι- α 79 νῶν ὁμονοήσουσιν. οὕτω δὲ πολιτικῶς εἶχον, ώστε καὶ τας στάσεις έποιούντο πρός αλλήλους, ούχ ὁπότεροι τούς έτέρους ἀπολέσαντες τῶν λοιπῶν ἄρξουσιν, ἀλλ' οπότεροι φθηδονται την πόλιν αγαθόν τι ποιήσαντες. και τας έταιθείας συνήγον ούχ ύπερ των ίδια συμφε-80 φόντων άλλ' έπὶ τῆ τοῦ πλήθους ώφελεία. τὸν αὐτὸν δε τρόπου και τὰ τῶν ἄλλων διώκουν, θεραπεύουτες άλλ' ούχ ύβοίζουτες τούς Έλληνας, και στρατηγείν e ολόμενοι δείν άλλά μη τυραννείν αὐτῶν, καὶ μᾶλλον έπιθυμούντες ήγεμόνες η δεσπόται προσαγορεύεσθαι σένο καὶ σωτήρες άλλὰ μὴ λυμέωνες ἀποκαλείσθαι, τῷ ποιείν εὖ προσαγόμενοι τὰς πόλεις ἀλλ' οὐ βία κατα81 στοεφόμενοι, πιστοτέροις μεν τοις λόγοις η νύν τοις 57 δοκοις χρώμενοι, ταις δε συνθημαίς ώσπερ ἀνάγκαις ἐμμένειν ἀξιούντες, οὐχ οῦτως ἐπὶ ταις δυναστείαις μέγα φρονούντες ὡς ἐπὶ τῷ σωφρόνως ζην φιλοτιμούμενοι, την αὐτην ἀξιούντες γνώμην ἔχειν πρὸς τοὺς ήττους ήνπερ τοὺς κρείττους πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, ἴδια μεν ἄστη τὰς αὐτῶν πόλεις ήγούμενοι, κοινην δὲ πατρίδα τὴν Ἑλλάδα νομίζοντες εἶναι.

82 (κγ΄.) Τοιαύταις διανοίαις χρώμενοι καὶ τοὺς νεωτέρους ἐν τοῖς τοιούτοις ἤθεσι παιδεύοντες οὕτως ἄν- b δρας ἀγαθοὺς ἀπέδειξαν τοὺς πολεμήσαντας πρὸς τοὺς ἐκ τῆς ᾿Ασίας ὥστε μηδένα πώποτε δυνηθῆναι περὶ αὐτῶν μήτε τῶν ποιητῶν μήτε τῶν σοφιστῶν ἀξίως τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰπεῖν. καὶ πολλὴν αὐτοῖς ἔχω ὑνγνωμην ὁμοίως γάρ ἐστι χαλεπὸν ἐπαινεῖν τοὺς ὑπερβεβληκότας τὰς τῶν ἄλλων ἀρετὰς ὥσπερ τοὺς μηδὲν ἀγαθὸν πεποιηκότας · τοῖς μὲν χὰρ οὐχ ὕπείδι πρά-

83 ξεις, προς δετούς ούκ είσιν άρμοττοντες λόγοι. πῶς γὰρ ο ἄν γένοιντο σύμμετροι τοιούτοις ἀνδράσιν, οῖ τοσοῦτον μὲν τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένων διήνεγκαν, ὅσον οἱ μὲν περὶ μίαν πόλιν ἔτη δέκα διέτριψαν, οἱ δὲ τὴν ἐξ ἀπάσης τῆς ᾿Ασίας δύναμιν ἐν ὀλίγω χρόνω κατεπολέμησαν, οὐ μόνον δὲ τὰς αὐτῶν πατρίδας διέσωσαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν ἡλευθέρωσαν; ποίων δ' ἂν ἔργων ἢ πόνων ἢ κινδύνων ἀπέστησαν ὥστε ζῶν- ἀ τες εὐδοκιμεῖν, οἴτινες ὑπὲρ τῆς δόξης ἡς ἡμελλον τελευτήσαντες ἔξειν οὕτως ἔτοίμως ἤθελον ἀποθνήσκειν;

84 οἶμαι δὲ καὶ τὸν πόλεμον θεῶν τινὰ συναγαγεῖν ἀβά²²
σθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ τοιοῦτοι γενόμενοι
τὴν φύσιν διαλάθοιεν μηδ' ἀκλεῶς τὸν βίον τελευτήσειαν, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν τοῖς ἐκ τῶν θεῶν γεγονόσι καὶ
καλουμένοις ἡμφείοις ἀξιωθείεν· καὶ γὰρ ἐκείνων τὰ

- μεν σώματα ταις της φύσεως ανάγκαις απέδοσαν, της ε

δ' ἀρετής άθάνατον την μνήμην ἐποίησαν.

(κδ'.) 'Αεὶ μεν ούν οί θ' ημέτεροι πρόγονοι καὶ 85 Λακεδαιμόνιοι φιλοτίμως προς άλλήλους είγον, οὐ μὴν άλλα περί καλλίστων έν έκείνοις τοῖς χρόνοις έφιλουίκησαν, ούκ έγθρούς άλλ' άνταγωνιστάς σφας αύτούς 58 είναι νομίζοντες, οὐδ' ἐπὶ δουλεία τῆ τῶν Ελλήνων τον βάρβαρον θεραπεύοντες άλλα περί μεν της κοινης σωτηρίας όμονοοῦντες, οπότεροι δε ταύτης αίτιοι γενήσονται, περί τούτου ποιούμενοι την αμιλλαν. έπεδείξαντο δε τὰς αὐτῶν ἀρετὰς πρῶτον μεν έν τοῖς 86 υπό Δαρείου πεμφθείσιν. ἀποβάντων γὰρ αὐτῶν εἰς την Αττικήν οί μεν ού περιέμειναν τούς συμμάχους, άλλα τον κοινον πόλεμον ίδιον ποιησάμενοι πρός τους b άπάσης της Ελλάδος καταφρονήσαντας ἀπήντων την οίκείαν δύναμιν έχοντες, όλίγοι πρός πολλάς μυριάδας. ώσπερ έν άλλοτρίαις ψυγαζς μέλλοντες κινδυνεύσειν. οί δ' ούκ έφθασαν πυθόμενοι τον περί την Αττικήν πόλεμου και πάυτων των άλλων άμελήσαντες ήκου ήμεν απυνούντες, τοσαύτην ποιησάμενοι σπουδήν, όσην περ αν της αύτων χώρας πορθουμένης. σημείον ο 87 δε τοῦ τάχους και τῆς άμιλλης τοὺς μεν γὰρ ἡμετέοους προγόνους φασί της αὐτης ημέρας πυθέσθαι τε την απόβασιν των βαρβάρων και βοηθήσαντας έπι τούς δρους της χώρας μάχη νικήσαντας τροπαίου στησαι τῶν πολεμίων, τοὺς δ' ἐν τρισίν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξί διακόσια και χίλια στάδια διελθεϊν στοατοπέδω πορευομένους. ούτω σφόδο' ήπείχθησαν of d μεν μετασχείν των κινδύνων, οί δε φθήναι συμβα-88 λόντες πρίν έλθεζν τους βοηθήσοντας. (κέ.) Μετά δε

8 λόντες ποὶν ἐλθεῖν τοὺς βοηθήσοντας. (κέ.) Μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ὕστερον στρατείας, ῆν αὐτὸς Ξέρξης ἥγαγεν, ἐκλιπῶν μὲν τὰ βασίλεια, στρατηγὸς δὲ καταστηναι τολμήσας, ἄπαντας δὲ τοὺς ἐκ τῆς Ασίας συναγείρας · περὶ οὖ τίς οὐχ ὑπερβολάς προθυμηθείς 89 εἰπεῖν ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων εἴρημεν; ἢς εἰς τοσοῦτον ἡλθεν ὑπερηφανίας, ἄστε μικρὸν μὲν ἡγησάμενος ἔργον εἶναι τὴν Ἑλλάδα χειρώσασθαι, βουληθείς δὲ ε τοιοῦτον μνημεῖον καταλιπεῖν, ἢ μὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐστιν, οὐ πρότερον μπαύσατο, πρὶν ἐξεῦρε καὶ συνηνάγκασεν, ἢ πάντες θρυλοῦσιν, ἄστε τῷ στρατοπέδω πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, πεξεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεῦζάς, τὸν δ΄

90 "Αθω διορύξας. πρὸς δὴ τὸν οὕτω μέγα φρονήσαντα 59 καὶ τηλικαῦτα διαπραξάμενον καὶ τοσούτων δεσπότην γενόμενον ἀπήντων δίελομενον τὸν κίνδυνον, Αακεσαιμόνιοι μεν εἰς Θερμοπύλας πρὸς τὸ πεζὸν, χιλίους αὐτῶν ἐπιλέξαντες καὶ τῶν συμμάχων ὀλίγους παραλαβόντες, ὡς ἐν τοῖς στενοῖς κωλύσοντες αὐτοὺς περαιτέρω προελθεῖν, οἱ δ' ἡμέτεροι πατέρες ἐπ' Αρτεμίσιον, ἔξήκοντα τριήρεις πληρώσαντες πρὸς ἄπαν τὸ τοῦς τῶν πολεμίων ναυτικόν. ταῦτα δὲ ποιεῖν ἐτόλμων οὐχ

ούτω των πολεμίων ναυτικόν. ταυτα δὲ ποιείν ἐτόλμων ούχ ούτω των πολεμίων καταφορουούντες ὡς πρὸς ἀλλή-λους ἀγωνιῶντες, Λακεδαιμόνιοι μὲν ζηλοῦντες τὴν πόλιν τῆς Μαραθῶνι μάχης καὶ ζητοῦντες αὐτοὺς ἐξισῶσαι καὶ δεδιότες, μὴ δὶς ἔφεξῆς ἡ πόλις ἡμῶν αἰτία γένηται τοις Ελλησι τῆς σωτηρίας, οἱ δ' ἡμέτεροι μάλιστα μὲν βουλόμενοι διαφυλάξαι τὴν παροῦσαν δόξαν καὶ πᾶσι ποιῆσαι φανερὸν, ὅτι καὶ τὸ πρότερον δὶ ἀρε- τὴν ἀλλ' οὐ διὰ τύχην ἐνίκησαν, ἔπειτα καὶ προαγαγέσθαι τοὺς Ελληνας ἐπὶ τὸ διαναυμαχεῖν ἐπιδείζαντες αὐτοῖς ὁμοίως ἐν τοῖς ναυτικοῖς κινδύνοις ὥσπερ ἐν τοῖς πεξοῖς τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην.

92 (κς'.) "Ισας δε τὰς τόλμας παρασχόντες οὐχ ὁμοίαις έχρησαντο ταϊς τύχαις, ἀλλ' οι μεν διεφθάρησαν και

ταζς ψυγαζς νικώντες τοζς σώμασιν άπεζπον, ού γάρ δή τοῦτό γε θέμις είπειν, ώς ήττήθησαν · οὐδείς γὰρ d αύτῶν φυνείν ήξίωσεν οί δ' ημέτεροι τὰς μεν πρό- τω πλους ένίκησαν, έπειδή δ' ήκουσαν της παρόδου τους πολεμίους πρατούντας, οίκαδε καταπλεύσαντες [καί κατασκευάσαντες τὰ περί την πόλιν ούτως έβουλεύσαντο περί των λοιπών, ώστε πολλών και καλών αὐτοις προειργασμένων έν τοις τελευταίοις των πινδύ-93 νων έτι πλέου διήνεγμαν. άθύμως γαο απάντων των συμμάγων διακειμένων, και Πελοποννησίων μεν διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν καὶ ζητούντων ἰδίαν αύτοζς e σωτηρίαν, τῶν ἄλλων πόλεων ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γεγενημένων και συστρατευομένων έκείνοις, πλην εί τις διὰ μικρότητα παρημελήθη, προσπλεουσών δὲ τριήοων διακοσίων και γιλίων και πεξής στρατιάς άναριθμήτου μελλούσης είς την Αττικήν είσβάλλειν, ούδε- 60 μιας σωτηρίας αὐτοῖς ὑποφαινομένης, άλλ' ἔρημοι συμμάχων γεγενημένοι και των έλπίδων άπασων διη-94 μαρτημότες, έξου αύτοις μή μόνον τούς παρόντας κινδύνους διαφυγείν άλλα και τιμάς έξαιρέτους λαβείν, ας αὐτοῖς ἐδίδου βασιλεὺς ἡγούμενος, εἰ τὸ τῆς πόλεως προσλάβοι ναυτικόν, παραχοήμα καὶ Πελοπουνήσου πρατήσειν, ούχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεάς, οὐδ' ὀργισθέντες κοις Ελλησιν, ὅτι προὐδό-Β λ Ισ θησαν, ἀσμένως έπὶ τὰς διαλλαγὰς τὰς πρὸς τοὺς βαρ-95 βάρους ώρμησαν, άλλ' αὐτοί μεν ὑπερ τῆς έλευθερίας πολεμείν παρεσκευάζοντο, τοίς δ' άλλοις την δουλείαν αίρουμένοις συγγνώμην είχον. ήγούντο γάρ ταζε μέν υταπειναίς των πόλεων προσήκειν έκ παντός τρόπου

ζητείν την σωτηρίαν, ταζε δε προεστάναι της Ελλάδος άξιούσαις ούχ οἰόν τ' εἶναι διαφεύγειν τοὺς κινδύνους, c άλλ' ἄσπερ τῶν ἀνδρῶν τοζε καλοζε κάγαθοζε αἰφετώ-

τερόν έστι καλώς ἀποθανείν ἢ ζῆν αίσχρώς, ούτω καὶ των πόλεων ταϊς ύπερεχούσαις λυσίτελειν έξ άνθρώπων ἀφανισθηναι μαλλον ή δούλαις ὀφθηναι γενομέ-96 ναις. δήλον δ' ότι ταύτα διενοήθησαν έπειδή γάρ ούχ οἶοί τ' ἦσαν πρὸς ἀμφοτέρας ἄμα παρατάξασθαι τας δυνάμεις, παραλαβόντες απαντα τον σχλον τον έκ της πόλεως είς την έγομένην νησον έξέπλευσαν, "ν' d έν μέρει πρός έκατέραν κινδυνεύσωσιν. (κζ.) Καίτοι πως αν έκείνων ανδρες αμείνους η μαλλον φιλέλληνες όντες επιδειγθείεν, οίτινες ετληδαν επιδείν ώστε μη τοις λοιποίς αίτιοι γενέσθαι της δουλείας, έρήμην μέν την πόλιν γενομένην, κην δε χώραν πορθουμένην. ίερα δὲ συλώμενα καὶ νεως ἐμπιπραμένους, απαντα δε του πόλεμου περί την πατρίδα την αύτων γιγνό- e 97 μενον; και μηδε ταῦτ' ἀπέχδησεθ αὐτοῖς, ἀλλὰ πρὸς γιλίας και διακοσίας τριήρεις μόνοι διαναυμαχείν έμελέτησαν, οὐ μὴν εἰάθησαν · καταισχυνθέντες γὰο Πελοποννήσιοι την άρετην αὐτῶν, καὶ νομίσαντες προδιαφθαρέντων μεν των ημετέρων ούδ' αύτοι σωθήσεσθαι, κατορθωσάντων δ' εἰς ἀτιμίαν τὰς αὐτῶν πόλεις καταστήσειν, ήναγκάσθησαν μετασχείν τῶν κινδύνων. 61 καὶ τοὺς μὲν θορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γενομένους καὶ τὰς κραυγάς καὶ τὰς παρακελεύσεις, ὰ κοινά · Α πάντων έστὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λέ-98 γοντα διατρίβειν ά δ' έστιν ίδια και της ήγεμονίας άξια καί τοῖς προειρημένοις δμολογούμενα, ταῦτα δ' έμον ἔργον ἐστίν είπεῖν, τοσοῦτον γὰρ ἡ πόλις ἡμῶν διέφερεν, ότ' ην απέραιος, ώστ' αναστάτος γενομένη πλείους μεν συνεβάλετο τριήρεις είς τον πίνδυνον του b ύπεο της Έλλάδος η σύμπαντες οί συνναυμαχήσαντες. ούδεις δε πρός ήμας ούτως έχει δυσμενώς, όστις ούκ αν δμολογήσειε δια μέν την ναυμαχίαν ήμας το πολέμφ κοατήσαι, ταύτης δὲ τὴν πόλιν αἰτίαν γενέσθαι.

99 (κή.) Καίτοι μελλούσης στοατείας ἐπὶ τοὺς βαρβάοους ἔσεσθαι τίνας χοὴ τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν; οὐ τοὺς
ἐν τῷ προτέρφ πολέμφ μάλιστ' εὐδοκιμήσαντας, καὶ
πολλάκις μὲν ἰδία προκινδυνεύσαντας, ἐν δὲ τοῖς κοι- c
νοῖς τῶν ἀγώνων ἀριστείων ἀξιωθέντας; οὐ τοὺς τὴν
αὐτῶν ἐκλιπόντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ
τό τε παλαιὸν οἰκιστὰς τῶν πλείστων πόλεων γενομένους, καὶ πάλιν αὐτὰς ἐκ τῶν μεγίστων συμφορῶν
διασώσαντας; πῶς δ' οὐκ ἄν δεινὰ πάθοιμεν, εἰ
τῶν κακῶν πλεῖστον μέρος μετασχόντες ἐν ταῖς τιμαῖς
ἔλαττον ἔχειν ἀξιωθεῖμεν καὶ τότε προταχθέντες ὑπὲρ
ἀπάντων νῦν ἑτέροις ἀκολουθεῖν ἀναγκασθεῖμεν; d.

100 (κθ΄.) Μέχοι μεν οὖν τούτων οἰδ' ὅτι πάντες ἄν ὁμολογήσειαν πλείστων ἀγαθῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν αἰτίαν γεγενῆσθαι καὶ δικαίως ἄν ἀὐτῆς τὴν ἡγεμονίαν εἶναι, μετὰ δὲ ταῦτ' ἤδη τινὲς ἡμῶν κατηγοροῦσιν, ὡς ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης παρελάβομεν, πολλῶν κακῶν αἴτιοι τοῖς Ἑλλησὶ κατέστημεν, καὶ τὸν τε Μηλίων ἀνδραποδισμὸν καὶ τὸν Σκιωναίων ὅλεθρον ἔν τούτοις τοῖς λόγοις ἡμῖν προφέρου - e

101 σιν. έγὰ δ' ἡγοῦμαι πρῶτον μὲν οὐδὲν εἶναι τοῦτο σημεῖον, ὡς κακῶς ἤρχομεν, εἴτινες τῶν πολεμησάντων ἡμῖν σφόδρα φαίνονται κολασθέντες, ἀλλὰ πολὺ τόδε μεῖζον τεκμήριον, ὡς καλῶς διῶκοῦμεν τὰ τῶν συμμάχων, ὅτι τῶν πόλεων τῶν ὑφ' ἡμῖν οὐσῶν οὐ- 62

102 δεμία ταύταις ταϊς συμφοραϊς περιέπεσεν. ἔπειτ' εἰ μὲν ἄλλοι τινὲς τῶν αὐτῶν πραγμάτων πραότεροῦ ἔπεμελήθησαν, εἰκότως ἄν ἡμὶν ἐπιτιμῶεν · εἰ δὲ μήτε τοῦτο γέγονε μήθ' οἶόν τ' ἐστὶ τοσούτων πόλεων τὸ πλῆθος κρατεῖν, ἢν μή τις κολάζη τοὺς ἔξαμαρτάνοντας, πῶς οὐκ ἤδη δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς ἐπαινεῖν, οἵτινες ISOCRATES. Ι.

104 νας. οὐ γὰο ἐφθονοῦμεν ταῖς αὐξάνδιζεναις αὐτῶν, οὐδε ταξάχας ἐνεποιοῦμεν πολιτείας ἐναντίας παρα-καθιστάντες, ἵν' ἀλλήλοις μεν στασιάζοιεν, ἡμᾶς δ' ε ἀμφότεροι θεραπεύοιεν, ἀλλὰτὴν τῶν συμμάχων ὁμόνοιαν κοινὴν ὡφέλειαν νομίζοντες τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀπάσας τὰς πόλεις διωκοῦμεν, συμμαχικῶς ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς βουλευόμενοι περὶ αὐτῶν, ὅλων μεν τῶν πραγμάτων ἐπιστατοῦντες, ἰδία δ' ἐπάστους ἐλευθέ-

105 φους ἐῶντες εἶναι, καὶ τῷ μὲν πλήθει βοηθοῦντες, ταῖς δὲ δυναστείαις πολεμοῦντες, δεινὸν οἰόμενοι τοὺς πολλους ὑπὸ τοῖς ὀλίγοις εἶναι, καὶ τοὺς ταῖς οὐσόιαις ἐνδεξοτέφους, τὰ δ' ἄλλα μηθὲν χείφους ὅντας, ἀ ἀπελαύνεσθαι τῶν ἀρχῶν, ἔτι δὲ κοινῆς τῆς πατρίδος οὕσης τοὺς μὲν τυραννεῖν, τοὺς δὲ μετοίκεῖν, καὶ φύσει πολίτας ὅντας νόμφ τῆς πολιτείας ἀποστερεῖσθαι.

106 τοιαῦτ' ἔχοντες ταῖς ὀλιγαρχίαις ἐπιτιμᾶν καὶ πλείω τούτων τὴν αὐτὴν πολιτείαν ἥνπερ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κατεστήσαμεν, ἢν οὐκ οἰδ' ὅ τι δεῖ διὰ μακροτέρων ἐπαινείν, ἄλλως τε καὶ συντόμως ἔχοντα δηλῶσαι περὶ αὐτῆς. μετὰ γὰρ ταύτης οἰκοῦν- e τες ἑβδομήκοντ' ἔτη διετέλεσαν ἄπειροι μὲν τυραννίδων, ἐλεύθεροι δὲ πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἀστασίᾶστοι δὲ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, εἰρήνην δ' ἄγοντες πρὸς πάν-

107 τας ἀνθρώπους. (λά.) Τπέρ ὧν προσήμει τοὺς εὖ 63 φρονοῦντας μεγάλην χάριν ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς

αλογούχιας ήμεν ονειδίζειν, ας ήμεις είς τας έρημουμένας τῶν πόλεων φυλακής ἕνεκα τῶν χωρίων ἀλλ' ού διὰ πλεονεξίαν έξεπέμπομεν. σημεΐον δε τούτων έχοντες γὰο χώραν μὲν ὡς πρὸς τὸ πληθος τῶν πολιτῶν ἐλαχίστην, ἀρχὴν δὲ μεγίστην, κεκτημένοι τριή-108 φεις διπλασίας μεν ή σύμπαντες, δυναμένας δε πρός δίς τοσαύτας κινδυνεύειν, ὑποκειμένης τῆς Εὐβοίας μ ύπο την Αττικήν, ή και πρός την άρχην την της θαλάττης εύφυως είχε και την άλλην άρετην άπασων των νή σων διέφερε, πρατούντες αύτης μάλλον η της ημετέρας αὐτῶν, καὶ πρὸς τούτοις εἰδότες καὶ τῶν Ελλήνων καὶ τῶν βαρβάρων τούτους μάλιστ' εὐδοκιμοῦντας, ὅσοι τούς δμόθους άναστάτους ποιήσαντες άφθονον καί δάθυμον αύτοις κατεστήσαντο τον βίον, όμως οὐδεν τούτων ήμας έπηρε περί τους έχοντας την νησον έξα- ο 109 μαρτεΐν, άλλα μόνοι δή τῶν μεγάλην δύναμιν λαβόντων περιείδομεν ήμας αύτους άπορωτέρως ζώντας των δουλεύειν αίτίαν έχόντων. καίτοι βουλόμενοι πλεονεκτείν ούκ αν δή που της μέν Σκιωναίων γης έπεθυμήσαμεν, ην Πλαταιέων τοῖς ὡς ἡμᾶς καταφυγοῦσι φαινόμεθα παραδόντες, τοσαύτην δε χώραν παρελί-

110 (λβ΄.) Τοιούτων τοίνυν ἡμῶν γεγενημένων καὶ τοσαύτην πίστιν δεδωκότων ὑπὲρ τοῦ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν τολμῶσι κατηγορεῖν οἱ τῶν δεκαρχιῶν κοινωνήσαντες καὶ τὰς αὑτῶν πατρίδας λυμηνάμενοι, καὶ μικρὰς μὲν ποιήσαντες δοκεῖν εἶναι τὰς τῶν προγεγενημένων ἀδικίας, οὐδεμίαν δὲ λιπόντες ὑπερβολὴν τοῖς αὖθις βουλομένοις γενέσθαι πονηροῖς, ἀλλὰ φάσκοντες μὲν λακωνίζειν, τἀναντία δ' ἐκείνοις ε ἐπιτηδεύοντες, καὶ τὰς μὲν Μηλίων ὀδυρόμενοι συμφορὰς, περὶ δὲ τοὺς αὑτῶν πολίτας ἀνήκεστα τολμή-

πομεν, ή πάντας αν ήμας εὐπορωτέρους ἐποίησεν. λ αχ

111 σαντες έξαμαρτείν. ποίον γάρ αὐτοὺς ἀδίκημα διέφυγεν; ἢ τί τῶν αἰσχρῶν ἢ δεινῶν οὐ διεξῆλθον; οἷ τοὺς 64
μεν ἀνομωτάτους πιστοτάτους ἐνόμιζον, τοὺς δὲ προδότας ῶσπερ εὐεργέτας ἐθεράπευον, ἡροῦντο δὲ τῶν
Εἰλώτων ἐνὶ δουλεύειν ῶστ' εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας
ὑβρίζειν, μᾶλλον δ' ἐτίμων τοὺς αὐτόχειρας [καὶ φο-

112 νέας] τῶν πολιτῶν ἢ τοὺς γονέας τοὺς αὐτῶν, εἰς τοῦτο δ' ἀμότητος ἄπαντας ἡμᾶς κατέστησαν, ὥστε πρὸ τοῦ μὲν διὰ τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν καὶ ταῖς μικραῖς ἀτυχίαις πολλοὺς ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν τοὺς συμπενθήσοντας, ἐπὶ δὲ τῆς τούτων ἀρχῆς διὰ τὸ πλῆ- b θος τῶν οἰκείων κακῶν ἐπαυσάμεθ' ἀλλήλους ἐλεοῦντες. οὐδενὶ γὰρ τοσαύτην σχολὴν παρέλίπον ὥσθ' 113 ἔτέρω συναχθεσθῆναι. τίνος γὰρ οὐκ ἐφίκοντ' ἢ τίς

οῦτω πόροω τῶν πολιτικῶν ἦν πραγμάτῶν, ὅστις οὐκ ἐγγὺς ἦναγκάσθη γενέσθαι τῶν συμφορῶν, εἰς ας αι τοιαῦται φύσεις ἡμᾶς κατέστησαν; εἶτ' οὐκ αἰσχύνον-ται τὰς αὑτῶν πόλεις οῦτως ἀνόμως διαθέντες καὶ τῆς ο ἡμετέρας ἀδίκως κατηγοροῦντες, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τῶν δικῶν καὶ τῶν γραφῶν τῶν ποτε παρ' ἡμἴν γενομένων λέγειν τολμῶσιν, αὐτοὶ πλείους ἐγ τρισὶ μησὶν ἀκρίτους ἀποκτείναντες ὧν ἡ πόλις ἐπὶ 114 τῆς ἀρχῆς ἀπάσης ἔκρινεν. φυγὰς δὲ καὶ στάσεις καὶ

114 τῆς ἀοχῆς ἀπάσης ἔκοινεν. φυγὰς δὲ καὶ στάσεις καὶ νόμων συγχύσεις καὶ πολιτειῶν μεταβολὰς, ἔτι δὲ παί- δων ὕβοεις καὶ γυναικῶν αἰσχύνας καὶ χοημάτων άο- ἀ παγὰς τίς ἄν δύναιτο διεξελθεῖν; πλὴν τοσοῦτον είπεῖν ἔχω καθ' ἀπάντων, ὅτι τὰ μὲν ἐφ' ἡμῶν δεινὰ ὁραδίως ἄν τις ενὶ ψηφίσματι διέλυσε, τὰς δὲ σφαγὰς καὶ τὰς ἀνομίας τὰς ἐπὶ τούτων γενομένας οὐδεὶς ἄν ἰάσασθαι δύναιτο.

115 (λγ'.) Καὶ μὴν οὐδὲ τὴν παροῦσαν εἰρήνην, οὐδὲ τὴν αὐτονομίαν τὴν ἐν ταῖς πολιτείαις μὲν οὐκ ἐνοῦ-

σαν, εν δε ταις συνθήκαις άναγεγοαμμένην, άξιον ε έλέσθαι μάλλον η την άρχην την ήμετέραν. τις γαρ αν τοιαύτης καταστάσεως έπιθυμήσειεν, εν ή καταποντισταί μεν την θάλατταν κατέχουσι, πελτασταί δε

116 τὰς πόλεις καταλαμβάνουσιν, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὸς ἔτέρους περὶ τῆς χώρας πολεμεῖν ἐντὸς τείχους οι πολῖται πρὸς ἀλλήλους μάχονται, πλείους δὲ πόλεις αἰχμά- 65 λωτοι γεγόνασιν ἢ πρὶν τὴν εἰρήνην ἡμᾶς ποιήσασθαι, διὰ δὲ τὴν πυκνότητα τῶν μεταβολῶν ἀθυμοτέρως διάγουσιν οι τὰς πόλεις οἰκοῦντες τῶν ταῖς φυγαῖς ἐζημιωμένων οι μὲν γὰρ τὸ μέλλον δεδίασιν, οι δ'

117 ἀεὶ κατιέναι προσδοκώσιν. τοσούτον δ' ἀπέχουσι τῆς
ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας, ὥσθ' αl μὲν ὑπὸ τυράννοις εἰσὶ, τὰς δ' ἀρμοσταὶ κατέχουσιν, ἔνιαι δ'
ἀνάστατοι γεγόνασι, τῶν δ' οι βάρβαροι δεσπόται b
καθεστήκασιν· οῦς ἡμεῖς διαβῆναι τολμήσαντας εἰς
τὴθ Εὐρώπην καὶ μεῖζον ἢ προσῆκεν αὐτοῖς φρονή-

118 σαντας ούτω διέθεμεν ώστε μη μόνον παύσασθαι στρατείας έφ' ήμᾶς ποιουμένους άλλα και την αύτων χώραν ἀνέχεσθαι πορθουμένην, και διακοσίαις και χιλίαις ναυσι περιπλέοντας είς τοσαύτην ταπεινότητα κατεστήσαμεν ώστε μακρον πλοΐον έπι τάδε Φασήλι-δος μη καθέλκειν άλλ' ήσυχίαν ἄγειν, και τούς και- ο ρούς περιμένειν άλλα μη τῆ παρούση δυνάμει πιστεύ-

119 ειν. καὶ ταῦθ' ὅτι διὰ τὴν τῶν ποογόνων τῶν ἡμετέοων ἀρετὴν οὕτως εἶχεν, αὶ τῆς πόλεως συμφοραὶ
σαφῶς ἐπέδειξαν· ἄμα γὰρ ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερούμεθα καὶ τοῖς Έλλησιν ἀρχὴ τῶν κακῶν ἐγίγνετο. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἑλλησκόντω γενομένην ἀτυχίαν
ἐτέρων ἡγεμόνων καταστάντων ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι ναυμαχοῦντες, ἦοξαν δὲ τῆς θαλάττης, κατ- ἀ
έσχον δὲ τὰς πλείστας τῶν νήσων, ἀπέβησαν δ' εἰς

την Λακωνικήν, Κύθηρα δε κατά κράτος είλον, άπασαν δὲ τὴν Πελοπόννησον κακῶς ποιοῦντες περιέ-120 πλευσαν. (λδ'.) Μάλιστα δ' άν τις συνίδοι το μέγεθος της μεταβολής, εί παραναγνοίη τὰς συνθήκας τάς τ' έφ' ἡμῶν γενομένας καὶ τὰς νῦν γεγοαμμένας. τότε μεν γαρ ήμεζε φανησόμεθα την άργην την βασιλέως δρίζοντες και των φόρων ένίους τάττοντες και κωλύ- e οντες αὐτὸν τῆ θαλάττη χοῆσθαι· νῦν δ' ἐκεῖνός ἐστιν ό διοικών τὰ τῶν Ελλήνων καὶ προστάττων, ὰ γρη ποιείν έκάστους, και μόνον ούκ ἐπιστάθμους ἐν ταίς 121 πόλεσι καθιστάς, πλην γάρ τούτου τί τῶν ἄλλων ὑπόλοιπόν έστιν; οὐ καὶ τοῦ πολέμου κύριος έγένετο καὶ 66 την είρηνην έπρυτάνευσε και των παρόντων πραγμάτων έπιστάτης καθέστηκεν; ούχ ώς έκεῖνον πλέομεν ώσπερ πρός δεσπότην άλλήλων κατηγορήσοντες; οὐ βασιλέα του μέγαν αύτου προσαγορεύομεν ώσπερ

αίχμάλωτοι γεγονότες; οὖκ ἐν τοῖς πολέμοις τοῖς πρὸς ἀλλήλους ἐν ἐκείνω τὰς ἐλπίδας ἔχομεν τῆς σωτηρίας,

δς αμφοτέρους ήμας ήδέως αν απολέσειεν;

122 ΤΩν ἄξιον ἐνθυμηθέντας ἀγανακτῆσαι μὲν ἐπὶ ὑ τοῖς παροῦσι, ποθέσαι δὲ τὴν ἡγεμονίαν τὴν ἡμετέ-ραν, μέμψασθαι δὲ Αακεδαιμονίοις, ὅτι τὴν μὲν ἀρχὴν εἰς τὸν πόλεμον κατέστησαν ὡς ἐλευθερώσοντες τοὺς Ἑλληνας, ἐπὶ δὲ τελευτῆς οὕτω πολλοὺς αὐτῶν ἐκδότους ἐποίησαν, καὶ τῆς μὲν ἡμετέρας πόλεως τοὺς Ἰωνας ἀπέστησαν, ἐξ ἦς ἀπώκησαν καὶ δι' ἢν πολλάκις ἐσώθησαν, τοῖς δὲ βαρβάροις αὐτοὺς ἐξέθο-ασαν, ὧν ἀκόντων τὴν χώραν ἔχουσι καὶ πρὸς οῦς οὐδὲ 123 πώποτ' ἐπαύσαντο πολεμοῦντες. καὶ τότε μὲν ἡγανάκτουν, ὅθ' ἡμεῖς νομίμως ἐπάρχειν τινῶν ἡξιοῦμεν·νῦν δ' εἰς τοιαύτην δουλείαν καθεστώτων οὐδὲν φροντίζουσιν αὐτῶν, οἶς οὐκ ἐξαρκεῖ δασμολογεῖ-

σθαι καὶ τὰς ἀκροπόλεις ὁρᾶν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατεχομένας, ἀλλὰ πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς καὶ τοῖς σώμασι δεινότερα πάσχοψσι τῶν παρ' ἡμὶν ἀργυρωνήτων · οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οὕτως αἰκίζεται τοὺς οἰκέτας d

124 ώς έκεινοι τοὺς έλευθέρους κολάζουσιν. μέγιστον δὲ τῶν κακῶν, ὅταν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς δουλείας ἀναγκά- ζωνται συστρατεύεσθαι, καὶ πολεμεῖν τοῖς ἐλευθέροις ἀξιοῦσιν εἶναι, καὶ τοιούτους κινδύνους ὑπομένειν, ἐν οἶς ἡττηθέντες μὲν παραχρῆμα διαφθαρήσονται, κατορθώσαντες δὲ μᾶλλον εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον δου-

125 λεύσουσιν. (λέ.) Πν τίνας ἄλλους αἰτίους χρη νομίξειν η Αακεδαιμονίους, οἱ τοσαύτην ἰσχὺν ἔχοντες ε
περιορώσι τοὺς μὲν αῦτῶν συμμάχους γενομένους οῦτω δεινὰ πάσχοντας, τὸν δὲ βάρβαρον τῆ τῶν Ἑλλήνων ρώμη τὴν ἀρχὴν τὴν αὑτοῦ κατασκευαζόμενον;
καὶ πρότερον μὲν τοὺς μὲν τυράννους ἐξέβαλλον, τῷ
δὲ πλήθει τὰς βοηθείας ἐποιοῦντο, νῦν δὲ τοσοῦτον 67
μεταβεβλήκασιν, ἄστε ταῖς μὲν πολιτείαις πολεμοῦσι,

126 τὰς δὲ μοναρχίας συγκαθιστᾶσιν. τὴν μέν γε Μαντινέων πόλιν εἰρήνης ήδη γεγενημένης ἀνάστατον ἐποίησαν, καὶ τὴν Θηβαίων Καδμείαν κατέλαβον, καὶ νῦν
'Ολυνθίους καὶ Φλιασίους πολιορκοῦσιν, 'Αμύντα δὲ
τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ καὶ Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ καὶ τῷ βαρβάρῳ τῷ τῆς 'Ασίας κρατοῦντι συμ- b

127 πράττουσιν, ὅπως ὡς μεγίστην ἀρχὴν ἔξουσιν. καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπον τοὺς προεστῶτας τῶν Ἑλλήνων ἔνα μὲν ἄνδρα τοσούτων ἀνθρώπων καθιστάναι δεσπότην, ὧν οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν ἔξευρεῖν ράδιόν ἔστι, τὰς δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μηδ' αὐτὰς αὑτῶν ἔᾶν εἶναι κυρίας, ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεύειν ἢ ταῖς μεγίσταις 128 συμφοραῖς περιβάλλειν; δ δὲ πάντων δεινότατον, ὅταν

128 συμφοραίς περιβάλλειν; ο δε πάντων δεινότατον, όταν τις ίδη τοὺς τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν ἀξιοῦντας ἐπὶ μὲν ο

τους Έλληνας καθ' έκάστην την ημέραν στρατευομένους, πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους εἰς ἄπαντα τὸν χρόνον

συμμαχίαν πεποιημένους. ΧΧ

129 (λε΄.) Καὶ μηδεὶς ὑπολάβη με δυσκόλως ἔχειν, ὅτι τραχύτερον τούτων ἐμνήσθην, προειπών, ὡς περὶ διαλλαγῶν ποιήσομαι τοὺς λόγους · οὐ γὰρ ἵνα πρὸς τοὺς ἄλλους διαβάλω τὴν πόλιν τὴν Λακεδαιμονίων οὕτως εἴρηκα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἵν' αὐτοὺς ἐκείνους παύσω, καθ' ὅσον ὁ λόγος δύναται, τοιαύτην ἔχοντας 130 τὴν γνώμην. ἔστι δ' οὐχ οἶόν τ' ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρ- ἀ τημάτων, οὐδ' ἐτέρων πράξεων πείθειν ἐπιθυμεῖν, ἢν μή τις ἐρρωμένως ἐπιτιμήση τοῖς παροῦσιν · χρὴ δὲ κατηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ βλάβη λοιδοροῦντας, νουθετεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ἀφελεία τοιαῦτα πράττοντας. τὸν γὰρ αὐτὸν λόγον οὐχ ὁμοίως ὑπολαμβάνειν δεί, 131 μὴ μετὰ τῆς αὐτῆς διανοίας λεγόμενον. ἐπεὶ καὶ τοῦτ'

31 μὴ μετὰ τῆς αὐτῆς διανοίας λεγόμενον. ἐπεὶ καὶ τοῦτ'
ἔχομεν αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν, ὅτι τῆ μὲν αὑτῶν πόλει τοὺς
ὁμόρους εἰλωτεύειν ἀναγκάζουσι, τῷ δὲ κοινῷ τῷ τῷν e
συμμάχων οὐδὲν τοιοῦτον κατασκευάζουσιν, ἐξὸν αὐτοῖς τὰ πρὸς ἡμᾶς διαλυσαμένοις ἄπαντας τοὺς βαρ-

132 βάρους περιοίκους όλης τῆς Ἑλλάδος καταστῆσαι. καίτοι χρὴ τοὺς φύσει καὶ μὴ διὰ τύχην μέγα φρονοῦντας
τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς νη- 68
σιώτας δασμολογεῖν, οὺς ἄξιόν ἐστιν ἐλεεῖν, ὁρῶντας
τούτους μὲν διὰ σπανιότητα τῆς γῆς ὄρη γεωργεῖν
ἀναγκαζομένους, τοὺς δ' ἡπειρώτας δι' ἀφθονίαν τῆς
χώρας τὴν μὲν πλείστην αὐτῆς ἀργὸν περιορῶντας,
ἐξ ἦς δὲ καρποῦνται τοσοῦτον πλοῦτον κεκτημένους.

133 (λζ΄.) Ἡγοῦμαι δ' εἴ τινες ἄλλοθεν ἐπελθόντες θεαταὶ γένοιντο τῶν παρόντων πραγμάτων, πολλὴν ἀν αὐτοὺς καταγνῶναι μανίαν ἀμφοτέρων ἡμῶν, οἴτινες ὁ οῦτω περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἐξὸν ἀδεῶς πολλὰ πεπτήσθαι, και τὴν ἡμετέραν αὐτῶν χώραν διαφθεί134 ρομεν, ἀμελήσαντες τὴν ᾿Ασίαν καρποῦσθαι. και τῷ μὲν οὐδὲν προὐργιαίτερον ἐστιν ἢ σκοπεῖν, ἐξ ὧν μηδέποτε παυσόμεθα πρὸς ἀλλήλους πολεμοῦντες · ἡμεῖς δὲ τοσούτου δέομεν συγκρούειν τι τῷν ἐκείνου πρᾶγμάτων ἢ ποιεῖν στασιάζειν, ὥστε καὶ τὰς διὰ τύχην αὐτῷ γεγενημένας ταραχὰς συνδιαλύειν ἐπιχειροῦμεν, ε οἵτινες καὶ τοῖν στρατοπέδοιν τοῖν περὶ Κύπρον ἐὧμεν αὐτὸν τῷ μὲν χρῆσθαι, τὸ δὲ πολιοριεῖν, ἀμφοτέροιν
135 αὐτοῖν τῷς Ελλάδος ὅντοιν, οἵ τε νὰρ ἀφεστῷτες πρὸς

135 αὐτοῖν τῆς Ἑλλάδος ὅντοιν. οἴ τε γὰο ἀφεστῶτες πρὸς ἡμᾶς τ' οἰκείως ἔχουσι καὶ Δακεδαιμονίοις σφᾶς αὐτοὺς ἐνδιδόασιν, τῶν τε μετὰ Τειριβάζου στρατευομένων καὶ τοῦ πεζοῦ τὸ χρησιμώτατον ἐκ τῶνδε τῶν τόπων ἤθροισται, καὶ τοῦ ναυτικοῦ τὸ πλεῖστον ἀπ' Ἰωνίας συμπέπλευκεν, οῦ πολὺ ἂν ἤδιον κοινῆ τὴν ἀ ἸΑσίαν ἐπόρθουν ἢ πρὸς ἀλλήλους ἕνεκα μικρῶν ἐκιν-

136 δύνευον. ὧν ἡμεῖς οὐδεμίαν ποιούμεθα πρόνοιαν, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν Κυκλάδων νήσων ἀμφισβητοῦμεν, τοσαύτας δὲ τὸ πλῆθος πόλεις καὶ τηλικαύτας τὸ μέγεθος δυνάμεις οὕτως εἰκῆ τῷ βαρβάρω παραδεδώκαμεν. τοιγαροῦν τὰ μὲν ἔχει, τὰ δὲ μέλλει, τοῖς δ' ἐπιβουλεύει, δικαίως ἀπάντων ἡμῶν καταπεφρονη-

137 κώς. διαπέπρακται γάο, ο τῶν ἐκείνου προγόνων οὖ- e δεὶς πώποτε· τήν τε γὰο ᾿Ασίαν διωμολόγηται καὶ παρ᾽ ἡμῶν καὶ παρὰ Αακεδαιμονίων βασιλέως εἶναι, τάς τε πόλεις τὰς Ἑλληνίδας οὕτω κυρίως παρείληφεν ῶστε τὰς μὲν αὐτῶν κατασκάπτειν, ἐν δὲ ταῖς ἀκροπόλεις ἐντειχίζειν. καὶ ταῦτα πάντα γέγονε διὰ τὴν ἡμετέραν ἄνοιαν ἀλλ᾽ οὐ διὰ τὴν ἐκείνου δύναμιν.

138 (λη'.) Καίτοι τινὲς θαυμάζουσι τὸ μέγεθος τῶν 69 βασιλέως πραγμάτων καὶ φασίν αὐτὸν εἶναι δυσπολέμητον, διεξιόντες, ὡς πολλὰς τὰς μεταβολὰς τοῖς Έλ-

γοντας ούκ ἀποτρέπειν άλλ' έπισπεύδειν την στρατείαν εί γαρ ήμων όμονοησάντων αύτος έν ταραγαίς ών γαλεπός έσται προσπολεμείν, ή που σφόδρα γρή δεδιέναι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ὅταν τὰ μὲν τῶν βαρβάοων καταστή και δια μιᾶς γένηται γνώμης, ήμεζς δὲ b 139 πρός άλλήλους ώσπερ νῦν πολεμικώς ἔγωμεν. οὐ μὴν ούδ' εί συναγορεύουσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, οὐδ' ως όρθως περί της έκείνου δυνάμεως γιγνώσκουσιν. εί μεν γάρ ἀπέφαινον αὐτὸν ἄμα τοῖν πολέοιν ἀμφοτέροιν πρότερόν ποτε περιγεγενημένον, είκότως αν ήμας και νυν έκφοβειν έπεχείρουν εί δε τούτο μεν μή γέγονεν, άντιπάλων δ' όντων ήμων και Λακεδαιμονίων προσθέμενος τοις ετέροις επικυθέστερα τὰ πράγματα ο θάτερ' ἐποίησεν, οὐδέν ἐστι τοῦτο σημεΐον τῆς ἐκείνου δώμης. Εν γάρ τοις τοιούτοις καιροίς πολλάκις μικραί δυνάμεις μεγάλας δοπάς ἐποίησαν, ἐπεί καί περί Χίων ἔχοιμ' αν τούτον τον λόγον είπειν, ώς όποτέροις έκεῖνοι προσθέσθαι βουληθεῖεν, οὖτοι κατά 140 θάλατταν πρείττους ήσαν. (λθ'.) 'Αλλά γάρ οὐκ ἐκ τούτων δίκαιον έστι σκοπείν την βασιλέως δύναμιν. έξ ών μεθ' έκατέρων γέγονεν, άλλ' έξ ών αὐτὸς ὑπερ d αύτου πεπολέμημεν. και πρώτον μεν αποστάσης Αιγύπτου τι διαπέπρακται πρός τους έχοντας αυτήν; ούκ έκείνος μεν έπλ τον πόλεμον τούτον κατέπεμψε

μηκέτι την έλευθερίαν άγαπαν άλλ' ήδη και των όμό- e 141 οων ζητείν ἐπάρχειν; μετὰ δὲ ταῦτ' ἐπ' Εὐαγόραν στρατεύσας, ος άρχει μεν μιας πόλεως, έν δε ταις

τούς εύδοκιμωτάτους Περσών, 'Αβροκόμαν και Τιθραύστην καὶ Φαρνάβαζον, οὖτοι δὲ τρί ἔτη μείναντες καὶ πλείω κακὰ παθόντες ἢ ποιήσαντες, τελευτώντες ούτως αίσχοῶς ἀπηλλάγησαν ὥστε τοὺς ἀφεστῶτας συνθήκαις ἔκδοτός ἐστιν, οἰκῶν δὲ νῆσον κατὰ μὲν θάλατταν προδεδυστύχηκεν, ὑπὲρ δὲ τῆς χώρας τρισχιλίους ἔχει μόνον πελταστὰς, ἀλλ' ὅμως οὕτω ταπει- 70
νῆς δυνάμεως οὐ δύναται περιγενέσθαι βασιλεὺς πολεμῶν, ἀλλ' ἤδη μὲν ἔξ ἔτη διατέτριφεν, εἰ δὲ δεῖ τὰ
μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι, πολὺ πλείων ἐλπίς ἐστιν ἔτερον ἀποστῆναι πρὶν ἐκεῖνον ἐκπολιορκηθῆναι · τοιαῦται βραδυτῆτες ἐν ταῖς πράξεσι
142 ταῖς βασιλέως ἔνεισιν. ἐν δὲ τῶ πολέμω τῶ περὶ Ῥό-

- 2 ταϊς βασιλέως ἔνεισιν. ἐν δὲ τῷ πολέμῷ τῷ περὶ Ρόδον ἔχων μὲν τοὺς Λακεδαιμονίων συμμάχους εὔνους
 διὰ τὴν χαλεπότητα τῶν πολιτειῶν, χρώμενος δὲ ταῖς ὁ
 ὑπηρεσίαις ταῖς παρ' ἡμῶν, στρατηγοῦντος δ' αὐτῷ
 Κόνωνος, ὃς ἦν ἐπιμελέστατος μὲν τῶν στρατηγῶν,
 πιστότατος δὲ τοῖς Ἑλλησιν, ἐμπειρότατος δὲ τῶν πρὸς
 τὸν πόλεμον κινδύνων, τοιοῦτον λαβῶν συναγωνιστὴν τρία μὲν ἔτη περιεῖδε τὸ ναυτικὸν τὸ προκινδυνεῦον ὑπὲρ τῆς ᾿Ασίας ὑπὸ τριήρων ἐκατὸν μόνων πολιορκούμενον, πεντεκαίδεκα δὲ μηνῶν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν, ὥστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνῷ
 πολλάκις ἄν διελύθησαν, διὰ δὲ τὸν ἐφεστῶτα κίνδυ- ο
 νον καὶ τὴν συμμαχίαν τὴν περὶ Κόρινδον συστάσαν
- 143 μόλις ναυμαχούντες ενίκησαν. και ταυτ' εστί τὰ βασιλικώτατα και σεμνότατα τῶν ἐκείνω πεποαγμένων, και περί ὧν οὐδέποτε παύονται λέγοντες οι βουλόμενοι τὰ τῶν βαρβάρων μεγάλα ποιεῖν. (μ'.) 'Ωστ' οὐδεὶς ἄν ἔχοι τοῦτ' εἰπεῖν, ὡς οὐ δικαίως χρῶμαι τοῖς παραδείγμασιν, οὐδ' ὡς ἐκὶ μικροῖς διατρίβω τὰς με-
- 144 γίστας τῶν πράξεων παραλείπων · φεύγων γὰρ ταύ- d την τὴν αἰτίαν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων διῆλθον, οὐκ ἀμνημονῶν οὐδ' ἐκείνων, ὅτι Δερκυλίδας μὲν χιλίους ἔχων ὑπλίτας τῆς Αἰολίδος ἐπῆρξε, Δράκων δ' 'Αταρνέα καταλαβὼν καὶ τρισχιλίους πελταστὰς συλλέξας τὸ

Μύσιον πεδίου ἀνάστατον ἐποίησε, Θίβοων δ' ὀλίγω πλείους τούτων διαβιβάσας την Αυδίαν ἄπασαν ἐπόοδησεν, 'Αγησίλαος δὲ τῷ Κυρείω στρατεύματι χρώμενος μικροῦ δεῖν τῆς ἐντὸς ''Αλυος χώρας ἐκράτησεν. e

145 καὶ μὴν οὐδὲ τὴν στρατιὰν τὴν μετὰ τοῦ βασιλέως περιπολοῦσαν, οὐδὲ τὴν Περσῶν ἀνδρίαν ἄξιον φοβηθῆναι καὶ γὰρ ἐκεῖνοι φανερῶς ἐπεδείχθησαν ὑπὸ
τῶν Κύρω συναναβάντων οὐδὲν βελτίους ὅντες τῶν
ἐπὶ θαλάττη. τὰς μὲν γὰρ ἄλλας μάχας ὅσας ἡττήθη- 71
σαν ἐῶ, καὶ τίθημι στασιάζειν αὐτοὺς καὶ μὴ βούλεσθαι προθύμως πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν τοῦ βασιλέως

146 διακινδυνεύειν. ἀλλ' ἐπειδὴ Κύρου τελευτήσαντος συνῆλθον ἄπαντες οἱ τὴν ᾿Ασίαν κατοικοῦντες, ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς οὕτως αἰσχρῶς ἐπολέμησαν ὥστε μηδένα λόγον ὑπολιπεῖν τοῖς εἰθισμένοις τὴν Περσῶν ἀνδρίαν ἐπαινεῖν. λαβόντες γὰρ ἐξακισχιλίους τῶν ἡ Ἑλλήνων οὐκ ἀριστίνδην ἐπειλεγμένους, ἀλλ' οῖ διὰ φαυλότητας ἐν ταῖς αὑτῶν οὐχ οἶοί τ' ἦσαν ζῆν, ἀπείρους μὲν τῆς χώρας ὄντας, ἐρήμους δὲ συμμάχων γεγενημένους, προδεδομένους δ' ὑπὸ τῶν συναναβάντων, ἀπεστερημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ, μεθ' οὖ συν

147 ηκολούθησαν, τοσούτον αὐτῶν ἥττους ἦσαν, ὥσθ' ὁ βασιλεὺς ἀπορήσας τοῖς παρούσι πράγμασι καὶ καταφουνήσας τῆς περὶ αὐτὸν δυνάμεως τοὺς ἄρχοντας τοὺς τῶν ἐπικούρων ὑποσπόνδους συλλαβεῖν ἐτόλμη- e σεν, ὡς εἰ τοῦτο παρανομήσειε συνταράξων τὸ στρατόπεδον, καὶ μᾶλλον είλετο περὶ τοὺς θεοὺς ἐξαμαρτεῖν ἢ πρὸς ἐκείνους ἐκ τοῦ φανεροῦ διαγωνίσασθαι.

148 διαμαρτών δὲ τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῶν στρατιωτῶν συμμεινάντων καὶ καλῶς ἐνεγκόντων τὴν συμφορὰν, ἀπιοῦσιν αὐτοῖς Τισσαφέρνην καὶ τοὺς ἱππέας συνέπεμψεν, ὑφ' ὧν ἐκεῖνοι παρὰ πᾶσαν ἐπιβουλευόμενοι τὴν ὁδὸν ὁμοίως διεπορεύθησαν ὡσπερανεὶ προπεμπόμενοι, μάλιστα μὲν φοβούμενοι τὴν ἀοίκητον τῆς ব χώρας, μέγιστον δὲ τῶν ἀγαθῶν νομίζοντες, εἰ τῶν 49 πολεμίων ὡς πλείστοις ἐντύχοιεν. κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐπὶ λείαν ἐλθόντες, οὐδὲ κώμην καταλαβόντες ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα στρατεύσαντες, ἀσφαλέστερον κατέβησαν τῶν περὶ φιλίας ὡς αὐτὸν πρεσβευόντων. ιστε μοι δοκοῦσιν ἐν ἄπασι τοῖς τόποις σαφῶς ἐπιδεδεῖχθαι τὴν αὐτῶν μαλακίαν ε καὶ γὰρ ἐν τῆ παραλία τῆς ᾿Ασίας πολλὰς μάχας ἤττηνται, καὶ διαβάντες εἰς τὴν Εὐρώπην δίκην ἔδοσαν, οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν κακῶς ἀπώλονθ' οἱ δ' αἰσχρῶς ἐσώθησαν, καὶ τελευτῶντες ὑπ' αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις καταγέλαστοι γεγόνασιν.

(μα'.) Καὶ τούτων οὐδεν ἀλόγως γέγονεν, ἀλλὰ 72 50 πάντ' είκότως ἀποβέβηκεν · οὐ γὰο οἶόν τε τοὺς οὕτω τρεφομένους και πολιτευομένους ούτε της άλλης άρετῆς μετέχειν οὖτ' ἐν ταῖς μάγαις τρόπαιον [στάναι τῶν πολεμίων. πῶς γὰο ἐν τοῖς ἐκείνων ἐπιτηδεύμασιν έγγενέσθαι δύναιτ' αν η στρατηγός δεινός η στρατιώτης άγαθός, ών τὸ μὲν πλεϊστόν ἐστιν ὅχλος ἄτακτος καὶ κινδύνων ἄπειρος, πρὸς μὲν τὸν πόλεμον ἐκλελυμένος, πρός δε την δουλείαν άμεινον των παρ' ήμεν b 51 οίκετῶν πεπαιδευμένος, οί δ' ἐν ταῖς μεγίσταις δόξαις όντες αὐτῶν ὁμαλῶς μὲν οὐδὲ κοινῶς οὐδὲ πολιτικῶς ούδεπώποτ' έβίωσαν, απαντα δε τον χρόνον διάγουσιν είς μεν τους ύβρίζοντες, τοις δε δουλεύοντες, ώς αν ανθοωποι μάλιστα τας φύσεις διαφθαρείεν, καί τὰ μὲν σώματα διὰ τοὺς πλούτους τρυφώντες, τὰς δὲ ψυχὰς διὰ τὰς μοναρχίας ταπεινὰς καὶ περιδεεῖς ἔχοντες, έξεταζόμενοι πρός αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις καὶ προ- ο καλινδούμενοι και πάντα τρόπον μικρόν φρονείν μελετώντες, θνητόν μεν άνδοα προσκυνούντες και δαίμονα προσαγορεύοντες, των δε θεων μαλλον ή των 152 άνθρωπων όλιγωρούντες. τοιγαρούν οι καταβαίνουτες αὐτών ἐπὶ θάλατταν, οῦς καλοῦσι σατράπας, οὐ καταισχύνουσι τὴν ἐκεῖ παίδευσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς ήθεσι τοῖς αὐτοῖς διαμένουσι, πρὸς μεν τοὺς φίλους ἀπί- d στως, πρὸς δε τοὺς ἐχθροὺς ἀνάνδρως ἔχοντες, καὶ τὰ μεν ταπεινώς, τὰ δ' ὑπερηφάνως ζωντες, τῶν μεν

συμμάχων καταφοονούντες, τοὺς δὲ πολεμίους θερα153 πεύοντες. τὴν μέν γε μετ' Αγησιλάου στρατιὰν ὀκτὰ
μἤνας ταῖς αὑτῶν δαπάναις διέθρεψαν, τοὺς δ' ὑπὲρ
αὑτῶν κινδυνεύοντας ἐτέρου τοσούτου χρόνου τὸν
μισθὸν ἀπεστερησαν· καὶ τοῖς μὲν Κισθήνην καταλαβοῦσιν ἐκατὸν τάλαντα διένειμαν, τοὺς δὲ μεθ' αὑτῶν
εἰς Κύπρον στρατευσαμένους μᾶλλον ἢ τοὺς αἰχμαλώ- e

154 τους ὕβριζον. ὡς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ μὴ καθ' ἔν ἔκαστον ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τίς ἢ τῶν πολεμησάντων
αὐτοῖς οὐκ εὐδαιμονήσας ἀπῆλθεν, ἢ τῶν ὑπ' ἐκείνοις γενομένων οὐκ αἰκισθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν; 73
οὐ Κόνωνα μὲν ὑς ὑπὲρ τῆς ᾿Ασίας στρατηγήσας τὴν
ἀρχὴν τὴν Λακεδαιμονίων κατέλυσεν, ἐπὶ θανάτφ συλλαβεῖν ἐτόλμησαν, Θεμιστοκλέα δ' ὑς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτοὺς κατεναυμάχησε, τῶν μεγίστων δωρεῶν

55 ήξίωσαν; καίτοι πῶς χρὴ τὴν τούτων φιλίαν ἀγαπᾶν, οδ τοὺς μὲν εὐεργέτας τιμωροῦνται, τοὺς δὲ κακῶς ποιοῦντας οὕτως ἐπιφανῶς κολακεύουσιν; περὶ τίνας δ' ἡμῶν οὐκ ἐξημαρτήκασιν; ποῖον δὲ χρόνον διαλε- Ε λοίπασιν ἐπιβουλεύοντες τοῖς Ἑλλησιν; τί δ' οὐκ ἐχ- Φρὸν αὐτοῖς ἐστὶ τῶν παρ' ἡμῖν, οῖ καὶ τὰ τῶν θεῶν ἔδη καὶ τοὺς νεῶς συλᾶν ἐν τῷ προτέρῷ πολέμῷ καὶ

156 κατακάειν ετόλμησαν; διὸ καὶ τοὺς Ἰωνας ἄξιον επαινεῖν, ὅτι τῶν ἐμπρησθέντων [ερῶν ἐπηράσαντ' εἴ τινες κινήσειαν ἢ πάλιν εἰς τἀρχαῖα καταστήσαι βουληθείεν, οὐκ ἀποροῦντες, πόθεν ἐπισκευάσωσιν, ἀλλ' ἵν' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἢ τῆς τῶν βαρβά- ο ρων ἀσεβείας, καὶ μηδεὶς πιστεύη τοῖς τοιαῦτ' εἰς τὰ τῶν θεῶν ἐξαμαρτεῖν τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ φυλάττωνται καὶ δεδίωσιν, ὁρῶντες αὐτοὺς οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀναθήμασι πολεμήσαντας.

157 (μβ΄.) Έχω δὲ καὶ περὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων τοιαῦτα διελθεῖν. καὶ γὰρ οὖτοι πρὸς μὲν τοὺς
ἄλλους, ὅσοις πεπολεμήκασιν, ἄμα διαλλάττονται καὶ
τῆς ἔχθρας τῆς γεγενημένης ἐπιλανθάνονται, τοῖς δ' ὰ
ἠπειρώταις οὐδ' ὅταν εὖ πάσχωσι χάριν ἴσασιν · οῦτως ἀείμνηστον τὴν ὀργὴν πρὸς αὐτοὺς ἔχουσιν. καὶ
πολλῶν μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν, ἐν δὲ τοῖς συλλόγοις ἔτι καὶ νῦν ἀρὰς ποιοῦνται, πρὶν ἄλλο τι χρηματίζειν, εἴ τις ἐπικηρυκεύεται Πέρσαις τῶν πολιτῶν · Εὐμολπίδαι δὲ καὶ Κήρυκες ἐν τῆ τελετῆ τῶν μυστηρίων διὰ τὸ τούτων μἴσος
καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις εἴργεσθαι τῶν Γερῶν ὅσπερ e

158 τοις ἀνδροφόνοις προαγορεύουσιν. οῦτω δὲ φύσει πολεμικῶς πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν, ῶστε καὶ τῶν μύθων
ἤδιστα συνδιατρίβομεν τοῖς Τρωϊκοῖς καὶ Περσικοῖς,
δι' ὧν ἔστι πυνθάνεσθαι τὰς ἐκείνων συμφοράς. εὕ- 74
ροι δ' ἄν τις ἐκ μὲν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους ὕμνους πεποιημένους, ἐκ δὲ τοῦ πρὸς τοὺς
"Ελληνας θρήνους ἡμὶν γεγενημένους, καὶ τοὺς μὲν
ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀδομένους, τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς
159 ἡμᾶς μεμνημένους ὑοἶμαι δὲ καὶ τὴν 'Ομήρου ποίησιν
μείζω λαβεὶν δόξαν, ὅτι καλῶς τοὺς πολεμήσαντας
τοῖς βαρβάροις ἐνεκωμίασε, καὶ διὰ τοῦτο βουληθῆναι

τούς προγόνους ήμων ἔντιμον αύτοῦ ποιήσαι την

τέχνην ἔν τε τοῖς τῆς μουσικῆς ἄθλοις καὶ τῆ παιδεύ- b σει τῶν νεωτέρων, ἵνα πολλάκις ἀκούοντες τῶν ἐπῶν ἐκμανθανωμεν τὴν ἔχθραν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς αὐτοὺς καὶ ζηλοῦντες τὰς ἀρετὰς τῶν στρατευσαμένων

160 τῶν αὐτῶν ἔργων ἐκείνοις ἐπιθυμῶμεν. (μγ΄.) Ὠστε μοι δοκεῖ πολλὰ λίαν εἶναι τὰ παρακελευόμενα πολεμεῖν αὐτοῖς, μάλιστα δ' ὁ παρὼν καιρὸς, οὖ σαφέστε - ο ρον οὐδέν. ὂν οὐκ ἀφετέον καὶ γὰρ αἰσχρὸν παρόντι μὲν μὴ χρῆσθαι, παρελθόντος δ' αὐτοῦ μεμνῆσθαι. τί γὰρ ἄν καὶ βουληθεῖμεν ἡμῖν προσγενέσθαι, μέλλοντες βασιλεῖ πολεμεῖν, ἔξω τῶν νῦν ὑπαρχόντων;

161 οὖκ Αἴγυπτος μὲν αὐτοῦ καὶ Κύπρος ἀφέστηκε, Φοινίκη δὲ καὶ Συρία διὰ τὸν πόλεμον ἀνάστατοι γεγόνασι, Τύρος δ' ἔφ' ἡ μέγ' ἐφρόνησεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
ἐκείνου κατείληπται; τῶν δ' ἐν Κιλικία πόλεων τὰς
μὲν πλείστας οἱ μεθ' ἡμῶν ὄντες ἔχουσι, τὰς δ' οὐ ἀ
γαλεπόν ἐστι κτήσασθαι. Αυκίας δ' οὐδ' εἶς πώποτε

162 Περσῶν ἐκράτησεν. Ἑκατόμνως δ' ὁ Καρίας ἐπίσταθμος τῆ μὲν ἀληθεία πολὺν ἤδη χρόνον ἀφέστηκεν, ὁμολογήσει δ' ὅταν ἡμεῖς βουληθῶμεν. ἀπὸ δὲ Κνίδου μέχρι Σινώπης Ἑλληνες τὴν ᾿Ασίαν παροικοῦσιν, οῦς οὐ δεῖ πείθειν ἀλλὰ μὴ κωλύειν πολεμεῖν. καίτοι τοιούτων ὁρμητηρίων ὑπαρξάντων καὶ τοσούτου πολέμου τὴν ᾿Ασίαν περιστάντος τί δεῖ τὰ συμβησόμενα ελίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν; ὅπου γὰρ μικρῶν μερῶν ῆττους εἰσὶν, οὐκ ἄδηλον, ὡς ἂν διατεθεῖεν, εἰ πᾶσιν

163 ἡμῖν πολεμεῖν ἀναγκασθεῖεν. ἔχει δ' οῦτως. ἄν μὲν ὁ βάρβαρος ἐρρωμενεστέρως κατάσχη τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ θαλάττη φρουρὰς μείζους ἐν αὐἀαῖς ἢ νῦν ἐγκατα- 75 στήσας, τάχ' ἄν καὶ τῶν νήσων αἱ περὶ τὴν ἤπειρον, οἶον Ῥόδος καὶ Σάμος καὶ Χίος, ἐπὶ τὰς ἐκείνου τύχας ἀποκλίνειαν · ἢν δ' ἡμεῖς αὐτὰς πρότεροι καταλάβω-

μεν, είκὸς τοὺς τὴν Αυδίαν καὶ Φουγίαν καὶ τὴν ἄλλην τὴν ὑπερκειμένην χώραν οἰκοῦντας ἐπὶ τοῖς ἐν-

164 τεῦθεν δομωμένοις εἶναι. διὸ δεί σπεύδειν καὶ μηδεμίαν ποιεἴσθαι διατοιβὴν, ἴνα μὴ πάθωμεν, ὅπεο οἱ πατέρες ἡμῶν. ἐκεἴνοι γὰο ὑστερίσαντες τῶν βαρβά- ὁ ρων καὶ προέμενοι τινας τῶν συμμάχων ἡναγκάσθησαν ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς κινδυνεύειν, ἐξὸν αὐτοἰς προτέροις διαβἄσιν εἰς τὴν ἤπειρον μετὰ πάσης τῆς τῶν Ἑλλήνων δυνάμεως ἐν μέρει τῶν ἐθνῶν ἕκαστον

165 χειροῦσθαι. δέδεικται γὰρ, ὅταν τις πολεμῆ πρὸς ἀνθρώπους ἐκ πολλῶν τόπων συλλεγομένους, ὅτι δεὶ μὴ περιμένειν, ἔως ἀν ἐπιστῶσιν, ἀλλ' ἔτι διεσπαρμένοις αὐτοις ἐπιχειρεῖν. ἐκεῖνοι μὲν προεξαμαρτόντες ς ἄπαντα ταῦτ' ἐπηνωρθώσαντο, καταστάντες εἰς τοὺς μεγίστους ἀγῶνας ἡμεῖς δ' ἂν σωφρονῶμεν, ἐξ ἀρχῆς φυλαξόμεθα καὶ πειρασόμεθα φθῆναι περὶ τὴν Λυδίαν

166 καὶ τὴν Ἰωνίαν στρατόπεδον ἐγκαταστήσαντες, εἰδότες, ὅτι καὶ βασιλεὺς οὐχ ἑκόντων ἄρχει τῶν ἡπειρωτῶν ἀλλὰ μείζω δύναμιν περὶ αῦτὸν ἑκάστων αὐτῶν ποιησάμενος ἡς ἡμεῖς ὅταν κρείττω διαβιβάσωμεν, ὁ βου- ὰληθέντες ράδίως ἄν ποιήσαιμεν, ἀσφαλῶς ἄπασαν τὴν ᾿Ασίαν καρπωσόμεθα. πολὸ δὲ κάλλιον ἐκείνω περὶ τῆς βασιλείας πολεμεῖν ἢ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν.

167 (μδ΄.) "Αξιον δ' ἐπὶ τῆς νῦν ἡλικίας ποιήσασθαι τὴν στρατείαν, ἵν' οἱ τῶν συμφορῶν κοινωνήσαντες, οὖτοι καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσωσι καὶ μὴ πάντα τὸν χρόνον δυστυχοῦντες διαγάγωσιν. ἰκανὸς γὰρ ὁ παρε- ε ληλυθῶς, ἐν ὧ τί τῶν δεινῶν οὐ γέγονεν; πολλῶν γὰρ κακῶν τῆ φύσει τῆ τῶν ἀνθρώπων ὑπαρχόντων αὐτοὶ

168 πλείω τῶν ἀναγκαίων προσεξευρήκαμεν, πολέμους καὶ στάσεις ήμῖν αὐτοῖς ἐμποιήσαντες, ώστε τοὺς μὲν 180CRATES. Ι.

έν ταζς αύτῶν ἀνόμως ἀπόλλυσθαι, τοὺς ở ἐπὶ ξένης 76
μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν ἀλᾶσθαι, πολλοὺς δὲ δι'
ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν ἐπικουρεῖν ἀναγκαζομένους
ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῖς φίλοις μαχομένους ἀποθνήσκειν. ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς πώποτ' ἡγανάκτησεν, ἀλλ' ἐπὶ
μὲν ταῖς συμφοραῖς ταῖς ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκειμέναις δακρύειν ἀξιοῦσιν, ἀληθινὰ δὲ πάθη πολλὰ καὶ
δεινὰ γιγνόμενα διὰ τὸν πόλεμον ἐφορῶντες τοσούτου δέουσιν ἐλεεῖν, ὥστε καὶ μᾶλλον χαίρουσιν ἐπὶ ὑ
τοῖς ἀλλήλων κακοῖς ἢ τοῖς αὑτῶν ἰδίοις ἀγαθοῖς.
169 ἴσως δ' ἄν καὶ τῆς ἐμῆς εὐηθείας πολλοὶ καταγελά-

19 Ισως σ΄ αν και της έμης εύηθείας πολλοι καταγελάσειαν, εί δυστυχίας ανδρών όδυροίμην έν τοις τοιούτοις καιροίς, έν οίς Ίταλία μεν άνάστατος γέγονε, Σικελία δε καταδεδούλωται, τοσαύται δε πόλεις τοις βαρβάροις έκδεδονται, τὰ δε λοιπὰ μέρη τῶν Ελλήνων

έν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις έστίν.

170 (με΄.) Θαυμάζω δὲ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν, εἰ προσήκειν αὐτοῖς ἡγοῦνται μέγα φρονεῖν, c μηδὲν πώποδ' ὑπὲρ τηλικούτων πραγμάτων μήτ' εἰπεῖν μήτ' ἐνθυμηθῆναι δυνηθέντες. ἐρχῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ ἦσαν ἄξιοι τῆς παρούσης δόξης, ἁπάντων ἀφεμένους τῶν ἄλλων περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς 171 βαρβάρους εἰσηγεῖσθαι καὶ συμβουλεύειν. τυχὸν μὲν γὰρ ἄν τι συνεπέραναν εἰ δὲ καὶ προαπεῖπον, ἀλλ' οὖν τούς γε λόγους ὥσπερ χρησμοὺς εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον ἄν κατέλιπον. νῦν δ' οἱ μὲν ἐν ταῖς μεγίσταις ἀ δόξαις ὅντες ἐπὶ μικροῖς σπουδάζουσιν, ἡμῖν δὲ τοῖς τῶν πολιτικῶν ἐξεστῶσι περὶ τηλικούτων πραγμάτων συμβουλεύειν παραλελοίπασιν.

172 Οὐ μὴν ἀλλ' ὅσφ μικοοψυχότεροι τυγχάνουσιν ὅντες οἱ προεστῶτες ἡμῶν, τοσούτφ τοὺς ἄλλους ἐροφμενεστέρως δεῖ σκοπεῖν, ὅπως ἀπαλλαγησόμεθα τῆς παρούσης έχθρας. νῦν μὲν γὰρ μάτην ποιούμεθα τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας οὐ γὰρ διαλυόμεθα τοὺς πολέμους ἀλλ' ἀναβαλλόμεθα καὶ περιμένομεν τοὺς ε καιροὺς, ἐν οἶς ἀνήκεστόν τι κακὸν ἀλλήλους ἐργά-

173 σασθαι δυνησόμεθα. (μς΄.) Δεῖ δὲ ταύτας τὰς ἐπιβουλὰς ἐκποδῶν ποιησαμένους ἐκείνοις τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖν, ἐξ ὧν τάς τε πόλεις ἀσφαλέστερον οἰκήσομεν καὶ πιστότερον διακεισόμεθα πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. ἔστι δ' ἁπλοῦς καὶ ῥάδιος ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων οὕτε γὰρ εἰρήνην οἶόν τε βεβαίαν ἀγαγεῖν, ἢν μὴ κοινῆ 77 τοῖς βαρβάροις πολεμήσωμεν, οὕθ' ὁμονοῆσαι τοὺς Ἑλληνας, πρὶν ἂν καὶ τὰς ἀφελείας ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τοὺς κινδύνους πρὸς τοὺς αὐτοὺς ποιησώμεθα.

174 τούτων δὲ γενομένων καὶ τῆς ἀπορίας τῆς περὶ τὸν. βίον ἡμῶν ἀφαιρεθείσης, ἢ καὶ τὰς ἐταιρίας διαλύει καὶ τὰς συγγενείας εἰς ἔχθραν προάγει καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς πολέμους καὶ στάσεις καθίστησιν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχ ὁμονοήσομεν καὶ τὰς εὐνοίας ἀληθινὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔξομεν. ὧν ἕνεκα περὶ παντὸς b ποιητέον, ὅπως ὡς τάχιστα τὸν ἐνθένδε πόλεμον εἰς τὴν ἤπειρον διοριοῦμεν, ὡς μόνον ἄν τοῦτ' ἀγαθὸν ἀπολαύσαιμεν τῶν κινδύνων τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, εἰ ταῖς ἐμπειρίαις ταῖς ἐκ τούτων γεγενημέναις πρὸς τὸν βάρβαρον καταχρήσασθαι δόξειεν ἡμῖν.

175 (μξ΄.) 'Αλλά γαρ ίσως διά τὰς συνθήκας ἄξιον έπισχεῖν ἀλλ' οὐκ ἐπειχθήναι καὶ θᾶττον ποιήσασθαι ε τὴν στρατείαν; δι' ὰς αι μὲν ήλευθερωμέναι τῶν πόλεων βασιλεῖ χάριν ἴσασιν, ὡς δι' ἐκεῖνον τυχοῦσαι τῆς αὐτονομίας ταύτης, αι δ' ἐκδεδομέναι τοῖς βαρβάροις μάλιστα μὲν Λακεδαιμονίοις ἐπικαλοῦσιν, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μετασχοῦσι τῆς εἰρήνης, ὡς ὑπὸ τούτων δουλεύειν ἡναγκασμέναι. καίτοι κῶς οὐ

έν ταζς αύτων ἀνόμως ἀπόλλυσθαι, τοὺς δ' ἐπὶ ξένης 76 μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν ἀλᾶσθαι, πολλοὺς δὲ δι' ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν ἐπικουρεῖν ἀναγκαζομένους ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῖς φίλοις μαχομένους ἀποθνήσκειν. ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς πώποτ' ἡγανάκτησεν, ἀλλ' ἐπὶ μὲν ταζς συμφοραζς ταζς ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκειμέναις δακρύειν ἀξιοῦσιν, ἀληθινὰ δὲ πάθη πολλὰ καὶ δεινὰ γιγνόμενα διὰ τὸν πόλεμον ἐφορῶντες τοσούτου δέουσιν ἐλεεῖν, ὥστε καὶ μᾶλλον χαίρουσιν ἐπὶ ὑ τοῖς ἀλλήλων κακοῖς ἢ τοῖς αὑτῶν ἰδίοις ἀγαθοῖς.

169 ἴσως δ' ἄν καὶ τῆς ἐμῆς εὐηθείας πολλοὶ καταγελάσειαν, εἰ δυστυχίας ἀνδρῶν ὀδυροίμην ἐν τοῖς τοιούσ

σειαν, εί δυστυχίας ἀνδρῶν ὀδυροίμην ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς, ἐν οἶς Ἰταλία μὲν ἀνάστατος γέγονε, Σικελία δὲ καταδεδούλωται, τοσαῦται δὲ πόλεις τοῖς βαρβάροις ἐκδέδονται, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τῶν Ἑλλήνων

έν τοῖς μεγίστοις χινδύνοις έστίν.

170 (με΄.) Θαυμάζω δὲ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν, εἰ προσήκειν αὐτοῖς ἡγοῦνται μέγα φρονεῖν, c μηδὲν πώποδ' ὑπὲρ τηλικούτων πραγμάτων μήτ' εἰπεῖν μήτ' ἐνθυμηθῆναι δυνηθέντες. ἐρχῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ ἦσαν ἄξιοι τῆς παρούσης δόξης, ἁπάντων ἀφεμένους τῶν ἄλλων περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς 171 βαρβάρους εἰσηγεῖσθαι καὶ συμβουλεύειν. τυχὸν μὲν γὰρ ἄν τι συνεπέραναν· εἰ δὲ καὶ προαπεῖπον, ἀλλ' οὖν τούς γε λόγους ὥσπερ χρησμοὺς εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον ἄν κατέλιπον. νῦν δ' οἱ μὲν ἐν ταῖς μεγίσταις ἀ δόξαις ὄντες ἐπὶ μικροῖς σπουδάζουσιν, ἡμῖν δὲ τοῖς τῶν πολιτικῶν ἐξεστῶσι περὶ τηλικούτων πραγμάτων συμβουλεύειν παραλελοίπασιν.

172 Οὐ μὴν ἀλλ' ὅσω μικοοψυχότεροι τυγχάνουσιν ὅντες οἱ προεστῶτες ἡμῶν, τοσούτω τοὺς ἄλλους ἐροωμενεστέρως δεῖ σκοπεῖν, ὅπως ἀπαλλαγησόμεθα τῆς παρούσης έχθρας. νῦν μὲν γὰρ μάτην ποιούμεθα τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας οὐ γὰρ διαλυόμεθα τοὺς πολέμους ἀλλ' ἀναβαλλόμεθα καὶ περιμένομεν τοὺς ε καιροὺς, ἐν οἶς ἀνήκεστόν τι κακὸν ἀλλήλους ἐργά-

173 σασθαι δυνησόμεθα, (μς΄.) Δεῖ δὲ ταύτας τὰς ἐπιβουλὰς ἐκποδῶν ποιησαμένους ἐκείνοις τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖν, ἐξ ὧν τάς τε πόλεις ἀσφαλέστερον οἰκήσομεν καὶ πιστότερον διακεισόμεθα πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ δάδιος ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων οὕτε γὰρ εἰρήνην οἶόν τε βεβαίαν ἀγαγεῖν, ἢν μὴ κοινῆ 77 τοῖς βαρβάροις πολεμήσωμεν, οὕθ' ὁμονοῆσαι τοὺς Ἑλληνας, πρὶν ἂν καὶ τὰς ἀφελείας ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τοὺς κινδύνους πρὸς τοὺς αὐτοὺς ποιησώμεθα.

174 τούτων δε γενομένων και τῆς ἀπορίας τῆς περι τὸν. βίον ἡμῶν ἀφαιρεθείσης, ἢ και τὰς εταιρίας διαλύει και τὰς συγγενείας εἰς ἔχθραν προάγει και πάντας ἀνθρώπους εἰς πολέμους και στάσεις καθίστησιν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχ ὁμονοήσομεν και τὰς εὐνοίας ἀληθινὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔξομεν. ὧν ἕνεκα περι παντὸς b ποιητέον, ὅπως ὡς τάχιστα τὸν ἐνθένδε πόλεμον εἰς τὴν ἤπειρον διοριοῦμεν, ὡς μόνον ἄν τοῦτ' ἀγαθὸν ἀπολαύσαιμεν τῶν κινδύνων τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, εἰ ταῖς ἐμπειρίαις ταῖς ἐκ τούτων γεγενημέναις πρὸς τὸν βάρβαρον καταχρήσασθαι δόξειεν ἡμῖν.

175 (μξ΄.) 'Αλλά γάρ ἴσως διά τὰς συνθήκας ἄξιον έπισχεῖν ἀλλ' οὐκ ἐπειχθῆναι καὶ θᾶττον ποιήσασθαι ε τὴν στρατείαν; δι' ὰς αι μὲν ήλευθερωμέναι τῶν πόλεων βασιλεῖ χάριν ἴσασιν, ὡς δι' ἐκεῖνον τυχοῦσαι τῆς αὐτονομίας ταύτης, αι δ' ἐκδεδομέναι τοῖς βαρβάροις μάλιστα μὲν Λακεδαιμονίοις ἐπικαλοῦσιν, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μετασχοῦσι τῆς εἰρήνης, ὡς ὑπὸ τούτων δουλεύειν ἡναγκασμέναι. καίτοι κῶς οὐ

χοὴ διαλύειν ταύτας τὰς ὁμολογίας, ἐξ ὧν τοιαύτη δόξα γέγονεν, ὡς ὁ μὲν βάρβαρος κήδεται τῆς Ελλάδος καὶ d φύλαξ τῆς εἰρήνης ἐστὶν, ἡμῶν δέ τινές εἰσιν οἱ λυ-

176 μαινόμενοι καὶ κακῶς ποιοῦντες αὐτήν; ὅ δὲ πάντων καταγελαστότατον, ὅτι τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς ὁμολογίαις τὰ χείριστα τυγχάνομεν διαφυλάττοντες. ἃ μὲν γὰρ αὐτονόμους ἀφίησι τάς τε νήσους καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, πάλαι λέλυται καὶ μάτην ἐν ταῖς στήλαις ἐστίν· ἃ δ' αἰσχύνην ἡμῖν φέρει καὶ πολλοὺς τῶν συμμάχων ἐκδέδωκε, ταῦτα δὲ κατὰ χώραν μένει ε καὶ πάντες αὐτὰ κύρια ποιοῦμεν, ἃ 'χρῆν ἀναιρεῖν καὶ μηδὲ μίαν ἐᾶν ἡμέραν, νομίζοντας προστάγματα καὶ μὴ συνθήκας εἶναι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι συνθῆκαι μέν εἰσιν, αἵτινες ἄν ἴσως καὶ κοινῶς ἀμφοτέροις ἔχωσι, προστάγματα δὲ τὰ τοὺς ἐτέρους ἐλαττοῦντα 78

177 παρά τὸ δίκαιον; διὸ καὶ τῶν πρεσβευσάντων ταύτην τὴν εἰρήνην δικαίως ἄν κατηγοροϊμεν, ὅτι πεμφθέντες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐποιήσαντο τὰς συνθήκας. ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴτ' ἐδόκει τὴν αὑτῶν ἔχειν ἐκάστους, εἴτε καὶ τῶν δοριαλώτων ἐπάρχειν, εἴτε τούτων κρατεῖν ὧν ὑπὸ τὴν εἰρήνην ἐτυγχάνομεν ἔχοντες, ἕν τι τούτων ὁρισαμένους καὶ κοινὸν τὸ δίκαιον ποιησαμένους, οῦτω συγγράφεσθαι περὶ ὑ

178 αὐτῶν. νῦν δὲ τῆ μὲν ἡμετέρα πόλει καὶ τῆ Λακεδαιμονίων οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν, τὸν δὲ βάρβαρον
ἀπάσης τῆς ᾿Ασίας δεσπότην κατέστησαν, ὥσπερ ὑπὲρ
ἐκείνου πολεμησάντων ἡμῶν, ἢ τῆς μὲν Περσῶν ἀρχῆς
πάλαι καθεστηκυίας, ἡμῶν δ᾽ ἄρτι τὰς πόλεις κατοικούντων, ἀλλ᾽ οὐκ ἐκείνων μὲν νεωστὶ ταύτην τὴν
τιμὴν ἐχόντων, ἡμῶν δὲ τὸν ἄπαντα χρόνον ἐν τοῖς c

179 Έλλησι δυναστευόντων. (μή.) Οἰμαι δ' ἐκείνως εἰπών μαλλον δηλώσειν τήν τε περί ἡμας ἀτιμίαν γεγενημέ-

νην και την τοῦ βασιλέως πλεονεξίαν. τῆς γὰο γῆς ἀπάσης τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένης δίχα τετμημένης, και τῆς μὲν ᾿Ασίας, τῆς δ᾽ Εὐοώπης καλουμένης, τὴν ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνθηκῶν, εἴληφεν ὥσπεο ποὸς τὸν Δία τὴν χώοαν νεμόμενος ἀλλ᾽ οὐ ποὸς τοὺς ἀν-

180 θρώπους τὰς συνθήκας ποιούμενος. και ταύτας ἡμᾶς ἀ ἡνάγκασεν ἐν στήλαις λιθίναις ἀναγράψαντας ἐν τοὶς κοινοῖς τῶν ἱερῶν καταθείναι, πολὺ κάλλιον τρόπαιον τῶν ἐν ταῖς μάχαις γιγνομένων τὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ μικρῶν ἔργων καὶ μιᾶς τύχης ἐστὶν, αὖται δ' ὑπὲρ ἄπαντος τοῦ πολέμου καὶ καθ' ὅλης τῆς Ελλάδος ἑστήκασιν.

182 έξαμαςτεϊν, ήμας δ' όλης της Ελλάδος ύβςιζομένης μηδεμίαν ποιήσασθαι κοινην τιμωρίαν, έξον ήμιν εὐ-χης ἄξια διαπράξασθαι. μόνος γὰρ οὖτος ὁ πόλεμος εἰρήνης κρείττων ἐστὶ, θεωρία μὲν μᾶλλον ἢ στρατεία προσεοικώς, ἀμφοτέροις δὲ συμφέρων, καὶ τοῖς ἡσυ-χίαν ἄγειν καὶ τοῖς πολεμεῖν ἐπιθυμοῦσιν. εἴη γὰρ ὁ ἄν τοῖς μὲν ἀδεῶς τὰ σφέτερ' αὐτῶν καρποῦσθαι, τοῖς δ' ἐκ τῶν ἀλλοτρίων μεγάλους πλούτους κατα-κτήσασθαι.

183 (μθ΄.) Πολλαχῆ δ' ἄν τις λογιζόμενος εὕροι ταύτας τὰς πράξεις μάλιστα λυσιτελούσας ἡμῖν. φέρε γὰρ,

πρός τίνας χρή πολεμεῖν τοὺς μηδεμιᾶς πλεονεξίας ἐπιθυμοῦντας ἀλλ' αὐτὸ τὸ δίκαιον σκοποῦντας; ου πρὸς τοὺς καὶ πρότερον κακῶς τὴν Ἑλλάδα ποιήσαντας καὶ νῦν ἐπιβουλεύοντας καὶ πάντα τὸν χρόνον c

184 οὕτω πρὸς ἡμᾶς διακειμένους; τίσι δὲ φθονεῖν εἰκός ἐστι τοὺς μὴ παντάπασιν ἀνάνδρως διακειμένους ἀλλὰ μετρίως τούτφ τῷ πράγματι χρωμένους; οὐ τοῖς μείζους μὲν τὰς δυναστείας ἢ κατ' ἀνθρώπους περιβεβλημένοις, ἐλάττονος δ' ἀξίοις τῶν παρ' ἡμῖν δυστυχούντων; ἐπὶτίνας δὲ στρατεύειν προσήκει τοὺς ἄμα μὲν εὐσεβεῖν βουλομένους, ἄμα δὲ τοῦ συμφέροντος ἐνθυμουμένους; οὐκ ἐπὶ τοὺς καὶ φύσει πολεμίους καὶ πατρικοὺς ἔχθροὺς, καὶ πλεῖστα μὲν ἀγαθὰ κεκτη- ἀ μένους, ἤκιστα δ' ὑπὲρ αὐτῶν ἀμύνεσθαι δυναμένους; οὐκοῦν ἐκεῖνοι πᾶσι τούτοις ἔνοχοι τυγχάνουσιν ὄντες.

185 (ν΄.) Καὶ μὴν οὐδὲ τὰς πόλεις λυπήσομεν στρατιώτας ἐξ αὐτῶν καταλέγοντες, ὁ νῦν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς ἀλλήλους ὀχληρότατόν ἐστιν αὐταῖς πολὸ γὰρ οἶμαι σπανιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς μένειν ἐθελήσοντας τῶν συνακολουθεῖν ἐπιθυμησόντων. τίς γὰρ οῦτως ἢ νέος ἢ παλαιὸς ῥάθυμός ἐστιν, ὅστις οὐ μετασχεῖν βουλή- e σεται ταύτης τῆς στρατιᾶς τῆς ὑπ' Αθηναίων μὲν καὶ Αακεδαιμονίων στρατηγουμένης, ὑπὲρ δὲ τῆς τῶν συμμάχων ἐλευθερίας ἀθροιζομένης, ὑπὸ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης ἐκπεμπομένης, ἐπὶ δὲ τὴν τῶν βαρ-

186 βάρων τιμωρίαν πορευομένης; φήμην δὲ καὶ μνήμην καὶ δόξαν πόσην τινὰ χρὴ νομίζειν ἢ ζῶντας ἔξειν ἢ 80 τελευτήσαντας καταλείψειν τοὺς ἐν τοὶς τοιούτοις ἔργοις ἀριστεύσαντας; ὅπου γαρ οἱ πρὸς ᾿Αλέξανδρον πολεμήσαντες καὶ μίαν πόλιν ἑλόντες τοιούτων ἐπαίνων ἡξιώθησαν, ποίων τινῶν χρὴ προσδοκᾶν ἐγκωμίων τεύξεσθαι τοὺς ὅλης τῆς ᾿Ασίας κρατήσαντας;

τίς γὰο η τῶν ποιείν δυναμένων η τῶν λέγειν ἐπισταμένων οὐ πονήσει και φιλοσοφήσει βουλόμενος αμα της θ' αύτοῦ διανοίας καὶ της ἐκείνων ἀρετης μνη- β

μεΐον είς απαντα του χρόνον καταλιπείν;

(νά.) Ού την αύτην δε τυγγάνω γνώμην έγων 187 έν τε τῶ παρόντι καιρῶ καὶ περί τὰς ἀρχὰς τοῦ λόγου. τότε μεν γαρ ώμην άξίως δυνήσεσθαι των πραγμάτων είπειν νύν δ' ούκ έφικνούμαι του μεγέθους αύτων, άλλα πολλά με διαπέφευγεν ών διενοήθην. αὐτούς οὖν χρή συνδιοράν, όσης αν εὐδαιμονίας τύχοιμεν, εί του μεν πόλεμον του νῦν ὅντα περί ἡμᾶς προς τους ο ήπειοώτας ποιησαίμεθα, την δ' εύδαιμονίαν την έκ 188 τῆς 'Ασίας εἰς τὴν Εὐρώπην διακομίσαιμεν, καὶ μὴ μόνον ἀκροατάς γενομένους ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τούς μὲν πράττειν δυναμένους παρακαλούντας άλλήλους πειοᾶσθαι διαλλάττειν τήν τε πόλιν την ήμετέραν καί την Λακεδαιμονίων, τούς δε των λόγων άμφισβητούντας πρός μεν την παρακαταθήκην και περί των άλλων d ών νῦν φλυαροῦσι παύεσθαι γράφοντας, πρὸς δὲ τούτον τον λόγον ποιείσθαι την αμιλλαν και σκοπείν. όπως άμεινον έμου περί των αὐτων πραγμάτων έρου-189 σιν, ένθυμουμένους, ότι τοῖς μεγάλ' ὑπισχνουμένοις ού πρέπει περί μικρά διατρίβειν, ούδε τοιαύτα λέγειν, έξ ών ὁ βίος μηθεν έπιδώσει των πεισθέντων, άλλ'

ών ἐπιτελεσθέντων αὐτοί τ' ἀπαλλαγήσονται τῆς e παρούσης ἀπορίας καὶ τοῖς ἄλλοις μενάλων ἀναθών αίτιοι δόξουσιν είναι.

δ. Φ1ΛΙΠΠΟΣ.

(ά.) Μὴ θαυμάσης, ὧ Φίλιππε, διότι τοῦ λόγου 82 ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν οὐ τοῦ πρὸς σὲ ἡηθησομένου καὶ νῦν δειχθήσεσθαι μέλλοντος ἀλλὰ τοῦ περὶ Αμφιπόλεως γραφέντος. περὶ οὖ μικρὰ βούλομαι προειπεῖν, ἴνα δηλώσω καὶ σοὶ καὶ τοὶς ἄλλοις, ὡς οὐ δι' ἄγνοιαν οὐδὲ διαψευσθεὶς τῆς ἀρρωστίας τῆς νῦν μοι παρούσης ἐπεθέμην γράφειν τὸν πρὸς σὲ λόγον ἀλλ' εἰκό- b

τως και κατά μικρον ύπαχθείς.

(β΄.) Όρων γάρ του πόλεμου του ένστάντα σοί καί τη πόλει περί 'Αμφιπόλεως πολλών κακών αίτιον γιγνόμενον ἐπεχείρησα λέγειν περί τε τῆς πόλεως ταύτης καί της χώρας οὐδὲν τῶν αὐτῶν οὕτε τοῖς ὑπὸ τῶν σῶν εταίρων λεγομένοις οὖτε τοῖς ὑπὸ τῶν δητόρων τῶν παρ' ἡμῖν ἀλλ' ὡς οἶόν τε πλεῖστον ἀφεστῶτα 3 τῆς τούτων διανοίας. οὖτοι μὲν γὰρ παρώξυνον ἐπὶ τον πόλεμον, συναγορεύοντες ταζε έπιθυμίαις ύμων · c ένω δε περί μεν των αμφισβητουμένων ούδεν απεφαινόμην, δυ δ' ύπελάμβανου τῶν λόγων εἰρηνικώτατον είναι, περί τούτον διέτριβον, λέγων, ώς άμφότεροι διαμαρτάνετε των πραγμάτων, και σύ μεν πολεμείς 83 ύπερ των ήμεν συμφερόντων, ή δε πόλις ύπερ της σης δυναστείας λυσιτελείν γαο σοί μεν ήμας έχειν την χώραν ταύτην, τῆ δὲ πόλει μηδ' ἐξ ένὸς τρόπου λαβείν 4 αὐτήν. καὶ περὶ τούτων ούτως ἐδόκουν διεξιέναι τοῖς ακούουσιν ώστε μηδένα τον λόγον αύτων μηδέ την λέξιν έπαινεῖν ὡς ἀκριβῶς καὶ καθαρῶς ἔχουσαν, ὅπερ εἰώθασί τινες ποιείν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων θαυμάζειν και νομίζειν οὐδαμῶς αν άλλως παύ- b

5 σασθαι τῆς φιλονικίας ὑμᾶς, πλην εί σὺ μὲν πεισθείης πλείονος άξίαν έσεσθαί σοι την της πόλεως φιλίαν ή τας προσόδους τας έξ 'Αμφιπόλεως γιγνομένας, ή δε πόλις δυνηθείη καταμαθείν, ώς χρή τὰς μὲν τοιαύτας φεύγειν ἀποικίας, αίτινες τετράκις ἢ πεντάκις ἀπολωλέκασι τους έμπολιτευθέντας, ζητείν δ' έκείνους τούς τόπους τούς πόροω μέν κειμένους τῶν ἄρχειν δυναμένων, έγγυς δε των δουλεύειν είθισμένων, είς ο 6 οδόν πεο Λακεδαιμόνιοι Κυρηναίους ἀπώκισαν πρός δε τούτοις, εί σὺ μεν γνοίης, ὅτι λόγω παραδούς τὴν χώραν ήμεν ταύτην αὐτὸς ἔργω κρατήσεις αὐτῆς καὶ προσέτι την εύνοιαν την ημετέραν κτήσει · τοσούτους γὰο ὁμήρους λήψει παρ' ἡμῶν τῆς φιλίας, ὅσους περ αν έποίκους είς την σην δυναστείαν αποστείλωμεν. τὸ δὲ πλήθος ἡμῶν εἴ τις διδάξειεν, ὡς ἂν λάβωμεν 'Αμφίπολιν, άναγκασθησόμεθα την αύτην εύνοιαν d έχειν τοῖς σοῖς πράγμασι διὰ τοὺς ένταῦθα κατοικοῦντας, οΐαν πεο είχομεν 'Αμαδόκο τῷ παλαιῷ διὰ τοὺς 7 έν Χερρονήσω γεωργούντας. τοιούτων δε πολλών λεγομένων ήλπισαν, όσοι περ ήχουσαν, διαδοθέντος τοῦ λόγου διαλύσεσθαι του πόλεμου ύμας και γνωσιμαγή σαντας βουλεύσεσθαί τι κοινόν άγαθόν περί ύμων αὐτῶν, εί μὲν οὖν ἀφρόνως ἢ καὶ νοῦν ἐγόντως ταῦτ' e έδόξαζον, δικαίως αν έκεῖνοι την αλτίαν έχοιεν " όντος δ' ούν έμου περί την πραγματείαν ταύτην έφθητε ποιησάμενοι την είρηνην πρίν έξεργασθηναι τον λόγον, σωφρονούντες · ὅπως γὰρ οὖν πεπράγθαι κρεῖτ- 84 τον ην αυτήν ή συνέχεσθαι τοίς κακοίς τοίς διὰ τὸν 8 πόλεμου γιγνομένοις. (δ'.) Συνησθείς δε τοις περί της είρηνης ψηφισθείσι και νομίσας οὐ μόνον ήμιν άλλα καὶ σοὶ καὶ τοῖς άλλοις Έλλησιν απασι συνοίσειν. άποστήσαι μεν την έμαυτου διάνοιαν των έχομένων

οὐχ οἶός τ' ἦν, ἀλλ' οὕτω διεκείμην ὥστ' εὐθὺς σκοπεῖσθαι, πῶς ἂν τὰ πεπραγμένα παραμείνειεν ἡμῖν
καὶ μὴ χρόνον ὀλίγον ἡ πόλις ἡμῶν διαλιποῦσα πάλιν ὁ
9 ἐτέρων πολέμων ἐπιθυμήσειε · διεξιὼν δὲ περὶ τούτων
πρὸς ἐμαυτὸν εῦρισκον οὐδαμῶς ἂν ἄλλως αὐτὴν
ἡσυχίαν ἄγουσαν, πλὴν εἰ δόξειε ταῖς πόλεσι ταῖς μεγίσταις διαλυσαμέναις τὰ πρὸς σφᾶς αὐτὰς εἰς τὴν
'Ασίαν τὸν πόλεμον ἐξενεγκεῖν, καὶ τὰς πλεονεξίας,
ὰς νῦν παρὰ τῶν Ελλήνων ἀξιοῦσιν αὐταῖς γίγνεσθαι,
ταύτας εἰπαρὰ τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι βουληθεῖεν ·
ἄπερ ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ τυγχάνω συμβεβουλευκώς.

10 (ε΄.) Ταῦτα δὲ διανοηθείς καὶ νομίσας οὐδέποτ'
ἀν εύρεθῆναι καλλίω ταύτης ὑπόθεσιν οὐδὲ κοινοτέραν οὐδὲ μᾶλλον ἄπασιν ἡμῖν συμφέρουσαν, ἐπήρθην
πάλιν γράψαι περὶ αὐτῆς, οὐκ ἀγνοῶν οὐδὲν τῶν περὶ
ἐμαυτὸν, ἀλλ' εἰδῶς μὲν τὸν λόγον τοῦτον οὐ τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς δεόμενον ἀλλ' ἀνδρὸς ἀνθοῦσαν τὴν
ἀκμὴν ἔχοντος καὶ τὴν φύσιν πολὸ τῶν ἄλλων δια-

11 φέροντος, όρῶν δ' ὅτι χαλεπόν ἐστι περὶ τὴν αὐτὴν d
ὑπόθεσιν δύο λόγους ἀνεκτῶς εἰπεῖν, ἄλλως τε κἂν
ὁ πρότερον ἐκδοθεὶς οὕτως ἢ γεγραμμένος ὥστε καὶ
τοὺς βασκαίνοντας ἡμᾶς μιμεῖσθαι καὶ θαυμάζειν
αὐτὸν μᾶλλον τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινούντων.

12 ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ταύτας τὰς δυσχερείας ὑπεριδὼν οῦτως ἐπὶ γήρως γέγονα φιλότιμος, ὥστ' ἠβουλήθην
ἄμα τοῖς πρὸς σὲ λεγομένοις καὶ τοῖς μετ' ἐμοῦ δια- e
τρίψασιν ὑποδεῖξαι καὶ ποιῆσαι φανερὸν, ὅτι τὸ μἔν
ταῖς πανηγύρεσιν ἐνοχλεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν
τοὺς συντρέχοντας ἐν αὐταῖς πρὸς οὐδένα λέγειν ἐστὶν,
ἀλλ' ὁμοίως οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἄκυροι τυγχάνουσιν ὄντες τοῖς νόμοις καὶ ταῖς πολιτείαις ταῖς ὑπὸ τῶν

13 σοφιστῶν γεγοαμμέναις, δεῖ δὲ τοὺς βουλομένους μὴ μάτην φλυαρεῖν ἀλλὰ προὔργου τι ποιεῖν, καὶ τοὺς οἰ- 85 ομένους ἀγαθόν τι κοινὸν εὑρηκέναι τοὺς μὲν ἄλλους ἐᾶν πανηγυρίζειν, αὐτοὺς δ' ὧν εἰσηγοῦνται ποιήσασθαί τινα προστάτην τῶν καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυναμένων καὶ δόξαν μεγάλην ἐχόντων, εἴπερ μέλλουσί τι-

14 νες προσέξειν αὐτῷ τὸν νοῦν. (ξ΄.) Απερ έγὰ γνοὺς διαλεχθῆναι σοὶ προειλόμην, οὐ πρὸς χάριν ἐκλεξάμενος,
καίτοι πρὸ πολλοῦ ποιησαίμην ἄν σοι κεχαρισμένως b
εἰπεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τούτῳ τὴν διάνοιαν ἔσχον. ἀλλὰ
τοὺς μὲν ἄλλους ἑώρων τοὺς ἐνδόξους τῶν ἀνδρῶν
ὑπὸ πόλεσι καὶ νόμοις οἰκοῦντας, [καὶ] οὐδὲν ἐξὸν αὐτοῖς ἄλλο πράττειν πλὴν τὸ προσταττόμενον, ἔτι δὲ
πολὺ καταδεεστέρους ὄντας τῶν πραγμάτων τῶν ρη-

15 θησομένων, σοι δές μόνω πολλήν έξουσίαν ύπο τῆς τύχης δεδομένην και πρέσβεις πέμπειν προς ουστινας αν βουληθῆς, και δέχεσθαι παρ' ων άν σοι δοκῆ, και λέγειν ὅτι ἀν ἡγῆ συμφέρειν, προς δὲτούτοις και πλοῦτον και δύναμιν κεκτημένον, ὅσην οὐδεις τῶν Ἑλλήνων, ἃ μόνα τῶν ὅντων και πείδειν και βιάζεσθαι πέφυκεν ων οἶμαι και τὰ δηθησόμενα προσδεήσεσθαι.

16 μέλλω γάο σοι συμβουλεύειν προστῆναι τῆς τε τῶν Ἑλλήνων ὁμονοίας καὶ τῆς ἐπὶτοὺς βαρβάρους στρατείας ἔστι δὲ τὸ μὲν πείθειν πρὸς τοὺς Ἑλληνας συμφέρον, τὸ δὲ βιάζεσθαι πρὸς τοὺς βαρβάρους χρήσιμον. ἡ μὲν ὁ οὖν περιβολὴ παντὸς τοῦ λόγου τοιαύτη τίς ἐστιν.

17 (ξ΄.) Οὐκ ὀκνήσω δὲ πρὸς σὲ κατειπεῖν, ἐφ' οἶς ἐλύπησάν τινές με τῶν πλησιασάντων · οἶμαι γὰρ ἔσεσθαί τι προὕργου. δηλώσαντος γάρ μου πρὸς αὐτοὺς, ὅτι μέλλω σοι λόγον πέμπειν οὐκ ἐπίδειξιν ποιησόμενον οὐδ' ἐγκωμιασόμενον τοὺς πολέμους τοὺς διὰ σοῦ γεγενημένους, ἔτεροι γὰρ τοῦτο ποιήσουσως.

άλλα πειρασόμενον σε προτρέπειν έπὶ πράξεις οίχειο- e τέρας και καλλίους και μάλλον συμφερούσας ών νῦν 18 τυγγάνεις προηρημένος, ούτως έξεπλάγησαν, μή διά τὸ νῆρας έξεστημώς ὧ τοῦ φρονείν, ὥστ' ἐτόλμησαν έπιπληξαί μοι πρότερον ούν είωθότες τοῦτο ποιείν. λέγοντες, ώς ἀτόποις καὶ λίαν ἀνοήτοις ἐπιχειρώ 86 πράγμασιν, ,,δστις Φιλίππω συμβουλεύσοντα λόγον μέλλεις πέμπειν, ος εί και πρότερον ενόμιζεν αύτον είναι τινος πρός τὸ φρονείν καταδεέστερον, νῦν διά τὸ μέγεθος τῶν συμβεβηκότων οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ οζεται βέλτιον δύνασθαι βουλεύεσθαι τῶν ἄλλων. 19 έπειτα καὶ Μακεδόνων έχει περὶ αὐτὸν τοὺς σπουδαιοτάτους, ούς είκὸς, εί και περί των άλλων ἀπείρως έχουσι, τό γε συμφέρον έκείνω μαλλον ή σε γιγνώ- b σκειν. έτι δε και των Ελλήνων πρλλούς αν ίδοις έκετ κατοικούντας, οὐκ ἀδόξους ἄνδρας οὐδ' ἀνοήτους, άλλ' οίς έκετνος άνακοινούμενος ούκ έλάττω την βα-20 σιλείαν πεποίηκεν άλλ' εύχης άξια διαπέπρακται. τί γαο έλλέλοιπεν; ού Θετταλούς μεν τούς πρότερον έπάργοντας Μακεδονίας ούτως οίκείως πρός αύτον διακεζοθαι πεποίηκεν ώσθ' έκάστους αὐτῶν μᾶλλον έκείνω πιστεύειν ή τοίς συμπολιτευομένοις; των δέ c πόλεων των περί τον τόπον έκείνον τὰς μέν ταίς εὐεργεσίαις πρός την αύτοῦ συμμαχίαν προσήκται, τας δε 21 σφόδρα λυπούσας αὐτὸν ἀναστάτους πεποίηκεν; Μάγνητας δε καί Περραιβούς καί Παίονας κατέστραπται καὶ πάντας ὑπηκόους αὐτοὺς εἴληφεν; τοῦ δ' Ἰλλυοιοῦ πλήθους πλην τῶν παρὰ τὸν Αδρίαν οἰκούντων έγκρατής και κύριος γέγονεν; απάσης δε τῆς Θράκης ους ήβουλήθη δεσπότας κατέστησεν: τον δή τοιαύτα d καί τηλικαύτα διαπεπραγμένον ούκ οίει πολλήν μωρίαν καταγνώσεσθαι τοῦ πέμψαντος τὸ βιβλίον καὶ

πολύ διεψεῦσθαι νομιεῖν τῆς τε τῶν λόγων δυνάμεως 22 καὶ τῆς αὐτοῦ διανοίας, ταῦτ' ἀκούσας ὡς μὲν τὸ πρῶτον ἔξεπλάγην, καὶ πάλιν ὡς ἀναλαβὼν ἐμαυτὸν ἀντεῖπον πρὸς ἕκαστον τῶν ἡηθέντων, παραλείψω, μὴ καὶ δόξω τισὶ λίαν ἀγαπᾶν, εἰ χαριέντως αὐτοὺς ἡμυνάμην · λυπήσας δ' οὖν μετρίως, ὡς ἐμαυτὸν ἔπειθον, ε τοὺς ἐπιπλῆξαί μοι τολμήσαντας, τελευτῶν ὑπεσχόμην μόνοις αὐτοῖς τὸν λόγον τῶν ἐν τῆ πόλει δείξειν καὶ ποιήσειν οὐδὲν ἄλλο περὶ αὐτοῦ, πλὴν ὅ τι ἄν ἐκείνοις

23 δόξη, τούτων ἀκούσαντες ἀπηλθον, οὐκ οἰδ' ὅπως την 87 διάνοιαν ἔχοντες. πλην οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἐπιτελεσθέντος τοῦ λόγου καὶ δειχθέντος αὐτοῖς τοσοῦτον μετέπεσον, ὥστ' ἠσχύνοντο μὲν ἐφ' οἰς ἐθρασύναντο, μετέμελε δ' αὐτοῖς ἀπάντων τῶν εἰρημένων, ώμολόγουν δὲ μηδενὸς πώποτε τοσοῦτον πράγματος διαμαρτεῖν, ἔσπευδον δὲ μᾶλλον ἡγὰ πεμφθηναί σοι τὸν λόγον τοῦτον, ἔλεγον δ' ὡς ἐλπίζουσιν οὐ μόνον δὲ καὶ τὴν πόλιν ἔξειν μοι χάριν ὑπὲρ τῶν εἰρημένων ὁ ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἑλληνας ἄπαντας.

24 (δ΄.) Τούτου δ' ενεκά σοι ταῦτα διῆλθον, εν' ἄν τί σοι φανῆ τῶν ἐν ἀρχῆ λεγομένων ἢ μὴ πιστὸν ἢ μὴ δυνατὸν ἢ μὴ πρέπον σοι πράττειν, μὴ δυσχεράνας ἀποστῆς τῶν λοιπῶν, μηδὲ πάθης ταὐτὸν τοῖς ἐπιτη-δείοις τοῖς ἐμοῖς ἀλλ' ἐπιμείνης ἡσυχάζουσαν ἔχων τὴν διάνοιαν, ἕως ἂν διὰ τέλους ἀκούσης ἀπάντων τῶν λεγομένων. οἶμαι γὰρ ἐρεὶν τι τῶν δεόντων καὶ τῶν

25 σοί συμφερόντων. (ί.) Καίτοι μ' οὐ λέληθεν, ὅσον ε διαφέρουσι τῶν λόγων εἰς τὸ πείθειν οἱ λεγόμενοι τῶν ἀναγιγνωσκομένων, οὐδ' ὅτι πάντες ὑπειλήφασι τοὺς μὲν περὶ σπουδαίων πραγμάτων καὶ κατεπειγόντων ὁητορεύεσθαι, τοὺς δὲ πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πρὸς ἐργο-26 λαβίαν γεγράφθαι. καὶ ταῦτ' οὐκ ἀλόγως ἐγνώκασιν

έπειδὰν γὰς ὁ λόγος ἀποστερηθή τῆς τε δόξης τῆς τοῦ λέγοντος καὶ τῆς φωνῆς καὶ τῶν μεταβολῶν τῶν ἐν ἀ ταῖς ἡητοςείαις γιγνομένων, ἔτι δὲ τῶν καιςοῶν καὶ τῆς σπουδῆς τῆς περὶ τὴν πρᾶξιν, καὶ μηδὲν ἦ τὸ συναγωνιζόμενον καὶ συμπείθον, ἀλλὰ τῶν μὲν προειρημένων ἀπάντων ἔρημος γένηται καὶ γυμνὸς, ἀναγγυμώσκη δέ τις αὐτὸν ἀπιθάνως καὶ μηδὲν ἦθος ἐνσηγωίνος ἀλλὰ ὅσπες ἀπαριθμῶν, εἰκότως, οἰμαι, φαῦλος εἰναι δοκεῖ τοῖς ἀκούουσιν. ἄπες καὶ τὸν νῦν ἐπιδεικνύμενον μάλιστὰ ἀν βλάψειε καὶ φαυλότεςον φαίνεσθαι ποιήσειεν οὐδὲ γὰς ταῖς περὶ τὴν λέξιν ε εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις κεκοσμήκαμεν αὐτὸν, αἶς αὐτός τε νεώτερος ὢν ἔχρώμην καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπέδειξα, διὰ ὧν τοὺς λόγους ἡδίους ἂν ᾶμα καὶ πιστοχε τέρους ποιοῖεν. ὧν οὐδὲν ἔτι δύναμαι διὰ τὴν ἡλικίαν, &

28 τέρους ποιοϊεν. ὧν οὐδὲν ἔτι δύναμαι διὰ τὴν ἡλικίαν, 88 ἀλλ' ἀπόχρη μοι τοσοῦτον, ἢν αὐτὰς τὰς πράξεις ἁπλῶς δυνηθῶ διελθεῖν. ἡγοῦμαι δὲ καὶ σοὶ προσήκειν ἁπάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντι ταύταις μόναις προσέχειν τὸν νοῦν. οῦτω δ' ἄν ἀκριβέστατα καὶ κάλλιστα

29 θεωρήσειας, εί τι τυγχάνομεν λέγοντες, ἢν τὰς μὲν δυσχερείας τὰς περὶ τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς ἀναγιγνωσκομένους τῶν λόγων ἀφέλης, ἀναλαμβάνων δ' ἔκα- ὁ στον αὐτῶν εἰς τὴν διάνοιαν ἐξετάζης, μὴ πάρεργον ποιούμενος μηδὲ μετὰ ράθυμίας ἀλλὰ μετὰ λογισμοῦ καὶ φιλοσοφίας, ἦς καὶ σὲ μετεσχηκέναι φασίν. μετὰ γὰρ τούτων σκοπούμενος μᾶλλον ἢ μετὰ τῆς τῶν πολλῶν δόξης ἄμεινον ἂν βουλεύσαιο περὶ αὐτῶν. ἃ μὲν οὖν ἤβουλόμην σοι προειρῆσθαι, ταῦτ' ἐστίν.

30 (ια΄.) Περὶ δ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἤδη ποιήσομαι τοὺς λόγους. φημὶ γὰρ χρῆναί σε τῶν μὲν ἰδίων μη— ο δεμὸς ἀμελῆσαι, πειραθῆναι δὲ διαλλάξαι τήν τε πόλιν τὴν Αργείων καὶ τὴν Λακεδαιμονίων καὶ τὴν Θηβαίων καὶ τὴν ἡμετέραν. ἢν γὰρ ταύτας συστῆσαι δυνηθῆς,
31 οὐ χαλεπῶς καὶ τὰς ἄλλας ὁμονοεῖν ποιήσεις : ἄπασαι
γάρ εἰσιν ὑπὸ ταῖς εἰρημέναις καὶ καταφεύγουσιν,
ὅταν φοβηθῶσιν, ἐφ' ἢν ἂν τύχωσι τούτων, καὶ τὰς
βοηθείας ἐντεῦθεν λαμβάνουσιν. ὥστ' ἂν τέτταρας ὰ
μόνον πόλεις εὖ φρονεῖν πείσης, καὶ τὰς ἄλλας πολ-

λών κακών ἀπαλλάξεις.

35

32 (ιβ΄.) Γνοίης δ' αν ώς οὐδεμιᾶς σοι προσήκει τούτων ὀλιγωρεῖν, ἢν ἀνενέγκης αὐτῶν τὰς πράξεις ἐπὶ
τοὺς σοὺς προγόνους · εὑρήσεις γὰρ ἐκάστη πολλὴν
φιλίαν πρὸς ὑμᾶς καὶ μεγάλας εὐεργεσίας ὑπαρχούσας.
"Αργος μὲν γάρ ἐστί σοι πατρὶς, ἦς δίκαιον τοσαύτην
σε ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ὅσην περ τῶν γονέων τῶν
σαυτοῦ Θηβαῖοι δὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γένους ὑμῶν ε
τιμῶσι καὶ ταῖς προσόδοις καὶ ταῖς θυσίαις μᾶλλον ἢ

- 33 τούς θεούς τούς ἄλλους. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῖς ἀπ΄
 ἐκείνου γεγονόσι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἡγεμονίαν
 εἰς ἄπαντα τὸν χρόνον δεδώκασι: τὴν δὲ πόλιν τὴν 89
 ἡμετέραν φασίν, οἶσπερ τῶν παλαιῶν πιστεύομεν,
 Ἡρακλεῖ μὲν συναιτίαν γενέσθαι τῆς ἀθανασίας, ὃν
 δὲ τρόπον σοὶ μὲν αὐθις πυθέσθαι ράδιον, ἐμοὶ δὲ
 νῦν εἰπεῖν οὐ καιρὸς, τοῖς δὲ παισὶ τοῖς ἐκείνου τῆς
- 34 σωτηρίας. μόνη γὰρ ὑποστᾶσα τοὺς μεγίστους κινδύνους πρὸς τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν ἐκεϊνόν τε τῆς
 ὕβρεως ἔπαυσε καὶ τοὺς παϊδας τῶν φόβων τῶν ἀεὶ
 παραγιγνομένων αὐτοῖς ἀπήλλαξεν. ὑπὲρ ὧν οὐ μό- b
 νον τοὺς τότε σωθέντας δίκαιον ἦν ἡμῖν χάριν ἔχειν
 ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν ὄντας· διὰ γὰρ ἡμᾶς καὶ ζῶσι καὶ
 τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀπολαύουσι· μὴ γὰρ σωθέντων ἐκείνων οὐδὲ γενέσθαι τὸ παράπαν ὑπῆρχεν
 αὐτοῖς.
 - (ιγ΄.) Τοιούτων οὖν ἀπασῶν τῶν πόλεων γεγε-

νημένων έδει μεν μηδέποτέ σοι μηδε πρός μίαν αὐτών γενέσθαι διαφοράν. άλλὰ γὰρ ἄπαντες πλείω πεφύκαμεν έξαμαρτάνειν η κατορθούν. ώστε τὰ μὲν πρότερου γεγενημένα ποινά θείναι δίπαιον έστιν, είς δὲ ο του ἐπίλοιπου γρόνου φυλακτέου, ὅπως μηδὲν συμβήσεταί σοι τοιούτον, καὶ σκεπτέον, τί αν αγαθόν αὐτας έργασάμενος φανείης άξια και σαυτού και τών

36 έκείναις πεπραγμένων πεποιηκώς. έχεις δε καιρόν. άποδιδόντα γάρ σε χάριν ὧν ἄφειλες, ὑπολήψονται διά τὸ πλήθος τοῦ χρόνου τοῦ μεταξύ προϋπάρχειν των εύεργεσιών. καλου δ' έστι δοκείν μεν τάς μεγίστας των πόλεων εὖ ποιεῖν, μηδεν δ' ἦττον αὐτὸν ἢ d

37 'κείνας ώφελεῖν. χωρίς δὲ τούτων εί πρός τινας αὐτῶν άηδές τί σοι συμβέβηκεν, ἄπαντα ταῦτα διαλύσεις. αί γαρ έν τοις παρούσι καιροίς εύεργεσίαι λήθην έμποιούσι τών πρότερον ύμιν είς άλλήλους πεπλημμελημένων. άλλά μην κάκεινο φανερον, ότι πάντες άνθρωποι τούτων πλείστην μνείαν έχουσιν, ὑφ' ὧν ἂν

38 εν ταϊς συμφοραίς εὖ πάθωσιν. ὁρᾶς δ' ὡς τεταλαιπώοηνται διὰ τὸν πόλεμον καὶ [ώς] παραπλησίως έχουσι ε τοῖς ίδία μαχομένοις. και γάο ἐκείνους αὐξομένης μὲν της όργης ούδεις αν διαλλάξειεν · έπην δε κακώς άλλήλους διαθώσιν, οὐδενὸς διαλύοντος αὐτοὶ διέστησαν. ὅπερ οἶμαι καὶ ταύτας ποιήσειν, ἢν μὴ σὰ πρό- 90

τερου αὐτῶν ἐπιμεληθῆς.

(ιδ'.) Τάχ' οὖν ἄν τις ἐνστῆναι τοὶς εἰρημένοις τολμήσειε, λέγων, ώς ἐπιχειρῶ σε πείθειν ἀδυνάτοις έπιτίθεσθαι πράγμασιν ούτε γαρ Αργείους φίλους αν ποτε γενέσθαι Λακεδαιμονίοις ούτε Λακεδαιμονίους Θηβαίοις ούθ' όλως τους είθισμένους απαντα τον γρόνον πλεονεκτείν οὐδέποτ' αν Ισομοιρήσαι πρός 40 άλλήλους. (ιε'.) Ένω δ' ότε μεν ή πόλις ήμων έν τοτς Έλλησιν έδυνάστευε καὶ πάλιν ἡ Λακεδαιμονίων, οὐ- ὁ δὲν ἄν ἡγοῦμαι περανθῆναι τούτων · ράδίως γὰρ ἄν έκατέραν ἐμποδών γενέσθαι τοῖς πραττομένοις · νῦν δ' οὐχ ὁμοίως ἔγνωκα περὶ αὐτῶν. οἰδα γὰρ ἀπάσας ωμαλισμένας ὑπὸ τῶν συμφορῶν, ῶσθ' ἡγοῦμαι πολὺ μᾶλλον αὐτὰς αἰρήσεσθαι τὰς ἐκ τῆς ὁμονοίας ἀφελείας ἢ τὰς ἐκ τῶν τότε πραττομένων πλεονεξίας.

41 (ις΄.) Έπειτα τῶν μὲν ἄλλων ὁμολογῶ μηδέν' ἀν δυνηθηναι διαλλάξαι τὰς πόλεις ταύτας, σοὶ δ' οὐδὲν ε τῶν τοιούτων ἐστὶ χαλεπόν. ὁρῶ γάρ σε τῶν τοῖς ἄλλοις ἀνελπίστων δοκούντων εἶναι καὶ παραδόξων πολλὰ διαπεπραγμένον, ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἰ καὶ ταῦτα μόνος συστῆσαι δυνηθείης. χρὴ δὲ τοὺς μέγα φρονοῦντας καὶ τοὺς διαφέροντας μὴ τοῖς τοιούτοις ἐπιχειρεῖν, ὰ καὶ τῶν τυχόντων ἄν τις καταπράξειεν, ἀλλ' ἐκείνοις οἶς μηδεὶς ἄν ἄλλος ἐπιχειρῆσειε πλὴν τῶν ὁμοίαν σοὶ καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν δύναμιν ἐχόντων. d

(ιζ.) Θαυμάζω δε των ήγουμένων άδύνατον εί-42 ναι πραχθήναι τι τούτων, εί μήτ' αύτοι τυγχάνουσιν είδότες μήθ' ετέρων ακηκόασιν, ότι πολλοί δή πόλεμοι καί δεινοί γεγόνασιν, ούς οί διαλυσάμενοι μεγάλων άναθών άλλήλοις αίτιοι κατέστησαν, τίς γαο αν ύπερβολή γένοιτο της έχθρας της πρός Ξέρξην τοίς Έλλησι γενομένης; ού την φιλίαν απαντες ίσασιν ήμας τε και Λακεδαιμονίους μαλλον άγαπήσαντας ή ε τῶν συγκατασκευασάντων έκατέροις ἡμῶν τὴν ἀρχήν. 43 και τί δεῖ λέγειν τὰ παλαιὰ και τὰ πρὸς τοὺς βαρβάοους; άλλ' εί τις άθρήσειε καὶ σκέψαιτο τὰς τῶν Ελλήνων συμφοράς, οὐδὲν ἄν μέρος οὖσαι φανεῖεν τῶν διά Θηβαίους και Λακεδαιμονίους ήμεν γεγενημένων. 91 άλλ' οὐδὲν ἦττον Δακεδαιμονίων τε στρατευσάντων έπλ Θηβαίους καλ βουλομένων λυμήνασθαι την Βοιω-

ISOCRATES. I.

τες, αὐτοὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ἀπολλύουσι, καὶ ταῦτα δρῶντες οὕτω χαίρουσιν, ὡς οὐδένες ἄλλοι τοὺς πολεμίους ἀποκτείνοντες. αἴτιον δ' ἐστὶ τοῦ ταραχωδῶς αὐτοὺς ζῆν οῦτως οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὁ πόλεμος ' ὅν ἢν διαλύσης, οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺτων ἀπαλλάξεις ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ε

άμεινον βουλεύεσθαι ποιήσεις.

(κά.) 'Αλλά μην τὰ πεοί Θηβαίους οὐδε σε λέλη-53 θεν. καλλίστην γάο μάχην νικήσαντες και μεγίστην έξ αὐτης δόξαν λαβόντες διὰ τὸ μὴ καλῶς χρῆσθαι ταις εύτυχίαις ούδεν βέλτιον πράττουσι των ήττηθέντων καὶ δυστυγησάντων, οὐ γὰρ ἔφθασαν τῶν ἐχθρῶν πρατήσαντες, καὶ πάντων ἀμελήσαντες ἡνώγλουν μέν 93 ταϊς πόλεσι ταϊς έν Πελοποννήσω, Θετταλίαν δ' έτόλμων καταδουλούσθαι, Μεγαρεύσι δ' όμόροις οὖσιν ήπείλουν, την δ' ήμετέραν πόλιν μέρος τι της χώρας άπεστέρουν, Εύβοιαν δ' ἐπόρθουν, εἰς Βυζάντιον δὲ τοιήσεις έξέπεμπον, ώς και γης και θαλάττης άρξοντες. 54 τελευτώντες δὲ πρὸς Φωκέας πόλεμον έξήνεγκαν ώς τῶν τε πόλεων ἐν ὀλίγω χρόνω κρατήσοντες, τόν τε τόπον απαντα τον περιέχοντα κατασχήσοντες, των τε χοημάτων των έν Δελφοίς περιγενησόμενοι ταίς έκ b των ίδίων δαπάναις. ών ούδεν αύτοις αποβέβηκεν, άλλ' άντι μεν τοῦ λαβεῖν τὰς Φωκέων πόλεις τὰς αύτῶν ἀπολωλέμασιν, εἰσβάλλοντες δ' εἰς τὴν τῶν πολεμίων έλάττω κακά ποιούσιν έκείνους ή πάσχουσιν 55 απιόντες είς την αύτων : έν μεν γαο τη Φωκίδι των μισθοφόρων τινάς ἀποκτείνουσιν, οίς λυσιτελεί τεθνάναι μάλλον ή ζην, άναγωρούντες δε τούς ένδοξοτάτους αύτῶν καὶ μάλιστα τολμῶντας ὑπὲο τῆς πα- ο τρίδος αποθυήσκειν απολλύουσιν. είς τοῦτο δὲ τα πράγματ' αὐτῶν περιέστημεν, ώστ' έλπίσαντες άπαντας τοὺς Έλληνας ὑφ' αὑτοις ἔσεσθαι νῦν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι τῆς αὑτῶν σωτηρίας. ὥστ' οἰμαι καὶ τούτους ταχέως ποιήσειν, ὅ τι ἂν σὺ κελεύης καὶ συμ-

βουλεύης.

56 (κβ΄.) Λοιπον δ' αν ήν ήμεν έτι περί τῆς πόλεως διαλεχθήναι τῆς ήμετέρας, εί μὴ προτέρα τῶν ἄλλων εὖ φρονήσασα τὴν εἰρήνην ἐπεποίητο. νῦν δ' αὐτὴν ἀ οἶμαι καὶ συναγωνιεἴσθαι τοῖς ὑπὸ σοῦ πραττομένοις, ἄλλως τε καν δυνηθῆ συνιδεῖν, ὅτι ταῦτα διοικεῖς πρὸ

της έπὶ τὸν βάρβαρον στρατείας.

57 (κγ'.) Ώς μεν οὖν οὖκ ἀδύνατόν ἐστί σοι συστῆσαι τὰς πόλεις ταύτας, ἐκ τῶν εἰρημένων ἡγοῦμαί σοι γεγενῆσθαι φανερόν · ἔτι τοίνυν ὡς καὶ ῥαδίως ταῦτα πράξεις, ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων οἶμαί σε γνῶναι ποιήσειν. ἢν γὰρ φανῶσιν ἔτεροί τινες τῶν προγεγε- ε νημένων μὴ καλλίοσι μὲν μηδ' ὁσιωτέροις ὧν ἡμεῖς συμβεβουλεύκαμεν ἐπιχειρήσαντες, μείζω δὲ καὶ δυσκολώτερα τούτων ἐπιτελέσαντες, τί λοιπὸν ἔσται τοῖς ἀντιλέγουσιν, ὡς οὐ θᾶττον σὰ τὰ ῥάω πράξεις ἢ 'κεῖνοι τὰ χαλεπώτερα;

(κδ'.) Σκέψαι δὲ πρῶτον [μὲν] τὰ περὶ ᾿Αλκιβιά- 94 δην. ἐκεῖνος γὰρ φυγὼν παρ᾽ ἡμῶν καὶ τοὺς ἄλλους ὁρῶν τοὺς πρὸ αὐτοῦ ταύτη τῆ συμφορῷ κεχρημένους ἐπτηχότας διὰ τὸ μέγεθος τὸ τῆς πόλεως, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχεν ἐκείνοις ἀλλ᾽ οἰηθεὶς πειρατέον εἶναι βία κατελθεῖν προείλετο πολεμεῖν πρὸς αὐτήν.

59 καθ' εκαστον μεν οὖν τῶν τότε γενομένων εἴ τις λέγειν ἐπιχειρήσειεν, οὖτ' ἂν διελθεῖν ἀκριβῶς δύναιτο, πρός τε τὸ παρὸν ἴσως ἂν ἐνοχλήσειεν εἰς τοσαύ- ὁ την δὲ ταραχὴν κατέστησεν οὐ μόνον τὴν πόλιν ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, ὥσθ' ἡμᾶς μὲν παθεῖν, ἄ πάντες ἴσασι, τοὺς δ' ἄλλους τη-

60 λικούτοις κακοίς περιπεσείν ώστε μηδέπω νὖν έξιτήλους εἶναι τὰς συμφορὰς τὰς δι' ἐκεῖνον τὸν πόλεμον
ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγγεγενημένας, Λακεδαιμονίους δὲ
τοὺς τότε δόξαντας εὐτυχεῖν εἰς τὰς νὖν ἀτυχίας δι'
᾿Αλκιβιάδην καθεστάναι · πεισθέντες γὰρ ὑπ' αὐτοῦ ς
τῆς κατὰ θάλατταν δυνάμεως ἐπιθυμῆσαι καὶ τὴν κατὰ

61 γῆν ἡγεμονίαν ἀπώλεσαν, ὅστ' εἴ τις φαίη τότε τὴν ἀρχὴν αὐτοὶς γίγνεσθαι τῶν παρόντων κακῶν, ὅτε τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἐλάμβανον, οὐκ ἂν ἐξελεγχθείη ψευδόμενος. ἐκεῖνος μὲν οὖν τηλικούτων αἴτιος γενόμενος κατῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, μεγάλης μὲν δόξης τυχῶν, οὐ μὴν ἐπαινούμενος ὑφ' ἀπάντων. (κέ.) Κόνων δ' οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἀντίστρο-

62 φα τούτων ἔπραξεν. ἀτυχήσας γὰο ἐν τῆ ναυμαχία τῆ δ περί Ἑλλήσποντον οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τοὺς συνάρ-χοντας οἴκαδε μὲν ἀφικέσθαι κατησχύνθη, πλεύσας δ' εἰς Κύπρον χρόνον μέν τινα περί τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν διέτριβεν, αἰσθόμενος δ' Αγησίλαον μετὰ πολλῆς δυνάμεως εἰς τὴν 'Ασίαν διαβεβηκότα καὶ

63 πορθούντα την χώραν οὕτω μέγ' ἐφρόνησεν, ὥστ' ἀφορμην οὐδεμίαν ἄλλην ἔχων πλην τὸ σῶμα καὶ την ε διάνοιαν ἤλπισε Λακεδαιμονίους καταπολεμήσειν ἄρ-χοντας τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ταῦτα πέμπων ὡς τοὺς βασιλέως στρατηγοὺς ὑπισχνεῖτο ποιήσειν. καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν; συστάντος γὰρ αὐτῷ ναυτικοῦ περὶ Ῥόδον καὶ νικήσας τῆ ναυμαχία Λακεδαιμονίους μὲν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς ἀρ-95

64 χῆς, τοὺς δ' Έλληνας ήλευθέρωσεν, οὐ μόνον δὲ τὰ τείχη τῆς πατρίδος ἀνώρθωσεν ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν προήγαγεν, ἐξ ἦσπερ ἐξέπεσεν. καίτοι τἰς ὰν προσεδόκησεν ὑπ' ἀνδρὸς οὕτω ταπεινῶς πράξαντος ἀναστραφήσεσθαι τὰ τῆς Ἑλλάδος πράγμα-

τα, και τάς μεν άτιμωθήσεσθαι, τάς δ' έπιπολάσειν

τῶν Έλληνίδων πόλεων;

(π5.) Διονύσιος τοίνυν, βούλομαι γάρ έκ πολ-65 λών σε πεισθήναι δαδίαν είναι την πράξιν, έφ' ην σε b τυγχάνω παρακαλών, πολλοστός ών Συρακοσίων καλ τῷ γένει καὶ τῆ δόξη καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν, ἐπιθυμήσας μοναρχίας άλόγως και μανικώς και τολμήσας απαντα πράττειν τὰ φέροντα πρὸς τὴν δύναμιν ταύτην, κατέσχε μεν Συρακούσας, απάσας δε τας έν Σικελία πόλεις, όσαι περ ήσαν Έλληνίδες, κατεστρέψατο, τηλικαύτην δὲ δύναμιν περιεβάλετο καὶ πεζήν καὶ ναυτικήν, όσην ούδεις ανήρ των πρό έκείνου γενομένων. ο 66 (κζ.) Έτι τοίνυν Κύρος, ίνα μνησθώμεν και περί τών Βαρβάρων, έκτεθείς μεν ύπο της μητρός είς την όδον, άναιφεθείς δ' ὑπὸ Περσίδος γυναικός, είς τοσαύτην ήλθε μεταβολήν ώσθ' άπάσης της 'Ασίας γενέσθαι δε-

σπότης.

(κη΄.) Όπου δ' 'Αλκιβιάδης μεν φυγάς ών, Κόνων δε δεδυστυχηκώς, Διονύσιος δ' ούκ ενδοξος ών, Κύρος δ' ούτως οίκτρας αὐτῷ τῆς ἐξ ἀρχῆς γενέσεως ύπαρξάσης, είς τοσούτον προηλθον και τηλικαύτα διε- d πράξαντο, πῶς οὐ σέ γε χρη προσδοκάν, τὸν ἐκ τοιούτων μέν γεγονότα, Μακεδονίας δὲ βασιλεύοντα, τοσούτων δε κύριον όντα, δαδίως τα προειρημένα συστήσειν;

(κθ'.) Σκέψαι δ' ώς άξιον έστι τοῖς τοιούτοις τῶν 68 έργων μάλιστ' έπιχειρείν, έν οίς κατορθώσας μεν ένάμιλλον την σαυτού δόξαν καταστήσεις τοίς πρωτεύσασι, διαμαρτών δέ της προσδοκίας άλλ' ούν την γ' εύνοιαν ατήσει την παρά των Ελλήνων, ην πολύ κάλ- e λιόν έστι λαβεῖν ἢ πολλὰς πόλεις τῶν Ελληνίδων κατά κράτος έλεζν τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα τῶν ἔργων φθόνον

έχει και δυσμένειαν και πολλάς βλασφημίας, οίς δ' ήμεζς συμβεβουλεύκαμεν ούδεν πρόσεστι τούτων, άλλ' εί τις θεών αίρεσίν σοι δοίη, μετά ποίας αν έπιμελείας 96 καί διατοιβής εύξαιο του βίου διαγαγείν, ούδεμίαν έλοι' αν, είπες έμοι συμβούλω χρώο, μαλλον ή ταύ-69 την. οὐ γὰρ μόνον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἔσει ζηλωτὸς άλλὰ καὶ σὰ σαυτὸν μακαριείς. τίς κὰρ ἂν ὑπερβολή γένοιτο της τοιαύτης εὐδαιμονίας, ὅταν πρέσβεις μὲν ήκωσιν έκ των μεγίστων πόλεων οι μάλιστ' εύδοκιμούντες είς την σην δυναστείαν, μετά δε τούτων βουλεύη περί τῆς κοινῆς σωτηρίας, περί ἧς οὐδείς ἄλλος 70 φανήσεται τοιαύτην πρόνοιαν πεποιημένος, αίσθάνη b δε την Ελλάδα πασαν δοθην ούσαν έφ' οίς σύ τυγχάνεις είσηγούμενος, μηδείς δ' όλιγώρως έχη τῶν παρά σοί βραβευομένων, άλλ' οί μεν πυνθάνωνται περί αὐτων, έν οίς έστιν, οί δ' εύχωνταί σε μή διαμαστείν, ών έπεθύμησας, οί δε δεδίωσι, μη πρότερόν τι πάθης 71 πρίν τέλος έπιθείναι τοῖς πραττομένοις; ὧν γιγνομένων πώς ούκ αν είκότως μέγα φρονοίης; πώς δ' ούκ αν περιχαρής ων τον βίον διατελοίης, τηλικούτων εί- ο δώς σαυτόν πραγμάτων έπιστάτην γεγενημένον; τίς δ' ούκ αν των και μετρίως λογιζομένων ταύτας αν σοι παραινέσειε μάλιστα προαιρεζοθαι τῶν πράξεων τὰς άμφότερα φέρειν άμα δυναμένας ώσπερ καρπούς. ήδονάς δ' ύπερβαλλούσας και τιμάς άνεξαλείπτους:

72 (λ΄.) 'Απέχοη δ' ἄν μοι τὰ ποοειοημένα πεοί τούτων, εἰ μὴ παραλελοιπώς ἦν τινα λόγον, οὐκ ἀμνη- d μονήσας ἀλλ' ὀκνήσας εἰπεῖν, ὃν ἦδη μοι δοκῶ δηλώ- σειν· οἷμαι γὰρ σοί τε συμφέρειν ἀκοῦσαι περὶ αὐτῶν ἐμοί τε προσήκειν μετὰ παρρησίας, ὢσπερ εἰθισμαι,

ποιείσθαι τους λόγους.

(λα'.) Αἰσθάνομαι γάο σε διαβαλλόμενον ὑπὸ τῶν

σοι μεν φθονούντων, τὰς δὲ πόλεις τὰς αὐτῶν είθισμένων είς ταραχὰς καθιστάναι, και τὴν εἰρήνην τὴν
τοῖς ἄλλοις κοινὴν πόλεμον τοῖς αὐτῶν ἰδίοις εἶναι νομιζόντων, οῖ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες περὶ e
τῆς σῆς δυνάμεως λέγουσιν, ὡς οὐχ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ἐπὶ ταὐτην αὐξάνεται, και σὸ πολὺν χρόνον
74 ἤδη πᾶσιν ἡμῖν ἐπιβουλεύεις, και λόγω μὲν μέλλεις
Μεσσηνίοις βοηθεῖν, ἄν τὰ περὶ Φωκέας διοικήσης,
ἔργω δ' ὑπὸ σαυτῷ ποιεῖσθαι Πελοπόννησον · ὑπάρ- 97
χουσι δέ σοι Θετταλοὶ μὲν και Θηβαῖοι και πάντες οί

φάσκοντες άκριβῶς εἰδέναι καὶ ταχέως ἄπαντα τῷ λό- b
γῷ καταστρεφόμενοι πολλοὺς πείθουσι, καὶ μάλιστα
μὲν τοὺς τῶν αὐτῶν κακῶν ἐπιθυμοῦντας ὧνπερ οἱ
λογοποιοῦντες, ἔπειτα καὶ τοὺς οὐδενὶ λογισμῷ χοωμένους ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀλλὰ παντάπασιν ἀναισθήτως διακειμένους καὶ πολλὴν χάριν ἔχοντας τοῖς ὑπὲρ
αὐτῶν φοβεῖσθαι καὶ δεδιέναι προσποιουμένοις, ἔτι
δὲ τοὺς οὐκ ἀποδοκιμάζοντας τὸ δοκεῖν ἐπιβουλεύειν
σε τοῖς Ἑλλησιν ἀλλὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἀξίαν ἐπι- c
ξὸ θυμίας εἶναι νομίζοντας. οῦ τοσοῦτον ἀφεστᾶσι τοῦ

76 θυμίας είναι νομίζοντας· οῖ τοσοῦτον ἀφεστᾶσι τοῦ νοῦν ἔχειν, ὥστ' οὐκ ἴσασιν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἄν τις λόγοις χοώμενος τοὺς μὲν βλάψειε, τοὺς δ' ἀφελήσειεν. οἶον καὶ νῦν, εὶ μέν τις φαίη τὸν τῆς 'Ασίας βασιλέα τοῖς Έλλησιν ἐπιβουλεύειν καὶ παρεσκευάσθαι στρατεύειν ἐφ' ἡμᾶς, οὐδὲν ἄν λέγοι περὶ αὐτοῦ φλαῦρον ἀλλ' ἀνδρωδέστερον αὐτὸν καὶ πλείονος ἄξιον δοκεῖν εἶναι ποιήσειεν· εἶ·δὲ τῶν ἀφ' 'Ηρα-

κλέους τινὶ πεφυκότων, ος ἀπάσης κατέστη της Ελ- α
λάδος εὐεργέτης, ἐπιφέροι τὴν αἰτίαν ταύτην, εἰς τὴν
77 μεγίστην αἰσχύνην ἂν αὐτὸν καταστήσειεν. τίς γὰρ
οὐκ ἂν ἀγανακτήσειε καὶ μισήσειεν, εἰ φαίνοιτο τούτοις ἐπιβουλεύων, ὑπὲρ ὧν ὁ πρόγονος αὐτοῦ προείλετο κινδυνεύειν, καὶ τὴν μὲν εὕνοιαν, ῆν ἐκεῖνος
κατέλιπε τοῖς ἐξ αὐτοῦ γεγενημένοις, μὴ πειρῶτο διαφυλάττειν, ἀμελήσας δὲ τούτων ἐπονειδίστων ἐπιθυμοίη καὶ πονηρῶν πραγμάτων;

78 (λβ΄.) Πν ένθυμούμενον χρη μη περιοράν τοιαύ – ε
την φήμην σαυτῷ περιφυομένην, ην οί μὲν ἐχθροί
περιθείναι σοι ζητοῦσι, τῶν δὲ φίλων οὐδεὶς ὅστις οὐκ
ἄν ἀντειπεῖν ὑπὲρ σοῦ τολμήσειεν. καίτοι περὶ τῶν
σοὶ συμφερόντων ἐν ταὶς τούτων ἀμφοτέρων γνώμαις

μάλιστ' αν κατίδοις την άληθειαν.

79 (λγ'.) Ίσως οὖν ὑπολαμβάνεις μικροψυχίαν εἶναι
τὸ τῶν βλασφημούντων καὶ φλυαρούντων καὶ τῶν 98
πειθομένων τοὑτοις φροντίζειν, ἄλλως θ' ὅταν καὶ
μηδὲν σαυτῷ συνειδῆς ἐξαμαρτάνων. χρὴ δὲ μὴ καταφρονεῖν τοῦ πλήθους, μηδὲ παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι
τὸ παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν, ἀλλὰ τότε νομίζειν καλὴν ἔχειν καὶ μεγάλην τὴν δόξαν καὶ πρέπουσαν σοὶ
καὶ τοῖς προγόνοις καὶ τοῖς ὑφ' ὑμῶν πεπραγμένοις,

80 ὅταν οὖτω διαθῆς τοὺς Ἑλληνας, ὥσπεο ὁρᾶς Λακε- ὁ δαιμονίους τε πρὸς τοὺς αὐτῶν βασιλέας ἔχοντας τοὺς θ' ἐταίρους τοὺς σοὺς πρὸς σὲ διακειμένους. ἔστι δ' οὐ χαλεπὸν τυχεῖν τούτων, ἢν ἐθελήσης κοινὸς ὥπασι γενέσθαι, καὶ παύση ταῖς μὲν τῶν πόλεων οἰκείως ἔχων, πρὸς δὲ τὰς ἀλλοτρίως διακείμενος, ἔτι δ' ἢν τὰ τοιαῦτα προαιρῆ πράττειν, ἐξ ὧν τοῖς μὲν Ἑλλησιν ἔσει πιστὸς, τοῖς δὲ βαρβάροις φοβερός.

(λδ'.) Καὶ μὴ θαυμάσης, ἄπερ ἐπέστειλα καὶ πρὸς c

Διονύσιον τον την τυραννίδα κτησάμενον, εὶ μήτε στρατηγός ὧν μήτε δήτωρ μήτ' ἄλλως δυνάστης θρασύτερον σοι διείλεγμαι τῶν ἄλλων. ἐγὼ γὰρ πρὸς μὲν τὸ πολιτεύεσθαι πάντων ἀφυέστατος ἐγενόμην τῶν πολιτῶν, οὕτε γὰρ φωνὴν ἔσχον ἰκανὴν οὕτε τόλμαν δυναμένην ὄχλω χρῆσθαι καὶ μολύνεσθαι καὶ λοιδο-82 ρεῖσθαι τοῖς ἐπὶ τοῦ βήματος καλινδουμένοις, τοῦ δὲ φρονεῖν εὖ καὶ πεπαιδεῦσθαι καλῶς, εἰ καί τις ἀγροι- ἀ κότερον εἶναι φήσει τὸ δηθὲν, ἀμφισβητῶ, καὶ θείην ἄν ἐμαυτὸν οὐκ ἐν τοῖς ἀπολελειμμένοις ἀλλ' ἐν τοῖς προέχουσι τῶν ἄλλων. διόπερ ἐπιχειρῶ συμβουλεύειν τὸν τρόπον τοῦτον, ὃν ἐγὼ πέφυκα καὶ δύναμαι, καὶ τῆ πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις Ελλησι καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἐνδοξοτάτοις.

83 (λέ.) Περί μεν οὖν τῶν ἐμῶν καὶ περὶ ὧν σοὶ πρακτέον ἐστὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας σχεδὸν ἀκήκοας, περὶ δὲ τῆς στρατείας τῆς εἰς τὴν ᾿Ασίαν ταῖς μὲν πό- e λεσιν, ᾶς ἔφην χρῆναί σε διαλλάττειν, τότε συμβου-λεύσομεν, ὡς χρὴ πολεμεῖν πρὸς τοὺς βαρβάρους, ὅταν ἴδωμεν αὐτὰς ὁμονοούσας, πρὸς σὲ δὲ νῦν ποι-ήσομαι τοὺς λόγους, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχων διάνοιαν καὶ κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἡλικίαν, ὅτ᾽ ἔγραφον περὶ τὴν αὐτὴν 99

84 ὑπόθεσιν ταύτην. τότε μὲν γὰρ παρεκελευόμην τοις ἀκουσομένοις καταγελᾶν μου καὶ καταφονειν, ἢν μὴ καὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς δόξης τῆς ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ χρόνου τοῦ περὶ τὸν λόγον διατριφθέντος ἀξίως φαίνωμαι διεξιών, νῦν δὲ φοβοῦμαι, μὴ πάντων τῶν προειρημένων πολὺ καταδεέστερον τύχω διαλεχθείς. καὶ γὰρ πρὸς τοις ἄλλοις ὁ λόγος ὁ πανηγυρικὸς, ὁ τοὺς ἄλλους τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρίβοντας ὁ εὐπορωτέρους ποιήσας, ἐμοὶ πολλὴν ἀπορίαν παρέσχηκεν οὕτε γὰρ ταὐτὰ βούλομαι λέγειν τοῖς ἐν

έκείνω γεγραμμένοις οὖτ' ἔτι καινὰ δύναμαι ζητεῖν. 85 οὖ μὴν ἀποστατέον ἐστὶν ἀλλὰ λεκτέον, περὶ ὧν ὑπεθέμην, ὅ τι ἂν ὑποπέση καὶ συμφέρη πρὸς τὸ πεῖσαί σε ταῦτα πράττειν. καὶ γὰρ ἢν ἐλλίπω τι καὶ μὴ δυνηθῶ τὸν αὐτὸν τρόπον γράψαι τοῖς πρότερον ἐκδεδομένοις, ἀλλ' οὖν ὑπογράψειν γ' οἶμαι χαριέντως c τοῖς ἐξεργάζεσθαι καὶ διαπονεῖν δυναμένοις.

86 (λέ.) Τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ λόγου τοῦ σύμπαντος οἶμαι πεποιῆσθαι ταύτην, ἥνπερ προσήκει τοὺς ἐπὶ τὴν ᾿Ασίαν πείθοντας στρατεύειν. δεῖ γὰρ μη-δὲν πρότερον πράττειν, πρὶν ἄν λάβη τις τοὺς Ἔλληνας δυοῖν θάτερον, ἢ συναγωνιζομένους ἢ πολλὴν εὔνοιαν ἔχοντας τοῖς πραττομένοις. ὧν ᾿Αγησίλαος ὁ δόξας εἶναι Λακεδαιμονίων φρονιμώτατος ὧλιγώρη-δ

87 σεν οὐ διὰ κακίαν ἀλλὰ διὰ φιλοτιμίαν. ἔσχε γάο διττάς ἐπιθυμίας, καλὰς μὲν ἀμφοτέρας, οὐ συμφωνούσας δ' ἀλλήλαις οὐδ' ᾶμα πράττεσθαι δυναμένας. προηρείτο γὰρ βασιλεί τε πολεμείν καὶ τοὺς ἐταίρους εἰς τὰς πόλεις τὰς αὑτῶν καταγαγείν καὶ κυρίους ποιῆσαι τῶν πραγμάτων. συνέβαινεν οὖν ἐκ μὲν τῆς πραγματείας τῆς ὑπὲρ τῶν ἐταίρων ἐν κακοῖς καὶ κινδύνοις εἶναι τοὺς Ἑλληνας, διὰ δὲ τὴν ταραχὴν τὴν ε ἐνθάδε γιγνομένην μὴ σχολὴν ἄγειν μηδὲ δύνασθαι

88 πολεμεῖν τοῖς βαρβάροις. ຜστ' ἐκ τῶν ἀγνοηθέντων κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ῥάδιον καταμαθεῖν, ὅτι θεῖ τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους μὴ πρότερον ἐκφέρειν πρὸς βασιλέα πόλεμον, πρὶν ἄν διαλλάξη τις τοὺς Ελ- 10 ληνας καὶ παύση τῆς μανίας τῆς νῦν αὐτοῖς ἐνεστηκυίας ἄπερ καὶ σοὶ συμβεβουλευκότες τυγχάνομεν.

89 (λζ.) Περί μεν οὖν τούτων οὐδεὶς ἂν ἀντειπεῖν τῶν εὖ φρονούντων τολμήσειεν, οἶμαι δὲ τῶν μὲν ἄλ-

λων εί τισι δόξειε περί της στρατείας της είς την 'Ασίαν συμβουλεύειν, έπὶ ταύτην αν έπιπεσεῖν τὴν παράκλησιν, λέγοντας, ώς όσοι περ έπεχείρησαν πρός του βα- b σιλέα πολεμείν, απασι συνέπεσεν έξ αδόξων μεν γενέσθαι λαμπροίς, έκ πενήτων δε πλουσίοις, έκ ταπει-90 νῶν δὲ πολλῆς χώρας καὶ πόλεων δεσπόταις. Ενώ δ' ούκ έκ τῶν τοιούτων μέλλω σε παρακαλεῖν άλλ' έκ τῶν ἡτυχηκέναι δοξάντων, λέγω δ' ἐκ τῶν μετὰ Κύοου και Κλεάρχου συστρατευσαμένων. έκείνους γάρ δμολογείται νικήσαι μέν μαχομένους άπασαν την βασιλέως δύναμιν τοσούτον, όσον περ αν εί ταϊς γυναι- ο ξίν αὐτῶν συνέβαλον, ήδη δ' έγκρατεῖς δοκοῦντας εἶναι τῶν πραγμάτων διὰ τὴν Κύρου προπέτειαν ἀτυχῆσαι περιχαρῆ γὰρ αὐτὸν ὄντα καὶ διώκοντα πολύ πρό τῶν ἄλλων, ἐν μέσοις γενόμενον τοῖς πολεμίοις 91 ἀποθανείν. ἀλλ' ὅμως τηλικαύτης συμφοράς συμπεσούσης ούτω σφόδρα κατεφρόνησεν ὁ βασιλεύς τῆς περί αύτον δυνάμεως, ώστε προκαλεσάμενος Κλέαργον καί τούς άλλους ήγεμόνας είς λόγον έλθεῖν, καί τούτοις μεν ύπισχνούμενος μεγάλας δωρεάς δώσειν, τοῖς δ' d άλλοις στρατιώταις έντελη τον μισθον αποδούς αποπέμψειν, τοιαύταις έλπίσιν ὑπαγαγόμενος, καὶ πίστεις δούς τῶν ἐκεῖ νομιζομένων τὰς μεγίστας, συλλαβών αύτους απέκτεινε, και μαλλον είλετο περί τους θεούς έξαμαρτείν η τοίς στρατιώταις ούτως έρήμοις ούσι 92 συμβαλείν. (λη'.) 'Ωστε τίς αν γένοιτο παράκλησις ταύτης καλλίων καὶ πιστοτέρα; φαίνονται γάρ κάκεῖνοι πρατήσαντες αν των βασιλέως πραγμάτων, εί μή ε δια Κύρου. σοί δε τήν τ' ατυχίαν την τότε γεγενημένην ού χαλεπου φυλάξασθαι, τοῦ τε στρατοπέδου τοῦ κρατήσαντος την έκείνου δύναμιν δάδιον πολύ κρείττον κατασκευάσασθαι, καίτοι τούτων αμφοτέρων ύπαςξάντων πώς οὐ χρή θαρρείν ποιούμενον την στρα-

τείαν ταύτην;

93 (λθ΄.) Καὶ μηθεὶς ὑπολάβη με βούλεσθαι λαθεῖν, 10 ὅτι τούτων ἔνια πέφρακα τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ πρότερον. ἐπιστὰς γὰρ ἐπὶ τὰς αὐτὰς διανοίας εἶλόμην μὴ πονεῖν γλιχόμενος τὰ δεδηλωμένα καλῶς ἔτέρως εἰπεῖν· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐπίδειξιν ἐποιούμην, ἐπει-94 ρώμην ἂν ἄπαντα τὰ τοιαῦτα διαφεύγειν, σοὶ δὲ συμβουλεύων μωρὸς ἂν ἦν, εἰ περὶ τὴν λέξιν πλείω γρό-

βουλεύων μωρός αν ήν, εί περί την λέξιν πλείω χρόνον διέτριβον η περί τας πράξεις, έτι δ' εί τους άλλους όρων τοις έμοις χρωμένους αὐτός μόνος ἀπειχόμην υ των υπ' έμου πρότερον είρημένων. τοις μεν οῦν οἰκείοις τυχὸν αν χρησαίμην, ην σφόδρα κατεπείγη καὶ πρέπη, των δ' ἀλλοτρίων οὐδεν αν προσδεξαίμην, ωσ-

περ ούδ' έν τῷ παρελθόντι χρόνφ.

95 (μ΄.) Ταύτα μεν οὖν οὕτως · δοκεῖ δέ μοι μετὰ ταῦτα περὶ τῆς παρασκευῆς διαλεκτέον εἶναι τῆς τε σοὶ γενησομένης καὶ τῆς ἐκείνοις ὑπαρξάσης. τὸ μὲν τοίνυν μέγιστον, σὺ μὲν τοὺς Ελληνας εὕνους ἔξεις, ἤν ε περ ἐθελήσης ἐμμεῖναι τοῖς περὶ τούτων εἰρημένοις, ἐκεῖνοι δὲ διὰ τὰς δεκαρχίας τὰς ἐπὶ Λακεδαιμονίων ὡς οἰόν τε δυσμενεστάτους [εἰχον]. ἡγοῦντο γὰρ Κύρου μὲν καὶ Κλεάρχου κατορθωσάντων μᾶλλον ἔτι δουλεύσειν, βασιλέως δὲ κρατήσαντος ἀπαλλαγήσεσθαι τῶν κακῶν τῶν παρόντων · ὅπερ καὶ συνέπεσεν 96 αὐτοῖς. καὶ μὴν καὶ στρατιώτας σὺ μὲν ἐξ ἐτοίμου λή-

φει τοσούτους, όσους αν βουληθής · ούτω γας έχει τὰ α τῆς Ελλάδος ὥστε ξάον είναι συστήσαι στρατόπεδον μεῖζον καὶ κρεῖττον έκ τῶν πλανωμένων ἢ τῶν πολιτευομένων · ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς χρόνοις οὐκ ἦν ξενικὸν οὐδὲν, ὥστ ἀναγκαζόμενοι ξενολογεῖν ἐκ τῶν πόλεων πλέον ἀνήλισκον εἰς τὰς διδομένας τοῖς συλ-

λέγουσι δωρεὰς ἢ τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας μισθοφο97 ράν. καὶ μὴν εἰ βουληθεῖμεν ἐξετάσαι καὶ παραβαλεῖν
σέ τε τὸν νῦν ἡγησόμενον τῆς στρατείας καὶ βουλευ- e
σόμενον περὶ ἀπάντων καὶ Κλέαρχον τὸν ἐπιστατήσαντα τῶν τότε πραγμάτων, εὑρήσομεν ἐκεῖνον μὲν
οὐδεμιᾶς πώποτε δυνάμεως πρότερον οὔτε ναυτικῆς
οὔτε πεζῆς καταστάντα κύριον ἀλλ' ἐκ τῆς ἀτυχίας τῆς
συμβάσης αὐτῷ περὶ τὴν ἤπειρον ὀνομαστὸν γενόμε-

98 νον, σε δε τοσαύτα και τηλικαύτα το μέγεθος διαπε- 102 πραγμένον, περί ὧν εί μεν προς ετέρους τους λόγους έποιούμην, καλῶς ἂν είχε διελθεῖν, προς σε δε διαλε-γόμενος, εί τὰς σὰς πράξεις σοι διεξιοίην, δικαίως ἂν

άνόητος άμα καὶ περίεργος είναι δοκοίην.

99 (μα΄.) "Αξιον δὲ μνησθηναι καὶ τῶν βασιλέων ἀμφοτέρων, ἐφ' ὅν σοι τε συμβουλεύω στρατεύειν καὶ πρὸς ὅν Κλέαρχος ἐπολέμησεν, ἵν' ἐκατέρου καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν δύναμιν εἰδῆς. ὁ μὲν τοίνυν τούτου ὁ πατὴρ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ πάλιν τὴν Λακε-δαιμονίων κατεπολέμησεν, οὖτος δ' οὐδενὸς πώποτε τῶν στρατευμάτων τῶν τὴν χώραν αὐτοῦ λυμαινομέ-100 νων ἐπεκράτησεν. ἔπειθ' ὁ μὲν τὴν 'Ασίαν ἄπασαν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς συνθήκαις ἔξέλαβεν, οὖ-τος δὲ τοσούτου δεῖ τῶν ἄλλων ἄρχειν, ῶστ' οὐδὲ τῶν ἀλδοθεισῶν σύτος κάλλον ἀρχειν, ῶστ' οὐδὲ τῶν ἀλδοθεισῶν σύτος σύτος κάλλον ἀρχειν, ῶστ' οὐδὲ τῶν ἀλδοθεισῶν σύτος σύτος σύτος κάλλον ἀρχειν, ῶστ' οὐδὲ τῶν ἀχδοθεισῶν σύτος σύτος σύτος σύτος κάλλον ἀρχειν, ῶστ' οὐδὲ τῶν ἀχδοθεισῶν σύτος σύτο

έκδοθεισῶν αὐτῷ πόλεων ἐγκρατής ἐστιν. ὥστ' οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἄν ἀπορήσειε, πότερα χρὴ νομίζειν τοῦτον c αὐτῶν ἀφεστάναι δι' ἀνανδρίαν ἢ 'κείνας ὑπερεωρα-κέναι καὶ καταπεφρονηκέναι τῆς βαρβαρικῆς δυναστείας.

101 (μβ΄.) Τὰ τοίνυν περὶ τὴν χώραν ὡς διάκειται, τίς οὐκ ἂν ἀκούσας παροξυνθείη πολεμεῖν πρὸς αὐτόν; Αἴγυπτος γὰρ ἀφειστήκει μὲν καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, οὐ μὴν ἀλλ' ἐφοβοῦντο, μή ποτε βασιλεὺς αὐτὸς ποιησάμενος στρατείαν πρατήσειε καὶ τῆς διὰ τὸν ποταμὸν δυσχωρίας καὶ τῆς ἄλλης παρασκευῆς ὰ ἀπάσης · νῦν δ' οὖτος ἀπήλλαξεν αὐτοὺς τοῦ δέους τούτου. συμπαρασκευασάμενος γὰρ δύναμιν, ὅσην οἰός τ' ἦν πλείστην, καὶ στρατεύσας ἐπ' αὐτοὺς, ἀπῆλ-θεν ἐκεῖθεν οὐ μόνον ἡττηθεὶς ἀλλὰ καὶ καταγελασθεὶς καὶ δόξας οὔτε βασιλεύειν οὔτε στρατηγεῖν ἄξιος

102 είναι. τὰ τοίνυν περὶ Κύπρον καὶ Φοινίκην καὶ Κιλικίαν καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἐχρῶντο τῷ ναυτικῷ, τότε μὲν ἦν βασιλέως, νῦν δὲ τὰ μὲν ἀφέστηκε, ε
τὰ δ' ἐν πολέμφ καὶ κακοῖς τοσούτοις ἐστὶν ῶστ' ἐκείνῷ μὲν μηδὲν εἰναι τούτων τῶν ἐθνῶν χρήσιμον, σοὶ
δ' ἢν πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν βουληθῆς συμφόρως ἔξειν.

103 (μγ΄.) Καὶ μὴν Ἰδριέα γε τὸν εὐπορώτατον τῶν νῦν περὶ τὴν ἤπειρον προσήκει δυσμενέστερον εἶναι τοὶς βασιλέως πράγμασι τῶν πολεμούντων ἢ πάντων γ΄ ἂν εἰη σχετλιώτατος, εἰ μὴ βούλοιτο καταλελύσθαι 103 ταύτην τὴν ἀρχὴν, τὴν αἰκισαμένην μὲν τὸν ἀδελφὸν, πολεμήσασαν δὲ πρὸς αὐτὸν, ἄπαντα δὲ τὸν χρόνον ἐπιβουλεύουσαν καὶ βουλομένην τοῦ τε σώματος αὐτοῦ καὶ τῶν χρημάτων ἀπάντων γενέσθαι κυρίαν.

104 ύπεο ῶν δεδιῶς νῦν μεν ἀναγκάζεται θεραπεύειν αὐτον καὶ χρήματα πολλὰ καθ' ἔκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ἀναπέμπειν· εἰ δὲ σὺ διαβαίης εἰς τὴν ἤπειρον, ἐκεί- b νός τ' ἄν ἄσμενος ἴδοι βοηθὸν ἤκειν αὑτῷ σε νομίζων, τῶν τ' ἄλλων σατραπῶν πολλοὺς ἀποστήσεις, ἢν ὑπόσχη τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς καὶ τοὕνομα τοῦτο διασκείρης εἰς τὴν ᾿Ασίαν, ὅπερ εἰς τοὺς Ἔλληνας εἰσπεσὸν καὶ τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν Αακεδαιμονίων ἀρχὴν κατέλυσεν.

105 (μδ΄.) "Ετι δ' αν πλείω λέγειν ἐπεχείρουν, δν τρόπον πολεμῶν τάχιστ' αν περιγένοιο τῆς τοῦ βασιλέως δυνάμεως · νῦν δὲ φοβοῦμαι μή τινες ἐπιτιμήσωσιν ε ήμιν, εἰ μηδὲν πώποτε μεταχειρισάμενος τῶν στρατηγικῶν νῦν τολμώην σοὶ παραινεῖν τῷ πλείστα καὶ μέγιστα διαπεπραγμένω κατὰ πόλεμον. ὥστε περὶ μὲν τούτων οὐδὲν οἷμαι δεῖν πλείω λέγειν. (μέ.) Περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἡγοῦμαι τόν τε πατέρα σου καὶ τὸν κτησάμενον τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τοῦ γένους ἀρχηγὸν, εἰ τῷ μὲν εἰη θέμις, οἱ δὲ δύναμιν λάβοιεν, τῶν αὐτῶν ἀν τούτων γενέσθαι συμβούλους, ὧνπερ ἐγώ. ἀ

106 χρώμαι δὲ τεκμηρίοις ἐξ ὧν διαπεπραγμένοι τυγχάνουσιν. ὅ τε γὰρ πατήρ σου πρὸς τὰς πόλεις ταύτας,
αἶς σοὶ παραινῶ προσέχειν τὸν νοῦν, πρὸς ἁπάσας οἰκείως εἶχεν · ὅ τε κτησάμενος τὴν ἀρχὴν, μεῖζον φρονήσας τῶν αὐτοῦ πολιτῶν καὶ μοναρχίας ἐπιθυμήσας,
οὐχ ὁμοίως ἐβουλεύσατο τοῖς πρὸς τὰς τοιαύτας φιλο-

107 τιμίας όρμωμένοις. οί μεν γαρ έν ταις αυτών πόλεσι στάσεις και ταραχάς και σφαγάς έμποιουντες έκτωντο ε την τιμην ταυτην, ό δε τον μεν τόπον τον Ελληνικόν όλως είασε, την δ' έν Μακεδονία βασιλείαν κατασχείν έπεθυμησεν ηπίστατο γαρ τους μεν Έλληνας οὐκ είθυισμένους υπομένειν τὰς μοναρχίας, τους δ' άλλους οὐ δυναμένους άνευ τῆς τοιαύτης δυναστείας διοικείν 104

108 τον βίον τον σφέτερον αὐτῶν. καὶ γάρ τοι συνέβη διὰ το γνῶναι περὶ τούτων αὐτον ίδίως καὶ τὴν βασιλείαν γεγενῆσθαι πολὺ τῶν ἄλλων ἐξηλλαγμένην · μόνος γὰρ τῶν Ἑλλήνων οὐχ ὁμοφύλου γένους ἄρχειν ἀξιώσας μόνος καὶ διαφυγεῖν ἦδυνήθη τοὺς κινδύνους τοὺς περὶ τὰς μοναρχίας γιγνομένους. τοὺς μὲν γὰρ ἐν τοῖς Ἑλλησι τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένους εὕροιμεν ἄν οὐ μόνον αὐτοὺς διεφθαρμένους ἀλλὰ καὶ τὸ γένος αὐ- b τῶν ἐξ ἀνθρώπων ἦφανισμένου, ἐκεῖνον δ' αὐτόν τ' ἐν

8

εὐδαιμονία τὸν βίον διάγοντα τῷ τε γένει καταλιπόντα τὰς αὐτὰς τιμὰς, ἄσπερ αὐτὸς εἶχεν.

109 (μς΄.) Περὶ τοίνυν Ἡρακλέους οἱ μὲν ἄλλοι τὴν ἀνδρίαν ὑμνοῦντες αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄθλους ἀπαριθμοῦντες διατελοῦσι, περὶ δὲ τῶν ἄλλων τῶν τῇ ψυχῇ προσόντων ἀγαθῶν οὐδεὶς οὕτε τῶν ποιητῶν οὕτε τῶν λογοποιῶν οὐδεμίαν φανήσεται μνείαν πεποιημένος. ἐγὰ δ' ὁρῶ μὲν τόπον ἴδιον καὶ παντάπασιν ἀδιεξέρο σραστον, οὐ μικρὸν οὐδὲ κενὸν, ἀλλὰ πολλῶν μὲν ἐπαίνων καὶ καλῶν πράξεων γέμοντα, ποθοῦντα δὲ τὸν

110 ἀξίως ἂν δυνηθέντα διαλεχθηναι περί αὐτῶν · έφ' δν εἰ μὲν νεώτερος ὢν ἐπέστην, ράδίως ἂν ἐπέδειξα τὸν πρόγονον ὑμῶν καὶ τῆ φρονήσει καὶ τῆ φιλοτιμία καὶ τῆ δικαιοσύνη πλέον διενεγκόντα πάντων τῶν προγεγενημένων ἢ τῆ ρώμη τῆ τοῦ σώματος · νῦν δ' ἐπελθῶν ἐπ' αὐτὸν καὶ κατιδῶν τὸ πλῆθος τῶν ἐνόντων ἀ εἰπεῖν, τήν τε δύναμιν τὴν παροῦσάν μοι κατεμεμψάμην καὶ τὸν λόγον ἠσθόμην διπλάσιον ἂν γενόμενον τοῦ νῦν ἀναγιγνωσκομένου. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἀπέστην διὰ τὰς αἰτίας ταύτας, μίαν δὲ πρᾶξιν ἐξ αὐτῶν ἔλαβον, ἤπερ ἦν προσήκουσα μὲν καὶ πρέπουσα τοῖς προειρημένοις, τὸν δὲ καιρὸν ἔχουσα μάλιστα σύμμεσον τοῖς νῦν λεγομένοις.

111 (μξ΄.) Έκεῖνος γὰς δςῶν τὴν Ἑλλάδα πολέμων καὶ e στάσεων καὶ πολλῶν ἄλλων κακῶν μεστὴν οὖσαν, παύσας ταῦτα καὶ διαλλάξας τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας ὑπέδειξε τοῖς ἐπιγιγνομένοις, μεθ' ὧν χρὴ καὶ πρὸς οὖς δεῖ τοὺς πολέμους ἐκφέζειν. ποιησάμενος γὰς στρατείαν ἐπὶ Τροίαν, ἤπες εἶχε τότε μεγίστην δύνα- 105 μιν τῶν περὶ τὴν ᾿Ασίαν, τοσοῦτον διήνεγκε τῆ στρατηγία τῶν πρὸς τὴν αὐτὴν ταύτην ὕστερον πολεμη112 σάντων, ὅσον οἱ μὲν μετὰ τῆς τῶν Ἑλλήνων δυνάμεως

ἐν ἔτεσι δέκα μόλις αὐτὴν έξεπολιόρκησαν, ὁ δ' ἐν ἡμέραις ἐλάττοσιν ἢ τοσαύταις καὶ μετ' ὀλίγων στρατεύσας ὁαδίως αὐτὴν κατὰ κράτος εἶλεν. καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς βασιλέας τῶν ἐθνῶν τῶν ἐφ' ἐκατέρας τῆς ἡπείρου τὴν παραλίαν κατοικούντων ἄπαντας ἀπέ- ὁ κτεινεν οὺς οὐδέποτ' ἀν διέφθειρεν, εἰ μὴ καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐκράτησεν. ταῦτα δὲ πράξας τὰς στήλας τὰς Ἡρακλέους καλουμένας ἐποιήσατο, τρόπαιον μὲν τῶν βαρβάρων, μνημείον δὲ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ τῶν κινδύνων, ὅρους δὲ τῆς Ἑλλήνων χώρας.

113 Τούτου δ' ἔνεκά σοι περί τούτων διῆλθον, ΐνα γνῶς, ὅτι σε τυγχάνω τῷ λόγῷ παρακαλῶν ἐπὶ τοιαύτας πράξεις, ἃς ἐπὶ τῶν ἔργων οι πρόγονοί σου φαίτο νονται καλλίστας προκρίναντες. (μη΄.) "Απαντας μὲν οὖν χρὴ τοὺς νοῦν ἔχοντας τὸν κράτιστον ὑποστησαμένους πειρᾶσθαι γίγνεσθαι τοιούτους, μάλιστα δὲ σοὶ προσήκει. τὸ γὰρ μὴ δεῖν ἀλλοτρίοις χρῆσθαι παραδείγμασιν ἀλλ' οἰκεῖον ὑπάρχειν, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑπ' αὐτοῦ σε παροξύνεσθαι και φιλονικείν, ὅπως τῷ προ-

114 γόνω σαυτόν ομοιον παρασκευάσεις; λέγω δ' οὐχ ώς δυνησόμενον ἁπάσας σε μιμήσασθαι τὰς Ἡρακλέους ὰ πράξεις, οὐδὲ γὰρ ἄν τῶν θεῶν ἔνιοι δυνηθεῖεν ἀλλὰ κατά γε τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος καὶ τὴν φιλαυθρωπίαν καὶ τὴν εὕνοιαν, ῆν εἶχεν εἰς τοὺς Ἑλληνας, δύναι' ἄν ὁμοιωθῆναι τοῖς ἐκείνου βουλήμασιν. ἔστι δέ σοι πεισθέντι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις τυχεῖν δόξης οῖας ἄν

115 αὐτὸς βουληθῆς · ὁρον γάρ ἐστιν ἐκ τῶν παρόντων κτήσασθαι τὴν καλλίστην ἤπερ ἐξ ὧν παρέλαβες ἐπὶ τὴν νῦν ὑπάρχουσαν προελθεῖν. σκέψαι δ' ὅτι σε τυγχάνω παρακαλῶν, ἐξ ὧν ποιήσει τὰς στρατείας οὐ ε μετὰ τῶν βαρβάρων, ἐφ' οῦς οὐ δίκαιον ἐστιν, ἀλλὰ.

μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τούτους, πρὸς οὖς προσήκει τοὺς ἀφ' Ἡρακλέους γεγονότας πολεμεῖν.

116 (μθ΄.) Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ διὰ παντός σε τοῦ 106 λόγου πειρῶμαι προτρέπειν ἐπί τε τὰς εὐεργεσίας τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ πραότητα καὶ φιλανθρωπίαν ὁρῶ γὰρ τὰς μὲν χαλεπότητας λυπηρὰς οὕσας καὶ τοῖς ἔγουσι καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι, τὰς δὲ πραότητας οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ζώων ἀπάντων εὐδο-

117 κιμούσας, άλλὰ καὶ τῶν θεῶν τοὺς μὲν τῶν ἀγαθῶν αἰτίους ἡμῖν ὄντας Ὀλυμπίους προσαγορευομένους, τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς καὶ ταῖς τιμωρίαις τεταγμένους δυσχερεστέρας τὰς ἐπωνυμίας ἔχοντας, καὶ b τῶν μὲν καὶ τοὺς ἰδιώτας καὶ τὰς πόλεις καὶ νεὰς καὶ βωμοὺς ἱδρυμένους, τοὺς δ' οὕτ' ἐν ταῖς εὐχαῖς οὕτ' ἐν ταῖς θυσίαις τιμωμένους, ἀλλ' ἀποπομπὰς αὐτῶν

118 ήμᾶς ποιουμένους. ὧν ἐνθυμούμενον ἐθίζειν σαυτὸν χρη καὶ μελετᾶν, ὅπως ἔτι μᾶλλον ἢ νῦν τοιαύτην ἄπαντες περὶ σοῦ τὴν γνώμην ἔξουσιν. χρη δὲ τοὺς μείζονος δόξης τῶν ἄλλων ἐπιθυμοῦντας περιβάλλε- c σθαι μὲν τῆ διανοία τὰς πράξεις, δυνατὰς μὲν, εὐχῆ δ' ὁμοίας, ἔξεργάζεσθαι δὲ ζητεῖν αὐτὰς, ὅπως ἄν οί

καιροί παραδιδώσιν.

119 (ν΄.) Έκ πολλῶν δ' ἂν κατανοήσειας, ὅτι δεῖ τοῦτον τὸν τρόπον πράττειν, μάλιστα δ' ἐκ τῶν Ἰάσονι
συμβάντων. ἐκεῖνος γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον οἶον σὰ κατεργασάμενος μεγίστης δόξης ἔτυχεν, οὐκ ἔξ ὧν ἔπραξεν ἀλλ' ἐξ ὧν ἔφησεν · ἐποιεῖτο γὰρ τοὺς λόγους ὡς
εἰς τὴν ἤπειρον διαβησόμενος καὶ βασιλεῖ πολεμήσων. ἀ
120 ὅπου δ' Ἰάσων λόγω μόνον χρησάμενος οῦτως αὐτὸν
ηὕξησεν, ποίαν τινὰ χρὴ προσδοκᾶν περὶ σοῦ γνώμην

ηύξησεν, ποίαν τινὰ χρὴ προσδοκᾶν περί σοῦ γνώμην αὐτοὺς ἔξειν, ἢν ἔργφ ταῦτα πράξης, καὶ μάλιστα μὲν πειραθῆς ὅλην τὴν βασιλείαν ἀνελεῖν, εἰ δὲ μὴ, χώραν

ὅτι πλείστην ἀφορίσασθαι καὶ διαλαβεῖν τὴν ᾿Ασίαν, ως λέγουσί τινες, απὸ Κιλικίας μέχρι Σινώπης, πρὸς δὲ τούτοις κτίσαι πόλεις ἐπὶ τούτω τῷ τόπω καὶ κατοικίσαι τοὺς νῦν πλανωμένους δι᾽ ἔνδειαν τῶν καθ᾽ e

121 ήμέραν καὶ λυμαινομένους οἶς ἄν ἐντύχωσιν. οὓς εἰ μὴ παύσομεν ἀθροιζομένους βίον αὐτοῖς ἰκανὸν πορίσαντες, λήσουσιν ἡμᾶς τοσοῦτοι γενόμενοι τὸ πλῆθος ὥστε μηδὲν ἦττον αὐτοὺς εἶναι φοβεροὺς τοῖς Ελλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις ὧν οὐδεμίαν ποιούμεθα 107 πρόνοιαν, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν κοινὸν φόβον καὶ κίνδυνον

122 ἄπασιν ἡμῖν αὐξανόμενον. ἔστιν οὖν ἀνδοὸς μέγα φρονοῦντος καὶ φιλέλληνος καὶ πορρωτέρωτῶν ἄλλων τῆ διανοία καθορῶντος, ἀποχρησάμενον τοῖς τοιούτοις πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ χώραν ἀποτεμόμενον τοσαύτην, ὅσην ὀλίγω πρότερον εἰρήκαμεν, ἀπαλλάξαι τε τοὺς ξενιτευομένους τῶν κακῶν ὧν αὐτοί τ' ἔχουσι καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχουσι, καὶ πόλεις ἔξ αὐτῶν συστῆ- b σαι καὶ ταύταις ὁρίσαι τὴν Ἑλλάδα καὶ προβαλέσθαι

123 ποὸ ἀπάντων ἡμῶν. ταῦτα γὰο ποάξας οὐ μόνον ἐκείνους εὐθαίμονας ποιήσεις ἀλλὰ καὶ πάντας ημᾶς εἰς
ἀσφάλειαν καταστήσεις. ἢν δ' οὖν τούτων διαμάοτης,
ἀλλ' ἐκεῖνό γε ὁαδίως ποιήσεις, τὰς πόλεις τὰς τὴν
'Ασίαν κατοικούσας ἐλευθερώσεις. ὅ τι δ' ἂν τούτων
πρᾶξαι δυνηθῆς ἢ καὶ μόνον ἐπιχειρήσης, οὐκ ἔσθ'
ὅπως οὐ μᾶλλον τῶν ἄλλων εὐδοκιμήσεις, καὶ δικαίως, ε
ἤν περ αὐτός τ' ἐπὶ ταῦθ' ὁρμήσης καὶ τοὺς Ελληνας

124 ποοτοέψης. (να΄.) Έπει νῦν γε τίς οὐκ ἄν εἰκότως τὰ συμβεβηκότα θαυμάσειε και καταφουνήσειεν ἡμῶν, ὅπου παρὰ μὲν τοῖς βαρβάροις, οὓς ὑπειλήφαμεν μαλακοὺς εἶναι και πολέμων ἀπείρους και διεφθαρμένους ὑπὸ τῆς τρυφῆς, ἄνδρες ἐγγεγόνασιν, οῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν ἡξίωσαν, τῶν δ' Ἑλλήνων οὐδεις τοσοῦτον πε- d

125 φρόνηκεν ῶστ' ἐπιχειρῆσαι τῆς ᾿Ασίας ἡμᾶς ποιῆσαι κυρίους, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῶν ἀπολελειμμένοι τυγχάνομεν, ῶστ' ἐκεῖνοι μὲν οὐκ ῶκνησαν οὐδὲ προϋπάρξαι τῆς ἔχθρας τῆς πρὸς τοὺς Ἔλληνας, ἡμεῖς δ' οὐδ' ὑπὲρ ὧν κακῶς ἐπάθομεν ἀμύνεσθαι τολμῶμεν αὐτοὺς, ἀλλ' ὁμολογούντων ἐκείνων ἐν ᾶπασι τοῖς πολέμοις μήτε στρατιώτας ἔχειν μήτε στρατηγοὺς μήτ' 126 ἄλλο μηδὲν τῶν εἰς τοὺς κινδύνους χρησίμων ἀλλὰ

126 ἄλλο μηδεν τῶν εἰς τοὺς κινδύνους χρησίμων ἀλλὰ
ταῦτα πάντα παρ' ἡμῶν μεταπεμπομένων, εἰς τοῦθ' e
ἤκομεν ἐπιθυμίας τοῦ κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιεῖν, ῶστ'
ἐξὸν ἡμῖν τἀκείνων ἀδεῶς ἔχειν, πρὸς ἡμᾶς τ' αὐτοὺς
περὶ μικρῶν πολεμοῦμεν καὶ τοὺς ἀφισταμένους τῆς
ἀρχῆς τῆς βασιλέως συγκαταστρεφόμεθα καὶ λελήθαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐνίοτε μετὰ τῶν πατρικῶν ἐχθρῶν 108
τοὺς τῆς αὐτῆς συγγενείας μετέχοντας ἀπολλύναι ζητοῦντες.

127 (νβ΄.) Διὸ καὶ σοὶ νομίζω συμφέρειν οὕτως ἀνάνδρως διακειμένων τῶν ἄλλων προστῆναι τοῦ πολέμου
τοῦ πρὸς ἐκεῖνον. προσήκει δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις τοῖς
ἀφ΄ Ἡρακλέους πεφυκόσικαὶ τοῖς ἐν πολιτεία καὶ νόμοις
ἐνδεδεμένοις ἐκείνην τὴν πόλιν στέργειν, ἐν ἦ τυγχάνουσι κατοικοῦντες, σὲ δ΄ ὥσπερ ἄφετον γεγενημένον
ἄπασαν τὴν Ἑλλάδα πατρίδα νομίζειν, ὥσπερ ὁ γεννή- b
σας ὑμᾶς, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτῆς ὁμοίως, ὥσπερ
ὑπὲρ ὧν μάλιστα σπουδάζεις.

128 (νγ΄.) Ίσως δ' ἄν τινες ἐπιτιμῆσαί μοι τολμήσειαν τῶν οὐδὲν ἄλλο δυναμένων ἢ τοῦτο ποιεῖν, ὅτι σὲ προειλόμην παρακαλεῖν ἐπί τε τὴν στρατείαν τὴν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τὴν τῶν Ἑλλήνων,

129 παραλιπών την έμαυτοῦ πόλιν. (νδ'.) Έγω δ' εί μεν πρὸς ἄλλους τινὰς πρότερον έπεχείρουν διαλέγεσθαι c περὶ τούτων ἢ πρὸς τὴν πατρίδα τὴν αὐτοῦ τὴν τρὶς

τους Έλληνας έλευθερώσασαν, δίς μεν ἀπό τῶν βαρβάρων, ἄπαξ δ' ἀπό τῆς Αακεδαιμονίων ἀρχῆς, ώμολόγουν ἄν πλημμελεῖν · νῦν δ' ἐκείνην μεν φανήσομαι πρώτην ἐπὶ ταῦτα προτρέπων ὡς ήδυνάμην μετὰ πλείστης σπουδῆς, αἰσθανόμενος δ' ἔλαττον αὐτὴν φροντίζουσαν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων ἢ τῶν ἐπὶ τοῦ βήματος μαινομένων ἐκείνην μεν εἴασα, τῆς δὲ πραγ- d

130 ματείας οὐκ ἀπέστην. διὸ δικαίως ἄν με πάντες ἐπαινοῖεν, ὅτι τῆ δυνάμει ταύτη χρώμενος, ἢν ἔχων τυγχάνω, διατετέλεκα πάντα τὸν χρόνον πολεμῶν μὲν τοῖς βαρβάροις, κατηγορῶν δὲ τῶν μὴ τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἐχόντων, προτρέπειν δ' ἐπιχειρῶν, οῦς ἂν ἐλπίσω μάλιστα δυνήσεσθαι τοὺς μὲν Ελληνας ἀγαθόν τι ποιῆσαι, τοὺς δὲ βαρβάρους ἀφελέσθαι τὴν

131 ὑπάρχουσαν εὐδαιμονίαν. διόπερ καὶ νῦν πρὸς σὲ e ποιοῦμαι τοὺς λόγους, οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι τούτοις μὲν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις πολλοὶ φθονήσουσι, τοῖς δ' αὐτοῖς τούτοις ὑπὸ σοῦ πραττομένοις ἄπαντες συνησθήσονται. τῶν μὲν γὰρ εἰρημένων οὐδεὶς κεκοινώνηκε, τῶν δ' ἀφελειῶν τῶν κατεργασθησομένων οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ οἰήσεται μεθέξειν.

132 (νέ.) Σκέψαι δ' ὡς αἰσχοὸν περιορᾶν τὴν 'Ασίαν 109 ἄμεινον πράττουσαν τῆς Εὐρώπης καὶ τοὺς βαρβάρους εὐπορωτέρους ὄντας τῶν Ἑλλήνων, ἔτι δὲ τοὺς μὲν ἀπὸ Κύρου τὴν ἀρχὴν ἔχοντας, ὂν ἡ μήτηρ εἰς τὴν ὁδὸν ἐξέβαλε, βασιλέας τοὺς μεγάλους [προσαγορευομένους], τοὺς δ' ἀφ' Ἡρακλέους πεφυκότας, ὂν ὁ γεννήσας διὰ τὴν ἀρετὴν εἰς θεοὺς ἀνήγαγε, ταπεινοτέροις ὀνόμασιν ἢ 'κείνους προσαγορευομένους. ὧν οὐδεν ἐατέον οῦτως ἔχειν, ἀλλ' ἀναστρεπτέον καὶ μετα- b στατέον ἄπαντα ταῦτ' ἐστίν.

(νς'.) Εὖ δ' ἴσθι μηδὲν ἄν με τούτων ἐπιχειρή-

133

σαντά σε πείθειν, εί δυναστείαν μόνον καὶ πλουτον ξώρων έξ αὐτῶν γενησόμενον· ἡγοῦμαι γὰρ τά γε τοιαῦτα καὶ νῦν σοι πλείω τῶν ἱκανῶν ὑπάρχειν, καὶ πολλὴν ἀπληστίαν ἔχειν, ὅστις προαιρεῖται κινδυνεύειν ῶστ' ἢ ταῦτα λαβεῖν ἢ στερηθῆναι τῆς ψυχῆς.

134 άλλα γαο οὐ ποὸς τὰς τούτων κτήσεις ἀποβλέψας ποιοῦμαι τοὺς λόγους ἀλλ' οἰόμενος ἐκ τούτων μεγί- c στην σοι καὶ καλλίστην γενήσεσθαι δόξαν. ἐνθυμοῦ δ' ὅτι τὸ μὲν σῶμα θνητὸν ἄπαντες ἔχομεν, κατὰ δὲ τὴν εὐλογίαν καὶ τοὺς ἐπαίνους καὶ τὴν φήμην καὶ τὴν μνήμην τὴν τῷ χρόνῷ συμπαρακολουθοῦσαν ἀθανασίας μεταλαμβάνομεν, ἦς ἄξιον ὀρεγομένους καθ'

135 ὅσον οἶοί τ' ἐσμὲν ὁτιοῦν πάσχειν. ἴδοις δ' ἂν καὶ τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ἐπιεικεστάτους ὑπὲς ἄλλου μὲν οὐδενὸς ἂν τὸ ζῆν ἀντικαταλλαξαμένους, ὑπὲς δὲ τοῦ τυχεῖν ἀ καλῆς δόξης ἀποθνήσκειν ἐν τοῖς πολέμοις ἐθέλοντας, ὅλως δὲ τοὺς μὲν τιμῆς ἐπιθυμοῦντας ἀεὶ μείζονος ἦς ἔχουσιν ὑπὸ πάντων ἐπαινουμένους, τοὺς δὲ πρὸς ἄλλο τι τῶν ὄντων ἀπλήστως διακειμένους ἀκρατεστέ—

136 φους καί φαυλοτέφους εἶναι δοκοῦντας. τὸ δὲ μέγιστον τῶν εἰφημένων, ὅτι συμβαίνει τοῦ μὲν πλούτου καὶ τῶν δυναστειῶν πολλάκις τοὺς ἐχθφοὺς κυφίους γί- e γνεσθαι, τῆς δ' εὐνοίας τῆς παρὰ τῶν πολλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν προειφημένων μηδένας ἄλλους καταλείπεσθαι κληφονόμους πλὴν τοὺς ἐξ ἡμῶν γεγονότας. ῶστ' ἦσχυνόμηνἄν, εἰ μὴ τούτων ἕνεκα συνεβούλευον καὶ τὴν στρατείαν ποιεῖσθαι ταύτην καὶ πολεμεῖν καὶ 110 κινδυνεύειν.

137 (νζ΄.) Οῦτω δ' ἄριστα βουλεύσει περὶ τούτων, ἢν ὑπολάβης μὴ μόνον τὸν λόγον τοῦτόν σε παρακαλεῖν ἀλλὰ καὶ τοὺς προγόνους καὶ τὴν τῶν βαρβάρων ἀνανδρίαν καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους γενομένους καὶ δόξαν-

τας ήμιθέους εἶναι διὰ τὴν στρατείαν τὴν ἐπ' ἐκείνους, μάλιστα δὲ πάντων τὸν καιρὸν, ἐν ῷ σὰ μὲν τυγχάνεις τοσαύτην δύναμιν κεκτημένος, ὅσην οὐδεὶς τῶν τὴν Εὐρώπην κατοικησάντων, πρὸς ὃν δὲ πολεμήσεις, ἡ οὕτω σφόδρα μεμισημένος καὶ καταπεφρονημένος ὑφ' ἀπάντων, ὡς οὐδεὶς πώποτε τῶν βασιλευσάντων.

138 (νη'.) Ποὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην οἶόν τ' εἶναι συνερᾶσαι τοὺς λόγους ἄπαντας τοὺς ὑπ' ἐμοῦ περὶ τούτων εἰρημένους μᾶλλον γὰρ ἂν ἄξιος οὖτος ἔδοξεν εἶναι τῆς ὑποθέσεως. οὐ μὴν ἀλλὰ σέ γε χρὴ σκοπεῖν ἔξ ἀπάντων τὰ συντείνοντα καὶ προτρέποντα απρὸς τὸν πόλεμον τοῦτον οὕτω γὰρ ἂν ἄριστα βουλεύσαιο περὶ αὐτῶν.

139 (νθ΄.) Οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν βασιλέως δύναμιν ἄμαχον εἶναι νομίζουσιν· ὧν ἄξιον θαυμάζειν, εἰ τὴν ὑκ' ἀνθρώπου βαρβάρου καὶ κακῶς τεθραμμένου καταστραφεῖσαν καὶ συναχθεῖσαν ἐπὶ δουλεία, ταύτην ὑκ' ἀνδρὸς Ἑλληνος καὶ περὶ τοὺς πολέμους πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχοντος μὴ νομίζουσιν ἄν ἐπ' ἐλευθερία διαλυθῆναι, καὶ ταῦτ' εἰδότες, ὅτι ὰ συστῆσαι μέν ἐστιν ἄπαντα χαλεπὸν, διαστῆσαι δὲ δάδιον.

140 (ξ΄.) Ένθυμοῦ δ' ὅτι μάλιστα τούτους τιμῶσιν ἄπαντες καὶ θαυμάζουσιν, οἵτινες ἀμφότερα δύνανται, καὶ πολιτεύεσθαι καὶ στρατηγεῖν. ὅταν οὖν ὁρᾶς τοὺς ἐν μιᾶ πόλει ταὐτην ἔχοντας τὴν φύσιν εὐδοκιμοῦντας, ποίους τινὰς χρὴ προσδοκᾶν τοὺς ἐπαίνους ἔσεσθαι τοὺς περὶ σοῦ ἑηθησομένους, ὅταν φαίνη ταῖς μὲν εὐεργεσίαις ἐν ἄπασι τοῖς Ἑλλησι πεπολιτευμένος, ε ταῖς δὲ στρατηγίαις τοὺς βαρβάρους κατεστραμμένος;

141 έγω μεν γαο ήγουμαι ταυτα πέρας έξειν· οὐδένα γαο ἄλλον ποτε δυνήσεσθαι μείζω πραξαι τούτων· οὕτε γὰρ ἐν τοῖς Έλλησι γενήσεσθαι τηλικοῦτον ἔργον, 111 ὅσον ἐστὶ τὸ πάντας ἡμᾶς ἐκ τοσούτων πολέμων ἐπὶ τὴν ὁμόνοιαν προαγαγεῖν, οὕτε τοῖς βαρβάροις εἰκός ἐστι συστῆναι τηλικαύτην δύναμιν, ἢν τὴν νῦν ὑπάρ-

142 χουσαν καταλύσης. ὅστε τῶν μὲν ἐπιγιγνομένων οὐδ΄
ἤν τις τῶν ἄλλων διενέγκη τὴν φύσιν, οὐδὲν ἕξει ποιῆσαι τοιοῦτον. ἀλλὰ μὴν τῶν γε προγεγενημένων ἔχω
μὲν ὑπερβαλεῖν τὰς πράξεις τοῖς ἤδη διὰ σοῦ κατειρ- b
γασμένοις, οὐ γλίσχρως ἀλλ' ἀληθινῶς · ὅστις γὰρ
ἔθνη τοσαῦτα τυγχάνεις κατεστραμμένος, ὅσας οὐδεὶς
πώποτε τῶν ἄλλων πόλεις εἶλε, πῶς οὐκ ἄν πρὸς
ἕκαστον αὐτῶν ἀντιπαραβάλλων ράρίως ἄν ἐπέδειξα

143 μείζω σε κάκείνων διαπεπραγμένον; άλλὰ γὰρ είλόμην ἀποσχέσθαι τῆς τοιαύτης ἰδέας δι' ἀμφότερα, διά τε τοὺς οὐκ εὐκαίρως αὐτῆ χρωμένους καὶ διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι ταπεινοτέρους ποιεῖν τῶν νῦν ὄντων τοὺς c

ήμιθέους είναι νομιζομένους.

44 (ξα'.) Ένθυμοῦ δ' ΐνα τι καὶ τῶν ἀρχαίων εἴπωμεν, ὅτι τὸν Ταντάλου πλοῦτον καὶ τὴν Πέλοπος ἀρχήν καὶ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν οὐδεὶς ἄν οὕτε λόγων εὑρετὴς οὕτε ποιητὴς ἐπαινέσειεν, ἀλλὰ μετά γε τὴν Ἡρακλέους ὑπερβολὴν καὶ τὴν Θησέως ἀρετὴν τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένους καὶ τοὺς ἐκείνοις δομοίους γενομένους ἄπαντες ἄν εὐλονήσειαν καίτοι.

145 όμοίους γενομένους ἄπαντες ἂν εὐλογήσειαν. καίτοι τοὺς ὀνομαστοτάτους καὶ τοὺς ἀρίστους αὐτῶν ἴσμεν ἀ ἐν μικροῖς πολιχνίοις καὶ νησυδρίοις τὰς ἀρχὰς κατασχόντας. ἀλλ' ὅμως ἰσόθεον καὶ παρὰ πᾶσιν ὀνομαστὴν τὴν αὑτῶν δόξαν κατέλιπον. ἄπαντες γὰρ φιλοῦσιν οὐ τοὺς σφίσιν αὐτοῖς μεγίστην δυναστείαν κτησαμένους ἀλλὰ τοὺς τοῖς Ελλησι πλείστων ἀγαθῶν αἰτίους γεγενημένους.

(ξβ΄.) Οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτων αὐτοὺς ὄψει τὴν

γνώμην ταύτην έχοντας άλλ' έπὶ πάντων ὁμοίως, έπεὶ καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οὐδεὶς ἄν ἐπαινέσειεν, οὕθ' ὅτι τῆς θαλάττης ἡοξεν, οὕθ' ὅτι τοσοῦτον πλῆθος χρη- ε μάτων εἰσπράξασα τοὺς συμμάχους εἰς τὴν ἀχρόπολιν ἀνήνεγκεν, ἀλλὰ μὴν οὐθ' ὅτι πολλῶν πόλεων ἔξονσίων ἔλαβε τὰς μὲν ἀναστάτους ποιῆσαι, τὰς δ' αὐξῆ-

147 σαι, τὰς δ' ὅπως ἠβουλήθη διοικῆσαι· πάντα γὰο ταῦτα παρῆν αὐτῆ πράττειν· ἀλλ' ἐκ τούτων μὲν πολ- 112 λαὶ κατηγορίαι κατὰ ταύτης γεγόνασιν, ἐκ δὲ τῆς Μαραθῶνι μάχης καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, καὶ μάλισθ' ὅτι τὴν αὑτῶν ἐξέλιπον ὑπὲο τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας, ἄπαντες ἐγκωμιάζουσιν. τὴν αὐτὴν δὲ

148 γνώμην καὶ περὶ Λακεδαιμονίων ἔχουσιν· καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται τὴν ἦτταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις ἢ τὰς ἄλλας νίκας, καὶ τὸ τρόπαιον τὸ μὲν κατ' ἐκείνων ὑπὸ τῶν βαρβάρων σταθὲν ἀγαπῶσι καὶ θεω- ὁ ροῦσι, τὰ δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατὰ τῶν ἄλλων οὐκ ἐπαινοῦσιν ἀλλ' ἀηδῶς ὁρῶσιν· ἡγοῦνται γὰρ τὸ μὲν

άρετης είναι σημείου, τὰ δὲ πλεονεζίας.

149 (ξγ'.) Ταῦτ' οὖν ἔξετάσας ἄπαντα καὶ διελθῶν πρὸς αὐτὸν, ἢν μέν τι τῶν εἰρημένων ἢ μαλακώτερον ἢ καταδεέστερον, αἰτιῶ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἢ δι- c καίως ἄν ἄπαντες συγγνώμην ἔχοιεν · ἢν δ' ὅμοια τοῖς πρότερον διαδεδομένοις, νομίζειν αὐτὰ χρὴ μὴ τὸ γῆροας τοὐμὸν εὑρεῖν ἀλλὰ τὸ δαιμόνιον ὑποβαλεῖν, οὐκ ἐμοῦ φροντίζον ἀλλὰ τῆς Ἑλλάδος κηδόμενον, καὶ βουλόμενον ταύτην τε τῶν κακῶν ἀπαλλάξαι τῶν παρόντων καὶ σοὶ πολὺ μείζω περιθεῖναι δόξαν τῆς νῦν 150 ὑπαρχούσης. οἶμαι δέ σ' οὐκ ἀγνοεῖν, ὃν τρόπον οἰ θεοὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων διοικοῦσιν. οὐ γὰρ αὐτόχει- d ρες οὕτε τῶν ἀγαθῶν οὕτε τῶν κακῶν γίγνονται τῶν συμβαινόντων αὐτοῖς ἀλλ' ἐκάστοις τοιαύτην ἔννοιαν

έμποιούσιν, ώστε δι' άλλήλων ήμιν έκάτερα παραγί151 γνεσθαι τούτων. οίον ίσως καὶ νῦν τοὺς μὲν λόγους ήμιν ἀπένειμαν, ἐπὶ δὲ τὰς πράξεις σὲ τάττουσι, νομίζοντες τούτων μὲν σὲ κάλλιστ' ἄν ἐπιστατῆσαι, τὸν δὲ λόγον τὸν ἐμὸν ῆκιστ' ἄν ὀχληρὸν γενέσθαι τοῖς ἀκούουσιν. ἡγοῦμαι δὲ καὶ τὰ πεπραγμένα πρότερον ε οὐκ ἄν ποτέ σοι γενέσθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, εἰ

152 μή τις θεῶν αὐτὰ συγκατώρθωσεν, οὐχ ΐνα τοῖς βαρβάροις μόνον τοῖς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης κατοικοῦσι πολεμῶν διατελῆς, ἀλλ' ὅπως ἂν ἐν τούτοις γυμνασθεὶς 11 καὶ λαβὰν ἐμπειρίαν καὶ γνωσθεὶς οἶος εἶ, τούτων ἐπιθυμήσης ὧν ἐγὰ τυγχάνω συμβεβουλευκώς. αἰσχρὸν οὖν ἐστὶ καλῶς τῆς τύχης ἡγουμένης ἀπολειφθῆναι καὶ μὴ παρασχεῖν σαυτὸν, εἰς δ βούλεταί σε προα-

γαγείν.

153 (ξδ'.) Νομίζω δε χρῆναί σε πάντας μεν τιμᾶν τοὺς περὶ τῶν σοι πεπραγμένων ἀγαθόν τι λέγοντας, κάλ-λιστα μέντοι νομίζειν ἐκείνους ἐγκωμιάζειν τοὺς μει-ξόνων ἔργων ἢ τηλικούτων τὴν σὴν φύσιν ἀξιοῦντας, b καὶ τοὺς μὴ μόνον ἐν τῷ παρόντι κεχαρισμένως διει-λεγμένους, ἀλλ' οἴτινες ἄν τοὺς ἐπιγιγνομένους οῦτω ποιήσωσι τὰς σὰς πράξεις θαυμάζειν ὡς οὐδενὸς ἄλ-λου τῶν προγεγενημένων. πολλὰ δὲ βουλόμενος τοι-αῦτα λέγειν οὐ δύναμαι: τὴν δ' αἰτίαν δι' ἢν πλεο-νάκις τοῦ δέοντος εἴρηκα.

154 (ξε΄.) Λοιπον οὖν ἐστὶ τὰ προειρημένα συναγαγεῖν, ἵν' ὡς ἐν ἐλαχίστοις κατίδοις τὸ κεφάλαιον τῶν ε
συμβεβουλευμένων. φημὶ γὰο χοῆναί σε τοὺς μὲν Ἑλληνας εὐεργετεῖν, Μακεδόνων δὲ βασιλεύειν, τῶν δὲ
βαρβάρων ὡς πλείστων ἄρχειν. ἢν γὰο ταῦτα πράττης, ἄπαντές σοι χάριν ἔξουσιν, οἱ μὲν Ἑλληνες ὑπὲρ
ὧν εὖ πάσχουσι, Μακεδόνες δ' ἢν βασιλικῶς ἀλλὰ μὴ

τυραννικώς αὐτών ἐπιστατῆς, τὸ δὲ τῶν ἄλλων γένος, ἢν διὰ σὲ βαρβαρικῆς δεσποτείας ἀπαλλαγέντες Έλ- ἀ
155 ληνικῆς ἐπιμελείας τύχωσιν. ταῦδ' ὅπως μὲν γέγραπται τοῖς καιροῖς καὶ ταῖς ἀκριβείαις, παρ' ὑμῶν τῶν
ἀκουόντων πυνθάνεσθαι δίκαιόν ἐστιν· ὅτι μέντοι
βελτίω τούτων καὶ μᾶλλον ἀρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσιν οὐδεὶς ἄν σοι συμβουλεύσειε, σαφῶς εἰδέναι
νομίζω.

6. ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ

(ά.) "Ισως τινές ύμων θαυμάζουσιν, ὅτι τὸν ἄλ- 116 λου γρόνου έμμεμενημώς τοῖς τῆς πόλεως νομίμοις, ὡς ούκ οίδ' εί τις άλλος των ήλικιωτών, τοσαύτην πεποίημαι την μεταβολήν, ώστε περί ών δανούσιν οί ποεσβύτεροι λέγειν, περί τούτων νεώτερος ών παρε-2 λήλυθα συμβουλεύσων. έγω δ' εί μέν τις των είθισμένων έν ύμιν άγορεύειν άξίως ήν της πόλεως είσηκώς, πολλην αν ήσυχίαν ήγου · νῦν δ' ὁρῶν τοὺς μὲν συναγορεύοντας οίς οί πολέμιοι προστάττουσι, τούς b δ' ούκ έρρωμένως έναντιουμένους, τούς δε παντάπασιν αποσεσιωπημότας, ανέστην αποφανούμενος, α γιγνώσκω περί τούτων, αίσχρον νομίσας, εί την ίδίαν τοῦ βίου τάξιν διαφυλάττων περιόψομαι την πόλιν 3 ανάξια ψηφισαμένην αύτης. (β'.) Ήγουμαι δ' εί καί περί των άλλων πρέπει τούς τηλικούτους σιωπάν, περί γε τοῦ πολεμεζν ή μὴ προσήκειν τούτους μάλιστα συμβουλεύειν, οίπερ και των κινδύνων πλείστον μέρος μεθέξουσιν, άλλως τε δή και τοῦ γνῶναί τι τῶν δεόν- ε

4 των έν κοινῷ καθεστώτος ἡμίν. εἰ μὲν γὰο ἦν δεδειγμένον ώστε τους μεν πρεσβυτέρους περί απάντων είδέναι τὸ βέλτιστον, τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ περί ένὸς ὀρθώς γιγνώσκειν, καλώς αν είχεν ἀπείργειν ήμας του συμβουλεύειν έπειδή δ' ού τῷ πλήθει τῶν έτων πρός τὸ φρονείν εὖ διαφέρομεν άλλήλων άλλά τη φύσει και ταις έπιμελείαις, πώς ούκ άμφοτέρων 117 γοή των ήλικιων πείραν λαμβάνειν, ζυ' έξ ἀπάντων ύμιν έξη των δηθέντων έλέσθαι τὰ συμφορώτατα: 5 θαυμάζω δ' όσοι τριήρων μεν ήγεισθαι καί στρατοπέδων ἄρχειν ἀξιοῦσιν ήμᾶς, ὑπερ ὧν μη καλῶς βουλευσάμενοι πολλαίς αν συμφοραίς και μεγίσταις την πόλιν πεοιβάλλοιμεν, είπεῖν δ' α γιγνώσκομεν περί ών ύμεζς μέλλετε πρίνειν ούκ οζονται δεζν ήμας, έν οξς μεν κατορθώσαντες απαντας ύμας ώφελήσομεν, b διαμαρτόντες δε της ύμετέρας γνώμης αύτοι μεν ίσως φαυλότεροι δόξομεν είναι, τὸ δὲ κοινὸν οὐδὲν αν ζημιώσαιμεν.

6 Οὐ μὴν ὡς ἐπιθυμῶν τοῦ λέγειν, οὐδ' ὡς ἄλλως πως παρεσκευασμένος ζῆν ἢ τὸν παρελθόντα χρόνου, οὕτως εἴρηκα περὶ τούτων, ἀλλὰ βουλόμενος ὑμᾶς προτρέψαι μηδεμίαν ἀποδοκιμάζειν τῶν ἡλικιῶν ἀλλ' ἐν ἀπάσαις ζητεῖν, εἴ τίς τι δύναται περὶ τῶν παρόν- c 7 των πραγμάτων εἰπεῖν ἀγαθόν. (γ'.) ٰΩς ἐξ οὖ τὴν πόλιν οἰκοῦμεν, οὐδεὶς οὕτε κίνδυνος οὕτε πόλεμος περὶ τοσούτων τὸ μέγεθος ἡμῖν γέγονε, περὶ ὅσων νυνὶ βουλευσόμενοι συνεληλύθαμεν. πρότερον μὲν γὰρ ὑπὲρ τοῦ τῶν ἄλλων ἄρχειν ἠγωνιζόμεθα, νῦν δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν αὐτοὶ τὸ προσταττόμενον · ὁ σημεῖον ἐλευθερίας ἐστὶν, ὑπὲρ ἦς οὐδὲν ὅ τι τῶν δεινῶν οὐχ ὑπομενετέον, οὐ μόνον ἡμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀ ἄλλοις τοῖς μὴ λίαν ἀνάνδρως διακειμένοις ἀλλὰ καὶ

8 κατά μικρον άρετης άντιποιουμένοις. έγω μεν ούν, εί δετ τούμον ίδιον είπετν, είλομην αν αποθανετν ήδη μή ποιήσας το προσταττόμενον μαλλον ή πολλαπλάσιον γρόνον ξην του τεταγμένου ψηφισάμενος, ά Θηβαζοι κελεύουσιν αλσχυνοίμην γάο αν, εί γεγονώς μεν ἀφ' Ἡρακλέους, τοῦ δε πατρός βασιλεύοντος, αὐτὸς δ' ἐπίδοξος ὢν τυχεῖν τῆς τιμῆς ταύτης, περι- e ίδοιμι, καθ' όσον έστιν έπ' έμοι, την χώραν, ην ημίν οί πατέρες κατέλιπου, ταύτην τούς οίκέτας τούς ήμε-9 τέρους έχοντας. ἀξιῶ δ' ὑμᾶς τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην έγειν, ένθυμηθέντας, ότι μέχρι μεν ταυτησί της ήμέοας δεδυστυχημέναι δοκούμεν έν τη μάχη τη πρός Θηβαίους, καὶ τοῖς μὲν σώμασι κρατηθήναι διὰ τὸν οὐκ 118 όρθως ήγησάμενον, τὰς δὲ ψυχὰς ἔτι καὶ νῦν ἀηττή-10 τους έχειν, εί δε φοβηθέντες τους έπιόντας κινδύνους προησόμεθά τι τῶν ἡμετέρων αὐτῶν, βεβαιώσομει τὰς Θηβαίων ἀλαζονείας καὶ πολύ σεμνότερον τρο παιον του πεοί Λεύκτοα καί φανερώτερον στήσομεν

πείση τοιαύταις αἰσχύναις τὴν πόλιν περιβαλεϊν. b

(δ'.) Καίτοι λίαν προθύμως οἱ σύμμαχοι συμβεβουλεύκασιν ὑμῖν, ὡς χρὴ Μεσσήνην ἀφέντας ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην. οἶς ὑμεῖς δικαίως ἄν ὀργίζοισθε
πολὺ μᾶλλον ἢ τοῖς έξ ἀρχῆς ἀποστᾶσιν ἡμῶν. ἐκεῖνοι
μὲν γὰρ ἀφέμενοι τῆς ἡμετέρας φιλίας τὰς αὑτῶν πόλεις ἀπώλεσαν, εἰς στάσεις καὶ σφαγὰς καὶ πολιτείας
πονηρὰς ἐμβαλόντες, οὖτοι δ' ἡμᾶς ἥκουσι κακῶς
τοιήσοντες τὴν γὰρ δόξαν, ἢν ἡμῖν οἱ πρόγονοι μετὰ c
πολλῶν κινδύνων ἐν ἐπτακοσίοις ἔτεσι κτησάμενοι
κατέλιπον, ταύτην ἐν ὀλίγω χρόνω πείθουσιν ὑμᾶς
ἀποβαλεϊν, ἡς οὕτ' ἀπρεπεστέραν τῆ Λακεδαίμονς συ

καθ' ήμων αὐτων· τὸ μὲν γὰο ἀτυχίας, τὸ δὲ τῆς ήμετέρας διανοίας ἔσται γεγενημένον. μηδείς οὖν ὑμᾶς

φοράν ούτε δεινοτέραν οὐδέποτ' αν εύρειν ήδυνήθη-13 σαν. εls τοῦτο δ' ημουσι πλεονεξίας και τοσαύτην ήμων κατεγνώκασιν άνανδοίαν, ώστε πολλάκις ήμας άξιώσαντες ύπεο της αύτῶν πολεμεῖν, ὑπεο Μεσσήνης ούκ οζονται δεζν κινδυνεύειν, άλλ' ζν' αύτοι την σφετέραν αὐτῶν ἀσφαλῶς καρπῶνται, πειρῶνται δι- Α δάσκειν ύμας, ώς χρή τοις έχθροις της ήμετέρας παραγωρήσαι, και πρός τοις άλλοις έπαπειλούσιν, ώς εί μή ταύτα συγχωρήσομεν ποιησόμενοι την είρηνην 14 κατά σφας αὐτούς. ἐγὰ δ' οὐ τοσούτω χαλεπώτερον ήνουμαι τον κίνδυνον ήμιν έσεσθαι τον άνευ τούτων. όσω καλλίω και λαμπρότερον και παρά πάσιν άνθρώποις δνομαστότερον το γάρ μη δι' έτέρων άλλα δι' ήμων αύτων πειράσθαι σώζεσθαι και περιγενέσθαι e των έχθοων δμολογούμενον τοίς άλλοις τοίς της πόλεως ἔργοις ἐστίν.

15 Οὐδὲ πώποτε δὲ λόγους ἀγαπήσας, ἀλλ' ἀκὶ νομίζων τοὺς περὶ τοῦτο διατρίβοντας ἀργοτέρους εἶναι 119
πρὸς τὰς πράξεις, νῦν οὐδὲν ἂν περὶ πλείονος ποιησαίμην ἢ δυνηθῆναι περὶ τῶν προκειμένων ὡς βούλομαι διελθεῖν ἐν γὰρ τῷ παρόντι διὰ τούτων ἐλπίζω μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος ἀν γενέσθαι τῆ πόλει.

16 (ε΄.) Ποῶτον μὲν οὖν οἶμαι δεῖν διαλεχθηναι πρὸς
ὑμᾶς, ὃν τρόπον ἐκτησάμεθα Μεσσήνην, καὶ δι' ᾶς
αἰτίας ἐν Πελοποννήσω κατωκήσατε, Δωριεῖς τὸ παλαιὸν ὄντες. διὰ τοῦτο δὲ προλήψομαι πορρωτέρωθεν,
ῗν' ἐπίστησθε, διότι ταύτην ὑμᾶς τὴν χώραν ἐπιχει- ὁ
ροῦσιν ἀποστερεῖν, ἢν ὑμεῖς οὐδὲν ἦττον ἢ τὴν ἄλλην
Λακεδαίμονα κέκτησθε δικαίως.

17 (ξ.) Ἐπειδή γὰο Ἡοακλῆς μετήλλαξε τὸν βίου, θεὸς ἐν θυητοῦ γενόμενος, κατὰ μὲν ἀοχὰς οἱ παϊδες αὐτοῦ διὰ τὴν τῶν ἐχθοῶν δύναμιν ἐν πολλοῖς πλάνοις καὶ κινδύνοις ήσαν, τελευτήσαντος δ' Εὐρυσθέως κατώκησαν έν Δωριεῦσιν. έπὶ δὲ τρίτης γενεᾶς εἰς Δελφοὺς ἀφίκοντο, χρήσασθαι τῷ μαντείφ περί τινων βουληθέντες. ὁ δὲ θεὸς περὶ μὲν ὧν ἐπηρώτησαν οὐκ c ἀνεὶλεν, ἐκέλευσε δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὴν πατρώαν ἰέναι

- 18 χώραν. σκοπούμενοι δὲ τὴν μαντείαν εὕρισκον "Αργος μὲν κατ' ἀγχιστείαν αὐτῶν γιγνόμενον, Εὐρυσθέως γὰρ ἀποθανόντος μόνοι Περσειδῶν ἦσαν καταλελειμμένοι, Αακεδαίμονα δὲ κατὰ δόσιν, ἐκβληθεὶς γὰρ Τυνδάρεως ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐπειδὴ Κάστωρ καὶ Πολυθεύκης ἔξ ἀνθρώπων ἦφανίσθησαν, κατάγοντος αὐ- ἀ τὸν Ἡρακλέους δίδωσιν αὐτῷ τὴν χώραν διά τε τὴν εὐεργεσίαν ταύτην καὶ διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς
- 19 τοὺς παίδας, Μεσσήνην δὲ δοριάλωτον ληφθεῖσαν, συληθεὶς γὰρ Ἡρακλῆς τὰς βοῦς τὰς ἐκ τῆς Ἐρυθείας ὑπὸ Νηλέως καὶ τῶν παίδων πλὴν ὑπὸ Νέστορος, λαβών αὐτὴν αἰχμάλωτον τοὺς μὲν ἀδικήσαντας ἀπέκτεινεν, Νέστορι δὲ παρακατατίθεται τὴν πόλιν, νομίσας αὐτὸν εὖ φρονεῖν, ὅτι νεωτατος ὢν οὐ συνεξή- e
- 20 μαρτε τοις άδελφοις. (ξ΄.) Υπολαβόντες δ' οὕτως έχειν τὴν μαντείαν καὶ τοὺς προγόνους τοὺς ὑμετέρους παραλαβόντες καὶ στρατόπεδον συστησάμενοι τὴν μὲν ἰδίαν χώραν εἰς τὸ κοινὸν τοις συνακολουθοῦσιν έδοσαν, τὴν δὲ βασιλείαν ἐξαίρετον αὐτοὶ παρ' ἐκείνων 120 ἔλαβον ἐπὶ δὲ τούτοις πίστεις ἀλλήλοις δόντες ἐποι-
- 21 οῦντο τὴν στρατείαν. τοὺς μὲν οὖν κινδύνους τοὺς ἐν τῆ πορεία γενομένους καὶ τὰς ἄλλας πράξεις τὰς οὐ- δὲν πρὸς τὸ παρὸν φερούσας τί δεῖ λέγοντα διατρίβειν; πολέμφ δὲ κρατήσαντες τοὺς ἐν τοῖς τόποις τοῖς εἰρημένοις κατοικοῦντας τριχῆ διείλοντο τὰς βασιλείας. ὑμεῖς μὲν οὖν μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας ἐμμένετε ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις, οὺς ἐποιήσασθε ἱκος κατες. Ι.

22 πρὸς τοὺς προγόνους τοὺς ἡμετέρους διὸ καὶ τὸν παρελθόντα χρόνον ἄμεινον τῶν ἄλλων ἐφέρεσθε, καὶ τὸν ἐπιόντα προσδοκᾶν χρὴ τοιούτους ὄντας βέλτιον ἢ νῦν πράξειν. Μεσσήνιοι δ' εἰς τοῦτ' ἀσεβείας ἡλθον, ῶστ' ἐπιβουλεύσαντες ἀπέκτειναν Κρεσφόντην τὸν οἰκιστὴν μὲν τῆς πόλεως, κύριον δὲ τῆς χώρας, ἔκγονον δ' Ἡρακλέους, αὐτῶν δ' ἡγεμόνα γεγενημέ-23 νον. διαφυγόντες δ' οἱ παῖδες αὐτοῦ τοὺς κινδύνους ο ἱκέται κατέστησαν ταυτησὶ τῆς πόλεως, ἀξιοῦντες βοηθεϊν τῷ τεθνεῶτι καὶ τὴν χώραν διδόντες ἡμῖν. ἐπε-

θείν τῷ τεθνεῶτι καὶ τὴν χώραν διδόντες ἡμίν. ἐπερόμενοι δὲ τὸν θεὸν κἀκείνου προστάξαντος δέχεσθαι ταῦτα καὶ τιμωρείν τοις ἠδικημένοις ἐκπολιορκήσαντες Μεσσηνίους οὕτως ἐκτήσασθε τὴν χώραν.

24 (η΄.) Περί μεν οὖν τῶν έξ ἀρχῆς ὑπαρξάντων ἡμῖν ἀκριβῶς μεν οὐ διῆλθον, ὁ γὰρ παρῶν καιρὸς οὐκ έᾳ μυθολογεῖν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἦν συντομώτερον ἢ σα- ἀ φέστερον διαλεχθῆναι περί αὐτῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων οἶμαι πᾶσι φανερὸν εἶναι, διότι τὴν ὁμο-λογουμένην ἡμετέραν εἶναι χώραν οὐδὲν διαφερόντως κεκτημένοι τυγχάνομεν ἢ τὴν ἀμφισβητουμένην. ταύτην τε γὰρ οἰκοῦμεν ἐνδόντων μὲν Ἡρακλειδῶν, ἀνελόντος δὲ τοῦ θεοῦ, πολέμω δὲ κρατήσαντες τοὺς ἔχοντας ἐκείνην τ' ἐλάβομεν παρὰ τῶν αὐτῶν καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ταῖς μαντείαις χρησάμενοι ταῖς αὐ- ε ταῖς. εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχομεν ὥστε μηδὲ περὶ ἑνὸς

αυτον τροπον και ταις μαντειαις χρησαμενοι ταις αυ- ε

25 ταζς. εί μεν ούν ούτως έχομεν ώστε μηδε περί ενός
ἀντιλέγειν, μηδ' αν αὐτὴν τὴν Σπάρτην ἐκλιπεῖν
προστάττωσιν ἡμῖν, περίεργόν ἐστιν ὑπὲρ Μεσσήνης
σπουδάζειν· εί δὲ μηδεὶς αν ὑμῶν ἀξιώσειε ζῆν ἀποστερούμενος τῆς πατρίδος, προσήκει καὶ περὶ ἐκείνης
τὴν αὐτὴν ὑμᾶς γνώμην ἔχειν. τὰ γὰρ αὐτὰ δικαιώ- 121
ματα καὶ τοὺς αὐτοὺς λόγους περὶ ἀμφοτέρων αὐτῶν
ἔχομεν εἰπεῖν.

(θ'.) 'Αλλά μην οὐδ' έκεῖν' ὑμᾶς λέληθεν, ὅτι τὰς 26 πτήσεις καὶ τὰς ίδίας καὶ τὰς κοινὰς, αν ἐπιγένηται πολύς γρόνος, κυρίας καὶ πατρώας άπαντες είναι νομίζουσιν. ήμεζς τοίνυν Μεσσήνην είλομεν ποίν Πέοσας λαβείν την βασιλείαν και κρατήσαι της ηπείρου και ποιν οίκισθηναί τινας των πόλεων των Έλληνί- b 27 δων. καὶ τούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων τῷ μὲν βαρβάρω την Ασίαν ώς πατρώαν ούσαν αποδιδόασιν, ός ούπω διακόσι' έτη κατέσχηκε την άρχην, ήμας δε Μεσσήνην άποστερούσιν, οξ πλέον διπλάσιον χρόνον ή τοσούτον τυγχάνομεν έχοντες αὐτήν · καὶ Θεσπιάς μέν καὶ Πλαταιάς έγθες και πρώην άναστάτους πεποιήκασι, ταύτην δε διά τετρακοσίων έτων μέλλουσι κατοικίζειν, άμφότερα παρά τους όρχους και τάς συνθήκας πράτ- ο 28 τοντες. καὶ εί μὲν τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους κατῆγον, ηδίκουν μεν αν, όμως δ' εύλογωτέρως αν είς ήμας έξημάρτανον · νῦν δὲ τοὺς Είλωτας ὁμόρους ήμεν παρακατοικίζουσιν, ώστε μή τοῦτ' είναι χαλεπώτερον, εί της γώρας στερησόμεθα παρά τὸ δίκαιον, άλλ' εί τούς δούλους τούς ήμετέρους όψόμεθα πυρίους αὐτῆς όντας.

29 (ι'.) "Ετι τοίνυν έκ τῶν ἐχομένων γνώσεσθε σα- α φέστερον, ὅτι καὶ νῦν δεινὰ πάσχομεν καὶ τότε Μεσσήνην εἰχομεν δικαίως. πολλῶν γὰρ κινδύνων ἡμεν γεγενημένων ἤδη ποτὰ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἡναγκάσθημεν πολὺ χεῖρον πράττοντες τῶν πολεμίων ἀλλ' ὅμως ἐν τοιούτοις καιροῖς γιγνομένων τῶν συν- 30 θηκῶν, ἐν οἰς οὐχ οἰόν τ' ἦν πλεονεκτεεν, περὶ μὰν ἄλλων τινῶν ἀμφισβητήσεις ἐγίγνοντο, περὶ δὰ Μεσσήνης οὕτε βασιλεὺς οὕδ' ἡ τῶν Αθηναίων πόλις ε οὐδὰ πώποδ' ἡμεν ἐνεκάλεσεν ὡς ἀδίκως κεκτημένοις αὐτήν. καίτοι πῶς ἀν περὶ τοῦ δικαίου κρίσιν ἀκρι-

βεστέραν ταύτης ευροιμεν της υπό μεν των έχθρων έγνωσμένης, εν δε ταις ήμετέραις δυσπραξίαις γεγε-

νημένης;

(ιά.) Τὸ τοίνυν μαντεῖον, ὁ πάντες αν ὁμολο- 122 γήσειαν άρχαιότατον είναι και κοινότατον και πιστότατον, οὐ μόνον ἔγνω τόθ' ἡμετέραν είναι Μεσσήνην, ότε διδόντων ήμεν αυτήν των Κρεσφόντου παίδων προσέταξε δέγεσθαι την δωρεάν καὶ βοηθείν τοις ήδικημένοις, άλλα και τοῦ πολέμου μακροῦ γιγνομένου πεμψάντων άμφοτέρων είς Δελφούς, κάκείνων μεν σωτηρίαν αἰτούντων, ἡμῶν δ' ἐπερωτώντων, ὅτω τρόπω τάγιστ' αν κρατήσαιμεν της πόλεως, τοίς μεν ούδεν άνείλεν ώς ού δικαίαν ποιουμένοις την αίτησιν, β ήμιν δ' έδήλωσε και θυσίας ας έδει ποιήσασθαι και 32 βοήθειαν παρ' ὧν μεταπέμψασθαι. (ιβ'.) Καίτοι πῶς άν τις μαρτυρίαν μείζω καὶ σαφεστέραν τούτων παράσχοιτο; φαινόμεθα γαρ πρώτον μέν παρά τών κυρίων την χώραν λαβόντες, ούδεν γαρ κωλύει πάλιν δια βραχέων περί αύτων διελθείν, έπειτα κατά πόλεμον αύτην έλόντες, όνπεο τρόπον αξ πλείσται των πόλεων ς περί έκείνους τούς χρόνους ἀκίσθησαν . έτι δε τούς ήσεβημότας είς τοὺς παϊδας τοὺς Ἡραμλέους ἐμβεβλημότες, οδ δικαίως αν έξ απάσης της οἰκουμένης ύπερορίσθησαν, πρός δὲ τούτοις καὶ τῷ πλήθει τοῦ χρόνου και τη των έγθρων κρίσει και ταις του θεού μαν-33 τείαις προσημόντως έχοντες αυτήν. ὧν εν έκαστον ξκανόν έστι διαλύσαι τοὺς λόγους τῶν τολμώντων κατηγορείν, ώς η νύν διὰ πλεονεξίαν ού ποιούμεθα την δ. εξοήνην, η τότε των άλλοτρίων ἐπιθυμούντες ἐπολεμήσαμεν πρός Μεσσηνίους. περί μεν οὖν τῆς κτήσεως ένεστι μεν ίσως πλείω τούτων είπειν, ού μην άλλα καί ταυθ' Ικανώς εξοήσθαι νομίζω.

34 (ιγ'.) Λέγουσι δ' οἱ συμβουλεύοντες ὑμῖν ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην, ὡς χρὴ τοὺς εὖ φρονοῦντας μὴ τὴν
αὐτὴν γνώμην ἔχειν περὶ τῶν πραγμάτων εὐτυχοῦν- e
τας καὶ δυστυχοῦντας, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἀεὶ βουλεύεσθαι καὶ ταῖς τύχαις ἐπακολουθεῖν καὶ μὴ μεῖζον
φρονεῖν τῆς δυνάμεως, μηδὲ τὸ δίκαιον ἐν τοῖς τοιού35 τοις καιροῖς ἀλλὰ τὸ συμφέρον ζητεῖν. (ιδ'.) Ἐγὼ δὲ
περὶ μὲν τῶν ἄλλων ὁμολογῶ τούτοις, ὅπως δὲ χρὴ
τοῦ δικαίου ποιεῖσθαί τι προὐργιαίτερον, οὐδεὶς ἄν με

λέγων πείσειεν. ὁρῶ γὰρ καὶ τοὺς νόμους ἔνεκα τού- 123 του κειμένους καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καλοὺς κὰγαθοὺς ἐπὶ τούτω φιλοτιμουμένους καὶ τὰς εὖ πολιτευομένας πόλεις περὶ τούτου μάλιστα σπουδαξούσας ἔτι δὲ τοὺς

36 πόλεις περί τούτου μάλιστα σπουδαζούσας. ἔτι δὲ τοὺς πολέμους τοὺς προγεγενημένους οὐ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀλλὰ κατὰ τὸ δίκαιον τὸ τέλος ἄπαντας είληφότας, ὅλως δὲ τὸν βίον τὸν τῶν ἀνθρώπων διὰ μὲν κακίαν ἀπολλύμενον, διὰ ἀρετὴν δὲ σωζόμενον, ῶστ οὐκ ἀθυμεῖν δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν δικαίων κινδυνεύειν b μέλλοντας ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοὺς ὑβρίζοντας καὶ τοὺς

37 τὰς εὐτυχίας μὴ μετρίως φέρειν ἐπισταμένους. ἔπειτα κἀκεῖνο χρὴ σκοπεῖν· νυνὶ γὰρ περὶ μὲν τοῦ δικαίου πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχομεν, περὶ δὲ τοῦ συμφέροντος ἀντιλέγομεν, δυοῖν δὲ προτεινομένοιν ἀγαθοῖν, καὶ τοῦ μὲν ὅντος προδήλου, τοῦ δ᾽ ἀγνοουμένου, πῶς οὐκ ἂν ποιήσαιτε καταγέλαστον, εὶ τὸ μὲν ὁμολογούμενον ἀποδοκιμάσαιτε, τὸ δ᾽ ἀμφισβητού- c μενον ἐλέσθαι δόξειεν ὑμῖν, ἄλλως τε καὶ τῆς αἰρέ-38 σεως τοσοῦτον διαφερούσης; ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἐμοῖς

8 σεως τοσούτον διαφερούσης; ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ἔνεστι μηδὲν μὲν προέσθαι τῶν ἡμετέρων αὐτῶν μηδ' αἰσχύνη μηδεμιᾶ τὴν πόλιν περιβαλεῖν, ὑπὲρ δὲ τῶν δικαίων κινδυνεύοντας ἐλπίζειν ἄμεινον ἀγωνείσθαι τῶν ἐχθρῶν, ἐν δὲ τοῖς τούτων ἀφεστάναι

μέν ήδη Μεσσήνης, προεξαμαρτόντας δε τοῦτ' εἰς
ὑμᾶς αὐτοὺς σχεδὸν καὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ δι- ἀ
καίου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὧν προσδοκᾶτε δια39 μαρτεΐν. καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό πω φανερόν ἐστιν, ὡς
ἄν ποιήσωμεν τὰ κελευόμενα, βεβαίως ήδη τὴν εἰρήνην ἄξομεν. οἰμαι γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι πάντες
εἰώθασι πρὸς μὲν τοὺς ἀμυνομένους περὶ τῶν δικαίων
διαλέγεσθαι, τοῖς δὲ λίαν ἐτοίμως ποιοῦσι τὸ προσταττόμενον ἀεὶ πλείω προσεπιβάλλειν οἰς ἄν ἐξ ἀρχῆς διανοηθῶσιν, ὥστε συμβαίνειν βελτίονος εἰρήνης e
τυγχάνειν τοὺς πολεμικῶς διακειμένους τῶν ῥαδίως

τας δμολογίας ποιουμένων.

ο (ιε΄.) Ίνα δὲ μὴ δοκῶ περὶ ταῦτα πολὺν χρόνον διατρίβειν, ἀπάντων τῶν τοιούτων ἀφέμενος ἐπὶ τὸν ἀπλούστατον ἤδη τρέψομαι τῶν λόγων. εἰ μὲν γὰρ 124 μηδένες πώποτε τῶν δυστυχησάντων ἀνέλαβον αὐτοὺς μηδ' ἐπεκράτησαν τῶν ἐχθρῶν, οὐδ' ἡμᾶς εἰκὸς ἐλπίζειν περιγενήσεσθαι πολεμοῦντας. εἰ δὲ πολλάκις γέγονεν ὥστε καὶ τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθήναι καὶ τοὺς πολιορκοῦντας ὑπὸ τῶν κατακεκλειμένων διαφθαρῆναι, τί θαυμαστὸν, εἰ καὶ τὰ νῦν καθεστῶτα λήψεταί τινα μετάστασιν;

41 (ιξ.) Έπὶ μὲν οὖν τῆς ἡμετέρας πόλεως οὐδὲν ἔχω b τοιοῦτον εἰπεῖν· ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις οὐδέν ες πώποτε κρείττους ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰσ- ἐβαλον· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων πολλοῖς ἄν τις παραδείγμασι χρήσαιτο, καὶ μάλιστ' ἐπὶ τῆς πόλεως τῆς 'Αθη-42 ναίων. τούτους γὰρ εὐρήσομεν ἔξ ὧν μὲν τοῖς ἄλλοις προσέταττον, πρὸς τοὺς Ἑλληνας διαβληθέντας, ἔξ ὧν δὲ τοὺς ὑβρίζοντας ἡμύναντο, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκιμήσαντας. τοὺς μὲν οὖν παλαιοὺς κινδύ- ε

νους εί διεξιοίην, οὺς ἐποιήσαντο πρὸς ᾿Αμαζόνας ἢ Θρᾶκας ἢ Πελοποννησίους τοὺς μετ᾽ Εὐουσθέως εἰς τὴν χώραν αὐτῶν εἰσβαλόντας, ἴσως ἀρχαῖα καὶ πόρρω τῶν νῦν παρόντων λέγειν ἂν δοκοίην ἐν δὲ τῷ Περσικῷ πολέμῳ τίς οὐκ οἶδεν, ἐξ οῖων συμφορῶν εἰς δὅην εὐδαιμονίαν κατέστησαν; μόνοι γὰρ τῶν ἔξω Πελοποννήσου κατοικούντων ὁρῶντες τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν ἀνυπόστατον οὖσαν οὐκ ἢξίωσαν βου αλεύσασθαι περὶ τῶν προσταττομένων αὐτοῖς ἀλλ᾽ εὐθὺς εἴλοντο περιιδεῖν ἀνάστατον τὴν πόλιν γεγενημένην μᾶλλον ἢ δουλεύουσαν. ἐκλιπόντες δὲ τὴν χώραν, καὶ πατρίδα μὲν τὴν ἐλευθερίαν νομίσαντες, κοινωνήσαντες δὲ τῶν κινδύνων ἡμῖν, τοσαύτης μεταβολῆς ἐτυχον, ῶστ᾽ ὀλίγας ἡμέρας στερηθέντες τῶν αὐτῶν πολὺν χρόνον τῶν ἄλλων δεσπόται κατέστησαν. e

4 (ιξ.) Οὖ μόνον δ' ἐπὶ ταύτης ἄν τις τῆς πόλεως ἐπιδείξειε τὸ τολμᾶν ἀμύνεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ὡς πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος καταστὰς εἰς πολιορκίαν ὑπὸ Καρχηδονίων, οὐδεμιᾶς αὐτῷ σωτηρίας ὑποφαινομένης, ἀλλὰ καὶ τῷ πολέμῷ κατεχόμενος καὶ τῶν πολιτῶν δυσκόλως πρὸς 125 αὐτὸν διακειμένων, αὐτὸς μὲν ἐμέλλησεν ἐκπλεῖν, τῶν

45 δὲ χρωμένων τινὸς τολμήσαντος εἶπεῖν, ὡς καλόν ἐστιν ἐντάφιον ἡ τυραννὶς, αἰσχυνθεὶς ἐφ' οἶς διενοήθη καὶ πάλιν ἐπιχειρήσας πολεμεῖν πολλὰς μὲν μυριάδας Καρχηδονίων διέφθειρεν, ἐγκρατεστέραν δὲ τὴν ἀρχὴν τὴν τῶν πολιτῶν κατεστήσατο, πολὺ δὲ μείζω τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχούσης ἐκτήσατο, τυραννῶν δὲ τὸν βίον διετέλεσε, καὶ ὁ τὸν υίὸν ἐν ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ δυναστείαις, ἐν αἶσπερ αὐτὸς ἦν, κατέλιπεν.

(ιη'.) Παραπλήσια δε τούτοις 'Αμύντας δ Μακε-

μεν ήδη Μεσσήνης, προεξαμαρτόντας δε τοῦτ' εἰς
ύμᾶς αὐτοὺς σχεδὸν καὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ δι- ἀ
καίου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὧν προσδοκᾶτε δια-
39 μαρτεΐν. καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό πω φανερόν ἐστιν, ὡς
ἄν ποιήσωμεν τὰ κελευόμενα, βεβαίως ἤδη τὴν εἰρή-
νην ἄξομεν. οἷμαι γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι πάντες
εἰώθασι πρὸς μὲν τοὺς ἀμυνομένους περὶ τῶν δικαίων
διαλέγεσθαι, τοῖς δὲ λίαν ἐτοίμως ποιοῦσι τὸ προσ-
ταττόμενον ἀεὶ πλείω προσεπιβάλλειν οἶς ἄν ἐξ ἀρ-
χῆς διανοηθῶσιν, ῶστε συμβαίνειν βελτίονος εἰρήνης ε
τυγχάνειν τοὺς πολεμικῶς διακειμένους τῶν ફαδίως
τὰς ὁμολογίας ποιουμένων.

ο (ιέ.) Ίνα δὲ μὴ δοκῶ περὶ ταῦτα πολὺν χρόνον διατρίβειν, ἁπάντων τῶν τοιούτων ἀφέμενος ἐπὶ τὸν ἀπλούστατον ἤδη τρέψομαι τῶν λόγων. εἰ μὲν γὰρ 124 μηδένες πώποτε τῶν δυστυχησάντων ἀνέλαβον αὐτοὺς μηδ' ἐπεκράτησαν τῶν ἐχθρῶν, οὐδ' ἡμᾶς εἰκὸς ἐλπίξειν περιγενήσεσθαι πολεμοῦντας. εἰ δὲ πολλάκις γέγονεν ὧστε καὶ τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι καὶ τοὺς πολιορκοῦντας ὑπὸ τῶν κατακεκλειμένων διαφθαρῆναι, τί θαυμαστὸν, εἰ καὶ τὰ νῦν καθεστῶτα λήψεταί τινα μετάστασιν:

41 (ιξ.) Έπὶ μὲν οὖν τῆς ἡμετέψας πόλεως οὐδὲν ἔχω b τοιοῦτον εἰπεῖν · ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις οὐδένες πώποτε κρείττους ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰσ-ἐβαλον · ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων πολλοῖς ἄν τις παραδείγμασι χρήσαιτο, καὶ μάλιστ ' ἐπὶ τῆς πόλεως τῆς ' Αθη-42 ναίων. τούτους γὰρ εὐρήσομεν ἐξ ὧν μὲν τοῖς ἄλλοις προσέταττον, πρὸς τοὺς Ελληνας διαβληθέντας, ἐξ ὧν δὲ τοὺς ὑβρίζοντας ἡμύναντο, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκιμήσαντας. τοὺς μὲν οὖν παλαιοὺς κινδύ- ε

νους εί διεξιοίην, ούς ἐποιήσαντο πρὸς 'Αμαζόνας ή Θοάκας η Πελοποννησίους τούς μετ' Εὐουσθέως είς την γώραν αὐτών είσβαλόντας, ἴσως ἀρχαΐα καὶ πόρρω των νύν παρόντων λέγειν αν δοκοίην έν δε τω Πεοσικώ πολέμω τίς ούκ οίδεν, έξ οίων συμφορών είς 43 όσην εύδαιμονίαν κατέστησαν; μόνοι ναο των έξω Πελοποννήσου κατοικούντων δρώντες την των βαρβάρων δύναμιν άνυπόστατον οὖσαν οὐκ ήξίωσαν βου- α λεύσασθαι περί των προσταττομένων αύτοις άλλ' εύθυς είλοντο περιιδείν ανάστατον την πόλιν γεγενημένην μαλλον ή δουλεύουσαν, έκλιπόντες δε την χώραν, καὶ πατρίδα μὲν τὴν έλευθερίαν νομίσαντες, κοινωνήσαντες δε των κινδύνων ήμεν, τοσαύτης μεταβολής έτυχου, ώστ' όλίγας ημέρας στερηθέντες των αύτῶν πολύν χρόνον τῶν ἄλλων δεσπόται κατέστησαν. e (ιζ.) Οὐ μόνον δ' ἐπὶ ταύτης ἄν τις τῆς πόλεως

έπιδείξειε τὸ τολμᾶν ἀμύνεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ὡς πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος καταστὰς εἰς πολιορκίαν ὑπὸ Καρχηθονίων,
οὐδεμιᾶς αὐτῷ σωτηρίας ὑποφαινομένης, ἀλλὰ καὶ τῷ
πολέμῳ κατεχόμενος καὶ τῷν πολιτῷν δυσκόλως πρὸς 125
αὐτὸν διακειμένων, αὐτὸς μὲν ἐμέλλησεν ἐκπλεῖν, τῷν
45 δὲ χρωμένων τινὸς τολμήσαντος εἰπεῖν, ὡς καλόν
ἐστιν ἐντάφιον ἡ τυραννὶς, αἰσχυνθεὶς ἐφ' οἶς διενοήθη καὶ πάλιν ἐπιχειρήσας πολεμεῖν πολλὰς μὲν μυριάδας Καρχηδονίων διέφθειρεν, ἔγκρατεστέραν δὲ
τὴν ἀρχὴν τὴν τῷν πολιτῷν κατεστήσατο, πολὺ δὲ
μείζω τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχούσης ἐκτήσατο, τυραννῷν δὲ τὸν βίον διετέλεσε, καὶ ὁ
τὸν νίὸν ἐν ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ δυναστείαις, ἐν
αἶσπερ αὐτὸς ἦν, κατέλιπεν.

(ιή.) Παραπλήσια δε τούτοις 'Αμύντας ὁ Μακε-

δόνων βασιλεύς επραξεν. ήττηθείς γὰο ὑπὸ τῶν βαοβάρων τῶν προσοικούντων μάχη καὶ πάσης Μακεδονίας ἀποστερηθείς τὸ μὲν πρῶτον ἐκλιπεῖν τὴν χώραν
διενοήθη καὶ τὸ σῶμα διασώζειν, ἀκούσας δέ τινος
ἐπαινοῦντος τὸ πρὸς Διονύσιον ρηθὲν καὶ μεταγνοὺς
ὥσπερ ἐκεῖνος χωρίον μικρὸν καταλαβῶν καὶ βοήθειαν ε
ἐνθένδε μεταπεμψάμενος ἐντὸς μὲν τριῶν μηνῶν κατέσχεν ἄπασαν Μακεδονίαν, τὸν δ' ἐπίλοιπον χρόνον
βασιλεύων γήρα τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

(ιδ΄.) 'Απείποιμεν δ' αν ακούοντές τε καὶ λέγοντες, εὶ πάσας τὰς τοιαύτας πράξεις ἐξετάζοιμεν, ἐπεὶ καὶ τῶν περὶ Θήβας πραχθέντων εἰ μνησθεϊμεν, ἐπὶ

μέν τοις γεγενημένοις αν λυπηθείμεν, περί δε των μελλόντων βελτίους έλπίδας αν λάβοιμεν. τολμησάν- d των γὰρ αὐτῶν ὑπομεῖναι τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰς ἀπειλὰς τὰς ἡμετέρας εἰς τοῦθ' ἡ τύχη τὰ πράγματ' αὐτῶν περιέστησεν, ὥστε τὸν ἄλλον χρόνον ὑφ' ἡμιν

όντες νῦν ήμεν προστάττειν άξιοῦσιν.

48 (κ΄.) Όστις οὖν ὁρῶν τοσαύτας μεταβολὰς γεγενημένας ἐφ' ἡμῶν οἴεται παύσεσθαι, λίαν ἀνόητός ἐστιν ἀλλὰ δεῖ καρτερεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ θαρρεῖν περὶ τῶν μελλόντων, ἐπισταμένους, ὅτι τὰς τοι- e αύτας συμφορὰς αἱ πόλεις ἐπανορθοῦνται πολιτεία χρηστῆ καὶ ταῖς περὶ τὸν πόλεμον ἐμπειρίαις. περὶ ὧν οὐδεὶς ἄν τολμήσειεν ἀντειπεῖν, ὡς οὐ τὴν μὲν ἐμπειρίαν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχομεν, πολιτείαν δ' οῖαν εἶναι χρὴ παρὰ μόνοις ἡμῖν ἐστίν. ὧν ὑπαρχόντων οὐκ 126 ἔστιν ὅπως οὐκ ἄμεινον πράξομεν τῶν μηδετέρου τούτων πολλὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένων.

9 (κα΄.) Κατηγορούσι δέ τινες τοῦ πολέμου καὶ διεξέρχονται τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, τεκμηρίοις ἄλλοις τε πολλοίς γρώμενοι καὶ μάλιστα τοῖς περὶ ἡμᾶς γεγενη-

μένοις, και θαυμάζουσιν, εί τινες ούτω χαλεπώ και παραβόλω πράγματι πιστεύειν άξιοῦσιν. (κβ'.) Ένω δὲ πολλούς μὲν οἶδα διὰ τὸν πόλεμον μεγάλην εὐδαι- b αυνίαν πτησαμένους, πολλούς δὲ τῆς ὑπαρχούσης ἀπο-50 στεοηθέντας διά την εξοήνην ούδεν γάο των τοιούτων έστιν αποτόμως ούτε κακον ούτ' αγαθον, αλλ' ώς αν χρήσηταί τις τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς καιροίς, οῦτως ἀνάγκη καὶ τὸ τέλος ἐκβαίνειν ἐξ αὐτῶν. χοὴ δὲ τούς μεν εὖ πράττοντας τῆς εἰρήνης ἐπιθυμεῖν· ἐν ταύτη γάο τη καταστάσει πλείστον άν τις γρόνον τὰ παρόντα διαφυλάξειεν · τούς δὲ δυστυχοῦντας τῷ πολέμω προσέχειν τον νοῦν · ἐκ γὰρ τῆς ταραγῆς καὶ τῆς ς 51 καινουργίας θάττον αν μεταβολής τύχριεν. ὧν ήμεζς δέδοικα μή τάναντία πράττοντες φανώμεν. ότε μέν γαο έξην ημίν τουφαν, πλείους τούς πολέμους έποιούμεθα τοῦ δέοντος, ἐπειδή δ' εἰς ἀνάγκην καθέσταμεν ώστε πινδυνεύειν, ήσυχίας έπιθυμούμεν καὶ περί άσφαλείας βουλευόμεθα. καίτοι χρή τους βουλομένους έλευθέρους είναι τὰς μεν έκ τῶν ἐπιταγμάτων συν- d θήκας φεύγειν ώς έγγυς δουλείας ούσας, ποιείσθαι δέ τὰς διαλλαγὰς, ὅταν ἢ περιγένωνται τῶν ἐχθοῶν ἢ την δύναμιν την αύτων έξισωσωσιν τη των πολεμίων ώς τοιαύτην εκαστοι την είρηνην έξουσιν, οίαν περ αν του πολέμου ποιήσωνται την κατάλυσιν.

52 (κγ'.) 'Ων ἐνθυμουμένους χοὴ μὴ προπετῶς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐμβαλεῖν εἰς αἰσχρὰς ὁμολογίας, μηδὲ ὁαθυμοτερον ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἢ τῶν ἄλλων φανῆναι βουμενομένους. ἀναμνήσθητε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὅτι ε τὸν παρελθόντα χρόνον, εἰ πολιορχουμένη τινὶ τῶν πόλεων τῶν συμμαχίδων εἰς μόνος Λακεδαιμονίων βοηθήσειεν, ὑπὸ πάντων ἂν ὡμολογεῖτο παρὰ τοῦτον γενέσθαι τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς, καὶ τοὺς μὲν πλείστους

τῶν τοιούτων ἀνδρῶν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἄν τις 127 άκούσειεν, τους δ' ονομαστοτάτους έχω κάγω διελθείν. 53 Πεδάριτος μεν γαρ είς Χίον είσπλεύσας την πόλιν αύτῶν διέσωσε Βρασίδας δ' είς Αμφίπολιν είσελθών, όλίγους τους περί αύτον των πολιορκουμένων συνταξάμενος, πολλούς όντας τούς πολιοοκούντας ένίκησε μαγόμενος Γύλιππος δε Συρακοσίοις βοηθήσας ού μόνον έκείνους διέσωσεν άλλα και την δύναμιν την κρατούσαν αύτων και κατά γην και κατά θάλατ-54 ταν απασαν αίγμαλωντον έλαβεν. καίτοι πώς ούκ αί- b σχοὸν τότε μεν εκαστον ήμων ικανὸν είναι τὰς άλλοτρίας πόλεις διαφυλάττειν, νυνί δε πάντας μήτε δύνασθαι μήτε πειρασθαι την ημετέραν αυτών διασώζειν; καὶ τὴν μὲν Εὐρώπην καὶ τὴν Ασίαν μεστην πεποιηκέναι τροπαίων ύπερ των άλλων πολεμούντας. ύπλο δὲ τῆς πατρίδος ούτω φανερώς ύβριζομένης μηδὲ μίαν μάχην άξίαν λόγου φαίνεσθαι μεμαγημένους: 55 άλλ' έτέρας μεν πόλεις ύπερ της ήμετέρας άρχης τὰς ο έσχάτας ύπομείναι πολιορχίας, αύτούς δ' ήμας ύπερ του μηδέν άναγκασθήναι παρά το δίκαιον ποιείν μηδέ μικράν οἴεσθαι δεῖν ὑπενεγκεῖν κακοπάθειαν, άλλά ζεύγη μεν ίππων άδηφαγούντων έτι και νύν δράσθαι τρέφοντας, ώσπερ δε τούς είς τὰς δεινοτάτας ἀνάγκας άφιγμένους καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεεῖς ὄντας οὕτω 56 ποιείσθαι την εἰρήνην; (κδ'.) "Ο δε πάντων σγετλιώ- d τατον, εί φιλοπονώτατοι δοκούντες είναι των Ελλήνων δαθυμότερον των άλλων βουλευσόμεθα περί τούτων. τίνας γὰρ ἴσμεν, ών καὶ ποιήσασθαι μνείαν ἄξιόν ἐστιν, οίτινες απαξ ήττηθέντες και μιας είσβολης γενομένης ούτως ανάνδρως ώμολόγησαν πάντα τὰ προσταττό-

μενα ποιήσειν; πῶς δ' αν οί τοιοῦτοι πολύν χρόνον 57 δυστυχοῦντες ἀνταρκέσειαν; τίς δ' οὐκ αν ἐπιτιμή- ο σειεν ήμιν, εί Μεσσηνίων ύπεο ταύτης τῆς χώρας είκοσιν έτη πολιορκηθέντων ήμεις οῦτω ταχέως κατὰ συνθήκας αὐτῆς ἀποσταίημεν καὶ μηδὲ τῶν προγονων μνησθείμεν, ἀλλ' ῆν ἐκείνοι μετὰ πολλῶν πόνων καὶ κινδύνων ἐκτήσαντο, ταύτην ἡμεις ὑπὸ λόγων 128

πεισθέντες ἀποβάλοιμεν;

(κέ.) 'Ων οὐδὲν ἔνιοι φροντίσαντες άλλὰ πάσας 58 τας αίσχύνας ύπεριδόντες τοιαύτα συμβουλεύουσιν ύμιν, έξ ών είς ονείδη την πόλιν καταστήσουσιν. ούτω δὲ προθύμως ἐπάνουσιν ὑμᾶς πρὸς τὸ παραδοῦναι Μεσσήνην, ώστε και διεξελθεῖν ἐτόλμησαν τήν τε τῆς πόλεως ἀσθένειαν και την των πολεμίων δύναμιν, και κελεύουσιν αποκρίνασθαι τους έναντιουμένους αυ-b τοίς, πόθεν βοήθειαν προσδοκώντες ήξειν διακελευό-59 μεθα πολεμεΐν ύμιν. (κς΄.) Έγω δε μεγίστην [μεν] ήγουμαι συμμαχίαν είναι και βεβαιοτάτην το τα δίκαια πράττειν, είκος γαρ και την των θεών εύνοιαν έσεσθαι μετά τούτων, είπερ χρή περί τῶν μελλόντων τεκμαίρεσθαι τοῖς ήδη γεγενημένοις, πρὸς δὲ ταύτη τὸ καλώς πολιτεύεσθαι καὶ σωφρόνως ζῆν καὶ μεχρί θανάτου μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις έθέλειν καὶ μηδέν ο ούτω δεινόν νομίζειν ώς τὸ κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τῶν πολιτών : α μαλλον ήμεν ή τοις άλλοις ανθοώποις 60 ὑπάρχει. μεθ' ὧν έγὰ πολύ ἂν ῆδιον πολεμοίην ἢ μετὰ πολλών μυριάδων · οίδα γάρ και τούς πρώτους ήμων είς ταύτην την χώραν ἀφικομένους οὐ τῷ πλήθει τῶν άλλων περιγενομένους άλλα ταις άρεταις ταις ύπ' έμου προειρημέναις. ώστ' ούκ άξιον διὰ τοῦτο φοβεζσθαι τούς πολεμίους, ὅτι πολλοί τυγχάνουσιν ὅντες, ἀλλά πολύ μάλλον έπ' έκείνοις θαρρείν, όταν δρώμεν ήμας d μεν αύτους ούτως ένηνοχότας τὰς συμφοράς, ὡς οὐδέ-61 νες άλλοι πώποτε, και τοῖς τε νόμοις και τοῖς ἐπιτηδεύμασιν έμμενοντας οἶς ἐξ ἀρχῆς κατεστησάμεθα, τοὺς δὲ μηδὲ τὰς εὐτυχίας φέρειν δυναμένους ἀλλὰ διατεταραγμένους, καὶ τοὺς μὲν τὰς συμμαχίδας πόλεις καταλαμβάνοντας, τοὺς δὲ τὰναντία τούτοις πράττοντας, ἄλλους δὲ περὶ χώρας τοῖς ὁμόροις ἀμφισβητοῦντας, τοὺς δὲ μᾶλλον ἀλλήλοις φθονοῦντας ἢ πρὸς ἡμᾶς πολεμοῦντας. ὅστε θαυμάζω τῶν μείζω συμμαχίαν ε ζητοῦντων ὧν οἱ πολέμιοι τυγχάνουσιν ἐξαμαρτάνοντες.

62 (κζ.) Εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν ἔξωθεν βοηθειῶν εἰπεῖν, ἡγοῦμαι πολλοὺς ἔσεσθαι τοὺς βουλομένους 125 ἐπαμύνειν ἡμῖν. ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτον μὲν 'Αθηναίους, εἰ καὶ μὴ πάντα μεθ' ἡμῶν εἰσὶν, ἀλλ' ὑπέρ γε τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας ὑτιοῦν ἂν ποιήσοντας ἔπειτα τῶν ἄλλων πόλεων ἔστιν ἃς ὑμοίως ἂν ὑπὲρ τῶν ἡμῖν συμφερόντων ῶσπερ περὶ τῶν αὐταῖς βου-

63 λευσομένας - ἔτι δὲ Διονύσιον τὸν τύραννον καὶ τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὴν ᾿Ασίαν δυνάστας, καθ᾽ ὅσον ἕκαστοι δύνανται, προθύμως ἄν ἡμῖν ἐπικουρήσοντας πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὁ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ταῖς οὐσίαις προέχοντας καὶ ταῖς δόξαις πρωτεύοντας καὶ τῶν βελτίστων πραγμάτων ἐπιθυμοῦντας, εἰ καὶ μήπω συνεστήκασιν, ἀλλὰ ταῖς γ᾽ εὐνοίαις μεθ᾽ ἡμῶν ὄντας, ἐν οἶς περὶ τῶν μελλόντων εἰκότως ἄν μεγάλας ἐλπίδας ἔχοιμεν.

64 (κη΄.) Οἶμαι δὲ καὶ τὸν ἄλλον ὅχλον τὸν ἐν Πελοποννήσω καὶ τὸν δῆμον, ὃν οἰόμεθα μάλιστα πολεμεῖν ἡμῖν, ποθεῖν ἡδη τὴν ἡμετέραν ἐπιμέλειαν. οὐδὲν
γὰψ αὐτοῖς ἀποστᾶσι γέγονεν ὧν προσεδόκησαν, ἀλλ' c
ἀντὶ μὲν τῆς ἐλευθερίας τοὐναντίον ἀποβέβηκεν ἀπολέσαντες γὰρ αὐτῶν τοὺς βελτίστους ἐπὶ τοῖς χειρίστοις
τῶν πολιτῶν γεγόνασιν, ἀντὶ δὲ τῆς αὐτονομίας εἰς

65 πολλάς καὶ δεινάς άνομίας έμπεπτώκασιν, είθισμένοι δὲ τὸν ἄλλον χρόνον μεθ' ἡμῶν ἐφ' ἐτέρους ἰέναι, νῦν τούς άλλους δρώσιν έφ' αύτούς στρατευομένους, καί τάς στάσεις, ας έπυνθάνοντο πρότερον παρ' έτέρρις λ ούσας, νῦν παρ' αὐτοῖς όλίνου δεῖν καθ' εκάστην την ήμέραν γιγνομένας. ούτω δ' ώμαλισμένοι ταίς συμφοραζε είσιν ώστε μηδένα διαγνώναι δύνασθαι τούς 66 κάκιστα πράττοντας αὐτῶν οὐδεμία γάρ έστι τῶν πόλεων ἀκέραιος, οὐδ' ήτις ούχ ὁμόρους ἔχει τούς κακώς ποιήσουτας, ώστε τετμήσθαι μεν τας χώρας. πεπορθήσθαι δε τας πόλεις, αναστάτους δε γεγενήσθαι τούς οίκους τούς ίδίους, άνεστράφθαι δε τάς ε πολιτείας και καταλελύσθαι τούς νόμους, μεθ' ών 67 οίχουντες εύδαιμονέστατοι των Ελλήνων ήσαν. ούτω δ' απίστως τα πρός σφας αύτους και δυσμενώς έχουσιν, ώστε μάλλον τους πολίτας η τους πολεμίους δεδίασιν άντι δε της έφ' ημών δμονοίας και της παρ' άλλήλων εύπορίας είς τοσαύτην αμιζίαν έληλύθασιν. 130 ώσθ' οί μεν κεκτημένοι τας ούσίας ήδιον αν είς την θάλατταν τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἐκβάλοιεν ή τοῖς δεομένοις έπαρκέσειαν, οί δὲ καταδεέστερον πράττοντες οὐδ' αν εύρετν δέξαιντο μαλλον ή τα των έχόντων άφελέ-68 σθαι - καταλύσαντες δε τὰς θυσίας ἐπὶ τῶν βωμῶν σφάττουσιν άλλήλους πλείους δε φεύγουσι νῦν έκ μιας πόλεως η πρότερον έξ απάσης της Πελοπουνήσου. καὶ τοσούτων ἀπηριθμημένων κακῶν πολύ πλείω h τὰ παραλελειμμένα τῶν εἰρημένων ἐστίν · οὐδὲν γὰρ ο τι των δεινών ή γαλεπών ούκ ένταῦθα συνδεδοά-69 μημεν. ὧν οί μὲν ἤδη μεστοί τυγγάνουσιν ὄντες, οί δὲ διά ταγέων έμπλησθήσουται, και ζητήσουσί τινα των παρόντων πραγμάτων εύρεζν ἀπαλλαγήν, μη γάρ οίεσθ' αύτους μενείν έπὶ τούτοις. οίτινες γάρ εδ

πράττοντες ἀπείπον, πῶς ἄν οὖτοι κακοπαθοῦντες πολύν γρόνον καρτερήσειαν; ώστ' οὐ μόνον ἢν μαγό- ο μενοι νικήσωμεν, άλλα καν ήσυχίαν έχοντες περιμείνωμεν, όψεσθ' αὐτούς μεταβαλλομένους και την ήμετέραν συμμαχίαν σωτηρίαν αύτων είναι νομίζοντας.

τας μεν οὖν έλπίδας έχω τοιαύτας.

(κθ'.) Τοσούτον δ' ἀπέχω τοῦ ποιῆσαί τι τῶν 70 προσταττομένων, ώστ' εί μηδεν γίγνοιτο τούτων μηδε βοηθείας μηδαμόθεν τυγχάνοιμεν, άλλα των Ελλήνων οί μεν άδικοιεν ήμας, οί δε περιορώεν, οὐδ' αν ούτω μεταγνοίην, άλλὰ πάντας ἄν τοὺς ἐκ τοῦ πολέ- d μου χινδύνους ύπομείναιμι πρίν ποιήσασθαι τὰς όμολογίας ταύτας. αίσχυνθείην γαρ αν ύπερ αμφοτέρων, είτε καταγνοίημεν τῶν προγόνων, ὡς ἀδίκως Μεσσηνίους ἀφείλουτο την χώραν, είτ' έκείνων όρθως κτησαμένων καὶ προσηκόντως ήμεζς παρά τὸ δίκαιον συγ-"Ι χωρήσαιμέν τι περί αὐτῆς. τούτων μεν οὖν οὐδέτερον ποιητέον, σκεπτέον δ' ὅπως ἀξίως ἡμῶν αὐτῶν πολεμήσομεν καὶ μὴ τοὺς εἰθισμένους έγκωμιάζειν τὴν πό- e

λιν έλέγξομεν ψευδείς όντας, άλλα τοιούτους ήμας αύτους παρασγήσομεν ώστε δοκείν έκείνους έλάττω 72 τῶν ὑπαρχόντων εἰρημέναι περί ἡμῶν. (λ'.) Οἶμαι μὲν οὖν οὐδὲν συμβήσεσθαι δεινότερον τῶν νῦν παρόντων, άλλα τούς έχθρούς τοιαύτα βουλεύσεσθαι καί 13 πράξειν, έξ ών έπανορθώσουσιν ήμᾶς · αν δ' άρα ψενσθώμεν των έλπίδων και πανταγόθεν έξειργώμεθα και

μηθε την πόλιν έτι δυνώμεθα διαφυλάττειν, χαλεπά μέν έστιν, α μέλλω λέγειν, όμως δ' ούκ όκνήσω παροησιάσασθαι περί αὐτῶν. καὶ γὰν έξαγγελθῆναι τοῖς Έλλησι καλλίω ταῦτ' ἐστὶ καὶ μᾶλλον άρμόττοντα τοῖς ήμετέροις φρονήμασιν ών ένιοί τινες ύμιν συμβου-

λεύουσιν.

(λά.) Φημί γαο χοήναι τούς μεν γονέας τούς ήμε-73 τέρους αύτῶν καὶ τοὺς παϊδας καὶ τὰς γυναϊκας καὶ τον όχλον τον άλλον έκ της πόλεως έκπέμψαι, τούς μεν είς Σικελίαν, τους δ' είς Κυρήνην, τους δ' είς την ήπειρον, άσμενοι δ' αύτους άπαντες ούτοι δέξονται και χώρα πολλή και ταϊς άλλαις ταϊς περί του βίου εύπορίαις, οί μεν γάριν αποδιδόντες ών εὖ πεπόνθασιν, οί δε κομιείσθαι προσδοκώντες ών αν προϋπάρ-74 ξωσιν, ὑπολειφθέντας δὲ τοὺς βουλομένους καὶ δυ- c ναμένους κινδυνεύειν της μέν πόλεως άφεζοθαι καί τῶν ἄλλων κτημάτων, πλην ὅσ' ἂν οἶοί τ' ώμεν ἀπενέγκασθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν, καταλαβοντας δὲ χωρίου, ὅ τι ἀν ἐχυρώτατον ἦ καὶ πρὸς τὸν πόλεμον συμφορώτατον, άγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίους καὶ κατά γην και κατά θάλατταν, έως αν παύσωνται των ήμε-75 τέρων άμφισβητούντες, και ταῦτ' αν τολμήσωμεν και μή κατοκνήσωμεν, όψεσθε τους νύν έπιτάττοντας ίκε- 1 τεύοντας και δεομένους ήμων Μεσσήνην απολαβείν καὶ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην.

(λβ΄.) Ποία γὰο ἄν τῶν πόλεων τῶν ἐν Πελοποννήσω τοιοῦτον πόλεμον ὑπομείνειεν, οἶον εἰκὸς γενέσθαι βουληθέντων ἡμῶν; τίνες δ' οὐκ ἄν ἐκπλαγεῖεν
καὶ δείσειαν στρατόπεδον συνιστάμενον τοιαῦτα μὲν
διαπεπραγμένον, δικαίως δὲ τοῖς αἰτίοις τούτων ὡργισμένον, ἀπονενοημένως δὲ πρὸς τὸ ζῆν διακείμενον,
76 καὶ τῷ μὲν σχολὴν ἄγειν καὶ μηδὲ περὶ ἕν ἄλλο δια- e
τρίβειν ἢ περὶ τὸν πόλεμον τοῖς ξενικοῖς στρατεύμασιν ώμοιωμένον, ταῖς δ' ἀρεταῖς καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τοιοῦτον, οἶον ἐξ ἀπάντων ἀνθρώπων οὐδεὶς ἄν
συντάξειεν, ἔτι δὲ μηδεμιῷ πολιτείᾳ τεταγμένη χρώμενον ἀλλὰ θυραυλεῖν καὶ πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώ132
ραν δυνάμενον καὶ βαδίως μὲν ὅμορον οἶς ἃν βούλη-

ται γιγνόμενον, τοὺς δὲ τόπους ἄπαντας τοὺς πρὸς τὸν πόλεμον συμφέροντας πατρίδας εἶναι νομίζον; 77 ἐγὰ μὲν γὰρ οἶμαι τῶν λόγων μόνον ἡηθέντων τούτων καὶ διασπαρέντων εἰς τοὺς Ἑλληνας εἰς πολλὴν ταραχὴν καταστήσεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ἔτι δὲ μᾶλλον, ἢν καὶ τέλος ἐπιθεῖναι τούτοις ἀναγκασθῶμεν. τίνα γὰρ οἰηθῶμεν αὐτοὺς γνώμην ἔξειν, ὅταν αὐτοὶ μὲν κακῶς πάσχωσιν, ἡμᾶς δὲ μηδὲν δύνωνται b

78 ποιείν; καὶ τὰς μὲν αύτῶν πόλεις ἴδωσιν εἰς πολιορκίας καθεστηκυίας, τὴν δ' ἡμετέραν οὖτω διεσκευασμένην ῶστε μηκέτι τῆ συμφορᾶ ταύτη περιπεσεῖν;
ἔτι δὲ τὴν τῶν σωμάτων τροφὴν ἡμῖν μὲν ῥαδίαν οὖσαν ἔκ τε τῶν ὑπαρχόντων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου
γιγνομένων, αὑτοῖς δὲ χαλεπὴν διὰ τὸ μὴ ταὐτὸν εἶναι στρατόπεδόν τε τοιοῦτον διοικεῖν καὶ τοὺς ὄχλους

79 τούς ἐν ταῖς πόλεσι διατρέφειν; ὁ δὲ πάντων ἄλγιστον c ἐκείνοις, ὅταν τοὺς μὲν ἡμετέρους οἰκείους ἐν πολλαῖς εὐπορίαις πυνθάνωνται γεγενημένους, τοὺς δ' αὑτῶν ὁρῶσι καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν τῶν ἀναγκαίων ἐν-δεεῖς ὄντας, καὶ μηδ' ἐπικουρῆσαι δύνωνται τοῖς κακοῖς τούτοις, ἀλλ' ἐργαζόμενοι μὲν τὴν χώραν τὰ σπέρματα προσαπολλύωσιν, ἀργὸν δὲ περιορῶντες μηδένα

80 χρόνον ἀνταρκεῖν οἶοί τ' ὧσιν. (λγ΄.) 'Αλλὰ γὰρ ἴσως ἀθροισθέντες καὶ κοινὸν ποιησάμενοι στρατόπεδον ἀπαρακολουθήσουσι καὶ κωλύσουσιν ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν αὐτούς. καὶ τί ἂν εὐξαίμεθα μᾶλλον ἢ λαβεῖν πλησιάζοντας καὶ παρατεταγμένους καὶ περὶ τὰς αὐτὰς ἀυσχωρίας ἡμῖν ἀντιστρατοπεδεύοντας ἀνθρώπους ἀτάκτους καὶ μιγάδας καὶ πολλοῖς ἄρχουσι χρωμένους; οὐδὲν γὰρ ἂν πολλῆς πραγματείας δεήσειεν, ἀλλὰ τα- ε χέως ἂν αὐτοὺς έξαναγκάσαιμεν ἐν τοῖς ἡμετέροις καιροῖς ἀλλὰ μὴ τοῖς αὐτῶν ποιήσασθαι τοὺς κινδύνους.

(λδ'.) Έπιλίποι δ' αν τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέοας, εί τὰς πλευνεξίας τὰς ἐσομένας λέγειν ἐπιγειρήσαιμεν. έχεινο δ' οὖν πάσι φανερον, ὅτι τῶν Ἑλλήνων διενηνόχαμεν οὐ τῷ μεγέθει τῆς πόλεως οὐδὲ τῷ πλήθει τῶν ἀνθοώπων, ἀλλ' ὅτι τὴν πολιτείαν ὁμοίαν 133 χατεστησάμεθα στρατοπέδω καλώς διοικουμένω καί πειθαρχείν έθέλοντι τοίς ἄρχουσιν. ην ούν είλικρινές τούτο ποιήσωμεν, δ μιμησαμένοις ήμιν συνήνεγκεν, ούκ άδηλον, ότι ραδίως των πολεμίων έπικρατήσομεν. 82 (λέ.) "Ισμεν δε καὶ τούς οἰκιστάς ταυτησὶ της πόλεως γενομένους, ότι μικούν μεν στρατόπεδον είς την Πελοπόννησον είσηλθον έχοντες, πολλών δε καί μεγά- b λων πόλεων έκράτησαν. καλόν οὖν μιμήσασθαι τοὺς προγόνους, καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανελθόντας. έπειδή προσεπταίκαμεν, πειραθήναι τας τιμάς καί τας δυναστείας αναλαβείν, ας πρότερον έτυγγανομεν 83 έγοντες, πάντων δ' αν δεινότατον ποιήσαιμεν, εί συνειδότες 'Αθηναίοις έκλιποῦσι την αύτῶν χώραν ὑπέρ της των Ελλήνων έλευθερίας, ήμεζε μηδ' ύπερ της ημετέρας αὐτῶν σωτηρίας ἀφιεζοθαι τῆς πόλεως τολ- ο μήσαιμεν, άλλα δέον ήμας παράδειγμα των τοιούτων έργων τοις άλλοις παρέχειν, μηδε μιμήσασθαι τὰς 84 έκείνων πράξεις έθελήσαιμεν. Ετι δε τούτου καταγελαστότερον, εί Φωκαείς μεν, φεύγοντες την βασιλέως τοῦ μεγάλου δεσποτείαν, ἐκλιπόντες τὴν ᾿Ασίαν εἰς Μασσαλίαν ἀπώκησαν, ἡμεῖς δ' εἰς τοσοῦτον μικροψυγίας έλθοιμεν, ώστε τὰ προστάγματα τοί συ ύπομείναιμεν, ών ἄργοντες απαντα τὸν γρόνον διετελέ-85 σαμεν. (λέ.) Χρή δὲ μὴ περί τὴν ἡμέραν ταύτην ταῖς d ψυχαίς διατρίβειν, έν ή δεήσει χωρίζειν τους οίκειοτάτους ἀφ' ήμων αὐτων, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνους τοὺς χοό-

νους εύθύς άφοραν, έν οίς περιγενόμενοι των έχθοων

ISOCRATES. L.

ἀνορθώσομεν μὲν τὴν πόλιν, κομιούμεθα δὲ τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν, ἐπιδειξόμεθα δὲ πὰσιν, ὅτι νῦν μὲν ἀδίκως δεδυστυχήκαμεν, τὸν δὲ παφελθόντα χρόνον 86 δικαίως τῶν ἄλλων πλέον ἔχειν ἡξιοῦμεν. ἔχει δ' οῦτως. ἐγὰ τούτους εἰρηκα τοὺς λόγους, οὐχ ὡς δέον ε ἡμᾶς ἡδη ταῦτα πράττειν, οὐδ' ὡς οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐνούσης ἐν τοῖς πράγμασι σωτηρίας, ἀλλὰ βουλόμενος ὑμῶν προτρέψασθαι τὰς γνώμας, ὡς καὶ ταύτας τὰς συμφορὰς καὶ πολὺ δεινοτέρας τούτων ὑπομενετέον ἡμῖν πρὶν ὑπὲρ Μεσσήνης ποιήσασθαι συνθήκας, οῖας 131

κελεύουσιν ήμας.

(λζ.) Ούχουτω δ' αν προθύμως έπι τον πόλεμον ύμας παρεκάλουν, εί μη την είρηνην έώρων έξ ών μεν ένω λένω καλην και βεβαίαν γενησομένην, έξ ών δ' ένιοί τινες συμβουλεύουσιν ού μόνον αίσχοὰν έσομένην άλλ' ούδε γρόνον ούδενα παραμενούσαν. ην γάρ παρακατοικισώμεθα τούς Είλωτας και την πόλιν ταύτην περιίδωμεν αύξηθεζσαν, τίς ούκ οίδεν, ότι πάντα τον βίου εν ταραγαζς και κινδύνοις διατελέσομεν όντες: ώσθ' οί περί ἀσφαλείας διαλεγόμενοι λελήθασιν b αύτους την μεν εξοήνην όλίγας ημέρας ημίν ποιούντες, τον δε πόλεμον είς απαντα τον χρόνον ματα-88 σκευάζοντες. (λη'.) Ήδέως δ' αν αύτων πυθοίμην. ύπες τίνων οἴονται χοῆναι μαχομένους ἡμᾶς ἀποθνήσκειν · ούχ όταν οί πολέμιοι προστάττωσί τι παρά το δίκαιου και της χώρας ἀποτέμνωνται και τούς οἰκέτας έλευθερώσι, και τούτους μεν κατοικίζωσιν είς ταύτην, ήν ήμεν οί πατέρες κατέλιπον, ήμας δε μή μόνον ο των όντων αποστερώσιν, αλλά και πρός τοις άλλοις

89 είς ὀνείδη καθιστώσιν; έγὰ μὲν γὰο ὑπὲο τούτων οὐ μόνον πόλεμον ἀλλὰ καὶ φυγὰς καὶ θανάτους οἶμαι ποοσήκειν ἡμῖν ὑπομένειν πολὺ γὰο κρεῖττον έν ταῖς

δόξαις αἶς ἔχομεν τελευτήσαι τὸν βίον μαλλον ἢ ξῆν ἐν ταις ἀτιμίαις, ἃς ληψόμεθα ποιήσαντες, ἃ προστάττουσιν ἡμῖν. ὁμοίως δ' εἰ δεῖ μηδὲν ὑποστειλάμενον εἰπεῖν, αἰρετώτερον ὑμῖν ἐστιν ἀναστάτοις γενέ- ἀ σθαι μαλλον ἢ καταγελάστοις ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. τοὺς γὰρ ἐν ἀξιώμασι καὶ φρονήμασι τηλικούτοις βεβιωκότας δυοῖν δεῖ θάτερον, ἢ πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἑλλησιν, ἢ παντάπασιν ἀνηρῆσθαι μηδὲν ταπεινὸν διαπραξαμένους ἀλλὰ καλὴν τὴν τελευτὴν τοῦ βίου ποιησαμένους.

90 (λθ΄.) 'Α χοὴ διαλογισαμένους μὴ φιλοψυχετν, μηδ' ἐπακολουθεῖν ταὶς τῶν συμμάχων γνώμαις, ὧν ε ἡγεῖσθαι πρότερον ἡξιοῦμεν, ἀλλ' αὐτοὺς σκεψαμένους ἐλέσθαι μὴ τὸ τούτοις ῥᾶστον, ἀλλ' ὁ πρέπον ἔσται τῆ Λακεδαίμονι καὶ τοὶς πεπραγμένοις ἡμῖν. περὶ γὰρ τῶν αὐτῶν οὐχ ὁμοίως ἄπασι βουλευτέον, ἀλλ' ὡς ἄν ἐξ ἀρχῆς ἔκαστοι τοῦ βίου ποιήσωνται τὴν ὑπό-

91 θεσιν. Έπιδαυρίοις μεν γὰρ καὶ Κορινθίοις καὶ Φλια- 135 σίοις οὐθεὶς ἂν ἐπιπλήξειεν, εἰ μηδενὸς ἄλλου φροντίζοιεν ἢ τοῦ διαγενέσθαι καὶ περιποιῆσαι σφᾶς αὐτούς: Αακεδαιμονίους δ' οὐχ οἶόν τ' ἐστὶν ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν τὴν σωτηρίαν, ἀλλ' ἂν μὴ προσῆ τὸ καλῶς τῷ σώζεσθαι, τὸν θάνατον ἡμῖν μετ' εὐθοξίας αἰρετέον ἐστίν. τοῖς γὰρ ἀρετῆς ἀμφισβητοῦσιν ὑπὲρ οὐδενὸς οῦτω σπουθαστέον, ὡς ὑπὲρ τοῦ μηθὲν αἰ- 92 σχρὸν φανῆναι πράττοντας. εἰσὶ δ' αί τῶν πόλεων κα-

πίαι καταφανείς οὐχ ήττον ἐν τοῖς τοιούτοις βουλεύ- b μασιν ἢ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνοις. τῷν μὲν γὰρ ἐκεῖ γιγνομένων τὸ πλεῖστον μέρος τῷ τύχῃ μέτεστι, τὸ δ' ἐνθάδε γνωσθὲν αὐτῆς τῆς διανοίας σημεῖόν ἐστιν. ἄσθ' ὁμοίως ἡμῖν φιλονικητέον ἐστὶν ὑπὲρ τῷν ἐνθάδε ψηφισθησομένων ὥσπερ ὑπὲρ τῷν ἐν τοῖς ὅπλοις ἀγώνων.

10*

(μ'.) Θαυμάζω δὲ τῶν ὑπὲρ μὲν τῆς ἰδίας δόξης αποθυήσκειν έθελόντων, υπέρ δε τῆς κοινῆς μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην έχόντων · ὑπὲρ ἦς ὁτιοῦν πάσχειν ἄξιον ο ώστε μή καταισχύναι την πόλιν, μηδε περιιδείν την τάξιν λιπούσαν, είς ην οί πατέρες κατέστησαν αὐτην. πολλών δε πραγμάτων ήμεν και δεινών έφεστώτων, 94 α δεί διαφυνείν, έκεινο μάλιστα φυλακτέον, όπως μη-

δεν ανάνδρως φανησόμεθα διαπραττόμενοι μηδε συνγωρούντες τοις πολεμίοις παρά τὸ δίκαιον. αἰσγρὸν γαρ τούς άρξαι των Ελλήνων άξιωθέντας όφθηναι το προσταττόμενον ποιούντας, καὶ τοσούτον ἀπολει- d φθήναι των προγόνων, ώστε τούς μεν ύπερ του τοις άλλοις έπιτάττειν έθέλειν άποθνήσκειν, ήμας δ' ύπερ του μή ποιείν το κελευόμενον μή τολμάν διακινόυveveuv.

(μα΄.) "Αξιον δε καὶ τὴν 'Ολυμπιάδα καὶ τὰς ἄλλας 95 αίσχυνθήναι πανηγύρεις, έν αίς εκαστος ήμων ζηλωτότερος ήν και θαυμαστότερος των άθλητων των έν τοις άγωσι τὰς νίκας άναιρουμένων, είς ἃς τίς ἂν έλ- e θείν τολμήσειεν, άντι μέν τοῦ τιμάσθαι καταφοονηθησόμενος, αντί δε τοῦ περίστατος ὑπὸ πάντων δι άρετην είναι περίβλεπτος ύπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ κακία

96 γενησόμενος, έτι δὲ πρὸς τούτοις όψόμενος μὲν τοὺς 136 οίκετας ἀπὸ τῆς χώρας ἦς οί πατέρες ἡμῖν κατέλιπον άπαρχάς καὶ δυσίας μείζους ήμων ποιουμένους, άκουσόμενος δ' αὐτῶν τοιαύταις βλασφημίαις χρωμένων οΐαις πεο είκος τους χαλεπώτερον μέν των άλλων δεδουλευκότας, έξ ίσου δε νῦν τὰς συνθήκας τοῖς δεσπόταις πεποιημένους · έφ' αίς εκαστος ήμων ούτως αν αλγήσειεν, ώς ούδελς αν των ζώντων δια λόγου 97 δηλώσειεν. ὑπὲρ ὧν χρη βουλεύεσθαι καὶ μη τότ ' h

άγανακτείν, ότ' ούδεν ήμιν έσται πλέον, άλλά νύν

σκοπεΐν, ὅπως μηδὲν συμβήσεται τοιοῦτον. ὡς ἔστιν ἔν τῶν αἰσχοῶν πρότερον μὲν μηδὲ τὰς τῶν ἐλευθέρων ἰσηγορίας ἀνέχεσθαι, νῦν δὲ καὶ τὴν τῶν δούλων 98 παρρησίαν ὑπομένοντας φαίνεσθαι. δόξομεν γὰρ τὸν παρελθόντα χρόνον ἀλαζονεύεσθαι, καὶ τὴν μὲν φύσιν ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις εἶναι, ταῖς δ' αὐθαδείαις καὶ ταῖς σεμνότησιν οὐκ ἀληθινῶς ἀλλὰ καταπεπλασμές νως χρῆσθαι. μηδὲν οὖν ἐνδῶμεν τοιοῦτον τοῖς εἰθισμένοις ἡμᾶς κακολογεῖν, ἀλλὰ τοὺς λόγους αὐτῶν ἐξελέγξαι πειραθῶμεν, ὅμοιοι γενόμενοι τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις.

99 (μβ΄.) 'Αναμνήσθητε δε των εν Διπαία προς 'Αρκάδας άγωνισαμένων, ούς φασιν επί μιᾶς άσπίδος παραταξαμένους τρόπαιον στήσαι πολλών μυριάδων, καὶ
των τριακοσίων των εν Θυρέαις ἄπαντας 'Αργείους ὰ
μάχη νικησάντων, καὶ των χιλίων των εἰς Θερμοπύ00 λας ἀπαντησάντων, οῦ προς εβδομήκοντα μυριάδας

100 λας ἀπαντησάντων, οἱ ποὸς ἑβδομήποντα μυριάδας τῶν βαρβάρων συμβαλόντες οὐπ ἔφυγον οὐδ' ἡττή- θησαν, ἀλλ' ἐνταῦθα τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὖπερ ἐτάχθησαν, τοιούτους αὑτοὺς παρασχόντες ὥστε τοὺς μετὰ τέχνης ἐγκωμιάζοντας μὴ δύνασθαι τοὺς ἐπαί-101 νους ἔξισῶσαι ταῖς ἐκείνων ἀρεταῖς. ἀπάντων οὖν τού-

101 νους έξισώσαι ταῖς έκείνων άφεταῖς, ἀπάντων ούν τούτων ἀναμνησθέντες ἐφφωμενέστεφον ἀντιλαβώμεθα ε
τοῦ πολέμου καὶ μὴ περιμένωμεν ὡς ἄλλων τινῶν τὰς
παφούσας ἀτυχίας ἰασομένων, ἀλλ' ἐπειδή περ ἐφ'
ἡμῶν γεγόνασιν, ἡμεῖς αὐτὰς καὶ διαλῦσαι πειραθῶμεν. χρὴ δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τοῖς τοιού- 137

102 τοις καιφοίς φαίνεσθαι διαφέφοντας αί μεν γὰφ εὐτυχίαι καὶ τοῖς φαύλοις τῶν ἀνθρώπων τὰς κακίας συγκρύπτουσιν, αί δὲ δυσπραξίαι ταχέως καταφανείς ποιοῦσιν, ὁποῖοί τινες ἕκαστοι τυγχάνουσιν ὄντες ἐν αἶς ἡμῖν ἐπιδεικτέον ἐστὶν, εἴ τι τῶν ἄλ-

λων ἄμεινον τεθοάμμεθα καὶ πεπαιδεύμεθα ποὸς ἀρετήν.

103 (μγ'.) Έστι δ' οὐδὲν ἀνέλπιστον ἐκ τῶν νῦν παοόντων συμβῆναί τι τῶν δεόντων ἡμῖν. οἰμαι γὰο ὑμᾶς ὁ
οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι πολλαὶ πράξεις ἤδη τοιαῦται γεγόνασιν, ας ἐν ἀρχῆ μὲν ἄπαντες ὑπέλαβον εἶναι συμφορὰς, καὶ τοῖς παθοῦσι συνηχθέσθησαν, ὕστερον δὲ
τὰς αὐτὰς ταύτας ἔγνωσαν μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίας

104 γεγενημένας. και τί δεῖ τὰ πόροω λέγειν; ἀλλὰ και νῦν τὰς πόλεις τάς γε πρωτευούσας, λέγω δὲ τὴν 'Αθη-ναίων καὶ Θηβαίων, εὕροιμεν ἂν οὐκ ἐκ τῆς εἰρήνης ο μεγάλην ἐπίδοσιν λαβούσας, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐν τῷ πολέμω προδυστυχήσασαι πάλιν αὐτὰς ἀνέλαβον, ἐκ δὲ τούτων τὴν μὲν ἡγεμόνα τῶν Ἑλλήνων καταστᾶσαν, τὴν δ' ἐν τῷ παρόντι τηλικαύτην γεγενημένην, ὅσην οὐδεὶς πώποτ' ἔσεσθαι προσεδόκησεν : αί γὰρ ἐπιφάνειαι καὶ λαμπρότητες οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγώ-

105 νων γίγνεσθαι φιλούσιν. ὧν ήμᾶς ὀφέγεσθαι προσήκει, μήτε τῶν σωμάτων μήτε τῆς ψυχῆς μήτε τῶν ἄλ- ἀ
λων ὧν ἔχομεν μηδενὸς φειδομένους. ἢν γὰρ κατορθώσωμεν καὶ τὴν πόλω εἰς ταὐτὰ καταστῆσαι δυνηθῶμεν, ἐξ ὧνπερ ἐκπέπτωκε, καὶ τῶν προγεγενημένων
μᾶλλον θαυμασθησόμεθα, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις
οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀνδραγαθίας καταλείψομεν, ἀλλὰ
καὶ τοὺς βουλομένους εὐλογεῖν ἡμᾶς ἀπορεῖν ποιήσο-

106 μεν, ὅ τι τῶν πεπραγμένων ἡμῖν ἄξιον ἐροῦσιν. δεῖ e
δὲ μηδὲ τοῦτο λανθάνειν ὑμᾶς, ὅτι πάντες τῷ συλλόγῷ τοῦτῷ καὶ τοῖς γνωσθησομένοις ὑῷ' ὑμῶν προσέχουσι τὸν νοῦν. ὥσπερ οὖν ἐν κοινῷ θεάτρῷ τῶν
Έλλήνων διδοὺς ἔλεγχον ἕκαστος ὑμῶν τῆς αὑτοῦ φύ-

σεως, ούτω διακείσθω την γνώμην.

107

(μδ'.) Έστι δ' άπλοῦν τὸ καλῶς βουλεύσασθαι 138

περί τούτων. ἢν μὲν γὰρ ἐθέλωμεν ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῶν δικαίων, οὐ μόνον εὐδοκιμήσομεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ἀσφαλῶς ἡμὶν ἐξέσται ζῆν· εἰ δὲ φοβησόμεθα τοὺς κινδύνους, εἰς πολλὰς ταραχὰς κατα-

108 στήσομεν ήμας αὐτούς. παρακαλέσαντες οὖν ἀλλήλους ἀποδῶμεν τὰ τροφεῖα τῆ πατρίδι, καὶ μὴ περιίδωμεν ὑβρισθεῖσαν τὴν Λακεδαίμονα καὶ καταφρονηθεῖσαν, μηδὲ ψευσθῆναι ποιήσωμεν τῶν ἐλπίδων ὁ
τοὺς εὔνους ἡμῖν ὄντας, μηδὲ περὶ πλείονος φανῶμεν
ποιούμενοι τὸ ζῆν τοῦ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδο-

109 κιμείν, ένθυμηθέντες, ὅτι κάλλιόν ἐστιν ἀντί θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι, καὶ ψυχῆς, ἣν οὐχ ἔξομεν ὀλίγων ἐτῶν, πρίασθαι τοιαύτην εὔκλειαν, ἣ πάντα τὸν αἰῶνα τοῖς ἐξ ἡμῶν γενομένοις παραμενεῖ, πολὺ μᾶλλον ἢ μικροῦ χρόνου γλιχομέ- c νους μεγάλαις αἰσχύναις ἡμᾶς αὐτοὺς περιβαλεῖν.

110 ήγοῦμαι δ' οὕτως ἄν ὑμᾶς μάλιστα παροξυνθήναι πρὸς τὸν πόλεμον, εἰ ταῖς διανοίαις ἄσπερ παρεστῶτας ἴδοιτε τοὺς γονέας καὶ τοὺς παῖδας τοὺς ὑμετέρους αὐτῶν, τοὺς μὲν παρακελευομένους μὴ καταισχῦναι τὸ τῆς Σπάρτης ὄνομα, μηδὲ τοὺς νόμους, ἐν οἶς ἐπαιδεύθημεν, μηδὲ τὰς μάχας τὰς ἐφ' αὐτῶν γενομένας, τοὺς δ' ἀπαιτοῦντας τὴν χώραν, ἢν οἱ πρόσ ἀγονοι κατέλιπον, καὶ τὴν δυναστείαν τὴν ἐν τοῖς Ελλησι καὶ τὴν ἡγεμονίαν, ἤνπερ αὐτοὶ παρὰ τῶν πατέρων παρελάβομεν πρὸς οὺς οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν εἰπεἴν, ὡς οὐκ ἀμφότεροι δίκαια τυγχάνουσι λέγοντες.

111 (με΄.) Οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ μακοολογεῖν πλὴν τοσοῦτον, ὡς πλείστων τἢ πόλει ταύτη πολέμων καὶ κινδύνων γεγενημένων οὐδεπώποθ' οἱ πολέμιοι τρόπαιον
ἡμῶν ἔστησαν ἡγουμένου βασιλέως ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ε
ἡμετέρας. ἔστι δὲ νοῦν ἐχόντων ἀνδρῶν, αἶσπες ἄν ἐν

ταῖς μάχαις ἡγεμόσι χοώμενοι κατοοθώσι, τούτοις καὶ περὶ τῶν μελλόντων κινδύνων συμβουλεύουσι μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις πείθεσθαι.

7. ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ.

(α΄.) Πολλούς ύμων οἰμαι θαυμάζειν, ηντινά 140 ποτε γνώμην ἔλων περὶ σωτηρίας την πρόσοδον ἐποιησάμην, ωσπερ της πόλεως ἐν κινδύνοις οὕσης, ἢ σφαλερῶς αὐτη τῶν πραγμάτων καθεστώτων, ἀλλ' οὐ πλείους μὲν τριήρεις ἢ διακοσίας κεκτημένης, εἰρήνην δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν χώραν ἀγούσης, καὶ τῶν κατὰ 2 θάλατταν ἀρχούσης, ἔτι δὲ συμμάχους ἐχούσης πολ- b λοὺς μὲν τοὺς ἐτοίμως ἡμἴν, ἤν τι δέη, βοηθήσοντας, πολὺ δὲ πλείους τοὺς τὰς συντάξεις ὑποτελοῦντας καὶ τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας · ὧν ὑπαρχόντων ἡμᾶς μὲν ἄν τις φήσειεν εἰκὸς εἶναι θαρρεῖν ὡς πόρρω τῶν κινδύνων ὅντας, τοῖς δ' ἐχθροῖς τοῖς ἡμετέροις προσήκειν δεδιέναι καὶ βουλεύεσθαι περὶ τῆς αὑτῶν σωτηρίας.

3 (β΄.) Τμείς μεν οὖν οἶδ' ὅτι τούτω χοώμενοι τῷ λογισμῷ καὶ τῆς ἐμῆς προσόδου καταφρονεῖτε καὶ πα̈- ε σαν ἐλπίζετε τὴν Ἑλλάδα ταύτη τῆ δυνάμει κατασχήσειν ἐγὼ δὲ δι' αὐτὰ ταῦτα τυγχάνω δεδιώς. ὁρῷ γὰρ τῶν πόλεων τὰς ἄριστα πράττειν οἰομένας κάκιστα βουλευομένας καὶ τὰς μάλιστα θαρρούσας εἰς πλεί- 4 στους κινδύνους καθισταμένας, αἴτιον δὲτούτων ἐστὶν, ὅτι τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἀ

παραγίγυεται τοις ανθρώποις, αλλά συντέτακται καί συναχολουθεί τοις μεν πλούτοις και ταις δυναστείαις άνοια καὶ μετὰ ταύτης ἀκολασία, ταῖς δ' ἐνδείαις καὶ ταίς ταπεινότησι σωφροσύνη καὶ πολλή μετριότης, 141 5 ώστε γαλεπον είναι διαγνώναι, ποτέραν άν τις δέξαιτο τῶν μερίδων τούτων τοῖς παισί τοῖς αύτοῦ καταλιπείν. Ιδοιμεν γὰρ ἄν ἐκ μὲν τῆς φαυλοτέρας είναι δοπούσης έπὶ τὸ βέλτιον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς πράξεις ἐπιδιδούσας, έκ δε της κρείττονος φαινομένης έπὶ τὸ χεί-6 οον είθισμένας μεταπίπτειν. καὶ τούτων ένεγκεῖν ἔχω παραδείγματα πλείστα μεν έκ των ίδίων πραγμάτων, πυχνοτάτας γάρ τεύτα λαμβάνει τὰς μεταβολάς, οὐ b μην άλλα μείζω γε και φανερώτερα τοις ακούουσιν έκ τῶν ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις συμβάντων. (γ'.) Ήμεζε τε γαρ αναστάτου μεν της πόλεως ύπο των βαρβάρων γεγενημένης δια το δεδιέναι και προσέχειν του νοῦν τοίς πράγμασιν έπρωτεύσαμεν των Ελλήνων, έπειδή δ' ανυπέρβλητον ώήθημεν την δύναμιν έχειν, παρά 7 μικρου ήλθομεν έξανδραποδισθήναι. Λακεδαιμόνιοί τε τὸ μὲν παλαιὸν ἐκ φαύλων καὶ ταπεινών πόλεων ο δομηθέντες διὰ τὸ σωφούνως ζῆν καὶ στρατιωτικώς κατέσχου Πελοπόννησου, μετά δὲ ταῦτα μείζου φοουήσαντες του δέοντος και λαβόντες και την κατά γην καί την κατά θάλατταν άρχην, είς τούς αύτούς κινδύνους κατέστησαν ήμιν.

Όστις οὖν εἰδὼς τοσαύτας μεταβολὰς γεγενημένας καὶ τηλικαύτας δυνάμεις οὕτω ταχέως ἀναιφεθείσας πιστεύει τοῖς παροῦσι, λίαν ἀνόητός ἐστιν, ἄλλως τε καὶ τῆς μὲν πόλεως ἡμῶν πολὺ καταδεέστερον νῦν τραττούσης ἢ κατ' ἐκεἴνον τὸν χρόνον, τοῦ δὲ μίσους τοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἔχθρας τῆς πρὸς βασιλέα πάλιν ἀνακεκαινισμένης, ἃ τότε κατεπολέμησεν ἡμῶς.

9 (δ΄.) Άπορῶ δὲ, πότερου ὑπολάβω μηδὲν μέλειν ὑμὶν τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ φροντίζειν μὲν αὐτῶν, εἰς τοῦτο δ' ἀναισθησίας ἥκειν ὥστε λανθάνειν ὑμᾶς, εἰς ὅσην ταραχὴν ἡ πόλις καθέστηκεν. ἐοίκατε γὰρ οὕτω ε διακειμένοις ἀνθρώποις, οἵτινες ἀπάσας μὲν τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ Θράκης ἀπολωλεκότες, πλείω δ' ἢ χίλια 10 τάλαντα μάτην εἰς τοὺς ξένους ἀνηλωκότες, πρὸς δὲ τοὺς Ἑλληνας διαβεβλημένοι καὶ τῷ βαρβάρω πολέ-

μιοι γεγονότες, ἔτι δὲ τοὺς μὲν Θηβαίων φίλους σώζειν ἡναγκασμένοι, τοὺς δ' ἡμετέρους αὐτῶν συμμάχους 142 ἀπολωλεκότες, ἐπὶ τοιαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δὶς ἥδη τεθύκαμεν, ὁροθυμότερον δὲ περὶ αὐτῶν ἐκκλησιάζομεν τῶν πάντα τὰ δέοντα πραττόντων.

Καὶ ταῦτ' εἰκότως καὶ ποιοῦμεν καὶ πάσχομεν οὐδὲν γὰο οἶόν τε γίγνεσθαι κατὰ τρόπον τοῖς μὴ καλῶς περὶ ὅλης τῆς διοικήσεως βεβουλευμένοις, ἀλλ' ἄν καὶ κατορθώσωσι περί τινας τῶν πράξεων ἢ διὰ τύχην ἢ δι' ἀνδρὸς ἀρετὴν, μικρὸν διαλιπόντες πά- b λιν εἰς τὰς αὐτὰς ἀπορίας κατέστησαν, καὶ ταῦτα γυοίη

12 τις αν έκ των περί ήμας γεγενημένων. (ε΄.) Απάσης γαρ της Ελλάδος υπό την πόλιν ήμων υποπεσούσης και μετα την Κόνωνος ναυμαχίαν και μετα την Τιμοθέου στρατηγίαν, οὐδένα χρόνον τας εὐτυχίας κατασχείν ήδυνήθημεν, ἀλλα ταχέως διεσκαριφησάμεθα και διελύσαμεν αὐτάς. πολιτείαν γαρ την ὀρθῶς αν τοις πράγμασι χρησαμένην ουτ' ἔχομεν ουτε καλῶς c

13 ξητούμεν. καίτοι τὰς εὐπραγίας ἄπαντες ἴσμεν καὶ παραγιγνομένας καὶ παραμενούσας οὐ τοῖς τὰ τείχη κάλλιστα καὶ μέγιστα περιβεβλημένοις, οὐδὲ τοῖς μετὰ πλείστων ἀνθρώπων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον συνηθροισμένοις, ἀλλὰ τοῖς ἄριστα καὶ σωφρονέστατα τὴν αὐτικοῦς ἀρίνοις ἀρίνοις ἔσιι γὰρ ψυχὴ πόλεως οὐδὲν

ἔτερον ἢ πολιτεία, τοσαύτην ἔχουσα δύναμιν, ὅσην περ ἐν σώματι φρόνησις. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ βουλευομένη περὶ ἀπάντων, καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττουσα, ὰ τὰς δὲ συμφορὰς διαφεύγουσα. ταύτη καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς ἰδιώτας ἀναγκαϊόν ἐστιν ὁμοιοῦσθαι καὶ πράττειν οὕτως ἐκάστους, οἴαν περ ἄν

- 15 ταύτην έχωσιν. ής ήμεις διεφθαρμένης οὐδὲν φροντίζομεν, οὐδὲ σκοποῦμεν, ὅπως ἐπανορθώσομεν αὐτήν ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἐργαστηρίων καθίζοντες κατηγοροῦμεν τῶν καθεστώτων καὶ λέγομεν, ὡς οὐδέποτ ἐν δημοκρατία κάκιον ἐπολιτεύθημεν, ἐν δὲ τοις πράγε μασι καὶ ταῖς διανοίαις αἶς ἔχομεν μᾶλλον αὐτὴν ἀγαπῶμεν τῆς ὑπὸ τῶν προγόνων καταλειφθείσης. ὑπὲρ ἡς ἐγὰ καὶ τοὺς λόγους μέλλω ποιεῖσθαι καὶ τὴν πρόσ
- 16 οδον ἀπεγραψάμην. (ξ΄.) Εύρίσκω γὰρ ταύτην μόνην 143 ἀν γενομένην καὶ τῶν μελλόντων κινδύνων ἀποτροπὴν καὶ τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν, ἢν ἐθελήσωμεν ἐκείνην τὴν δημοκρατίαν ἀναλαβεῖν, ἢν Σόλων μὲν ὁ δημοτικώτατος γενόμενος ἐνομοθέτησε, Κλεισθένης δ΄ ὁ τοὺς τυράννους ἐκβαλών καὶ τὸν δῆμον καταγα-
- 17 γων πάλιν έξ ἀρχῆς κατέστησεν. ἦς οὐκ ἂν εῦροιμεν οὔτε δημοτικωτέραν οὔτε τῆ πόλει μᾶλλου συμφέρουσαν τεκμήριον δὲ μέγιστον οἱ μὲν γὰρ ἐκείνη χρώ ο μενοι, πολλὰ καὶ καλὰ διαπραξάμενοι καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκιμήσαντες, παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβον, οἱ δὲ τῆς νῦν παρούσης ἐπιθυμήσαντες, ὑπὸ πάντων μισηθέντες καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντες, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ ταϊς
- 18 έσχάταις συμφοραίς περιπεσείν. καίτοι πῶς χρη ταύτην την πολιτείαν ἐπαινεῖν ἢ στέργειν την τοσούτων μὲν κακῶν αἰτίαν πρότερον γενομένην, νῦν δὲ καθ' ο ἕκαστον μὲν τὸν ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον φερομένηνς

πῶς δ' οὐ χοὴ δεδιέναι μὴ τοιαύτης ἐπιδόσεως γιγνομένης τελευτῶντες εἰς τοαχύτεοα ποάγματα τῶν τότε

γενομένων έξοκείλωμεν;

9 (ζ΄.) Ίνα δὲ μὴ συλλήβδην μόνον ἀκηκοότες ἀλλ ἀκριβῶς εἰδότες ποιῆσθε και τὴν αῖρεσιν και τὴν κρίσιν αὐτῶν, ὑμέτερον μὲν ἔργον ἐστὶ παρασχεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομέ d νοις, ἐγὼ δ' ὡς ἀν δύνωμαι συντομώτατα περὶ ἀμφοτέρων τούτων πειράσομαι διελθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

20 (ή.) Οι γὰο κατ' ἐκεῖνον τὸν χοόνον τὴν πόλιν διοικοῦντες κατεστήσαντο πολιτείαν οὐκ ὀνόματι μὲν τῷ κοινοτάτῳ καὶ πραστάτῳ προσαγορευομένην, ἐπὶ δὲ τῶν πράξεων οὐ τοιαύτην τοῖς ἐντυγχάνουσι φαινομένην, οὐδ' ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπαίδευε τοὺς πολίτας ῶσθ' ἡγεῖσθαι τὴν μὲν ἀκολασίαν δημοκρατίαν, ε τὴν δὲ παρανομίαν ἐλευθερίαν, τὴν δὲ παρρησίαν ἰσονομίαν, τὴν δ' ἔξουσίαν τοῦ ταῦτα ποιεῖν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ μισοῦσα καὶ κολάζουσα τοὺς τοιούτους βελτίους καὶ σωφρονεστέρους ἄπαντας τοὺς πολίτας 21 ἐποίησεν, μέγιστον δ' αὐτοῖς συνεβάλετο πρὸς τὸ κα-

21 εποιησεν. μεγιστον σ΄ αυτοις συνεραλετο προς το καλῶς οἰκεῖν τὴν πόλιν, ὅτι δυοῖν ἰσοτήτοιν νομιζομέ- 144 ναιν εἶναι, καὶ τῆς μὲν ταὐτὸν ἄπασιν ἀπονεμούσης, τῆς δὲ τὸ προσῆκον εκάστοις, οὐκ ἡγνόουν τὴν χρησιμωτέραν, ἀλλὰ τὴν μὲν τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσαν τοὺς χρηστοὺς καὶ τοὺς πονηροὺς ἀπεδοκίμαζον ὡς οὐ δι-22 καίαν οὖσαν, τὴν δὲ κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον τιμῶσαν

καὶ κολάζουσαν προηροῦντο, καὶ διὰ ταύτης ὅκουν τὴν πόλιν, οὐκ ἐξ ἀπάντων τὰς ἀρχὰς κληροῦντες ἀλλὰ τοὺς βελτίστους καὶ τοὺς Ικανωτάτους ἐφ' ἔκαστον ὁ τῶν ἔργων προκρίνοντες. τοιούτους γὰρ ἤλπιζον ἔσεσου ὰ καὶ τοὺς ἄλλους, οἶοί περ ἂν ὡσιν οἱ τῶν πραγ-23 μάτων ἐπιστατοῦντες. ἔπειτα καὶ δημοτικωτέραν ἐνό-

μιζον είναι ταύτην τὴν κατάστασιν ἢ τὴν διὰ τοῦ λαγχάνειν γιγνομένην· ἐν μὲν γὰο τἢ κληοώσει τὴν τύχην βοαβεύσειν καὶ πολλάκις λήψεσθαι τὰς ἀρχὰς τοὺς ὀλιγαρχίας ἐπιθυμοῦντας, ἐν δὲ τῷ προκρίνειν τοὺς ἐπιεικεστάτους τὸν δῆμον ἔσεσθαι κύριον ἐλέσθαι τοὺς ς ἀγαπῶντας μάλιστα τὴν καθεστηκυῖαν πολιτείαν.

- 24 (δ΄.) Αίτιον δ' ήν τοῦ ταῦτα τοὶς πολλοῖς ἀρέσκειν καὶ μὴ περιμαχήτους εἶναι τὰς ἀρχὰς, ὅτι μεμαθηκότες ἡσαν ἐργάζεσθαι καὶ φείδεσθαι, καὶ μὴ τῶν μέν οἰκείων ἀμελεῖν, τοῖς δ' ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, μηδ' ἐκ τῶν δημοσίων τὰ σφέτερ' αὐτῶν διοικεῖν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἑκάστοις ὑπαρχόντων, εἴ ποτε δεήσειε, τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν, μηδ' ἀκριβέστερον εἰδέναι τὰς ἐκ τῶν ἀρχείων προσόδους ἢ τὰς ἐκ τῶν ἰδίων γιγνομένας αὐ- d
- 25 τοῖς. οὖτω δ' ἀπείχουτο σφόδρα τῶν τῆς πόλεως, ὅστε χαλεπώτερον ἦν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις εὐρεῖν τοὺς βουλομένους ἄρχειν ἢ νῦν τοὺς μηδὲν δεομένους οὐ γὰρ ἐμπορίαν ἀλλὰ λειτουργίαν ἐνόμιζον εἶναι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν, οὐδ' ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐσκόπουν ἐλθόντες, εἴ τι λῆμμα παραλελοίπασιν οἱ πρότερον ἄρχοντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἴ τινος πράγματος
- 26 κατημελήκασι τῶν τέλος ἔχειν κατεπειγόντων. ὡς δὲ e συντόμως εἰπεῖν, ἐκεῖνοι διεγνωκότες ἦσαν, ὅτι δεῖ τὸν μὲν δῆμον ὥσπεο τύραννον καθιστάναι τὰς ἀρχὰς καὶ κολάζειν τοὺς έξαμαρτάνοντας καὶ κρίνειν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, τοὺς δὲ σχολὴν ἄγειν δυνα- 145 μένους καὶ βίον ໂκανὸν κεκτημένους ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν ὥσπερ οἰκέτας, καὶ δικαίους μὲν γενομένους
- 27 έπαινεϊσθαι καί στέργειν ταύτη τῆ τιμῆ, κακῶς δὲ διοικήσαντας μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν ἀλλὰ ταῖς μεγίσταις ξημίαις περιπίπτειν. καίτοι πῶς ἄν τις εῦροι ταύτης βεβαιοτέραν ἢ δικαιοτέραν δημοκρατίαν, τῆς

τοὺς μὲν δυνατωτάτους ἐπὶ τὰς πράξεις καθιστάσης, b αὐτῶν δὲ τούτων τὸν δῆμον κύριον ποιούσης;

28 (i'). Τὸ μὲν οὖν σύνταγμα τῆς πολιτείας τοιοῦτον ἦν αὐτοῖς · ὁᾳδιον δ' ἐκ τούτων καταμαθεῖν ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἔκάστην ὀρθῶς καὶ νομίμως πράττοντες διετέλεσαν. ἀνάγκη γὰν τοῖς περὶ ὅλων τῶν πραγμάτων καλὰς τὰς ὑποθέσεις πεποιημένοις καὶ τὰ μέρη τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχειν ἐκείνοις.

29 (ια΄.) Καὶ πρῶτον μὲν τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ἐντεῦ-ο θεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον, οὐκ ἀνωμάλως οὐδ' ἀτά-κτως οὕτ' ἐθεράπευον οὕτ' ἀργίαζον οὐδ' ὁπότε μὲν δόξειεν αὐτοῖς, τριακοσίους βοῦς ἔπεμπον, ὁπότε δὲ τύχοιεν, τὰς πατρίους θυσίας ἐξέλειπον οὐδὲ τὰς μὲν ἐπιθέτους ἑορτὰς, αἶς ἑστίασίς τις προσείη, μεγαλοπρεπῶς ἦγον, ἐν δὲ τοῖς ἁγιωτάτοις τῶν ἱερῶν ἀπὸ

30 μισθωμάτων έθυον άλλ' έκεῖνο μόνον έτήρουν, ὅπως μηδὲν μήτε τῶν πατρίων καταλύσουσι μήτ' ἔξω τῶν ἀ νομιζομένων προσθήσουσιν. οὐ γὰρ ἐν ταῖς πολυτελείαις ἐνόμιζον εἶναι τὴν εὐσέβειαν, ἀλλ' ἐν τῷ μηδὲν κινεῖν ὧν αὐτοῖς οἱ πρόγονοι παρέδοσαν. καὶ γάρ τοι καὶ τὰ παρὰ τῶν θεῶν οὐκ ἐμπλήκτως οὐδὲ ταραχωδῶς αὐτοῖς συνέβαινεν ἀλλ' εὐκαίρως καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν συγκομιδὴν τῶν καοπῶν.

31 (ιβ΄.) Παραπλησίως δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς διώκουν. οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν κοινῶν ε ώμονόουν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν ἰδιον βίον τοσαύτην ἐποιοῦντο πρόνοιαν ἀλλήλων, ὅσην περ χρὴ τοὺς εὖ φρονοῦντας καὶ πατρίδος κοινωνοῦντας. οῖ τε γὰρ πενέ- 146 στεροι τῶν πολιτῶν τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ φθονεῖν

32 τοῖς πλείω κεκτημένοις, ὤσθ' ὁμοίως ἐκήδοντο τῶν οἴκων τῶν μεγάλων ὥσπες τῶν σφετέςων αὐτῶν,

ήγούμενοι την έκείνων εύδαιμονίαν αύτοις εύπορίαν ύπαργειν : οί τε τὰς οὐσίας έχοντες ούχ ὅπως ὑπερεώρων τούς καταδεέστερον πράττοντας, άλλ' ὑπολαμβάνοντες αλοχύνην αύτοζς είναι την των πολιτων απορίαν έπήμυνον ταζς ένδείαις, τοζς μεν γεωργίας έπλ μετρίαις b μισθώσεσι παραδιδόντες, τούς δε κατ' έμπορίαν έκπέμποντες, τοίς δ' είς τὰς άλλας ἐργασίας ἀφορμήν 33 παρέχουτες. οὐ γὰρ έδεδίεσαν μὴ δυοίν θάτερον πάθοιεν, η πάντων στερηθεζεν, η πολλά πράγματα σγόντες μέρος τι κομίσαιντο των προεθέντων · άλλ' όμοίως έθαρρουν περί των έξω δεδομένων ώσπεο περί των ένδον πειμένων, έώρων γὰρ τοὺς περί τῶν συμβολαίων κρίνοντας ού ταζς έπιεικείαις γρωμένους άλλα τοζε νό- ε 34 μοις πειθομένους, οὐδ' έν τοῖς τῶν ἄλλων ἀνῶσιν αύτοις άδικειν έξουσίαν παρασκευάζοντας, άλλα μάλλου δρυιζομένους τοις αποστερούσιν αὐτῶν τῶν άδικουμένων και νομίζοντας διά τούς ἄπιστα τὰ συμβόλαια ποιούντας μείζω βλάπτεσθαι τούς πένητας των πολλά κεκτημένων · τούς μεν γάρ, ην παύσωνται προϊέμενοι, μικρών προσόδων αποστερήσεσθαι, τους δ' ήν άπορήσωσι των έπαρκούντων, είς την έσγάτην ενδειαν d 35 καταστήσεσθαι. καὶ γάρ τοι διὰ τὴν γνώμην ταύτην ούδελς ούτ' απεκρύπτετο την ούσίαν ούτ' άκνει συμβάλλειν, άλλ' ήδιον έώρων τούς δανειζομένους ή τούς αποδιδόντας, αμφότερα γαρ αύτοις συνέβαινεν, άπερ αν βουληθεζεν άνθοωποι νοῦν έχοντες · άμα γὰο τούς τε πολίτας ώφέλουν καὶ τὰ σφέτες' αὐτῶν ἐνεργὰ καθιστασαν. κεφάλαιον δε τοῦ καλῶς άλλήλοις δμιλεΐν. αί μεν γάο κτήσεις άσφαλείς ήσαν, οίσπεο κατά τό e

(ιγ'.) Ίσως αν οὖν τις ἐπιτιμήσειε τοῖς εἰρημένοις,

δίκαιον ύπηρχον, αί δὲ χρήσεις κοιναὶ πᾶσι τοῖς δεο-

μένοις τῶν πολιτῶν.

ότι τὰς μὲν πράξεις ἐπαινῶ τὰς ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις γιγνομένας, τὰς δ' αἰτίας οὐ φράζω, δι' ἃς οὕτω κα- 147 λῶς καὶ τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς εἶχον καὶ τὴν πόλιν διώκουν. ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν εἰρηκέναι τι καὶ τοιοῦτον, οὐ μὴν ἀλλ' ἔτι πλείω καὶ σαφέστερον πειράσομαι δια-

37 λεχθήναι περί αὐτῶν. (ιδ'.) Ἐκεϊνοι γὰρ οὐκ ἐν μὲν ταῖς παιδείαις πολλοὺς τοὺς ἐπιστατοῦντας εἶχον, ἐπειδὴ δ' εἰς ἄνδρας δοκιμασθεῖεν, ἐξῆν αὐτοῖς ποιεῖν ὅ τι βουληθεῖεν, ἀλλ' ἐν ταύταις ταῖς ἀκμαῖς πλείονος ὁ ἐπιμελείας ἐτύγχανον ἢ παίδες ὅντες. οῦτω γὰρ ἡμῶν οἱ πρόγονοι σφόδρα περὶ τὴν σωφροσύνην ἐσπούδα-ζον, ὥστε τὴν ἐξ' Αρείου πάγου βουλὴν ἐπέστησαν ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας, ἦς οὐχ οἶόν τ' ἦν μετασχεῖν πλὴν τοῖς καλῶς γεγονόσι καὶ πολλὴν ὰρετὴν ἐν τῷ βίῷ καὶ σωφροσύνην ἐνδεδειγμένοις, ὥστ' εἰκότως αὐτὴν διενεγκεῖν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλησι συνεδρίων.

(ιέ.) Σημείοις δ' ἄν τις χρήσαιτο περί τῶν τότε ο καθεστώτων καὶ τοῖς ἐν τῷ παρόντι γιγνομένοις: ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἀπάντων τῶν περί τὴν αἴρεσιν καὶ τὴν δοκιμασίαν κατημελημένων ίδοιμεν ἄν τοὺς ἐν τοῖς ἄλλοις πράγμασιν οὖκ ἀνεκτοὺς ὅντας, ἐπειδὰν εἰς ᾿Αρειον πάγον ἀναβῶσιν, ὀκνοῦντας τῷ φύσει χρῆσθαι καὶ μᾶλλον τοῖς ἐκεῖ νομίμοις ἢ ταῖς αὑτῶν κακίαις ἐμμένοντας. τοσοῦτον φόβον ἐκεῖνοι τοῖς πονηροῖς ἐνειργάσαντο καὶ τοιοῦτον μνημεῖον ἐν τῷ τόπφ τῆς ἀ αὐτῶν ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης ἐγκατέλιπον.

39 (εξ.) Την δη τοιαύτην, ώσπες είπον, κυρίαν έποιησαν έπιμελεϊσθαι της εύταξίας, η τούς μεν οιομένους
ένταῦθα βελτίστους ἄνδρας γίγνεσθαι, πας οίς οἰ
νόμοι μετὰ πλείστης ἀκριβείας κείμενοι τυγχάνουσιν,
ἀγνοεῖν ἐνόμιζεν οὐδεν γὰς ἄν κωλύειν ὁμοίους
ἄπαντας είναι τοὺς Ελληνας ἕνεκά γε τοῦ βάδιον είναι

40 τὰ γράμματα λαβεῖν παρ' ἀλλήλων. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐκ τούτων τὴν ἐπίδοσιν εἶναι τῆς ἀρετῆς ἀλλ' ἐκ τῶν καθ' e ἐκάστην τὴν ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων · τοὺς γὰρ πολ-λοὺς ὁμοίους τοῖς ἤθεσιν ἀποβαίνειν, ἐν οἰς ἂν ἔκαστοι παιδευθῶσιν. ἐκεὶ τά γε πλήθη καὶ τὰς ἀκριβείας τῶν νόμων σημεῖον εἶναι τοῦ κακῶς οἰκεῖσθαι τὴν πόλιν ταύτην · ἐμφράγματα γὰρ αὐτοὺς ποιουμένους τῶν 148 ἀμαρτημάτων πολλοὺς τίθεσθαι τοὺς νόμους ἀναγκά-

41 ζεσθαι. δείν δὲ τοὺς ὀρθῶς πολιτευομένους οὖ τὰς στοὰς ἐμπιπλάναι γραμμάτων ἀλλ' ἐν ταζς ψυχαζς ἔχειν τὸ δίκαιον· οὖ γὰρ τοζς ψηφίσμασιν ἀλλὰ τοζς ἤθεσι καλῶς οἰκεζοθαι τὰς πόλεις, καὶ τοὺς μὲν κακῶς τεθραμμένους καὶ τοὺς ἀκριβῶς τῶν νόμων ἀναγεγραμμένους τολμήσειν παραβαίνειν, τοὺς δ' ἀσφαλῶς παιδευομένους καὶ τοζς ἀπλῶς κειμένοις b

42 έθελήσειν έμμενειν. ταῦτα διανοηθέντες οὐ τοῦτο πρῶτον ἐσκόπουν, δι' ὧν κολάσουσι τοὺς ἀκοσμοῦντας, ἀλλ' έξ ὧν παρασκευάσουσι μηδὲν αὐτοὺς ἄξιον ζημίας ἐξαμαρτάνειν ἡγοῦντο γὰρ τοῦτο μὲν αὑτῶν ἔργον εἶναι, τὸ δὲ περὶ τὰς τιμωρίας σπουδάζειν τοῖς

έχθοοίς προσήκειν.

43 (ιζ.) Απάντων μεν οὖν εφρόντιζον τῶν πολιτῶν, μάλιστα δε τῶν νεωτέρων. εωρων γὰρ τοὺς τηλικού- ο τους ταραχωδέστατα διακειμένους και πλείστων γέμοντας ἐπιθυμιῶν, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μάλιστα δαμασθῆναι δεομένας ἐπιμελείαις καλῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ πόνοις ἡδονὰς ἔχουσιν ἐν μόνοις γὰρ ἄν τούτοις ἐμμετναι τοὺς ἐλευθέρως τεθραμμένους καὶ μεγαλο-

44 φουνείν είδισμένους. ἄπαντας μεν οὖν ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἄγειν διατριβὰς οὐχ οἶόν τ' ἦν, ἀνωμάλως τὰ περὶ τὸν βίον ἔχοντας · ὡς δὲ πρὸς τὴν οὐσίαν ῆρμοττεν, οὕτως ἀ ἐκάστοις προσέταττον. τοὺς μὲν γὰρ ὑποδεέστερον

ISOCRATES, I.

πράττοντας έπὶ τὰς γεωργίας καὶ τὰς έμπορίας έτρεπου, είδότες τὰς ἀπορίας μεν διὰ τὰς ἀργίας γιγνο-45 μένας, τὰς δὲ κακουργίας διὰ τὰς ἀπορίας · ἀναιροῦντες οὖν τὴν ἀργὴν τῶν κακῶν ἀπαλλάξειν ὅοντο καὶ τῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων τῶν μετ' ἐκείνην γιγνομένων. τούς δὲ βίον ίκανὸν κεκτημένους περί την ίππικήν καί τά γυμνάσια καί τά κυνηγέσια καί την φιλοσοφίαν e ηνάγκασαν διατοίβειν, δρώντες έκ τούτων τούς μέν διαφέροντας γιγνομένους, τούς δε των πλείστων κα-46 κῶν ἀπεχομένους. (ιή.) Καὶ ταῦτα νομοθετήσαντες ούδε του λοιπου χρόνου ώλιγώρουν, άλλα διελόμενοι 149 την μεν πόλιν κατά κώμας, την δε χώραν κατά δήμους, έθεωρουν τον βίον τον έκάστου, και τους ακοσμούντας άνηγον είς την βουλήν. ή δε τούς μεν ένουθέτει. τοίς δ' ήπείλει, τούς δ' ώς προσημέν, έκολαζεν. ήπίσταντο γάο, ότι δύο τρόποι τυγχάνουσιν όντες οί καὶ προτρέποντες έπλ τὰς ἀδικίας καλ παύοντες τῶν πονη-47 οιῶν παρ' οἶς μὲν γὰο μήτε φυλακή μηδεμία τῶν τοιούτων καθέστηκε μήθ' αι κρίσεις ακριβείς είσι, δ παρά τούτοις μεν διαφθείρεσθαι καί τας έπιεικείς των φύσεων, όπου δε μήτε λαθείν τοις άδικουσι δάδιόν έστι μήτε φανεροίς γενομένοις συγγνώμης τυχείν, ένταύθα δ' έξιτήλους γίγνεσθαι τὰς κακοηθείας. ἄπεο έκεῖνοι γιγνώσκοντες ἀμφοτέροις κατεῖγον τοὺς πολί-48 τας, καί ταζε τιμωρίαις καί ταζε έπιμελείαις · τοσούτου γάο έδεον αὐτοὺς λανθάνειν οί κακόν τι δεδρακότες. ώστε καί τους επιδόξους άμαρτήσεσθαί τι προησθά- ο νοντο. τοιγαρούν ούκ έν τοῖς σκιραφείοις οί νεώτεροι διέτριβου, ούδ' έν ταζς αύλητρίσιν, ούδ' έν τοζε τοιούτοις συλλόγοις, έν οίς νῦν διημερεύουσιν, ἀλλ' έν τοις έπιτηδεύμασιν έμενον, έν οίς έταγθησαν, θαυμάζοντες καὶ ζηλούντες τούς έν τούτοις πρωτεύοντας.

ούτω δ' ἔφευγον την ἀγορὰν, ὥστ' εἰ καί ποτε διελθεῖν ἀναγκασθεῖεν, μετὰ πολλῆς αἰδοῦς καὶ σωφρο49 σύνης ἐφαίνοντο τοῦτο ποιοῦντες. ἀντειπεῖν δὲ τοῖς
πρεσβυτέροις ἢ λοιδορήσασθαι δεινότερον ἐνόμιζον ἢ ἀ
νῦν περὶ τοὺς γονέας ἐξαμαρτεῖν. ἐν καπηλείω δὲ φαγεῖν ἢ πιεῖν οὐδεὶς οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐπιεικὴς ἐτόλμησεν σεμνύνεσθαι γὰρ ἐμελέτων ἀλλ' οὐ βωμολοχεύεσθαι. καὶ τοὺς εὐτραπέλους δὲ καὶ τοὺς σκώπτειν δυναμένους, οῦς νῦν εὐφυεῖς προσαγορεύουσιν, ἐκεῖνοι
δυστυχεῖς ἐνόμιζον.

50 (ιθ΄.) Καὶ μηδείς οιέσθω με δυσκόλως διακεΐσθαι e πρὸς τοὺς ταύτην ἔχοντας τὴν ἡλικίαν. οὕτε γὰρ ἡγοῦμαι τούτους αἰτίους εἶναι τῶν γιγνομένων, σύνοιδά τε τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἥκιστα χαίρουσι ταύτη τῆ καταστάσει, δι' ἡν ἔξεστιν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἀκολασίαις ταύταις διατρίβειν · ὥστ' οὐκ ἀν εἰκότως τούτοις ἐπιτιμώην ἀλλὰ πολὺ δικαιότερον τοῖς ὀλίγω πρὸ ἡμῶν 150

51 την πόλιν διοικήσασιν. ἐκεῖνοι γὰο ήσαν οἱ προτοξψαντες ἐπὶ ταύτας τὰς ὀλιγωρίας καὶ καταλύσαντες την τῆς βουλῆς δύναμιν. (κ΄.) Ἡς ἐπιστατούσης οὐ δικῶν οὐδ' ἐγκλημάτων οὐδ' εἰσφορῶν οὐδὲ πενίας οὐδὲ πολέμων ἡ πόλις ἔγεμεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἡσυχίαν εἶχον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἄπαντας εἰρήνην ἦγον. παρεῖχον γὰρ σφᾶς αὐτοὺς τοῖς μὲν Ἑλλησι πιστοὺς, b

52 τοῖς δὲ βαρβάροις φοβερούς τοὺς μὲν γὰρ σεσωκότες ήσαν, παρὰ δὲ τῶν δίκην τηλικαύτην είληφότες ὥστ' ἀγαπᾶν ἐκείνους, εἰ μηδὲν ἔτι κακὸν πάσχοιεν. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα μετὰ τοσαύτης ἀσφαλείας διῆγον ὥστε καλλίους εἶναι καὶ πολυτελεστέρας τὰς οἰκήσεις καὶ τὰς κατασκευὰς τὰς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἢ τὰς ἐντὸς τείχους, καὶ πολλοὺς τῶν πολιτῶν μηδ' εἰς τὰς ἑορτὰς εἰς ἄστυ καταβαίνειν ἀλλ' αἰρεῖσθαι μένειν ἐπὶ τοἰς ο

11*

53 ίδίοις ἀγαθοῖς μᾶλλον ἢ τῶν κοινῶν ἀπολαύειν. οὐδὲ γὰο τὰ περὶ τὰς θεωρίας, ὧν ενεκ ἄν τις ἦλθεν, ἀσελγῶς οὐδ' ὑπερηφάνως ἀλλὰ νοῦν ἐχόντως ἐποίουν. οὐ γὰο ἐκ τῶν πομπῶν οὐδ' ἐκ τῶν περὶ τὰς χορηγίας φιλονικιῶν οὐδ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀλαζονειῶν τὴν εὐδαιμονίαν ἐδοκίμαζον ἀλλ' ἐκ τοῦ σωφρόνως οἰκεῖν καὶ τοῦ βίου τοῦ καθ' ἡμέραν καὶ τοῦ μηδένα τῶν πολιτῶν ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδείων. ἐξ ὧνπερ χρὴ κρίνειν ὰ τοὺς ὡς ἀληθῶς εὖ πράττοντας καὶ μὴ φορτικῶς πο-

54 λιτευομένους: ἐπεὶ νῦν γε τίς οὐκ ἄν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις τῶν εὖ φρονούντων ἀλγήσειεν, ὅταν ἰδη πολλοὺς τῶν πολιτῶν αὐτοὺς μὲν περὶ τῶν ἀναγκαίων,
εἰθ' ἔξουσιν εἰτε μὴ, πρὸ τῶν δικαστηρίων κληρουμένους, τῶν δ' Ἑλλήνων τοὺς ἐλαύνειν τὰς ναῦς βουλομένους τρέφειν ἀξιοῦντας, καὶ χορεύοντας μὲν ἐν e
χρυσοῖς ἱματίοις, χειμάζοντας δ' ἐν τοιούτοις, ἐν οἶς
οὐ βούλομαι λέγειν, καὶ τοιαύτας ἄλλας ἐναντιώσεις
περὶ τὴν διοίκησιν γιγνομένας, αι μεγάλην αἰσχύνην
55 τῆ πόλει περιποιοῦσιν. (κα'.) 'Ων οὐδὲν ἦν ἐπ' ἐκεί-

55 τῆ πόλει περιποιούσιν. (κά.) 'Ων ούδεν ἡν ἐπ΄ ἐκείνης τῆς βουλῆς · ἀπήλλαξε γὰρ τοὺς μὲν πένητας τῶν ἀποριῶν ταὶς ἐργασίαις καὶ ταὶς παρὰ τῶν ἐχόντων 151 ἀφελείαις, τοὺς δὲ νεωτέρους τῶν ἀκολασιῶν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις, τοὺς δὲ πολιτενομένους τῶν πλεονεξιῶν ταῖς τιμωρίαις καὶ τῷ μὴ λανθάνειν τοὺς ἀδικοῦντας, τοὺς δὲ πρεσβυτέρους τῶν ἀθυμιῶν ταὶς τιμαῖς ταῖς πολιτικαῖς καὶ ταῖς παρὰ τῶν νεωτέρων θεραπείαις. καίτοι πῶς ἄν γένοιτο ταύτης πλείονος ἀξία πολιτεία, τῆς οὕτω καλῶς ἀπάντων τῶν πραγμάτων ἐπιμεληθείσης;

56 (κβ΄.) Περὶ μὲν οὖν τῶν τότε καθεστώτων τὰ μὲν b πλεῖστα διεληλύθαμεν · ὅσα δὲ παραλελοίπαμεν ἐκτῶν εἰρημένων, ὅτι κἀκεῖνα τὸν αὐτὸν τρόπον εἶχε τούτοις,

δάδιον έστι καταμαθείν. (κγ'.) "Ηδη δέ τινες άκούσαντές μου ταύτα διεξιόντος ἐπήνεσαν μὲν ὡς οἶόν τε μάλιστα και τούς προγόνους έμακάρισαν, ὅτι τὸν τρόπον 57 τοῦτον τὴν πόλιν διώκουν, οὐ μὴν ὑμᾶς γ' ἄοντο πεισθήσεσθαι χρησθαι τούτοις άλλ' αίρήσεσθαι διά την ο συνήθειαν έν τοῖς καθεστῶσι πράγμασι κακοπαθεῖν μάλλον η μετά πολιτείας άποιβεστέρας άμεινον τον βίον διάγειν. είναι δ' ἔφασαν έμοι και κίνδυνον, μή τα βέλτιστα συμβουλεύων μισόδημος είναι δόξω καί 58 την πόλιν ζητείν είς όλιγαρχίαν έμβαλείν. (κδ'.) Ένω δ' εί μεν περί πραγμάτων άγνοουμένων καί μή κοινών τούς λόγους έποιούμην καὶ περὶ τούτων ἐκέλευον ὑμᾶς έλέσθαι συνέδρους η συγγραφέας, δι' ών ὁ δημος κατ- d ελύθη τὸ πρότερον, είκότως αν είχον ταύτην την αίτίαν · νῦν δ' οὐδὲν εἴρημα τοιοῦτον άλλὰ διείλεγμαι περί διοικήσεως ούκ ἀποκεκρυμμένης άλλα φανερας, 59 ην πάντες ίστε και πατρίαν ημίν οὖσαν και πλείστων άγαθών και τη πόλει και τοις άλλοις Έλλησιν αίτίαν γεγενημένην, πρός δὲ τούτοις ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν νομοθετηθείσαν καὶ κατασταθείσαν, οὺς οὐδεὶς ὅστις ούκ αν δμολογήσειε δημοτικωτάτους γεγενήσθαι των ε πολιτών. ώστε πάντων άν μοι συμβαίη δεινότατον, εί τοιαύτην πολιτείαν είσηγούμενος νεωτέρων δόξαιμι πραγμάτων ἐπιθυμεῖν.

Έπειτα κάκειθεν δάδιον γνώναι την έμην διά-60 νοιαν έν γάρ τοζς πλείστοις των λόγων των είρημε- 152 νων ὑπ' ἐμοῦ φανήσομαι ταῖς μὲν ὀλιγαργίαις καὶ ταῖς πλεονεξίαις έπιτιμών, τὰς δ' Ισότητας καὶ τὰς δημοπρατίας έπαινων, οὐ πάσας άλλὰ τὰς παλώς παθεστηκυίας, ούδ' ώς έτυχου άλλα δικαίως και λόγου έχόν-61 τως. οίδα γὰρ τούς τε προγόνους τοὺς ἡμετέρους ἐν

ταύτη τη καταστάσει πολύ τῶν ἄλλων διενεγκόντας

νεύειν.

93 (μ΄.) Θαυμάζω δὲ τῶν ὑπὲο μὲν τῆς ἰδίας δόξης ἀποθνήσκειν ἐθελόντων, ὑπὲο δὲ τῆς κοινῆς μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἐχόντων · ὑπὲο ἦς ὁτιοῦν πάσχειν ἄξιον c ὅστε μὴ καταισχῦναι τὴν πόλιν, μηδὲ περιιδεῖν τὴν τάξιν λιποῦσαν, εἰς ῆν οἱ πατέρες κατέστησαν αὐτὴν. πολλῶν δὲ πραγμάτων ἡμῖν καὶ δεινῶν ἐφεστώτων, 94 ἄ δεῖ διαφυγεῖν, ἐκεῖνο μάλιστα φυλακτέον, ὅπως μη-δὲν ἀνάνδρως φανησόμεθα διαπραττόμενοι μηδὲ συγχῶροῦντες τοῖς πολεμίοις παρὰ τὸ δίκαιον. αἰσχρὸν γὰρ τοὺς ἄρξαι τῶν Ἑλλήνων ἀξιωθέντας ὀφθῆναι τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας, καὶ τοσοῦτον ἀπολει- ἀφθῆναι τῶν προγόνων, ῶστε τοὺς μὲν ὑπὲρ τοῦ τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττειν ἐθέλειν ἀποθνήσκειν, ἡμᾶς δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ κελευόμενον μὴ τολμᾶν διακινδυ-

95 (μα΄.) "Αξιον δὲ καὶ τὴν 'Ολυμπιάδα καὶ τὰς ἄλλας αἰσχυνθῆναι πανηγύρεις, ἐν αἶς ἕκαστος ἡμῶν ζηλωτότερος ἦν καὶ θαυμαστότερος τῶν ἀθλητῶν τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι τὰς νίκας ἀναιρουμένων. εἰς ἃς τίς ἀν ἐλ- e θεῖν τολμήσειεν, ἀντὶ μὲν τοῦ τιμᾶσθαι καταφρονηθησόμενος, ἀντὶ δὲ τοῦ περίστατος ὑπὸ πάντων δι' ἀρετὴν εἶναι περίβλεπτος ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ κακία

96 γενησόμενος, έτι δὲ πρὸς τούτοις ὀψόμενος μὲν τοὺς 136 οἰκέτας ἀπὸ τῆς χώρας ἦς οἱ πατέρες ἡμῖν κατέλιπον ἀπαρχὰς καὶ θυσίας μείζους ἡμῶν ποιουμένους, ἀκουσόμενος δ' αὐτῶν τοιαύταις βλασφημίαις χρωμένων οἴαις περ εἰκὸς τοὺς χαλεπώτερον μὲν τῶν ἄλλων δεθουλευκότας, ἐξ ἴσου δὲ νῦν τὰς συνθήκας τοὶς δεσπόταις πεποιημένους ἐφ' αἰς ἕκαστος ἡμῶν οὕτως ὰν ἀλγήσειεν, ὡς οὐδεὶς ἂν τῶν ζώντων διὰ λόγου 97 δηλώσειεν. ὑπὲρ ὧν χρὴ βουλεύεσθαι καὶ μὴ τότ' b

άγανακτείν, ὅτ' οὐδὲν ἡμῖν ἔσται πλέον, άλλά νῦν

to the street of the street of po depois and the second Street, Street, Street, Square, Street, Square, Square make production of the last to spec at the law and 10; pitts and the state of the Nine in smith and Billion market market piece and all Bearing 99 eile in a second perchasing the same of tile specialist de la faction sin regions, as the games 100 Jug emorogeores - Company 122 rån festione medition Stri Septem and seconds on the contract of the cont high pri topo transfero. tou d 10) step States - TE - States too inches zapiński jeży wier w igits pointer in the second TIDD par pr & section Div 102 705 705 90-70 tryla at the second mg Divergence of Street, Name one the said of the said TO to be a second

καὶ Λακεδαιμονίους διὰ τοῦτο κάλλιστα πολιτευομένους, ὅτι μάλιστα δημοκρατούμενοι τυγχάνουσιν. ἐν ὁ γὰρ τῆ τῶν ἀρχῶν αἰρέσει καὶ τῷ βίφ τῷ καθ' ἡμέραν καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν ἴδοιμεν ἂν παρ' αὐτοῖς τὰς ἰσότητας καὶ τὰς ὁμοιότητας μᾶλλον ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἰσχυούσας · οἶς αἱ μὲν ὀλιγαρχίαι πολεμοῦσιν, οἱ δὲ καλῶς δημοκρατούμενοι χρώμενοι διατελοῦσιν.

62 (κέ.) Τῶν τοίνυν ἄλλων πόλεων ταῖς ἐπιφανεστάταις καὶ μεγίσταις, ἢν έξετάζειν βουληθῶμεν, εύ- c οήσομεν τὰς δημοκρατίας μᾶλλον ἢ τὰς ὀλιγαρχίας συμφερούσας ἐπεὶ καὶ τὴν ἡμετέραν πολιτείαν, ἡ πάντες ἐπιτιμῶσιν, ἢν παραβάλωμεν αὐτὴν μὴ πρὸς τὴν ὑπ' ἐμοῦ ἡηθεῖσαν ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν τριάκοντα καταστᾶσαν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν θεοποίητον εἶναι

63 νομίσειεν. (κς΄.) Βούλομαι δ' εί καί τινές με φήσουσιν έξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, δηλώσαι καὶ διελθεῖν, ὅσον αὕτη τῆς τότε διήνεγκεν, ἵνα μηδεὶς οἴηταί με τὰ μὲν άμαρτήματα τοῦ δήμου λίαν ἀποιβῶς ἐξετάζειν, εἰ δέ ἀ τι καλὸν ἢ σεμνὸν διαπέπρακται, ταῦτα δὲ παραλεί πειν. ἔσται δ' ὁ λόγος οὕτε μακρὸς οὕτ' ἀνωφελὴς τοῖς

64 ἀκούουσιν. (κζ.) Ἐπειδή γὰρ τὰς ναῦς τὰς περί Ελλήσποντον ἀπωλέσαμεν, καὶ ταῖς συμφοραῖς ἐκείναις
ἡ πόλις περιέπεσε, τίς οὐκ οἶδε τῶν πρεσβυτέρων τοὺς
μὲν δημοτικοὺς καλουμένους ἐτοίμους ὅντας ὁτιοῦν
πάσχειν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, καὶ
δεινὸν ἡγουμένους, εἴ τις ὄψεται τὴν πόλιν τὴν τῶν e
Ελλήνων ἄρξασαν, ταύτην ὑφ' ἐτέροις οὖσαν, τοὺς δὲ
τῆς ὀλιγαρχίας ἐπιθυμήσαντας ἐτοίμως καὶ τὰ τείχη

65 καθαιρούντας και την δουλείαν ύπομένοντας; και τότε μεν, ὅτε τὸ πληθος ἦν κύριον τῶν πραγμάτων, ἡμᾶς τὰς τῶν ἄλλων ἀκροπόλεις φρουρούντας, ἐπειδη δ' οι 153 τριάκοντα παρέλαβον τὴν πολιτείαν, τοὺς πολεμίους

την ημετέραν έχοντας; καὶ κατά μὲν έκεῖνον τὸν χρόνον δεσπότας ήμων όντας Λακεδαιμονίους, έπειδή δ' οί φεύγοντες κατελθόντες πολεμείν ύπλο τῆς έλευθεοίας ετόλμησαν και Κόνων ναυμαχών ενίκησε, πρέσβεις έλθόντας παρ' αὐτῶν καὶ διδόντας τη πόλει την 66 ἀρχὴν τὴν τῆς θαλάττης; καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε τίς οὐ μνημονεύει των ήλικιωτών των έμων, την μεν δημο- b κρατίαν ούτω κοσμήσασαν την πόλιν καὶ τοῖς ίεροῖς καί τοις όσίοις ώστ' έτι καί νῦν τους άφικνουμένους νομίζειν αὐτὴν ἀξίαν είναι μὴ μόνον τῶν Ελλήνων ἄρχειν άλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, τοὺς δὲ τριάποντα τῶν μὲν ἀμελήσαντας, τὰ δὲ συλήσαντας, τοὺς δε νεωσοίκους έπὶ καθαιρέσει τριών ταλάντων άποδομένους, είς ους ή πόλις ανήλωσεν ούν ελάττω χιλίων 67 ταλάντων; άλλα μην ούδε την πραότητα δικαίως άν ο τις έπαινέσειε την έκείνων μαλλον η την της δημοκρατίας. οί μεν γαρ ψηφίσματι παραλαβόντες την πόλιν πεντακοσίους μεν και χιλίους των πολιτών άκρίτους άπέκτειναν, είς δε τον Πειραιά φυγείν πλείους ή πεντακισχιλίους ήνάγκασαν · οί δε κρατήσαντες καί μεθ' οπλων κατιόντες, αὐτούς τοὺς αἰτιωτάτους τῶν κακῶν d άνελόντες, ούτω τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους καλῶς καὶ νομίμως διώκησαν ώστε μηδεν έλαττον έχειν τούς έκβα-68 λόντας των κατελθόντων. (κη'.) Ο δε πάντων κάλλιστον καὶ μέγιστον τεκμήριον τῆς ἐπιεικείας τοῦ δήμου. δανεισαμένων γάρ των έν άστει μεινάντων έκατον τάλαντα παρά Λακεδαιμονίων είς την πολιορκίαν των τὸν Πειραιά κατασχόντων, ἐκκλησίας γενομένης περί άποδόσεως των γρημάτων, και λεγόντων πολλών, ώς δίκαιον έστι διαλύειν τὰ προς Δακεδαιμονίους μή τους e πολιοοχουμένους άλλα τούς δανεισαμένους, έδοξε τῷ 69 δήμω ποινήν ποιήσασθαι την απόδοσιν. και γάρ τοι

καὶ Λακεδαιμονίους διὰ τοῦτο κάλλιστα πολιτευομένους, ὅτι μάλιστα δημοκρατούμενοι τυγχάνουσιν. ἐν το γὰρ τῷ τῶν ἀρχῶν αἰρέσει καὶ τῷ βίῷ τῷ καθ' ἡμέραν καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν ἴδοιμεν ἂν παρ' αὐτοῖς τὰς ἰσότητας καὶ τὰς ὁμοιότητας μᾶλλον ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἰσχυούσας · οἶς αί μὲν ὀλιγαρχίαι πολεμοῦσιν, οἱ δὲ καλῶς δημοκρατούμενοι χρώμενοι διατελοῦσιν.

2 (κε΄.) Τῶν τοίνυν ἄλλων πόλεων ταῖς ἐπιφανεστάταις καὶ μεγίσταις, ἢν έξετάζειν βουληθῶμεν, εὐ- c ρήσομεν τὰς δημοκρατίας μᾶλλον ἢ τὰς ὀλιγαρχίας συμφερούσας ἐπεὶκαὶ τὴν ἡμετέραν πολιτείαν, ἦ πάντες ἐπιτιμῶσιν, ἢν παραβάλωμεν αὐτὴν μὴ πρὸς τὴν ὑπ' ἐμοῦ ἡηθεῖσαν ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν τριάκοντα καταστάσαν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν θεοποίητον εἶναι

63 νομίσειεν. (κς΄.) Βούλομαι δ' εί καί τινές με φήσουσιν έξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, δηλώσαι καὶ διελθεῖν, ὅσον αὕτη τῆς τότε διήνεγκεν, ἵνα μηδεὶς οἴηταί με τὰ μὲν άμαρτήματα τοῦ δήμου λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν, εἰ δέ d τι καλὸν ἢ σεμνὸν διαπέπρακται, ταῦτα δὲ παραλείπειν. ἔσται δ' ὁ λόγος οὕτε μακρὸς οὕτ' ἀνωφελὴς τοῖς

64 ἀπούουσιν. (κζ.) Ἐπειδή γὰρ τὰς ναῦς τὰς περί Ἑλλήσποντον ἀπωλέσαμεν, καὶ ταῖς συμφοραῖς ἐκείναις
ή πόλις περιέπεσε, τίς οὐκ οἶδε τῶν πρεσβυτέρων τοὺς
μὲν δημοτικοὺς καλουμένους ἐτοίμους ὄντας ὁτιοῦν
πάσχειν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, καὶ
δεινὸν ἡγουμένους, εἴ τις ὄψεται τὴν πόλιν τὴν τῶν e
Ἑλλήνων ἄρξασαν, ταύτην ὑφ' ἐτέροις οὖσαν, τοὺς δὲ
τῆς ὀλιγαρχίας ἐπιθυμήσαντας ἐτοίμως καὶ τὰ τείχη

65 καθαιρούντας καὶ τὴν δουλείαν ὑπομένοντας; καὶ τότε μὲν, ὅτε τὸ πλῆθος ἦν κύριον τῶν πραγμάτων, ἡμᾶς τὰς τῶν ἄλλων ἀκροπόλεις φρουροῦντας, ἐπειδὴ δ' οἱ 153 τριάκοντα παρέλαβον τὴν πολιτείαν, τοὺς πολεμίους

την ημετέραν έχοντας; και κατά μεν έκεῖνον τον χρόνου δεσπότας ήμων όντας Λακεδαιμονίους, έπειδή δ' οί φεύνοντες κατελθόντες πολεμείν ύπεο της έλευθερίας έτόλμησαν καὶ Κόνων ναυμαχών ένίκησε, πρέσβεις έλθόντας παρ' αὐτῶν καὶ διδόντας τῆ πόλει τὴν 66 άργην την της θαλάττης; και μέν δη και τάδε τίς οὐ μνημονεύει των ήλικιωτών των έμων, την μεν δημο- b κρατίαν ούτω κοσμήσασαν την πόλιν και τοις ίεροις καὶ τοῖς ὁσίοις ώστ' ἔτι καὶ νῦν τοὺς ἀφικνουμένους νομίζειν αὐτὴν ἀξίαν είναι μὴ μόνον τῶν Ελλήνων ἄργειν άλλα καὶ τῶν άλλων ἀπάντων, τοὺς δὲ τριάποντα τῶν μὲν ἀμελήσαντας, τὰ δὲ συλήσαντας, τοὺς δε νεωσοίκους επί καθαιρέσει τριών ταλάντων άποδομένους, είς ους ή πόλις ανήλωσεν ούκ έλαττω χιλίων 67 ταλάντων: άλλα μην ούδε την πραότητα δικαίως άν ο τις έπαινέσειε την έκείνων μαλλον ή την της δημοκρατίας. οί μεν γαο ψηφίσματι παραλαβόντες την πόλιν πενταποσίους μέν και χιλίους των πολιτών αποίτους ἀπέπτειναν, είς δε τον Πειραιά φυγείν πλείους ή πεντακισχιλίους ήνάγκασαν · οί δε κρατήσαντες καὶ μεθ' οπλων κατιόντες, αὐτούς τοὺς αἰτιωτάτους τῶν κακῶν d άνελόντες, ούτω τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους καλῶς καὶ νομίμως διώμησαν ώστε μηθέν έλαττον έχειν τούς έκβα-68 λόντας τῶν κατελθόντων. (κη΄.) Ὁ δὲ πάντων κάλλιστον καὶ μέγιστον τεκμήριον τῆς ἐπιεικείας τοῦ δήμου. δανεισαμένων γαρ των έν άστει μεινάντων έκατον τάλαντα παρά Λακεδαιμονίων είς την πολιορκίαν των τον Πειραιά κατασχόντων, έκκλησίας γενομένης περί άποδόσεως τῶν χρημάτων, καὶ λεγόντων πολλῶν, ὡς δίκαι όν έστι διαλύειν τὰ πρὸς Δακεδαιμονίους μή τους ε πολιοφκουμένους άλλὰ τούς δανεισαμένους, έδοξε τῷ 69 δήμω κοινήν ποιήσασθαι την απόδοσιν. και γάο τοι

διά ταύτην την γνώμην είς τοιαύτην ήμας όμόνοιαν κατέστησαν καὶ τοσούτον ἐπιδούναι τὴν πόλιν ἐποίησαν ώστε Λακεδαιμονίους, τούς έπλ τῆς όλιγαρχίας 154 όλίνου δείν καθ' έκάστην την ημέραν προστάττοντας ήμεν, έλθειν έπι της δημοκρατίας ίκετεύσοντας και δεησομένους μη περιιδείν αύτους άναστάτους γενομένους. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον τῆς έκατέρων διανοίας τοιούτον ήν · οί μεν γαρ ήξίουν των μεν πολιτών άργειν, τοις δε πολεμίοις δουλεύειν, οί δε των μεν άλλων 70 ἄρχειν, τοῖς δὲ πολίταις ἴσον ἔχειν. (κθ΄.) Ταῦτα δὲ b διήλθον δυοίν ένεκα, πρώτον μεν έμαυτον έπιδείξαι βουλόμενος ούκ όλιγαργιών ούδε πλεονεξιών άλλά δικαίας και κοσμίας έπιθυμούντα πολιτείας, έπειτα τάς δημοκρατίας τάς τε κακώς καθεστηκυίας έλαττόνων συμφορών αίτίας γιγνομένας, τάς τε καλώς πολιτευομένας προεγούσας τῶ δικαιοτέρας εἶναι καὶ κοινοτέρας και τοῖς χρωμένοις ήδίους.

(λ'.) Τάχ' οὖν ἄν τις θαυμάσειεν, τί βουλόμενος 71 άντὶ τῆς πολιτείας τῆς ούτω πολλά καὶ καλά διαπε- c πραγμένης έτέραν ύμας πείθω μεταλαβείν, και τίνος ένεκα νῦν μὲν οὕτω καλῶς ἐγκεκωμίακα τὴν δημοκρατίαν, όταν δε τύχω, πάλιν μεταβαλών έπιτιμώ καί

κατηγορώ των καθεστώτων.

(λα΄.) Έγω δε και των ιδιωτών τούς όλίγα μεν 72 κατορθούντας, πολλά δ' έξαμαρτάνοντας μέμφομαι καὶ νομίζω φαυλοτέρους είναι τοῦ δέοντος, καὶ πρός γε τούτοις τούς γεγονότας έκ καλών κάγαθών άνδρών, d καὶ μικοῷ μὲν ὄντας ἐπιεικεστέρους τῶν ὑπερβαλλόντων ταϊς πονηρίαις, πολύ δὲ χείρους τῶν πατέρων, λοιδορώ, καὶ συμβουλεύσαιμ' αν αυτοίς παύσασθαι 73 τοιούτοις οὖσιν. τὴν αὐτὴν οὖν γνώμην ἔχω καὶ περὶ

τῶν ποινῶν · ἡγούμαι γὰο δεῖν ἡμᾶς οὐ μέγα φοονεῖν.

οὐδ' ἀγαπᾶν, εἰ κακοδαιμονησάντων καὶ μανέντων νομιμώτεροι γεγόναμεν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀγανακτεῖν καὶ βαρέως φέρειν, εἰ χείρους τῶν προγόνων ε τυγχάνοιμεν ὄντες πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ἀλλ' οὐ πρὸς τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν ἁμιλλητέον ἡμῖν ἐστὶν, ἄλλως τε καὶ προσῆκον ἡμῖν βελτίστοις ἀπάν-

74 των ἀνθρώπων εἶναι. (λβ΄.) Καὶ τοῦτον εἴρηκα τὸν 155 λόγον οὐ νῦν πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις ἤδη καὶ πρὸς πολλούς. ἐπίσταμαι γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις τόποις φύσεις ἐγγιγνομένας καρπῶν καὶ δένδρων καὶ ζώων ἰδίας ἐν ἑκάστοις καὶ πολὺ τῶν ἄλλων διαφερούσας, τὴν δ΄ ἡμετέραν χώραν ἄνδρας φέρειν καὶ τρέφειν δυναμένην οὐ μόνον πρὸς τὰς τέχνας καὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς λύγους εὐφυεστάτους ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνδρίαν καὶ

75 πρὸς ἀρετὴν πολὺ διαφέροντας. τεκμαίρεσθαι δὲ δί- b καιόν ἐστι τοῖς τε παλαιοῖς ἀγῶσιν, οῦς ἐποιήσαντο πρὸς ᾿Αμαζόνας καὶ Θρᾶκας καὶ Πελοποννησίους ἄπαντας καὶ τοῖς κινδύνοις τοῖς περὶ τὰ Περσικὰ γενομένοις, ἐν οἶς καὶ μόνοι καὶ μετὰ Πελοποννησίων, καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, νικήσαντες τοὺς βαρβάρους ἀριστείων ἡξιώθησαν · ὧν οὐδὲν ἀν ἔπρα-

76 ξαν, εί μὴ πολὺ τὴν φύσιν διήνεγκαν. (λγ΄.) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω ταύτην τὴν εὐλογίαν ἡμὶν προσήκειν τοῖς
νῦν πολιτευομένοις, ἀλλὰ πολὺ τοὐναντίον. εἰσὶ γὰρ c
οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἔπαινος μὲν τῶν ἀξίους σφᾶς
αὐτοὺς τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς παρεχόντων, κατηγορία δὲ τῶν τὰς εὐγενείας ταὶς αὐτῶν ἡαθυμίαις καὶ
κακίαις καταισχυνόντων. ὅπερ ἡμεὶς ποιοῦμεν εἰρήσεται γὰρ τἀληθές. τοιαύτης γὰρ ἡμῖν τῆς φύσεως
ὑπαρχούσης οὐ διεφυλάξαμεν αὐτὴν ἀλλ' ἐμπεπτώκαμεν εἰς ἄνοιαν καὶ ταραχὴν καὶ πονηρῶν πραγμάτων
77 ἐπιθυμίαν. ἀλλὰ γὰρ ἢν ἐπακολουθῶ τοῖς ἐνοῦσιν Δ

έπιτιμήσαι καὶ κατηγορήσαι τῶν ἐνεστώτων πραγμάτων, δέδοικα, μὴ πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανηθῶ. (λδ΄.) Περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ πρότερον εἰρήκαμεν καὶ πάλιν ἐροῦμεν, ἢν μὴ πείσωμεν ὑμᾶς παύσασθαι τοιαῦτ' ἐξαμαρτάνοντας· περὶ δ' ὧν ἐξ ἀρχῆς τὸν λόγον κατεστησάμην, βραχέα διαλεχθεὶς παραχωρῶ τοῖς βουλομένοις ἔτι συμβουλεύειν περὶ ε τούτων.

(λε΄.) Ήμεζε γαο ην μεν ούτως ολιώμεν την πό-78 λιν ώσπεο νῦν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ καὶ βουλευσόμεθα καί πολεμήσομεν καί βιωσόμεθα καί σχεδον απαντα καὶ πεισόμεθα καὶ πράξομεν, ἄπερ ἔν τε τῷ παρόντι 156 καιοώ και τοις παρελθούσι χρόνοις. ην δε μεταβάλωμεν την πολιτείαν, δήλον, ότι κατά τον αὐτον λόγον, ολά περ ην τοις προγόνοις τὰ πράγματα, τοιαυτ' ἔσται καί περί ήμας. ανάγκη γαρ έκ των αύτων πολιτευμάτων και τὰς πράξεις δμοίας ἀεὶ και παραπλησίας 79 ἀποβαίνειν. (λς'.) Δεῖ δὲ τὰς μεγίστας αὐτῶν παρ' άλλήλας θέντας βουλεύσασθαι, ποτέρας ήμεν αίρετέον έστίν. καὶ πρώτον μεν σκεψώμεθα τους Ελληνας καὶ τούς βαρβάρους, πῶς πρὸς ἐκείνην τὴν πολιτείαν διέ- b κειντο καλ πώς νῦν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἐλάχιστον μέρος τὰ γένη ταῦτα συμβάλλεται πρὸς εὐδαιμο-

80 νίαν, ὅταν ἔχη κατὰ τρόπον ἡμῖν. (λζ.) Οἱ μὲν τοίνυν Ἑλληνες οὕτως ἐπίστευον τοὶς κατ' ἐκεῖνον τὸν
χρόνον πολιτευομένοις ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν
ἔκόντας ἐγχειρίσαι τῆ πόλει σφᾶς αὐτούς · οἱ δὲ βάρβαροι τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ πολυπραγμονεῖν περὶ τῶν
Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὥστ' οὕτε μακροῖς πλοίοις ἐπὶ ο
τάδε Φασήλιδος ἔπλεον οὕτε στρατοπέδοις ἐντὸς Ἅλυος

81 ποταμού κατέβαινον άλλὰ πολλήν ήσυχίαν ήγον. νῦν δ' είς τοῦτο τὰ πράγματα περιέστηκεν, ἄσθ' οί μεν μισούσι την πόλιν, οί δε καταφρονούσιν ήμων. καὶ περί μεν τοῦ μίσους των Ελλήνων αὐτων ἀκηκόατε των στρατηγών. ώς δε βασιλεύς έχει πρὸς ήμως, ἐκ

των επιστολών ών έπεμψεν, έδήλωσεν.

82 (λη΄.) Έτι δὲ πρὸς τούτοις ὑπὸ μὲν ἐκείνης τῆς ὰ εὐταξίας οὕτως ἐπαιδεύθησαν οἱ πολίται πρὸς ἀρεττὴν, ὥστε σφᾶς μὲν αὐτοὺς μὴ λυπεῖν, τοὺς δ' εἰς τὴν χώραν εἰσβάλλοντας ἄπαντας μαχόμενοι νικᾶν. ἡμεῖς δὲ τοὐναντίον · ἀλλήλοις μὲν γὰρ κακὰ παρέχοντες οὐδεμίαν ἡμέραν διαλείπομεν, τῶν δὲ περὶ τὸν πόλεμον οὕτω κατημελήκαμεν, ὥστ' οὐδ' εἰς ἐξετάσεις ἰέ-

83 ναι τολμῶμεν, ἢν μὴ λαμβάνωμεν ἀργύριον. τὸ δὲ μέγιστον· τότε μὲν οὐδεὶς ἦν τῶν πολιτῶν ἐνδεὴς τῶν e ἀναγκαίων, οὐδὲ προσαιτῶν τοὺς ἐντυγχάνοντας τὴν πόλιν κατήσχυνε, νῦν δὲ πλείους εἰσὶν οἱ σπανίζοντες τῶν ἐχόντων· οἶς ἄξιόν ἐστι πολλὴν συγγνώμην ἔχειν, εἰ μηδὲν τῶν κοινῶν φροντίζουσιν ἀλλὰ τοῦτο σκοποῦσιν, ὁπόθεν τὴν ἀεὶ παροῦσαν ἡμέραν διάξουσιν. 157

84 (λθ΄.) Έγω μεν οὖν ἡγούμενος, ἢν μιμησώμεθα τοὺς προγόνους, καὶ τῶν κακῶν ἡμᾶς τούτων ἀπαλλαγήσεσθαι καὶ σωτῆρας οὐ μόνον τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων γενήσεσθαι, τήν τε πρόσοδον ἐποιησάμην καὶ τοὺς λόγους εἴρηκα τούτους ὑμεῖς δὲ πάντα λογισάμενοι ταῦτα χειροτονεῖθ' ὅ τι ἄν ὑμῖν δοκῆ μάλιστα συμφέρειν τῆ πόλει.

8. ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ.

(α΄.) Απαντες μὲν εἰώθασιν οἱ παριόντες ἐνθάδε 159 ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἶναι καὶ μάλιστα σπουδῆς ἄξια τῆ πόλει, περὶ ὧν ἂν αὐτοὶ μέλλωσι συμβουλεύσειν οὐ μὴν ἀλλ' εἰ περὶ ἄλλων τινῶν πραγμάτων ῆρμοσε τοιαῦτα προειπεῖν, δοκεῖ μοι πρέπειν καὶ περὶ τῶν νῦν παρόντων ἐντεῦθεν ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν. ηπομεν γὰρ ἐκκλησιάσοντες περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, ἡ ὰ μεγίστην ἔχει δύναμιν ἐν τῷ βίω τῷ τῶν ἀνθρώπων, καὶ περὶ ὧν ἀνάγκη τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους ἄμεινον τῶν ἄλλων πράττειν. τὸ μὲν οὖν μέγεθος ὑπὲρ ὧν συνεληλύθαμεν, τηλικοῦτόν ἐστιν.

3 (β΄.) 'Ορῶ δ' ὑμᾶς οὖκ ἔξ ἴσου τῶν λεγόντων τὴν ἀκρόασιν ποιουμένους, ἀλλὰ τοῖς μὲν προσέχοντας τὸν νοῦν, τῶν δ' οὐδὲ τὴν φωνὴν ἀνεχομένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν ποιεῖτε καὶ γὰρ τὸν ἄλλον χρόνον εἰώ- c θατε πάντας τοὺς ἄλλους ἐκβάλλειν πλὴν τοὺς συν-

- 4 αγορεύοντας ταις ύμετέραις έπιθυμίαις. ὁ καὶ δικαίως ἄν τις ὑμῖν ἐπιτιμήσειεν, ὅτι συνειδότες πολλοὺς καὶ μεγάλους οἴκους ὑπὸ τῶν κολακευόντων ἀναστάτους γεγενημένους καὶ μισοῦντες ἐπὶ τῶν ἰδίων τοὺς ταύ την ἔχοντας τὴν τέχνην, ἐπὶ τῶν κοινῶν οὐχ ὁμοίως διάκεισθε πρὸς αὐτοὺς ἀλλὰ κατηγοροῦντες τῶν προσιεμένων καὶ χαιρόντων τοῖς τοιούτοις αὐτοὶ φαίνεσθε ἀ μᾶλλον τούτοις πιστεύοντες ἢ τοῖς ἄλλοις πολίταις.
- 5 καὶ γάο τοι πεποιήκατε τοὺς δήτορας μελετᾶν καὶ φιλοσοφεῖν οὐ τὰ μέλλοντα τῆ πόλει συνοίσειν, ἀλλ' ὅπως ἀρέσκοντας ὑμῖν λόγους ἐροῦσιν. ἐφ' οῦς καὶ νῦν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἔρούηκεν. πᾶσι γὰρ ἦν φανε-

ρον, ότι μάλλον ήσθήσεσθε τοῖς παρακαλούσιν ύμας έπι του πόλεμου η τοῖς περί της είρηνης συμβουλεύ-6 ουσιν. οί μεν γάρ προσδοκίαν έμποιούσιν, ώς καὶ τὰς e κτήσεις τας έν ταζς πόλεσι κομιούμεθα καὶ τὴν δύναμιν αναληψόμεθα πάλιν, ην πρότερον έτυγχάνομεν έγοντες οί δ' οὐδεν τοιοῦτον ὑποτείνουσιν, ἀλλ' ώς ήσυχίαν έχειν δεί και μή μεγάλων ἐπιθυμείν παρά τὸ 7 δίκαιον άλλα στέργειν τοῖς παροῦσιν, δ γαλεπώτατον 160 πάντων τοις πλείστοις των άνθρώπων έστίν. ούτω γαο έξηρτήμεθα των έλπίδων και πρός τας δοκούσας είναι πλεονεξίας ἀπλήστως έχομεν, ώστ' οὐδ' οί κεκτημένοι τούς μεγίστους πλούτους μένειν έπὶ τούτοις έθέλουσιν άλλ' άει τοῦ πλείονος ὁρεγόμενοι περί τῶν ύπαρχόντων κινδυνεύουσιν. ὅπερ ἄξιόν ἐστι δεδιέναι, μη και νύν ήμεζε ένοχοι γενώμεθα ταύταις ταζε άνοί-8 αις. λίαν νάο τινές μοι δοχούσιν ώρμησθαι πρός τον b πόλεμον, ώσπεο οὐ τῶν τυγόντων συμβεβουλευκότων άλλα τῶν θεῶν ἀκηκοότες, ὅτι κατορθώσομεν ἄπαντα καὶ δαδίως ἐπικρατήσομεν τῶν ἐχθρῶν. (γ΄.) Χρή δὲ τούς νούν έχοντας περί μεν ών Ισασι, μή βουλεύεσθαι, περίεργου γάρ, άλλα πράττειν, ώς έγνώμασι, περί ών δ' αν βουλεύωνται, μη νομίζειν είδεναι τὸ συμβησόμενου, άλλ' ώς δόξη μεν γρωμένους, ό τι αν τύγη δε c 9 γενησόμενον, ούτω διανοείσθαι περί αὐτῶν. ὧν ὑμείς οὐδέτερον τυγχάνετε ποιοῦντες ἀλλ' ὡς οἶόν τε ταραχωδέστατα διάκεισθε. συνεληλύθατε μὲν γὰρ, ὡς δέον ύμᾶς έξ απάντων των δηθέντων έκλέξασθαι τὸ βέλτιστον, ώσπες δ' ήδη σαφώς είδότες, ο πρακτέον έστίν, ούκ έθέλετ' ακούειν πλην των προς ήδονην δημηγο-10 ρούντων. καίτοι προσήκεν ύμας, είπερ ήβούλεσθε ζητείν τὸ τῆ πόλει συμφέρον, μαλλον τοῖς ἐναντιουμέ d νοις ταζς ύμετέραις γνώμαις προσέχειν τον νοῦν ή τοῖς

καταχαριζομένοις, είδότας, ὅτι τῶν ἐνθάδε παριόντων οί μεν α βούλεσθε λέγοντες δαδίως έξαπαταν δύνανται, τὸ γὰο πρὸς χάριν δηθεν ἐπισκοτεῖ τῷ καθοράν ύμας το βέλτιστον, ύπο δε των μή προς ήδουην συμ-11 βουλευόντων οὐδεν αν πάθοιτε τοιούτον · οὐ γαρ ἔστιν όπως αν μεταπείσαι δυνηθείεν ύμας, μη φανερον το e συμφέρον ποιήσαντες. χωρίς δε τούτων πως αν άνθοωποι καλώς δυνηθείεν η κρίναι περί των γεγενημένων η βουλεύσασθαι περί των μελλόντων, εί μη τούς μεν λόγους τούς των έναντιουμένων παρ' άλλήλους έξετάζοιεν, αὐτοί δ' αὐτούς κοινούς ἀμφοτέροις 161 12 απουατάς παράσγοιεν: (δ΄.) Θαυμάζω δὲ τῶν τε πρεσβυτέρων, εί μηκέτι μνημονεύουσι, και των νεωτέοων, εί μηδενός άκηκόασιν, ότι διὰ μεν τούς παραινούντας άντέχεσθαι της είρηνης ούδεν πώποτε κακόν επάθομεν, διὰ δὲ τοὺς ραδίως τὸν πόλεμον αίρουμένους πολλαίς ήδη καὶ μεγάλαις συμφοραίς περιεπέσομεν. ὧν ἡμεζε οὐδεμίαν ποιούμεθα μνείαν άλλ' έτοίμως έχομεν, μηδεν είς τούμποοσθεν ήμιν αὐτοίς πράτ- b τοντες, τοιήσεις πληρούν καὶ γρημάτων είσφοράς ποιεζοθαι καί βοηθείν και πολεμείν οίς αν τύγωμεν. ώσ-13 πεο έν άλλοτοία τη πόλει κινδυνεύοντες. τούτων δ' αϊτιόν έστιν, ότι, προσήπον ύμας όμοίως ύπλο των κοινών ώσπερ ύπερ των ιδίων σπουδάζειν, οὐ τὴν αὐτην γνώμην έχετε περί αύτῶν, άλλ' ὅταν μὲν ὑπὲρ των ίδίων βουλεύησθε, ζητείτε συμβούλους τους άμεινον φοονούντας ύμων αύτων, όταν δ' ύπλο της πό- e λεως έκκλησιάζητε, τοίς μεν τοιούτοις απιστείτε καί φθονείτε, τούς δε πονηροτάτους των έπὶ τὸ βῆμα παριόντων άσκεῖτε καὶ νομίζετε δημοτικωτέρους εἶναι τοὺς μεθύοντας τῶν νηφόντων καὶ τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας τῶν εὖ φρονούντων καὶ τοὺς τὰ τῆς πόλεως διανεμομένους τῶν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ὑμῖν λειτουργούντων. ὥστ' ἄξιον θαυμάζειν, εἴ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν τοιούτοις συμβούλοις χοωμένην ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδώσειν. d

14 (ε΄.) Έγω δ' οἶδα μὲν, ὅτι πρόσαντές ἐστιν ἐναντιοῦσθαι ταῖς ὑμετέραις διανοίαις, [καὶ] ὅτι δημοκρατίας οὕσης οὐκ ἔστι παρρησία, πλὴν ἐνθάδε μὲν τοῖς
ἀφρονεστάτοις καὶ μηδὲν ὑμῶν φροντίζουσιν, ἐν δὲ τῷ
θεάτρω τοῖς κωμωδοδιδασκάλοις ΄ ὁ καὶ πάντων ἐστὶ
δεινότατον, ὅτι τοῖς μὲν ἐκφέρουσιν εἰς τοὺς ἄλλους
Έλληνας τὰ τῆς πόλεως ἁμαρτήματα τοσαύτην ἔχετε
χάριν, ὅσην οὐδὲ τοῖς εὖ ποιοῦσι, πρὸς δὲ τοὺς ἐπι- e
πλήττοντας καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς οὕτω διατίθεσθε
δυσκόλως ὥσπερ πρὸς τοὺς κακόν τι τὴν πόλιν ἐργα15 ζομένους. ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων οὐκ ἂν

ἀποσταίην ὧν διενοήθην. παρελήλυθα γὰρ οὐ χαριούμενος ὑμῖν οὐδὲ χειροτονίαν μνηστεύσων ἀλλ' ἀπο- 162 φανούμενος, ἃ τυγχάνω γιγνώσκων πρῶτον μὲν περὶ ὧν οἱ πρυτάνεις προτιθέασιν, ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων · οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἔσται τῶν νῦν περὶ τῆς εἰρήνης γνωσθέντων, ἢν μὴ καὶ περὶ

16 τῶν λοιπῶν ὀρθῶς βουλευσώμεθα. (ξ΄.) Φημὶ δ' οὖν χρῆναι ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην μὴ μόνον πρὸς Χίους καὶ 'Ροδίους καὶ Βυζαντίους ἀλλὰ πρὸς ἄπαντας ἀν- b θρώπους, καὶ χρῆσθαι ταῖς συνθήκαις μὴ ταύταις αἶς νῦν τινὲς γεγράφασιν, ἀλλὰ ταῖς γενομέναις μὲν πρὸς βασιλέα καὶ Λακεδαιμονίους, προσταττούσαις δὲ τοὺς Έλληνας αὐτονόμους εἶναι καὶ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πόλεων ἐξιέναι καὶ τὴν αὐτῶν ἔχειν ἐκάστους. τούτων γὰρ οὔτε δικαιοτέρας εὐρήσομεν οὔτε μᾶλλον τῷ πόλει συμφερούσας.

(ξ΄.) "Ην μὲν οὖν ἐνταῦθα καταλίπω τὸν λόγον, ο οἶδ' ὅτι δόξω τὴν πόλιν ἐλαττοῦν, εἰ Θηβαῖοι μὲν ἔξουσι

Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, ὰς παρὰ τοὺς ὅρκους κατειλήφασιν, ἡμεῖς ở ἔξιμεν μηδεμιᾶς ἀνάγκης οὕσης έξ ὧν τυγχάνομεν ἔχοντες ἢν δὲ διὰ τέλους ἀκούσητέ μου προσέχοντες τὸν νοῦν, οἶμαι πάντας ὑμᾶς καταγνώσεσθαι πολλὴν ἄνοιαν καὶ μανίαν τῶν τὴν ἀδικίαν πλεονεξίαν εἶναι νομιζόντων καὶ τῶν τὰς ἀλλοτρίας πόλεις βία κατεχόντων καὶ μὴ λο- ἀ γιζομένων τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων ἔργων 18 γιγνομένας, ταῦτα μὲν οὖν διὰ παντὸς τοῦ λόγου πει-

8 γιγνομένας. ταυτα μεν ουν οια παντος του λογου πειρασόμεθα διδάσκειν ύμας. (ή'.) Περί δε τῆς εἰρήνης πρώτον διαλεχθώμεν καὶ σκεψώμεθα, τί αν εν τῷ παρόντι γενέσθαι βουληθεζμεν ἡμῖν. ἢν γὰρ ταῦτα καλῶς ὁρισώμεθα καὶ νοῦν ἐχόντως, πρὸς ταὐτην τὴν ὑπόθεσιν ἀποβλέποντες ἄμεινον βουλευσόμεθα καὶ e

περί τῶν ἄλλων.

(θ'.) Αρ' οὖν ἂν έξαρκέσειεν ἡμῖν, εἰ τήν τε πόλιν ἀσφαλώς οίποζμεν και τὰ περί του βίου εὐπορώτεοοι γιγνοίμεθα καὶ τά τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῖμεν καὶ παρά τοῖς Ελλησιν εὐδοκιμοζμεν; έγο μεν γάο ήγουμαι τούτων ύπαρξάντων τελέως την πόλιν 163 εὐδαιμονήσειν. ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς του είρημένων ἀπεστέρηκεν καὶ γὰρ πενεστέρους έποίησε και πολλούς κινδύνους ύπομένειν ηνάγκασε καὶ πρός τους Έλληνας διαβέβληκε καὶ πάντας τρόπους 20 τεταλαιπώρηκεν ήμας. ην δε την εξοήνην ποιησώμεθα, καί τοιούτους ήμας αὐτούς παράσχωμεν, οΐους αί κοιναί συνθηκαι προστάττουσι, μετά πολλής μεν άσφαλείας την πόλιν οίκήσομεν, ἀπαλλαγέντες πολέμων καί b κινδύνων καὶ ταραχῆς, εἰς ἣν νῦν πρὸς ἀλλήλους καθέσταμεν, καθ' εκάστην δε την ημέραν προς εύπορίαν έπιδώσομεν, άναπεπαυμένοι μέν τῶν είσφορῶν καί του τοιηραρχιών και των άλλων των περί του πόλεμου λειτουργιών, ἀδεώς δὲ γεωργούντες καὶ τὴν θάλατταν πλέοντες καὶ ταϊς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειρούν-

- 21 τες, αι νυν δια τον πόλεμον εκλελοίπασιν. όψόμεθα δε την πόλιν διπλασίας μεν η νυν τας προσόδους λαμ- ε βάνουσαν, μεστην δε γιγνομένην εμπόρων και ξένων και μετοίκων, ων νυν ερήμη καθέστηκεν. το δε μέγιστον, συμμάχους έξομεν απαντας ανθρώπους, ου βεβιασμένους άλλα πεπεισμένους, ουδ' έν μεν ταις ασφαλείαις δια την δύναμιν ήμας υποδεχομένους, έν δε τοις κινδύνοις αποστησομένους, άλλ' ουτω διακειμένους ωσπερ χρη τους ως άληθως συμμάχους και φίλους όν- α
- 22 τας. πρός δὲ τούτοις ἃ νῦν ἀπολαβεῖν οὐ δυνάμεθα διὰ πολέμου καὶ πολλῆς δαπάνης, ταῦτα διὰ πρεσβείας ράδίως κομιούμεθα. μὴ γὰρ οἴεσθε μήτε Κερσοβλέπτην ὑπὲρ Χερρονήσου μήτε Φίλιππον ὑπὲρ ᾿Αμφιπόλεως πολεμήσειν, ὅταν ἴδωσιν ἡμᾶς μηδενὸς τῶν ἀλλοτρίων ἐφιεμένους. νῦν μὲν γὰρ εἰκότως φοβοῦνται γείτονα ποιήσασθαι τὴν πόλιν ταῖς αὐτῶν δυναστείαις:
- 23 δορώσι γὰρ ἡμᾶς οὐ στέργοντας ἐφ' οἶς ἄν ἔχωμεν, ἀλλ' ε ἀεὶ τοῦ πλείονος ὀρεγομένους ἢν δὲ μεταβαλώμεθα τὸν τρόπον καὶ δόξαν βελτίω λάβωμεν, οὐ μόνον ἀποστήσονται τῆς ἡμετέρας ἀλλὰ καὶ τῆς αὐτῶν προσδώσουσι λυσιτελήσει γὰρ αὐτοῖς θεραπεύουσι τὴν δύναμιν τὴν τῆς πόλεως ἀσφαλῶς ἔχειν τὰς αὐτῶν βασ
- 24 σιλείας. καί μεν δή και τής Θράκης ήμιν έξέσται τοσαύτην ἀποτεμέσθαι χώραν ἄστε μὴ μόνον αὐτοὺς 164 ἄφθονον ἔχειν ἀλλὰ και τοῖς δεομένοις τῶν Ἑλλήνων και δι' ἀπορίαν πλανωμένοις Ικανὸν δύνασθαι βίον παρασχεῖν. ὅπου γὰρ 'Αθηνόδωρος και Καλλίστρατος, ὁ μὲν ἰδιώτης ὢν, ὁ δὲ φυγὰς, οἰκίσαι πόλεις οἰοί τε γεγόνασιν, ἡ που βουληθέντες ἡμεῖς πολλοὺς ὢν τόπους τοιούτους κατασχεῖν δυνηθεῖμεν. χρή δὲ τοὺς

ποωτεύειν έν τοις Έλλησιν άξιουντας τοιούτων έργων b ήγεμόνας γίγνεσθαι πολύ μαλλον ή πολέμου και στοατοπέδων ξενικών, ών νύν έπιθυμούντες ήμεις τυγ-

χάνομεν.

αγαγεῖν.

(ί.) Περί μεν οὖν ὧν οἱ πρέσβεις ἐπαγγέλλονται. καί ταῦθ' [κανὰ καὶ πόλλ' ἄν ἴσως τις προσθείη τούτοις ήγουμαι δε δείν ήμας ού μόνον ψηφισαμένους την είρηνην έκ της έκκλησίας απελθεῖν άλλα και βουλευσαμένους, όπως άξομεν αύτην και μη ποιήσομεν, ο όπερ εἰώθαμεν, ὀλίγον χρόνον διαλιπόντες πάλιν εἰς τάς αὐτάς καταστησόμεθα ταραχάς, μηδ' ἀναβολήν άλλ' ἀπαλλαγήν εύρήσομέν τινα τῶν κακῶν τῶν παρ-26 όντων, ούδεν δε τούτων οίόν τ' έστι γενέσθαι πρότεοον, πρίν αν πεισθήτε την μεν ήσυγίαν ώφελιμωτέοαν καὶ κεοδαλεωτέραν είναι της πολυπραγμοσύνης. την δε δικαιοσύνην της άδικίας, την δε των ίδίων έπιμέλειαν της των άλλοτρίων έπιθυμίας, περί ών ούδεις πώποτε των δητόρων είπεζν έν ύμζν ετόλμησεν. ένω α δὲ περί αὐτῶν τούτων τοὺς πλείστους τῶν λόγων μέλλω ποιείσθαι πρός ύμας. όρω γάρ την εύδαιμονίαν έν τοιούτοις ένουσαν, άλλ' ούκ έν οίς νῦν τυγχάνομεν 27 πράττοντες. ἀνάγκη δὲ τὸν ἔξω τῶν εἰθισμένων ἐπιγειρούντα δημηγορείν και τας ύμετέρας γνώμας μεταστήσαι βουλόμενου πολλών πραγμάτων άψασθαι καί διά μακροτέρων τους λόγους ποιήσασθαι, και τά μεν άναμνήσαι, των δε κατηγορήσαι, τὰ δ' έπαινέσαι, περί e δε τών συμβουλεύσαι · μόλις γὰρ ἄν τις ὑμᾶς ἐξ ἀπάν-

28 (ια΄.) Έχει γὰο οῦτως. ἐμοὶ δοκοῦσιν ἄπαντες μὲν ἐπιθυμεῖν τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ πλέον ἔχειν τῶν ἄλλων, οὐκ εἰδέναι δὲ τὰς πράξεις τὰς ἐπὶ ταῦτα φε- 165

των τούτων έπὶ τὸ βέλτιον φρονήσαι δυνηθείη προ-

οούσας άλλά ταις δόξαις διαφέρειν άλλήλων · οί μεν γαρ έχειν έπιεικεις και στοχάζεσθαι τοῦ δέοντος δυναμένας, οι δ' ως οἶόν τε πλείστον τοῦ συμφέροντος 29 διαμαρτανούσας. ὅπερ και τῆ πόλει συμβέβηκεν. ἡμεῖς γαρ οἰόμεθα μεν, ἢν τὴν θάλατταν πλέωμεν πολλαῖς τριήρεσι και βιαζώμεθα τὰς πόλεις συντάξεις διδόναι και συνέδρους ἐνθάδε πέμπειν, διαπράξασθαί τι τῶν δεόντων · πλείστον δὲ διεψεύσμεθα τῆς ἀληθείας. ὧν b μεν γαρ ἤλπίζομεν, οὐδεν ἀποβέβηκεν, ἔχθραι δ' ἡμῖν ἐξ αὐτῶν και πόλεμοι και δαπάναι μεγάλαι γεγόνασιν,

30 είκότως · και γὰο τὸ πρότερου ἐκ μὲν τῆς τοιαύτης πολυπραγμοσύνης εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους κατέστημεν, ἐκ δὲ τοῦ δικαίαν τὴν πόλιν παρέχειν καὶ βοηθείν τοῖς ἀδικουμένοις καὶ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν ἐλάβομεν · ὧν νῦν ἀλογίστως καὶ λίαν εἰκῆ πολὺν ἤδη ο

31 χρόνον καταφρονούμεν. (ιβ'.) Είς τούτο γάρ τινες ἀνοίας ἐληλύθασιν, ὥσθ' ὑπειλήφασι τὴν μὲν ἀδικίαν ἐπονείδιστον μὲν εἶναι, κερδαλέαν δὲ καὶ πρὸς τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέραν συμφέρουσαν, τὴν δὲ δικαιοσύνην εὐδόκιμον μὲν, ἀλυσιτελῆ δὲ καὶ μᾶλλον δυναμένην

32 τοὺς ἄλλους ἀφελεῖν ἢ τοὺς ἔχοντας αὐτὴν, κακῶς εἰδότες, ὡς οὕτε πρὸς χρηματισμὸν οὕτε πρὸς δόξαν
οὕτε πρὸς ὰ δεῖ πράττειν οὕθ' ὅλως πρὸς εὐδαιμονίαν ὰ
οὐδὲν ἄν συμβάλοιτο τηλικαύτην δύναμιν, ὅσην περ
ἀρετὴ καὶ τὰ μέρη ταύτης. τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς οἶς ἔχομεν
ἐν τῆ ψυχῆ, τούτοις κτώμεθα καὶ τὰς ἄλλας ἀφελείας,
ὧν δεόμενοι τυγχάνομεν : ἄσθ' οἱ τῆς αὐτῶν διανοίας
ἀμελοῦντες λελήθασι σφᾶς αὐτοὺς ἄμα τοῦ τε φρονεῖν

33 ἄμεινον καὶ τοῦ πράττειν βέλτιον όλιγωροῦντες. θαυμάζω δ' εἴ τις οἴεται τοὺς τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν δι- e καιοσύνην ἀσκοῦντας καρτερεῖν καὶ μένειν ἐν τούτοις. έλπίζοντας έλαττον έξειν τῶν πονηοῶν, ἀλλ' οὐχ ἡγουμένους καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις πλέον οἴσεσθαι τῶν ἄλλων. ἐγὼ μὲν γὰρ πέπεισμαι τούτους 166
μόνους ὧν δεῖ πλεονεκτεῖν, τοὺς δ' ἄλλους οὐδὲ γι34 γνώσκειν οὐδὲν ὧν βέλτιόν ἐστιν. ὁρῷ γὰρ τοὺς μὲν
τὴν ἀδικίαν προτιμῶντας καὶ τὸ λαβεῖν τι τῶν ἀλλοτρίων μέγιστον ἀγαθὸν νομίζοντας ὅμοια πάσχοντας
τοῖς δελεαζομένοις τῶν ζώων, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπολαύοντας ὧν ἂν λάβωσιν, ὀλίγῷ δ' ὕστερον ἐν τοῖς
μεγίστοις κακοῖς ὅντας, τοὺς δὲ μετ' εὐσεβείας καὶ
δικαιοσύνης ζῶντας ἔν τε τοῖς παροῦσι χρόνοις ἀσφα- b
λῶς διάγοντας καὶ περὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδίους
35 τὰς ἐλπίδας ἔχοντας. καὶ ταῦτ' εἰ μὴ κατὰ πάντων οῦ-

τὰς έλπίδας έχοντας. καὶ ταῦτ΄ εἰ μὴ κατὰ πάντων οῦτως εἰθισται συμβαίνειν, ἀλλὰ τό γ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
τοῦτον γίγνεται τὸν τρόπον. χρὴ δὲ τοὺς εὖ φρονοῦντας, ἐπειδὴ τὸ μέλλον ἀεὶ συνοίσειν οὐ καθορῶμεν,
τὸ πολλάκις ὡφελοῦν, τοῦτο φαίνεσθαι προαιρουμένους. πάντων δ' ἀλογώτατον πεπόνθασιν, ὅσοι κάλλιον μὲν ἐπιτήδευμα νομίζουσιν εἶναι καὶ θεοφιλέστερον τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας, χεῖρον δ' οἴονται ε
βιώσεσθαι τοὺς ταύτη χρωμένους τῶν τὴν πονηρίαν
προηρημένων.

36 (ιγ'.) Ήβουλόμην δ' αν, ώσπες πρόχειρόν έστιν έπαινείσθαι τὴν ἀρετὴν, οῦτω προσῆχον εἶναι πεῖσαι τοὺς ἀχούοντας ἀσκεῖν αὐτήν · νῦν δὲ δέδοικα, μὴ μάτην τὰ τοιαῦτα λέγωμεν. διεφθάρμεθα γὰς πολὺν ἤδη χρόνον ὑπ' ἀνθρώπων οὐδὲν ἀλλ' ἢ φενακίζειν δυναμένων, οῖ τοσοῦτον τοῦ πλήθους καταπεφρονή— ἀ κασιν, ὥσθ' ὁπόταν βουληθῶσι πόλεμον πρός τινας ἔξενεγκεῖν, αὐτοὶ χρήματα λαμβάνοντες λέγειν τολμῶσιν, ὡς χρὴ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, καὶ μὴ περιορᾶν ἡμᾶς αὐτοὺς καταγελωμένους, μηδὲ τὴν θά-

38 νεύειν : εί δὲ τοῖς Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους νικήσασι καὶ τοῖς πρὸ τούτων γενομένοις, πῶς οὐ πάντων 167
ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες, εἰ τοὺς τότε πολιτευομένους ἐπαινοῦντες τἀναντία πράττειν ἐκείνοις
πείθουσιν ἡμᾶς, καὶ τοιαῦτ' ἔξαμαρτάνειν, περὶ ὧν
ἀπορῶ, τί ποιήσω, πότερα χρήσωμαι ταῖς ἀληθείαις
ὥσπερ περὶ τῶν ἄλλων, ἢ κατασιωπήσω, δείσας τὴν
πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν. (ιε'.) Δοκεῖ μὲν γάρ μοι βέλτιον εἶναι διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν, ὁρῶ δ' ὑμᾶς χαλεπώτερον διατιθεμένους πρὸς τοὺς ἐπιτιμῶντας ἢ b

39 πρὸς τοὺς αἰτίους τῶυ κακῶυ γεγενημένους. οὐ μὴυ ἀλλ' αἰσχυνθείην ἄν, εἰ φανείην μᾶλλου φροντίζων τῆς ἐμαυτοῦ δόξης ἢ τῆς κοινῆς σωτηρίας. ἐμὸν μὲν οὖν ἔργον ἐστὶ καὶ τῶν ἄλλων τῶν κηθομένων τῆς πόλεως προαιρεῖσθαι τῶν λόγων μὴ τοὺς ἡδίστους ἀλλὰ τοὺς ὡφελιμωτάτους · ὑμᾶς δὲ χρὴ πρῶτον μὲν τοῦτο γιγνώσκειν, ὅτι τῶν μὲν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων πολλαὶ θεραπεῖαι καὶ παντοδαπαὶ τοῖς ἰατροῖς εὕρηνται, ҫ ταῖς δὲ ψυχαῖς ταῖς νοσούσαις καὶ γεμούσαις πονηρῶν ἐπιθυμιῶν οὐδέν ἐστιν ἄλλο φάρμακον πλὴν λόγος ὁ

40 τολμῶν τοῖς ἀμαρτανομένοις ἐπιπλήττειν, ἔπειθ' ὅτι καταγέλαστόν ἐστι τὰς μὲν καύσεις καὶ τὰς τομὰς τῶν ἰατρῶν ὑπομένειν, ἵνα πλειόνων ἀλγηδόνων ἀπαλλαγοῶμεν, τοὺς δὲ λόγους ἀποδοκιμάζειν πρὶν εἰδέναι σα-

φῶς, εὶ τοιαύτην ἔχουσι την δύναμιν ὥστ' ὡφελησαι

τούς απούουτας.

41 (ιξ΄.) Τούτου δ' ἔνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι περὶ τῶν λοιπῶν οὐδὲν ὑποστειλάμενος ἀλλὰ παυτάπασιν ἀνειμένως μέλλω τοὺς λόγους ποιεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς. τίς γὰρ ἄλλοθεν ἐπελθῶν καὶ μήπω συνδιεφθαρμένος ἡμῖν ἀλλ' ἐξαίφνης ἐπιστὰς τοῖς γιγνομένοις οὐκ ἂν μαίνεσθαι καὶ παραφρονεῖν ἡμᾶς νομίσειεν; οῖ φιλοτιμούμεθα μὲν ἐπὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις καὶ τὴν πόλιν ἐκ τῶν τότε πραχθέντων ἐγκωμιάζειν ἀξιοῦμεν, e οὐδὲν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκείνοις πράττομεν, ἀλλὰ πᾶν 42 τοὐναντίον. οἱ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τοῖς βαρ-

42 τούναντίον. οἱ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τοῖς βαρβάροις πολεμοῦντες διετέλεσαν, ἡμεῖς δὲ τοὺς ἐκ τῆς ᾿Ασίας τὸν βίον ποριζομένους ἐκεῖθεν ἀναστήσαντες ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας ἡγάγομεν · κἀκεῖνοι μὲν ἐλευθε- 168 ροῦντες τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας καὶ βοηθοῦντες αὐταῖς τῆς ἡγεμονίας ἡξιώθησαν, ἡμεῖς δὲ καταδουλούμενοι καὶ τἀναντία τοῖς τότε πράττοντες ἀγανακτοῦ-

43 μεν, εί μη την αὐτην τιμην έκείνοις έξομεν, οῖ τοσοῦτον ἀπολελείμμεθα καὶ τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς διανοίαις
τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων, ὅσον οἱ μὲν
ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας τήν τε πατρίδα τὴν αὐ- b
τῶν ἐκλιπεῖν ἐτόλμησαν, καὶ μαχόμενοι καὶ ναυμαχοῦντες τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, ἡμεῖς δ' οὐδ' ὑπὲρ
τῆς ἡμετέρας αὐτῶν πλεονεξίας κινδυνεύειν ἀξιοῦμεν,

44 ἀλλ' ἄρχειν μὲν ἀπάντων ζητοῦμεν, στρατεύεσθαι δ'
οὐκ ἐθέλομεν, καὶ πόλεμον μὲν μικροῦ δεῖν πρὸς
ἄπαντας ἀνθρώπους ἀναιρούμεθα, πρὸς δὲ τοῦτον
οὐχ ἡμᾶς αὐτοὺς ἀσκοῦμεν, ἀλλ' ἀνθρώπους τοὺς μὲν
ἀπόλιδας, τοὺς δ' αὐτομόλους, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἄλλων ε
κακουργιῶν συνερρυηκότας, οἶς ὁπόταν τις διδῷ πλείω

45 μισθον, μετ' ἐκείνων ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθοῦσιν. ἀλλ' ὅμως οὕτως αὐτοὺς ἀγαπῶμεν, ὥσθ' ὑπὲρ μὲν τῶν παίδων τῶν ἡμετέρων, εἰ περί τινας έξαμάρτοιεν, οὐκ ἄν ἐθελήσαιμεν δίκας ὑποσχεῖν, ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκείνων ἀρπαγῆς καὶ βίας καὶ παρανομίας μελλόντων τῶν ἐγ-κλημάτων ἐφ' ἡμᾶς ῆξειν οὐχ ὅπως ἀγανακτοῦμεν ἀλλὰ καὶ χαίρομεν, ὅταν ἀκούσωμεν αὐτοὺς τοιοῦτόν τι ἀ

46 διαπεπραγμένους. είς τοῦτο δὲ μωρίας ἐληλύθαμεν, ὅστ' αὐτοὶ μὲν ἐνδεεὶς τῶν καθ' ἡμέραν ἐσμὲν, ξενοτροφεῖν δ' ἐπικεχειρήκαμεν, καὶ τοὺς συμμάχους τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν ἰδία λυμαινόμεθα καὶ δασμολογοῦμεν, ἵνα τοὶς ἀπάντων ἀνθρώπων κοινοῖς ἐχθροῖς τὸν

47 μισθον έκπορίζωμεν. τοσούτω δε χείρους έσμεν των προγόνων, οὐ μόνον των εὐδοκιμησάντων ἀλλὰ καὶ των μισηθέντων, ὅσον έκείνοι μεν εἰ πολεμεῖν πρός ε τινας ψηφίσαιντο, μεστῆς οὔσης ἀργυρίου καὶ χρυσίου τῆς ἀκροπόλεως ὅμως ὑπερ τῶν δοξάντων τοῖς αὑτῶν σώμασιν ἄοντο δεῖν κινδυνεύειν, ἡμεῖς δ' εἰς τοσαὐτην ἀπορίαν ἐληλυθότες καὶ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ὄντες ῶσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας μισθωτοῖς χρώμεθα τοῖς στρα-

48 τοπέδοις. καὶ τότε μὲν εὶ τριήρεις πληροῖεν, τοὺς μὲν 169 ξένους καὶ τοὺς δούλους ναύτας εἰσεβίβαζον, τοὺς δὲ πολίτας μεθ' ὅπλων ἐξέπεμπον · νῦν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ὁπλίταις χρώμεθα, τοὺς δὲ πολίτας ἐλαύνειν ἀναγκάζομεν, ὥσθ' ὁπόταν ἀποβαίνωσιν εἰς τὴν τῶν πολεμίων, οἱ μὲν ἄρχειν τῶν Ἑλλήνων ἀξιοῦντες ὑπηρέσιον ἔχοντες ἐκβαίνουσιν, οἱ δὲ τοιοῦτοι τὰς φύσεις ὅντες, οῖους ὀλίγφ πρότερον διῆλθον, μεθ' ὅπλων ὁ κινδυνεύουσιν.

49 (ιξ΄.) 'Αλλὰ γὰς τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἄν τις ἰδὼν καλῶς διοικούμενα πεςὶ τῶν ἄλλων θαςς ήσειεν, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐπ' αὐτοῖς τούτοις μάλιστ' ἀγανακτήσειεν; οἴ-

τινες αὐτόχθονες μεν είναι φαμεν και την πόλιν ταύτην προτέραν οίκισθηναι των άλλων, προσήκου δ' ημάς άπασιν είναι παράδειγμα τοῦ καλῶς καὶ τετανμένως πολιτεύεσθαι, χείρον καὶ ταραχωδέστερον την ο ημετέραν αὐτῶν διοικοῦμεν τῶν ἄρτι τὰς πόλεις οἰκι-50 ζόντων, καὶ σεμνυνόμεθα μέν καὶ μέγα φρονούμεν έπι τῶ βέλτιον γεγονέναι τῶν ἄλλων, δῷον δὲ μεταδίδομεν τοις βουλομένοις ταύτης της εύγενείας η Τοιβαλλοί και Δευκανοί τῆς αύτῶν δυσγενείας πλείστους δε τιθέμενοι νόμους ούτως όλίγον αὐτῶν φροντίζομεν , εν γάρ ἀκούσαντες γνώσεσθε καὶ περί τῶν ἄλλων, ώστε θανάτου της ζημίας έπικειμένης, ήν τις άλω δεκάζων, τούς τούτο φανερώτατα ποιούντας στρα- d τηγούς γειροτονούμεν, και τον πλείστους διαφθεζοαι τῶν πολιτῶν δυνηθέντα, τοῦτον ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν 51 πραγμάτων καθίσταμεν· σπουδάζοντες δὲ περὶ τὴν πολιτείαν ούχ ήττον η περί την σωτηρίαν όλης της πόλεως, και την δημοκρατίαν είδότες έν μεν ταϊς ήσυγίαις καὶ ταῖς ἀσφαλείαις αὐξανομένην καὶ διαμένουσαν, έν δε τοις πολέμοις δίς ήδη καταλυθείσαν, πρός μεν τούς της ελοήνης έπιθυμούντας ώς πρός όλιγαρ- ε γικούς όντας δυσκόλως έχομεν, τούς δὲ τὸν πόλεμον άγαπώντας ώς της δημοκρατίας κηδομένους εύνους

52 είναι νομίζομεν· ἐμπειρότατοι δὲ λόγων καὶ πραγμάτων ὅντες οὕτως ἀλογίστως ἔχομεν, ὥστε περὶ τῶν αὐ- 170
τῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας οὐ ταὐτὰ γιγνώσκομεν, ἀλλ'
ὧν μὲν πρὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναβῆναι κατηγοροῦμεν, ταῦτα συνελθόντες χειροτονοῦμεν, οὐ πολὺν δὲ
χρόνον διαλιποντες τοῖς ἐνθάδε ψηφισθεῖσιν, ἐπειδὰν
ἀπίωμεν, πάλιν ἐπιτιμῶμεν· προσποιούμενοι δὲ σοφώτατοι τῶν Ἑλλήνων εἶναι τοιούτοις χρώμεθα συμβούλοις, ὧν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἄν καταφρονήσειεν,

καὶ τοὺς αὐτοὺς τούτους κυφίους ἀπάντων τῶν κοι- b
νῶν καθίσταμεν, οἶς οὐθεὶς ἄν οὐθὲν τῶν ἰθίων ἐπι53 τφέψειεν. οἱ θὲ πάντων σχετλιώτατον· οῦς γὰφ ὁμολογήσαιμεν ἄν πονηφοτάτους εἶναι τῶν πολιτῶν, τούτους πιστοτάτους φύλακας ἡγούμεθα τῆς πολιτείας
εἶναι· καὶ τοὺς μὲν μετοίκους τοιούτους εἶναι νομίζομεν, οῖους πεφ ἄν τοὺς πφοστάτας νέμωσιν, αὐτοὶ
δ' οὐκ οἰόμεθα τὴν αὐτὴν λήψεσθαι δόξαν τοῖς πφο54 εστῶσιν ἡμῶν. τοσοῦτον δὲ διαφέρομεν τῶν προγό- e

54 εστώσιν ήμων. τοσούτον δε διαφέρομεν των προγό- ο νων, όσον έχεινοι μεν τοὺς αὐτοὺς προστάτας τε τῆς πόλεως εποιούντο και στρατηγοὺς ἡροῦντο, νομίζον- τες τὸν ἐπὶ τοῦ βήματος τὰ βέλτιστα συμβουλεῦσαι δυνάμενον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ἄριστ' ἂν βουλεύσασθαι και καθ' αὐτὸν γενόμενον, ἡμεῖς δε τοὐναντίον τού-

55 των ποιούμεν· οἶς μὲν γὰρ περὶ τῶν μεγίστων συμβούλοις χρώμεθα, τούτους μὲν οὐκ ἀξιούμεν στρατηγοὺς χειροτονεῖν ὡς νοῦν οὐκ ἔχοντας, οἶς δ' οὐδεὶς ἀ
ἄν οὕτε περὶ τῶν ἰδίων οὕτε περὶ τῶν κοινῶν συμβουλεύσαιτο, τούτους δ' αὐτοκράτορας ἐκπέμπομεν
ὡς ἐκεῖ σοφωτέροις ἐσομένους καὶ ὁρον βουλευσομένους περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἢ περὶ τῶν ἐν56 θάδε προτιθεμένων. λέγω δὲ ταῦτ' οὐ κατὰ πάντων

άλλὰ κατὰ τῶν ἐνόχων τοῖς λεγομένοις ὅντων. ἐπιλίποι δ' ἄν με τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας, εἰ πάσας
τὰς πλημμελείας τὰς ἐν τοῖς πράγμασιν ἐγγεγενημένας e
ἔξετάζειν ἐπιχειρήσαιμεν.

57 (ιη΄.) Τάχ' οὖν ἄν τις τῶν σφόδοα τοῖς λεγομένοις ἐνόχων ὄντων ἀγανακτήσας ἐοωτήσειεν, ,,πῶς, εἴπεο οὕτω κακῶς βουλευόμεθα, σωζόμεθα καὶ δύναμιν οὐδεμιᾶς πόλεως ἐλάττω κεκτημένοι τυγχάνο-

μεν; '' έγω δε πρός ταῦτ' ἀποκριναίμην ἄν, ὅτι τοὺς 171 ἀντιπάλους ἔχομεν οὐδὲν βέλτιον ἡμῶν φρονοῦντας.

58 εί γὰρ μετὰ τὴν μάχην ἢν ἐνίκησαν Θηβαΐοι Λακεδαιμονίους, ἐκείνοι μὲν ἐλευθερώσαντες τὴν Πελοπόννησον καὶ τοὺς ἄλλους αὐτονόμους ποιήσαντες ἡσυχίαν εἶχον, ἡμεῖς δὲ τοιαῦτ' ἐξημαρτάνομεν, οὕτ' ἄν
οὖτος ἔσχε ταύτην ποιήσασθαι τὴν ἐρώτησιν, ἡμεῖς τ'
ἄν ἔγνωμεν, ὅσω κρεῖττόν ἐστι τὸ σωφρονεῖν τοῦ πο-

59 λυπραγμονείν. νῦν δ' ἐνταῦθατὰ πράγματα περιέστη- b κεν, ἄστε Θηβαίοι μὲν ἡμᾶς σώζουσιν, ἡμεῖς δὲ Θη-βαίους, καὶ συμμάχους ἐκεῖνοι μὲν ἡμῖν ποιοῦσιν, ἡμεῖς δ' ἐκείνοις. ἄστ' εἰ νοῦν ἔχοιμεν, ἀλλήλοις ἄν εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀργύριον παρέχοιμεν · ὁπότεροι γὰρ ἄν πλεονάκις συλλεγῶσιν, οὖτοι τοὺς ἐναντίους ἄμει-

60 νον πράττειν ποιούσιν. χρή δὲ τοὺς καὶ μικρὰ λογίζε—
σθαι δυναμένους οὐκ ἐν τοῖς τῶν ἐχθρῶν ἁμαρτήμασι
τὰς ἐλπίδας ἔχειν τῆς σωτηρίας, ἀλλ' ἐν τοῖς αὑτῶν ϲ
πράγμασι καὶ ταῖς αὑτῶν διανοίαις τὸ μὲν γὰρ διὰ
τὴν ἐκείνων ἀμαθίαν συμβαΐνον ἡμἴν ἀγαθὸν τυχὸν
ἄν παύσαιτο καὶ λάβοι μεταβολὴν, τὸ δὲ δι' ἡμᾶς αὐ—
τοὺς γιγνόμενον βεβαιοτέρως ἄν ἔχοι καὶ μᾶλλον πα—
ραμείνειεν ἡμῖν.

61 (ιθ'.) Πρός μεν οὖν τοὺς εἰκῆ τὰς ἐπιλήψεις ποιουμένους οὐ χαλεπὸν ἀντειπεῖν· εἰ δὲ δή τις μοι πα- ἀ
ραστὰς τῶν ἐπιεικέστερον διακειμένων ἀληθῆ μεν λέγειν με προσομολογήσειε καὶ προσηκόντως ἐπιτιμᾶν
τοῖς γιγνομένοις, δίκαιον δ' εἶναι φαίη τοὺς ἐπ' εὖνοία νουθετοῦντας μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν πε-

62 ποαγμένων άλλά καί συμβουλεύειν, τίνων απεχόμενοι καί ποίων όρεγόμενοι παυσαίμεθ' αν ταύτην έχοντες την γνώμην καί τοιαῦτ' ἐξαμαρτάνοντες, οὖτος ὁ λόγος ἀπορείν ἄν με ποιήσειεν ἀποκρίσεως, οὐκ ἀληθοῦς καί συμφερούσης ἀλλ' ἀρεσκούσης ὑμῖν. e οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδή περ ἀποκεκαλυμμένως ῶρμημαι λέγειν, ούκ ἀποκυητέον ἀποφήνασθαι καὶ περί τούτων.

- 63 (π΄.) "Α μεν οὖν ὑπάρχειν δεί τοις μέλλουσιν εὐδαιμονήσειν, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ
 τὴν ἄλλην ἀρετὴν, ὀλίγω πρότερον εἰρήκαμεν : ὡς δ' 172
 ἄν τάχιστα πρὸς τὸ τοιοῦτοι γενέσθαι παιδευθείμεν,
 ἀληθὲς μέν ἐστι τὸ ῥηθησόμενον, ἴσως δ' ἄν ἀκούσασιν ὑμίν δεινὸν εἶναι δόξειε καὶ παρὰ πολὺ τῆς τῶν
 64 ἄλλων ἐξηλλανμένον διανοίας. (κα΄.) Ἐνὰ νὰρ ἡνοῦ-
- 64 άλλων έξηλλαγμένον διανοίας. (κά.) Έγω γὰρ ἡγοῦμαι καὶ τὴν πόλιν ἡμᾶς ἄμεινον οἰκήσειν καὶ βελτίους
 αὐτοὺς ἔσεσθαι καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς πράξεις ἐπιδώσειν, ἢν παυσώμεθα τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν
 ἐπιθυμοῦντες. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ καὶ νῦν εἰς ταραχὴν խ
 ἡμᾶς καθιστᾶσα καὶ τὴν δημοκρατίαν ἐκείνην καταλύσασα, μεθ' ἦς οἱ πρόγονοι ζῶντες εὐδαιμονέστατοι
 τῶν Ἑλλήνων ἦσαν, καὶ σχεδὸν ἀπάντων αἰτία τῶν
 κακῶν ὧν αὐτοί τ' ἔχομεν καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχομεν.
- 65 οίδα μεν οὖν, ὅτι χαλεπόν ἐστι δυναστείας ὑπὸ πάντων ἐρωμένης καὶ περιμαχήτου γεγενημένης κατηγοροῦντα δοκεῖν ἀνεκτόν τι λέγειν· ὅμως δ' ἐπειδή περ
 ὑπεμείνατε καὶ τοὺς ἄλλους λόγους, ἀληθεῖς μεν ὄν- ο
 τας, φιλαπεχθήμονας δὲ, καὶ τοῦτον ὑμῶν ἀνασχέσθαι
- 66 δέομαι, καὶ μὴ καταγνῶναί μου τοιαύτην μανίαν, ὡς ἄρ' ἐγὰ προειλόμην ἄν διαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς περὶ πραγμάτων οὕτω παραδόξων, εἰ μή τι λέγειν ἀληθὲς εἶχον περὶ αὐτῶν. νῦν δ' οἶμαι πᾶσι φανερὸν ποιήσειν, ὡς οὕτε δικαίας ἀρχῆς ἐπιθυμοῦμεν οὕτε γενέσθαι δυνατῆς οὕτε συμφερούσης ἡμῖν.

67 (κβ΄.) Ότι μεν οὖν οὐ δικαίας, παρ' ὑμῶν μα- d

δὰν ὑμᾶς ἔχω διδάσκειν. ὅτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι ταύτην εἶχον τὴν δύναμιν, ποίους λόγους οὐκ ἀνηλώσαμεν, κατηγοροῦντες μεν τῆς ἐκείνων ἀρχῆς, διεξιόντες

δ' ώς δίκαιόν έστιν αὐτονόμους εἶναι τοὺς Ἑλληνας; 68 τίνας δὲ τῶν πόλεων τῶν ἐλλογίμων οὐ παρεκαλέσαμεν ἐπὶ τὴν συμμαχίαν τὴν ὑπὲρ τούτων συστᾶσαν; πόσας δὲ πρεσβείας ὡς βασιλέα τὸν μέγαν ἀπεστείλα- ε μεν, διδαξούσας αὐτὸν, ὡς οὕτε δίκαιόν ἐστιν οὕτε συμφέρον μίαν πόλιν κυρίαν εἶναι τῶν Ἑλλήνων; οὐ πρότερον δ' ἐπαυσάμεθα πολεμοῦντες καὶ κινδυνεύουτες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, πρὶν ἡθέλη- ι σαν Δακεδαιμόνιοι ποιήσασθαι τὰς συνθήκας τὰς περὶ 69 τῆς αὐτονομίας. ὅτι μὲν οὖν οὐ δίκαιόν ἐστι τοὺς κρείττους τῶν ἡττόνων ἄρχειν, ἐν ἐκείνοις τε τοῖς χρόνοις τυγχάνομεν ἐγνωκότες καὶ νῦν ἐπὶ τῆς πολιτείας τῆς παρ' ἡμῖν καθεστηκυίας.

(κγ'.) 'Ως δ' οὐδ' ἂν δυνηθεϊμεν τὴν ἀρχὴν ταύτην καταστρέψασθαι, ταχέως οἶμαι δηλώσειν. ἢν γὰρ
μετὰ μυρίων ταλάντων οὐχ οἶοί τ' ἦμεν διαφυλάξαι,
πῶς ἂν ταύτην ἐκ τῆς παρούσης ἀπορίας κτήσασθαι δ
δυνηθεϊμεν, ἄλλως τε καὶ χρώμενοι τοῖς ἤθεσιν οὐχ
70 οἶς ἐλάβομεν ἀλλ' οἶς ἀπωλέσαμεν αὐτήν; (κδ'.) 'Ως
τοίνυν οὐδὲ δέξασθαι διδομένην τῆ πόλει συμφέρει,
δοκεῖτέ μοι τάχιστ' ἂν ἐκεῖθεν καταμαθεῖν. μᾶλλον δὲ
καὶ περὶ τούτων βούλομαι μικρὰ προειπεῖν · δέδοικα
γὰρ, μὴ διὰ τὸ πολλοῖς ἐπιτιμᾶν δόξω τισὶ προηρούσθαι

της πόλεως κατηγορείν.

71 (κε΄.) Έγω δ' εἰ μὲν πρὸς ἄλλους τινὰς ἐπεχείρουν οὕτω διεξιέναι περὶ τῶν πραγμάτων, εἰκότως c
ἀν εἶχον τὴν αἰτίαν ταύτην· νῦν δὲ πρὸς ὑμᾶς ποιοῦμαι τοὺς λόγους, οὐ διαβάλλειν ἐτέροις ἐπιθυμῶν ἀλλ'
αὐτοὺς βουλόμενος παῦσαι τῶν τοιούτων ἔργων, καὶ
τὴν εἰρήνην, περὶ ἦς ἄπας ὁ λόγος ἐστὶ, βεβαίως καὶ
72 τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας ἀγαγεῖν. ἀνάγκη
δὲ τοὺς νουθετοῦντας καὶ τοὺς κατηγοροῦντας τοῖς

μὲν λόγοις χρῆσθαι παραπλησίοις, τὰς δὲ διανοίας ἔχειν ἀλλήλαις ὡς οἶόν τ' ἐναντιωτάτας. ὥστε περὶ ἀ τῶν ταὐτὰ λεγόντων οὐκ ἀεὶ προσήκει τὴν αὐτὴν ὑμᾶς γνώμην ἔχειν, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπὶ βλάβη λοιδοροῦντας μισεῖν ὡς κακόνους ὅντας τῆ πόλει, τοὺς δ' ἐπ' ἀφελεία νουθετοῦντας ἐπαινεῖν καὶ βελτίστους τῶν 73 πολιτῶν νομίζειν, καὶ τούτων αὐτῶν μάλιστα τὸν ἐναργέστατα δυνάμενον δηλῶσαι τὰς πονηρίας τῶν πράξεων καὶ τὰς συμφορὰς τὰς ἀπ' αὐτῶν γιγνομένας οὖτος γὰρ ἄν τάχιστα ποιήσειεν ὑμᾶς, μισήσαν τας ἃ δεὶ, βελτιόνων ἐπιθυμῆσαι πραγμάτων. ὑπὲρ μὲν οὖν τῆς τῶν λόγων τραχύτητος καὶ τῶν εἰρημένων καὶ τῶν ἡθήσεσθαι μελλόντων ταῦτ' ἔχω λέγειν πρὸς ὑμᾶς ὅθεν δ' ἀπέλιπον, πάλιν ποιήσομαι τὴν ἀργήν.

74 (κς΄.) Έφασκον γὰς ἐκεῖθεν κάλλιστ' ἄν ὑμᾶς κα- 174 ταμαθεῖν, ὡς οὐ συμφέςει λαβεῖν τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχὴν, εἰ σκέψαισθε, τίνα τρόπον ἡ πόλις διέκειτο πρὶν τὴν δύναμιν ταύτην κτήσασθαι, καὶ πῶς ἐπειδὴ κατέσχεν αὐτήν· ἢν γὰς ταῦτα πας' ἄλληλα τῆ διανοία θεωρήσητε, γνώσεσθ' ὅσων κακῶν αἰτία τῆ πό-

λει γέγονεν.

75 (κζ΄.) Ἡ μὲν τοίνυν πολιτεία τοσούτφ βελτίων ἦν καὶ κρείττων ἡ τότε τῆς ὕστερον καταστάσης, ὅσφ ἡ περ ᾿Αριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Μιλτιάδης ἄνδρες ἀμείνους ἦσαν Ὑπερβόλου καὶ Κλεοφῶντος καὶ τῶν νῦν δημηγορούντων τὸν δὲ δῆμον εὑρήσετε τὸν τότε πολιτευόμενον οὐκ ἀργίας οὐδ' ἀπορίας οὐδ' ἐλπίδων 76 κενῶν ὄντα μεστὸν, ἀλλὰ νικᾶν μὲν δυνάμενον ἐν ταῖς μάχαις ἄπαντας τοὺς εἰς τὴν χώραν εἰσβάλλοντας, ἀριστείων δ' ἀξιούμενον ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος κινδύνοις, οὕτω δὲ πιστευόμενον ὥστε τὰς πλείστας c

αὐτῷ τῶν πόλεων έκούσας ἐγχειρίσαι σφᾶς αὐτάς.
77 τούτων δ' ὑπαρχόντων ἀντὶ μὲν τῆς πολιτείας τῆς παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμούσης ἐπὶ τοιαύτην ἀκολασίαν ἡ δύναμις ἡμᾶς αὕτη προήγαγεν, ῆν οὐδεὶς ἂν ἀνθρώπων ἐπαινέσειεν ἀντὶ δὲ τοῦ νικᾶν τοὺς ἐπιστρατεύοντας οῦτω τοὺς πολίτας ἐπαίδευσεν ῶστε μηδὲ πρὸ τῶν τει-

78 χῶν τολμὰν ἐπεξιέναι τοῖς πολεμίοις ἀντί δὲ τῆς εὐνοίας τῆς παρὰ τῶν συμμάχων αὐτοῖς ὑπαρχούσης καὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰς τοσοῦτον μῖσος κατέστησαν, ὥστε παρὰ μικρὸν ἐλθεῖν ἐξανδραποδισθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ Λακεδαιμονίων τῶν ἔξ ἀρχῆς πολεμούντων εὐνουστέρων ἐτύχομεν ἢ τῶν πρόνος

79 τερον ήμιν συμμάχων ὄντων. οἶς οὐκ ἂν δικαίως ἐγκαλοίμεν, ὅτι χαλεπῶς πρὸς ἡμᾶς διετέθησαν · οὐ
γὰρ ὑπάρχοντες ἀλλ' ἀμυνόμενοι καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ
παθόντες τοιαὐτην γνώμην ἔσχον περὶ ἡμᾶς. (κη'.) Τἰς ε
γὰρ ἂν ὑπέμεινε τὴν ἀσέλγειαν τῶν πατέρων τῶν ἡμετέρων, οἴ συναγαγόντες ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος τοὺς
ἀργοτάτους καὶ τοὺς ἀπασῶν τῶν πονηριῶν μετέχοντας, πληροῦντες τοὑτων τὰς τριήρεις, ἀπηχθάνοντο
τοῖς Ἑλλησι, καὶ τοὺς μὲν βελτίστους τῶν ἐν ταῖς ἄλ- 15
λαις πόλεσιν ἔξέβαλλον, τοῖς δὲ πονηροτάτοις τῶν

80 Έλλήνων τάκείνων διένεμον; άλλα γας εί τολμήσαιμι περί των εν έκείνοις τοις πράγμασι γιγνομένων άκριβως διελθείν, ύμας μεν ίσως αν ποιήσαιμι βέλτιον βουλεύσασθαι περί των παρόντων, αύτος δ' αν διαβληθείην είωθατε γας μισείν ούχ ούτω τούς αίτίους των άμαρτημάτων ως τούς κατηγορούντας αὐτων.

81 τοιαύτην οὖν ὑμῶν γνώμην ἐχόντων δέδοικα, μὴ πει- b
οώμενος ὑμᾶς εὐεργετεῖν αὐτὸς ἀπολαύσω τι φλαῦοον. οὐ μὴν ἀποστήσομαι παντάπασιν ὧν διενοήθην,
ἀλλὰ τὰ μὲν πικρότατα καὶ μάλιστ' ἂν ὑμᾶς λυπή-

σοντα παφαλείψω, μνησθήσομαι δε τούτων μόνον, έξ ὧν γνώσεσθε τὴν ἄνοιαν τῶν τότε πολιτευομένων. 82 (κθ'.) Οὕτω γὰρ ἀκριβῶς εὕρισκον, έξ ὧν ἄνθρωποι μάλιστ' ἄν μισηθεῖεν, ῶστ' ἐψηφίσαντο τὸ περιγιγνόμενον τῶν πόρων ἀργύριον διελόντας κατὰ c τάλαντον εἰς τὴν ὀρχήστραν τοῖς Διονυσίοις εἰσφέρειν, ἐπειδὰν πλήρες ἡ τὸ θέατρον καὶ τοῦτ' ἐποίουν καὶ παρεισῆγον τοὺς παῖδας τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότων, ἀμφοτέροις ἐπιδεικνύοντες, τοῖς μὲν συμμάχοις τὰς τιμὰς τῆς οὐσίας αὐτῶν ὑπὸ μισθωτῶν εἰσφερομένας, τοῖς δ' ἄλλοις Ελλησι τὸ πλῆθος τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰς συμφορὰς τὰς διὰ τὴν πλεονεξίαν ταύ-

83 την γιγνομένας. και τα τα δρώντες αὐτοί τε την α πόλιν εὐδαιμόνιζον και πολλοί των νοῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτην, των μὲν συμβήσεσθαι διὰ ταῦτα μελλόντων οὐδεμίαν ποιούμενοι πρόνοιαν, τὸν δὲ πλοῦτον θαυμάζοντες και ζηλοῦντες, ος ἀδίκως εἰς την πόλιν εἰσελθών και τὸν δικαίως ὑπάρξαντα διὰ τα-

84 χέων ημελλε προσαπολείν. είς τοῦτο γὰρ κατέστησαν τῶν μὲν οἰκείων ἀμελείας, τῶν δ' ἀλλοτρίων ἐπιθυ- e μίας, ῶστε Λακεδαιμονίων εἰσβεβληκότων εἰς τὴν χώραν καὶ τοῦ τείχους ήδη τοῦ Λεκελειᾶσιν ἑστῶτος εἰς Σικελίαν τριήρεις ἐπλήρουν, καὶ οὐκ ἠσχύνοντο τὴν μὲν πατρίδα τεμνομένην καὶ πορθουμένην περιορῶντες, ἐπὶ δὲ τοὺς οὐδὲν πώποτ' εἰς ἡμᾶς ἐξαμαρ-

85 τόντας στρατιὰν ἐκπέμποντες, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀφρο- 176 σύνης ἡλθον, ὥστε τῶν προαστείων τῶν οἰκείων οὐ κρατοῦντες Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ Καρχηδόνος ἄρξειν προσεδόκησαν. τοσοῦτον δὲ διήνεγκαν ἀνοία πάντων ἀνθρώπων, ὥστε τοὺς μὲν ἄλλους αὶ συμφοραὶ συστέλλουσι καὶ ποιοῦσιν ἐμφρονεστέρους, ἐκεῖνοι δ' 86 οὐδ' ὑπὸ τούτων ἐκαιδεύθησαν. καίτοι πλείοσι καὶ

μείζοσι περιέπεσον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης τῶν ἐν ἄπαντι τῷ χρόνῷ τῆ πόλει γεγενημένων. εἰς Αἰγυπτον μέν τὸ γε διακόσιαι πλεύσασαι τριήρεις αὐτοῖς τοῖς πληρώμασι διεφθάρησαν, περὶ δὲ Κύπρον πεντήκοντα καὶ ἐκατόν ἐν Δάτῷ δὲ μυρίους ὁπλίτας αὐτῶν καὶ τῶν συμμάχων ἀπώλεσαν, ἐν Σικελίᾳ δὲ τέτταρας μυριάσας καὶ τριήρεις τετταράκοντα καὶ διακοσίας, τὸ δὲ τελευταϊον ἐν Ελλησπόντος διακοσίας, τὰς δὲ κατὰ δέκα

87 λευταΐον έν Έλλησπόντω διακοσίας. τὰς δὲ κατὰ δέκα καὶ πέντε καὶ πλείους τούτων ἀπολλυμένας καὶ τοὺς c κατὰ χιλίους καὶ δισχιλίους ἀποθνήσκοντας τίς ἄν έξαριθμήσειεν; πλὴν εν ἦν τοῦτο τῶν ἐγκυκλίων, ταφὰς ποιείν καθ' ἔκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, εἰς ᾶς πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων, οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας ἀλλ' ἐφη-

88 σθησόμενοι ταις ήμετέραις συμφοραίς. τελευτώντες δ' έλαθον σφάς αὐτοὺς τοὺς μὲν τάφους τοὺς δημοσίους τῶν πολιτῶν ἐμπλήσαντες, τὰς δὲ φρατρίας καὶ ἀ τὰ γραμματεῖα τὰ ληξιαρχικὰ τῶν οὐδὲν τῆ πόλει προσηκόντων. γνοίη δ' ἄν τις ἐκεῖθεν μάλιστα τὸ πληθος τῶν ἀπολλυμένων τὰ γὰρ γένη τῶν ἀνδρῶν τῶν ὀνομαστοτάτων καὶ τοὺς οἴκους τοὺς μεγίστους, οῖ καὶ τὰς τυραννικὰς στάσεις καὶ τὸν Περσικὸν πόλεμον διέφυγον, εὐρήσομεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἦς ἐπιθυμοῦ—89 μεν, ἀναστάτους γεγενημένους. ὥστ' εἰ τις σκοπεῖ— e

89 μεν, ἀναστάτους γεγενημένους. ὅστ' εἰ τις σκοπεί- e σθαι βούλοιτο περὶ τῶν ἄλλων ὅσπερ πρὸς δεῖγμα τοῦτ' ἀναφέρων, φανεῖμεν ἂν μικροῦ δεῖν ἀντηλλαγμένοι. (λ΄.) Καίτοι χρὴ πόλιν μὲν εὐδαιμονίζειν μὴ τὴν ἔξ ἀπάντων ἀνθρώπων εἰκῆ πολλοὺς πολίτας ἀθροί- ζουσαν ἀλλὰ τὴν τὸ γένος τῶν ἔξ ἀρχῆς τὴν πόλιν οἰκισάντων μᾶλλον τῶν ἄλλων διασώζουσαν, ἄνδρας δὲ ξηλοῦν μὴ τοὺς τὰς τυραννίδας κατέχοντας μηδὲ τοὺς 177 μείζω δυναστείαν τοῦ δικαίου κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς

άξίους μεν όντας της μεγίστης τιμης, στέργοντας δ' 90 έπι ταις ύπο τοῦ πλήθους διδομέναις, ταύτης γαο έξιν ούτ' άνηο ούτε πόλις λαβείν αν δύναιτο σπουδαιοτέραν οὐδ' ἀσφαλεστέραν οὐδε πλείονος ἀξίαν ήνπερ οί περί τὰ Περσικά γενόμενοι σχόντες ούχ δμοίως τοῖς λησταϊς έβίωσαν, τοτε μεν πλείω των ίκανων έγοντες, ο τοτε δ' έν σιτοδείαις και πολιορκίαις και τοῖς μεγίστοις κακοίς καθεστώτες, άλλὰ περί μεν την τροφήν την καθ' ἡμέραν οὐτ' ἐν ἐνδείαις οὕτ' ἐν ὑπερβολαῖς ὄντες. έπι δε τη της πολιτείας δικαιοσύνη και ταις άρεταις ταίς αύτων φιλοτιμούμενοι και τον βίον ήδιον των 91 άλλων διάγοντες. ὧν ἀμελήσαντες οί γενόμενοι μετ' έκείνους ούκ ἄργειν άλλὰ τυραννεῖν ἐπεθύμησαν, ἃ δοκεί μεν την αύτην έχειν δύναμιν, πλείστον δ' άλλή- c λων πεχώρισται των μέν γάρ άρχόντων έργον έστί τούς άργομένους ταϊς αύτων έπιμελείαις ποιείν εύδαιμονεστέρους, τοις δε τυράννοις έθος καθέστηκε τοις των άλλων πόνοις και κακοίς αύτοις ήδονας παρασκευάζειν. ἀνάγκη δε τούς τοιούτοις έργοις έπιχειρούντας τυραννικαίς και ταίς συμφοραίς περιπίπτειν, καὶ τοιαῦτα πάσχειν, οἰά περ ἂν καὶ τοὺς ἄλλους δρά-92 σωσιν, ὰ καὶ τῆ πόλει συνέπεσεν : ἀντὶ μὲν γὰρ τοῦ φρουρείν τὰς τῶν ἄλλων ἀκροπόλεις τῆς αὐτῶν ἐπεί- d δον τούς πολεμίους αυρίους γενομένους άντι δε τοῦ παίδας δμήρους λαμβάνειν αποσπώντες από πατέρων καὶ μητέρων, πολλοί τῶν πολιτῶν ἡναγκάσθησαν τοὺς αύτων έν τη πολιορκία χεζοον παιδεύειν και τρέφειν η προσημεν αύτοις. άντι δὲ τοῦ γεωργείν τὰς χώρας τας άλλοτρίας πολλών έτων οὐδ' ίδετν αὐτοῖς έξεγέ-93 νετο την αυτών. (λά.) "Ωστ' εί τις ήμας έρωτήσειεν, εί δεξαίμεθ' αντοσούτον γρόνον αρξαντες τοιαύτα παθούσαν την πόλιν έπιδείν, τίς αν δμολογήσειεν, πλην e

ISOCRATES, I.

μένους αὐτη.

(λβ΄.) Μέγιστον δὲ τεμμήριον οὐ γὰρ μόνον ἡμᾶς 95 άλλα και την Λακεδαιμονίων πόλιν διέφθεισεν, ώστε τοις είθισμένοις έπαινείν τὰς έκείνων ἀρετὰς οὐχ οἶόν ο τ' έστιν είπειν τούτον τον λόγον, ώς ήμεις μεν διά το δημοκρατεϊσθαι κακώς έγρησάμεθα τοῖς πράγμασιν. εί δε Λακεδαιμόνιοι ταύτην την δύναμιν παρέλαβον, εὐδαίμονας αν και τοὺς ἄλλους και σφας αὐτοὺς ἐποίησαν. πολύ γαρ θάττον έν έκείνοις έπεδείξατο την φύσιν την αύτης την γαο πολιτείαν, ην έν έπτακοσίοις έτεσιν ούδελς είδεν ούθ' ύπο μινδύνων ούθ' ύπο συμφορών χινηθεζσαν, ταύτην έν όλίγω χρόνω σαλεῦ- d 96 σαι καὶ λυθήναι παρά μικρον ἐποίησεν. ἀντὶ γὰρ τῶν καθεστώτων παρ' αὐτοῖς ἐπιτηδευμάτων τοὺς μὲν ίδιώτας ενέπλησεν άδικίας, δαθυμίας, άνομίας, φιλαργυρίας, τὸ δὲ ποινὸν τῆς πόλεως ὑπεροψίας μὲν τῶν συμμάχων, έπιθυμίας δε των άλλοτρίων, όλιγωρίας

δὲ τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκῶν. τοσοῦτον γαρ ὑπερεβάλοντο τοὺς ἡμετέρους τοῖς εἰς τοὺς Ελληνας ἁμαρτήμασιν, ὅσον πρὸς τοῖς πρότερον ὑπάρχουσι σφαγὰς e καὶ στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ἐποίησαν, ἔξ ὧν ἀειμνή-

97 στους τὰς ἔχθοας ποὸς ἀλλήλους ἔξουσιν. οὕτω δὲ φιλοπολέμως καὶ φιλοκινδύνως διετέθησαν, τὸν ἄλλον χρόνον πρὸς τὰ τοιαῦτα πεφυλαγμένως μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχοντες, ὥστ' οὐδὲ τῶν συμμάχων οὐδὲ τῶν 179 εὐεργετῶν ἀπέσχοντο τῶν σφετέρων αὐτῶν, ἀλλὰ βασιλέως μὲν αὐτοῖς εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον πλέον ἢ πεντακισχίλια τάλαντα παρασχόντος, Χίων δὲ προθυμότατα πάντων τῶν συμμάχων τῷ ναυτικῷ συγκιν-

98 δυνευσάντων, Θηβαίων δὲ μεγίστην δύναμιν εἰς τὸ πεζὸν συμβαλομένων, οὐκ ἔφθασαν τὴν ἀρχὴν κατασχόντες, καὶ Θηβαίοις μὲν εὐθὺς ἐπεβούλευσαν, ἐπὶ δὲ τὸν βασιλέα Κλέαρχον καὶ στρατιὰν ἀνέπεμψαν, ὑ Χίων δὲ τοὺς μὲν πρώτους τῶν πολιτῶν ἐφυγάδευσαν, τὰς δὲ τριήρεις ἐκ τῶν νεωρίων ἐξελκύσαντες ἀπάσας

99 ὅχοντο λαβόντες. (λγ΄.) Οὖκ ἐξήρκεσε δ' αὐτοὶς ταῦτ' ἔξαμαρτεῖν, ἀλλὰ περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐπόρθουν μὲν τὴν ἤπειρον, ὕβριζον δὲ τὰς νήσους, ἀνήρουν δὲ τὰς ἐν Ἰταλία καὶ Σικελία πολιτείας καὶ τυράννους καθίστασαν, ἐλυμαίνοντο δὲ τὴν Πελοπόννησον καὶ μεστὴν στάσεων καὶ πολέμων ἐποίησαν. ἐπὶ ποίαν γὰρ ͼ τῶν πόλεων οὐκ ἐστράτευσαν; ἢ περὶ τίνας αὐτῶν

100 οὐκ ἐξήμαρτον; οὐκ Ἡλείων μὲν μέρος τι τῆς χώρας ἀφείλοντο, τὴν δὲ γῆν τὴν Κορινθίων ἔτεμον, Μαντινέας δὲ διড়κισαν, Φλιασίους δ' ἐξεπολιόρκησαν, εἰς δὲ τὴν ᾿Αργείων εἰσέβαλον, οὐδὲν δ' ἐπαύσαντο τοὺς μὲν ἄλλους κακῶς ποιοῦντες, αὐτοῖς δὲ τὴν ἦτταν ἐν Λεύκτροις παρασκευάζοντες; ῆν φασί τινες αἰτίαν γεγενῆσθαι τῆ Σπάρτη τῶν κακῶν, οὐκ ἀληθῆ λέγοντες ' d

13 *

οὐ γὰρ διὰ ταύτην ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐμισήθησαν, ἀλλὰ διὰ τὰς ὕβρεις τὰς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις καὶ ταύτην ἡττήθησαν καὶ περὶ τῆς αὐτῶν ἐκινδύνευ-

101 σαν, χρή δὲ τὰς αἰτίας ἐπιφέρειν οὐ τοῖς κακοῖς τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀλλὰ τοῖς πρώτοις τῶν ἁμαρτημάτων, ἐξ ὧν ἐπὶ τὴν τελευτὴν ταύτην κατηνέχθησαν. ὥστε πολὺ ἄν τις ἀληθέστερα τυγχάνοι λέγων, εἰ φαίη τότε ε τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς γεγενῆσθαι τῶν συμφορῶν, ὅτε τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης παρελάμβανον · ἐκτῶντο γὰρ δύ-

102 ναμιν οὐδεν όμοίαν τῆ πρότερον ὑπαρχούση. διὰ μεν γὰρ τὴν κατὰ γῆν ἡγεμονίαν καὶ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν καρτερίαν τὴν ἐν αὐτῆ μελετωμένην ραδίως τῆς κατὰ 180 θάλατταν δυνάμεως ἐπεκράτησαν, διὰ δὲ τὴν ἀκολασίαν τὴν ὑπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς ἐγγενομένην ταχέως κἀκείνης τῆς ἡγεμονίας ἀπεστερήθησαν. οὐ γὰρ ἔτι τοὺς νόμους ἐφύλαττον, οῦς παρὰ τῶν προγόνων παρέλαβον, οὐδ' ἐν τοῖς ἤθεσιν ἔμενον οἶς πρό

103 τερον είχον, άλλ' ύπολαβόντες έξειναι ποιείν αύτοις, ὅ τι ἂν βουληθῶσιν, εἰς πολλὴν ταραχὴν κατέστησαν. οὐ γὰρ ἤδεσαν τὴν ἐξουσίαν, ἦς πάντες εὕχονται τυ- b χειν, ὡς δύσχρηστός ἐστιν, οὐδ' ὡς παραφρονείν ποιεί τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν, οὐδ' ὅτι τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταὶς ἑταίραις ταϊς ἐρᾶν μὲν αὐτῶν ποιούσαις,

104 τοὺς δὲ χρωμένους ἀπολλυούσαις. (λδ'.) Καίτοι φανερῶς ἐπιδέδεικται ταύτην ἔχουσα τὴν δύναμιν' τοὺς
γὰρ ἐν πλείσταις ἐξουσίαις γεγενημένους ἔδοι τις ἄν
ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεπτωκότας, ἀρξαμένους ἀφ' ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων. αὖται γὰρ αἱ πόλεις καὶ πολιτευόμεναι πρότερον σωφρονέστατα καὶ α
δόξαν ἔχουσαι καλλίστην, ἐπειδὴ ταύτης ἔτυχον καὶ
τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, οὐδὲν ἀλλήλων διήνεγκαν, ἀλλ'
ὥσπερ προσήκει τοὺς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιθυμιῶν καὶ

της αὐτης νόσου διεφθαρμένους, καλ ταζς πράξεσι ταζς αὐταῖς ἐπεχείοησαν καὶ τοῖς ἁμαρτήμασι παραπλησίοις έγρήσαντο καί τὸ τελευταΐον δμοίαις ταζε συμφοραζε

105 περιέπεσον, ήμεζς τε γαρ μισηθέντες ύπὸ τῶν συμμά- d γων και περί άνδραποδισμού κινδυνεύσαντες ύπὸ Λακεδαιμονίων ἐσώθημεν, ἐκεῖνοί τε πάντων αὐτούς απολέσαι βουληθέντων έφ' ήμας καταφυγόντες δι' ήμων της σωτηρίας έτυχον. καίτοι πώς χρη την άρχην ταύτην έπαινείν την τὰς τελευτὰς ούτω πονηρὰς έχουσαν: ἢ πῶς οὐ μισεῖν καὶ φεύγειν τὴν πολλά καὶ δεινά ποιείν άμφοτέρας τὰς πόλεις ἐπάρασαν καὶ παθείν άναγκάσασαν;

(λέ.) Οὐκ ἄξιον δὲ θαυμάζειν, εἰ τὸν ἄλλον χοό-106 νον έλάνθανεν άπαντας τοσούτων οὖσα κακών αίτία τοζε έγουσιν αὐτὴν, οὐδ' εἰ περιμάχητος ἦν ὑφ' ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων · εύρήσετε γάρ τοὺς πλείστους τῶν άνθρώπων περίτας αίρέσεις των πραγμάτων άμαρτά- 181 νοντας, και πλείους μεν επιθυμίας έχοντας τών κακών η τῶν ἀγαθῶν, ἄμεινον δὲ βουλευομένους ὑπὲο τῶν 107 έχθοῶν ἢ σφῶν αὐτῶν. καὶ ταῦτ' ίδοι τις ἂν έπὶ τῶν μεγίστων τί γαο ούχ ούτω γέγονεν; ούχ ήμεζς μεν τοιαύτα προηρούμεθα πράττειν, έξ ών Δακεδαιμόνιοι δεσπόται τῶν Ελλήνων κατέστησαν, ἐκεῖνοι δ' οὕτω

κακώς προύστησαν των πραγμάτων ώσθ' ήμας ού

πολλοίς έτεσιν ύστερον πάλιν έπιπολάσαι καλ κυρίους b 108 γενέσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας; οὐχ ἡ μὲν τῶν ἀττι*κιζόντων πολυπραγμοσύνη λακωνίζειν τὰς πόλεις* έποίησεν, ή δε των λακωνιζόντων υβρις αττικίζειν τας αὐτας ταύτας ἡνάγκασεν; οὐ διά μὲν τὴν τῶν δημηγορούντων πονηρίαν αὐτὸς ὁ δῆμος ἐπεθύμησε της όλιγαρχίας της έπι των τετρακοσίων καταστάσης.

διά δὲ τὴν τῶν τριάκοντα μανίαν ἄπαντες δημοτικώ-

109 τεροι γεγόναμεν τῶν Φυλὴν καταλαβόντων; ἀλλὰ γὰρ c ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων καὶ τοῦ βίου τοῦ καθ' ἡμέραν ἐπιδείξειεν ἄν τις τοὺς πολλοὺς χαίροντας μὲν καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν βλάπτουσιν, ἐπίπονα δὲ καὶ χαλεπὰ νομίζοντας, ἀφ' ὧν ἀμφότερα καὶ ταῦτ' ἄν ὡφελοῖτο, καὶ καρτερικοὺς εἶναι δοκοῦντας τοὺς ἐν τούτοις ἐμ110 μένοντας. οἵτινες οὖν ἐν οἶς ἀεὶ ζῶσι καὶ περὶ ὧν αὐτοῖς μᾶλλον μέλει, τὰ χείρω φαίνονται προαιρούμενοι, ἀ

τί θαυμαστόν, εἰ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν ἀγνοοῦσι καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλους, περὶ ἦς μηθείς

πώποτ' αὐτοῖς λογισμός είσῆλθεν;

111 (λέ.) 'Ορᾶτε δὲ καὶ τὰς μοναρχίας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι καθισταμένας, ὅσους ἔχουσι τοὺς ἐπιθυμητὰς καὶ τοὺς ἐτοίμους ὅντας ὁτιοῦν πάσχειν ἄστε κατασκεῖν αὐτάς αἶς τί τῶν δεινῶν ἢ τῶν χαλεπῶν οὐπρόσεστιν; οὐκ εὐθὺς ἐπειδὰν λάβωσι τὰς δυναστείας,

112 ἐν τοσούτοις ἐμπεπλεγμένοι κακοῖς εἰσίν, ὅστ' ἀναγ- e κάζεσθαι πολεμεῖν μὲν ἄπασι τοῖς πολίταις, μισεῖν δ' ὑφ' ὧν οὐδὲν κακὸν πεπόνθασιν, ἀπιστεῖν δὲ τοῖς φίλοις καὶ τοῖς ἐταἰροις τοῖς αὐτῶν, παρακατατίθεσθαι 182 δὲ τὴν τῶν σωμάτων σωτηρίαν μισθοφόροις ἀνθρώ-ποις, οὓς οὐδὲ πώποτ' εἶδον, μηδὲν δ' ἦττον φοβεῖσθαι τοὺς φυλάττοντας ἢ τοὺς ἐπιβουλεύοντας, οὓτω δ' ὑπόπτως πρὸς ἄπαντας ἔχειν ὥστε μηδὲ τοῖς οἰκειο-

113 τάτοις θαρρεΐν πλησιάζοντας; είκότως συνίσασι γάρ τοὺς πρὸ αὐτῶν τετυραννευκότας τοὺς μὲν ὑπὸ τῶν γονέων ἀνηρημένους, τοὺς δ' ὑπὸ τῶν παίδων, τοὺς δ' ὑπὸ γυναικῶν, ἔτι δὲ τὸ γένος ὁ αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων ἠφανισμένον. ἀλλ' ὅμως ὑπὸ τοσαύτας τὸ πλῆθος συμφορὰς ἐκόντες σφᾶς αὐτοὺς ὑποβάλλουσιν. ὅπου δ' οί πρωτεύοντες καὶ δόξας με-

γίστας ἔχοντες τοσούτων κακῶν ἐρῶσι, τί δεῖ θαυμάξειν τοὺς ἄλλους, εἰ τοιούτων ετέρων ἐπιθυμοῦσιν;

114 (λζ΄.) Οὐκ ἀγνοῶ δ΄ ὅτι τὸν μὲν περὶ τῶν τυράννων
λόγον ἀποδέχεσθε, τὸν δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς δυσκόλως
ἀκούετε· πεπόνθατε γὰρ πάντων αἴσχιστον καὶ ὁρθυμότατον· ὰ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁρᾶτε, ταῦτ' ἐφ' c
ὑμῶν αὐτῶν ἀγνοεῖτε. καίτοι τῶν φρονίμως διακειμένων οὐκ ἐλάχιστον τοῦτο σημεῖόν ἐστιν, ἢν τὰς αὐτὰς πράξεις ἐπὶ πάντων τῶν ὁμοίων φαίνωνται γνω115 ρίζοντες. ὧν ὑμῖν οὐδὲν πώποτ' ἐμέλησεν, ἀλλὰ τὰς
μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθε χαλεπὰς εἶναι καὶ βλαβερὰς
οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτὰς,
τὴν δ' ἀρχὴν τὴν κατὰ θάλατταν μέγιστον τῶν ἀγα-

τὰ δέοντα πράττειν.

116 (λη'.) "Ην ούν έμοι πεισθήτε, παυσάμενοι τοῦ παντάπασιν εἰκῆ βουλεύεσθαι προσέξετε τὸν νοῦν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τῆ πόλει καὶ φιλοσοφήσετε καὶ σκέψεσθε, τί τὸ ποιῆσάν ἐστι τὰ πόλεε τούτω, λέγω δὲ τὴν ε ἡμετέραν καὶ τὴν Λακεδαιμονίων, ἐκ ταπεινῶν μὲν πραγμάτων έκατέραν ὁρμηθεῖσαν ἄρξαι τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ δ' ἀνυπέρβλητον τὴν δύναμιν ἔλαβον, περὶ ἀν-

θών, την οὐδὲν οὕτε τοῖς πάθεσιν οὕτε ταῖς πράξεσι d
τῶν μοναρχιῶν διαφέρουσαν. καὶ τὰ μὲν Θηβαίων
πράγματα νομίζετε πονηρῶς ἔχειν, ὅτι τοὺς περιοίκους
ἀδικοῦσιν, αὐτοὶ δ' οὐδὲν βέλτιον τοὺς συμμάχους
διοικοῦντες ἢ κεῖνοι τὴν Βοιωτίαν, ἡγεῖσθε πάντα

117 δραποδισμοῦ κινδυνεῦσαι καὶ διὰ τίνας αἰτίας Θετ- 183 ταλοὶ μὲν μεγίστους πλούτους παραλαβόντες καὶ χώ- ραν ἀρίστην καὶ πλείστην ἔχοντες εἰς ἀπορίαν καθε- στήκασι, Μεγαρεῖς δὲ μικρῶν αὐτοῖς καὶ φαύλων τῶν ἔξ ἀρχῆς ὑπαρξάντων, καὶ γῆν μὲν οὐκ ἔχοντες οὐδὲ λιμένας οὐδὶ ἀργυρεῖα, πέτρας δὲ γεωργοῦντες, με-

118 γίστους οἴκους τῶν Ελλήνων κέκτηνται κάκείνων μεν τὰς ἀκροπόλεις ἄλλοι τινες ἀεὶ κατέχουσιν, ὄντων αύτοις πλέου τρισγιλίων Ιππέων και πελταστών άνα- b οιθμήτων, ούτοι δέ μικραν δύναμιν έχοντες την αύτων όπως βούλονται διοικούσιν και πρός τούτοις οί μέν σφίσιν αὐτοζο πολεμούσιν, οὖτοι δὲ μεταξύ Πελοπουνησίων και Θηβαίων και της ημετέρας πόλεως

119 οἰκοῦντες εἰρήνην ἄγοντες διατελοῦσιν. ἢν γὰρ ταῦτα και τὰ τοιαύτα διεξίητε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, εὑρήσετε την μεν ακολασίαν και την ύβριν των κακών αίτίαν γιγνομένην, την δε σωφροσύνην των άγαθών. ην ο ύμεζε έπι μεν των ιδιωτών έπαινείτε, και νομίζετε τούς ταύτη χρωμένους ασφαλέστατα ζην και βελτίστους είναι τῶν πολιτῶν, τὸ δὲ κοινὸν ὑμῶν οὐκ οἴ-

120 εσθε δείν τοιούτον παρασκευάζειν, καίτοι προσήκει τάς άρετας άσκεζν και τάς κακίας φεύγειν πολύ μάλλου ταζε πόλεσιν η τοζε ίδιώταις, άνηο μεν γαρ άσεβης και πονηρός τυχον αν φθάσειε τελευτήσας πρίν δουναι δίκην των ήμαρτημένων αί δε πόλεις διά την d άθανασίαν ύπομένουσι και τὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων

καί τὰς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας.

(λθ'.) 'Ων ενθυμουμένους χρή μή προσέχειν τον 121 νοῦν τοῖς ἐν τῷ παρόντι μὲν χαριζομένοις, τοῦ δὲ μέλλοντος χρόνου μηδεμίαν επιμέλειαν ποιουμένοις. μηδέ τοις φιλείν μέν τον δημον φάσχουσιν, όλην δέ την πόλιν λυμαινομένοις : ώς και πρότερον, έπειδη παρέλαβον οί τοιοῦτοι τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος δυναστείαν, e είς τοσαύτην άνοιαν προήγαγον την πόλιν ώστε παθείν αὐτήν, ὅπερ ὀλίγω πρότερον ὑμιν διηγησάμην.

122 α και πάντων μάλιστ' άν τις θαυμάσειεν, ότι προγειοίζεσθε δημαγωγούς οὐ τούς τὴν αὐτὴν γνώμην έχον- 184 τας τοῖς μεγάλην τὴν πόλιν ποιήσασιν άλλὰ τοὺς ὅμοια

καὶ λέγοντας καὶ πράττοντας τοις ἀπολέσασιν αὐτὴν. καὶ ταῦτ' εἰδότες οὐ μόνον ἐν τῷ ποιῆσαι τὴν πόλιν εύδαίμονα τους χρηστούς των πονηρών διαφέροντας, 123 άλλα και την δημοκρατίαν έπι μεν έκείνων έν πολλοίς έτεσιν ούτε κινηθείσαν ούτε μεταστάσαν, έπλ δε τούτων έν όλίγω χρόνω δὶς ήδη καταλυθείσαν, καὶ τὰς φυγάς και τὰς ὑπὸ τῶν τυράννων και τὰς ἐπὶ τῶν b τριάκοντα γενομένας ού διὰ τούς συκοφάντας κατελθούσας άλλά διά τους μισούντας τους τοιούτους καί 124 μενίστην ἐπ' ἀρετῆ δόξαν ἔγοντας. (μ'.) 'Αλλ' ὅμως τηλικούτων ήμεν ύπομνημάτων καταλελειμμένων, ώς έφ' έκατέρων αὐτῶν ἡ πόλις ἔπραττεν, οὕτω χαίρομεν ταϊς τῶν ὁητόρων πονηρίαις, ὥσθ' ὁρῶντες διὰ τὸν πόλεμον καὶ τὰς ταραγάς, ἃς οὖτοι πεποιήκασι, τῶν μεν άλλων πολιτών πολλούς έκ τών πατρώων έκπεπτω- ο κότας, τούτους δ' έκ πενήτων πλουσίους γεγενημένους, ούκ άγανακτούμεν, ούδε φθονούμεν ταζε εύ-125 πραγίαις αὐτῶν, άλλ' ὑπομένομεν τὴν μὲν πόλιν διαβολάς έχουσαν, ώς λυμαίνεται και δασμολογεί τούς Έλληνας, τούτους δὲ τὰς ἐπικαοπίας λαμβάνοντας, καὶ τον μεν δημον, ον φασιν ούτοι δείν των άλλων άρχειν, γετρον πράττοντα των ταις όλιγαργίαις δουλευόντων, οίς δ' ούδεν ύπηρχεν άγαθόν, τούτους δε διά την άνοι-

126 γενημένους. καίτοι Περικλής ὁ πρὸ τῶν τοιούτων δημαγωγὸς καταστὰς, παραλαβῶν τὴν πόλιν χεῖρον μὲν
φρονοῦσαν ἢ πρὶν κατασχεῖν τὴν ἀρχὴν, ἔτι δ' ἀνεκτῶς πολιτευομένην, οὐκ ἐπὶ τὸν ἴδιον χρηματισμὸν
ὥρμησεν, ἀλλὰ τὸν μὲν οἶκον ἐλάττω τὸν αὑτοῦ κατέλιπεν ἢ παρὰ τοῦ πατρὸς παρέλαβεν, εἰς δὲ τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγεν ὀκτακισχίλιατάλαντα χωρὶς τῶν Γερῶν. ε

αν την ημετέραν έκ ταπεινών εύδαιμονεστέρους γε-d

127 οὖτοι δὲ τοσοῦτον ἐκείνου διενηνόχασιν, ῶστε λέγειν μὲν τολμῶσιν, ὡς διὰ τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν οὐ δύνανται τοῖς αὑτῶν ἰδίοις προσέχειν τὸν νοῦν, φαίνεται δὲ τὰ μὲν ἀμελούμενα τοσαύτην εἰληφότα τὴν ἐπίδοσιν, ὅσην οὐδ' ἀν εὕξασθαι τοῖς θεοῖς πρότερον 18 ἡξίωσαν, τὸ δὲ πλῆθος ἡμῶν, οὖ κήδεσθαί φασιν, οὖτω διακείμενον ῶστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἡδέως ζῆν μηδὲ ὁμθύμως, ἀλλ' ὀδυρμῶν μεστὴν εἶναι τὴν

128 πόλιν. οἱ μὲν γὰς τὰς πενίας καὶ τὰς ἐνδείας ἀναγκάζονται διεξιέναι καὶ θρηνεῖν πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, οἱ δὲ
τὸ πλῆθος τῶν προσταγμάτων καὶ τῶν λειτουργιῶν
καὶ τὰ κακὰ τὰ περὶ τὰς συμμορίας καὶ τὰς ἀντιδόσεις ὰ τοιαύτας ἐμποιεῖ λύπας ὥστ' ἄλγιον ζῆν τοὺς τὰς ἡ
οὐσίας κεκτημένους ἢ τοὺς συνεχῶς πενομένους.

129 (μα΄.) Θαυμάζω δ' εί μη δύνασθε συνιδείν, ὅτι γένος οὐδέν ἐστι κακονούστερον τῷ πλήθει πονηρῶν δητόρων καὶ δημαγωγῶν πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ἀναγκαίων οὖτοι μάλιστα βούλονται σπανίζειν ὑμᾶς, ὁρῶντες τοὺς μὲν ἐκ τῶν ἰδίων δυναμένους τὰ σφέτεψ αὐτῶν διοικείν

130 τῆς πόλεως ὄντας καὶ τῶν τὰ βέλτιστα λεγόντων, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν δικαστηρίων ζῶντας καὶ τῶν ἐκκλησιῶν c καὶ τῶν ἐντεῦθεν λημμάτων ὑφ' αὑτοῖς διὰ τὴν ἔνδειαν ἡναγκασμένους εἶναι, καὶ πολλὴν χάριν ἔχοντας ταῖς εἰσαγγελίαις καὶ ταῖς γραφαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις συκο-

131 φαντίαις ταξς δι' αὐτῶν γιγνομέναις. ἐν οὖν ταξς ἀπορίαις, ἐν αἶς αὐτοὶ δυναστεύουσιν, ἐν ταὐταις ἥδιστ'
ἀν ἴδοιεν ἄπαντας ὄντας τοὺς πολίτας. τεκμήριον δὲ
μέγιστον · οὐ γὰρ τοῦτο σκοποῦσιν, ἐξ οὖ τρόπου τοἰς
δεομένοις βίον ἐκποριοῦσιν, ἀλλ' ὅπως τοὺς ἔχειν τι ἀ
132 δοκοῦντας τοῖς ἀπόροις ἐξισώσουσιν. (μβ΄.) Τίς οὖν

ἀπαλλαγή γένοιτ' ἄν τῶν κακῶν τῶν παρόντων; διείλεγμαι μὲν τὰ πλεϊστα περί αὐτῶν τούτων, οὐκ ἐφεξῆς, ἀλλ' ὡς ἕκαστον τῷ καιρῷ συνέπιπτεν · μᾶλλον δ' ἄν ὑμῖν ἐγγένοιτο μνημονεύειν, εἰ συναγαγῶν τὰ μάλιστα κατεπείγοντα πάλιν ἐπανελθεῖν αὐτὰ πειραθείην.

- 133 (μγ΄.) "Εστι δ' έξ ὧν ἂν ἐπανορθώσαιμεν τὰ τῆς πόλεως καὶ βελτίω ποιήσαιμεν, πρῶτον μὲν ἢν ε συμβούλους ποιώμεθα τοιούτους περὶ τῶν κοινῶν, οἴους περ ἄν περὶ τῶν ἰδίων ἡμἴν εἶναι βουληθεῖμεν, καὶ παυσώμεθα δημοτικοὺς μὲν εἶναι νομίζοντες τοὺς συκοφάντας, ὀλιγαρχικοὺς δὲ τοὺς καλοὺς 186 καγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν, γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς οὐδέτερον τούτων ἐστὶν, ἐν ἦ δ' ἄν ἕκαστοι τιμῶνται, ταύτην βούλονται καθεστάναι τὴν πολιτείαν.
- 134 (μδ΄.) Δεύτερον δ΄ ἢν ἐθελήσωμεν χρῆσθαι τοῖς συμμάχοις ὁμοίως ὥσπερ τοῖς φίλοις, καὶ μὴ λόγφ μὲν αὐτονόμους ἀφιῶμεν, ἔργφ δὲ τοῖς στρατηγοῖς αὐτοὺς ὅ τι ἀν βούλωνται ποιεῖν ἐκδιδῶμεν, μηδὲ δεσποτικῶς ἀλλὰ συμμαχικῶς αὐτῶν ἐπιστατῶμεν, ἐκεῖνο κατα- ὑ μαθόντες, ὅτι μιᾶς μὲν ἐκάστης τῶν πόλεων κρείττους
- 135 ἐσμὲν, ἀπασῶν δ' ἥττους. (με΄.) Τρίτον ἢν μηδὲν περὶ πλείονος ἡγῆσθε μετά γε τὴν περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν τοῦ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εὐδοκιμεῖν τοῖς γὰροῦτω διακειμένοις ἐκόντες καὶ τὰς δυναστείας καὶ τὰς ἡγεμονίας διδόασιν.
- 136 (μς΄.) Ήν οὖν ἐμμείνητε τοις εἰρημένοις, καὶ πρὸς τούτοις ὑμᾶς αὐτοὺς παράσχητε πολεμικοὺς μὲν ὅντας ταις μελέταις καὶ παρασκευαις, εἰρηνικοὺς δὲ τῷ μη- α δὲν παρὰ τὸ δίκαιον πράττειν, οὐ μόνον εὐδαίμονα ποιήσετε ταύτην τὴν πόλιν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ελ-

137 ληνας ἄπαντας. οὐδὲ γὰο ἄλλη τῶν πόλεων οὐδεμία τολμήσει περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν, ἀλλ' ὀκνήσουσι καὶ πολλὴν ἡσυχίαν ἄξουσιν, ὅταν εἰδῶσιν ἐφεδρεύουσαν τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν καὶ παρεσκευασμένην τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν. οὐ μὴν ἀλλ' ὁπότερον ἄν ποιήσωσιν, τό γ' ἡμέτερον καλῶς ἔξει καὶ συμφε-

138 ρόντως. ἤν τε γὰρ δόξη τῶν πόλεων ταῖς προεχούσαις ἀ
ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων, ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἔξομεν · ἤν τ' ἐπιχειρῶσιν ἀδικεῖν,
ἐφ' ἡμᾶς ἄπαντες οἱ δεδιότες καὶ κακῶς πάσχοντες
καταφεύξονται, πολλὰς ἰκετείας καὶ δεήσεις ποιούμενοι, καὶ διδόντες οὐ μόνον τὴν ἡγεμονίαν ἀλλὰ καὶ

139 σφᾶς αὐτούς. ὅστ' οὐκ ἀπορήσομεν, μεθ' ὧν κωλύσομεν τοὺς έξαμαρτάνοντας, ἀλλὰ πολλοὺς ἕξομεν τοὺς έτοίμως καὶ προθύμως συναγωνιζομένους ἡμῖν. ποία γὰρ πόλις ἢ τίς ἀνθρώπων οὐκ ἐπιθυμήσει με-ε τασχεῖν τῆς φιλίας καὶ τῆς συμμαχίας τῆς ἡμετέρας, ὅταν ὁρῶσι τοὺς αὐτοὺς ἀμφότερα, καὶ δικαιστάτους ὄντας καὶ μεγίστην δύναμιν κεκτημένους, καὶ τοὺς 187 μὲν ἄλλους σώζειν καὶ βουλομένους καὶ δυναμένους,

140 αὐτοὺς δὲ μηδεμιᾶς βοηθείας δεομένους; πόσην δὲ χρὴ προσδοκᾶν ἐπίδοσιν τὰ τῆς πόλεως λήψεσθαι, τοιαύτης εὐνοίας ἡμῖν παρὰ τῶν ἄλλων ὑπαρξάσης; πόσον δὲ πλοῦτον εἰς τὴν πόλιν εἰσρυήσεσθαι, δι ἡμῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος σωζομένης; τίνας δ' οὐκ ἐπαινέσεσθαι τοὺς τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀγαθῶν

141 αἰτίους γεγενημένους; ἀλλὰ γὰο οὐ δύναμαι διὰ τὴν ὁ ἡλικίαν ἄπαντα τῷ λόγῳ περιλαβεῖν, ἃ τυγχάνω τἢ διανοία καθορῶν, πλὴν ὅτι καλόν ἐστιν ἐν ταῖς τῶν ἄλλων ἀδικίαις καὶ μανίαις πρώτους εὖ φρονήσαντας προστῆναι τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, καὶ σωτῆρας ἀλλὰ μὴ λυμεῶνας αὐτῶν κληθῆναι, καὶ περιβλέπτους

έπ' άρετη γενομένους την δόξαν την των προγόνων

άναλαβεῖν.

145

(μζ.) Κεφάλαιον δε τούτων έκειν έχω λέγειν, ο είς δ πάντα τὰ προειρημένα συντείνει καὶ πρός δ χρή βλέποντας τὰς πράξεις τὰς τῆς πόλεως δοκιμάζειν. δεί γὰο ἡμᾶς, εἴπεο βουλόμεθα διαλύσασθαι μὲν τὰς διαβολάς, ας έγομεν έν τῶ παρόντι, παύσασθαι δὲ τῶν πολέμων των μάτην γιγνομένων, κτήσασθαι δὲ τῆ πόλει την ηγεμονίαν είς τον απαντα χρόνον, μισησαι μέν άπάσας τὰς τυραννικάς ἀρχὰς καὶ δυναστείας, ἀναλογισαμένους τὰς συμφορὰς τὰς έξ αὐτῶν γεγενημένας, d ζηλώσαι δε καί μιμήσασθαι τας έν Λακεδαίμονι βασι-43 λείας. ἐκείνοις γὰρ ἀδικεῖν μὲν ἦττον ἔξεστιν ἢ τοῖς ίδιώταις, τοσούτω δε μακαριστότεροι τυγχάνουσιν όντες τών βία τὰς τυραννίδας κατεχόντων, όσον οί μέν τούς τοιούτους ἀποκτείναντες τὰς μεγίστας δωοεάς παρά τῶν συμπολιτευομένων λαμβάνουσιν, ὑπὲρ έκείνων δ' οί μη τολμώντες έν ταίς μάχαις ἀποθνή- e σχειν άτιμότεροι γίγνονται τῶν τὰς τάξεις λειπόντων 144 καὶ τὰς ἀσπίδας ἀποβαλλόντων. ἄξιον οὖν ὀρέγεσθαι τῆς τοιαύτης ἡγεμονίας. ἔνεστι δ' ἐν τοῖς πράγμασιν ήμων τυχείν παρά των Ελλήνων της τιμης ταύτης, ηνπεο έκεινοι παρά των πολιτών έγουσιν, ην ύπολά- 188 βωσι την δύναμιν την ημετέραν μη δουλείας άλλά σωτηρίας αλτίαν αύτοῖς ἔσεσθαι.

(μη'.) Πολλών δὲ καὶ καλών λόγον ἐνόντων περὶ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐμοὶ μὲν ἀμφότερα συμβουλεύει παύσασθαι λέγοντι, καὶ τὸ μῆκος τοῦ λόγου καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν· τοῖς δὲ νεωτέροις καὶ μᾶλλον ἀκμάζουσιν ἡγὼ παραινῶ καὶ παρακελεύομαι τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ γράφειν, ἔξ ὧν τὰς μεγίστας τῶν πόλεων καὶ τὰς εἰθισμένας ταῖς ἄλλαις κακὰ παρέ-

χειν προτρέψουσιν έπ' ἀρετήν καὶ δικαιοσύνην, ὡς ἐν ταζς τῆς Ἑλλάδος εὐπραγίαις συμβαίνει καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων πράγματα πολὺ βελτίω γίγνεσθαι.

9. ΕΥΑΓΟΡΑΣ.

(ά.) Ορών, ὧ Νικόκλεις, τιμώντά σε τὸν τάφον [8 τοῦ πατρός οὐ μόνον τῷ πλήθει καὶ τῷ κάλλει τῶν έπιφερομένων άλλά και χοροίς και μουσική και γυμνικοίς ανώσιν, έτι δε πρός τούτοις ίππων τε και τριήοων άμίλλαις, και λείποντ' ούδεμίαν των τοιούτων 2 ύπερβολήν, ήγησάμην Εύαγόραν, εί τις έστιν αίσθησις τοις τετελευτηκόσι περί των ένθάδε γιγνομένων. εύμενως μέν αποδέχεσθαι και ταύτα, και χαίρειν δρώντα τήν τε περί αύτον ἐπιμέλειαν καὶ τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν, πολύ δ' αν έτι πλείω χάριν έγειν η τοις άλλοις άπασιν, εί τις δυνηθείη περί των έπιτηδευμάτων αύτοῦ και των κινδύνων άξίως διελθείν 3 των έκείνω πεπραγμένων εύρήσομεν γάρ τους φιλοτίμους και μεγαλοψύχους των άνδρων ού μόνον άντι τῶν τοιούτων ἐπαινεῖσθαι βουλομένους ἀλλ' ἀντί τοῦς ζην αποθυήσκειν εὐκόλως αίρουμένους, και μάλλον περί της δόξης η του βίου σπουδάζοντας, και πάντα ποιούντας, όπως άθάνατον την περί αύτων μνήμην 4 καταλείψουσιν. αί μεν οὖν δαπάναι τῶν μεν τοιούτων ούδεν έξεργάζονται, τοῦ δε πλούτου σημετόν είσιν: οί δὲ περί τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἀγωνίας ὅντες. οί μεν τὰς δυνάμεις τὰς αύτῶν, οί δὲ τὰς τέχνας ἐπιδειξάμενοι, σφας αὐτοὺς ἐντιμοτέρους κατέστησαν d ὁ ởὲ λόγος εἰ καλῶς διέλθοι τὰς ἐκείνου πράξεις, ἀείμνηστον ἂν τὴν ἀρετὴν τὴν Εὐαγόρου παρὰ πᾶσιν

άνθρώποις ποιήσειεν.

(β'.) Έχρην μεν οὖν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαινεῖν τούς έφ' αύτῶν ἄνδρας άγαθούς γεγενημένους, ἵν' οἵ τε δυνάμενοι τὰ τῶν ἄλλων ἔργα κοσμεῖν ἐν εἰδόσι ποιούμενοι τούς λόγους ταϊς άληθείαις έγραντο περί 190 αύτων, οί τε νεώτεροι φιλοτιμοτέρως διέκειντο πρός την άρετην, είδότες, ότι τούτων εύλογήσονται μαλλον 6 ών αν αμείνους σφας αύτους παράσχωσιν, νύν δὲ τίς οὐκ ἀν ἀθυμήσειεν, ὅταν ὁρᾶ τοὺς μὲν περὶ τὰ Τρωϊκά καὶ τοὺς ἐπέκεινα γενομένους ὑμνουμένους καὶ τραγωδουμένους, αύτὸν δὲ προειδῆ, μηδ' ἄν ὑπερβάλλη τὰς ἐκείνων ἀρετὰς, μηδέποτε τοιούτων ἐπαίνων ἀξι- b ωθησόμενον; τούτων δ' αίτιος δ φθόνος, δ τούτο μόνον άγαθον πρόσεστιν, ότι μέγιστον κακόν τοίς έγουσίν έστιν. ούτω γάρ τινες δυσκόλως πεφύκασιν, ώσθ' ήδιον αν εύλογουμένων ακούσιεν, ούς ούκ ίσασιν εί γεγόνασιν, η τούτους, ὑφ' ὧν εὖ πεπουθότες 7 αὐτοὶ τυγχάνουσιν. οὐ μὴν δουλευτέον τοὺς νοῦν έγοντας τοῖς ούτω κακῶς φρονοῦσιν, ἀλλὰ τῶν μὲν τοιούτων αμελητέον, τούς δ' άλλους έθιστέον ακού- α ειν, περί ών και λέγειν δίκαιον έστιν, άλλως τ' έπειδή καί τὰς ἐπιδόσεις ἴσμεν γιγνομένας καὶ τῶν τεχνῶν κοί των άλλων απάντων ού δια τούς έμμενοντας τοίς καθεστώσιν άλλά διά τούς έπανορθούντας καί τολμώντας ἀεί τι πινείν τών μη παλώς έχόντων.

(γ΄.) Οἶδα μὲν οὖν, ὅτι χαλεπόν ἐστιν, ὁ μέλλω ποιείν, ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν. σημεῖον δὲ μέγιστον περὶ μὲν γὰρ ἄλλων πολλῶν καὶ παντο-δακῶν λέγειν τολμῶσιν οἱ πεοὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.

περί δε των τοιούτων ούδεις πώποτ' αύτων συγγρά-1 φειν έπεγείοησεν, και πολλήν αύτοις έχω συγγνώμην. 9 τοις μεν γάρ ποιηταίς πολλοί δέδονται κόσμοι καί γαο πλησιάζοντας τούς θεούς τοῖς άνθρώποις οἶόν τ' αύτοις ποιήσαι και διαλεγομένους και συναγωνιζομένους οίς αν βουληθώσι, και περί τούτων δηλώσαι μή μόνον τοίς τεταγμένοις ἀνόμασιν, άλλα τα μεν ξένοις, τὰ δὲ καινοῖς, τὰ δὲ μεταφοραῖς, καὶ μηδὲν παοαλιπείν άλλα πασι τοις είδεσι διαποικίλαι την ποίη- ε 10 σιν τοῖς δὲ περί τούς λόγους οὐδὲν ἔξεστι τῶν τοιούτων, άλλ' ἀποτόμως και των δνομάτων τοῖς πολιτικοῖς μόνον και των ένθυμημάτων τοῖς περί αὐτὰς τὰς πράξεις ἀναγκαζόν έστι γρησθαι. πρός δὲ τούτοις οί 191 μεν μετά μέτρων και δυθμών απαντα ποιούσιν, οί δ' ούδενος τούτων κοινωνούσιν : ἃ τοσαύτην έχει χάριν. ώστ' αν και τη λέξει και τοις ένθυμήμασιν έχη κακώς, όμως αύταις ταις εύουθμίαις και ταις συμμετρίαις 11 ψυγαγωγούσι τους άπούοντας, γνοίη δ' αν τις έπετθεν την δύναμιν αὐτῶν. ην γάρ τις τῶν ποιημάτων τῶν εύδοκιμούντων τὰ μὲν ὀνόματα καὶ τὰς διανοίας καταλίπη, τὸ δὲ μέτρον διαλύση, φανήσεται πολύ κατα- b δεέστερα της δόξης ής νῦν ἔχομεν περί αὐτῶν. ὅμως δε καίπες τοσούτον πλεονεκτούσης της ποιήσεως, ούκ όπυητέου άλλ' άποπειρατέου τῶυ λόγων ἐστίν, εἰ καὶ τούτο δυνήσονται, τούς άγαθούς άνδρας εύλογείν μηδεν χετρον των έν τατς ώδατς και τοις μέτροις έγκωμιαξόντων.

2 (δ'.) Πρώτον μεν οὖν περί τῆς φύσεως τῆς Εὐα- ε γόρου, και τίνων ἦν ἀπόγονος, εί και πολλοί προεπί- στανται, δοκεί μοι πρέπειν κάμε τῶν ἄλλων ἕνεκα διελθείν περί αὐτῶν, ἵνα πάντες εἰδῶσιν, ὅτι καλλίστων αὐτῶ και μεγίστων παραδειγμάτων καταλειφθέντων

13 ούδεν καταδεέστερον αύτον έκείνων παρέσγεν. όμολογείται μέν γάο τούς ἀπὸ Διὸς εύγενεστάτους των ημιθέων είναι, τούτων δ' αὐτων ούκ ἔστιν ὅστις οὐκ αν Αλακίδας προκρίνειεν · έν μεν γαρ τοις άλλοις γέ- d νεσιν εύρήσομεν τούς μεν ύπερβάλλοντας, τούς δε καταδεεστέρους όντας, ούτοι δ' άπαντες όνομαστότα-14 τοι τῶν καθ' αὐτοὺς γεγόνασιν. (έ.) Τοῦτο μὲν γὰο Αίακὸς ὁ Διὸς μὲν ἔκγονος, τοῦ δὲ γένους τοῦ Τευκοιδών πρόγονος, τοσούτον διήνεγκεν, ώστε γενομένων αύγμων έν τοις Έλλησι και πολλών άνθρώπων διαφθαρέντων, έπειδή τὸ μέγεθος τῆς συμφοράς ὑπερέβαλλεν, ήλθον οί προεστώτες των πόλεων ίκετεύον- e τες αὐτὸν, νομίζοντες διὰ τῆς συγγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας της έκείνου τάχιστ' αν ευρέσθαι παρά των 15 θεών τών παρόντων κακών άπαλλαγήν, σωθέντες δε καὶ τυγόντες ὧν έδεήθησαν, ίερον ἐν Αίγίνη κατεστήσαντο κοινον των Ελλήνων, ούπεο έκεϊνος έποιήσατο την εύγην. και κατ' έκεινόν τε του γρόνου, έως ην 192 μετ' άνθρώπων, μετά καλλίστης ών δόξης διετέλεσεν. έπειδή δε μετήλλαξε του βίου, λέγεται παρά Πλούτωνι καὶ Κόρη μεγίστας τιμάς έχων παρεδρεύειν έκεί-16 νοις. (5'.) Τούτου δὲ παΐδες ἦσαν Τελαμών καὶ Πηλεύς. ών δ μεν ετερος μεθ' 'Ηρακλέους έπλ Λαομέδοντα στρατευσάμενος άριστείων ήξιώθη, Πηλεύς δ' έν τε τη μάχη τη πρός Κενταύρους άριστεύσας και κατά πολλούς άλλους κινδύνους εύδοκιμήσας Θέτιδι τη Νη- 6 οέως, θνητός ων άθανάτω, συνώκησε, και μόνου τούτου φασί των προγεγενημένων ύπο θεων έν τοῖς γά-17 μοις ὑμέναιον ἀσθηναι. (ζ.) Τούτοιν δ' έκατέρου, Τε-

λαμώνος μεν Αΐας και Τεύκρος έγενέσθην, Πηλέως δ' Αχιλλεύς, οἱ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγγον ἔδοσαν της αύτων άρετης · ού γάρ έν ταις αύτων πόλεσι μό-ISOCRATES. I.

νου έπρώτευσαν, ούδ' έν τοῖς τόποις, έν οίς κατώκουν, άλλα στρατείας τοῖς Έλλησιν έπὶ τοὺς βαρβάρους γενομένης, και πολλών μεν έκατέρων άθροισθέν-ο

18 των, ούδενος δε των ονομαστών απολειφθέντος, έν τούτοις τοις πινδύνοις 'Αχιλλεύς μεν απάντων διήνεγκεν. Αίας δὲ μετ' ἐκεῖνον ἡρίστευσε, Τεύκρος δὲ της τε τούτων συγγενείας άξιος και των άλλων ούδενὸς γείρων γενόμενος, ἐπειδή Τροίαν συνεξείλεν, ἀφικόμενος είς Κύπρον Σαλαμινά τε κατώκισεν, ομώνυμου ποιήσας της πρότερου αύτω πατρίδος ούσης, καλ τὸ γένος τὸ νὺν βασιλεῦον κατέλιπεν.

(ή΄.) Τὰ μὲν οὖν ἐξ ἀρχής Εὐαγόρα παρὰ τῶν προγόνων ὑπάρξαντα τηλικαῦτα τὸ μέγεθός ἐστιν. τούτον δὲ τὸν τρόπον τῆς πόλεως κατοικισθείσης κατὰ μὲν ἀργὰς οί γεγονότες ἀπὸ Τεύκρου τὴν βασιλείαν είγου, γρόνω δ' ύστερον άφικόμενος έκ Φοινίκης άνηο φυγάς και πιστευθείς ύπο του τότε βασιλεύοντος και

20 μεγάλας δυναστείας λαβών οὐ χάριν έσχε τούτων, άλλὰ e κακός μεν γενόμενος περί του υποδεξάμενου, δεινός δε πρός το πλεονεκτήσαι, τον μεν εύεργέτην εξέβαλεν, αὐτὸς δὲ τὴν βασιλείαν κατέσχεν. ἀπιστών δὲ τοῖς πεπραγμένοις καὶ βουλόμενος ἀσφαλώς κατασκευάσασθαι τὰ περί αὐτὸν τήν τε πόλιν έξεβαρβάρωσε καί την νησον όλην βασιλεί τω μεγάλω κατεδούλωσεν.

21 (θ΄.) Οῦτω δὲ τῶν πραγμάτων καθεστώτων καὶ τῶν 193 έκγουων των έκείνου την άρχην έχουτων Εύαγόρας γίγνεται · περί οὖ τὰς μὲν φήμας καὶ τὰς μαντείας καὶ τας όψεις τας έν τοζς ύπνοις γενομένας, έξ ών μειζόνως αν φανείη γεγονώς η κατ' ανθοωπον, αίρουμαι παραλιπείν, ούχ ἀπιστών τοίς λεγομένοις, άλλ' ίνα πασι ποιήσω φανερον, ότι τοσούτου δέω πλασάμενος είπειν τι περί των έχεινω πεπραγμένων, ώστε και των

ύπαρχόντων ἀφίημι τὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν ὀλίγοι τινὲς ἐπίστανται καὶ μὴ πάντες οἱ πολῖται συνίσασιν. ἄρξο- b μαι δ' ἐκ τῶν ὁμολογουμένων λέγειν περὶ αὐτοῦ.

22 (ί΄.) Πατς μεν γὰς ὢν ἔσχε κάλλος καὶ δώμην καὶ σωφροσύνην, ἄπες τῶν ἀγαθῶν ποεπωδέστατα τοῖς τηλικούτοις ἐστίν. καὶ τούτων μάρτυρας ἄν τις ποιήσαιτο, τῆς μεν σωφροσύνης τοὺς συμπαιδευθέντας τῶν πολιτῶν, τοῦ δὲ κάλλους ἄπαντας τοὺς ἰδόντας, τῆς δὲ ξώμης τοὺς ἀγῶνας, ἐν οἶς ἐκεῖνος τῶν ἡλικιω-

23 τῶν ἐκρατίστευσεν. ἀνόρὶ δὲ γενομένω ταῦτά τε πάν- ο τα συνηυξήθη καὶ πρὸς τούτοις ἀνόρία προσεγένετο καὶ σοφία καὶ δικαιοσύνη, καὶ ταῦτ' οὐ μέσως οὐδ' ὥσπερ ἐτέροις τισὶν, ἀλλ' ἔκαστον αὐτῶν εἰς ὑπερβολήν τοσοῦτον γὰρ καὶ ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς

24 ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκευ, ὅσθ' ὁπότε μὲυ αὐτὸν ὁρῷεν οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς, ἡγουμένους οὐχ οἶόν τ' εἰναι τὸν τοιοῦτον τὴν φύσιν ἐν ἰδιώτου μέρει διαγαγεῖν, ὁπότε δ' εἰς ἀ τοὺς τρόπους ἀποβλέψειαν, οῦτω σφόδρα πιστεύειν, ὅστ' εἰ καί τις ἄλλος τολμῷη περὶ αὐτοὺς ἔξαμαρτάνειν, νομίζειν Εὐαγόραν αὐτοῖς ἔσεσθαι βοηθὸν.

25 (ια΄.) Και τοσούτον της δόξης παραλλαττούσης οὐδετέρου τούτων έψεὐσθησαν· οὕτε γὰρ ίδιώτης ὢν διετέλεσεν οὕτε περί ἐπείνους ἔξήμαρτεν, ἀλλὰ τοσαύτην
ὁ δαίμων ἔσχεν αὐτοῦ πρόνοιαν, ὅπως παλῶς λήψεται
τὴν βασιλείαν, ὥσθ' ὅσα μὲν ἀναγκαῖον ἡν παρασπευασθῆναι δι' ἀσεβείας, ταῦτα μὲν ἔτερος ἔπραξεν, ε

26 έξ ών δ' οἰόν τ' ἡν ὁσίως καὶ δικαίως λαβεῖν τὴν ἀρχήν, Εὐαγόρα διεφύλαξεν. εἶς γὰρ τῶν δυναστευόντων ἐπιβουλεύσας τόν τε τύραννον ἀπέκτεινε καὶ συλλαβεῖν Εὐαγόραν ἐπεχείρησεν, ἡγούμενος οὐ δυνήσεσται κατασχεῖν τὴν ἀρχὴν, εἰ μὴ κἀκεῖνον ἐκποδών

27 ποιήσαιτο. διαφυγών δὲ τὸν κίνδυνον καὶ σωθείς εἰς 194
Σόλους τῆς Κιλικίας οὐ τῆν αὐτῆν γνώμην ἔσχε τοῖς
ταῖς τοιαὐταις συμφοραῖς περιπίπτουσιν. οἱ μὲν γὰρ
ἄλλοι, κἂν ἐκ τυραννίδος ἐκπέσωσι, διὰ τὰς παρούσας
τύχας ταπεινοτέρας τὰς ψυχὰς ἔχουσιν· ἐκεῖνος δ' εἰς
τοσοῦτον μεγαλοφροσύνης ἦλθεν, ὥστε τὸν ἄλλον
χρόνον ἰδιώτης ὧν, ἐπειδὴ φεύγειν ἡναγκάσθη, τυ28 ραννεῖν ὧήθη δεῖν. καὶ τοὺς μὲν πλάνους τοὺς φυγα-

8 ραννείν φήθη δείν. καὶ τοὺς μὲν πλάνους τοὺς φυγαδικοὺς καὶ τὸ δι' ἐτέρων ζητεῖν τὴν κάθοδον καὶ θεραπεύειν αὐτοῦ χείρους ὑπερεῖδεν, λαβῶν δὲ ταύτην ὁ ἀφορμὴν, ἥνπερ χρὴ τοὺς εὐσεβεῖν βουλομένους, ἀμύνεσθαι καὶ μὴ προτέρους ὑπάρχειν, καὶ προελόμενος ἢ κατορθώσας τυραννεῖν ἢ διαμαρτῶν ἀποθανεῖν, παρακαλέσας ἀνθρώπους, ὡς οἱ τοὺς πλείστους λέγοντες, περὶ πεντήκοντα, μετὰ τούτων παρεσκευάζετο

29 ποιείσθαι τὴν κάθοδον. ὅθεν καὶ μάλιστ' ἄν τις καὶ τὴν φύσιν τὴν ἐκείνου καὶ τὴν δόξαν, ἣν εἶχε παρὰ c τοῖς ἄλλοις, θεωρήσειεν: μέλλοντος γὰρ πλεῖν μετὰ τοσούτων ἐπὶ τηλικαύτην πρᾶξιν τὸ μέγεθος καὶ πάντων τῶν δεινῶν πλησίον ὄντων οὖτ' ἐκείνος ἡθύμησεν οὖτε τῶν παρακληθέντων οὐδεὶς ἀποστὴναι τῶν κινδύνων ἡξίωσεν, ἀλλ' οἱ μὲν ῶσπερ θεῷ συνακολουθοῦντες ἄπαντες ἐνέμειναν τοῖς ὡμολογημένοις, ὁ δ' ῶσπερ ἢ στρατόπεδον ἔχων κρεῖττον τῶν ἀντιπάλων ἢ προειδὼς τὸ συμβησόμενον οῦτω διέκειτο τὴν ὰ

30 γνώμην. (ιβ΄.) Δήλον δ΄ έκ τῶν ἔργων · ἀποβὰς γὰρ εἰς τὴν νῆσον οὐχ ἡγήσατο δεῖν χωρίον ἔχυρὸν καταλαβὼν καὶ τὸ σῶμ' ἐν ἀσφαλεία καταστήσας περιιδεῖν, εἴ τινες αὐτῷ τῶν πολιτῶν βοηθήσουσιν · ἀλλ' εὐθὺς, ὥσπερ εἶχε, ταύτης τῆς νυκτὸς διελὼν τοῦ τείχους πυλίδα καὶ ταύτη τοὺς μεθ' αὐτοῦ διαγαγὼν προσέβαλλε 31 πρὸς τὸ βασίλειον. καὶ τοὺς μὲν θορύβους τοὺς ἐν τοῖς

τοιούτοις καιροίς γιγνομένους και τοὺς φόβους τοὺς ε τῶν ἄλλων και τὰς παρακελεύσεις τὰς ἐκείνου τί δεῖ λέγοντα διατρίβειν; γενομένων δ' αὐτῷ τῶν μὲν περι τὸν τύραννον ἀνταγωνιστῶν, τῶν δ' ἄλλων πολιτῶν θεατῶν, δεδιότες γὰρ τοῦ μὲν τὴν ἀρχὴν, τοῦ δὲ τὴν 195

32 ἀφετὴν ἡσυχίαν είχον, οὐ πρότερον ἐπαύσατο μαχόμενος καὶ μόνος πρὸς πολλοὺς καὶ μετ' ὀλίγων πρὸς
ἄπαντας [τοὺς ἐχθροὺς], πρὶν ἑλεῖν τὸ βασίλειον, καὶ
τούς τ' ἐχθροὺς ἐτιμωρήσατο καὶ τοῖς φίλοις ἐβοήθησεν, ἔτι δὲ τῷ γένει τὰς τιμὰς τὰς πατρίους ἐκομίσατο,
καὶ τύραννον αὐτὸν τῆς πόλεως κατέστησεν.

καὶ τύραννον αὐτόν τῆς πολεως κατέστησεν. (ω'.) Ἡνοῦμαι μὲν οὖν, εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου b

33 (ιγ΄.) Ήγοῦμαι μὲν οὐν, εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου ὁ μνησθείην, ἀλλ' ἐνταῦθα καταλείποιμι τὸν λόγον, ὁά-διον ἐκ τούτων εἶναι γνῶναι τήν τ' ἀρετὴν τὴν Εὐαγόρου καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἐκείνῷ πεπραγμένων οὐ μὴν ἀλλ' ἔτι γε σαφέστερον περὶ ἀμφοτέρων τούτων 34 ἐκ τῶν ἐχομένων οἰμαι δηλώσειν. (ιδ΄.) Τοσούτων γὰρ τυράννων ἐν ἄπαντι τῷ χρόνῷ γεγενημένων οὐδεἰς φανήσεται τὴν τιμὴν ταύτην κάλλιον ἐκείνου κτησάμενος. εἰ μὲν οὖν πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τὰς πράξεις ε τὰς Εὐαγόρου παραβάλλοιμεν, οὔτ' ἄν ὁ λόγος ἴσως τοῖς καιροῖς ἀρμόσειεν οὔτ' ἄν ὁ χρόνος τοῖς λεγομένοις ἀρκέσειεν ἢν δὲ προελόμενοι τοὺς εὐδοκιμωτάτους ἐπὶ τούτων σκοπῶμεν, οὐδὲν μὲν χεῖρον ἐξετῶμεν, πολὺ δὲ συντομώτερον διαλεχθησόμετα περὶ

35 (ιε΄.) Τῶν μὲν οὖν τὰς πατρικὰς βασιλείας παραλαβόντων τίς οὖκ ἂν τοὺς Εὐαγόρου κινδύνους προκρίνειεν; οὐδεὶς γάρ ἐστιν οὕτω ῥάθυμος, ὅστις ἂν δέξαιτο παρὰ τῶν προγόνων τὴν ἀρχὴν ταύτην παρα- ὰ λαβεῖν μᾶλλον ἢ κτησάμενος ὥσπερ ἐκεῖνος τοῖς παισὶ 36 τοῖς αὐτοῦ καταλιπεῖν. (ις΄.) Καὶ μὴν τῶν γε παλαιῶν

αὐτῶν.

χαθόδων αύται μάλιστ' εὐδοκιμούσιν, ας παρά των ποιητών ακούομεν · ούτοι γαρ ού μόνον των γεγενημένων τὰς καλλίστας ἡμιτν ἀπαγγέλλουσιν, άλλά καὶ παρ' αυτών καινάς συντιθέασιν. άλλ' όμως ούδείς αύτῶν μεμυθολόγηκεν, ὅστις οῦτω δεινούς καὶ φοβερούς ποιησάμενος τούς κινδύνους είς την αύτου κατ-ε ηλθεν άλλ' οι μεν πλείστοι πεποίηνται διά τύγην λαβόντες τὰς βασιλείας, οἱ δὲ μετὰ δόλου καὶ τέγνης πε-37 οιγεγενημένοι των έχθοων. (ιζ'.) Αλλά μην των γ' έπί τάδε γεγενημένων, ίσως δε και των άπάντων, Κύρον τον Μήδων μεν αφελόμενον την άρχην, Πέρσαις δέ κτησάμενον, και πλείστοι και μάλιστα θαυμάζουσιν, άλλ' 18 ό μεν τω Περσών στρατοπέδω το Μήδων ενίκησεν, δ πολλοί και των Ελλήνων και των βαρβάρων δαδίως αν ποιήσειαν · ό δε διά της ψυχης της αύτου και του σώματος τὰ πλείστα φαίνεται τῶν προειρημένων δια-38 πραξάμενος. ἔπειτ' έκ μεν της Κύρου στρατηγίας οῦπω δήλου, ότι και τους Ευαγόρου κινδύνους αν υπέ-

πω δήλον, ότι καὶ τοὺς Εὐαγόρου κινδύνους αν ὑπέμεινεν, ἐκ δὲ τῶν τοὑτῷ πεπραγμένων ἄπασι φανερὸν, ὅτι ράδίως ἄν κἀκείνοις τοῖς ἔργοις ἐπεχείρησεν, ὁ πρὸς δὲ τοὑτοις τῷ μὲν ὁσίως καὶ δικαίως ἄπαντα πέπρακται, τῷ δ' οὐκ εὐσερῶς ἔνια συμβέβηκεν · ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἐχθροὺς ἀπώλεσε, Κῦρος δὲ τὸν πατέρα τὸν τῆς μητρὸς ἀπέκτεινεν. ὥστ' εἰ τινες βούλοιντο μὴ τὸ μέγεθος τῶν συμβάντων ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν τὴν ἐκατέρου κρίνειν, δικαίως ἄν Εὐαγόραν καὶ τούτου μᾶλλον 39 ἐπαινέσειαν. εἰ δὲ δεῖ συντόμως καὶ μηδὲν ὑποστειλάμενον μηδὲ δείσαντα τὸν φθόνον ἀλλὰ παρρησία χρη- ε σάμενον εἰπεῖν, οὐδεὶς οὕτε θνητὸς οὕθ' ἡμίθερος οὕτ'

άθάνατος εύρεθήσεται κάλλιου οὐδὲ λαμπρότερου οὐδ΄ εὐσεβέστερου λαβών έκείνου τὴν βασιλείαν. καὶ τούτοις έκείνως ἄν τις μάλιστα πιστεύσειεν, εἰ σφόδοα

τοίς λεγομένοις ἀπιστήσας έξετάξειν ἐπιχειρησειεν, ὅπως ἕκαστος ἐτυράννευσεν. φανήσομαι γὰρ οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου μεγάλα λέγειν προθυμούμενος ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν οῦτω περὶ αὐτοῦ ἀ θρασέως εἰρηκώς.

- 40 (ιή.) Εί μεν οὖν ἐπὶ μικροῖς διήνεγκε, τοιούτων ἄν καὶ τῶν λόγων αὐτῷ προσῆκεν ἀξιοῦσθαι: νῦν δ' ἄπαντες ἄν ὁμολογήσειαν τυραννίδα καὶ τῶν θείων ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον καὶ σεμνότατον καὶ περιμαχητότατον εἶναι. τὸν δὴ τὸ κάλλιστον τῶν ὄντων κάλλιστα κτησάμενον τίς ἄν δήτωρ ἢ ποιητὴς ἢ λόγων εὑρετὴς ἀξίως τῶν πεπραγμένων ἐπαινέσειεν;
- (ιθ΄.) Οὐ τοίνυν ἐν τούτοις ὑπερβαλλόμενος ἐν ε 41 τοις άλλοις εύρεθήσεται καταδεέστερος γενόμενος. άλλα πρώτου μεν εύφυέστατος ών την γνώμην καί πλείστα κατορθούν δυνάμενος όμως ούκ ώήθη δείν όλιγωρείν ούδ' αύτοσχεδιάζειν περί των πραγμάτων, άλλ' έν τῷ ζητεῖν καὶ φροντίζειν καὶ βουλεύεσθαι τὸν 197 πλεζστον του χρόνου διέτριβεν, ήγούμενος μεν, εί καλώς την αύτου φρόνησιν παρασκευάσειε, καλώς αύτω καί την βασιλείαν έξειν, θαυμάζων δ' όσοι των μέν άλλων ένεκα της ψυγής ποιούνται την έπιμέλειαν, αὐ-42 της δε ταύτης μηδεν τυγγάνουσι φροντίζοντες. Επειτα καί περί των πραγμάτων την αύτην διάνοιαν είχεν. όρων γάρ τους άριστα των όντων έπιμελουμένους έλάγιστα λυπουμένους, και τὰς άληθινὰς τῶν ὁαθυ- b μιῶν οὐκ ἐν ταῖς ἀργίαις ἀλλ' ἐν ταῖς εὐπραγίαις ἐνούσας, οὐδὲν ἀνεξέταστον παρέλιπεν, ἀλλ' ούτως ἀχριβώς και τάς πράξεις ήδει και τών πολιτών έκαστον έγίγνωσκεν ώστε μήτε τούς έπιβουλεύοντας αύτώ φθάνειν μήτε τους έπιεικείς όντας λανθάνειν άλλά

πάντας τυγχάνειν τῶν ποοσηκόντων· οὐ γὰο ἐξ ὧν ἐτέρων ἥκουεν οὕτ' ἐκόλαζεν οὕτ' ἐτίμα τοὺς πολίτας, α ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς συνήδει τὰς κρίσεις ἐποιεῖτο περὶ αὐ-

- 43 των. ἐν τοιαύταις δ' ἐπιμελείαις αύτὸν καταστήσας οὐδὲ περὶ των κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προσπιπτόν-των οὐδὲ περὶ Ἐν πεπλανημένως εἶχεν, ἀλλ' οῦτω θεοφιλῶς καὶ φιλανθρώπως διώκει τὴν πόλιν ώστε τοὺς εἰσαφικνουμένους μὴ μᾶλλον Εὐαγόραν τῆς ἀρχῆς ζηλοῦν ἢ τοὺς ἄλλους τῆς ὑπ' ἐκείνου βασιλείας · ἄπαν- ἀ τα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσεν οὐδένα μὲν ἀδικῶν, τοὺς δὲ χρηστοὺς τιμῶν, καὶ σφόδρα μὲν ἀπάντων ἄρχων, 44 νομίμως δὲ τοὺς ἐξάμαρτόντας κολάζων · οὐδὲν μὲν
- 44 νομίμως δε τους έξαμαρτόντας κολάζων· ούδεν μεν συμβούλων δεόμενος, όμως δε τοῖς φίλοις συμβουλευόμενος πολλά μεν τῶν χρωμένων ἡττώμενος, ἄπαντα δε τῶν έχθρῶν περιγιγνόμενος σεμνὸς ὧν οὐ ταῖς τοῦ προσώπου συναγωγαῖς ἀλλὰ ταῖς τοῦ βίου κατασκευαῖς· οὐδε πρὸς εν ἀτάκτως οὐδ' ἀνωμάλως ε διακείμενος ἀλλ' ὁμοίως τὰς ἐν τοῖς ἔργοις ὁμολογίας
- 45 ῶσπερ τὰς ἐν τοῖς λόγοις διαφυλάττων μέγα φρονῶν οὐκ ἐπὶ τοῖς διὰ τύχην ἀλλ' ἐπὶ τοῖς δι' αὐτὸν γιγνομένοις τοὺς μὲν φίλους ταῖς εὐεργεσίαις ὑφ' αὐτῷ ποιούμενος, τοὺς δ' ἄλλους τἢ μεγαλοψυχία καταδου 19 λούμενος φοβερὸς ὢν οὐ τῷ πολλοῖς χαλεπαίνειν ἀλλὰ τῷ πολὸ τὴν τῶν ἄλλων φύσιν ὑπερβάλλειν ἡγούμενος τῶν ἡδονῶν ἀλλ' οὐκ ἀγόμενος ὑπ' αὐτῶν ὀλίγοις πόνοις πολλὰς ῥαστώνας κτώμενος ἀλλ' οὐ διὰ μικρὰς ὁρθυμίας μεγάλους πόνους ὑπολειπόμενος
- 46 όλως οὐδὲν παραλείπων ὧν προσείναι δεῖ τοῖς βασιλεῦσιν, ἀλλ' ἐξ ἐκάστης τῆς πολιτείας ἐξειλεγμένος τὸ ὁ βέλτιστον, καὶ δημοτικὸς μὲν ὧν τῆ τοῦ πλήθους θεραπεία, πολιτικὸς δὲ τῆ τῆς πόλεως ὅλης διοικήσει, στρατηγικὸς δὲ τῆ πρὸς τοὺς κινδύνους εὐβουλία, τυ-

φαννικός δὲ τῷ πᾶσι τούτοις διαφέρειν. καὶ ταῦθ' ὅτι προσῆν Εὐαγόρα, καὶ πλείω τούτων, ἔξ αὐτῶν τῶν

ξογων δάδιον καταμαθείν.

47 (χ΄.) Παραλαβών γὰρ την πόλιν ἐκβεβαρβαρωμένην καὶ διὰ την Φοινίκων ἀρχην οὕτε τοὺς Ελληνας ε προσδεχομένην οὕτε τέχνας ἐπισταμένην οὕτ' ἐμπορίφ χρωμένην οὕτε λιμένα κεκτημένην ταῦτά τε πάντα διώρθωσε καὶ πρὸς τούτοις καὶ χώραν πολλην προσεκτήσατο καὶ τείχη προσπεριεβάλετο καὶ τριήρεις ἐναυπηγήσατο καὶ ταῖς ἄλλαις κατασκευαῖς οῦτως ηὕξησε την πόλιν ώστε μηδεμιᾶς τῶν Ἑλληνίδων ἀπολελεϊφθαι, καὶ δύναμιν τοσαύτην ἐνεποίησεν ώστε πολλοὺς 48 φοβεῖσθαι τῶν πρότερον καταφρονούντων αὐτῆς. καὶ διο τηλικαύτας ἐπιδόσεις τὰς πόλεις λαμβάνειν οὖν

8 φοβεῖσθαι των προτερον καταφρονούντων αυτης. καί- α τοι τηλικαύτας ἐπιδόσεις τὰς πόλεις λαμβάνειν οὐχ οἶόν τ' ἐστὶν, ἢν μή τις αὐτὰς διοικῆ τοιούτοις ἤθεσιν οῖοις Εὐαγόρας μὲν εἶχεν, ἐγὰ δ' ὀλίγφ πρότερον ἐπειράθην διελθεῖν. ἄστ' οὐ δέδοικα, μὴ φανῶ μείζω λέγων τῶν ἐκείνφ προσόντων ἀλλὰ μὴ πολὺ λίαν ἀπο-

49 λειφθώ των πεπραγμένων αὐτῷ. τίς γὰρ ἄν ἐφίκοιτο τοιαύτης φύσεως, ὃς οὐ μόνον τὴν αὐτοῦ πόλιν πλείονος ἀξίαν ἐποίησεν ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον ὅλον τὸν περιέχοντα τὴν νῆσον ἐπὶ πραότητα καὶ μετριότητα προ- ε
ήγαγεν; πρὶν μέν γε λαβεῖν Εὐαγόραν τὴν ἀρχὴν οῦτως ἀπροσοίστως καὶ χαλεπῶς εἰχον, ώστε καὶ τῶν ἀρχόντων τούτους ἐνόμιζον εἰναι βελτίστους, οἴτινες ἀμότατα πρὸς τοὺς Ελληνας διακείμενοι τυγχάνοιεν

50 νυν δὲ τοσούτον μεταπεπτώκασιν ώσθ' άμιλλάσθαι 199 μὲν, οἴτινες αὐτῶν δόξουσι φιλέλληνες εἶναι μάλιστα, παιδοποιεῖσθαι δὲ τοὺς πλείστους αὐτῶν γυναϊκας λαμβάνοντας παρ' ἡμῶν, χαίρειν δὲ καὶ τοὶς κτήμασι καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τοῖς Ἑλληνικοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς, πλείους δὲ καὶ τῶν περὶ τὴν μου-

σικήν και των περί την άλλην παίδευσιν έν τούτοις τοῖς τύποις διατρίβειν, ἢ παρ' οἶς πρότερον εἰωθύτες ἦσαν. και τούτων ἀπάντων οὐδεὶς ὖστις οὐκ κν Εὐα- b

γόραν αίτιον είναι προσομολογήσειεν.

(κά.) Μέγιστον δε τεκμήριον και τοῦ τρόπου και τῆς ὁσιότητος τῆς ἐκείνου· τῶν γὰρ Ἑλλήνων πολλοι και καλοι κάγαθοι τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπολιπόντες ἡλθον εἰς Κύπρον οἰκήσοντες, ἡγούμενοι κουφοτέραν και νομιμωτέραν εἶναι τὴν Εὐαγόρου βασιλείαν τῶν οἴκοι πολιτειῶν· ὧν τοὺς μὲν ἄλλους ὀνομαστὶ διελ-

52 θείν πολύ αν έργον είη· Κόνωνα δε τόν δια πλείστας άρετας πρωτεύσαντα των Ελλήνων τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι ε δυστυχήσας εξ άπάντων ἐκλεξάμενος ὡς Εὐαγόραν ἦλθε, νομίσας καὶ τῷ σώματι βεβαιοτάτην εἶναι τὴν παρ' ἐκείνω καταφυγὴν καὶ τῷ πόλει τάχιστ' αν αὐτὸν γενέσθαι βοηθόν. καὶ πολλὰ πρότερον ἤδη κατωρθωκῶς οὐδὲ περὶ ἐνὸς πώποτε πράγματος ἔδοξεν ἄμεινον

53 ἢ περὶ τούτου βουλεύσασθαι· συνέβη γὰρ αὐτῷ διὰ τὴν ἄφιξιν τὴν εἰς Κύπρον καὶ ποιῆσαι καὶ παθείν ἀ πλεϊστ' ἀγαθά. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἔφθασαν ἀλλή-λοις πλησιάσαντες καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσαντο σφᾶς αὐτοὺς ἢ τοὺς πρότερον οἰκείους ὄντας. ἔπειτα περί τε τῶν ἄλλων ὁμονοοῦντες ἄπαντα τὸν χρόνον διετέ-λεσαν καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὴν αὐτὴν γνώ-

54 μην είχον. δρώντες γὰρ αὐτην ὑπὸ Λακεδαιμονίοις οὖσαν καὶ μεγάλη μεταβολῆ κεχρημένην λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον, ἀμφότεροι προσήκοντα ποιοῦντες ε τῷ μὲν γὰρ ἦν φύσει πατρὶς, τὸν δὲ διὰ πολλὰς καὶ μεγάλας εὐεργεσίας νόμω πολίτην ἐπεποίηντο. σκοπουμένοις δ' αὐτοῖς, ὅπως τῶν συμφορῶν αὐτην ἀπαλλάζουσι, ταχὺν τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρεσκείνασυν ἄρχοντες γὰρ τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ 200

κατά θάλατταν είς τοῦτ' ἀπληστίας ήλθον, ώστε καλ 55 την Ασίαν κακώς ποιείν έπεγείρησαν, λαβόντες δ' έκείνοι τούτον τὸν καιρὸν καὶ τῶν στρατηγῶν τῶν βασιλέως ἀπορούντων, ὅ τι χρήσωνται τοῖς πράγμασιν, εδίδασκου αὐτούς μη κατά γην άλλά κατά θάλατταν ποιείσθαι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Δακεδαιμονίους, νομίζοντες, εί μεν πεζον στρατόπεδον καταστήσαιντο καί τούτω περιγένοιντο, τὰ περί τὴν ἤπειρον μόνον καλώς b έξειν, εί δὲ κατὰ δάλατταν κρατήσειαν, άπασαν την 56 Ελλάδα της νίκης ταύτης μεθέξειν, ὅπεο συνέβη πεισθέντων γάρ ταυτα των στρατηγών και ναυτικού συλλεγέντος Λακεδαιμόνιοι μεν κατεναυμαγήθησαν καί της άρχης απεστερήθησαν, οί δ' Έλληνες ήλευθερώθησαν, ή δε πόλις ήμων της τε παλαιάς δόξης μέρος τι πάλιν ἀνέλαβε καὶ τῶν συμμάχων ἡγεμών κατέστη. καὶ ταῦτ' ἐπράχθη Κόνωνος μὲν στρατηγοῦντος, Εὐα- c γόρου δε τοῦτο παρασγόντος και τῆς δυνάμεως τὴν 57 πλείστην παρασκευάσαντος. ύπερ ών ήμεζς μεν αύτούς έτιμήσαμεν ταϊς μεγίσταις τιμαϊς καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἐστήσαμεν, οὖπεο τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ σωτήρος, πλησίον έκείνου τε καὶ σφών αὐτών, ἀμφοτέοων υπόμνημα, και του μεγέθους της εύεργεσίας και

(κβ'.) Βασιλεύς δ' ού την αυτην γνώμην έσχε περί αὐτῶν, ἀλλ' ὅσφ μείζω καὶ πλείονος ἄξια κατειργά- ὰ σαντο, τοσούτφ μᾶλλον ἔδεισεν αὐτούς. περί μὲν ούν Κόνωνος ἄλλος ἡμιν ἔσται λόγος ὅτι δὲ πρὸς Εὐα-58 γόραν οῦτως ἔσχεν, οὐδ' αὐτὸς λαθείν ἐζήτησεν. φαίνεται γὰρ μᾶλλον μὲν σπουδάσας περί τὸν ἐν Κύπρφ πόλεμον ἢ περί τοὺς ἄλλους ἄπαντας, μείζω δὲ καὶ χαλεπώτερον ἐκείνον ἀνταγωνιστὴν νομίσας ἢ Κύρον τὸν περί τῆς βασιλείας ἀμφισβητήσαντα. μέγιστον δὲ ε

της φιλίας της πρός άλληλους.

τεκμήριου· τοῦ μὲν γὰρ ἀκούων τὰς παρασκευὰς τοσούτον κατεφρόνησεν, ὅστε διὰ τὸ μὴ φροντίζειν μικροῦ δεῖν ἔλαθεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ βασίλειον ἐπιστάς πρὸς δὲ τοῦτον οὕτως ἐκ πολλοῦ περιδεῶς ἔσχεν, ὅστε μεταξὺ πάσχων εὖ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπεχείρησε, δίκαια μὲν οὐ ποιῶν, οὐ μὴν παντάπασιν ἀλόγως βου- 201

- 59 λευσάμενος. ἠπίστατο μεν γὰο πολλούς καὶ τῶν Ελλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐκ ταπεινῶν καὶ φαύλων πραγμάτων μεγάλας δυναστείας κατεργασαμένους, ἠσθάνετο δὲ τὴν Εὐαγόρου μεγαλοψυχίαν καὶ τὰς ἐπιδόσεις αὐτῷ καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν πραγμάτων οὐ κατὰ μικρὸν γιγνομένας ἀλλὰ καὶ τὴν φύσιν ἀνυπέρβλητον ἔχοντα καὶ τὴν τύχην αὐτῷ συναγωνιζομένην
- 60 ῶστ' οὐχ ὑπὲρ τῶν γεγενημένων ὀργιζόμενος ἀλλὰ ὁ περὶ τῶν μελλόντων φοβούμενος, οὐδὲ περὶ Κύπρου μόνον δεδιῶς ἀλλὰ πολὸ περὶ μειζόνων ἐποιήσατο τὸν πόλεμον πρὸς αὐτόν. οῦτω δ' οὖν ῶρμησεν, ῶστ' εἰς τὴν στρατείαν ταύτην πλέον ἢ τάλαντα πεντακισχίλια
- 61 καὶ μύρια κατηνάλωσεν. (κγ'.) 'Αλλ' ὅμως Εὐαγόρας πάσαις ἀπολελειμμένος ταῖς δυνάμεσιν, ἀντιτάξας τὴν αὐτοῦ γνώμην πρὸς τὰς οὕτως ὑπερμεγέθεις παρασκευὰς, ἐπέδειξεν αὑτὸν ἐν τούτοις πολὺ θαυμαστότες ορον ἢ τοῖς ἄλλοις τοῖς προειρημένοις. ὅτε μὲν γὰρ αὐτὸν εἴων εἰρήνην ἄγειν, τὴν αὐτοῦ πόλιν μόνην εἶ-
- 62 χεν επειδή δ' ήναγκάσθη πολεμεῖν, τοιοῦτος ήν καὶ τοιοῦτον είχε Πνυταγόραν τὸν νίὸν τὸν αὐτοῦ συναγονιστὴν, ἄστε μικροῦ μεν εδέησε Κύπρον ἄπασαν κατασχεῖν. Φοινίκην δ' ἐπόρθησε, Τύρον δε κατὰ κράτος εἶλε, Κιλικίαν δε βασιλέως ἀπέστησε, τοσούτους δε τῶν πολεμίων ἀπώλεσεν ἄστε πολλοὺς Περσῶν ἀπενθοῦντας τὰς αὐτῶν συμφορὰς μεμνησθαι τῆς ἀρεσδι τῆς τῆς ἐκείνου τελευτῶν δ' οῦτως ἐνέπλησεν αὐτοὺς

τοῦ πολεμεῖν, ὅστ' εἰθισμένων τὸν ἄλλον χρόνον τῶν βασιλέων μὴ διαλλάττεσθαι τοῖς ἀποστὰσι, πρὶν κύριοι γένοιντο τῶν σωμάτων, ἄσμενοι τὴν εἰρήνην ἐποιήσαντο, λύσαντες μὲν τὸν νόμον τοῦτον, οὐδὲν δὲ κι-64 νήσαντες τῆς Εὐαγόρου τυραννίδος. καὶ Λακεδαιμονίων μὲν τῶν καὶ δόξαν καὶ δύναμιν μεγίστην ἐχόντων ͼ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀφείλετο τὴν ἀρχήν, Εὐαγόρα δὲ πολεμήσας ἔτη δέκα τῶν αὐτῶν καίριον αὐτὸν κατέλιπεν, ὧνπερ ἦν καὶ πρὶν εἰς τὸν πόλεμον εἰσελθεῖν. ὅ δὲ πάντων δεινότατον τὴν γὰρ πόλιν, ἢν Εὐαγόρας ἔτέρου τυραννοῦντος μετὰ 202 πεντήκοντ' ἀνδρῶν εἶλε, ταύτην βασιλεὺς ὁ μέγας τοσαύτην δύναμιν ἔχων οὐχ οἰός τ' ἐγένετο χειρώσσας θασθαι.

(κδ΄.) Καίτοι πῶς ἄν τις τὴν ἀνδοίαν ἢ τὴν φρό-65 νησιν η σύμπασαν την άρετην την Εύαγόρου φανεοώτερον επιδείξειεν η διά τοιούτων έργων και κινδύνων; οὐ γὰο μόνον φανείται τοὺς άλλους πολέμους άλλα και του των ήρωων ύπερβαλόμενος, του ύπο πάντων άνθρώπων ύμνούμενον. οί μεν γάρ μεθ' b άπάσης της Έλλάδος Τροίαν μόνην είλον, ὁ δὲ μίαν πόλιν έγων πρός απασαν την 'Ασίαν επολέμησεν : ωστ' εί τοσούτοι τὸ πλήθος έγκωμιάζειν αὐτὸν ήβουλήθησαν, όσοι περ έκείνους, πολύ αν μείζω και την δόξαν 66 αὐτῶν ἔλαβεν. (κέ.) Τίνα γὰο εὐρήσομεν τῶν τότε γενομένων, εί τοὺς μύθους ἀφέντες τὴν ἀλήθειαν σκοποζμεν, τοιαύτα διαπεπραγμένον, ή τίνα τοσούτων μεταβολών έν τοις πράγμασιν αίτιον γεγενημένον; ο ος αύτον μεν έξ ίδιώτου τύραννον κατέστησε, το δέ γένος απαν απεληλαμένον της πολιτείας είς τας προσηκούσας τιμάς πάλιν ἐπανήγαγε, τούς δὲ πολίτας ἐκ βαρβάρων μεν Έλληνας έποίησεν, έξ άνάνδρων δε ποτεκμή οιου· τοῦ μὲν γὰρ ἀκούων τὰς παρασκευὰς τοσοῦτον κατεφρόνησεν, ὥστε διὰ τὸ μὴ φροντίζειν μικοοῦ δεῖν ἔλαθεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ βασίλειον ἐπιστάς πρὸς δὲ τοῦτον οὕτως ἐκ πολλοῦ περιδεῶς ἔσχεν, ὥστε μεταξὺ πάσχων εὖ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπεχείρησε, δίκαια μὲν οὐ ποιῶν, οὐ μὴν παντάπασιν ἀλόγως βου- 201

59 λευσάμενος. ἡπίστατο μέν γὰο πολλούς καὶ τῶν Ελλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐκ ταπεινῶν καὶ φαύλων πραγμάτων μεγάλας δυναστείας κατεργασαμένους, ἡσθάνετο δὲ τὴν Εὐαγόρου μεγαλοψυχίαν καὶ τὰς ἐπιδόσεις αὐτῷ καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν πραγμάτων οὐ κατὰ μικρὸν γιγνομένας ἀλλὰ καὶ τὴν φύσιν ἀνυπέρβλητον ἔχοντα καὶ τὴν τύχην αὐτῷ συναγωνιζομένην:

60 ῶστ' οὐχ ὑπὲρ τῶν γεγενημένων ὀργιζόμενος ἀλλὰ ὁ περὶ τῶν μελλόντων φοβούμενος, οὐδὲ περὶ Κύπρου μόνον δεδιῶς ἀλλὰ πολὺ περὶ μειζόνων ἐποιήσατο τὰν πόλεμον πρὸς αὐτόν. οὕτω δ' οὖν ῶρμησεν, ῶστ' εἰς τὴν στρατείαν ταύτην πλέον ἢ τάλαντα πεντακισχίλια

61 καὶ μύρια κατηνάλωσεν. (κγ΄.) 'Αλλ' ὅμως Εὐαγόρας πάσαις ἀπολελειμμένος ταῖς δυνάμεσιν, ἀντιτάξας τὴν αὐτοῦ γνώμην πρὸς τὰς οὕτως ὑπερμεγέθεις παρασκευὰς, ἐπέδειξεν αὑτὸν ἐν τούτοις πολὺ θαυμαστότε ο ρον ἢ τοῖς ἄλλοις τοῖς προειρημένοις. ὅτε μὲν γὰρ αὐτὸν εἰων εἰρήνην ἄγειν, τὴν αὑτοῦ πόλιν μόνην εἰ-

62 χεν έπειδή δ' ήναγκάσθη πολεμεῖν, τοιοῦτος ήν καὶ τοιοῦτον εἰχε Πνυταγόραν τὸν νίὸν τὸν αὐτοῦ συναγωνιστήν, ὅστε μικροῦ μὲν ἐδέησε Κύπρον ἄπασαν κατασχεῖν. Φοινίκην δ' ἐπόρθησε, Τύρον δὲ κατὰ κράτος εἰλε, Κιλικίαν δὲ βασιλέως ἀπέστησε, τοσούτους δὲ τῶν πολεμίων ἀπώλεσεν ὅστε πολλοὺς Περσῶν ἀπενθοῦντας τὰς αὐτῶν συμφορὰς μεμνήσθαι τῆς ἀρεσδιτής τῆς ἐκείνου τελευτῶν δ' οῦτως ἐνέπλησεν αὐτοὺς

τοῦ πολεμεῖν, ὅστ' εἰθισμένων τὸν ἄλλον χρόνον τῶν βασιλέων μὴ διαλλάττεσθαι τοῖς ἀποστᾶσι, πρὶν κύριοι γένοιντο τῶν σωμάτων, ἄσμενοι τὴν εἰρήνην ἐποιήσαντο, λύσαντες μὲν τὸν νόμον τοῦτον, οὐδὲν δὲ κι-64 νήσαντες τῆς Εὐαγόρου τυραννίδος. καὶ Λακεδαιμονίων μὲν τῶν καὶ δόξαν καὶ δύναμιν μεγίστην ἐχόντων εκατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀφείλετο τὴν ἀρχήν, Εὐαγόρα δὲ πολεμήσας ἔτη δέκα τῶν αὐτοῦν κατέλιπεν, ὧνπερ ἦν καὶ πρὶν εἰς τὸν πύλεμον εἰσελθεῖν. Θὸ δὲ πάντων δεινότατον τὴν γὰρ πόλιν, ἢν Εὐαγόρας ἔτέρου τυραννοῦντος μετὰ 202 πεντήκοντ' ἀνδρῶν εἰλε, ταύτην βασιλεὺς ὁ μέγας τοσαύτην δύναμιν ἔχων οὐχ οἰός τ' ἐγένετο χειρώσασθαι.

65 (κδ'.) Καίτοι πῶς ἄν τις τὴν ἀνδρίαν ἢ τὴν φρόνησιν η σύμπασαν την άρετην την Εύαγόρου φανερώτερον επιδείξειεν η δια τοιούτων έργων και κινδύνων; οὐ γὰρ μόνον φανείται τοὺς ἄλλους πολέμους άλλα και τον των ήρωων ύπερβαλόμενος, του ύπο πάντων άνθρώπων ύμνούμενον. οί μεν γάρ μεθ' b άπάσης της Έλλάδος Τροίαν μόνην είλον, ὁ δὲ μίαν πόλιν έγων προς απασαν την Ασίαν επολέμησεν : ώστ' εί τοσούτοι τὸ πλήθος έγχωμιάζειν αὐτὸν ήβουλήθησαν, όσοι περ έχείνους, πολύ αν μείζω και την δύξαν 66 αὐτῶν ἔλαβεν. (κέ.) Τίνα γὰρ εὑρήσομεν τῶν τότε γενομένων, εί τοὺς μύθους ἀφέντες τὴν ἀλήθειαν σκοποζωεν, τοιαύτα διαπεποαγμένον, ή τίνα τοσούτων μεταβολών έν τοις πράγμασιν αίτιον γεγενημένον; ο ος αύτον μεν έξ ίδιώτου τύραννον κατέστησε, το δέ γένος απαν απεληλαμένον της πολιτείας είς τας προσηκούσας τιμάς πάλιν έπανήγαγε, τούς δὲ πολίτας έκ βαρβάρων μεν Έλληνας εποίησεν, έξ άνανδρων δε πο67 λεμικούς, έξ ἀδόξων δ' ὀνομαστούς, τον δὲ τόπον ἄμικτον ὅλον παραλαβών καὶ παντάπασιν έξηγριωμένον ἡμερώτερον καὶ πραότερον κατέστησεν, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις εἰς ἔχθραν μὲν βασιλεί καταστὰς οῦτως αὐ- ἀ τὸν ἡμύνατο καλῶς ὥστ' ἀείμνηστον γεγενῆσθαι τὸν πόλεμον τὸν περὶ Κύπρον, ὅτε δ' ἦν αὐτῷ σύμμαχος, τοσούτῷ χρησιμώτερον αὐτὸν παρέσχε τῶν ἄλλων

68 ῶσθ' ὁμολογουμένως μεγίστην αὐτῷ συμβαλέσθαι δύναμιν εἰς τὴν ναυμαχίαν τὴν περί Κνίδον, ἡς γενομένης βασιλεὺς μὲν ἀπάσης τῆς 'Ασίας κύριος κατέστη, Αακεδαιμόνιοι δ' ἀντί τοῦ τὴν ἤπειρον πορθείν περί τῆς αὐτῶν κινδυνεύειν ἦναγκάσθησαν, οί δ' Έλ- ε ληνες ἀντί δουλείας αὐτονομίας ἔτυχον, 'Αθηναίοι δὲ τοσοῦτον ἐπέδοσαν ῶστε τοὺς πρότερον αὐτῶν ἄρχον-

69 τας έλθετν αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν δώσοντας. (κζ.) Ώστ'
εἴ τις ἔροιτό με, τί νομίζω μέγιστον εἶναι τῶν Εὐαγόρα πεπραγμένων, πότερον τὰς ἐπιμελείας καὶ τὰς 203
παρασκευὰς τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους, ἔξ ὧν τὰ προειρημένα γέγονεν, ἢ τὸν τελευταῖον πόλεμον, ἢ τὴν
κατάληψιν τῆς βασιλείας, ἢ τὴν ὅλην τῶν πραγμάτων
διοίκησιν, εἰς πολλὴν ἀπορίαν ἂν κατασταίην ' ἀεὶ γάρ
μοι δοκεῖ μέγιστον εἶναι καὶ θαυμαστότατον, καθ' ὅ
τι ἂν αὐτῶν ἐπιστήσω τὴν διάνοιαν.

70 (κζ.) ''Ωστ' εἶ τινες τῶν προγεγενημένων δι' ἀρετὴν ἀθάνατοι γεγόνασιν, οἰμαι κἀκεῖνον ἢξιῶσθαι ταὐτης τῆς δωρεᾶς, σημείοις χρώμενος, ὅτι καὶ τὸν ὁ ἐνθαθε χρόνον εὐτιχέστερον καὶ θεοφιλέστερον ἐκείνων διαβεβίωκεν. τῶν μὲν γὰρ ἡμιθέων τοὺς πλείστους καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους εὐρήσομεν ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεσόντας, Εὐαγόρας δ' οὐ μόνον θαυμαστότατος ἀλλὰ καὶ μακαριστότατος ἐξ ἀρχῆς ὧν Τὶ διετέλεσεν. (κη'.) Τί γὰρ ἀπέλιπεν εὐδαιμονίας, δε

τοιούτων μεν προγόνων έτυχεν, οίων οὐδεὶς ἄλλος, ο πλην εί τις ἀπὸ των αὐτῶν έκείνω γέγονεν, τοσούτον δὲ καὶ τῷ σωματι καὶ τῷ γνώμη τῶν ἄλλων διήνεγκεν ώστε μὴ μόνον Σαλαμίνος ἀλλὰ καὶ τῆς ᾿Ασίας ἀπάσης ἄξιος εἰναι τυραννεῖν, κάλλιστα δὲ κτησάμενος τὴν βασιλείαν ἐν ταύτη τὸν βίον διετέλεσε, θνητὸς δὲ γενόμενος ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην κατέλιπε, τοσούτον δ᾽ ἐβίω χρόνον ώστε μήτε τοὺ γήρως ἄμοιρος γενέσθαι μήτε τῶν νόσων μετασχεῖν τῶν διὰ ταύρος γενέσθαι μήτε τῶν νόσων μετασχεῖν τῶν διὰ ταύρος

72 την τὴν ἡλικίαν γιγνομένων. πρὸς δὲ τούτοις, ὅ δο- ἀ
κεῖ σπανιώτατον εἶναι καὶ χαλεπώτατον, εὐπαιδίας
τυχεῖν ἄμα καὶ πολυπαιδίας, οὐδὲ τούτου διήμαρτεν,
ἀλλὰ καὶ τοῦτ' αὐτῷ συνέπεσεν. καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι
τῶν ἐξ αὐτοῦ γεγονύτων οὐδὲν κατέλιπεν ἰδιωτικοῖς
ὀνόμασι προσαγορευόμενον, ἀλλὰ τὸν μὲν βασιλέα
καλούμενον, τοὺς δ' ἄνακτας, τὰς δ' ἀνάσσας. ຜστ'
εἴ τινες τῶν ποιητῶν περί τινος τῶν γεγενημένων
ὑπερβολαῖς κέχρηνται, λέγοντες, ὡς ἦν θεὸς ἐν ἀν- ε
θρώποις ἢ δαίμων θνητὸς, ἄπαντα τὰ τοιαὺτα περὶ
τὴν ἐκείνου φύσιν ῥηθηναι μάλιστ' ἄν ἀρμόσειεν.

(κθ΄.) Τῶν μὲν οὖν εἰς Εὐαγόραν πολλὰ μὲν οἶμαι παραλιπεῖν ὑστερίζω γὰρ τῆς ἀκμῆς τῆς ἐμαυτοῦ, 204
μεθ' ἦς ἀκριβέστερον καὶ φιλοπονώτερον ἔξειργασάμην ἀν τὸν ἔπαινον τοῦτον · οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νὑν,
ὅσον κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν, οὐκ ἀνεγκωμίαστός
ἐστιν. (λ΄.) Ἐγὼ δ' ὧ Νικόκλεις ἡγοῦμαι μὲν καλὰ μὲν
εἶναι μνημεῖα καὶ τὰς τῶν σωμάτων εἰκόνας, πολὺ
μέντοι πλείονος ἀξίας τὰς τῶν πράξεων καὶ τῆς διανοίας, ἃς ἐν τοῖς λόγοις ἄν τις μόνον τοῖς τεχνικῶς

74 έχουσι θεωρήσειεν. προχρίνω δε ταύτας πρώτον μεν b είδως τοὺ: χαλοὺς χάγαθοὺς των ἀνδρών ουχ ούτως έπὶ τῶ κάλλει τοῦ σώματος σεμνυνομένους ώς έπὶ τοῖς

έργοις καὶ τῆ γνώμη φιλοτιμουμένους · ἔπειθ' ὅτι τοὺς μέν τύπους άναγκαζον παρά τούτοις είναι μόνοις. παρ' οίς αν σταθώσι, τους δε λόγους [έξενεγθήναι] οίον τ' έστιν είς την Ελλάδα και διαδοθέντας έν ταις των εύ φρονούντων διατριβαίς άγαπασθαι, παρ' οίς κρείτ-75 του έστιν η παρά τοῖς άλλοις άπασιν εὐδοκιμεῖν * πρός δε τούτοις ότι τοίς μεν πεπλασμένοις και γεγοαμμέ- ο νοις ούδεις αν την του σώματος φύσιν όμοιώσειε, τούς δε τρόπους τους άλλήλων και τας διανοίας τας έν τοις λεγομένοις ένούσας βάδιον έστι τεχμαίρεσθαι τοῖς μη δαθυμείν αίρουμένοις άλλα χρηστοίς είναι βουλομέ-76 νοις. (λα΄.) 'Ων ενεκα καὶ μᾶλλον ἐπεχείοησα γράφειν τον λόγον τούτον, ήγούμενος και σοί και τοίς σοίς παιδί καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπ' Εὐαγόρου γεγονόσι πολύ ἀ καλλίστην αν γενέσθαι ταύτην την παράκλησιν, εί τις άθροίσας τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου καὶ τῷ λόγω κοσμήσας παραδοίη θεωρείν ύμιν καὶ συνδιατρίβειν αὐταίς. 77 τους μεν γαρ άλλους προτρέπομεν έπὶ τὴν φιλοσοφίαν έτέρους έπαινούντες, ΐνα ζηλούντες τους εύλογουμένους τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐπιτηδευμάτων ἐπιθυμῶσιν, έγω δε σε και τούς σούς ούκ άλλοτρίοις παραδείγμασι γρώμενος άλλ' οίκείοις παρακαλώ, και συμβουλεύω ε προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως καὶ λέγειν καὶ πράττειν μη-78 δενός ήττον δυνήσει τῶν Ελλήνων. (λβ΄.) Καὶ μὴ νόμιζέ με καταγιγνώσκειν, ώς νῦν ἀμελείς, ὅτι πολλάκις σοι διακελεύομαι περί των αύτων. οὐ γάρ οὕτ' έμὲ λέληθας ούτε τους άλλους, ότι καὶ πρώτος καὶ μόνος 20 των έν τυραννίδι και πλούτω και τρυφαίς όντων φιλοσοφείν καὶ πονείν έπικεχείρηκας, οὐδ' ὅτι πολλούς των βασιλέων ποιήσεις ζηλώσαντας την σην παίδευσιν τούτων των διατριβών ἐπιθυμεῖν, ἀφεμένους εφ'

79 οίς νῦν λίαν χαίρουσιν. άλλ' όμως ένω ταυτ' ειδώς

οὐδὲν ἦττον καὶ ποιῶ καὶ ποιήσω ταὐτὸν, ὅπερ ἐν τοῖς γυμνικοίς άγωσιν οί θεαταί · και γάρ έκεινοι παρακελεύονται τῶν δρομέων οὐ τοῖς ἀπολελειμμένοις ἀλλὰ 80 τοις περί της νίκης άμιλλωμένοις. (λγ'.) Έμον μεν ούν έργον και των άλλων φίλων τοιαύτα λέγειν και γράφειν, έξ ών μέλλομέν σε παροξύνειν ορέγεσθαι τού των, ώνπεο και νύν τυγχάνεις έπιθυμών σοι δε προσ ήκει μηδεν έλλείπειν άλλ' ώσπες έν τῷ παρόντι καὶ του λοιπου γρόνου έπιμελεϊσθαι καὶ τὴν ψυχὴν ἀσκείν, όπως άξιος έσει και του πατρός και των άλλων προγόνων. ώς απασι μεν προσήκει περί πολλοῦ ποιείσθαι την φρόνησιν, μάλιστα δ' ύμιν τοις πλείστων καί με-81 γίστων πυρίοις οὖσιν. χρη δ' οὐκ ἀγαπᾶν, εὶ τῶν παρόντων τυγχάνεις ών ήδη κοείττων, άλλ' άγανακτείν, εί τοιούτος μεν ών αύτος την φύσιν, γεγονώς δε το μεν παλαιον έκ Διος, το δ' υπογυιότατον έξ ανδρός τοιούτου την άρετην, μη πολύ διοίσεις και των άλλων καὶ τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς σοι τιμαῖς ὄντων. ἔστι δ' ἐπὶ σοί μή διαμαρτείν τούτων : αν γαρ έμμένης τη φιλοσοφία και τοσούτον έπιδιδώς, όσον πεο νύν, ταχέως γενήσει τοιούτος, οξόν σε προσήκει.

10. E A E N H.

γειν οὐδε δύω λόγω περί τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἀντειπείν, οί δὲ διεξιόντες ὡς ἀνδρία καὶ σοφία καὶ δικαιοσύνη ταὐτόν έστι, καὶ φύσει μὲν οὐδὲν αὐτῶν ἔγομεν, δ μία δ' έπιστήμη καθ' απάντων έστίν: άλλοι δε περί τας ξοιδας διατρίβουσι τας ούδεν μεν ώφελούσας. πράγματα δε παρέχειν τοῖς πλησιάζουσι δυναμένας. 2 (β΄.) Έγω δ' εί μεν έωρων νεωστί την περιεργίαν ταύτην έν τοις λόγοις έγγεγενημένην και τούτους έπι τη καινότητι των εύρημένων φιλοτιμουμένους, ούκ αν όμοίως έθαύμαζον αὐτῶν νῦν δὲ τίς ἐστιν οὕτως όψιμαθής, όστις ούν οίδε Ποωταγόραν και τούς κατ' e έκείνον τὸν χρόνον γενομένους σοφιστάς, ὅτι καὶ τὰ τοιαύτα καὶ πολύ τούτων πραγματωδέστερα συγγράμ-3 ματα κατέλιπον ήμιν; πῶς γὰο ἄν τις ὑπεοβάλοιτο Γοργίαν τὸν τολμήσαντα λέγειν, ὡς οὐδὲν τῶν ὅντων έστιν, ή Ζήνωνα τὸν ταὐτὰ δυνατὰ καὶ πάλιν ἀδύνατα πειοώμενον αποφαίνειν, η Μέλισσον, ος απείοων τὸ d πλήθος πεφυκότων των πραγμάτων ώς ένὸς ὄντος τοῦ 4 παντός ἐπεχείρησεν ἀποδείξεις ευρίσκειν; (γ΄.) 'Αλλ' όμως ούτω φανερώς έχείνων έπιδειξάντων, ότι δάδιόν έστι, περί ών αν τις πρόθηται, ψευδή μηχανήσασθαι λόνον, έτι περί τὸν τόπον τοῦτον διατρίβουσιν : οῦς 209 έχοην άφεμένους ταύτης της τερθρείας, της έν μεν τοις λόγοις έξελέγχειν προσποιουμένης, έν δε τοις έργοις πολύν ήδη χρόνον έξεληλεγμένης, την άλήθειαν 5 διώκειν, καί περί τὰς πράξεις, έν αίς πολιτενόμεθα. τούς συνόντας παιδεύειν, και περί την έμπειρίαν την τούτων γυμνάζειν, ένθυμουμένους, ὅτι πολύ κρεῖττόν έστι περί των χρησίμων έπιεικώς δοξάζειν η περί των άχρήστων άκριβώς έπίστασθαι, καὶ μικρόν προ- b έχειν έν τοις μεγάλοις μαλλον ή πολύ διαφέρειν έν τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μηδὲν πρὸς τὸν βίον ἀφελοῦσιν.

6 (δ΄.) Αλλά γὰο οὐδενὸς αὐτοῖς ἄλλου μέλει πλην τοῦ χοηματίζεσθαι παρά τῶν νεωτέρων. ἔστι δ' ἡ περί τὰς ξριδας φιλοσοφία δυναμένη τοῦτο ποιείν οί γαρ μήτε τῶν ίδίων πω μήτε τῶν κοινῶν φροντίζοντες τούτοις μάλιστα χαίρουσι τῶν λόγων, οξ μηδὲ πρὸς Εν χρήσι-7 μοι τυγγάνουσιν όντες. (ε΄.) Τοῖς μὲν οὖν τηλικούτοις πολλή συγγνώμη ταύτην έγειν την διάνοιαν έπὶ γάο ο άπάντων τών πραγμάτων πρός τὰς περιττότητας καλ τας θαυματοποιίας ούτω διακείμενοι διατελούσι τοίς δὲ παιδεύειν προσποιουμένοις ἄξιον ἐπιτιμᾶν, ὅτι κατηγορούσι μεν των έπλ τοις ίδίοις συμβολαίοις έξαπατώντων καὶ μὴ δικαίως τοῖς λόγοις χρωμένων, αὐτοί δ' έκείνων δεινότερα ποιούσιν. οί μεν γαρ άλλους τινας έξημίωσαν, ούτοι δε τούς συνόντας μάλιστα βλά- d 8 πτουσιν. (ξ.) Τοσούτον δ' ἐπιδεδωμέναι πεποιήμασι τὸ ψευδολογείν, ώστ' ήδη τινές, ὁρῶντες τούτους έκ τών τοιούτων ώφελουμένους, τολμώσι γράφειν, ώς έστιν δ των πτωχευόντων και φευγόντων βίος ζηλωτότερος η των άλλων άνθρώπων, και ποιούνται τεκμήριον, ώς εί περί πονηρών πραγμάτων έχουσί τι λέγειν, περί γε τῶν καλῶν κάγαθῶν δαδίως εὐπορήσου-9 σιν. έμοι δε δοκεῖ πάντων είναι καταγελαστότατον τὸ e διά τούτων των λόγων ζητείν πείθειν, ώς περί των πολιτικών έπιστήμην έχουσιν, έξον έν αύτοις οίς έπαγγέλλονται τὴν ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι· τοὺς γὰρ ἀμφισβητούντας του φρονείν και φάσκοντας είναι σοφιστας ούπ ἐν τοῖς ἡμελημένοις ὑπὸ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἐν 210 οίς απαντές είσιν άνταγωνισταί, προσήκει διαφέρειν 10 και κρείττους είναι των ιδιωτών, νύν δε παραπλήσιον ποιούσιν, ώσπερ αν εί τις προσποιοίτο πράτιστος είναι τῶν ἀθλητῶν ἐνταῦθα καταβαίνων, οὖ μηδεὶς ἄν άλλος άξιώσειεν. τίς γαρ αν των εύ φρονούντων συμφορὰς ἐπαινεῖν ἐπιχειρήσειεν; ἀλλὰ δῆλον, ὅτι δι'
11 ἀσθένειαν ἐνταῦθα καταφεύγουσιν. ἔστι γὰρ τῶν μὲν
τοιούτων συγγραμμάτων μία τις ὁδὸς, ἡν οὕθ' εὑρεῖν ὁ
οὔτε μαθεῖν οὔτε μιμήσασθαι δύσκολόν ἐστιν· οἱ δὲ
κοινοὶ καὶ πιστοὶ καὶ τούτοις ὅμοιοι τῶν λόγων διὰ
πολλῶν ἰδεῶν καὶ καιρῶν δυσκαταμαθήτων εὑρίσκονταί τε καὶ λέγονται, καὶ τοσούτω χαλεπωτέραν ἔχουσι
τὴν σύνθεσιν, ὅσω περ τὸ σεμνύνεσθαι τοῦ σκώπτειν
καὶ τὸ σπουδάζειν τοῦ παίζειν ἐπιπονώτερον ἐστιν.
12 σημεῖον δὲ μένιστον· τῶν μὲν γὰρ τοὺς βομβυλιοὺς

σημείου σε μεγιστου· των μεν γαο τους βομβυλιους καὶ τοὺς ἄλας καὶ τὰ τοιαῦτα βουληθέντων ἐπαινεῖν ε οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, οἱ δὲ περὶ τῶν ὁμο-λογουμένων ἀγαθῶν ἢ καλῶν ἢ τῶν διαφερόντων ἐπ' ἀρετῆ λέγειν ἐπιχειρήσαντες πολὺ καταδεέστερον τῶν

13 ύπαρχόντων ἄπαντες εἰρήκασιν. οὐ γὰρ τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶν ἀξίως εἰπεῖν περὶ ἐκατέρων αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν μικρὰ ῥάδιον τοῖς λόγοις ὑπερβαλέσθαι, τῶν δὲ χαλεπὸν τοῦ μεγέθους ἐφικέσθαι: καὶ περὶ μὲν τῶν δόξαν ἐχόντων σπάνιον εύρεῖν, ἃ μηδεὶς πρότερον εἰ- ἀ ρηκε, περὶ δὲ τῶν φαύλων καὶ ταπεινῶν ὅ τι ἄν τις τύχη φθεγξάμενος, ἄπαν ἰδιόν ἐστιν.

14 (ξ΄.) Διὸ καὶ τὸν γράψαντα περὶ τῆς Ελένης ἐπαινῶ μάλιστα τῶν εὖ λέγειν τι βουληθέντων, ὅτι περὶ τοιαύτης ἐμνήσθη γυναικὸς, ἣ καὶ τῷ γένει καὶ τῷ κάλλει καὶ τῆ δύξη πολὺ διήνεγκεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτον μικρόν τι παρέλαθεν · φησὶ μὲν γὰρ ἐγκώμιον γεγραφέναι περὶ αὐτῆς, τυγχάνει δ' ἀπολογίαν εἰρη-

15 κῶς ὑπὲο τῶν ἐκείνη πεποαγμένων. ἔστι δ' οὐκ ἐκ τῶν e αὐτῶν ἰδεῶν οὐδὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἔργων ὁ λόγος ἀλλὰ πῶν τοὐναντίον · ἀπολογεῖσθαι μὲν γὰο προσήκει περὶ τῶν ἀδικεῖν αἰτίαν ἐχόντων, ἐπαινεῖν δὲ τοὺς ἐπ' 21 ἀγαθῶ τινὶ διαφέροντας.

(η'.) Ίνα δὲ μη δοχῶ τὸ ὁἄστον ποιειν, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἄλλοις μηδὲν ἐπιδειχνὺς τῶν ἐμαυτοῦ, πειράσομαι περὶ τῆς αὐτῆς ταύτης εἰπεῖν, παραλιπῶν ἄπαντα

τὰ τοῖς ἄλλοις εἰρημένα.

16 (θ΄.) Την μεν οὖν ἀρχην τοῦ λόγου ποιήσομαι τοιαύτην τοῦ γένους αὐτης. πλείστων γὰρ ημιθέων ὑπὸ Διὸς γεννηθέντων μόνης ταύτης γυναικὸς πατηρ ηξίωσε κληθηναι. σπουδάσας δὲ μάλιστα περί τε τὸν ἡ ἔξ Ἀλκμήνης καὶ τοὺς ἐκ Δήδας, τοσούτω μᾶλλον Ἑλένην Ἡρακλέους προὐτίμησεν, ὥστε τῷ μὲν ἰσχὺν ἔδωκεν, ἢ βία τῶν ἄλλων κρατεῖν δύναται, τῆ δὲ κάλλος ἀπένειμεν, ὃ καὶ τῆς ῥωμης αὐτης ἄρχειν πέφυκεν.
17 εἰδὼς δὲ τὰς ἐπιφανείας καὶ τὰς λαμπρότητας ουκ ἐκ τῆς ἡσυγίας ἀλλ. ἐκ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἀνώνων

τῆς ἡσυχίας ἀλλ' ἐκ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἀγώνων γιγνομένας, βουλόμενος αὐτῶν μὴ μόνον τὰ σώματ' ε εἰς θεοὺς ἀναγαγεῖν ἀλλὰ καὶ τὰς δόξας ἀειμνήστους καταλιπεῖν, τοῦ μὲν ἐπίπονον καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησε, τῆς δὲ περίβλεπτον καὶ περιμάχητον

την φύσιν ἐποίησεν.

18 (ί.) Καὶ πρῶτον μὲν Θησεὺς, ὁ λεγόμενος μὲν Αἰγέως, γενόμενος δ' ἐκ Ποσειδῶνος, ἰδὼν αὐτὴν οὕπω μὲν ἀκμάζουσαν, ἤδη δὲ τῶν ἄλλων διαφέρουσαν, τοσοῦτον ἡττήθη τοῦ κάλλους ὁ κρατεῖν τῶν ἄλλων εἰθισμένος, ῶσθ' ὑπαρχούσης αὐτῷ καὶ πατρίδος ὰ μεγίστης καὶ βασιλείας ἀσφαλεστάτης ἡγησάμενος οὐκ ἄξιον εἶναι ζῆν ἐκὶ τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς ἄνευ τῆς 19 πρὸς ἐκείνην οἰκειότητος, ἐκειδὴ παρὰ τῶν κυρίων οὐχ οἶός τ' ἦν αὐτὴν λαβεῖν, ἀλλ' ἐπέμενον τήν τε τῆς παιδὸς ἡλικίαν καὶ τὸν χρησμὸν τὸν παρὰ τῆς Πυθίας, ὑπεριδών τὴν ἀρχὴν τὴν Τυνδάρεω καὶ καταφρονήσας τῆς ۉώμης τῆς Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ε καὶ πάντων τῶν ἐν Λακεδαίμονι δεινῶν ὀλιγωρήσας.

βία λαβών αὐτὴν εἰς "Αφιδναν τῆς 'Αττικῆς κατέθετο, 20 καὶ τοσαύτην χάριν ἔσχε Πειρίθω τῷ μετασχόντι τῆς άρπαγῆς, ώστε βουληθέντος αὐτοῦ μνηστεῦσαι Κόρην τὴν Διὸς καὶ Δήμητρος, καὶ παρακαλοῦντος ἐπὶ τὴν εἰς "Αιδου κατάβασιν, ἐπειδὴ συμβουλεύων οὐχ οἶός 212 τ' ἦν ἀποτρέπειν, προδήλου τῆς συμφορᾶς οὖσης ὅμως αὐτῷ συνηκολούθησε, νομίζων ὀφείλειν τοῦτον τὸν ἔρανον, μηδενὸς ἀποστῆναι τῶν ὑπὸ Πειρίθου προσταχθέντων ἀνθ' ὧν ἐκεῖνος αὐτῷ συνεκινδύνευσεν.

(ια΄.) Εὶ μὲν οὖν ὁ ταῦτα πράξας εἶς ἦν τῶν τυχόντων άλλα μη των πολύ διενεγκόντων, ούκ αν πω δήλος ήν ὁ λόγος, πότερον Ελένης ἔπαινος ή κατηγοοία Θησέως έστίν· νῦν δὲ τῶν μὲν ὅλλων τῶν εὐδο- b κιμησάντων εύρήσομεν του μεν άνδρίας, του δε σοφίας, του δ' άλλου τινός των τοιούτων μερών άπεστερημένου, τοῦτον δὲ μόνον οὐδ' ένὸς ἐνδεᾶ γενό-22 μενον άλλα παντελή την άρετην πτησάμενον. δοκεί δέ μοι πρέπειν περί αὐτοῦ καὶ διὰ μακροτέρων εἰπεῖν. ήγουμαι γάρ ταύτην μεγίστην είναι πίστιν τοίς βουλομένοις Ελένην επαινείν, ην επιδείξωμεν τους άγαπήσαντας και θαυμάσαντας έκείνην αὐτοὺς τῶν ἄλ- ο λων θαυμαστοτέρους όντας. (ιβ'.) Όσα μεν γάρ έφ' ήμων γέγονεν, είκότως αν ταϊς δόξαις ταϊς ήμετέραις αὐτῶν διακρίνοιμεν, περί δὲ τῶν οὕτω παλαιῶν προσήκει τοῖς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον εὖ φρονήσασιν ὁμο-

23 Κάλλιστον μεν ούν έχω περί Θησέως τοῦτ' εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γενόμενος ἐνάμιλλον τὴν αὐτοῦ δόξαν πρὸς τὴν ἐκείνου κατέστησεν. οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὅπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίοις ἀ ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῖς,

νοούντας ήμας φαίνεσθαι.

πρέποντα τῆ συγγενεία ποιούντες. ἐξ ἀδελφῶν γὰρ γεγονότες, ὁ μὲν ἐκ Διὸς, ὁ δ' ἐκ Ποσειδώνος, ἀδελφάς και τὰς ἐπιθυμίας ἔσχον, μόνοι γὰο οὖτοι τῶν προγεγενημένων ύπερ τοῦ βίου τοῦ τῶν ἀνθρώπων 24 άθληταί κατέστησαν. (ιγ'.) Συνέβη δε του μεν όνομαστοτέρους και μείζους, του δ' ώφελιμωτέρους και τοίς Έλλησιν οίκειοτέρους ποιήσασθαι τούς κινδύνους, τῶ μὲν γὰρ Εὐρυσθεὺς προσέταττε τάς τε βοῦς ο τας έκ της Έρυθείας άγαγεῖν καὶ τὰ μηλα τὰ τῶν Εσπερίδων ένεγκειν και τον Κέρβερον άναγαγειν και τοιούτους άλλους πόνους, έξ ών ημελλεν οὐ τοὺς άλ-25 λους ώφελήσειν άλλ' αὐτὸς κινδυνεύσειν · ὁ δ' αὐτὸς αύτοῦ κύριος ὢν τούτους προηρεῖτο τῶν ἀγώνων, έξ 213 ων ήμελλεν ή των Έλλήνων ή της αύτου πατρίδος εὐεργέτης γενήσεσθαι. καὶ τόν τε ταῦρον τὸν ἀνεθέντα μεν ύπο Ποσειδώνος, την δε χώραν λυμαινόμενον, ον πάντες ούκ ετόλμων ύπομένειν, μόνος χειρωσάμενος μεγάλου φόβου και πολλής ἀπορίας τούς οί-26 κούντας την πόλιν ἀπήλλαξεν · καὶ μετὰ ταῦτα Λαπίθαις σύμμαχος γενόμενος, στρατευσάμενος έπι Κενταύρους τούς διφυείς, οί και τάχει και δώμη διενεγ- 6 πόντες τὰς μεν ἐπόρθουν, τὰς δ' ημελλον, ταζε δ' ήπείλουν τῶν πόλεων, τούτους μάχη νικήσας εὐθύς μεν αὐτῶν τὴν ὕβοιν ἔπαυσεν, οὐ πολλῶ δ' ὕστερον 27 τὸ γένος ἐξ ἀνθρώπων ἡφάνισεν. περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τὸ τέρας τὸ τραφέν μὲν έν Κρήτη, γενόμενον

δ' ἐκ Πασιφάης τῆς Ἡλίου θυγατοὸς, ῷ κατὰ μαντείαν δασμὸν τῆς πόλεως δὶς ἐπτὰ παιδας ἀποστελλούσης, ἰδὰν αὐτοὺς ἀγομένους καὶ πανδημεὶ προ- ο
πεμπομένους ἐπὶ θάνατον ἄνομον καὶ προῦπτον καὶ
πενθουμένους ἔτι ζῶντας, οὕτως ἡγανάκτησεν, ὥσθ'
ἡγήσατο κρεῖττον εἶναι τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν ἄρχων

τῆς πόλεως τῆς οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον 28 ὑποτελεῖν ἦναγκασμένης. σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ κρατήσας φύσεως ἐξ ἀνδρὸς μὲν καὶ ταύρου μεμιγμένης, τὴν δ' ἰσχὺν ἐχούσης, οἵαν προσήκει τὴν ἐκ τοιούτων σωμάτων συγκειμένην, τοὺς μὲν παιδας δια- ἀ σώσας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πόλιν οῦτως ἀνόμου καὶ δεινοῦ καὶ δυσαπαλλάκτου προστάγματος ἦλευθέρωσεν.

9 (ιδ΄.) 'Απορῶ δ' ὅ τι χρήσωμαι τοῖς ἐπιλοίποις ἐπιστὰς γὰρ ἐπὶ τὰ Θησέως ἔργα καὶ λέγειν ἀρξάμενος περὶ αὐτῶν ὀκνῶ μὲν μεταξὺ παύσασθαι καὶ παραλιπεῖν τήν τε Σκίρωνος καὶ Κερκύονος καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων παρανομίαν, πρὸς οὺς ἀνταγωνιστὴς ε γενόμενος ἐπεῖνος πολλῶν καὶ μεγάλων συμφορῶν τοὺς Ελληνας ἀπήλλαξεν, αἰσθάνομαι δ' ἐμαυτὸν ἔξω φερόμενον τῶν καιρῶν καὶ δέδοικα, μή τισι δόξω περι τούτου μᾶλλον σπουδάζειν ἢ περὶ ἦς τὴν ἀρχὴν ὑπε-

30 θέμην. ἐξ ἀμφοτέρων οὖν τούτων αίροῦμαι τὰ μὲν 11 πλεῖστα παραλιπεῖν διὰ τοὺς δυσκόλως ἀκροωμένους, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὡς ὰν δύνωμαι συντομώτατα διελ-Ξεῖν, Ἰνα τὰ μὲν ἐκείνοις, τὰ δ' ἐμαυτῷ χαρίσωμαι, καὶ μὴ παντάπασιν ἡττηθῶ τῶν εἰθισμένων φθονεῖν

καί τοις λεγομένοις απασιν έπιτιμαν.

31 (ιε΄.) Τὴν μὲν οὖν ἀνδρίαν ἐν τούτοις ἐπεδείξα.
τοῖς ἔργοις, ἐν οἶς αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἐκινδύνευσε, τὴν
δ' ἐκιστήμην, ἣν εἶχε πρὸς τὸν πόλεμον, ἐν ταῖς μάχαις, b
ἐν αἶς μεθ' ὅλης τῆς πόλεως ἡγωνίσατο, τὴν δ' εὐσέβειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ἔν τε ταῖς ᾿Αδράστου καὶ
ταῖς τῶν παίδων τῶν Ἡρακλέους ἰκετείαις, τοὺς μὲν
γὰο μάχη νικήσας Πελοποννησίους διέσωσε, τῷ δὲ
τοὺς ὑπὸ τῆ Καδμεία τελευτήσαντας βία Θηβαίων
δάψαι παρέδωκε, τὴν δ' ἄλλην ἀρετὴν καὶ τὴν σωφρο-

σύνην ἔν τε τοῖς προειρημένοις καὶ μάλιστ' ἐν οἶς τὴν 32 πόλιν διຜκησεν. (ιξ.) Όρῶν γὰρ τοὺς βία τῶν πολι- c τῶν ἄρχειν ζητοῦντας ἐτέροις δουλεύοντας καὶ τοὺς ἐπικίνδυνον τὸν βίον τοῖς ἄλλοις καθιστάντας αὐτοὺς περιδεῶς ζῶντας, καὶ πολεμεῖν ἀναγκαζομένους μετὰ μὲν τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς ἐπιστρατευομένους, μετὰ 33 δ' ἄλλων τινῶν πρὸς τοὺς συμπολιτευομένους, ἔτι δὲ συλῶντας μὲν τὰ τῶν θεῶν, ἀποκτείνοντας δὲ τοὺς βελτίστους τῶν πολιτῶν, ἀπιστοῦντας δὲ τοῖς οἰκειο-τάτοις, οὐδὲν δὲ ραθυμότερον ζῶντας τῶν ἐπὶ θανάτω

συνειλημμένων, άλλα τα μεν έξω ζηλουμένους, αὐτούς α 34 δε παρ' αὐτοῖς μᾶλλον τῶν ἄλλων λυπουμένους τί γάρ ἐστιν ἄλγιον ἢ ζῆν ἀεὶ δεδιότα, μή τις αὐτὸν τῶν παρεστώτων ἀποκτείνη, καὶ μηδεν ἦττον φοβούμενον τοὺς φυλάττοντας ἢ τοὺς ἐπιβουλεύοντας; τούτων ἀπάντων καταφρονήσας καὶ νομίσας οὐκ ἄρχοντας ἀλλα νοσήματα τῶν πόλεων εἶναι τοὺς τοιούτους, ἐπέδειξεν, ὅτι βάδιόν ἐστιν ἄμα τυραννείν καὶ μηδεν χεί-

35 ρον διακεϊσθαι τῶν ἐξ ἴσου πολιτευομένων. (ιζ.) Καὶ ε πρῶτον μὲν τὴν πόλιν σποράδην καὶ κατὰ κώμας οἰκοῦσαν εἰς ταὐτὸν συναγαγών τηλικαύτην ἐποίησεν ώστ' ἔτι καὶ νῦν ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μεγίστην 215-τῶν Ἑλληνίδων εἶναι· μετὰ δὲ ταῦτα κοινὴν τὴν πατρίδα καταστήσας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν συμπολιτευομένων ἐλευθερώσας ἐξ ἴσου τὴν ἄμιλλαν αὐτοῖς περὶ τῆς ἀρχῆς ἐποίησε, πιστεύων μὲν ὁμοίως αὐτῶν προέξειν ἀσκούντων ὥσπερ ἀμελούντων, εἰδὼς δὲ τὰς τιμὰς ἡδίους οὕσας τὰς παρὰ τῶν μέγα φρονούντων ἢ τὰς

36 παρὰ τῶν δουλευόντων. τοσούτου δ' ἐδέησεν ἀκόν- b
των τι ποιεῖν τῶν πολιτῶν, ὥσθ' ὁ μὲν τὸν δῆμον
καθίστη κύριον τῆς πολιτείας, οί δὲ μόνον αὐτὸν ἄρχειν ἦξίουν, ἡγούμενοι πιστοτέραν καὶ κοινοτέραν

είναι την ἐκείνου μοναρχίαν τῆς αὐτῶν δημοκρατίας.
οὐ γὰρ ὅσπερ ἔτεροι τοὺς μὲν πόνους ἄλλοις προσέταττε, τῶν δ' ἡδονῶν αὐτὸς μόνος ἀπέλαυεν, ἀλλὰ
τοὺς μὲν κινδύνους ἰδίους ἐποιεῖτο, τὰς δ' ἀφελείας
37 ἄπασιν εἰς τὸ κοινὸν ἀπεδίδου. καὶ γάρ τοι διετέλεσε
τὸν βίον οὐκ ἐπιβουλευόμενος ἀλλ' ἀγαπώμενος, οὐδ' c
ἐπακτῷ δυνάμει τὴν ἀρχὴν διαφυλάττων ἀλλὰ τῆ τῶν
πολιτῶν εὐνοία δορυφορούμενος, τῆ μὲν ἔξουσία τυραννῶν, ταῖς δ' εὐεργεσίαις δημαγωγῶν. οῦτω γὰρ
νομίμως καὶ καλῶς διώκει τὴν πόλιν ῶστ' ἔτι καὶ νῦν
ἴχνος τῆς ἐκείνου πραότητος ἐν τοῖς ἤθεσιν ἡμῶν καταλελεϊφθαι.

(ιη'.) Την δη γεννηθεϊσαν μεν ύπο Διος, πρατήσασαν δε τοιαύτης άρετης και σωφροσύνης, πῶς οὐκ ἀ ἐπαινεῖν χρη και τιμᾶν και νομίζειν πολὺ τῶν πώποτε γενομένων διενεγκεῖν; οὐ γὰρ δη μάρτυρά γε πιστότερον οὐδε κριτὴν Ικανώτερον Εξομεν ἐπαγαγέσθαι περί τῶν Ελένη προσόντων ἀγαθῶν τῆς Θησέως διανοίας. Ίνα δε μὴ δοκῶ δι' ἀπορίαν περί τὸν αὐτὸν τόπον διατρίβειν, μηδ' ἀνδρὸς ένὸς δόξη καταχρώμενος ἐπαινεῖν αὐτὴν, βούλομαι και περί τῶν ἐχομένων διελθεῖν.

39 (ιθ'.) Μετὰ γὰρ τὴν Θησέως εἰς "Αιδου κατάβα- ε σιν ἐπανελθούσης αὖθις εἰς Λακεδαίμονα καὶ πρὸς τὸ μνηστεύεσθαι λαβούσης ἡλικίαν ἄπαντες οἱ τότε βασι-λεύοντες καὶ δυναστεύοντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον περὶ αὐτῆς · ἔξὸν γὰρ αὐτοῖς λαμβάνειν ἐν ταῖς αὑτῶν 21 πόλεσι γυναϊκας τὰς πρωτευούσας , ὑπεριδόντες τοὺς 40 οἴκοι γάμους ἡλθον ἐκείνην μνηστεύσοντες. οὔπω δὲ κεκριμένου τοῦ μέλλοντος αὐτῆ συνοικήσειν ἀλλ' ἔτι κοινῆς τῆς τύχης οὔσης οῦτω πρόδηλος ἦν ἄπασιν ἐσομένη περιμάχητος , ὥστε συνελθόντες πίστεις ἔδο-

σαν άλλήλοις ή μην βοηθήσειν, εί τις αποστεφοίη τον άξιωθέντα λαβεΐν αὐτην, νομίζων εκαστος την έπι- b

- 41 κουρίαν ταύτην αὐτῷ παρασκευάζειν. τῆς μέν οὖν
 ίδίας ἐλπίδος πλὴν ἐνὸς ἀνδρὸς ἄπαντες ἐψεύσθησαν,
 τῆς δὲ κοινῆς δόξης ἦς ἔσχον περὶ ἐκείνης οὐδεὶς αὐτῶν διήμαρτεν. (κ΄.) Οὐ πολλοῦ γὰρ χρόνου διελθόντος, γενομένης ἐν θεοῖς περὶ κάλλους ἔριδος, ἦς ᾿Αλέξανδρος ὁ Πριάμου κατέστη κριτὴς, καὶ διδούσης Ἡρας
 μὲν ἀπάσης αὐτῷ τῆς ᾿Ασίας βασιλεύειν, ᾿Αθηνὰς δὲ
- 42 πρατεΐν έν τοις πολέμοις, 'Αφροδίτης δὲ τὸν γάμον τὸν Ελένης, τῶν μὲν σωμάτων οὐ δυνηθεὶς λαβεῖν ε διάγνωσιν ἀλλ' ἡττηθεὶς τῆς τῶν θεῶν ὄψεως, τῶν δὲ δωρεῶν ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, εἴλετο τὴν οἰκειότητα τὴν Ἑλένης ἀντὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, οὐ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀποβλέψας, καίτοι καὶ τοῦτο τοῖς εὖ φρονοῦσι πολλῶν αίρετώτερόν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως
- 43 οὐκ ἐπὶ τοῦθ' ἄρμησεν, ἀλλ' ἐπεθύμησε Διὸς γενέσθαι κηδεστης, νομίζων πολὺ μείζω καὶ καλλίω ταύτην εἶναι την τιμην ἢ τὴν τῆς 'Ασίας βασιλείαν, καὶ μεγάλας ἀ μὲν ἀρχὰς καὶ δυναστείας καὶ φαύλοις ἀνθρώποις ποτὲ παραγίγνεσθαι, τοιαύτης δὲ γυναικὸς οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθήσεσθαι, πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲν ἂν κτῆμα κάλλιον καταλιπεῖν τοῖς παισὶν ἢ παρασκευάσας αὐτοῖς, ὅπως μὴ μόνον πρὸς πατρὸς ἀλλὰ καὶ
- 44 πρός μητρός ἀπό Διὸς ἔσονται γεγονότες. ἠπίστατο γὰρ τὰς μὲν ἄλλας εὐτυχίας ταχέως μεταπιπτούσας, τὴν δ' εὐγένειαν ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς παραμένουσαν, ὥστε ε ταύτην μὲν τὴν αἴρεσιν ὑπὲρ ἄπαντος τοῦ γένους ἔσεσθαι, τὰς δ' ἔτέρας δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ χρόνου μόνον τοῦ καθ' αὐτόν.
- 45 (κα΄.) Τῶν μὲν οὖν εὖ φοονούντων οὐδεὶς ἄν τοῖς λογισμοῖς τούτοις ἐπιτιμήσειεν, τῶν δὲ μηδὲν ποὸ 217

τοῦ πράγματος ἐνθυμουμένων ἀλλὰ τὸ συμβαίνον μόνον σκοπουμένων ήδη τινές έλοιδόρησαν αὐτόν . ὧν την άνοιαν έξ ών έβλασφήμησαν περί έκείνου δάδιον 46 απασι καταμαθείν. πως γαρ ού καταγέλαστον πεπόνθασιν, εί την αύτων φύσιν ίκανωτέραν είναι νομίζουσι της ύπὸ τῶν θεῶν προυριθείσης; οὐ γὰρ δή που περί ών είς τοσαύτην έοιν κατέστησαν τον τυχόντα διαγνώ- b ναι κύριον έποίησαν, άλλα δήλον, ότι τοσαύτην έσχον σπουδήν έκλέξασθαι κριτήν τον βέλτιστον, όσην περί 47 αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιμέλειαν ἐποιήσαντο. χρή δὲ σκοπείν, ὁποϊός τις ήν, καὶ δοκιμάζειν αὐτὸν οὐκ ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς τῶν ἀποτυχουσῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἄπασαι βουλευσάμεναι προείλοντο την έκείνου διάνοιαν. κακώς μεν γάρ παθείν ύπο των κρειττόνων ούδεν κωλύει και τούς μηδεν έξημαρτηκότας τοιαύτης δε τιμης τυχείν ώστε θνητον όντα θεών γενέσθαι κριτήν, ο ούχ οξόν τε μή ού τὸν πολύ τῆ γνώμη διαφέροντα.

48 (μβ΄.) Θαυμάζω δ' εἴ τις οἴεται κακῶς βεβουλεῦσθαι τὸυ μετὰ ταύτης ζῆυ ελόμευου, ἦς ε̈νεκα πολλοὶ τῶν ἡμιθέωυ ἀποθυήσκειν ἡθέλησαν. πῶς δ' οὐκ ἂυ ἦυ ἀνόητος, εἰ τοὺς θεοὺς εἰδῶς περὶ κάλλους φιλουεικοῦντας αὐτὸς κάλλους κατεφρόνησε, καὶ μὴ ταὐτηυ ἐνόμισε μεγίστηυ εἶναι τῶυ δωρεῶυ, περὶ ἦς κἀκείνας

έώρα μάλιστα σπουδαζούσας;

49 (κγ'.) Τίς δ' αν τον γάμον τον Έλένης ὑπερεῖδεν, d
ης άρπασθείσης οι μὲν Έλληνες οὕτως ήγανάκτησαν
ὥσπερ ὅλης τῆς Ἑλλάδος πεπορθημένης, οι δὲ βάρβαροι τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσον περ αν ει πάντων ἡμῶν
ἐκράτησαν. δῆλον δ' ὡς ἐκάτεροι διετέθησαν · πολλῶν
γὰρ αὐτοῖς πρότερον ἐγκλημάτων γενομένων ὑπὲρ μὲν
τῶν ἄλλων ἡσυχίαν ηγον, ὑπὲρ δὲ ταύτης τηλικοῦτον
συνε στήσαντο πόλεμον οὐ μόνον τῷ μεγέθει τῆς ὀρ-

γῆς ἀλλὰ καὶ τῷ μήκει τοῦ χοόνου καὶ τῷ πλήθει τῶν ε 50 παρασκευῶν, ὅσος οὐδεὶς πώποτε γέγονεν. ἐξὸν δὲ τοῖς μὲν ἀποδοῦσιν Ἑλένην ἀπηλλάχθαι τῶν παρόντων κακῶν, τοῖς δ' ἀμελήσασιν ἐκείνης ἀδεῶς οἰκειν τὸν 218 ἐπίλοιπον χρόνον, οὐδέτεροι ταῦτ' ἠθέλησαν · ἀλλ' οἱ μὲν περιεώρων καὶ τὰς πόλεις ἀναστάτους γιγνομένας καὶ τὴν χώραν πορθουμένην, ὅστε μὴ προέσθαι τοῖς Ἑλλησιν αὐτὴν, οἱ δ' ἡροῦντο μένοντες ἐπὶ τῆς ἀλλοτροίας καταγηράσκειν καὶ μηδέποτε τοὺς αὐτῶν ἰδεῖν μᾶλλον ἢ 'κείνην καταλιπόντες εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδιος ἀπελθεῖν. καὶ ταῦτ' ἐποίουν οὐχ ὑπὲρ 'Αλεξάνδρου ὑ καὶ Μενελάου φιλονεικοῦντες, ἀλλ' οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς 'Ασίας, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης, νομίζοντες, ἐν ὁποτέρα τὸ σῶμα τοὐκείνης κατοικήσειε, ταύτην εὐδαι-

μονεστέραν την χώραν έσεσθαι.

(κδ΄.) Τοσούτος δ' έρως ένέπεσε τῶν πόνων καὶ 52 της στρατείας έκείνης ού μόνον τοις Έλλησι καὶ τοις βαρβάροις άλλὰ καὶ τοῖς θεοίς, ώστ' οὐδὲ τοὺς ἐξ αὐτῶν γεγονότας ἀπέτρεψαν τῶν ἀγώνων τῶν περί Τροίαν, ο άλλα Ζεύς μεν προειδώς την Σαρπηδόνος είμαρμένην, Ήως δε την Μέμνονος, Ποσειδών δε την Κύκνου, Θέτις δε την Αχιλλέως, όμως αύτους συνεξώρμησαν 53 καί συνέπεμψαν, ήγούμενοι κάλλιον αὐτοῖς είναι τεθνάναι μαχομένοις περί τῆς Διὸς θυγατρὸς μάλλον ἢ ζην απολειφθείσι των περί έκείνης κινδύνων, και τί δεί θαυμάζειν, α περί των παίδων διενοήθησαν; αύτοί γαρ πολύ μείζω και δεινοτέραν έποιήσαντο παράταξιν τῆς πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένης πρὸς μὲν d γαρ έκείνους μετ' άλλήλων έμαχέσαντο, περί δὲ ταύτης πρός σφας αύτους ἐπολέμησαν.

4 (κε΄.) Εὐλόγως δὲ κἀκεῖνοι ταῦτ' ἔγνωσαν, κάγὰ τηλικαύταις ὑπερβολαῖς ἔχω χρήσασθαι περὶ αὐτῆς:

κάλλους γὰρ πλεῖστον μέρος μετέσχεν, οι σεμνότατον καὶ τιμιώτατον καὶ θειότατον τῶν ὄντων ἐστίν. ὁ ἀδιον δὲ γνῶναι τὴν δύναμιν αὐτοῦ τῶν μὲν γὰρ ἀνδρίας ἢ σοφίας ἢ δικαιοσύνης μὴ μετεχόντων πολλὰ φανήσεται ε τιμώμενα μᾶλλον ἢ τούτων ἕκαστον, τῶν δὲ κάλλους ἀπεστερημένων οὐδὲν εὐρήσομεν ἀγαπώμενον ἀλλὰ πάντα καταφρονούμενα, πλὴν οισα ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινώνηκε, καὶ τὴν ἀρετὴν διὰ τοῦτο μάλιστ' εὐδοκιμοῦσαν, ὅτι κάλλιστον τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐστίν.

55 γνοίη δ' ἄν τις κάκετθεν, ὅσον διαφέρει τῶν ὅντων, 20
ἔξ ὧν αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκαστον αὐτῶν. τῶν
μὲν γὰρ ἄλλων, ὧν ἄν ἐν χρεία γενώμεθα, τυχεῖν μόνον βουλόμεθα, περαιτέρω δὲ περὶ αὐτῶν οὐδὲν τῆ
ψυχῆ προσπεπόνθαμεν τῶν δὲ καλῶν ἔρως ἡμῖν ἐγγίγνεται, τοσούτω μείζω τοῦ βούλεσθαι ρώμην ἔχων,

56 όσφ περ και τὸ πρᾶγμα κρεῖττόν ἐστιν. και τοις μὲν κατὰ σύνεσιν ἢ κατ' ἄλλο τι προέχουσι φθονοῦμεν, ἢν μὴ τῷ ποιεῖν ἡμᾶς εὖ καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν ὁ προσαγάγωνται καὶ στέργειν σφᾶς αὐτοὺς ἀναγκάσωσι τοῖς δὲ καλοὶς εὐθὺς ἰδόντες εὖνοι γιγνόμεθα, καὶ μόνους αὐτοὺς ὥσπερ τοὺς θεοὺς οὐκ ἀπαγορεύομεν

57 θεραπεύοντες, άλλ' ήδιον δουλεύομεν τοις τοιούτοις ή των άλλων άρχομεν, πλείω χάριν έχοντες τοις πολλά προστάττουσιν ή τοις μηδεν έπαγγέλλουσιν. και τους μεν υπ' άλλη τινι δυνάμει γιγνομένους λοιδορουμεν και κόλακας άποκαλουμεν, τους δε τω κάλλει λατρεύ οντας φιλοκάλους και φιλοπόνους είναι νομίζομεν.

58 τοσαύτη δ' εὐσεβεία καὶ προνοία χρώμεθα περὶ τὴν ἰδέαν τὴν τοιαύτην, ὥστε καὶ τῶν ἐχόντων τὸ κάλλος τοὺς μὲν μισθαρνήσαντας καὶ κακῶς βουλευσαμένους περὶ τῆς αὐτῶν ἡλικίας μᾶλλον ἀτιμάζομεν ἢ τοὺς εἰς τὰ τῶν ἄλλων σώματ' ἔξαμαρτόντας. ὅσοι δ' ἂν τὴν

αύτῶν ώραν διαφυλάξωσιν ἄβατον τοῖς πονηφοίς ώσπεο (ερου ποιήσαντες, τούτους είς του ἐπίλοιπου γρό- d νον δμοίως τιμώμεν ώσπες τούς όλην την πόλιν άγα-

θόν τι ποιήσαντας.

(κέ.) Καὶ τί δεῖ τὰς ἀνθρωπίνας δόξας λέγοντα διατρίβειν; άλλὰ Ζεύς ὁ πρατών πάντων ἐν μὲν τοῖς άλλοις την αύτοῦ δύναμιν ἐνδείκνυται, πρὸς δὲ τὸ κάλλος ταπεινός γιγνόμενος άξιοι πλησιάζειν. 'Αμφιτούωνι μεν γαο είκασθείς ώς Αλκμήνην ήλθε, γουσός δε όυεις Δανάη συνεγένετο, κύκνος δε γενόμενος είς e τούς Νεμέσεως κόλπους κατέφυγε, τούτω δὲ πάλιν όμοιωθείς Δήδαν ένύμφευσεν · άεὶ δὲ μετὰ τέγνης άλλ ού μετά βίας δηρώμενος φαίνεται την φύσιν την τοι-

60 αύτην. τοσούτω δὲ μᾶλλον προτετίμηται τὸ κάλλος 218 παρ' ἐκείνοις ἢ παρ' ἡμιν, ώστε καὶ ταζε γυναιξί ταζε αύτων ύπὸ τούτου κρατουμέναις συγγνώμην έχουσι, καὶ πολλὰς ἄν τις ἐπιδείξειε τῶν ἀθανάτων, αι θνητοῦ κάλλους ήττήθησαν, ὧν οὐδεμία λαθείν τὸ γενενημένον ώς αλσχύνην έχον έξήτησεν, άλλ' ώς καλών όντων των πεπραγμένων ύμνεζοθαι μάλλον ή σιωπάσθαι περί αὐτῶν ήβουλήθησαν. μέγιστον δὲ τῶν είοημένων πλείους γάρ αν εύροιμεν διά τὸ κάλλος b άθανάτους γεγενημένους η διὰ τὰς ἄλλας ἀρετάς άπάσας.

(ηζ.) 'Ων Ελένη τοσούτω πλέον ἔσχεν, όσω περ 61 καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν διήνεγκεν. οὐ γὰο μόνον ἀθανασίας έτυχεν, άλλα και την δύναμιν Ισόθεον λαβούσα πρώτον μεν τους άδελφους ήδη κατεχομένους υπό της πεπρωμένης είς θεούς άνήγαγε, βουλομένη δε πιστήν ποιήσαι την μεταβολήν ούτως αύτοις τὰς τιμὰς έναργείς έδωκεν ώσθ' δρωμένους ύπὸ τῶν ἐν τῆ θαλάττη ο κινδυνευόντων σώζειν, οίτινες αν αύτους εύσεβως

- 62 κάτω κατακαλέσωνται. μετὰ δὲ ταῦτα τοσαύτην Μενελάφ χάριν ἀπέδωκεν ὑπὲρ τῶν πόνων καὶ τῶν κινδύνων, οῦς δι' ἐκείνην ὑπέμεινεν, ὥστε τοῦ γένους ἄπαντος τοῦ Πελοπιδῶν διαφθαρέντος καὶ κακοῖς ἀνηκέστοις περιπεσόντος οὐ μόνον αὐτὸν τῶν συμφορῶν τούτων ἀπήλλαξεν ἀλλὰ καὶ θεὸν ἀντὶ θνητοῦ ποιήσασα σύνοικον αὐτῆ καὶ πάρεδρον εἰς ἄπαντα τὸν 63 αἰῶνα κατεστήσατο. καὶ τούτοις ἔχω τὴν πόλιν τὴν δ
 - 63 αίωνα κατεστήσατο. καὶ τούτοις ἔχω τὴν πόλιν τὴν ὁ Σπαρτιατῶν τὴν μάλιστα τὰ παλαιὰ διασώζουσαν ἔργρω παρασχέσθαι μαρτυροῦσαν· ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐν Θεράπναις τῆς Λακωνικῆς θυσίας αὐτοῖς άγίας καὶ πατρίας ἀποτελοῦσιν οὐχ ὡς ῆρωσιν ἀλλ' ὡς θεοῖς ἀμφοτέροις οὖσιν.
- 64 (κη'.) Ένεδείξατο δε και Στησιχόρφτῷ ποιητῆ τὴν αὐτῆς δύναμιν : ὅτε μεν γὰρ ἀρχόμενος τῆς ιδδῆς εβλασφήμησε τι περί αὐτῆς, ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν ε ἐστερημένος, ἐπειδὴ δε γνοὺς τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς τὴν καλουμένην παλινφδίαν ἐποίησε, πάλιν αὐτὸν
- 66 είς την αὐτην φύσιν κατέστησεν. λέγουσι δέ τινες καὶ τῶν Ομηριδῶν, ὡς ἐπιστᾶσα τῆς νυκτὸς Ομήρῷ προσέταξε ποιεῖν περὶ τῶν στρατευσαμένων ἐπὶ Τροίαν, βουλομένη τὸν ἐκείνων θάνατον ζηλωτότερον ἢ τὸν 19 βίον τὸν τῶν ἄλλων καταστῆσαι καὶ μέρος μέν τι διὰ τὴν Ομήρου τέχνην, μάλιστα δὲ διὰ ταύτην οὕτως ἐπαφρόδιτον καὶ παρὰ πᾶσιν ὀνομαστὴν αὐτοῦ γενέσθαι τὴν ποίησιν.
- 66 (κθ΄.) Ως οὖν καὶ δίκην λαβεῖν καὶ χάριν ἀποδοῦναι δυναμένην, τοὺς μὲν τοῖς χρήμασι προέχοντας ἀναθήμασι καὶ θυσίαις καὶ ταῖς ἄλλαις προσόδοις ἱλάσκεσθαι καὶ τιμᾶν αὐτὴν χρὴ, τοὺς δὲ φιλοσόφους ৳ πειρασθαί τι λέγειν περὶ αὐτῆς ἄξιον τῶν ὑπαρχόν-

των έκείνη: τοις γάο πεπαιδευμένοις ποέπει τοιαύτας

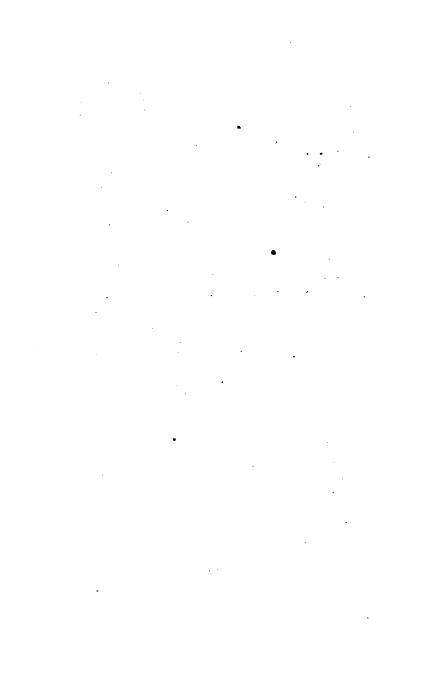
ποιεϊσθαι τὰς ἀπαρχάς.

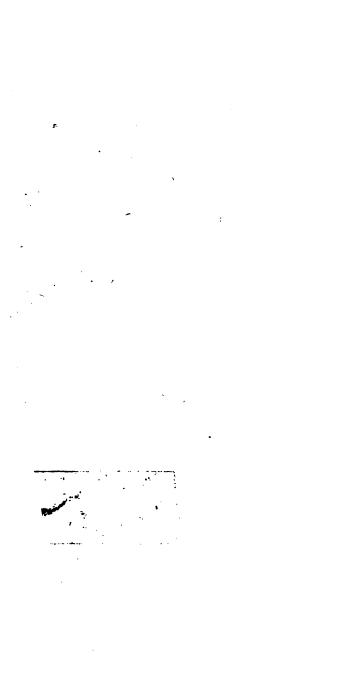
(λ'.) Πολύ δὲ πλείω τὰ παραλελειμμένα τῶν εί-67 οημένων έστίν. χωρίς γάρ τεχνών καὶ φιλοσοφιών καὶ των άλλων ώφελειων, ας έχοι τις αν είς έκείνην καί τον πόλεμον τον Τρωϊκον άνενεγκείν, δικαίως αν καί τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμᾶς τοῖς βαρβάροις Ελένην αἰτίαν είναι νομίζοιμεν. εύρήσομεν γάρ τους Έλληνας δι' c αὐτὴν ὁμονοήσαντας καὶ κοινὴν στρατείαν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ποιησαμένους, καὶ τότε πρώτον την Εύρώ-68 πην της 'Ασίας τρόπαιον στήσασαν : έξ ών τοσαύτης μεταβολής έτύχομεν, ώστε του μεν έπέκεινα χρόνου οί δυστυχούντες έν τοις βαρβάροις τῶν Ελληνίδων πόλεων ἄρχειν ήξίουν, καὶ Δαναός μεν έξ Αλγύπτου φυγών "Αργος κατέσχε, Κάδμος δε Σιδώνιος Θηβών έβασίλευσε, Κᾶρες δὲ τὰς νήσους κατώκουν, Πελο- α ποννήσου δε συμπάσης ο Ταντάλου Πέλοψ εκράτησεν. μετά δ' έκεζνον του πόλεμου τοσαύτην έπίδοσιν το γένος ήμῶν ἔλαβεν ώστε καὶ πόλεις μεγάλας καὶ χώραν 60 πολλην άφελέσθαι των βαρβάρων. ην ούν τινές βούλωνται ταύτα διεργάζεσθαι καὶ μηκύνειν, οὐκ ἀπορήσουσιν άφορμης, όθεν Ελένην έξω των είρημένων

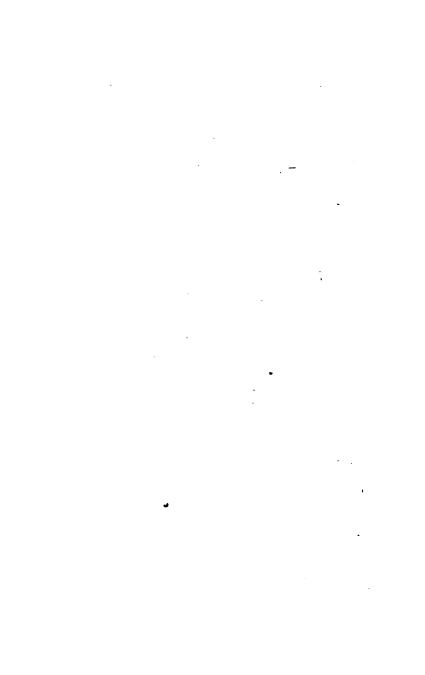
έξουσιν έπαινείν, άλλα πολλοίς και καινοίς λόγοις έν-

δο.

, • • •

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES CECIL H. GREEN LIBRARY STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004 (415) 723-1493

All books may be recalled after 7 days

2002

DATE DUE

/S JUN 3 0 1995

